

இறக்கை: 14 இறகு: 1

காக்கைச் சாஸ்திரம்

இலக்கிய மாத இதழ்

ஜனவரி | விலை
2025 | ₹ 50

காக்கை கதை கலாத்தொகுப்பும்

14 ஆம் ஆண்டு

தமிழர் திருநாள்
சிறப்பிதழ்

SREE DURGA PRINTERS

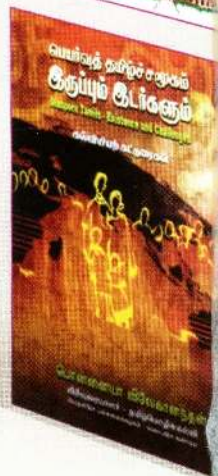
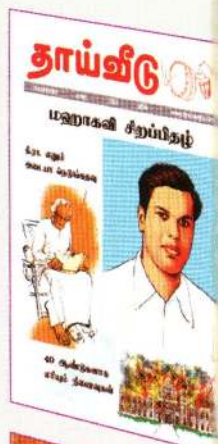
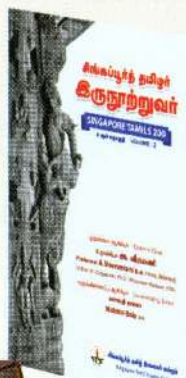
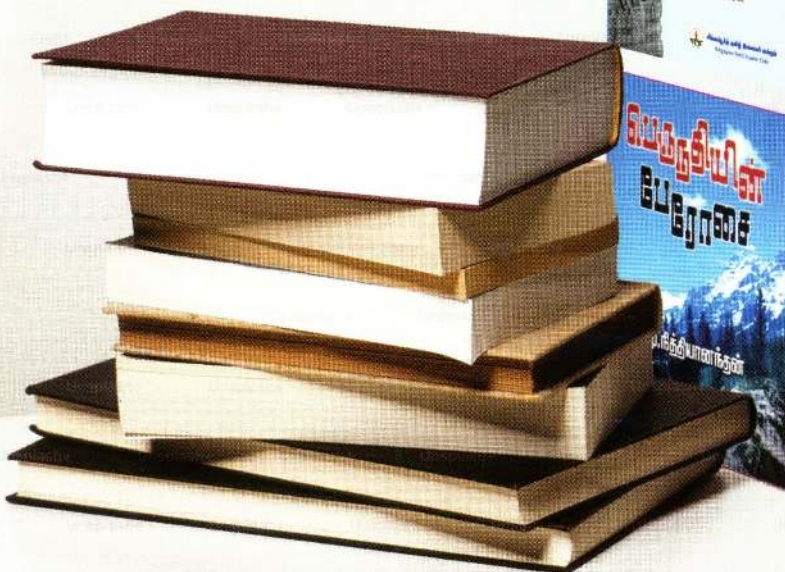
22, Mjb Street, Triplicane, Chennai 5

THE PRINT PARK

4a, Boopathy Nagar, Keelkattalai, Chennai 117.

8248338118

We do all types of **POD/OFFSET** books at high quality and even one book is also we can print and all the printed books are done with perfect binding and hard case binding.

காக்கைக்

சென்னை

இறக்கை: 14

இறகு: 1

திருவள்ளூர்வாண்டு 2055

மார்கழி - தை

ஜனவரி 2025

ஆசிரியர்

வி. முத்தையா

9841457503

ஆசிரியர் குழு

முகிலன்

இரா.எட்.வின்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்

காலஞ்சென்ற

கி. பி. அரவிந்தன்

வீர. சந்தானம்

உலகளாவியத் தொடர்பாளர்:

க. முகுந்தன்

K. Mukunthan

kmukunthan@gmail.com

முகப்பு ஒவியம்:

தமிழ்பித்தன்

உள் ஒவியங்கள்:

லெசி

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 22, MJB தெரு,

திருவல்லிக்கேணி,

சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 98414 57503

மின்னஞ்சல்:

kaakkaicirakinile@gmail.com

இணைய முகவரி: kaakkai.in

www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

நதியக்குடிமக்கள் அனைவருக்கும் ஜனநாயகம், மதச்சார்பின்மை, சட்டத்தின் ஆட்சி, சமத்துவம், கூட்டாட்சி, சகோதரத்துவத்தினை உறுதிசெய்த அரசமைப்புச்சட்டம் அமலுக்கு வந்து 75 வருடங்கள் ஆகிவிட்டது. இதனையொட்டிய விவாதம் சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நடைபெற்றது. அவ்விவாதமானது, நாட்டுமக்களின் நலன்கருதி அரசமைப்புச்சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகள் எந்த அளவுக்கு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; அரசமைப்புச்சட்டம் எதிர்கொள்ளுகிற சவால்கள் பற்றி ஒருங்கிணைந்து விவாதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஓர் அரசமைப்புச்சட்டம் எவ்வளவு நல்லதாக இருந்தாலும் அதனைச் செயல்படுத்த அழைக்கப்பட்டவர்கள் மோசமானவர்களாக இருந்தால், அதன் விளைவுகளும் மோசமானதாகவே இருக்கும் என்பதற்கிணங்க ஆளுங்கட்சியும் நடந்துகொண்டது. மேலும், கடந்த பத்து வருடங்களில் ஒன்றிய அரசானது, நாடாளுமன்றம், அதிகார வர்க்கம், நீதித்துறையினை தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்து சட்டப்பிரிவு 370 நீக்கம், சி.ஏ.ஏ. ஒரே நாடு ஒரே தேர்தல், வேளாண்சட்டங்கள், யூ.ஏ.பி.ஏ அயோத்தி வழக்கு உள்ளிட்டவற்றில் இத்தேசம் மற்றும் மக்களின் நலனீது அக்கறையற்று எதேச்சதிகாரப் போக்குடன் நடந்து கொண்டவிதமானது மேற்சொன்ன கூற்றினை உறுதிசெய்வதாகவே இருக்கிறது.

1949 நவம்பர் 25 அன்று அண்ணல் அம்பேத்கர் ஆற்றிய உரையில் கூறும்போது, "1950 ஜனவரி 26 ஆம் நாளிலிருந்து நாம் முரண்பாடுள்ள வாழ்க்கையில் நுழையப்போகிறோம். அதாவது, அரசியலைப்பொருத்தவரை சமத்துவமும், சமுதாய, பொருளாதாரத்தைப் பொருத்தவரை சமத்துவமின்மையும் இருக்கும் என்றார்." அது இன்றுவரை தொடர்ந்திடுவதைப் பார்க்கமுடிகிறது. அண்ணல் மேலும் கூறும்போது, அதே குடியரசு நாளில், இந்திய நாடானது மக்களின் அரசாங்கமாக, மக்களுக்கான அரசாங்கமாக இருக்குமென்ற பொருளில், ஒரு ஜனநாயக நாடாக இருக்கும். வடிவத்தில் மட்டுமல்லாது, உண்மையில் ஜனநாயகத்தை நாம் பேணிப்பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றால், நாம் செய்ய வேண்டியது, 1. நமது சமூகப்பொருளாதாரக்குறிக்கோள்களை அரசியல் சட்டரீதியாகவே சாதிப்பதை இறுகப்பற்றிக்கொள்வது. 2. மாபெரும் மனிதர் ஒருவரின் காலடிகளிலும் கூட, மக்கள் தங்கள் தன்னுரிமைகளை வைத்துவிடலோ, மக்களின் நிறுவனங்களைச் சீர்குலைக்கச்செய்யும் வகையில் அவரிடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்து விடக்கூடாது. 3. அரசியல் ஜனநாயகத்துடன் மட்டும் திருப்தியடையாமல், ஜனநாயகத்தினை சமூக ஜனநாயகமாகவும் ஆக்க வேண்டும். சமூக ஜனநாயகத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டிராத அரசியல் ஜனநாயகம் நீடித்து நிற்காது. சமூக ஜனநாயகம் என்பதன் பொருள் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றை வாழ்க்கை நெறிகளாக அடையாளப்படுத்தும் வாழ்க்கை முறையாகும் என்கிறார். 75 வருடங்களுக்கு முன்பு அண்ணல் கூறிய வார்த்தைகளை இன்றைய சூழலில் பொருத்திப் பார்க்கும்போது, நாம் எந்த அளவுக்கு சமூக, பொருளாதார அளவில் ஏற்றத்தாழ்வுடனும், சமூகத்தினைப்பிளவு படுத்தும் வலதுசாரி பாளசி கருத்தியல்களை எதிர்கொண்டும் வருவது புரியும்.

இத்தருணத்தில் மக்கள் நலனில், சமூகநீதி, மதச்சார்பின்மையில் ஜனநாயகத்தில், அக்கறை கொண்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் சிறப்பியல்புகளை மக்களிடையே பரவலாக்குவது உடனடி அவசியமாகிறது.

சிறகுக்குள்ளே...

மே.து.ராகுமார்	005	செல்லப்பா	119
தமிழவன்	012	இரா.எட்வின்	123
கி.நாச்சிமுத்து	017	டி.எம்.மூர்த்தி	125
நெல்லை சு.முத்து	025	நிகழ் அய்க்கண்	132
கி.இரா.சங்கரன்	029	ந.சேகரன்	138
மூ. அப்பணசாமி	040	என்.சரவணன்	142
ஜ.வள்ளி	049	ஏகன்	153
வெ. மதியரசன்	054	வல்லபாய்	157
அ.கா. பெருமாள்	058	மு.வெற்றிச்செல்வன்	162
குழந்தைவேலன்	064	சு.பொ.அகத்தியலிங்கம்	166
மௌனகுரு	067	சிதம்பரம் இரவிச்சந்திரன்	170
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்	072	சச்சிதானந்தன் சுகிர்தராஜா	173
தி.சிகாமணி	076	ரூபன் சிவராஜா	180
எம். பாண்டியராஜன்	080	ஐங்கரன் விக்கினேஸ்வரா	186
ஜமால்ன்	084	ஆபிஷா இரா.நடராஜன்	189
இரா.மோகன்ராஜன்	092	புலியூர் முருகேசன்	192
இரா.விஜயன்	097	சாரோன்	198
களந்தை பீரமுகம்மது	100	ச.தில்லைநாயகம்	208
மாதவன்	104	மஞ்சளா	214
க. பழனித்துரை	108	மு.இரமேஷ்	218
சு.இராமசுப்பிரமணியன்	112	வி.நவநீதகிருஷ்ணன்	221
காக்கையார்	117		

தமிழ் நாட்டு வரலாற்றில் இருண்ட காலம் இருந்ததா?

சங்க காலம் என்று பொதுவாக வழங்கப்படும் பண்டைத் தமிழகத்தின் காலம் குறித்த அடிப்படைகள் இன்று மாறி வருகின்றன. கொடுமணல், பொருந்தல் ஆகிய அகழ்வாய்வுகளை அடுத்து, இன்று கீழடி மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு ஊர்களில் நடைபெற்றுவரும் அகழ்வாய்வுகள் கால எல்லைகளை மாற்றிக்கொண்டே இருக்கின்றன. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், பண்டைய இலக்கியங்களின் காலத்தைக் கி.மு. 200 முதல் கி.பி. 200 வரை என்று பெரிதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலை இன்று இல்லை. பண்டைய தமிழரது காலத்தை, கீழடி கி.மு. 700க்கு முன் வரை கொண்டுசென்றுள்ளது. கீழடி அகழாய்வுகள் வளம் கொண்ட காலத்தில் இருந்த நகர அமைப்பைக் காட்டுவதாக அறியப்படுகிறது. வளமான நகர அமைப்பு இருந்ததை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பண்டைய இலக்கியங்களின் காலத்தை மதிப்பிடுவதை, அறிவியல் அடிப்படையில் ஏற்கத் தயக்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வளர்ச்சி நிலை வருதற்கு முன்பிருந்த காலத்தை மதிப்பிட்டு, இன்னும் பல நூற்றாண்டுகள் பின்னோக்கிச் செல்லவேண்டும் என்ற கருத்துப் பரவலாக உள்ளது. ஆதிச்சநல்லூரின் அகழ்வாய்வு முடிவுகள் கி.மு 1800வரை கொண்டுசெல்வதையும் புறக்கணித்துவிட முடியாது. ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வு அறிக்கை முழுமையாகக் கிடைக்கும்போது மேலும் தெளிவு கிடைக்கலாம்.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு ஆகியவற்றில் காலத்துக்கும் பல்லவர் காலத்துக்கும்

இடைப்பட்ட காலம் பெருமளவிலான ஆய்வாளர்களால் இருண்ட காலமாகவே கருதப்பட்டுவருகிறது. பண்டைத் தமிழ்நாட்டின் கால வரையறை அண்மைக் காலங்களில் பின்னோக்கிச் செல்வதையொட்டி, இருண்ட காலம் குறித்த கருத்துக்கள் மீண்டும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியவனாக உள்ளன.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களின் காலம் கி.மு. 2 முதல் கி.பி. 2 வரை என்று ஏதோ ஒரு வகையில் கணக்கிடப்பட்டிருந்த காலத்தில், கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகள், அதாவது பல்லவர் காலத்தின் தொடக்கம் வரை, ஆட்சி முறை பற்றிய விவரங்கள் பெருமளவில் காணக் கிடைக்கவில்லை என்பதால், இந்தக் காலப்பகுதியை இருண்ட காலம் என்று ஆய்வாளர்களும் வரலாற்றாளர்களும் எடுத்துக்கொண்டனர்; ஏற்றுக்கொண்டனர்.

கொடுமணல் அகழாய்வுகள் பண்டைத் தமிழர் காலத்தை கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டு என்று மதிப்பிட, அடுத்து வந்த பொருந்தல் அகழாய்வுகள் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு என வரையறுத்தன. பொருந்தல் அகழ்வாய்வுகளில் நெல்மணிகள் இருந்த மண் பாணைகள் எழுத்துக்களுடன் கிடைத்தன. கிடைத்த நெல்மணிகளைக் கொண்டு அறிவியல் அடிப்படையில் ஆய்வு (கார்பன்) மேற்கொண்டதில், அவற்றின் காலம் கி.மு. 490 என்பது முடிந்த முடிவாகப் பார்க்கப்பட்டது. அத்துடன், பண்டைய தமிழ் எழுத்துக்கள், அசோகரது பிராமி எழுத்துக்களுக்கு முன்பாகவே வழக்கில் இருந்தன என்பதும்

உறுதி செய்யப்பட்டது. இப்போது கீழடி தொடர்பான அகழாய்வுகள் மேலும் தெளிவாக கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருக்கலாம் என்று கூறப்படுவதன் பின்னர், இருண்ட காலம் என்பது ஆயிரம் ஆண்டுகள் அளவுக்குத் தொடர்ந்ததா எனும் வினா எழுதற்கான வாய்ப்பு மிகுகிறது.

மயிலை சீனி வேங்கடசாமி போன்ற ஆய்வாளர்கள் சிலர் இருண்ட காலம் என்ற கருத்தையே மறுத்திருக்கின்றனர். ஆயினும், தரவுகளோ, விவரங்களோ இல்லாத களப்பிரர் காலம் என்ற ஒன்றைக் கற்பித்துக்கொண்டு, அக்காலமே இருண்ட காலமாகக் கொள்ளப்பட்டுவிட்டது என்று கூறுவோரும் உண்டு. இடைப்பட்ட இக்காலத்தில் எழுந்த பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் சிவற்றையும் வேறு சில இலக்கியங்களையும் களப்பிரர் காலத்தில் தோன்றியனவாக இவர்கள் நிறுவ முயல்கின்றனர்.

பண்டை இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தும் மக்கள் வாழ்நிலைக்கும், பல்லவர் கால அரசியல் மற்றும் வாழ்நிலைப் போக்குகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை எவரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால், இடைப்பட்ட காலம் எத்தகையது என்பதில்தான் குழப்பங்கள் நிலவுகின்றன. இதனாலேயே இக்காலப் பகுதியினை இருண்ட காலம் என எடுத்துக்கொண்டனர் போலும்.

பண்டைய இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள சமூக-பொருளிய-பண்பாட்டு நிலைமைகளை முற்றிலுமாகப் புறக்கணித்துவிட்டு, ஆட்சியாளர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே வரலாறு பார்க்கப்பட்டதால், ஏதோ ஒரு இடைவெளி தோன்றிவிட்டது என்பது போன்ற மாயை ஏற்பட்டுவிட்டது. பண்டைய இலக்கியங்களில் இனக்குழுத் தலைவர்கள், குறுநிலத் தலைவர்கள், சிறுர் மன்னர்கள், மன்னர்கள், வேந்தர்கள் எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆட்சியாளர்கள் அல்லது நிலப்பகுதிகளைக் கட்டுக்குள் வைத்திருந்தோராகக் கருதப்பட்டோர் பாடப்பட்டிருக்கின்றனர். இவர்களது தொடர்ச்சி அறுபட்டதாகத் தெரிவதாலேயே ஏதோவொரு வகையான இடைவெளி இருந்துவிட்டதாக ஆய்வாளர்களாலும் வரலாற்றாளர்களாலும் ஏற்கப்பட்டுவிட்டது.

குறிப்பாக, பண்டைய தமிழகத்தில்

காதலும் வீரமும் எனப் பண்டைய பாடல்களைக்குறிப்பிட்ட சிமிழுக்குள் அடைக்கும் நடைமுறை இருந்தபோதிலும், அக்காலத்தை ஆழமாகக் காண்பது இன்றியமையாததாகும். இயற்கையில் கிடைத்த பழங்கள் போன்றவற்றைத் தேடியும் விலங்குகளை வேட்டையாடியும் உணவு திரட்டும் நிலையில் இருந்த மனிதன், தினை போன்ற பயிர்களை உற்பத்தி செய்யும் நிலைக்கு முன்னேறினான்.

செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த சேர, சோழ, பாண்டிய வேந்தர்களின் தொடர்ச்சி விடுபட்டுவிட்டதாலேயே அக்காலப் பகுதி இருண்ட காலமாக வரையறுக்கப்பட்டுவிட்டது எனலாம். பண்டைய தமிழ்நாட்டின் சமூக-பொருளிய-பண்பாட்டுக் கட்டமைப்புகளைக் கருத்தில் கொண்டு பல்லவர் காலத் தொடக்கத்தினை அல்லது தோற்றத்தினை மதிப்பிட்டால், இருண்ட காலமரகக் கொள்ளப்பட்ட இடைப்பட்ட காலத்தைப் பற்றிய புரிதல் ஏற்பட வாய்ப்புகள் அமையும்.

காதலும் வீரமும் எனப் பண்டைய பாடல்களைக்குறிப்பிட்ட சிமிழுக்குள் அடைக்கும் நடைமுறை இருந்தபோதிலும், அக்காலத்தை ஆழமாகக் காண்பது இன்றியமையாததாகும். இயற்கையில் கிடைத்த பழங்கள் போன்றவற்றைத் தேடியும் விலங்குகளை வேட்டையாடியும் உணவு திரட்டும் நிலையில் இருந்த மனிதன், தினை போன்ற பயிர்களை உற்பத்தி செய்யும் நிலைக்கு முன்னேறினான். அடுத்து நீரியல் நுட்பங்களை அறிந்து, வேளாண் அறிவை வளர்த்துக்கொண்டு நெல், கரும்பு, வாழை போன்றவற்றைப் பயிரிடும் அடுத்த கட்டத்தில் அடியெடுத்து வைத்தான்.

உணவு திரட்டும் நிலை, தினை போன்ற வன்புல உற்பத்தி நிலை, நெல் போன்ற மென்புல உற்பத்தி நிலை ஆகியன பண்டைய பாடல்களில் நுட்பமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால்,

உணவு திரட்டும் நிலையிலிருந்து வன்புல உற்பத்திக்கு மாறிய நிலை, வன்புல உற்பத்தி நிலையில் இருந்து மென்புல உற்பத்திக்கு மாறிய நிலை ஆகியவற்றையொட்டி ஏற்பட்ட சமூக-பொருளிய-பண்பாட்டு மாறுதல்களை-முன்னேற்றங்களை-வளர்ச்சிகளை முழுமையாகவும் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் பண்டைய பாடல்கள் உள்ளடக்கி இருக்கின்றன. குழு-குடி வாழ்முறைகளில் ஏற்பட்ட புதிய மாறுதல்கள், ஆண்-பெண் உறவுகளில் காணப்பட்ட மாறுபட்ட போக்குகள், உற்பத்தியில் உருவான வேறுபட்ட மனித உறவுகள், வள நிலங்களை உருவாக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள், இந்த வள நிலங்களைக் கைப்பற்ற எழுந்த பூசல்கள்-போர்கள், பொருளிய நடவடிக்கைகள் பெண்டிரிடமிருந்த ஆடவர்க்கு நழுவிச் சென்ற முன்னெடுப்புகள், உற்பத்திக் கருவிகளின் உருவாக்கம், வேளாண் வளர்ச்சியினையடுத்த பணிப் பிரிவினைகள், இவற்றையொட்டிய ஆட்சி முறைமைகள் ஆகியவை பண்டைய பாடல்களின் பாடுபொருளாக இருந்துள்ளன.

உணவு திரட்டும் நிலையிலிருந்து, உணவு உற்பத்தி நிலைக்கு முன்னேறியபோது, புதிய உற்பத்தி முறைகளுக்குள் வராமலும், உணவு திரட்டும் வேட்டை நிலையில் தொடர முடியாமலும் இருந்த ஒரு பகுதியினர் பாணர், விறலியர் போன்றோராகத் தனித்து நின்றனர். இவர்கள் தங்கள் வாழ்வுக்காக உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்த குழுக்களின் தலைவர்களிடமும் போரில் வெற்றி கொண்டு பரந்துபட்ட நிலப்பரப்புகளைத் தங்கள் பிடிக்குள் வைத்திருந்த வேந்தர்களிடமும் சென்று, ஆடல், பாடல் போன்ற நிகழ்த்துதலைகளின் வாயிலாகப் பரிசில் வேண்டினர்.

குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல், மருதம் போன்ற பகுதிகளை ஆங்காங்கே தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டிருந்த நிலத்தலைவர்கள், சீறார் மன்னர்கள் போன்றோரை வென்று, தம் ஆட்சிக்குள் அடக்கிக்கொண்ட வேந்தர்களின் எழுச்சியினைக் காண முடிகிறது.

நாடன் என்கோ ஊரன் என்கோ
பாடிமிழ் பனிக்கடல் சேர்ப்பன் என்கோ
யாங்கனம் மொழிகோ ஓங்குவான் கோதையை
(புறநா. 49 : 1-3)

என்று நான்குநிலங்களையும் உடையோனாகச் சேர வேந்தன் இருந்ததால், அவனை எவ்வாறு அழைப்பது என்று புலவர் வினவுகிறார். சேரனது பிடிக்குள் நான்கு வகை நிலங்களும் இருந்தன எனக் கூறுவதால், அவன் பரந்த நிலப் பகுதிகளுக்கு உரிமை கொண்டிருந்தான் என்பது தெரிகிறது. இது, சோழ, பாண்டிய வேந்தர்களுக்கும் பொருந்துவதுதான்.

பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயின்
சினம்செலத் தணிமோ (பதிற்று. 59 : 12-13)
கொண்டி மிகைபட (பதிற்று. 63 : 9)

என்றெல்லாம் கூறத்தக்க வகையில், பகைவர் நிலங்களை வென்று, பணியச் செய்து, பெருமளவில் செல்வங்களைப்பெற்றிருந்தோராக வேந்தர்கள் உயர்ந்திருந்தனர்.

பாடுசால் நன்கலம் தருஉம்
நாடுபுறந்தருதல் தினக்குமார் கடனே
(பதிற்று. 59 : 18-19)

வெற்றி கொண்ட பின்னர் பகை நிலங்களை உழுது வந்தோரிடம் திறை என்ற பெயரில் உற்பத்தியில் பங்கு பெற்று வளம் கொண்டிருந்ததால், அவர்களைக் காக்கின்ற கடமையையும் வேந்தர்கள் புறக்கணிக்கவில்லை.

ஆனால், இத்தகைய செல்வமும் செல்வாக்கும் வளமும் வல்லாண்மையும் கொண்டிருந்த வேந்தர்களைவிட வளம் படைத்த நிலத்தலைவர்களும் அப்போது தோன்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

யான்வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய
பாணர் காண்கிவன் கடும்பின திடும்பை
யாணார் பழுமரம் புன்இமிழ்ந்து அன்ன

சோறுடைக் கையர் வீறுவீறு இயங்கும்

பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம் (புறநா. 173)

வறுமையில் ஆட்சியாளர்களை நாடிச் செல்லும் நிலை மாறி, இத்தகைய வள நிலத்தினரைத் தேடிச் செல்லும் சூழல் உருவானது.

ஏர்பரந்தவயல்நீர்பரந்தசெறுவின்
நெல்லமலிந்தமனைப் பொன்மலிந்தமறுகின்
படுவண்டுஆர்க்கும்பல்மலர்க்காவின்
நெடுவேள்ஆதன்போந்தைஅன்ன
பெருஞ்சீர்அருங்கொண்டியளேகருஞ்சினை
வேம்பும்ஆரும்போந்தையும்மூன்றும்
மலைந்தசென்னியர்அணிந்தவில்லர்

கொற்றவேந்தர்வரினும்தன்தக
வணங்கார்க்குஅகுவன்அல்லன்வண்தோட்டுப்
பிணங்குகதிர்க்கழனிநாப்பண்முற்று
உணங்குகலன்ஆழியின்தோன்றும்
ஓர்எயில்மன்னன்ஒருமடமகளே (புறநா. 338)
நலம்சால் விழுப்பொருள் பணிந்துவந்து
கொடுப்பினும்
புரையர் அல்லோர் வரையலன் இவள்ளனத்
தந்தையும் கொடாஅன் ஆயின்
(புறநா. 343 : 11-13)
நிரல்அல் லோர்க்குத் தாலோ இல்என
(புறநா. 345 : 14)

என்றெல்லாம் கூறத்தக்க அளவில் அவர்கள்
மேம்பட்டிருந்ததால், அத்தகைய வள
நிலங்களைக் கொண்டிருந்தோர்,
வேந்தர்களுக்குத் தங்களுடைய மகளிரை மணம்
செய்துதர மறுத்தனர். தங்களுக்கு இணையாக
வேந்தர்கள் செல்வமும் வளமும்
கொண்டிருக்கவில்லை என அவர்கள் கருதினர்.

அத்தகைய வள நிலத் தலைவர்களை
மூவேந்தர்கள் இணைந்து சென்று போர்
தொடுத்தும் வெற்றி பெற இயலாமல் போனது.
மூவேந்தர்கள் சேர்ந்து, நாற்படை கொண்டு
பரம்புமலைத் தலைவன் பாரியை வென்றுவிட்ட
நிலை இப்போது இருக்கவில்லை.

தாங்கள் வென்று, தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள்
வைத்திருந்த நிலங்களில் கிடைத்த உற்பத்தியில்
ஒரு பங்கினைத் திறை என்ற பெயரில் பெற்று,
செல்வச் செழிப்புக்கொண்டிருந்த
வேந்தர்களைவிட, தாங்கள் மேற்கொண்ட
வயல் உற்பத்தியில் கிடைத்த வளத்தில்
பொருளீட்டிய நிலத் தலைவர்கள்
மேம்பாட்டோராக முன்னேறி இருந்தனர்.

குறுநிலத் தலைவர், சீறூர் மன்னர்
போன்றோரை எவ்வாறு வேந்தர்களின்
வளர்ச்சியும் வல்லாண்மையும் முறியடித்ததோ,
அதேபோன்று, இத்தகைய நில
வளத்தலைவர்களின் வளர்ச்சியும் எழுச்சியும்
வேந்தர்களின் முதல்நிலையினை
முறியடித்துவிட்டது. இந்தப் போக்கினை
பண்டையபாடல்கள் பலதெளிவுபடுத்துகின்றன
(புறநா. 336-356 மகட்பாற் காஞ்சிப் பாடல்கள்).

பண்டைத் தமிழகத்தில் உருவான, விரிவான
வள நிலங்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய
ஆற்றலும் திறனும் கட்டமைப்பும் கொண்டதாக
மூவேந்தர்களின் ஆட்சி முறைமை

இருக்கவில்லை. அத்தகைய நிலைமைகளும்
அப்போது இருக்கவில்லை. வேளாண் வளர்ச்சி
விரிவடைந்தபோது, நிலப்பகுதிகள் பரந்துபட்ட
இடங்களில் அமைந்திருந்தன. குறிப்பிட்ட
இடத்தில் என்றில்லாது, பரவலான பகுதிகளைக்
கட்டுப்படுத்தக்கூடிய கட்டமைப்பு
இல்லாதபோது, மூவேந்தர்களால் இந்தப்
பணிகளை முழுமையாக நிறைவேற்ற
முடியாதபோது, வள நில உற்பத்தியாளர்கள்
செல்வாக்குப் பெற்றனர். ஆனால், அவர்கள்
ஓரிடத்தில் என்றில்லாமல் பரவிக் கிடந்தனர்.
உழைப்பு, உற்பத்தி, பயன்பாடு, மிகை உற்பத்தி
விற்பனை என்று பலவாறாக அவர்களது
பணிகள் விரிவடைந்திருந்தன. ஒரு கட்டத்துக்கு
அப்பால், அவர்கள் தங்களை அடுத்த
ஆட்சியாளர்களாக வடிவமைத்துக்கொண்டு
மேலெழ முடியவில்லை.

இத்தகைய நில வளம் கொண்டோர்
எழுச்சியடைந்திருப்பினும், இவர்கள் பண்டைய
இலக்கியங்களில் வேளாளர் என்ற பெயரினைப்
பெற்றிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. வேளாளர்
என்ற சொல் சங்கப் பாடல்களில் ஓரிடத்தில்
மட்டுமே கிடைக்கிறது. அதுவும்,

..... எருது தொழில்செய்யாது ஓடா
விடுங்கடன் வேளாளர்க்கு இன்று
(பரிபா. 20 : 62-63)

என்று கூறுவதால், நில உற்பத்தியில்
ஈடுபட்டோரைக் குறித்ததாக இருக்கவில்லை
என்று அறியலாகிறது.

வள நில உற்பத்தியாளர்கள்
வளர்ந்துவிட்டதனால் அல்லது செல்வாக்குப்
பெற்றிருந்ததால், குடி-குழு அமைப்பு
முறைமைகளும் ஒழுக்கலாறுகளும் முற்றாக
மறைந்துவிடவில்லை.

காடுகொன்று நாடாக்கிக்
குளம்தொட்டு வளம்பெருக்கி (பட்டின.)

புதிய முனைப்புகள் ஒருபுறம்
தொடர்ந்தபோதிலும், மறுபுறம் குடி-குழு
முறைமைகள் நீடித்துக்கொண்டிருந்தன.

மன்னர், வேந்தர் போன்றோரது வழிமுறை
துண்டிக்கப்பட்ட பின்னர் அல்லது அவர்களது
மேலாண்மை குறைக்கப்பட்ட பின்னர்,
இருண்ட காலம் எனக் கூறப்பட்ட
காலத்தினையடுத்துப் பல்லவர் செல்வாக்குப்
பெற்றனர்.

பல்லவர் காலத்தை விரிவாகவும் தெளிவாகவும் அறியக் கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் போன்ற தரவுகள் பெருமளவில் கிடைத்திருப்பதால், அக்காலம் குறித்த வரலாற்றுப் போக்குகளை வரையறை செய்யும் வாய்ப்பு அமைகிறது.

பல்லவப் பேரரசு உருவாக்கத்திற்கான அடிப்படைகள் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களிலேயே விரிவாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறியலாம். நில உற்பத்தி வளர்ச்சியும் அதில் பெற்ற வளங்களும் செல்வங்களும் ஆக்கங்களும் புதியதொரு வாழ்நிலையினை ஏற்படுத்தின. இந்த வளங்களின் பயனால் வேளாளர் என்ற பெயருடைய புதிய பிரிவினர் தோன்றியிருந்தனர்.

நில உற்பத்திக்கு அடிப்படையான நீர் வளத்தினை உறுதிப்படுத்த ஏரி குளங்கள் வெட்டப்பட்டதற்கும் மேலாக, ஆற்றுப் போக்கினையடுத்த இணைவெளி நிலப்பகுதிகளை மேம்படுத்த ஆற்றிலிருந்து வாய்க்கால் அமைத்துப் பயன்படுத்தும் செயல்பாடு நடைமுறைப்பட்டது. சங்க காலத்திலேயே இந்த நடைமுறை அறிமுகமாகிவிட்டது. எனினும், இம்முறை மேலும் விரிவடைய வேண்டியிருந்தது. ஆற்றுநீராக இருப்பினும், ஏரி குளத்தில் தேக்கி வைக்கப்பட்ட நீராக இருப்பினும், அவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்த பரந்துபட்ட நிலங்களை ஒன்றிணைக்க வேண்டியிருந்தது. ஏரி குளங்களுக்கு வேண்டிய நீரினைத் தரக்கூடிய நீர்ப் பிடிப்புப் பகுதிகளையும் தோற்றுவாய்ப் பகுதிகளையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருக்கவேண்டிய ஒரு வேண்டுகோள் இருந்தது.

இவற்றையெல்லாம் உறுதிப்படுத்தவும் காக்கவும் மேம்படுத்தவும் முறைப்படுத்தவும் முன்னேற்றவும் ஒரு பேரரசு வேண்டப்பட்டது. பெரும் நிலப்பகுதிகளைப் போர் வழியாகக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்வதால் மட்டுமே ஒரு பேரரசு உருவாகிவிட முடியாது. பேரரசுக்குக் கட்டுப்பட்ட நிலங்களின் வளத்தையும் வருவாயையும் உற்பத்தியையும் மேலும் செம்மைப்படுத்தித் தொடரக்கூடியதாக அந்த ஆட்சி முறைமை அமையவேண்டும்.

பரவிக் கடந்த நிலப் பகுதிகளில் உழைப்பு, உற்பத்தி என்று தங்களை ஈடுபடுத்திக்

கொண்டிருந்த வேளாளர்கள் என்று அப்போது வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்த பிரிவினர், தாங்களே இத்தகைய மேலாண்மைப் பணிகளையும் மேற்கொண்டிருக்க வாய்ப்புகள் இருக்கவில்லை. தங்களையும் தங்களதுவள அடிப்படைகளையும் அவற்றில் கிடைத்த செல்வங்களையும் தாங்களாகவே காத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமைகள் அப்போது இருக்கவில்லை.

உழைப்பிலும் உற்பத்தியிலும் மூழ்கி இருந்த அவர்கள், தங்களைத் தாங்களே காத்துக்கொள்ளக்கூடிய தன்மைகளை இழந்துவந்தனர். இந்த நிலை சங்க காலத்திலேயே தொடங்கிவிட்டது எனலாம்.

கடுமா மறவர் கதழ்தொடை மறப்ப
இளையினது தந்து விளைவுமுட் றொது
புலம்பா உறையுள் நீதொழில் ஆற்றலின்
(பதிற்று 28 : 4-6)

உற்பத்தியில் ஈடுபட்டோர் வில் அம்பு போன்ற கருவிகளைப் பயன்படுத்தும் ஆற்றலை இழந்துவந்தனர் என்பது இவ்வரிகளில் கூறப்படுகிறது. அதாவது, மறவர் நிலையில் இருந்து, உற்பத்தியாளர் என்ற நிலைக்கு உயர்ந்திருந்தனர் எனலாம். இந்தப் போக்கு பேரரசு உருவாக்கத்திற்கான வேண்டல்களை வலியுறுத்தியது; விரைவுபடுத்தியது.

தாங்களே ஆட்சியாளர்களாகவும் இல்லாது, ஆனால், தங்களால் உருவாக்கப்பட்ட, தங்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட, தங்களது நலன்களைக் காக்கின்ற, தங்களது உற்பத்தி வாய்ப்புகளை மேம்படுத்தித் தருகின்ற, தாங்களும் பங்கெடுத்துக்கொள்கின்ற ஆட்சி முறை ஒன்று வேளாளர்களுக்கு வேண்டப்பட்டது. இவற்றைப் பல்லவப் பேரரசு முழுமையாக நிறைவேற்றித் தந்தது. அதற்காகவே பேரரசு ஒன்று தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்றும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதாவது, அத்தகைய பணிகளை மேற்கொள்ள மட்டுமே, நிலவுடைமையாளர் நலன்களைக் காக்க மட்டுமே ஒரு பேரரசு தோன்றியது; செயல்பட்டது; தொடர்ந்தது.

இந்தக் காலக்கட்டத்தில், வேளாளர் மேலெழுந்ததோடு, அவர்களது உற்பத்தி முயற்சிகளுக்கும், அவர்களுக்கான பணிகளை மேற்கொள்ளவும் வேண்டப்பட்ட அனைத்தும் உருவாயின. உற்பத்திக்கு வேண்டியிருந்த கருவிகளை உருவாக்கித் தந்தோர், நிலத்தில்

உழைப்பை நல்கியோர், தனிப்பட்ட பணிகளை மேற்கொண்டோர் எனப் பணிப் பிரிவினைகள் ஓரளவுக்குத் தோன்றி, சாதிகளின் தோற்றம் அறிமுகமானது. நில உற்பத்திக் கட்டமைப்புகளைச் சீர்படுத்தவும், நீர் மேலாண்மையினை மேற்கொள்ளவும் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் தோற்றம் கண்டன. குடி-குழு வாழ்முறையில் நிலவிய பண்டைய நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைகளாக வடிவெடுத்தன. இவை யாவும் வரலாற்று வளர்ச்சியின் தொடர் நிகழ்வுகள் எனலாம்.

சங்க காலத்தைத் தாண்டி வந்து, பல்லவர் காலத்துக்குள் நுழைகின்றபொழுது, முற்றிலும் மாறுபட்டதொரு சமூக-பொருளிய-பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பினைப் பார்க்க முடிகிறது. வரலாற்று வளர்ச்சி முறைமைகளையொட்டி, இத்தகைய சமூக-பொருளியக் கட்டமைப்புகள் முன்னிருந்த நிலைமைகளைக் காட்டிலும் வளர்ச்சி அடைந்ததாகவும், முன்னேறியதாகவும் வலுப்பட்டதாகவும் அமைந்திருப்பதை அறியலாம். இன்று வரை நம்மை நம்ப வைக்க முற்பட்டிருப்பதைப் போன்று, இருண்ட காலம் என ஒன்றிருந்திருந்தால், அந்த இருண்ட காலம் எத்தகையதொரு அடுத்த கட்ட வளர்ச்சிக்கும் மாற்றத்திற்கும் அடித்தளம் அமைத்திருக்க முடியாது.

இருண்ட காலம் என்றால், மாற்றம் இல்லாத, வளர்ச்சி பெறாத, முன்னேற்றம் காணாத தேக்க நிலையாகத்தான் இருக்க இயலும். ஆனால், அத்தகையதொரு தேக்க நிலை தமிழ் பரப்பில் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே, சங்க காலம் மற்றும் பல்லவர் காலம் ஆகியவற்றுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தைக் கூர்ந்து நோக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு வாழ்நிலைகளுக்கும் இடையில் நடைமுறைப்பட்டிருந்த வரலாற்று வளர்ச்சியிலான அசைவியக்கங்களை ஆழ்ந்து பார்க்கும்போது, தேக்க நிலை இருக்கவில்லை என்ற முடிவுக்குத்தான் வரமுடிகிறது.

வேந்தர்கள் போன்ற ஆளுமைகளின் வழிமுறை துண்டிக்கப்பட்டது என்பதாலேயே இருண்ட காலம் அல்லது தேக்க நிலை என்று அக்காலத்தை வகைப்படுத்திவிடக் கூடாது. மாறாக, போதுமான தரவுகள் கிடைக்காதபோதும், அந்த இடைப்பட்ட

காலத்தில் நடந்திருந்த வளர்ச்சி மாற்றங்களை மதிப்பிடவேண்டும்.

உற்பத்தி வளர்ச்சியின் விளைவுகளால், மன்னர், வேந்தர் போன்ற ஆட்சியாளர்களின் வழிமுறைகள் தொடராமல் போய்விட்டன என்று எடுத்துக்கொள்வதைவிட, ஏன் வழிமுறை தொடரவில்லை என்பதைத்தான் ஆய்வு செய்யவேண்டும். புதிய நிலைமைகளை உள்வாங்கிக்கொள்ள இயலாதபோது, பழைய அமைப்புகள், பொருத்தமின்மையால், தாமாகவே செயலிழந்து தொடர முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

ஆட்சி உரிமை கொண்ட வழிமுறையினர் செல்வாக்கோடு நடைமுறையில் செயல்படும் வகையில் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், வாழ்வியல் அசைவியக்கங்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் என்பதைத்தான் நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். சமூக- பொருளிய மாறுதல்களுக்கான அடிப்படைகளை முடிவெடுக்கும் அல்லது உருவாக்கும் காரணிகளாக ஆட்சி உரிமை கொண்ட வழிமுறையினரோ அல்லது அவர்களது ஆட்சி அமைப்புகளோ எவ்வகையிலும் இருக்கவில்லை. மக்களது வாழ்முறையின் தொடர் நிகழ்வுகளாக, உற்பத்தி வளர்ச்சியினால் ஏற்பட்டுவந்த சமூக-பொருளிய-பண்பாட்டு அசைவியக்கங்களே அனைத்தையும் வழிநடத்துகின்றன. அவ்வக்காலத்திய நிலைமைகளுக்கு வேண்டியவாறான, ஏற்றவாறான அனைத்தும் காலப்போக்கில்தாமாகவே உருவாகிவிடுகின்றன.

நீர்வள நுட்பமும் உற்பத்திக் கருவிகளின் மேம்பாடும் மிகத் தொடக்க நிலையில் இருந்த ஒரு கட்டத்தில்கூட, இனக்குழு தலைவர்களோ, மன்னர்களோ, முடியுடை வேந்தர்களோ தாங்களாகவே எதையும் உண்டாக்கித் தரவில்லை. வேண்டல்களுக்கு ஏற்ப உரிய கடமைகளை அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள் என்பதையும் புறக்கணிக்கவில்லை.

இத்தகைய ஆட்சி உரிமை கொண்ட அரசுகள் தடையாக இருந்தாலும்கூட, உற்பத்தி வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தினையும் அவற்றால் தடுத்திருக்க முடியாது என்பதுதான் உண்மை நிலை. அப்படித் தடையாக இருந்தாலும், அவை தூக்கி எறியப்பட்டுவிடும். இந்த இடத்தில், உற்பத்திப் போக்குகளுக்கு ஏற்ப அவற்றை மேம்படுத்துகின்ற, வளர்க்கின்ற,

பேராசிரியர் அ.மார்க்ஸ் அவர்களின் 75ஆவது பிறந்த நாள் விழா நிகழ்வு 21.12.2024 சனிக்கிழமை, பிற்பகல் 3 மணியளவில் சென்னை எழும்பூரில் உள்ள இகசா மையத்தில் நடைபெற்றது. விழாவினை தோழர்கள் கருணா திவாகர், கவின் மலர், ஷோபா சக்தி, முஹம்மது சிராஜுதீன் ஒருங்கிணைத்தனர். விழாவில் வழக்கறிஞர் அருள்மொழி, தோழர் தியாகு, பேராசிரியர் கல்விமணி, பேராசிரியர் சிவகுமார், சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆனார் ஷா நவாஸ், ஓடை.பொ.துரையாசன், பேராசிரியர் காஜா கனி, யாழன் ஆதி, ஜி.செல்வா, தய.கந்தசாமி உள்ளிட்ட பலர் கலந்துகொண்டு வாழ்த்துரை வழங்கினர். பேராசிரியர் அ.மார்க்ஸ் ஏற்புரை வழங்கினார்.

-ஆசிரியர்

உறுதிப்படுகின்ற ஆட்சி அமைப்பு ஒன்று தானாகவே உருவாகி, வளர்ந்து நடைமுறைப்படும் என்பதை மறுக்க முடியாது.

உற்பத்தி வளர்ச்சியின் வாயிலாக நடைமுறைப்பட்ட பொருளிய மாறுதல்கள், இந்தப் பொருளியல் மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தித் தந்த புதிய சமூக உறவுகள், இந்தச் சமூக உறவுகளின் விளைவாக அமைந்த பண்பாட்டுப் போக்குகள் என அனைத்தும் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்தும் இணைந்தும் நடைபெற்று வந்த உடனடி நிகழ்வுகளாக இருந்தன. இவை தனித்தனியான வளர்ச்சி நிலைகளாக இருக்கவில்லை. உற்பத்தி வளர்ச்சி இல்லையென்றால், அதனையொத்த நிகழ்வுகளாகப் பிற வாழ்வியல் உறவுகள் ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. சங்ககால வாழ்நிலைகளை அடுத்து, திருக்குறள் உள்ளிட்ட பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் சில, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றில் வாழ்நிலை மாற்றங்களின் போக்குகளைக் காணலாம். இவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு இருண்ட காலம் பற்றிய கருத்துக்களை ஆய்வு செய்ய

வேண்டியுள்ளது.

அரசு ஆளுமைகளோ, இலக்கியப் படைப்புகளோ அல்லது வேறு வகையான தரவுகளோ இல்லையென்றாலும், உற்பத்தி வளர்ச்சியும், அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளும் அவை ஏற்படுத்தித் தந்த வளங்களும் இருண்ட காலம் இருக்கவில்லை என்பதைக் காட்டிவிடுகின்றன.

சங்க காலத்தில் தொடங்கிய மருத நில வளர்ச்சி, அடுத்த கட்டத்தினை நோக்கி நகர்ந்து, பரவலான நிலப் பகுதிகளில் வள நிலங்களை உருவாக்கி, வேளாண் நுட்பங்களைச் செம்மைப்படுத்தி, உற்பத்திக் கருவிகளை மேம்படுத்தி, நீர் நுட்பங்களைக் கண்டெடுத்து, உற்பத்தியினைப் பெருக்கி, பேரரசு அமையும் நிலைக்கு அழைத்து வந்திருக்கின்றன.

இவை அனைத்தும், தமிழக வரலாற்றில் இருண்ட காலம் அல்லது தேக்க நிலை ஒன்று இருக்கவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர், வரலாற்று ஆய்வாளர்

இரும்பு தெரிவது சனாதன வழி, தேவதும் கண்டுபிடிப்பதும் பெரியார் வழி

கடந்த 25 வருடங்களாக சாகித்திய அகாதெமி விருதுகள் கொடுக்கப்பட்டபோது சர்ச்சைகள் வந்ததில்லை. விருதுபெற்ற நூலின் தரம் என்ன என்ற விவாதம் வந்ததில்லை. அதற்கு முன்பு விருது கொடுக்கும்போதெல்லாம் சர்ச்சைகள் வராமலிருந்ததில்லை. மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராக இருந்த பொறியியல் துறைப் பேராசிரியரான குழந்தைசாமிக்கு அவருடைய திருக்குறள் பற்றிய நூலுக்கு விருது போனது. அப்போது இலக்கியம் என்று அறியப்படும் நாவல், சிறுகதை, கவிதை என்ற துறைக்குப் போகாமல் ஒரு விளக்க உரைக்கு விருது போய்விட்டது என்று கண்டித்தார்கள். எல்லாத் தமிழாசிரியர்களும் நேரம் போகாவிட்டால் திருக்குறளுக்கு விளக்கம் எழுதுவார்கள் என்று நமக்குத் தெரியும். அதற்கும் இலக்கியத்துக்கும் தொடர்பில்லை என்று எதிர்ப்பாளர்கள் குரல் எழுப்பினார்கள். அதாவது இலக்கியம் என்பது ஒரு தனியான குணம்கொண்ட, கற்பனையை மையமாகக் கொண்ட, துறை என்றார்கள். திருக்குறள் விளக்கவுரை எழுதுவதில் கற்பனை சம்பந்தப்படாது என்றார்கள் எதிர்ப்பணியினர். இப்படி இலக்கியம், இலக்கியம் அல்லாதது என்ற இரண்டு வகைகள் தமிழிலும் சுமார் 150 வருடங்களாக இருக்கின்றன என ஒரு புதிய சிந்தனை தமிழில் வந்தது. இலக்கியம் மற்றும் இலக்கியம் அல்லாதது என இப்படி இரண்டு வகைகள் தமிழ்ச் சிந்தனையில் இருக்கின்றன என்று ஓர் அறிவைத் தமிழில் எதிர்ப்பணியினர் வலியுறுத்தினர். தமிழில் எழுத வந்தவர்களில் சிலருக்கு இது தெரியும். சிலருக்குத் தெரியாது. ஆடு வேறு. மாடு வேறு என்பது போல. இந்த வித்தியாசம் தெரியாமல்

இலக்கியத்தையும் இலக்கியம் அல்லாததையும் போட்டுக் குழப்புவார்கள். குழப்புவதன் மூலம் தமிழைக் கெடுக்கிறார்கள். அது தான் பிரச்சினை.

சாகித்திய அகாதெமி நூல் விருது அறிவிக்கும்போது தரமான புத்தகத்துக்கு விருது போனதா என்ற சர்ச்சை சமீபகாலத்தில் அதிகம் வருவதில்லை என்று சொன்னோம். காரணம் நாவல் போன்ற கற்பனை எழுத்துக்களுக்கு விருதுகள் எப்படியோ வந்துவிடுகின்றன. இது தமிழில் மணிக்கொடி என்ற இதழின் காலத்திலிருந்து தொடங்கப்பட்ட சர்ச்சை. அதாவது கற்பனை/எழுத்து/வாசிப்பு சார்ந்த மனோ நிலையாய் புதிதாய் ஓர் உளவியல் வந்த கதை. இது அச்சப் புத்தகங்கள் வந்த பின்பு ஏற்பட்ட உளவியல். மேற்கத்திய சமூகத்தில் தோன்றி பிறகு உலகம் எங்கும் இந்த வாசிப்பு/எழுத்தாளர்/கற்பனை/சிந்தனை என ஒரு புது அறிவு முறை வந்தது. இதனைக் காசு சம்பாதிக்க வாசன் போன்றவர்கள் பயன்படுத்துவதாய் புதுமைப்பித்தன் கண்டித்ததும் உண்டு. வாசன், கல்கி, சாண்டில்யன் என வாசகர்களை அடிமைப்படுத்தும் வியாபாரத் துறையாய் வாசன் போன்றோர் பத்திரிகை, சினிமா என தமிழ்ப்பண்பாட்டை வைத்து விளையாட ஆரம்பித்தார்கள். எழுத்துத் துறையில் வியாபார எதிர்ப்புப் புதுமைப்பித்தன் மூலம் ஆரம்பித்தது. இந்த எதிர்ப்பு இலக்கு என்னும் பெயரில் இயக்கமாய் என்பதுகளில் விரிவு பெற்றது. இன்று மீண்டும் தொழில்நுட்பத்தால் கேளிக்கை எழுத்துக்கும் சீரிய இலக்கிய எழுத்துக்கும் வேறுபாடு இல்லாமல் ஆகிவருகிறது.

முன்பு சாகித்திய அகாதெமி லட்சுமி என்ற எழுத்தாளருக்கும் கோவி மணிசேகரனுக்கும் விருதுகொடுத்தபோது இது பொதுசனங்களுக்காக எழுதப்படும் நேரம், போக்குவதற்கு எழுதப்பட்ட நாவல் இதற்கு விருது போயிருக்கக் கூடாது, க.நா.சு., சி.சு.செல்லப்பா போன்ற இலக்கியத்தரமான எழுத்தாளர்களுக்குத்தான் போயிருக்க வேண்டும் என்று சர்ச்சை வந்தது. இந்த இரண்டுபேரும் வாழ்க்கை முழுவதும் இலக்கியம் பற்றியே பேசினர். இவர்கள் கற்பனை இலக்கியம் பற்றித் தமிழர்களுக்குத் தெரியாது, கற்பிப்போம் என்று கூறியபடியே வாழ்ந்து மறைந்தனர். இந்த இரண்டுபேரையும் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் அவர்கள் வாழ்ந்த முறை எனக்குத் தெரியும். இப்போது சிறுவயதில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியவாய்ப்பில்லை. மு. கருணாநிதியை எழுத்தாளர் என்று ஏற்று இலக்கியம் என்றும் /அல்லாதது என்றும்

ஏற்றுக்கொண்டால் நல்ல எழுத்து என்பது அதிகமான வாசகர் வாசிக்காமல் இருப்பதா என்ற கேள்வி வந்தது. மாத நாவல்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. கருணாநிதியைப் போல சுஜாதா, பாலகுமாரன், ஒரு கூட்டம் பெண்ணெழுத்தாளர்கள், ஆகியோர் எல்லாம், ஆற்றல்கொண்ட சிறுபத்திரிகை இயக்கம் வீறுகொண்ட எண்பதுகளில், ஒதுக்கப்பட்டனர். இது தமிழிலக்கியத்தில் நடந்த ஒரு மௌனமான புரட்சி. பெரும்பத்திரிகை எழுத்தும் சிறுபத்திரிகை எழுத்தும் எதிரும் புதிருமான மதிப்பீடுகளை முன்வைத்தன. எண்பதுகளுக்குப் பிறகு வழக்கமான விளக்க உரை ஏதும் இலக்கியம் என சாகித்திய அகாதெமியால் மகுடம் சூட்டப் பெறவில்லை. மெதுமெதுவாக இலக்கியம் ஒரு தனியான எழுத்துமுறை, வெளியீட்டுமுறை எனத் தமிழகம் ஒத்துக் கொண்டுவிட்டது. எழுத்து வியாபாரிகள்

தமிழ் போன்ற மொழிக் கலாச்சாரம், அரசியலில் பிறமொழி ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டுள்ளதோடு தன் சுய குணத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டு, அடிமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சுயகுணமா, அது என்ன? ஒரு சமூகம் எப்படி இயங்குகிறது எனப் புரிந்து கொள்ளுதல். அதன் உள்ளே உள்ள பண்பு பற்றி அறிதல். பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியல், வரலாறு, அரசியல் ஆய்வு, சர்வேக்கள் போன்றன நடக்க வேண்டும். இவை அனைத்துலக ஆய்வு முறை.

வகைமைப் பிரிக்கும் சிந்தனையாளர்கள் விருது கொடுக்கவில்லை. அவரும் போகப்போக இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டார் என்றுதான் கூறவேண்டும். முதலமைச்சர் ஒருவர் கண்டிப்பாக வாங்கியே ஆகவேண்டும் என நினைத்தால் கிடைக்காமல் இருக்குமா? திரு. கருணாநிதியின் நாவலைக் கன்னடத்தில் மொழிபெயர்த்த ஒருவர் இவர் சினிமாக்கதையை நாவல் எனத் தவறாக எழுதுகிறார் எனச் சொன்னதை நான் கேட்டுள்ளேன். நல்ல மனிதர் அவருக்கும் ஒருவேளை அது தெரிந்திருக்கும். இன்னொரு முதலமைச்சர் இருந்தார். உண்மையிலேயே அவர் நாவல் எழுதினார் என்று ஒரு முறை என் கல்லூரிக்கால நண்பர் வலம்புரி ஜான் சொன்னார். அவருக்கும் நல்ல காலம் சாகித்திய அகாதெமி விருது மேல் ஆசை வரவில்லை.

இந்த ஜனரஞ்சக எழுத்து மற்றும் சீரியஸான இலக்கியத் தரமான எழுத்து என்ற பிரிவை

முறியடிக்கப்பட்டனர். இதைத்தான் எண்பதுகளில் நடந்த ஒரு மௌனமான புரட்சி என்கிறேன்.

தமிழ்த்துறைகள் தான் விளக்கவுரைகளையும் இலக்கியத்தையும் குழப்பின என்ற குற்றச்சாட்டு எண்பதுகளுக்குப் பிறகு வரவில்லை. இதற்கான காரணம் தமிழ்த்துறை ஆரம்பத்தில் இருந்தே காற்று வீசும் பக்கம் சாய்ந்தால் சாய்கிறதாக இருந்ததே ஆகும். தமிழ்த்துறை பழைய கவிதைகளைப் பாராயணம் செய்யும் மரபில் வந்தது. பத்துப் பழைய கவிதைகளை எடுத்து மூச்சு விடாமல் அடித்துவிட்டால் உடனே கைதட்டல் கேட்கும். தமிழர்கள் ஒலிநேசர்கள். நவீன சிந்தனை வேறு மரபில் வந்தது. தத்துவம், கோட்பாடு, ஆய்வு, முற்கோள், முடிவு என வேறுவிதமானது நவீனச் சிந்தனை. நவீனம் என்றாலே தமிழர்களுக்குப் பயம். கால்சட்டைக்குத் தமிழில் தடை இருந்தது. வேட்டிதான் மௌசுக்கு உரியது. ஒரு சம்பவம்

சொல்கிறேன். சாகித்திய அகாதெமியின் பரிசு கொடுக்கும் தமிழ்க்குழுவின் தலைவராக இருந்த ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் அவரைப் போன்ற வேறு ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியரின் விளக்கவுரைக்கு விருது அவர் தலைமையின்கீழ் போகும் என அறிந்த போது, தூக்கமின்றித் துடித்ததை நானறிவேன். “அய்யய்யோ கெட்ட பெயர் எனக்கு வந்துவிடுமே” எனப் பதறினார். அதாவது, விளக்கவுரை வேறு, இலக்கியப் படைப்பு வேறு என்ற பிரிவினை வலிமைபெற்றதையே அந்நிகழ்வு எனக்குக் காட்டியது.

இந்த இலக்கியம் என்பது கற்பனையைப் புதிதாகத் தமிழில் வந்த உரைநடையில் எழுதுவது என்ற விசயம் தமிழில் ஏன் குழப்பப்பட்டது?

காரணம் தமிழ்த்துறைகள்தான். தமிழ்த்துறையில் சங்க ‘இலக்கியம்’, பக்தி ‘இலக்கியம்’, சிற்றிலக்கியம்’ என்றெல்லாம் உண்டு. நல்லகண்ணு என்று பெயர் வைத்தால் கண் சரியாக இருக்க வேண்டும் என்று விதியா என்ன? சங்க இலக்கியத்தின் குணம் கற்பனை அல்ல. அது பழங்கால வரலாற்றோடு சேர்ந்தது. நவீன இலக்கியம் முழுக் கற்பனையாகும். நாவலில் வரும் கற்பனை சிறுகதையில் வரும் கற்பனை எனத் தமிழ்த் துறையினருக்கு ஒரு காலத்தில் குழப்பம் இருந்தது. சங்க இலக்கியமும், நாவல் இலக்கியமும் ஒன்றா, வேறுவேறா? என. இலக்கியம் என்ற சொல் குழப்பத்தை உருவாக்கியது. கற்பனை என்பது பெரிய விசயம். கற்பனை என்றால் என்ன என்று மேற்கில் தத்துவவாதிகள் பல நூல்கள் எழுதினர். மூன் பவுல் சார்த்தர் என்ற பிரஞ்சு நாட்டுத் தத்துவவாதி ‘கற்பனை என்றால் என்ன?’ என ஒரு தத்துவ நூல் எழுதினார். இவர் நாவலாசிரியரும் ஆவார். நோபல் பரிசு இவருடைய நாவலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டபோது வேண்டாம் என மறுத்தார். இங்குக் கவனிக்க வேண்டிய அம்சம், கற்பனை எழுத்துக்கு நோபல் பரிசு உண்டு. பொருளாதாரம், இயற்பியல், மருத்துவத்துக்கும் நோபல் பரிசு உண்டு. நாவல் இயற்பியல் போல உயர்ந்தது என்கிறார்கள் நோபல் கமிட்டியினர். இப்போது நாவல் எழுதுவது எப்படிப்பட்ட உயர்ந்த செயல் எனத் தெரியும். நாவலைப் பாடமாய் வைத்தால் நாவல் தானே படித்துக் கொள்ளுங்கள் எனத் தமிழ்ப்பேராசிரியர்கள்

பலர் கூறுவார்கள். நாவல் ஒரு மட்டரகமான எழுத்து. இதைப் போய் கற்பிக்க வேண்டுமா என்பதே அவர்கள் எண்ணம். நாவலில் தத்துவம் உண்டு எனத் தத்துவத்தையும் கற்பனையும் மொழிநடைச் சாகசத்தையும் சேர்த்துப் பல மேற்கத்திய இலக்கியவாதிகள் எழுதி நவீனச் சமூகத்தை ஆழமாய் அணுகினர். காவியத்துக்குப் பதில் நாவல். அன்று காவியம் இன்று நாவல். தமிழில் காவியம் தான் நாவலாகியிருக்கிறது என கைலாசபதி எழுதியுள்ளார். மிக உயர்ந்த முறையில் நவீன வாழ்வையும் நவீன வரலாற்றையும் நவீன சிந்தனையையும் அணுக நாவல் என்னும் இலக்கிய வகை(Genre)யை வாசிப்பதில் உலகினர் ஈடுபட்டுள்ளனர். நாவல் உலக மொழிகளில் பரவியதன் மூலமே தேசியவாதம் ஒவ்வொருநாட்டிலும் வந்தது என்று பெனடிக்ட் ஆண்டர்சன் என்ற அறிஞர் சொல்கிறார். நாவல் கலையைப் பற்றி விளக்கி க.நா.சு. என்ற தமிழ் எழுத்தாளர் முதன் முதலாக நல்ல நூல்கள் எழுதியதோடு அவரே நாவல்களும் எழுதினார். நாவல் சீரிய ஓர் எழுத்துவடிவம் என்ற எண்ணம் கடந்த சுமார் 25, 30 ஆண்டுகளாகச் சாகித்திய அகாதெமி விருதுகளால் தமிழில் பரவி வருகிறது. இது சிந்தனை வளர்ச்சி. ‘என்ன பெரிய நாவல்! எங்கள் திருக்குறள்போல் உண்டா’, என்று நினைத்து, ஒருத்தர் மீண்டும் திருக்குறள் விளக்க உரை நூலுக்கு விருது கொடுத்தால் போச்சு. இலக்கியவகையான நாவல் என்று ஒன்றைக் கண்போல் பாதுகாத்து வரும் வகைமை மீண்டும் தமிழ்ச் சமூகத்தில் மதிப்பிழக்கும். அப்படி ஏதும் நடந்தால் மீண்டும் தமிழ் சீரழியும்.

நாம் பழமையைப் பார்த்ததும் கவரப்படும் காரணம் என்ன? இதற்கான காரணம் நாம் தீக்கோழி போலப் பழமையில் தலையைப் புதைத்துக்கொண்டு வாழ்கிறோம். கீழடி என்றால் பெருமை. இந்தி மொழி சுமார் நானூறு ஆண்டுகள் மட்டும் வரலாறு கொண்ட மொழி. உலகமெங்கும் புகழப்படுகிறது. ஐ.நா. சபை இந்தி, உலகில் நான்காவது இடத்தில் உள்ளது என்கிறது. காரணம் அதிகாரம் இந்தியில் இருக்கிறது. தமிழில் இல்லை. பழமை கொண்ட தமிழுக்கு உலக அளவில் வெறும் பழம்பொருள் மதிப்புதான்.

இன்னொரு பிரச்சினையும் உண்டு. இரண்டு

முதலமைச்சர்கள் இருபத்தைந்து ஆண்டு வீதம் மொத்தம் ஐம்பது ஆண்டுகள் தமிழகத்தில் ஆட்சி புரிந்தனர். பழமையில் தலை புதைப்பது மட்டும் அல்ல; சாய்ந்தால் சாய்கிற பக்கம் என்ற ஆட்டு மந்தைப் போக்கும் உண்டு. கர்நாடகத்தில் சுமார் ஆறு, ஏழுபேர் முன்னாள் முதலமைச்சர்கள். தமிழர்கள் ஒரே ஆளை விடமாட்டார்கள். காரணம், தமிழ்ச் சமூகம் தனிமனிதர்களை வளர்த்தெடுப்பதில்லை. ஒவ்வொரு மனிதனும் சமூகத்துக்கு ஏதோ ஒன்றைப் புதிதாகத் தர முடியும். உலகில் நவீன தத்துவம், சிந்தனை, இலக்கியம், வாழ்முறை எல்லாம் தனிமனிதர்களைச் (Individuals) சார்ந்திருக்கிறது. தமிழ்ச் சமூகம் ஆட்கூட்டத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. அதற்கான அடையாளங்கள், (சிலை வைப்பது) கூட்டம் சேர்ப்பது (கட்சி மாநாடு), ஊர்வலம் போவது, பட்டிமன்றம் நடத்துவது, போன்றவை தனிமனித அழிவுடன் சேர்ந்த வெளிப்பாடுகள். சினிமா கோமாளித்தனம் இதன் பெரிய ஆபத்து. அதனால்தான் பெரியார் கூத்தாடிகள் என்றார்.

இந்த இடத்தில் இன்னொன்றையும் சுட்ட வேண்டும். அதாவது தமிழில் வரும் நூல்கள் பற்றி. 'எல்லாரும் புத்தகங்கள் எழுதுவது நல்லதுதான். ஆனால், நூல் எழுதும் ஆசை இருப்பவர்கள் எல்லாம் நல்ல நூல் எழுதிவிட முடியாது. தமிழில் பெரிய பதவியில் இருப்பவர் எல்லாரும் யாரையாவது காக்கா பிடித்து நூல் எழுதி விடுகிறார்கள். நூல் எழுதாவிட்டால் மதிக்கமாட்டர்களாம். அதுபோல் தெரியாத விசயங்களைப் பற்றியும் அல்லது ஒரு நூல் எழுதுவது எப்படி என்று தெரியாமலும் நூல்கள் எழுதுகிறார்கள். அதுபோல் ஒரு துறையில் நிபுணத்துவம் உள்ளவர்கள் எழுதலாம்; அத்துறையில் நிபுணத்துவம் இல்லாமல் எழுதக் கூடாது. திருக்குறள் பற்றி ஆயிரம் புத்தகங்கள் வந்தால் இரண்டு நூல்கூட நல்ல நூல் கிடையாது. புதிய கருத்துகள், புதிய வகை நாவல்கள், புது சிறுகதைத் தொகுப்புகள், புதிய கவிதைகள் இருந்தால் வரட்டும். மற்றவகை நூல்களை உற்சாகப்படுத்தக் கூடாது. நூலகங்களைத் தகுதியற்ற நூல்கள் நிறைக்கக் கூடாது. தகுதியற்ற நூல்கள் நிறைந்தால் நல்ல நூல்கள் வருவது விரைவில் குறைந்துவிடும். காரணம் நல்ல நூல்களுக்கும் மோசமான நூல்களுக்கும் காலப்போக்கில்

வித்தியாசமில்லாமல் போய்விடும். மோசமான நூல்கள் காணொளி மூலம் பெரிய விளம்பரம் பெறுகின்றன. அது தடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு நல்ல சமூகத்தில் தானாகவே தடுக்கப்படும். அந்த வரையறையைத் தமிழ்ச் சமூகம் மீறிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இன்று பெரும்பாலான தமிழர்களுக்கு நல்ல நூல் எது, மோசமான நூல் எது என்று தெரியாது. வாய்ச்சவடால் பேர் வழிகள் தங்கள் 'புகழால்' புத்தகங்களைப் பெருக்குகின்றனர். பிரபலமானால் அவர்களின் நூல்கள் அதிகம் விற்கும்.

சுஜாதா என்று ஒருவர் பெருவாரிக் குப்பை நூல்கள் எழுதிக் குவித்தார். எனக்கு நல்ல பழக்கமானவர். நல்ல நூல் எது என்று தெரிந்தவர். ஆனால், வார இதழ்களுக்காக எழுதி எழுதிக் குவித்தார். குப்பை அதிகம் விற்கின்றன என்றால் எழுதிவிடுவதா? என்பதுகளில் இவரை அதிகம் பேர் தமிழில் மதிப்பதில்லை. 21-ஆம் நூற்றாண்டில் இவர் நூல்களைச் சிலர், கல்லாக் கட்டுவதற்காக லாரி லாரியாக அச்சிட்டுத் தமிழில் இருந்த தரமான நூல் - தரமில்லாத நூல் வேறுபாட்டைக் குழப்பினார்கள். என்பதுகளில் அரசியல் பொதுக்கூட்டத்தில் தோன்றுவதற்கு, சீரிய கவிஞர்களோ, எழுத்தாளர்களோ விரும்ப மாட்டார்கள். ஒரு மாதிரி பார்ப்பார்கள். சினிமா வசனம், கதை, எழுதுபவர்களையும் ஒரு மாதிரி தான் அப்போது பார்ப்பார்கள். 21-ஆம் நூற்றாண்டில் நடந்த அதிசயம், இந்த அரசியல் கூட்டங்களில் போய்ப் பேசுபவர்கள் சீரிய எழுத்தாளர்கள் என்று தங்களை முரசறைந்து சொல்ல ஆரம்பித்ததுதான். சினிமா கதைப்பேர்வழிகளும் அப்படித்தான். இவர்கள் நூல்கள் இதனால் அதிகம் வற்றின. நகுலன், சிமணி போன்றும், ந.முத்துசாமி, ஞானக்கூத்தன் போன்றும் 'எழுத்தாளர்கள் இருந்தார்களா என இன்று வாசகர்கள் பலர் கேட்க ஆரம்பித்துள்ளனர். போலிகள் அதிகமாகவும், அசல்கள் கண்ணில் காணமுடியாத அளவிலும் உள்ளனர். இன்றைக்குப் பெருக்கம் என்பது எழுத்துத் துறையில் ஒரு நோய்போல் மாறித் தமிழ்மொழி சீரழிகிறது. இந்த இலட்சணத்தில் பிக்பானில் ஒருவர் எழுத்தாளர் என நுழைந்துவிட முடியும். சமீபத்தில் ஒரு பதிப்பாளர் நான் மதிக்கும் ஒரு வயது மூத்த எழுத்தாளரிடம் 'உங்கள்

நூல் அதிகம் விற்க நீங்கள் ஏதாவது அசாதாரணமான காரியம் செய்து தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லோரும் பேசும்படி செய்யவேண்டும்; அப்படி ஏதாவது செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்தால்தான் நான் பிரசுரிக்க முடியும்” எனக் கூறினார். எழுத்தாளர் “நான் பெண்ணாக மாறிவிட்டேன் என்று விளம்பரம் கொடுத்தால் எப்படி, என் புத்தகங்களைப் பிரசுரிப்பீர்களா” எனக் கேட்டார். இதுதான் இன்றைய நிலை. அறிவு இருந்தால் போதும் என்பது மாறி பிரபலமானால் போதும் என்றாகியிருக்கிறது. டி.வி., காணொளி போன்ற புதிய ஊடகங்களும் பிரபலமாகிறவர்களைத் தான் உருவாக்கவும் ஊக்குவிக்கவும் செய்கின்றன. எனவே, அறிவு மூலம் பிரபலமாகலாம் என்பது மாறி, பிரபலமாவதன் மூலம் அறிவுபெற்றவர்களாகலாம் எனத் தலைகீழாக மாறுகின்றன. அறிவுள்ளவர்கள் சிறந்த மருத்துவர்கள் ஆகலாம் என்பது மாறி பிரபலம், மருத்துவமனை விளம்பரம், போன்றன மூலம் சிறந்த மருத்துவர்கள் செயற்கையாய் உருவாக்கப்படலாம் என்பதுபோல.

புத்தகங்கள் நல்ல சிந்தனையாளர்களிடமிருந்து வருவதற்குப் பதில், பதிப்பகங்கள் நல்ல சிந்தனையைத் தீர்மானிக்கும் இடத்திற்குத் தன்னை நகர்த்துகின்றன. புத்தகம் எப்படி எழுதப்பட வேண்டும் எனப் பதிப்பக உரிமையாளர்கள் கூறுகிறார்கள். எழுதுகிறவர் பல நாடுகளில் பேராசிரியராக இருந்தவர். படிக்காத பதிப்பாளர் ஆலோசனை கொடுகிறார். அப்பதிப்பாளர் விற்பனை பற்றி யோசிக்கிறார். அதன் அட்டை, விலை, யார் யார் வாங்குவார்கள் என யோசிக்கிறார். பரிசுகள் யாரைப் பிடித்து வாங்கலாம் எனவும், பரிசு பெற்ற நூல் மூலம் தன் கல்லா நிறையும் காட்சியும் பதிப்பக நபரைப் புளகாங்கிதமடையச் செய்கிறது.

தமிழ் போன்ற மொழிக் கலாச்சாரம், அரபியலில் பிற மொழி ஆதிக்கத்துக்குட்பட்டுள்ளதோடு தன் சுய குணத்தாலும் பாதிக்கப்பட்டு, அடிமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சுயகுணமா, அது என்ன? ஒரு சமூகம் எப்படி இயங்குகிறது எனப் புரிந்து கொள்ளுதல். அதன் உள்ளே உள்ள பண்பு பற்றி அறிதல். பல்கலைக்கழகங்களில் சமூகவியல், வரலாறு, அரபியல் ஆய்வு, சர்வேக்கள் போன்றன நடக்க வேண்டும்.

இவை அனைத்துலக ஆய்வு முறை. அது தமிழத்தில் இல்லை. பல்கலைக்கழகங்கள் தமிழில் தோல்வி. ஆய்வு என்பது காட்டுக்கூச்சல் போடுவதில் இல்லை. மேடையில், காணொளியில் காட்டுக்கூச்சல். பெரியார் காட்டிய வழியில் பகுத்தறிவின் பாதையை இலக்கியம், தொழில்நுட்பம், சிந்தனைத்துறை என விரிவாக்கித் தமிழ்ச் சமூகம் உலகப் பார்வை மேற்கொண்டு சுதந்திரம் பெற வேண்டும். அது இப்போதைக்கு நடக்காது.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் குறைகள் தனியானவை. அரபியல் என்று கருதி கூட்டம் சேர்ப்பதைச் செய்கிறது. கூட்டத்துக்கு அறிவு இருக்காது. பகுத்தறிவு வேண்டுமானால் கூட்டம் சேர்க்காதே என்றார் பெரியார். அறிவு பெற தேர்தலில் பங்கெடுக்காதே என்றார். பெரியாரைப் பூஜிக்கிறார்கள். சிலை என்ன, மாலை என்ன? அவர் சொன்னதை மறந்துவிடுகிறார்கள். அவர் சொன்னது இனி புரியாத காலம் வரும். Decode செய்யவேண்டும். அது உத்தமமான ஒரு சமூகத்தில் அறிவால்தான் சாத்தியம். தீபாவளிக்கு ஆயிரத்து ஐந்நூறு பேருந்துகள் அதிகம் விடும் சமூகத்தில் பெரியாரைப் புரிந்துகொள்வது சாத்தியமா? பூஜை தான் செய்யமுடியும்.

ஆக மொத்தம் என்பதுகளில் தமிழில் வந்த அனைத்துலக இலக்கியச்சிந்தனையில் இருந்த தனிமனிதர்சார் சமூக ஒழுங்கு முறை, சிறுகுழு விவாதங்கள், சிறு பத்திரிகை செயல்பாடுகள், கூட்டங்கள் எல்லாம் மீண்டும் நடக்க வேண்டும். அதன் மூலம் தமிழ்ச்சமூகம் தன் சுயகுணத்தைக் காண்பதன் மூலம் பெரியார்வழியில் தன்னை மறுகண்டுபிடிப்புச் செய்ய வழியிருக்கிறது. பெரியார் வழி என்பது மறுகண்டுபிடிப்பு. இருப்பதும் தெரிவதும் அல்ல. இருப்பது தெரிவது சனாதன வழி மட்டுமே. அது பூஜை சார்ந்தது. அதனைப் பெரியார் வழி எனத் தவறாய் கருதுகிறார்கள் பலர். மாலையும் கையுமாய் ஓடுகிறார்கள். பெரியார்வழி என்பது காணாததைக் கண்டுபிடிப்பது. தேடுவதும் தேடிக்கொண்டே இருப்பதும்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

தமிழில் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் அணுகுமுறைகளும் மரபும் புதுமையும்

இலக்கியத் திறனாய்வு என்பது இலக்கியம் தோன்றியதன் பின் தோன்றுவது. இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்புவது போன்றதுதான் இது. இலக்கண உருவாக்கத்திற்கு உரிய முன்னெடுப்பு செயல்பாடாக இதை நாம் விளக்கலாம். ஆனால் இலக்கியத்திறனாய்வு இலக்கணங்களை வைத்துக் கொண்டு இலக்கியத்தைத் திறனாய்வதாகவும் அமைய வாய்ப்பிருக்கிறது. ஒரு வகையில் சொன்னால் இலக்கிய உருவாக்கம் திறனாய்வுச் செயல்பாடுகள் இலக்கண உருவாக்கம் என்பவை ஒரு வரிசை முறையில் நடப்பது போல இலக்கண வரையறை இலக்கிய உருவாக்கம் திறனாய்வுச் செயல்பாடு என்ற மாறுபட்ட வரிசை நிலையிலும் இது நடந்தேறலாம்.

மொழி தோன்றியவுடன் இலக்கியம் உருவாகி இருக்கும். ஆனால் எழுத்துருவாக்கத்திற்குப் பின் இலக்கியம் தொகுக்கப் பெற்றிருக்கும். அதன்பின் அவைபற்றிய கல்வி தோன்றியிருக்கும். அது அவ்வப்போது தோன்றும் சம கால இலக்கியம் பற்றியதாக அமைவது ஒருபுறம். இன்னொன்று மொழியில் பழமைப்பட்டுப் போகும் இலக்கியத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் அதன் அமைப்புப் பற்றிய விளக்கம் அல்லது இலக்கணம் உருவாக்கவும் முயன்ற முயற்சிகளாக அமைவது இன்னொரு புறம். தமிழ்ச் சங்கத்தில் இவையெல்லாம் நடந்தேறியிருக்கும்.

தமிழில் தோன்றிய தொல்காப்பியம் இப்படி எழுந்த இலக்கியத்திறனாய்வுகளின் விளைவாக உருவான நூல் என நாம் கருதலாம். சங்க இலக்கியம் என்று நாம் அறிவது தொல்காப்பியருக்கு முற்பட்டதா? சமகாலத்ததா? அல்லது பிற்பட்டதா என நாம் ஆராய வேண்டியுள்ளது. அது எப்படி இருப்பினும் தொல்காப்பியர் காட்டும் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் சங்க இலக்கியத்திற்குப் பெரும்பாலும் பொருந்தி வருவதால் அவர் கூறும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் மிகவும் தொன்மையானவை என்பது தெளிவு. அவை சங்க இலக்கியத்திற்கு முற்பட்டவையோ சமகாலத்தைவையோ பிற்பட்டவையோ எப்படி இருப்பினும் தமிழின் தொல்லிலக்கிய மரபைச் சேர்ந்தவை என்பதும் அவற்றின் பின்னணியில் சங்க இலக்கியத்தை உரையாசிரியர் போன்றவர்கள் திறனாய்ந்திருப்பதும் தமிழிலக்கிய வரலாற்றால் நமக்கு நன்கு புலனாகின்றன.

சங்க இலக்கியம் உலகியல் வழக்கும் புலனெறி வழக்கும் கலந்தது. எனவே தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கியத் திறனாய்வும் அதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த கோட்பாடுகளும் அணுகு முறைகளும் அவற்றை ஒட்டியவையாகவே இருக்க வேண்டும்.

தொல்காப்பியம் போன்ற மொழியின் முதல் இலக்கண நூல்கள் பெரும்பாலும் மொழிக்கு இலக்கணம் வகுப்பது போல அம்மொழியின்

தொல்காப்பியம் போன்ற மொழியின் முதல் இலக்கண நூல்கள் பெரும்பாலும் மொழிக்கு இலக்கணம் வகுப்பது போல அம்மொழியின் இலக்கியப் பாங்கையும் வரையறுத்து உரைக்கும். இது இந்திய இலக்கிய மரபின் பொதுப் பண்பு எனினும் வடமொழியில் இவை தனித்தனித்துறையாகக் கருதப்பட, தமிழில் இவை எல்லாம் சேர்ந்த நிலையிலே விளக்கப்படும்.

இலக்கியப் பாங்கையும் வரையறுத்து உரைக்கும். இது இந்திய இலக்கிய மரபின் பொதுப் பண்பு எனினும் வடமொழியில் இவை தனித்தனித்துறையாகக் கருதப்பட, தமிழில் இவை எல்லாம் சேர்ந்த நிலையிலே விளக்கப்படும். எனவே தொல்காப்பியம் வகுக்கும் மொழி இலக்கணம் எவ்வாறு தமிழின் சிறப்பியல்களை வரையறுக்கிறதோ அப்படியே அது கூறும் இலக்கியக் கொள்கைகளும் தமிழின் சிறப்பியல்களைச் சுட்டுகின்றன எனக் கொள்ள வேண்டும்.

இலக்கியம் அதற்குப் பின் தோன்றிய திறனாய்வு அதன் வழி உருவான அவ்விலக்கியத்தின் இலக்கணம் ஆகியவை பற்றிச் சிந்திக்கும்போது அவற்றிற்கு உட்கோளாக இருந்த இலக்கியக் கோட்பாடுகளை நாம் ஆராய்ந்து மீட்டுருவாக்கம் செய்ய வேண்டும். அந்தக் கோட்பாடுகளின் தற்காலப் பொருத்தப்பாடு வளர்ச்சி பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். அத்துடன் வந்து சேர்ந்த வடமொழி, தெலுங்கு கன்னடம் மராத்தி மேற்கத்தியக் கோட்பாடுகளையும் இன்னும் அரபு முதலியவற்றிலிருந்து வந்தவற்றையும் சேர்த்துச் சிந்திக்க வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகள் வடமொழியிலிருந்து தனித்தன்மை வாய்ந்தவை என்பது பற்றித் தொல்காப்பியத்திலும் பிற இடங்களிலும் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆரிய அரசன் பிரகதத்தனுக்குக் கபிலர் தமிழறிவுறத்தக் குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினார் என்பது ஒரு சான்று. பரிமேலழகர் வடமொழி தமிழ் அகமரபுகளை ஒப்பிட்டு உரைக்கும் போது தமிழ் மரபின் தனித்தன்மைகளைச் சுட்டிச் செல்வர். இன்னும் உரையாசிரியர்கள் உரைகளில் நுட்பமான திறனாய்வு முறைகளும் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் பற்றிய விளக்கங்களும் காணப்படுகின்றன.

சங்கத் திணைக்கோட்பாடு சமணருடைய

போகபூமிக் கருத்தால் உருவாகியிருக்கலாம் என்பார் வையாபுரிப்பிள்ளை. இன்னும் சீனிவாசன் போன்றோர் அது இமய மலைப் பழங்குடிகள் வாழ்க்கையிலிருந்து உருவாகியிருக்கலாம் என்பர். ஹார்ட் போன்றோர் பிராகிருத இலக்கிய மரபுகளுடன் ஒப்பிட்டு இவை தென்னிந்திய நாட்டிலக்கிய மரபிலிருந்து உருவாகியிருக்கலாம் என்ற கருத்தை முன்வைப்பார். இன்னும் சங்கச் செய்யுட்கள் பழங்குடி அல்லது நாட்டிலக்கிய மரபிலிருந்து வளர்ந்திருக்கலாம் என்பர். கைலாசபதி போன்றோர் சங்க இலக்கியத்தில் தமிழின் நாட்டிலக்கிய மரபு வைதிக சமண பௌத்த வழி வந்த இலக்கிய மரபுகள் என்ற மூன்று கண்ணிகளின் சுவடுகளைப் பார்க்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஏனெனில் வடமொழி போன்றவற்றில் கடவுள் உயிர் பற்றிய கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய சமயஞ் சார்ந்த செய்திகள் தொல் இலக்கியமாகக் காணப்படத் தமிழில் சமயஞ் சாராத அகமும் புறமும் தனித்தன்மையுடன் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகையப் பின்னணியில்தான் பைபிளில் காணப்படும் சங்கீதம் எனப்படும் சாலமன் பாட்டுக்களுக்குத் தமிழ் மரபு மாதிரியாக இருந்திருக்கலாமோ என்ற கருத்தை முன்வைப்பார் ஆபிரகாம் மரிய செல்வம்.

நம் மரபு இலக்கியக் கோட்பாடுகள், திறனாய்வு முறைகள் போன்றவற்றைப் பற்றி இந்திரா மணுவேல் குளோறியா சுந்தரமதி கைலாசபதி சிவதம்பி, அய்யப்ப பணிக்கர் போன்றோரும் இன்னும் பல வெளிநாட்டு அறிஞர்களும் விரிவாக ஆய்ந்து உரைத்துள்ளனர்.

இவற்றில் இந்திரா மணுவேல் தன்னுடைய தொல்காப்பிய நோக்கில் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகள் (1997 *Literary Theories in Tamil—with special reference to Tolkappiyam*) என்ற

நூலில் தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாட்டு வளர்ச்சியை நுண்மையாக ஆராய்ந்து விளக்கியுள்ளார். திணை, கைகோள் கூற்று முதலியவை முக்கியத்துவம் பெறும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களாகிய சங்க இலக்கியத்தையும் தொல்காப்பியத்தையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது இந்நூல். தொடர்ந்து பிற்கால இலக்கிய இலக்கண வளர்ச்சி அதன் பின்புலமாக அமைந்த கோட்பாடுகள் திறனாய்வு முறைகள் போன்றவற்றையும் ஆராய்கிறது இந்நூல்.

அரிஸ்டாட்டில் போலச் செய்தவின் விளைவே இலக்கியம் என்று கருத்துடையவர். தொல்காப்பியர் நாடக வழக்கும் உலகியல் வழக்கும் இணைந்தது என்பார்.செய்யுள் உறுப்பாக அரிஸ்டாட்டில் ஆறு என்றும் லாண்ஜின்ஸ் ஐந்தும்என்று கூறத்தொல்காப்பியர் முப்பத்து நான்கு என்று விளக்கமாகக் கூறுவார். இலக்கிய வகைகளாக அரிஸ்டாட்டில் நாடகத்தையும் காப்பியத்தையும் மட்டும் கூறத் தொல்காப்பியர் ஏழு என்பார்.இலக்கியம் கருவிலே திருவுடையார் மட்டுமன்று திறனுடையவர்கள் முயற்சியாலும் விளையும் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து.மேலும் தொல்காப்பியர் கூறும் நோக்கு என்பது இலக்கியத்தின் முழுமையை முன்னிறுத்துகிறது. இலக்கிய மொழி பற்றிய தொல்காப்பியர் கருத்து மொழியின் பன்முகத் தன்மையை உள்ளடக்கியது.இயல்பான நடை வளைபடக் கூறல் எதுகை மோனை நேர்படப் பேசல், எச்சப் பொருள்படப்பேசல் (சுற்றி வளைத்துப் பேசல்), பாத்திரம், உணர்ச்சி நிலை, இலக்கியவகை இவற்றிற்கு ஏற்ற மொழி,உவமை உருவகம் (உள்ளுறை இறைச்சி), பொருத்தப்பாடு (ஒளசித்தியம்) போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய இலக்கணமுடையதாகச் சங்கத்தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் அமைகின்றன. மொத்தத்தில் தொல்காப்பியர் வாழ்வின் அடிப்படைப் பொருண்மைகளை வீரநிலைக் காலஇயல்புடன் இலக்கியத்தில் அகம் புறமாகத் திணைப் பின்னணியில் முதல் கரு உரி என்ற முப்பொருள் வகுப்போடு அமைப்பது, உள்ளுறை இறைச்சி முன்னம் என்ற நுட்பமான இலக்கிய வெளியீட்டு முறைகளை இனங்கண்டு உரைப்பது, நாடகத்திற்கு உரிய மெய்ப்பாட்டை இலக்கியத்திற்குப் பொருத்துவது போன்றவற்றின் சிறப்பை நாம் இங்கு சுட்டவேண்டும்.

சங்க இலக்கியக் காலத்திற்குப் பின் முதல் கருசார்ந்த திணையை விட உரிப்பொருளுக்குச் சிறப்பிடம் தருவது, மானுடக் காதலை இறைக் காதலாக வளர்ப்பது, தனிநிலைச் செய்யுள் மரபு நாடகப் பாங்காகக் கோவை நிலையில் தொடர்நாடகம் போல வடிவ மாற்றம் பெறுவது அதன் காரணமாக துறைகள் கிளவிக் கூற்றுகள் புதிதாக உருவாதல், பொருள் தொடர்நிலைச் செய்யுளாகிய கதை தழுவிய காவியப் புனைவுகள் உருவாகும்போது அகம் புறம் செய்திகள் அவற்றில் ஆங்காங்கே இணைக்கப் பெறுதல், அகம் புறம் அடிப்படையில் அமையும் பாடுபொருள்கள் கண்டகாவியம்எனப்படும்சிறுநிலக்கியங்களாகப் புனையப்பெற்றுப் புதிய இலக்கிய வகைகள் வடிவங்கள் தோன்றல், புறப் பொருளில் போர்த்துறைகள் புதுப்பிக்கப் பெற்றுக் காலப்போக்கில் அதுவும் அருகுதல்தனிப்பாடல் என்னும் முத்தக மரபு சொல் பொருள் தொடர்நிலையான குளக மரபாக மாறும் போது தண்டியின் காவியாதர்சம் வழி வந்த வடமொழிக் காப்பிய அலங்கார மரபைத் தழுவித் கொண்டு பொருளணி சொல்லணிகளைப் புனைதல், நாட்டார் இலக்கிய மரபிலிருந்து தழுவல்கள் தோன்றல் முதலிய பிற்கால இலக்கியப் போக்குகளையும் அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட திறனாய்வின் விளைவாக எழுந்த இலக்கண ஆக்கங்களையும் பார்க்கிறோம்.

இனி அன்றைய இலக்கியத் திறனாய்வு முறைகளை உரையாசிரியர் உரைகளில் காணலாம்.மூலபாடத்திறனாய்வில் தொடங்கிப் பகுப்பாய்வு நெறியில் இலக்கியத்தின் அழகியல் பயனியலை எடுத்துரைக்கும் பாங்கை இவற்றில் காணலாம்.அறம் பொருள் இன்பம் வீட்டைதல் நூற்பயன் என்பது நம்மவரின் விரிவான திறனாய்வுப் பார்வை.அவர்கள் நூல்களைத் திறனாய்வும் முறைகள் பற்றிக் கொண்டிருந்த சில முறைகளை இங்கு சுட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன்.

உரையாசிரியர் திறனாய்வு முறைகள் - நச்சினார்க்கினியர் முறை

உரையாசிரியர்கள் கடைப்பிடித்த திறனாய்வு முறைகளுக்கு நச்சினார்க்கினியர் செய்த முறையை நாம் இங்கு சுட்டிக் காட்டலாம். நச்சினார்க்கினியர் கலித்தொகை உரையில்

கடைப்பிடித்த முறையை அவர் பற்றிய சிறப்புப்பாயிரம் ஒன்று கீழ்க்கண்டவாறு உரைக்கும்.

கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற் குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமும் தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப உள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக் கொள்பவர் கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி இறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத் திறம்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளித்த துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி முறைப்பட விணையை முடித்துக் காட்டிப் பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப் பாற்பட நூலின் யாப்புற வுரைத்த நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப் போற்ற வின்னுரை பொருள்பெற விளம்பியும்.....

(மு. இராகவையங்கார்-பெருந்தொகை - பொருளியல், பாடல் எண்.1552)
(1552 - சீவகசிந்தாமணிப்பதிப்பு)

பண்டைத்திறனாய்வு முறைகள் -இறையனார் களவியல் உரை கூறும் இலக்கணமும் எடுத்துக் காட்டும்

திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போர்
இடனே காலம் எச்சம் மெய்ப்பாடு
பயனே கோளென் றாங்கப் பத்தே
அகனைந் திணையும் உரைத்தல் ஆறே.

என்பது என்னுதலிற்றோ எனின், மேற் களவும் கற்பும் உணர்த்தினார், இனி அவ்விரண்டும்பற்றி வருகின்ற பாட்டினை இக்கூறப்பட்ட பத்திலக்கணத்தானும் உரைக்க என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

எடுத்துக் காட்டு

.....

‘முனிதரு வேனற்கண் கானவர் ஆர்ப்ப முகிற்கணங்கண் தனிதரு தண்சிலம் பாதக்க தன்று தாணிதன்மேல் அளிதரு செங்கோல் அரிகே சரிஅந்தண் கூடலன்ன ஒளிதரு வாள்நுத லான்றைய இவ்வா றொழுகுவதே.’ (320)

இப்பாட்டிற்குத்

திணை: குறிஞ்சி;

கைகோள் - களவு;

கூற்று - தோழிகூற்று;

கேட்டான் - தலைமகன்;

இடம் - முன்னிலை;

காலம்-எதிர்காலம்,வந்துஒழுகாநின்றானுக்கு உரைத்தமையான் நிகழ்காலமாகவும் கொள்க;

எச்சம் - நீ யென்பது எஞ்சிற்று;

மெய்ப்பாடு - அச்சம், இவ்வொழுக்கம் பிறரறியின் இறந்துபடும் என்னும் நிலையினளாயினமையின்;

பயன் - வரைவுகடாதல்;

பொருள்கோள் - தனிதரு தண்சிலம்பா தக்கதன்று இவள் நையஇவ்வாறு ஒழுகுவது எனக் கொண்டமையின், விதலையாப்பு.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு பாட்டையும் மாணவன் கற்க வேண்டும் என்று அன்றைய இலக்கியத் திறனாய்வு முறையைக் கூறுகிறார் இறையனார் அகப் பொருள் ஆசிரியர்.

காப்பியத்திறனாய்வு முறை அடியார்க்கு நல்லார் முறை

இறையனார் அகப்பொருள் பொருளாராய்ச்சி பத்துவகை என்று கூற அடியார்க்கு நல்லார் எட்டு வகை என்று கூறி அவற்றை விளக்குவார் பதிக உரையில்.

‘இனிப் பொருளாராய்ச்சி எண்வகைய - அவை திணை, பால், செய்யுள் நிலம்,காலம்,வழு,வழக்கு இடம் என்பன. அவற்றுள் திணை இரண்டு. ஆவன. அகத்திணை புறத்திணை என்பன. பால் பதினான்கு. ஆவன. கைக்கிளை முதல் பெருந்திணையிறுவாய் ஏழும்,வெட்சி முதல் பாடாண்டிணை இறுவாய் ஏழும். செய்யுள் அறுவகை ஆவன. வெண்பா, ஆரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, பரிபாடற்பா, மருட்பா என்பன. நிலன் நால்வகை. ஆவன. முல்லை குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்பன. காலம் பன்னிரண்டு. ஆவன. சிறுபொழுது ஆறும், பெரும்பொழுது ஆறும், வழு பதினான்கு. ஆவன, அகத்திணை வழுவேழும், புறத்திணை வழுவேழும் வழக்கு இருவகைய.நாடக வழக்கும், உலகியல் வழக்குமென்பன. இடம் இருவகைய, ஆவன. வழக்கிடமும், செய்யுளிடமும்.’

இவ்விளக்கத்தைத் தொடர்ந்து அகத்திணைப் பொருட்பகுதி சிலம்பில் அமைந்து கிடப்பதை எடுத்து விளக்குவார் அடியார்க்கு நல்லார்.

அதன் பின் அவர் கூறுவதாவது.

‘இச்சொல்லப்பட்ட ஐந்திணையின் முதல் கரு உரிப்பொருளும் பிறவுமாகிய அகத்திணைப் பொருட்பயன் உடம்பொடு புணர்த்தி உணர்த்திப் புறத்திணைப் பொருட்பயனும் பிறவும் இவ்வாறு உடம்பொடு புணர்த்தி உணர்த்துங்காற் புனைந்துரைக்கப் பட்டுக் கேட்போர்க்கு இன்பம் பயவாத உணர்வு சலிக்குமாதலின் வந்தன வந்துழிக் காட்டுதலைக் கருதிற்று இவ்வுரையென்க.’

‘இனி, இசைநாடகத்தமிழ் நூலது பகுதியும் இவை போலப் பெருவழக்கின்றாதலானும் நிலத்தோடும் கலத்தோடும் கண்டத்தோடும் கருவியோடு நிலையோடும் இயக்கத்தோடும் இருவகை பலவகை விலக்குறுப்புக் கை கால் வட்டணை பொருள் யோனி விருத்தி சந்தி சுவை சாதி குறிப்பு சத்துவம் அவிநயம் சொல் சொல்வகை வண்ணம் வரி சேதம் என்பவனவற்றோடும் கதையோடும் பல கூத்துக் கூறுங்கால் உய்த்துணர்வில்லோர்க்குச் செவிச் சுவை பயக்குமாகலனும் ஈண்டு விரியாது விரித்தலாக கருதிற்று இவ்வுரை எனக் கொள்க....’

இங்கு அடியார்க்கு நல்லார் தமிழ்த் தனிப்பாடல் மரபுக்குரிய செய்திகளைக் காப்பியத்திற் பொருத்திப் பார்க்கிற முயற்சியையும் சிலப்பதிகாரம் இசை நாடகக் காப்பியம் ஆதலால் அதன் இலக்கணங்களை இங்கு பொருத்திப்பார்க்கிற முயற்சியையும் பார்க்கிறோம். இங்கு இலக்கியத் திறனாய்வை இசை நாட்டிய மரபில் நின்று செய்வதை நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்

காப்பியத்திற் காணும் கதை அமைப்பு பாத்திரப் படைப்பு முதலியவற்றை இங்கு தனியாகச் சுட்டவில்லை எனினும் ஆங்காங்கே அவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு உரை வரைந்திருப்பது கருதத்தக்கது. அடியார்க்கு நல்லார் தொல்காப்பிய மரபை ஒட்டி இது தோல் என்ற வகையைச் சேர்ந்த (காப்பியம்) எட்டுவகை வனப்புடைய கதைப் படைப்பு என்பதையும் யோனி என்னும் நாடக உறுப்புத் தழுவிய நாடகக் காப்பியம் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தார் என்பதை அவர் விளக்கங்களால் உணரலாம். அதை விளக்க நாடக இலக்கணம் கூறும் நூல்களின் கருத்துக்களையும் ஒருபுடை ஒப்புமை கருதி

எடுத்து விளக்குவதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுச் செல்வார். மேலும் தண்டியாசிரியர் கூறும் அறம், பொருள், இன்பம், விடைதல் நூற்பயன் என் கருத்தையும் உடன்படுவார் போல சிலம்பும் மேகலையும் சேர்ந்து நாற்பொருள் பயந்து பெருங்காப்பியமாக விளங்குவதாக இவர் உரைப்பார். மேலும் உரைபெறு கட்டுரை உதாரம் சமாதி போன்றவற்றிற்குத் தண்டியாசிரியர் கருத்தை எடுத்து மொழிகிற அடியார்க்கு நல்லார் தண்டியார் கூறும் காப்பிய இலக்கணம் வழி முற்றிலும் சிலப்பதிகாரத்தைத் திறனாய்வு செய்தாரா என்பது ஆராயத்தக்கது. எனினும் காப்பியப் பாத்திரப் படைப்புகள் பற்றிய கருத்துக்களைச் சிலம்பில் அடியார்க்கு நல்லாரும் சீவக சிந்தாமணியில் நச்சினார்க்கினியரும் சுட்டிச் செல்வது இலக்கிய வகை மாற்றத்திற்கேற்பத் திறனாய்வு முறைகளும் மாற்றம் பெறுகின்றன என்பதை உணர்த்துகின்றன.

பரிமேலழகரின் மூலபாட இலக்கண மொழியியல்

திறனாய்வு

தமிழ் உரையாசிரியர்களில் மூலபாடத் திறனாய்வு இலக்கண மொழியியல் முறைத் திறனாய்வுகளைச் செய்தவர் பரிமேலழகர். பரிமேலழகர் குறளின் மொழித் தளத்தை நுட்பமாக ஆய்வதற்கு அக்காலத்தில் வடமொழியில் வழக்கில் இருந்த சொற்பொருள் கொள்கைகளை நன்கு கற்று விளக்க முனைவதை அவர் உரையில் காணலாம். குறிப்பாகத் தொனி முதலியவற்றின் வகைகளை அவர் உரையில் ஆங்காங்கே குறிப்பாக இன்பத்துப் பாலில் எடுத்துரைப்பதை எடுத்துக் காட்டாகச் சுட்டலாம். திருக்கோவையார் பேராசிரியர் உரையில் இத்தகைய முறைகளைக் காண இயலும். சங்க இலக்கியத்திற்கு பரிமேலழகர் காட்டிய இக்கோணத்தில் முழுமையாக உரை வரையப் பெறவில்லை என்றே சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட நோக்கிலும் சங்க இலக்கிய உரைகள் தோன்றவேண்டுமெனில் இலக்கணம் மொழியியல் புலமையும் இலக்கியப் புலமையும் மிக்க இலக்கியத் திறனாய்வு முறையை நாம் வளர்த்தெடுக்கவேண்டும்.

வடமொழி இலக்கியத் திறனாய்வுக் கொள்கைகள்

வடமொழியில் எட்டுவகை இலக்கியக் கோட்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

‘காக்கைச்
சிறகினிலே’யின்
வாழ்த்துகள்

விரலாற்று ஆய்வாளர்
ஆ.இரா.வேங்கடாசலபதிக்கு
2024 ஆண்டுக்கான சாகித்திய
அகாடமி விருது ‘திருநெல்வேலி
எழுச்சியும் வ.உ.சி.யும்’ புனைவு
அல்லாத படைப்பு நூலுக்கு
வழங்கப்பட்டுள்ளது.

-ஆசிரியர்

திருநெல்வேலி எழுச்சியும்
வ.உ.சி.யும் 1908

ஆ.இரா.வேங்கடாசலபதி

அவற்றிற்காகப் பல இலக்கண நூல்களும் எழுந்துள்ளன. பரதரின் (கி.மு.300) நாட்டிய சாத்திரம் கூறும் ரசக் கோட்பாடு தண்டியின் காவ்யாதர்சம் காட்டும் (கி.பி.7) அலங்காரக் கோட்பாடு, குணக்கோட்பாடு, வாமனரின் (கி.பி.8) தாவ்யாலங்கார சூத்திரம் உரைக்கும் ரீதிக் கோட்பாடு, ஆனந்தவர்த்தனர் (கி.பி.9) தன் த்வன்யா லோகம் (தொனிலிளக்கில்) நூலில் கூறும் தொனிக்கோட்பாடு, குந்தகர் (கி.பி.10/11) வக்ரோக்தி ஜீவிதம் கூறும் வக்ரோக்தி, சங்குகர் (கி.பி.9) மகிமபட்டர் (கி.பி.10) ஆகியோர் வியக்தி விவேகம் நூலில் எடுத்துரைக்கும் அனுமிதிக் கோட்பாடு, சேமேந்திரன் (கி.பி.11) ஔசித்திய விசார சர்ச்சை நூலில் கூறும் ஔசித்தியக் கோட்பாடு (தகுதிப்பாடு பொருத்தம்) போன்றவற்றைப் பற்றித் தமிழறிஞர்கள் சிலர் அறிந்திருந்தனர். பரிமேலழகர் மாறன் அகப்பொருள் மாறன் அலங்காரம் ஆகியவற்றின் ஆசிரியர் போன்றோர் இவற்றை அறிந்திருந்ததை அவர்கள் நூல்கள் வாயிலாக அறியலாம். தண்டியின் கோட்பாடு பிற இந்திய மொழிகளில் போலவே தமிழிலும் ஆழமாக வேருன்றியிருந்தது. பிற்காலத்தில் பி.சா.சு.சாஸ்த்திரியின் தொன்யாலோக மொழி பெயர்ப்பு (தொனிலிளக்கு) மு.கு.ஜகந்நாத ராஜாவின் ஔசித்திய விசார சர்ச்சை (தகுதிப்பட்டாய்வியல்) தவிரப் பிற நூல்கள் தமிழில் வெளியாகவில்லை. இனிமேலாவது வடமொழித் தமிழறிஞர்கள் இவற்றை மொழிபெயர்த்து வெளியிடவேண்டும். பிற

திராவிட மொழிகளிலும் பிற இந்திய மொழிகளிலும் வடமொழி இலக்கியக் கோட்பாடுகளே அடிப்படை இலக்கியக் கோட்பாடாகக் காணப்பட, தமிழில் மட்டுமே தனித்த மரபு உள்ளது. எனவே இன்றைய இந்திய இலக்கிய மாணவன் வடமொழி இலக்கியக் கோட்பாடுகளுடன் தமிழ்க் கோட்பாடுகளையும் அறிந்துகொள்ளும் வகையில் பாடத்திட்டம் அமைக்கவேண்டும். அதுபோன்றே தமிழ் மாணவனுக்கும் வடமொழி இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பாடத்திட்டத்தில் கற்பிக்கப் பெறவேண்டும்.

பழைய உரை நெறியில் எழுந்த திறனாய்வுப் பணுவல்கள்
படைத்தோர்

பழைய உரை நெறியில் இலக்கியங்களை திறனாய்ந்துரைக்கும் போக்குக்கு உ.வே.சா. எழுதிய மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை சரிதத்தில் அவர் ஆசிரியர் படைப்புக்களை ஆராய்ந்துரைக்கும் பகுதிகள் நல்ல காட்டுகளாகும். அதுபோன்றே வெள்ளை வாரணனார் எழுதிய திருமுறை வரலாற்று நூல்களில் பல பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. இங்கே அவர் பழைய முறையோடு பகுப்பாய்வு முறை, ஒப்புமை முறை, இசை தத்துவம் முதலிய பிறதுறைப்பார்வை இவற்றை இணைத்திருப்பார். மு.அருணாசலம் பல வரலாற்றுக் கருத்தியல் பார்வை இணைத்துத் திறனாய்வு செய்வார். டி.கே.சி. போன்றோர் ரசனை முறைத் திறனாய்வை மேற்கொண்டனர். இது காலட்சேபச் சொற்பொழிவு அல்லது

பட்டிமன்ற முறையின் தன்மைகளையும் கொண்டிருக்கும்.

தற்கால முறைகள்

வ.வே.சு.அய்யர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் தெ.பொ.மீ.போன்றோர் காப்பியங்களை மேலை நாட்டுத் திறனாய்வு முறையில் ஆய்ந்துரைத்தனர். இங்கே காப்பியக் கட்டமைப்பு பாத்திரப் படைப்பு ஒப்புமை நோக்கு முதலியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். இன்னும் இன்று க.பஞ்சாங்கம் குறிப்பிடும் புதுத்திறனாய்வு முறைகளாக வரலாற்றியல் திறனாய்வு, மொழியியல் திறனாய்வு, ஒப்பிலக்கியத் திறனாய்வு, சமூகவியல் திறனாய்வு, மார்க்சியத் திறனாய்வு, உளப்பகுப்பாய்வுத் திறனாய்வு, தொன்மத் திறனாய்வு, அமைப்பியல் பின் அமைப்பியல் சிதைவாக்கத் திறனாய்வு, எடுத்துரைப்பியல் திறனாய்வு பின் நவீனத்துவத் திறனாய்வு, பெண்ணியத் திறனாய்வு, தலித் இலக்கியத் திறனாய்வு, பின் காலனியத் திறனாய்வு, புலம்பெயர் இலக்கியத் திறனாய்வு, சூழலியல் திறனாய்வு போன்றவைகளும் மானுடவியல் திறனாய்வு போன்ற புது முறைகளும் நாளும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஐயப்ப பணிக்கர் போன்றோர் பழந்தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளான திணைக்கோட்பாடு உள்ளுறை இறைச்சிக் கோட்பாடு போன்றவற்றை உலகப் பொதுக் கோட்பாடாக வளர்த்தெடுக்கவும் அவற்றை இன்றைய இலக்கியத் திறனாய்வில் உட்கொள்ளவும் மேற்கொண்ட முயற்சிகளையும் நாம் இங்கு நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அவர் முயற்சியின் தாக்கம் இன்றைய மலையாளத் திறனாய்வில் காணப்படுகிறது என்பதை இங்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் பல நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. பலர் இத்துறைகளில் தம் கருத்தைச் செலுத்திவருகிறார்கள். இன்னும் திறனாய்வு வரலாறுகள் திறனாய்வுப் பனுவல் திரட்டு போன்றவையும் வெளிவந்துள்ளன.

இந்த முயற்சியின் பயனாக ஒப்புமை கவிதையியல் ஆய்வுகள் வளர்ந்து பெருக வேண்டும். அதற்குத் தொல்காப்பியம் முதலிய நூல்களின் மொழி பெயர்ப்புகள் துணை செய்து வருகின்றன.

இன்றைய மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் ரெனி வெல்லாக், ஆஸ்டின் வாரன் ஆகியோரின் இலக்கியக் கொள்கை நூலின் குளோறியா சுந்தரமதியின் மொழிபெயர்ப்பு வந்து இங்கு ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது போன்று இன்னும் பல பனுவல்கள் மூலமொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்த்து வெளிவரவேண்டும். தமிழவன் அவர்களின் அமைப்பியல் பற்றிய நூல் இவ்வாறு வெளிவந்ததே.

தமிழில் இன்னும் கவனம் பெற வேண்டிய முயற்சிகள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிட்டு இவ்வுரையை நிறைவு செய்யலாம்.

1. தமிழில் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள் பற்றி வெளிவந்துள்ள நூல்கள் அவற்றின் கருத்து வளர்ச்சி முதலியவற்றை அளவிட்டுரைக்கும் நூல்கள்

2. நாட்டுப்புற இலக்கியம் நாட்டுக் கதைப்பாடல் முதலியவற்றின் திறனாய்வு அவற்றின் கோட்பாட்டு உருவாக்கம்

3. ஒப்புமைச் செய்யுளியல் ஆய்வுகள் (Comparative Poetics) ஐயப்ப பணிக்கர் ஆய்வுகளை விரிவு படுத்தல் இன்றைய இலக்கியத்திற்குப் பயன்படுத்தல்

4. நாடகம் இசை. ஓவியம் சிற்பம் திரைப்படம் போன்றவற்றுடன் ஒத்துச் செய்யும் திறனாய்வுகள்

5. அணி இலக்கணம் யாப்பு மொழிக் கூறுகள் சொற்பொருள் நடைக்கூறுகள் முதலியவை சார்ந்த ஆய்வுகள்

6. பழந்தமிழ் திறனாய்வு முறைகளை விளக்கும் பனுவல் திரட்டு (சாகித்திய அகாதமி இதைத் திட்டமிட்டுள்ளது)

7. பயன்முறைத் திறனாய்வுப் பயிற்சி நூல் எடுத்துக் காட்டுகளுடன் இன்றைய இலக்கியங்களுக்கு அகம் புறம் கொள்கைகளை விரிவுபடுத்தி ஆயும்போது புதிய ஒளி கிடைக்கக் கூடும். மௌனி இல.சா.ரா. போன்றோர் பெருந்திணை கைக்கிளை போன்ற பொருளில் அமையும் புதினங்களைப் படைக்கின்றனர். சிவகுமார் முத்தையா போன்றோர் படைப்புகளில் மருத்திற்கு ஊடல் பரத்தமை அன்று வேளாண்மையின் வீழ்ச்சி என்பதாக அமைகின்றது. இன்றைய சமூக உணர்வுள்ள கவிதைகளில் செவியறிவுறா உகையறுநிலைத்

துறைகளும் விரிவு பெறுகின்றன. இன்றைய திறனாய்வு பழைய திறனாய்வு போன்று பயனியல் திறனாய்வாக மட்டுமின்றி அழகியல் திறனாய்வாகவும் வளர்ச்சி பெற நாம் இன்னும் செய்ய வேண்டியவை பற்றிச் சிந்திக்க இக்கருத்தரங்கு உதவும் என்று நம்புகிறேன்.

தெரிந்தெடுத்த நூலடைவு

Ayyappa Panicker A. :1984-85 "The Nature and Scope of Comparative Study in South Indian Literature, Research Papers. Vol Xiv (1984-85) pp.45-47, Dept.of Tamil, University of Kerala).

.....:1993 Hardy's Wessex and Tinai poetics, Lit. Crit. vol.19 No.142 June -Dec.1993 pp.63-72

Gloria Sundramathy L.:1973 Sangam Ilakkiam Marutham, Department of Tamil, University of Kerala,

.....:1987 Pakuppayvu Neriyl Sangam Ilakkiam, Ulakat Tamilkalvi Iyakkam, Tamilur

Hart G.L.1975 The Poems of Ancient Tamil: Their milieu and their Sanskrit counterparts, Berkeley, University of California Press

Hart G.L. and H. Heifetz 1999 The Four Hundred Songs of War and Wisdom-An Anthology of poems from Classical Tamil-The Purananuru, New York

Manuel, Indra: 1973 Palai patiya Perunkatunko, Jayakumari Stores, Nagercoil.

.....:1997 Literary Theories in Tamil-with special reference to Tolkappiyam (Ph.D.Diss.1984) published by the Pondicherry Institute of Linguistics and Culture, Pondicherry.

.....:2004 Sanga Ilakkiya Ayvukal: Ilakkiya Ayvukal Sanga Ilakkiya Ayvukal: Ceytanavum Ceyyaventuvanavum- Proceedings of the Seminar on Studies on Sangam Literature: Perspectives and Prospects & Send of f Felicitation to Prof.L.Gloria Sundaramathy, Department of Tamil, University of Kerala,

Maria Selvam, Abraham :1998, The Song of Songs and Ancient Tamil Love poems, Editrice Pontificia Instituto Biblio Roma .

Marr, J.R.1985 The Eight Anthologies: A study in Early Tamil Literature. Institute of Asian Studies, Chennai (Ph.D.Diss.1958 London University)

Nataraja, Devapoopathy, Love in Sanskrit and Tamil Literature-A Study of Characters and Nature (200 B.C.-A.D.500), Motilal Banarsidass Publishers, Delhi 1994

Ramanujan A.K.1967 The Interior Landscape (Love Poems from a classical Tamil Anthology), Bloomington, Indiana University Press

.....:1985 Poems of Love and War (From the Eight Anthologies and Ten Long Poems of Classical Tamil, Oxford University Press, Delhi

Sastri P.Subramhanya Sastri, Tolkappiyam -Vol ii Porulatikaram, The Kuppuswami Sastri Research Institute, Chennai, Reprint 2002

Sathiyamoorthy, S. :1976 Philosophic thought in Sangam Literature, Ph.D. Disser. submitted to Kerala

University (unpublished)

Selby Ann Martha, Grow Long, Blessed Night -Love Poems from Classical India,, Oxford, 2000

Srinivasan K.S. :1985 The Ethos of Indian Literature -A Study of its Romantic Tradition, Chanakya Publications, Delhi

Subramanian A.V. Sringarapadyavali, -Verse Translations in Sanskrit and English of the Sangam Classic Kuruntokai, Sahitya Akademi Delhi, 2003

Tiekian H.:2001 Kavya in South India: Old Tamil Cankam Poetry, Gonda Indological Studies 10. Groningen

.....:2004 "The Nature of the language of Sangam Poetry", In South Indian Horizons-Felicitations volume to Francois Gros on the occasion of his 70th Birthday-Preface by R.E.Asher, Edited by Chevallard, Jean-Luc Editor and Eva Wilden, Associate Editor, with the collaboration of A.Murugaiyan, Insitut Francais De Pondichery Ecole Francaise D'Extreme-Orient, Pondicherry, pp.xlv+651, pp.365-387

Takahashi, Takanobu, Tamil Love Poetry and Poetics, Leiden, Brill, 1995

Vacek, Jaroslav, Subramanian S.V.:1989 A Tamil Reader Introducing Sangam Literature Vol. I & II, International Institute of Tamil Studies, Chennai

Vacek, Jaroslav, Blanka Knotkova - Capkova : 1999 Pandanus-98-Flowers, Naure, Semiotics: Kavya and Sangam, Signeta, Prague

Vaiyapuri Pillai S. : 1956 History of Tamil Language and Literature, Second Revised Edition, NCBH, Chennai

.....:1995 Tamil. Cutarmanikal, Vaiyapuri Pillai Nurkalanchiyam vol.6, Vaiyapuri Pillai Ninaivu Manram, Chennai

.....:2001 Purattirattu edition, Madras University, First ed.1938, Reprint

Varadaraja Iyer, Tolkappiyam Porulatikaram, Annamalai University, First Edition 1948 Reprint 1955

Zvelebil, Kamil, V.:1986 Literary Conventions in Akam Poetry, Institute of Asian Studies, Chennai

பஞ்சாங்கம் க.தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு (திருத்தி விரிவு செய்த புதிய பதிப்பு), அன்னம் 1991

.....இலக்கியத்திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள், அன்னம், தஞ்சை 2011

.....சிலப்பதிகாரத் திறனாய்வுகளின் வரலாறு, அன்னம், தஞ்சை, 2010

பூரணசுந்தரன் க.தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சை 2007 (இரண்டாம் பதிப்பு 2016)

தி.சு.நடராசன் க.பஞ்சாங்கம், தமிழில் திறனாய்வுப் பனுவல்கள் தொகுப்பு, சாகித்திய அகாதிமி, சென்னை 2014

(நவம்பர் 23-24, 2016 தேதிகளில் சாகித்திய அகாதியும் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறையும் இணைந்து நடத்திய தமிழில் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் அணுகுமுறைகளும் மரபும் புதுமையும் என்ற கருத்தரங்கில் வாசித்தளித்த தலைமையுரை)

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

தமிழ்(ர்)ப் புத்தாண்டு கொண்டாடலாம்!

வாழ்வியலும் மானிடக் கொள்கைகளும் கலாச்சாரங்களும் சமுதாயச் சூழலில் மாறிவருவது காலத்தின் கட்டாயம்.

1831ஆம் ஆண்டு ஆர்க்டிக் துருவத்தின் அருகே இருந்த புவிக்காந்த மண்டலத்தின் சுழற்சி அச்சு, இன்றைக்கு 2,300 கிலோமீட்டர் இடம்பெயர்ந்து ரஷிய நாட்டு சைபீரியாவை நெருங்கிவிட்டது. கடந்த 20 ஆண்டுகளில் இதன் இடப்பெயர்ச்சி வேகம் அதிகரித்து உள்ளதாம். ஆண்டுக்கு 55 கிலோமீட்டர். இவ்விதம் வானத்திரை வருடந்தோறும் தன்னைப் புதுப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

கி.மு.2000ஆம் ஆண்டு வாக்கில் தூபான் எனும் விண்மீனே துருவ விண்மீனாக இருந்தது. இன்றைய போலாரிஸ் துருவ விண்மீன்கூட நிலையானது அன்று. காரணம், பூமியின் சுழற்சி அச்சு ஏறத்தாழ ஒவ்வொரு 400 ஆண்டுகளுக்கும் 3 பாகைவீதம் பூமி பம்பரம் போல்தலையாட்டம் போடுகிறது.

நெடுநல்வாடையில் “ஆடு தலையாக விண்ணூர்பு திரிதரு வீங்கு செலன் மண்டிலத்து” (160-161) என்ற வரிகளால், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் கோப்பெருந்தேவியின் கட்டிலுக்கு மேல்விதானத்தில், மேடம் ஆகிய முதல் உடுக்கணம் தொடங்கிய மண்டல வளையம் வரையப்பட்டு இருந்ததை அறிகிறோம்.

சூரியன் தென்கோடியில் இருந்து வடக்கு நோக்கி இயங்குவதாகத் தோன்றும் உத்தராயணத்தின் மத்தியில் ‘மார்ஸ்’ (தமிழில் செவ்வாய் எனும் போர்க்கடவுளின் பெயரான மார்ச்) மாதத்தில் ஆண்டுத் தொடக்கம்

பண்டைய மிலேச்சர் கொள்கை.

‘ஏப்ரியோ’ (‘ஏப்ரிலிஸ்’), மெர்க்குரி (புதன்) எனும் தெய்வத்தின் தாயாகிய தாவரக் கடவுள் பெயர் ‘மய்ய’ (மே), ஜூபிடர் (வியாழன்) கடவுளின் மனைவியாகிய ஜூனோ-ஜூன் (லத்தீன் மொழியில் ‘ஜுவானிஸ்’ என்றால் இளைஞன் என்று பொருள்), ரோமக் கடவுளரின் பின், ஜூலியஸ் சீசர் (கி.மு.100-கி. மு.40) என்னும் மன்னர், அவரது பெயரன் அகஸ்டஸ் சீசர் (கி.மு.63-கி.பி.14) ஆகியோர் பெயர்களில் ஜூலை, ஆகஸ்ட் என முதல் 6 மாதங்களும் சுட்டப்பட்டன.

ஏழு (செப்த), எட்டு (அக்ட), ஒன்பது (நவ), பத்து (தச) ஆகிய மாதங்களுக்கு- கிரேக்க மொழியில் பெயரிடப்பெற்றன. சம்ஸ்கிருதத்தில் இவை சப்த (7), அஷ்ட (8), நவ (9), தச (10) என்றும் பொருந்தி நிற்கின்றன.

சௌரமானம் ஆகிய சூரிய இயக்கத்தின் அடிப்படையில் கணிக்கப்பெற்ற மாதப்பெயர்கள் இவை. சூரிய தேவன் கோலோச்சாத இதிகாசங்கள், புராண காவியங்கள் எம்மொழியிலும் எம்மதத்திலும் இல்லை. இராமபிரானுக்கு அகத்தியர் உபதேசித்தது ஆதித்திய இருதயம் அல்லவா?

கிரேக்கத்தில் சூரியக் கடவுளை ‘ஹீலியோஸ்’ என்கிறார்கள். ‘சூலை’ என்று அழைக்கப்பட்ட ரோமானிய சூரியனும் பண்டைய யவனர் தம் முதல் தெய்வம் தானே!

“ஞாயிறு போற்றுதும்” என வணங்கப்படும் ஆதவனே ஆதி பகவன். இது தமிழர் மரபு. வேளாண் மக்களுக்கு அறுவடைத் திருநாள்

பொங்கல் விழா - சூரிய வழிபாட்டு நாள் - எல்லாம் சூரிய பகவானைப் போற்றும் மங்கல வழக்காகும். இவ்வுலக இயக்கத்திற்கு வேண்டிய ஆற்றலை வரையறாது வாரி வழங்குகிற அமுதசுரபி சூரியன். விலங்குகள், தாவரங்கள், உயிரினங்கள் போன்ற அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் சூரிய வெளிச்சம் இயற்கையானதொரு வரப்பிரசாதம். என்றாலும், தமிழர்தம் காலக்கணக்கில் 'திங்கள்' என்பது சந்திரன் இயக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நேபாளம், தாய்லாந்து, பர்மா, கம்போடியா, லாவோஸ் உள்ளிட்ட அண்டை நாடுகளிலும் திங்கள் முழு நிலாவாகத் தோன்றும் கன்னி உடுக்கணத்தின் விண்மீன் பெயரால் சித்திரை ('ஸ்பைக்கா') தான் புத்தாண்டு முதல் மாதம்.

சைத்ர (சித்திரை), வைசாக (வைகாசி), ஜ்யேஷ்ட (ஆனி), ஆஷாட (ஆடி), ச்ராவண (ஆவணி), பாதரபத (புரட்டாசி), ஆச்விநக (ஐப்பசி), கார்த்திகை (கார்த்திகை), ம்ருகஷீர்ஷ (மார்கழி), பௌஷ (தை), மாக (மாசி), பஸ்குந (பங்குனி) ஆகியவை தமிழ்மாதப் பெயர்கள் ஆயின. உண்மையில் இதனைத் 'தமிழ்'ப் புத்தாண்டு என்பதைவிடவும் 'தமிழ்'ப் புத்தாண்டு என்று சொல்வதே தொல்காப்பிய விதிப்படி சரியானது.

"தமிழ் என் கிளவியும் அதன் ஓரற்றே. (தொல்காப்பியம் 387) என்பது நூற்பா. தமிழ் என்ற சொல் வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலோடு, அக்குச் சாரியையும் பெற்று வரும் என்பது பொருள். தமிழ்க் கூத்து, தமிழ்ச் சாதி என்பன சான்றுகள்" என்கிறார் முனைவர் ச.வே. சுப்பிரமணியம் (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, 2010, பக்கம் 1).

பெலுச்சிஸ்தானத்தின் பலுச்சியார் அல்லது ரோமானியர் என்று கருதப்படும் தொலைநாட்டு மிஸேச்சர்கள், பண்டைக்காலத்தில் ஆண்டினை 10 சம பாகங்களாகப் பகுத்தனர்.

என்குணத்தான், அஷ்ட திக்கு என்று எல்லாம் 8 முக்கியத்துவம் பெற்றாலும், வட்டத்தின்பகுப்புகள் 6இன்பெருக்கங்களாகவே கையாளப்பட்டன. அதனால் நொடி, நிமிடம், நாழிகை, மணி, மாதங்கள், ஆண்டுச் சுழற்சி எல்லாம் பிற்காலத்தில் 6இன் அடிப்படையில் கணிக்கப்பெற்றன.

இந்தியாவில் வட மொழியில் சூரியனுக்கு 12 பெயர்கள்: தாத்ரி, மித்ரா, ஆர்யமன், ருத்ர, வருண, சூரிய, பாகா, விவஸ்வான், பூஷண், சாவித்ரி, த்வஷ்டரி, விஷ்ணு ஆகியவை.

புத்த மதத்தின் காவல் தெய்வங்களும் 12 பேர்: நித்-டென் (சூரிய), தைஷாக்கு-டென் (இந்திரா), இஷான (இஷான-டென்), தாமன்-டென் (குபேர), போ-டென் (பிரம்மா), எம்மா-டென் (யமா), ராசேதச -டென் (நிர்த்தி), சூயி-டென் (வருணா), கா-டென் (அக்கினி), ப்யூ-டென் (வாயு), சி-டென் (பிருத்வி), காத்த-டென் (சந்த்ரா).

'கி.பி.1582 அக்டோபரில் எட்டாம் போப்பே கிரகொரி என்பவர் ரோமானிய நாட்காட்டி ஆண்டினை 12 மாதங்களாகப் பிரித்தார். புதிய இறுதி இரண்டு மாதங்களுக்கு மீண்டும் கிரேக்கத்தின் காவல் தெய்வம், இறப்புக்கடவுள் ஆகிய ஜேனுஸ் (ஜனவரி), ஃபெப்ருவா (பெப்ரவரி) ஆகிய பெயர்கள் சூட்டப்பெற்றன.

ஒரு ஆண்டின் 365.25 நாட்களை, 12 ஆகப் பிரித்து, ஒன்றுவிட்டு 31, 30 என்று கணக்கிட்டதில் பண்டைய 11-ஆம் மாதம் (ஜனவரி) 31 நாட்கள் பெற்றது. கடைசியில் மிச்சமுள்ள 28 (அல்லது 29) நாட்கள் இறுதி பெப்ரவரி மாதத்திற்கு இடப்பட்டன.

அர்த்த ராத்திரியில் நாள் தொடங்குவதும், தட்சிணாயன-உத்தராயனச் சந்திப்புப் புள்ளியாகிய கூதிர்சந்தி நடுக்குளியில், டிசம்பர் 31 நள்ளிரவில் ஆண்டு தொடங்குவதும் கிரகொரியன் நாட்காட்டியின் மாற்றங்கள் ஆகும். இது பின்னர் இயேசு பிறப்பினை ஒட்டியும் அமைந்து விட்டது. ஆக, ஜனவரி முதல் மாதமும், அரைகுறை நாட்களுடன் பெப்ரவரி இரண்டாம் மாதமும் ஆனதோடு, 10ஐக் குறிக்கும் டிசம்பர், 12ஆம் மாதமும் ஆக இடப்பெயர்ந்தன.

60 ஆண்டுச் சுழற்சியைப் பொருத்தமட்டில்- பிரபாவ, விபவ, சுக்ல, பிரமோதூத, பிரசோற்பத்தி, ஆங்கீரச, ஸ்ரீமுக, பவ, யுவ, தாது, ஈஸ்வர, வெகுதானிய, பிரமாதி, விக்கிரம, விஷு, சித்திரபானு, சுபானு, தாரண, பார்த்திப, விய, சர்வசித்து, சர்வதாரி, விரோதி, விக்ருதி, கர, நந்தன, விஜய, ஜய, மன்மத, துன்முகி, ஹேவிளம்பி, விளம்பி, விகாரி, சார்வரி, பிலவ, சுபகிருது, சோபகிருது, குரோதி, விசுவாசுவ,

பரபாவ, பிலவங்க, கீலக, செளமிய, சாதாரண, விரோதகிருது, பரிதாபி, பிரமாதீச, ஆனந்த, ராட்சச, நள, பிங்கள, காளயுக்தி, சித்தார்த்தி, ரௌத்திரி, துன்மதி, துந்துபி, ருத்ரோத்காரி, ரக்தாட்சி, குரோதன, அட்சய- ஆகிய இந்தப் பெயர்கள் யாவும் கிருஷ்ணருக்கும், பெண்ணாக மாறிய நாரதருக்கும் பிறந்த 60 குழந்தைகளின் பெயர்களாமே.

புத்தர் பிறந்த நாளிலிருந்து புத்த சமயத்தவரும், மகாவீரரை வைத்து சமணர்களும் அந்தந்த மத போதகர்கள் தீர்மானித்தபடி தொடர் ஆண்டு முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

சாகர் இனத்தவரை வென்ற மன்னர் விக்கிரமாதித்யன் பெயரால் கி.மு.57இல் 'விக்ரம ஆண்டு'ம், குஷானர்களை வென்ற சாகர் இனத்தவரின் ஆண்டு கி.பி.78இல் 'சாகா ஆண்டு'ம் தொடங்குகின்றன. மலையாளிகளும், வங்காளிகளும் தொடர் ஆண்டுமுறையைப் பின்பற்றுகின்றனர். தமிழார்க்கும் தொடர் ஆண்டு இருக்கலாம்தானே.

சூர்ய வம்சத்தவர் - சூர் என்றால், சூர் அல்லாத சமண அசுரர்கள் பண்டைய பாலி, பிராகிருத மொழியில் 'தீமூல்' - 'தி(ர)மிள' என்றே குறிக்கப்படுவர். தேவ(ர்) என்றும் குறிப்பிடலாம். (இன்றைய வழக்கில் 'திராவிட' என்க). ஆயின், எகிப்தின் சூரியக்கடவுளான 'ரா' நீக்கிப் பார்த்தால், மூலச்சொல் 'தமிள' அல்லது 'தமிழ்' தானே?

தமிழ்ச் சங்க காலம் உருவாகும் முன்னமேயே (கி.மு 2000-1000) சூரியன் தட்சிணாயனத்தின்போது - தெற்கே 23.5 பாகை தாழ்ச்சியினைத் தொடும் கூதிர் சந்தி (Winter solstice)ப் பருவ கட்டத்தில் (தைமாதம்) சூரியன் மகர ராசியில் இருந்தது. ஆழ்கடல் நன்னீரோட்டத்தின் கடவுளாகக் கருதப்படும் பாபிலோனிய 'இயா' (Ea) எனும் தெய்வக் குறியீடு மகரம் எனும் நீர்ப்பிராணி. செம்மறியாட்டின் உடலும், மீனின் வாலும் கொண்ட அபூர்வத் தோற்றத்துடன் அது சித்தரிக்கப்பட்டது.

ஆனால், இன்று அந்தக் குளிர்கால சந்தியானது - முன் கூட்டியே மார்கழியில் நிகழ்ந்துவிடுவதனால் - சூரியன் தனுசு ராசியில் நிலைபெறுகிறது. ஆதலால் இனி, மகர சங்கிராந்திக்குப் பதில் "தனுசு சங்கிராந்தி"யில்

மார்கழி மாதமே உழவர் திருநாளாகிய "தைப்பொங்கல்" கொண்டாடி விடுவதுதான் நியாயம். (அதாவது டிசம்பர் மத்தியில் 'புதிய' தை மாதமும் வர வேண்டும்).

பண்டைய வானவியல் குறிப்புகளின்படி, ஏசு கிறித்து பிறந்த கால கட்டத்தில் - மகர சங்கிராந்தி டிசம்பர் 21 முதல் 25 வரை எனக் கருதினால் அதுவே இன்று கிறித்தவ ஆண்டுப் பிறப்பாகிவிட்டது.

அரபியர்களின் மிக முக்கிய விழா ஜனவரி (மார்கழி - தை) மாத வாக்கில் "ஈத்-உல் - ஃபித்ர்" ஒரு மாத நோன்பின் இறுதியில் "ராம்ழான்" குத்பர் பண்டிகையாகக் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது. "ஈத்" என்றாலே அரபிமொழியில் "மீண்டும் மீண்டும் வரும் நன்னான்" என்பது பொருள். இஸ்லாமிய ஆண்டின் ஒன்பதாவது மாதமே ராம்ழான். "ராம்ஸ்" என்றால் "பாவங்களை நோன்பேற்றித் கொளுத்திடுக" என்பது பொருள். இஸ்லாமின் ஆதாரத் தூண்களாகிய பஞ்ச சீலங்களில் ஒன்று - ராம்ழான். இந்த நோன்பினைத் தவறாமல் அனுஷ்டிப்போரே "ரய்யான்" எனப்படும் சொர்க்க லோகத்தை அடைவர் என்பது முகம்மது அண்ணல் வாக்கு.

| ஏறத்தாழ ஜனவரியில் - அதாவது, மார்கழி வளர்பிறையின்போது உண்ணா விரதமிருந்து ஸ்ரீவைகுண்ட ஏகாதசி அன்று - பெருமாள் கோவிலுள் சொர்க்க வாசல் புகுவது இந்து மரபு. நம்மாழ்வார் வைகுந்தம் போந்த அதே நாளில் இறந்தால் சொர்க்கம் நிச்சயம் என்கிற ஐதீகம் பொதுவாக வைஷ்ணவரிடையே உண்டு.

வடநூலார் 'அக்னி' என்றும், இலத்தீனில் 'இக்னி' (Ignis) என்றும் சுட்டுவது இந்தத் தீயைத்தானே. கிருத்திகையை 'அக்னிர் தைவதம்' என்று பிற்காலத்திய வடமொழி வேதங்களும் குறிக்கும்.

தீ - வல்லினச் சொல் நெஞ்சில் இருந்து ஒலித்து எழுவது, ஆதிப் பழங்குடிச் சொல்.

நெ-ருப்பு என்பதில் 'ரு' என்றபடி இடையின் ஒலிப்பு, கழுத்தில் இருந்து பிறக்கிறது. ஆதி ஈரானியர் வழக்கில் ஷீர், பர், புர், கிர் என்று எல்லாம் வருவது இயல்பு. பாருங்கள், இன்று புழக்கத்தில் நெருப்பைச் சுட்டும் சொல் - 'ஃபயர்' (fire). அதன் கிரேக்க மூலச்சொல்,

‘பைர்’ (pyre). எரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட மரத்திற்குப் ‘பைர்’ (pyr) என்று பெயர். அதனாலேயே பிணங்களை எரிக்கும் சிதை விறகு ‘பைரே’ (pyre) எனப்படும். அத்துடன் ‘நீ’ சேர்த்து இன்மை என்ற எதிர்ப்பொருள் கூட்டினால் ‘பை-ரெ-நீ’ என்று வரும். அதனை அப்படியே கரோஷ்டி அமைப்பில் புரட்டி வாசியுங்கள், ‘ந-ரெ-பை’ நெருப்பு. இன்றைக்கும் தீக் கொளுத்தும் அல்லது நெருப்புப் பற்றவைக்கும் நுட்பங்களை ‘பைரோடெக்னிக்’ கனல் நுட்பக் கருவிகள் (pyrotechnic devices) என்றே அறிவியலில் குறிக்கிறோம்.

பாலி மொழியில் தீயினை அக்கி என்பர். அதனால் சம்ஸ்கிருத மொழியில் அத்துடன் ‘இன்மை’ என்ற எதிர்ப்பொருள் கூட்டி, அதாவது ‘நீ’ சேர்த்து அக்கிநி - அக்கினி என்று வழங்கினர். பாலி மொழியில் ‘கினி’ என்றாலும் நெருப்பினைக் குறிக்கும்.

பண்டைய தமிழில் அல்லது பிராகிருத மொழியில் ‘நக்க’ என்றால் நிர்வாணம். (ஆங்கிலத்தில் ‘நேக்கட்’ naked என்று எடுத்தாளப்படுகிறது). திகம்பர சமணர்களைச் சுட்டும் ‘நக்க சாரணர்’ (மணிமேகலை 16:15,39) என்ற சொல்லாட்சி மணிமேகலையில் இடம்பெறுகிறது. சம்ஸ்கிருத மொழியில் ‘நக்ன’ (ம்) என்றால் அம்மணம் (சமணம்) அல்லது நிர்வாணம்.

ஏதாயினும், (அ)க்னி - மெல்லின மூக்கொலிச் சொல் (nasal). பழஞ்சீன (மங்கோலியர்) மரபு ஒலி. பிராகிருத மொழியின் ‘அக்கி’ என்ற சொல்லில் இருந்து சம்ஸ்கிருதம் உதித்தபோது கையாளப்பட்ட கலைச்சொல், அக்னி.

ஆயின் தீ - அக்கினி - நெருப்பு ஆகிய இந்த மூன்று கலைச்சொற்களும் ஒரே கருத்து கொண்ட தமிழ்ச் சொற்கள். இந்தியப் பழங்குடி - பழஞ்சீனம் - ஆதி ஈரானியம் ஆகியவற்றின் கலப்புக்கு மொழி ரீதியிலான இத்தகைய ஆதாரங்கள் ஏராளம்.

இந்தியத் தெற்குப் பகுதியில் மண்ணின் மைந்தர்கள் - தென்திராவிடர்கள் பெரும்பாலும் இறந்தபின் எரிக்கப்பட்டனர் என்பதே உண்மை. பிற சமயத்தவர் தங்கள் கருத்தாக்கங்களுக்கு ஏற்ப, புதைகுழியிலோ, குழி தாழியிலோ, மண் தாழியிலோ உயிருடன் உணவுடன் அல்லது இறந்த பின்னர்

சடலமாகவோ அடைக்கப்பட்டு புதைக்கப்பட்டனர் எனலாம்.

மற்ற மதங்களில் இறந்தவரின் உடலை எரிப்பது அல்லது புதைப்பது போல் அல்லாமல், ஒரு பார்சி இறந்தால், அவரது உடல் கழுகுகளுக்காக ‘அமைதி கோபுரத்தில்’ விடப்படுகிறது.

இடுக ஒன்றோ! சுடுக ஒன்றோ
படுவழிப் படுக, இப்புழம் வெய்யோன் தலையே
(புறம். 239: 20-21)

- என்ற பாடல்வழி இறந்த உடலைப் புதைத்தல், எரித்தல் எனும் முறைகளில் இறுதிச் சடங்கினைச் செய்தனர் என்பது புலனாகிறது. இதில் ‘இடுக’ என்பது இறந்தவர்களை ஓர் இடத்தில் இடுவதையும், ‘சுடுக’ என்பது எரியூட்டுதலையும், ‘படுவழிப் படுக’ என்பது இறந்தோரை நேரடியாக ஈமக் கோபுரத்தில் வைப்பதையும் குறிக்கிறது. இம்மூன்று முறையும் வழக்கில் இருந்தமைக்கான சான்றுகள் குறிப்புகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

ஆதிக்குடிகள் தங்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து இறந்தோரைத் தீமூட்டி எரிப்பது வழக்கம். அவர்கள் நெருப்புடன் வானில் கலந்து நட்சத்திரங்களாக ஒளிர்கின்றனர் என்றும் நம் முன்னோர் நம்பினர். அவர்களையே ‘வான் உறையும் தெய்வங்களாக’ வழிபடத் தொடங்கினர்.

சிவ-சைவ என்றும், விஷ்ணு-வைஷ்ணவ என்றும் உரிச்சொற்கள் ஆவதைப் போலவே தீ-தைவ என்றே வரும். உண்மையில் தைவப் பூசம் கொண்டாடப்படுகிறது. இன்றைக்கும் மலையாள மொழியிலும், சிங்கள மொழியிலும் வழங்கப்படும் தைவம்தான் தமிழில் தெய்வம் என்க. சூரிய, சந்திரர்களை இயற்கைத் தெய்வங்களாக எண்ணி வணங்கினர். (தீ-தைவம்; தைவங்கள் - தெய்வங்கள்.).

தமிழர்க்கு விடியலில் வெளிச்சம் ஏறிவரும் நாள் பொழுது தொடங்குகிறது. திருவள்ளுவ ஆண்டு தை மாதத்தினை முதல் மாதமாகக் கொண்டுள்ளது. சூரியன் வெம்மை ஏந்தி வடக்கே ஏறிவரும் தை மாதம் தமிழர் புத்தாண்டும் தொடங்குதலே.

கட்டுரையாளர்: விஞ்ஞானி

நொபொரு கராஷிமாவின் வரலாற்றுப்போக்கில் தென்னகச்சமூகம்

சோழர் காலம் (850-1300)

01. எழுவர் கூட்டாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த பேராசிரியர் Noboru Karashima (1933-2015) அவர்கள் *South Indian History and Society: Studies from Inscriptions A.D.850 - 1800, (1984)* என்ற தலைப்பில் எழுதிய நூலினை 1995இல் வரலாற்றுப்போக்கில் தென்னகச்சமூகம் என்று தலைப்பிட்டு தமிழகத்தொல்லியல்கழகம், தஞ்சாவூர் வெளியிட்டது. அவர், சோழர்காலத்திலிருந்து பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுவரையிலான தென்னிந்திய வரலாற்றினை கல்வெட்டுச்சான்றுகளின் அடிப்படையில் புள்ளியியல் முறையினை பயன்படுத்தி ஆய்ந்தார். சோழர்காலத்தினை தொடர்ந்த நூற்றாண்டுகளுக்கு ஓலைகவடிகளையும் தாள் ஆவணங்களையும் பயன்படுத்தினார். அந்நூல் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டு 40 ஆண்டுகளும் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்து 30 ஆண்டுகளும் ஆகின்றன. இந்தியாவின் பிறமொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டனவா? தெரியவில்லை. புள்ளியியல் முறையினை ஒரு கருவியாகவும் (tool) மார்க்சிய கோட்பாட்டினை ஒரு ஆய்வியல்முறையாகவும் (methodology) ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தினார். இவ்விரு அணுகுமுறையும் வரலாற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை எளிதில் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவும். வரலாற்றில் பொருளியல் அடிப்படையில் இயற்கையும், உற்பத்திக்கான தொழில்நுட்பமும் மாற்றங்களை உருவாக்கும் முதன்மைக் காரணிகள் என்பதனை தம் ஆய்வில் தெளிவாக்கினார். இப்பின்னணியில்

சோழர்காலத்தின்/சோழரின் அரசுபற்றிய ஆய்வில் கவனம் செலுத்தினார். சோழர் அரசின் மாதிரியினை கண்டறிவதற்கு அக்காலத்தில் நிலவிய நிலவுரிமை, நிலவருவாய், நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்பம், சமூகக் கட்டமைப்பு போன்ற கருத்துகள் அவருக்கு பெரிதும் உதவியுள்ளன. அரசுபற்றியும் சமூகம்பற்றியும் புரிந்து கொள்வதற்கு குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு என்ற தலைப்பில் (*The Origin of Family Private Property and the State, 1884*) Friedrich Engels எழுதிய நூல்தான் இவருக்கு உந்துசக்தியாக அமைந்திருக்கும். சென்ற நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் அதற்கு சற்றுமுன்பும் கீழைத்தேயசமூகம், குறிப்பாக இந்தியா தேக்கநிலைசமூகத்தினை கொண்டிருந்தது என்று மேலைநாட்டு அறிஞர்கள், குறிப்பாக ஓரியண்டலிஸ்ட்கள் சொல்லிவந்தனர். இதனை கீழ்த்திசை வல்லாட்சி (*Oriental Despotism*) என்று வகைப்படுத்தினர். இக்கருத்து காலனியகாலத்துப்பார்வை என்பர் அறிஞர். காலனியகாலத்தில் மேற்கத்திய வரலாற்றறிஞர்கள் காலனியமாக்கப்பட்ட நாடுகளையும், அம்மக்களையும் இழித்தும் பழித்தும் எழுதிவந்தனர். கீழைத்தேயத்து மக்களின் சமையங்கள், சமூகங்கள் முதல் அன்றாடவாழ்வுமுறைவரைக்கும் வசவுக்கு உள்ளாயின. மேலைநாட்டு அறிஞர்கள் தங்களை ஆளப்பிறந்தவர்கள் என்று வலியுறுத்தினர்.

02. கீழ்த்திசை வல்லாட்சி (*Oriental Despotism*) என்ற கோட்பாட்டின் கூறுகள்: ஒரு நாட்டின் நிலம் அரசருக்கும்படும் சொந்தம், தனியார் நிலவுடைமை இல்லை,

நீர்ப்பாசனஉரிமை அரசரின்பிடியில், ஊர்கள் தன்னிறைவுபெற்றவை போன்றன. இக்கோட்பாட்டினை மேல்நாட்டார் வகுத்தளித்த சூழல் புதுமையானது. அவர்கள் இந்தியாவினை ஆட்சிசெய்த சுல்தானியர்கள், முகலாயர்கள் ஆட்சியினை விமர்சிக்கிறபோது மேற் சொல்லப்பட்ட கூறுகள் நிலவியிருந்ததாகவும் எனவே, இஸ்லாமியரின் ஆட்சி நிலம்பெற்ற ஒன்றல்ல என்றும் அதனால் பிரிடிஷ் அரசும் அவர்களின் வழித்தோன்றல்களும் இந்தியரை மீட்கவந்த மீட்பர்கள் என்றும் வரித்துக்கொண்டனர். உண்மை அதுவல்ல. பிரிடிஷ் ஆட்சியில் இந்தியரிடமிருந்து நிலவருவாயினை வசூலிப்பதில் சிக்கல் நிலவியது. பிரிடிஷாரால் நிலவுரிமை அமைப்பினைப் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. உண்மையில் நிலம் யாருக்குச்சொந்தம் யாரிடம் நிலவரியினை

சோழர்காலத்தின்/சோழரின் அரசுபற்றிய ஆய்வில் கவனம் செலுத்தினார். சோழர்அரசின் மாதிரியினை கண்டறிவதற்கு அக்காலத்தில் நிலவிய நிலவுரிமை, நிலவருவாய், நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்பம், சமூகக் கட்டமைப்பு போன்ற கருத்துகள் அவருக்கு பெரிதும் உதவியுள்ளன.

வசூலிக்கவேண்டும் என்பதில் தெளிவற்றிருந்தனர். அவர்களுக்கு, இந்தியரை ஆட்சிசெய்வதில் தடுமாற்றம் இருந்தது. எனவேதான், நிலச்சீர்திருத்தத்தம் என்ற உத்தியினை மேற்கொண்டனர் (இக்கருத்தினை இரு கடைசி பத்திகள் விளக்குகின்றன). இந்தியாவில் ஊர்/கிராமம் என்பது ஒற்றைஊர்/ஒற்றைக்கிராமம் என்று பொருளல்ல. ஓர்ஊர்/ஒருகிராமம் என்பது ஊர்களின்/கிராமங்களின் தொகுப்பு (cluster of villages). அங்கு குடியுடைமை என்பது கிராமத்திலுள்ள பலரும் என்று பொருளாகும். தனிநபர் முக்கியமல்ல; தலைகட்டுதான் (household) முக்கியம். ஒருதலைகட்டில் பலரும்பங்கள் இருக்கலாம். ஒரு ஊரில் தனியார் ஒருவரின் பெயரில் நிலம் இருந்தாலுமே அவரை அண்டி பலரும்பங்கள்

(families) பல தலைகட்டுக்கள் (household) இருந்தன. எனவே, இங்கு யாரிடம் வரிவசூலிப்பது என்பதில் பிரிடிஷ் அரசுக்கு சிக்கல் இருந்தது.

03. ஆனால் பிரிடிஷார், பழியினை இந்தியர்கள்மேல் திருப்பினர். இந்தியர்கள் நிர்வாகம், ஆட்சிமுறைப்பழக்கத்தினை அறியாதவர் என்று சொல்லிவந்தனர். ஆனால், பிரிடிஷார்தான் காட்டுத்தர்பார் நடத்திவந்தனர் என்பதனை அவர்கள் இந்தியவிடுதலைப் போராட்ட வீரர்களை பலகொடியமுறைகளில் கொன்றொழித்தனர் என்பதனை உலகறியும். விளையாத நிலத்திற்கும் வரிவசூல் செய்தனர். அப்போது அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த சிலவடமொழிநூல்களில் விளக்கப்பட்டிருந்த சமூகப்பிரிவுகள் என்ற கருத்து பெரிதும் கைகொடுத்தது. நிலச்சீர்திருத்தத்தினை நடைமுறைப்படுத்தும் போது பெரும்பாலும் நிலவுடைமை பற்றிய புனைவுகளையே சான்றுகளாக கணக்கில் எடுத்தனர்.

04. இப்பின்னணியில் மேல்நாட்டு அறிஞர்களின் இந்தியா பற்றிய பிழையான பார்வையினை தக்க கல்வெட்டுச்சான்றுகளின் வழியே Noboru Karashima (hereafter, NK) மறுத்தார். பத்திஒன்றில் குறிப்பிடப்பட்ட (South Indian History and Society: Studies from Inscriptions A.D.850-1800) அவருடையமொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல் 3 இயல்களில் 11 கட்டுரைகளை கொண்டது. 8பின்னிணைப்புகள், 4நிலப்படங்கள், நோக்கீட்டு நூல்கள் (bibliography) இவரின் கருத்துகளை வலுப்படுத்துகின்றன. இந்நூலின் முகவுரை மிகவும் முக்கியமானது. குறிக்கோளும் அறிமுகவுரையும் என்ற Introductory Note அதனினும் முக்கியமானது. இந்நூலின் மையப்பிரச்சினை பண்டைய மற்றும் இடைகாலத் தென்னகத்தில் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளியல் வளர்ச்சியினை அளந்தறிதல் ஆகும் என்றும் இதனைப் புரிந்துகொள்வதற்கு புள்ளியியல்முறை பயன்பட்டது என்றும் பதிவு செய்துள்ளார். இன்னொன்று, வரலாற்றினை குறுநிலவட்டத்திலிருந்து புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கி பெருநிலவட்டத்திற்கு நகரவேண்டும் என்பதாகும். வரலாறு எழுதுதலை (Euro-centrism) ஐரோப்பியமையத்திலிருந்து விலக்க வேண்டும் என்றார். அதாவது, வரலாற்றை ஐரோப்பியபாணியில் எழுதுவதனைத் தவிர்த்து

ஒவ்வொரு நிலவட்டத்தின் இயற்கைக்கு ஏற்ப எழுதவேண்டும் என்றார்.

05. தரமான வரலாற்றுநூல்கள் தமிழில் இல்லையென்பதாலும் கற்போரின் ஆங்கில அறிவு குறைந்து வருவதாலும் இந்நூல் தமிழாக்கம் செய்யப்படுவதாகவும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் குறிப்பு உள்ளது. சென்ற நூற்றாண்டின் முதல்கால்கூற்றில் இந்திய சமூகத்தையும் இந்திய வரலாற்றையும் கேலிசெய்த ஐரோப்பிய அறிஞர்களுக்கு பதிலிறுக்கும் பொருட்டு S. Krishnaswamy Ayyangar, K.A. Nilakanta Sastri போன்றோர் தென்னிந்திய வரலாற்றினை எழுதினர். ஆனால், சற்று கூடுதலாக தம் உணர்வினை வெளிப்படுத்தினர். தேசியவாதக் கருத்து செழித்து தலையெடுத்திருந்ததாலும் விடுதலைப் போராட்ட உணர்வு மேலோங்கியிருந்ததாலும் இவர்கள் மிகையான கூற்றுகளை வெளிப்படுத்தியிருக்கலாம். K.A. Nilakanta Sastri சோழர்கள் பற்றிய தம் ஆய்வில் சோழர் அரசு மையப்படுத்தப்பட்ட ஒன்று எனச் சொல்லும் அதேவேளையில் ஊர்சபைகள் தனித்து செயற்பட்டன என்றும் முன்மொழிந்தார். மக்கள், அரசுடன் சமரசத்துடன் வாழ்ந்தனர் என்றும் சொல்லியிருந்தார். இவரின் ஆங்கில நூலினை பயின்று தமிழியல் புலமைத்துவத்துடன் தம் கட்டுரைகள் வழியே க.கைலாசபதி (பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், 1966) ஓரளவிற்கு பதிலளித்தார். இருந்தாலும், க.கைலாசபதி தம் பதில்களுக்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளைப் பயன்படுத்தவில்லை. ஆனால், இவருடைய விமர்சனக் கட்டுரைகளில் ஓர் ஆய்வு உத்தி பளிச்சிட்டது.

06. இங்கு NK கல்வெட்டுகளை சலித்தெடுத்து தென்னிந்தியாபற்றி ஆய்வுசெய்த பல வரலாற்று அறிஞர்களுக்கு பதிலிறுப்பதாக தம் நூலினை இயற்றினார். தம் முன்னுரையில் வரலாற்றியல்பூர்வமாக தென்னிந்திய வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்வதில் உள்ள கருத்தியல் ரீதியான இடர்பாடுகளை விளக்கி அவற்றினை சரியாகப் புரிந்துகொள்வதற்கான வழிமுறைகளை முன்வைத்தார். மார்ச்சியத்தின் அடிப்படையில் பிற அறிஞர்களிடமிருந்து தாம் வேறுபடுவதனை கருத்துணர்நி நுணுக்கமாக காரணகாரியத்துடன் பின்வருமாறு விளக்கினார். தம் கருத்துகளை நிறுவும்பொருட்டு கல்வெட்டுச் சான்றுகளை புள்ளியியல் முறையில்

ஆய்ந்து வலுவேற்றார். அதற்குமுன், அடுத்தபத்தியில் சொல்லப்பட்டதுபோல் தென்னிந்தியாவின் வரலாற்றுவரையினை சுருக்கித்தந்தார்.

07. 1960கள் வரை தென்னிந்திய சமூகத்தின் வரலாறு காத்திரப்படவில்லையென்றும் Burton Stein, Kathleen Gough, M.G.S. Narayanan, Y. Subbarayalu, R. Champakalakshmi, D.N. Jha, K. Indrapala போன்றோரின் ஆய்வுகள் மரபுவழிப்பட்ட வரலாற்றுப்பார்வையிலிருந்து விலகி புதுநோக்கில் தென்னிந்திய வரலாற்றினை பார்த்தன என்றும் அவர்களில் இருவரின் ஆய்வுகளைப்பற்றிப் (Burton Stein, Kathleen Gough) பேசப்போவதாகவும் NK தம் முன்னுரையில் கூறினார். Kathleen Gough-வின் நூல் (1981) பற்றியும், Burton Stein நூல் (1980) பற்றியும் அவருடைய மறுபார்வை மிக முக்கியமானது. K.A. Nilakanta Sastri முன்வைத்த மையப்படுத்தப்பட்ட சோழர் அரசு என்ற கோட்பாட்டிற்கு மாறாக Burton Stein பங்குவகை அரசு (segmentary state) என்ற கோட்பாட்டினை முன்வைத்தார். பலநிலைகளில் Burton Stein இன் நூல் The Colas க்கு அடுத்தநிலையில் மதிப்புடன் கருதப்பட்டாலும் அந்நூலின் கருதுகோள் (speculative) அடிப்படையில் இயற்றப்பட்டது என்றார் NK. காரணம், Burton Stein தென்னிந்திய கல்வெட்டுகளின் ஆங்கிலத்தில் கிடைத்த சுருக்கக்குறிப்புகளை பெரிதும் நம்பியதாகும் என்றார். அவர், பிரமதேயம், கோயில்களின் நிலப்பரவல் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் அலுவல்நிலை (bureaucracy) சோழர் அரசில் இல்லை என்றார். நாடு பற்றி அவர் சொல்லும் கருத்து Political Geography of the Chola Country (1974) என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும் என்றார் NK. நாடு என்ற அமைப்பு சமூக உற்பத்தியினை கொண்ட ஓர் அலகு (Social production system) என்பதனை அவர் கவனிக்கவில்லை என்றார். சோழராட்சியில் 3 முறை விளைநிலத்தின் அளவீடு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆட்சியியல் வலைபின்னலின் இயக்கம் (bureaucratic network) இல்லாமல் இப்பரந்த அளவிலான நிலத்தின் அளவீடு நிகழ்ந்திராது. அதிகாரி, புரவுவரி போன்ற அலுவலர்களை குறிக்கும் சொற்கள் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்வலுவலர்கள் பெரும்பாலும் பிரம்மராயன்,

மூவேந்தவேளான் போன்ற மதிப்புரு பட்டம் பெற்றவர்கள். இவர்கள் நிலப்பிரபுக்களும் கூட. இவையெல்லாம் NK அவர்களின் கண்டுபிடிப்பு.

07. சோழர் அரசில் சமூகம் மாறிவந்துள்ளது என்பதற்கு NK தரும் சரியான சான்று: முதலாம் இராஜராஜன் நாடு அமைப்புகளை ஒருங்கிணைத்து வளநாடுகளாக மாற்றியமை. இதனால், நாடு அளவிலான மரபான இனக்குடித்தலைவர்களின் அதிகாரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. அவர்களில் பலர் வட்டாரத்தலைவர்கள் என்ற நிலையிலிருந்து அலுவலர்கள் என்ற நிலைக்கு மாற்றப்பட்டனர். வளநாடு உருவாக்கத்தில் கோட்டம் என்ற நில அலகினுடைய கோட்பாடு மறைந்தது. இவரது காலத்திலிருந்து முதல்குலோத்துங்கன் காலம்வரை சோழர் அரசு மையப்படுத்தப்பட்ட அரசாக இயங்கியது. இதன் உச்ச அடையாளம்தான் தஞ்சாவூர் பெரியகோயிலும் அதற்கான வருவாய் கடல்தாண்டிய ஈழமண்டலத்திலிருந்து வந்ததும். நாடு அளவில் Buron Stein சொல்வது போல் நாட்டாரின் அதிகாரம் இருந்தாலும் அவர்கள் அரசரின் கட்டுக்குள் இருந்தனர்.

08. காதலின் கோ, ஒரு மார்க்சியராக இருந்தாலும் ஆசிய உற்பத்தி முறை (Asiatic Mode of Production = AMP) என்ற கோட்பாட்டின் பின்னணியில் ஆய்வு செய்தாலும் மார்க்சியசிந்தனையின் அடிப்படையில் சமூக வளர்ச்சியினைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. Darcy Rebeiro என்பவர் முன்மொழிந்த அரசு பற்றிய கோட்பாட்டினையே பயன்படுத்தினார். இவர் ஆய்விற்கு தேர்வுசெய்த காலம் மிகநீண்டது (சோழர்காலம் முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டு வரை). Darcy Rebeiro முன்மொழிந்த சோழர் அரசு, சமையம்சார் நீர்ப்பாசன அரசுமாதிரி என்ற கருத்தினை Kathleen Gough ஏற்றார். இவர் வகுத்த சோழர் அரசு ஆசிய உற்பத்தி முறையினைக் (AMP) கொண்டது என்றும், அதில் வேளாண்குடிகளான வெள்ளாளர்கள் அரசின் அடிமைகளாக இருந்தனர் என்றும் இவர்களின்கீழ் பறையடிமைகள் இருந்தனர் என்றும் கூறினார். ஆனால், இவ்விருபுடிகளுக்கும் இடையிலான உறவினை சரியாக வாதிக்கவில்லை என்றார் NK. மேலும், மார்க்ஸ் ஆசிய உற்பத்தி முறை பற்றிப் போதிய அளவிற்கு

வாதிக்கவில்லை என்பதாலும் இக்கோட்பாடு கீழைத்தேய வல்லாட்சி என்ற கோட்பாட்டிற்கு நெருக்கமானது என்பதாலும் இதன் மையக்கரு தேக்கநிலை இந்தியச் சமூகம் என்பதாலும் இக்கோட்பாட்டினை வரலாற்றாய்விற்குப் பயன்படுத்த அறிஞர்கள் தயங்குகின்றனர் என்றும் கூறினார். தொடர்ந்து D.D.Kosambi மார்க்சியத்தினை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமே தவிர அங்கலாய்ப்பிற்காகப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்றார் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார். அடுத்துவந்த D.N.Jha-வும் குப்தர்காலத்தின் இறுதிக்கட்டத்தில் நிலவிய நிலவுடைமை ஐரோப்பிய நிலவுடைமையினை ஒத்தது என்றும் அந்நிலை அடுத்த ஓராயிரமாண்டு தொடர்ந்தது என்றும் கூறினார். ஆனால், NK-வின் கருத்துதென்னகத்தில் சோழர்காலத்தின் முடிவிற்குப் பின்னரே நிலமானிய முறை தோன்றியது என்பதாகும். இது, அப்போது நிலவிய சமூகச்சிக்கலால் (social disorder) எழவில்லை. அப்போது நிலவிய வெவ்வேறுவிதமான உற்பத்தி முறையினால் உருவானது (two-different modes of production) என்றார். Kathleen Gough சோழர் சமூகத்தினை (Chola society) ஆய்வதற்கு ஆசிய உற்பத்தி முறை கோட்பாட்டினை பயன்படுத்தத் தயங்கினார் என்றார். D.N.Jha-வும் Kathleen Gough-வும் கோயில்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும் நிலக்கொடைகள் வழங்கப்பட்டதாலேயே இந்திய நிலமானிய முறையும், நிலப்பரப்புத்துவமும், அடிமை முறையும் தோன்றின (landlords and serfdom) என்றனர். தென்னிந்தியாபொறுத்து இவ்விருண்டும் வேறு வேறானவை. பிராமணர்களுக்குக் கொடையளிக்கப்பட்ட நிலப்பகுதி பிரமதேயம் எனப்பட்டது. இது காணியாட்சி ஊர்கள். அதாவது அந்நிலத்தின்மேல் உரிமை கொண்டவர்கள் அதன்மேல் உழும் உரிமையினையும் கொண்டவர் என்று பொருள். இரண்டாவது கொடை, நிலமல்ல; நிலத்தின்மீதான வரிகள். வரிவிதிக்கப்பட்ட இந்நிலங்கள் தேவதானம் எனப்படும். ஆனால், இவற்றை தானமளித்தது அரசர்கள். இவ்வகைக் கொடைகளும் நிலங்களும் சொற்பமே என்றார் NK. நிலமானிய முறை பற்றி ஆய்வதற்கு கொடையளிக்கப்படாத (non-granted villages) ஊர்களையும் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும் என்றார். இங்கு, தம் கருத்துகளை நிறுவுவதற்கு

NK கூட்டுநிலவுடைமை, தனியார்நிலவுடைமை என்ற கோட்பாட்டினை தளமாகப் பயன்படுத்தினார்.

09.தொடக்கத்தில் வேளாண்ஊர்களில் கூட்டுநிலவுடைமையும் பிராமணர்ஊர்களில் தனியார்நிலவுடைமையும் நிலவின் என்றும் தொடர்ந்துவந்த காலங்களில் இவ்விரு ஊர்களிலும் தனியார்நிலவுடைமை நிலவின் என்றும் NK உறுதிப்படுத்தினார். தம் ஆய்விற்காக ஒரு பிராமணஊரினையும் (ஈசானமங்கலம்) வேளாண்ஊரினையும் (அல்லூர்) தேர்வு செய்தார். இவ்விரு ஊர்களும் காவிரியின் தென்கரையில் ஒரேகுழலில் இருந்தவை. ஈசானமங்கலத்தில் சபையுறுப்பினர்கள் தனியார்நிலவுடைமை கொண்டவராக இருந்தனர். சிலநிலங்கள் கோயில்தீர்வாகிகளான பருடையார்களிடத்தும் சிலநிலங்கள் சபைக்குப் பொதுவான கூட்டுடமையாகவும் இருந்தன. அல்லூரிலும் தனியுடைமை இருந்தது. அதனைப்பெற்றவர்கள்: கணி, நடனகலைஞர், இசைக்கலைஞர், மத்தியஸ்தன் போன்றோர். அக்கொடைபெற்றவர்களின் நிலத்தில் வந்த விளைச்சல் மூன்று பங்குகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஸ்வாமிபோகம் தானம்பெற்ற கோயிலுக்கானது. ஆனால், இது அரசுக்கு செலுத்தப்பட வேண்டிய வரியாகும். இதுதான் கோயிலுக்குக் கொடையானது. இப்பங்கு தானமாகாளிக்கப்பட்டதால் அரசுக்கு வருவாய் குறைந்தது. மற்றொன்று நிலவுடைமையாளரின் பங்கு. இப்பங்கு பிராமணர்களுக்குச்சென்றது. மூன்றாவது பங்கு உழபவருக்கானது. ஆனால், இங்கு இவர்கள் அரசுக்கும் கோயிலுக்கும் சேர்த்து உழவேண்டும். வேறொருவகையில் சொல்வதானால், இவர்கள் அரசுக்கும் கோயிலுக்கும் பிராமணர்க்கும் சேர்த்து உழைக்கவேண்டும். இவர்கள் குடிகள் எனப்பட்டனர். இப்படி அரசருவாக்கத்தில் வேளாண்தொழில்நுட்பமும் நீர்ப்பாசனத் தொழில்நுட்பமும் தெரிந்த வேளாண் குடியினரின் உழைப்புச்சுமை கூடியது. ஆனால், விளைச்சல் பங்கிடப்பட்டது. இங்கு, குரிசில் தலைவர்கள் வரியாகத்தமக்கு வரவேண்டிய பங்கினை அரசரின் அனுமதியுடன் பிராமணர்களுக்கு அளித்தனர். இங்கு, கொடையளிப்பதில் குரிசில்தலைவருக்கும் அரசருக்கும் அதிகாரப்பங்கு இருப்பதால் சோழர் அரசினை பங்குவகை அரசு எனலாம்.

10. ஈசானமங்கலத்தின் நிலை இப்படியென்றால், அல்லூரின்நிலை வேறானது. அங்கு, ஊராரே உழும்வேலையினை செய்யவேண்டும். அங்கு நிலப்பரிவர்த்தனை பற்றிப் பேசும் கல்வெட்டுகள் நிலவுடைமை பற்றித் தெளிவான செய்திகளை தருகின்றன. அவற்றில் கண்டறிந்த தெளிவுகள்: கீழ்க்காவேரிப்பள்ளத்தாக்கில் தனியாரிடையே நிலப்பரிவர்த்தனை நடந்தன. சில பரிவர்த்தனைகளை ஊரார் கூட்டாகச் செய்தனர். சிலநிலங்கள் தனியாரால் கோயில்களுக்கு அளிக்கப்பட்டன. நிலத்தினை விற்றவர்களில் சிலர் பலஊர்களில் நிலம் வைத்திருந்தனர். அவர்கள், வட்டார அளவில் செல்வாக்கு பெற்றவர்கள். சுருக்கமாக நிலக்கிழார்கள் எனலாம். இவர்கள் உடையான், ஊருடையான், அரையன், பேரரையன், சோழப்பெரையன், சோழபாண்டியன் என்ற பட்டங்களைக் கொண்டவர். இப்பட்டங்கள் இவர்கள் அரசருக்கு நெருக்கமானவர்கள் என்பதனைக் காட்டுகின்றன. இவர்கள் அரசின் இயக்கத்தில் முக்கியமானவர் என்பதும் NK அவர்களின் கண்டுபிடிப்பு.

11. விஜயாலயன் வழிவந்த சோழர்காலத்தில் வேளாண்குடிகளின் ஊர்களில் நிலவுடைமையுள்ளோர் அவர்களின் நிலத்தில் பயிரிடுவோர், உழுவோர் என்ற ஈரடுக்கு சமூகநிலை உருவானது. நிலவுடைமை என்பது காணியுரிமையாகும். அதாவது நிலத்தின்மீதான தலைமுறை தலைமுறையான உரிமை. இக்காணியுரிமை நிலப்பரிவர்த்தனை பெரும்பாலும் உயர்நிலை சமூகத்தினரிடையே நிகழ்ந்தது. காட்டாக, பிரம்மாதராய முத்தரையன் என்பவர் அதிக அளவில் நிலத்தினை விற்றார்; நாயன்சோறன் இருங்கோவேள் என்பவர் பெருமளவில் நிலம் வாங்கினார். 40 வேலி 60 வேலி பரப்புள்ள நிலவுடைமைகொண்ட நிழக்கிழார்களும் இருந்தனர். ஒருவர் ஒரு ஊரினை உருவாக்கி அதனை ஜன்மக்காணி என்ற உரிமையோடு அரசரின் அனுமதியினைப் பெற்றார். ஆனால், இது மேற்சொல்லப்பட்ட தலைமுறை தலைமுறையான நிலவுடைமை என்ற கருத்துக்கு மாறாக உள்ளது. சோழராட்சியின் இடைக்காலத்தில் உருவான பொருளாதார வளர்ச்சி, அலுவலர்கள் பெருமளவில் மான்யம்பெற்றமை போன்ற காரணங்களால்

நிலக்கிழார்களின் எண்ணிக்கை கூடியது. அப்போது மலைக்குடிகள் சமவெளிக்கு வந்து படையணியில் சேர்ந்தனர். அவர்கள் படையலத்தினால் நிலவுடையாளராயினர். இராஜகுலத்தார் எனப்பட்டோர் காணிநிலத்தினை தமதாக்கினர். அவர்கள் காவிரியின் வளமையான தென்பகுதியிலும் வடபகுதியிலும் நிலங்களை வாங்கினர்.

12. அரசுக்கும் பிராமணர்களுக்குமான உறவு: பிராமணர்கள் வசித்த பிரமதேயங்கள் அரசால் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால், பிராமணர் ஊர்களின் ஆட்சிமன்றத்துக்கான தேர்தல் அரசு அலுவலரின் கண்காணிப்பில் நடந்தது. தஞ்சாவூர் பெரியகோயிலில் பணிசெய்வதற்கான நபர்களை பொறுப்பில் அமர்த்துவதற்கு பிரமதேயத்துச்சபைகள் தெரிவுசெய்து அனுப்பும்படி பிரமதேயங்களின் சபைகளுக்கு அரசர் ஆணையனுப்பினார். சோழமண்டலத்தின் ஒவ்வொரு நாட்டுப் பிரிவிலும் மூன்றுமுதல் நான்கு பிரமதேயங்கள் வரை இருந்தன. வரண்டபகுதியில் உள்ள நாடுகளில் பிரமதேயங்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தன. அதாவது நீர்வளமும் நிலவளமும் கொண்ட சோழராட்சியின் மையப்பகுதியான காவிரிச்சமவெளியில் நாடுகளின் எண்ணிக்கை அதிகம். ஆனால், அவை அளவில் சிறியன. அங்கு, நாடுகள் பரப்பளவில் சிறியனவாக இருந்தாலும் பிரமதேயங்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். வரண்டபகுதிகளில் நாடுகளின் எண்ணிக்கை குறைவு; பரப்பளவு பெரிது. பிரமதேயங்களின் எண்ணிக்கையும் குறைவு. எனவே, வெவ்வேறுவகையான வட்டாரத்தில் வெவ்வேறுவகையான உற்பத்திமுறையும் சமூகத்தின் அமைப்பும் நிலவியதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. சோழர்காலத்தின் சமூகக் கட்டமைப்பினை எல்லா வட்டாரத்திற்கும் பொதுமைப்படுத்த முடியாது.

13. வேளாண் ஊர்களின் கூறுகள் பற்றி ஊரிருக்கைப்பகுதி என்ற தலைப்பில் NK தரும் குறிப்புகள் சோழர்காலச்சமூகத்தின் தலைப்படமாக (blue-print) விளங்குகின்றன. ஓர் ஊரின் பகுதிகள்: ஊர்நத்தம், ஊர்இருக்கை, பறைச்சேரி, கம்மணாச்சேரி, ஈழச்சேரி, குளம், கரை, கால்வாய், கோயில், சுடுகாடு, ஊர்க்குளம், கொட்டகாரம் போன்றவை. தஞ்சாவூர் வட்டாரத்தில் மொத்தமுள்ள 33 ஊர்களில்

19 ஊர்களில் மட்டுமே பறைச்சேரிகள் இருந்தன என்று NK அறியத்தந்தார். என்றால், பிற ஊர்களில் அவர்களுக்கு இணையான பிறஉழைக்கும் சமூகத்தினர் இருந்தனர் என்று பொருளாகிறது. கங்கைகொண்டசோழபுரத்தின் வட்டாரத்தில் மொத்தமுள்ள 7 ஊர்களில் ஒரு ஊரில் மட்டுமே பறைச்சேரி இருந்தது. என்றால், பிற 6 ஊர்களில் அவர்களுக்கு இணையான உழைக்கும் சமூகத்தினர் இருந்தனர் என்று பொருளாகிறது. ஊரின் கூறுகளில் சுடுகாடு மிக முக்கியமானது. கல்வெட்டுகளின்படி எல்லாவூர்களிலும் ஒவ்வொரு இனத்திற்கென்றும் தனித்தனி சுடுகாடுகள் இல்லை. சுடுகாடுகளைக் கொண்ட மொத்தமுள்ள 24 ஊர்களில் 8 ஊர்களில் வேளாளருக்கும் பறையருக்கும் தனித்தனியே சுடுகாடுகள் இருந்துள்ளன. என்றால், மீதமுள்ள 16 ஊர்களில் பொதுச் சுடுகாடு இருந்தன என்று பொருளாகிறது. சில ஊர்களில் தானியம் அடிக்கும் களம், தானியக்களஞ்சியம் இருந்துள்ளன. இந்தியாவின் ஊர்கள் தன்னிறைவு பெற்றவையன்று என்பதனை அனைத்து ஊர்களிலும் சுடுகாடு இருக்கவில்லை, சில ஊர்களில் மட்டுமே இருந்தன என்பதன் அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்தலாம் என்பது இவரின் கூற்று. தன்னிறைவற்ற இந்திய ஊர்கள் என்பதனை D.D.Kosambi வேறுவிதமாக விளக்கினார். இந்தியாவின் உள்நிலையிருந்த ஊர்கள் உப்புவிற்கு கடற்கரை ஊர்களையும், இரும்புவிற்கு உள்நிலப்பகுதி ஊர்களை நம்பி கடற்கரை ஊர்களும் இருந்தன என்பார். இங்கு, NK வேறுவிதமான உண்மைகளைக் கண்டறிந்தார். அவருக்கு கல்வெட்டுகளின் சிலதொடர்கள் பெரிதும் துணைநிற்பன. ஊடறுத்து போன வாய்க்கால்கள், இவ்வூர்நிலத்தை ஊடறுத்து புறவூர்களுக்கு நீர்பாயப்போன வாய்க்கால், கீழ்நாட்டுக்கு நீர்பாயப்போன போன்ற தொடர்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஊர்கள் ஒரே நீர்ப்பாசன வாய்க்காலினை சார்ந்து இருந்தன என்பதனை விளக்குகின்றன என்றார். இங்கு, தண்ணீர் நாடுகளையும் ஊர்களையும் பிணைத்தது. இச்சான்றுகளினால், தன்னிறைவு ஊர்கள் என்ற கருத்தியலை முறியடித்தார்.

14. பெயர்கள்: ஆள்பெயர்களின், பதவிகளின் அடிப்படையில் சோழர்நிர்வாகத்தினை NK விளக்கினார். இதற்கான ஆய்விற்காக

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் 800 முதல் 1800 வரையிலான ஓராயிரம் ஆண்டுகாலத்தில் நிலவுரிமை சிறு சிறு மாற்றங்களுடன் தொடர்ந்து வழக்கத்தில் இருந்து வந்ததனைத் தம் ஆய்வில் Noboru Karashima வெளிக்கொணர்ந்தார். இவ்வரலாற்றுப் போக்குகளை அறிவதற்கு கல்வெட்டுசான்றுகள், செப்புப்பட்டயச் சான்றுகள், ஓலைச்சுவடிகள், தாள்களில் கிடைத்த சான்றுகள் என அனைத்துவகை சான்றுகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

வெளியிடப்பட்ட 3,543 கோயில்கல்வெட்டுகளில் இருந்து பட்டப்பெயர்களை தெரிவுசெய்தார். உடையான், மூவேந்தவேளான், நக்கன், மத்தியஸ்தன், நாடாழ்வான் போன்றவை இவற்றுள் முக்கியமானவை. இவற்றில் குரிசில்தலைவர்களின் (local chieftains) பட்டப்பெயர்களும் சேர்க்கப்பட்டன. இவற்றுள் உடையான்பட்டம் பெரும்பாலும் ஊர்ப்பெயரோடு சேர்ந்தே அமைந்துள்ளது. அதாவது இப்பட்டம் கொண்டவர் அவ்வூரில் நிலவுரிமைகொண்டவர் என்று பொருளாகிறது. இப்பெயர்களின் எண்ணிக்கை சோழமண்டலத்தில் அதிகரிக்க ஜெயங்கொண்டசோழமண்டலப்பகுதியில் (அதாவது தென்னாற்காடு, வடாற்காடு செங்கல்பட்டுவட்டாரங்களில்) காலம் செல்ல செல்ல குறைகிறது. இப்போக்கு காவிரிப்பகுதியில் தனியார் நிலவுடைமை அதிகரித்ததனை சுட்டும். பிரம்மராயன் பட்டத்தினைவிட மூவேந்தவேளான்பட்டம் எண்ணிக்கையில் அதிகரித்துள்ளது. மூவேந்தவேளான் பட்டத்துடன் மதுராந்தகன், இராஜேந்திர சோழன் என்ற அரசர்களின் பெயர்கள் பெரிதும் இணைந்துள்ளன. இது நிலக்கிழார்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் இடையிலான உறவினை வெளிப்படுத்துகின்றன. மூவேந்தவேளான் பட்டப்பெயர் கொண்டவர்களில் மூன்றில் ஒருபங்கினர் உடையான்பட்டமும் கொண்டவர். மொத்தமாக மூவேந்தவேளான் பட்டம் கொண்டவர் 307 பேர்; பிரம்மராயன் பட்டம்கொண்டவர் 94 பேர். மூவேந்தவேளான்கள் பிரம்மராயர்களைவிட மூன்று மடங்கு அதிகம். அதாவது 288%. இதில் அரசருக்கு நெருக்கமான மூவேந்தவேளான்கள் 288 பேர்; 83 பேர் பிரம்மராயர்கள். மூவேந்தவேளான்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் அலுவலர்களாக இருந்தனர். மொத்தம் 230

பேர். இதில் 78 பேர் அதிகாரிகள், 39 பேர் ஓலை அலுவலர்கள், 32 பிரம்மராயர்கள் அலுவலராக இருந்துள்ளனர். பிராமணர்களைவிட மூவேந்தவேளான்கள் 7 மடங்கு அலுவலராக இருந்துள்ளனர். 28 வகையான குரிசில்தலைவர்களின் பட்டப்பெயர்கள் கல்வெட்டுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பெயர்கள் அனைத்தும் அந்தந்த இனக்குழுவின் பெயர்கள் போன்று தெரிகின்றன. இவற்றுள் இளங்கோவேள், இலாட, காடவ, களப்பாள, கேரள, மலையகுல, நுளம்ப, வாணக்கோ, விழுப்ப, வாண போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வினக்குழுக்களின் பெயர்கள் பெரும்பாலும் அரையன், மாராயன் போன்ற பின்னொட்டுக்களை கொண்டவை. மேற்சொல்லப்பட்ட குடிப்பெயர்களான பிரம்ம, பல்லவ, விழுப்ப என்பவை ஒரே மாதிரியானவை. பிரம்ம என்பது அரசர்பெயரோடும் அதிகாரி, ஓலை, சேனாபதி போன்றவற்றோடும் இணைந்துவரும். இது அவர்கள் நிர்வாகத்தில் பெற்றிருந்த சிறப்பான நிலையினைக்காட்டும். இதுபோன்று, விழுப்பரையன், பல்லவரையன் பட்டம் கொண்டவர்கள் வருமானவரித்துறையுடன் நெருக்கமான தொடர்புடையவர்கள். இளங்கோவேள் பட்டம்கொண்டவரும் இதில் அடங்குவர். சோழராட்சியின் இரண்டாம் காலகட்டத்தில் (985-1070) சம்பு, மலையகுல என்ற பட்டப்பெயர்கள் தமிழ்நாட்டின் வடபகுதியில் கிடைத்தவை. ஆனால், இவர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் தொடர்பில்லை. நாடாழ்வான், மத்தியஸ்தன் என்ற இரு அலுவல்பெயர்களில் முதலாவது காலம் செல்ல செல்ல அதிகரித்தும் இரண்டாவது குறைந்தும் இடத்தினைப் பெற்றன. நாடாழ்வான்பட்டம் சோழரின் இரண்டாம் காலகட்டத்தில் இடம்பெற்று நாடுஅளவிலான வட்டாராத்

தலைவரை (local chiefs or lords) சுட்டுகிறது. இவர் மத்தியஅரசோடு தொடர்புடையவராக இருக்கலாம். இங்கு, வளநாடு அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டபோது நாடுஅளவிலான முக்கியத்துவம் குறைந்தது என்ற கருத்து கேள்விக்குள்ளாகிறது. நாடாழ்வான்ப்பட்டம் அதிகரிப்பது ஊர்ச்சபைகளின் முக்கியத்துவத்தினை குறைத்து நிலமானியமுறை எழுவதற்கு வழிவிட்டது என்று NK கேள்வி கேட்டார்.

15. சோழர்காலத்தின் பாண்டியர்காலத்தின் வருவாய்பற்றிய NK வின் ஆய்வு நுணுக்கமானது. சோழர்காலத்தின் வருவாய்பற்றிய ஆய்விற்கு கல்வெட்டுகளில் பதியப்பட்ட அனைத்து வரிகளின் பெயர்களையும் அவை இடம்பெற்ற சூழலையும் கருத்தில்கொண்டு பகுப்பாய்வு செய்தார். படியெடுக்கப்பட்ட சோழர் கல்வெட்டுகள் சுமார் 9000. என்றாலும், வெளியிடப்படாதவற்றின் தொகை அதிகம். எனவே, இவ்வாய்வு ஓர் எல்லைக்குட்பட்டது. பொதுவாக வரிகளின் பெயர்கள் சோழமண்டலத்திலும் ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்திலும் அதிக அளவில் இடம்பெற்றன. வகுலிக்கப்பட்ட வரிகளின் பெயர்கள், விலக்கப்பட்ட வரிகளின் பெயர்கள் கணக்கில் கொள்ளப்பட்டன. இப்பகுப்பாய்வில் 10 தடவைகளுக்குமேல் இடம்பெற்ற 27 வரிகள் ஆண்டுவாரியாகவும் வட்டாரவாரியாகவும் (Chronological and topographical) பகுக்கப்பட்டன. இவ்வரிகள் சோழ மண்டலத்திலும் தொண்டை மண்டலத்திலும் இடம்பெற்றவை. அவற்றுள் 7 வரிகள் இருமண்டலங்களிலும் 20 தடவைக்குமேல் இடம்பெற்றவை. அனால், இவற்றின் காலப்பரவல் (chronological distribution) பொதுவாக இல்லை. சோழர் அரசின் வருவாயினைப் பிரிந்துகொள்வதற்கு ஒளியூட்டும் வரிகள்: அந்தராயம், எச்சோறு, கடமை, குடிமை, முட்டயாள், தட்டார்பாட்டம், வெட்டி போன்றவை. காலவரையரைப்படி 985-1070 காலகட்டத்தில் வரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக, 1070-1179 காலகட்டத்திலும் 1179-1279 காலகட்டத்திலும் கூடிச்செல்கிறது. வருவாய்துறையில் நிகழ்ந்த நில அளவீடும் இதற்கு காரணமாகலாம்.

400 க்கு மேற்பட்ட வருவாய் சொற்களில் கடமை என்ற வரிச்சொல் 32 வெவ்வேறு வரிகளுக்கு பின்னொட்டாக உள்ளது; 16 முறை

குடிமை பின்னொட்டாக உள்ளது; கூலி என்ற வரிச்சொல் 6 முறை பதியப்பட்டுள்ளது; பொன் என்ற சொல் 10 முறை வந்துள்ளது. 29 முறை காசு என்ற சொல் பின்னொட்டாக வந்துள்ளது. ஏரிஆயம், ஏரிநீர்க்கோவை, ஏரிஅமஞ்சி, ஏரிமீன், ஏரிமீன்காசு, ஏரிமின்பாட்டம், ஏரிவரி, ஏரிவாய், குரப்பு வெட்டி, குலை வெட்டி, குலை, நீர்க்குலி, நீர்நிலங்காசு, நீர்வாயில்நீர்விலை, நீர்விலைக்காசு, நீர்விலைக்கூலி, நீராறு போன்ற வரிச்சொற்கள் சோழர்காலத்தின் நீர்ப்பாசன வளர்ச்சியினை நன்கு புலப்படுத்துவன.

நாட்டுவிநியோகம், நாடாட்சி, நாடென்றவரி, நாடுகாவல், நாடென்றஎல்லை போன்றவரிகள் நாட்டுமன்றத்தின் ஆளுமையினை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இது வட்டார அளவில் நிலக்கிழார்களின் மேலாண்மையினை வெளிப்படுத்தும். ஊர்வினியோகம், ஊர்படுகுடிமை, ஊர்குடிமை, ஊர்தனிசு, ஊரிடுவரி, ஊரிடுவரிப்பாடு போன்றவை வேளாணுர்களின் தனித்துவத்துனை விளக்குவதாக அறியலாம். தெண்டம், தண்டகுற்றம், குற்றத்தெண்டம், தண்டலில்கடமை, விளக்கு ஆள்தண்டம், தண்டநாயகப்பேறு, தண்டனைமுதல் போன்ற சொற்கள் அரசின் வலுத்தன்மையினை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்வலுவான அரசு 33 வகையான நிலங்களிலிருந்து வரிகளை பெற்றது. வரிகொடுத்த நிலங்கள் நீர்நிலம், ஒருபூவினையும்நிலம் (ஆண்டுக்கு ஒருமுறைச்சாகுபடி), இருபூவினையும்நிலம் (ஆண்டுக்கு இருமுறைச்சாகுபடி) என்று வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. நிலத்தின்வரி அரசரால் கோயிலுக்கு கொடையளிக்கப்பட்டால் அது காணிக்கடன் எனப்படும். ஒருவேலி நிலத்திற்கு 95 முதல் 100 கலம்வரை வரி நெல்லாகவகுலிக்கப்பட்டது.

இதுமட்டுமின்றி சாதிகளும் வரிகளை செலுத்தின. சோழர்கல்வெட்டில் 61 சாதிப்பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் வள்ளுவன், பாணர், பிடாரர், நக்கன், நட்டுவன் போன்ற சொற்கள் ஒருமுறை மட்டுமே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இவை குடிப்பெயராகவும் தொழில்பெயராகவும் தோன்றுகின்றன. 28 சாதிப்பெயர்களில் வரிகள் வழக்கில் இருந்துள்ளன. இதில் பெரும்பாலானவை தொழில்வரிகள். கல்வெட்டுகளில் வணிகர்கள் அதிகமுறை

குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். அடுத்தநிலையில் பிராமணரும்மன்றாடியாரும்.மூன்றாம்நிலையில் வெள்ளாளரும் கைக்கோளரும். இது சமூகப்போக்கில் யாருடைய இயக்கம் வலுப்பெற்று இருந்தது என்பதனைக்காட்டும். பொதுமக்கள் பேரால் வந்தகடமை, பெருங்குடிகள் பேரால் வந்தகடமை என்ற வரிகள் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியன.

16.NK தம் ஆய்வில் காவிரிச்சமவெளியினை மட்டும் ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல் புதுக்கோட்டை போன்றவரண்டபகுதியினையும் எடுத்துக்கொண்டார். புதுக்கோட்டை வட்டாரத்தின் மொத்தமுள்ள 381 சோழர் கல்வெட்டுகளில் 197 கல்வெட்டுகளில் வரிகளின்பெயர்கள் பதியப்பட்டுள்ளன. சோழர்கல்வெட்டுகளில் இல்லாத பலவரிகளின் பெயர்கள் புதுக்கோட்டை வட்டாரத்தின் பாண்டியர்கல்வெட்டுகளில் பதிவாகியுள்ளன. அங்கு அச்சவரி, அந்தராயம், இறை, கடமை, குடிமைஎன்றவரிகள் பலமுறைகல்வெட்டுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் கடமையும் அந்தராயமும் அதிகமுறை இடம்பெற்றவை. இவ்விரண்டும் நிர்வாகத்தில் மிக முக்கியமானவை. புதுக்கோட்டை, திருச்சிராப்பள்ளி வட்டாரங்களில் கிடைக்கின்ற 250 பாண்டியர்கல்வெட்டுகளில் மொத்தம் 140 வரிகள் பதிவாகியுள்ளன. சோழர்காலத்தில் வழக்கில் இல்லாத 85 புதியவரிகள், பாண்டியர்காலத்தில் அறிமுகமாயினை, 43%. தஞ்சாவூர் வட்டாரக்கல்வெட்டுக்களில் அடிக்கடி குறிக்கப்படும் வாய்க்கால் என்றசொல் நீர்ப்பாசனவளர்ச்சியினை நன்கு விளக்கும். வயக்கல், மயக்கல், மயக்கி, திருத்தி போன்ற சொற்கள் வேளாண்நிலத்தின் விரிவாக்கத்தினை குறிக்கின்றன.

17.மேலே பத்திகளில் சொல்லப்பட்டவை பேராசிரியர் NK அவர்களின் ஆய்வு முடிவுகள். அவர் காலந்தோறும் வேளாண்வளர்ச்சியும் நீர்ப்பாசனவளர்ச்சியும் நிகழ்ந்ததன் அடிப்படையில் இந்தியசமூகம் தேக்கநிலைசமூகம் என்ற கருதுகோளினை உடைத்தார். பலவேளாண் ஊர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நீர்ப்பாசனவாய்க்காலை சார்ந்து இருந்தன என்பதன் அடிப்படையில் இந்திய வேளாண்ஊர்கள் தன்னிறைவு பெற்றவை என்ற கருத்தினையும் முறியடித்தார். அனைத்து

ஊர்களிலும் சுடுகாடு இல்லை என்ற கருத்தினையும் இதற்காக சேர்த்துக்கொண்டார். ஆனால், சுடுகாடுகள் இல்லாதஊர்களில் இடுகாடுகள் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இடுகாடுபற்றி கல்வெட்டுக்குறிப்புகள் இல்லை. வளநாடுகள் உருவாக்கத்தால் நாடுஅளவிலான அதிகாரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது என்ற கருத்தினையும் முன்வைத்தார். ஆனால், மேலே வரிசைப்படுத்தப்பட்ட நாடு தொடர்பானவரிகள் நாடுகளின் உயிர்ப்புநிலை தொடர்ந்து இயங்கியது என்று கருதவைக்கிறது. அதேபோன்று ஊர்தொடர்பானவரிகள் ஊர்களின் தொடர்ந்த இருப்பினை வெளிப்படுத்துவனவாக அமைகின்றன. இக்கருத்து K.A.Nilakanta Sastri முன்மொழிந்த ஊர்கள் அதிகாரத்தில் சற்றுவளம் பெற்றிருந்தன என்ற கருத்துக்கு துணைபோவதாக உள்ளது. NK நூல் வெளிவந்ததற்குப் பிறகு தென்னிந்தியாபற்றி குறிப்பாக தமிழ்நாட்டின் வரலாறுபற்றிய அறிஞர்களின்பார்வை புத்தொளிபெற்றது எனலாம். சோழர்காலம் பற்றிய பொதுநிலைபேச்சு (public speech) குடுபிடித்து எனலாம்.

18.இந்தூலில் NK தம் ஆய்வினை சோழர்காலத்திலிருந்து அடுத்தகட்டத்திற்குத் தொடர்ந்தார். வரலாற்றுப்போக்கினை அறிவதற்கு இவர் நிலவுரிமையினை ஒரு தளமாகக் கொண்டார் என்று முன்னர்பார்க்கப்பட்டது. எனவே, சோழர்காலத்திய நிலவுரிமை அடுத்தகட்டமான விஜயநகராட்சியில் எவ்வாறு மாறியது (transformed) என்பதனையும் தனித்தலைப்பில் ஆய்ந்தார். விஜயநகராட்சிக்காலத்தில் புதுவகை நிலவுரிமை எழுந்தது. அக்காலத்தில் கோயிலுக்குச்சொந்தமான நிலத்தினை தனியாருக்கு குத்தகைக்கு விடுவது ஒருவழக்கமாக இருந்தது. தமிழ்நாட்டின் வடக்கில் தேவிகாகாபுரம் எனுமிடத்திலுள்ள கோயில்கல்வெட்டுகள் இந்நிலவுரிமைமாற்றம் பற்றிப்பேசுகின்றன. அவ்விடத்தில் கிடைக்கும் 13 கல்வெட்டுக்கள் அடிப்படையில் மத்திய அதிகாரத்திற்கும் மாநில அதிகாரத்திற்கும் இடையிலான சிக்கல்பற்றிப் பேசினார். கோயில்நிலத்தினை குத்தகைக்கு மாற்றியவர்கள் தானத்தார், மகேஸ்வரர், குருக்கள், கைக்கோலர்முதலிகள் போன்றோர். இவர்கள் குழுக்களாக இயங்கினர், தனித்தும்

செயற்பட்டவர்கள் ஈசானசிவாச்சாரியார்கள், விஸ்வேஸ்வரசிவாச்சாரியா போன்றோர். இவர்கள் தேவிகாபுரத்திலிருந்து இயங்கிய பிக்ஷாடனம் என்ற சமையநிறுவனத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள்தான் தேவிகாபுரத்தின் சிவன்கோயிலின் சொத்தினை பரிபாலனம் செய்தோர். தானத்தார், மகேஸ்வரர், தானமகேஸ்வரர் என்ற 3 குழுவினரும் சேர்ந்தே இயங்கினர். கோயிலின் நிலத்தினை குத்தகைக்குப் பெற்றவர்கள் 5 நாயக்கர்கள்: திருமலை நாயக்கார், சதாசிவநாயக்கர், கோனியப்பநாயக்கர், ... சிவாநாயக்கார், நமசிவாயநாயக்கர்.

19. தேவிகாபுரம் கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கப்பட்ட பல நாயக்கர்கள் கன்னடநாயக்கர்களின் படையணியில் இருந்தோராவர். அவர்கள் மருதராசர் படைவீட்டினை சார்ந்தவர். படைவீடு என்பது நிலைப்படையாகும். அப்படைவீடு மருதராசர் என்ற உயர் அலுவலரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. திருமலை நாயக்கர் துளுவ அரசவம்சத்தின் நரசநாயக்கருக்கான தமிழ்நாட்டின் முகவர். துளுவ அரசவம்சம், சளுவ அரசவம்சத்தின்பேரில் ஆண்டது. திருமலைநாயக்கரின் சகோதரர் ஈஸ்வரநாயக்கர் நரசநாயக்கரின் பிரிதொரு முகவர். ஆனால், இவர்கள் கர்நாடகத்தில் இருந்த அரசோடு நேரடியான தொடர்பில் இல்லை. காட்டாக, சேத்துப்பட்டு நாயக்கரின் மகனான கொண்டமநாயக்கர், படைவீட்டுச் சீர்மையின் காலாட்டிசூர்யநாயக்கரின் அனுமதியோடு தேவிகாபுரம்கோயிலின் ஆயர்க்கும்பத்திற்கு கொடையளித்தார்.

20. நாயக்கர்கள் மத்திய அதிகாரிகளுடன் பல அடுக்கு நிலைகளில் அரசியல் உறவு கொண்டிருந்தனர். இவ்வுறவினை உள்ளடுக்கு நிலமானியமுறை (sub-infudation) என்றார் NK. கோயில் நிலங்கள் சிலநேரங்களில் நாயக்கர் அல்லாதாருக்கும் குத்தகைக்கு விடப்பட்டன. அவர்கள் மன்றாடி (shepherd) வித்வான் (scholar) போன்றோர். சிலநேரங்களில் குளத்தினையும் அதனை சுற்றியுள்ள நிலங்களையும் சேர்த்து குத்தகைக்கு விட்டனர். அவை, பொதுவாக தாங்கல் எனப்பட்டன. இதுபோன்ற நிலங்கள் 500 குழியிலிருந்து 700 குழிகள்வரை இருந்தன. சிலநேரங்களில் 1500 குழிகள். இக்குத்தகை நிலங்கள் காணியாட்சி,

காணிப்பற்று, உழவுகாணியாட்சி உரிமைகளுடன் விடப்பட்டன. சிலவற்றில் உழவு உரிமை தரப்படவில்லை. சிலநிலங்கள் அஷ்டபோக உரிமையுடன் வழங்கப்பட்டன. இது, பரம்பரை உரிமையினை உறுதிப்படுத்தின. குத்தகைதாரர்கள் உழவர்களை குடியமர்த்திக்கொள்ளும் உரிமையினையும் பெற்றனர். அவர்கள் குடியேற்றப்படுவது குடியேற்றி என்ற கல்வெட்டுத்தொடரால் பதியப்பட்டுள்ளது. இவ்வழுவர்கள் பொதுவாக குடிகள் எனப்பட்டனர்.

21. நிலவுடைமையில் அடுத்தகட்ட காலமாற்றம் 17-18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நிகழ்ந்ததனை மிராசிதார் தொடர்பான ஆவணங்களின் அடிப்படையில் NK ஆய்ந்தார். இவ்விரு நூற்றாண்டுகளில் உருவான மாற்றம் 13 ஆம் நூற்றாண்டில் உருவானதைப் போன்றது. இவ்விரு காலகட்டங்களும் போரின் துயரங்களை அனுபவித்தன. முதல்கட்டத்தில் சோழர் அரசு நடுவி விஜயநகர அரசுக்குப் போனது; இரண்டாம் கட்டத்தில் உள்ளூர் அதிகாரம் பிரிடிஷ் ஆட்சிக்குள் விழுந்தது. இன்றைக்கு தென்னிந்தியா எதிர்கொள்ளும் வேளாண்சிக்கல்கள் (agrarian problems) 19 ஆம் நூற்றாண்டில் கிழக்கிந்திய கம்பெனி அறிமுகப்படுத்திய ரயத்தவாரிமுறையினால் ஆகும். இம்முறை முன்பிருந்த வேளாண் குடிகளை (prevailing system) மாற்றியதால் உற்பத்தி முறையும் (production pattern) மாற்றியது. நிலவுடைமை முறைப் (landholding system) போன்றவற்றைப்பாதித்தன. இதன் தாக்கம் இன்றும் நடப்பில் உள்ளது என்றார் NK. ரயத்வாரிமுறைபற்றி அறிவதற்கு பிரிடிஷாரின் ஆவணங்கள், அறிக்கைகள் பயன்படும். இவற்றில் Fifth Reports, Papers on Misasi Right, The Baraamahal Records என்பன பெரிதும் பயன்படும் என்றார். 1770-1820 காலகட்டத்தின் அலுவல்சான்றுகள் ஆய்விற்கு மிகவும் பயனுள்ளவை எனப்பரிந்துரைத்தார். இவற்றில் உள்ளூர் சான்றுகளும் அடங்கும். இவை பெரும்பாலும் பனையோலைகளில் எழுதப்பட்டவை. இவற்றுடன் மெக்கன்சி தொகுத்த ஆவணங்களின் முக்கியத்துவத்தினையும் உணர்த்தினார். கிறித்தவ மிசினரிமார்களின் ஆவணங்களும் பயணியர்களின் குறிப்புகளும் பயனுள்ளவை என்பதனையும் உணர்ந்திருந்தார்.

காலனிய அலுவலர் எல்லிஸ் தொகுத்தவை மிராசி ஆவணங்கள் எனப்பட்டன. கிழக்கிந்திய கம்பெனியார் தமிழ்நாட்டின் வடக்கில் (northern circuit) சமீன்தார், முட்டாதார் முறையினை நிலவுடைமையில் அறிமுகப்படுத்தினர். இம்முறை செயலிழந்தபின் 1810களில் ஊர்குத்தகை முறையினை (village lease system) அறிமுகப்படுத்தினர். இவ்வகை ஊர்கள் ஒரு வருமான அலகு (revenue unit) எனப்பட்டன. இவ்வகை ஊர் ஓர் ஊர்த்தலைவரால் (headman) ஆளப்பட்டன. இம்முறையும் வெற்றியடையவில்லை. எனவே, அடுத்து ரயத்வாரி முறையினை அறிமுகப்படுத்தினர். இது ஒருசோதனை முறையில்தான் (trial and error) அறிமுகமானது.

22. இந்திய நிலமுறை (land system) பற்றிய ஆய்வில் சிறந்தவரான (Baden Powell) மிராசி உரிமையின் தோற்றுவாய் பாண்டியர், சோழர்காலத்தின் அரசரும் அலுவலாரும் பிராமணர்க்கு கொடையளித்த முறையிலிருந்து தொடங்குகிறது என்றார் என்பது Noboru Karashima யின் கூற்று. சோழர், விஜயநகராட்சி கல்வெட்டுச் சான்றுகளில் நிலவிற்பனை, கொடைபற்றிய செய்திகள் போன்றே மிராசிபற்றிய எல்லிஸ் தொகுத்த ஆவணங்களும் நிலவுடைமைகளை விளக்குகின்றன. மிராசி உரிமையின் கூறுகள்: (1) தலைமுறை தலைமுறையான உரிமை (hereditary right). ஆனாலும், விற்கும் உரிமை உண்டு. (2) மிராசி உரிமை வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் வேறுபடும். (3) இது தொண்டைமண்டலத்தில் (மான்யம்) வரிவிலக்குபெற்றவை. இதுதவிர, ஒருமிராசி பிறவகை வரிகட்டும் நிலங்களில் இருந்தும் ஒருபாதி விளைச்சலில் உரிமை கோரலாம். (4) ஒரே ஊரின்மேல் பலமிராசிகள் உரிமைகொண்டிருந்தால் அவர்களின் பங்கு பங்கரை அல்லது அறுதிகரை எனப்பட்டது. இங்கு கரை எனும் சொல் பங்கு என்ற பொருளில் ஆளப்படுகிறது. கரை எனும் சொல் ஒரு குழுவின் பகுதி/குலத்தின் பகுதி (share of clan or lineage) என்றும் பொருள்படும். பங்கரையின்படி மிராசிகள் ஓராண்டு விளைச்சலை பங்கிடுவர் அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்திற்கான விளைச்சலை பங்கிடுவர். அறுதிகரை என்ற முறையின்படி மிராசி ஊர் பகுதிகளாகப் பங்கிடப்பட்டு தனித்தனியே சாகுபடி செய்யப்படும். மிராசி நிலத்தில்

உழும் உரிமை பெற்றவர் (right to cultivation) பயறுகாரி எனப்பட்டனர். இவர்கள் உள்குடிகள், பறகுடிகள் எனப்பட்டனர். உள்குடிகள் சாகுபடி செய்யப்படும் ஊரிலேயே வசிப்பர். அவர்களின் உழும் உரிமையினை மிராசிகளால் மாற்றமுடியாது. பறகுடிகளின் உழும் உரிமை இதற்கு மாறானது. மிராசிகள் உரிமைபெற்ற தங்கள் நிலங்களுக்கு அருநீர், முறைநீர் முறையில் பாசனம் பெற்றனர். பாசனம் தொடர்பான மேலும் சில உரிமைகளையும் பெற்றனர். இவ்வுரிமைகள் பல்வகைகளால்தான் சோழர் காலத்திலும் நிலவுரிமை பெற்றவர்களை நினைவூட்டுகிறது. இவர்கள் நிலத்திற்கு உரமிடும் உரிமையும் பெற்றனர் என்று அறியமுடிகிறது. இதுபோன்றதொரு கல்வெட்டு குறிப்பு சோழர்காலத்தில் உண்டு. மிராசி நிலபரிவர்த்தனை பலசாதிகளுக்கு இடையே நிகழ்ந்தது. முதலிகள், பிரம்மணர்கள், கிராமணிகளிடையே நிகழ்ந்தது.

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் 800 முதல் 1800 வரையிலான ஓராயிரம் ஆண்டுகாலத்தில் நிலவுரிமை சிறு சிறு மாற்றங்களுடன் தொடர்ந்து வழக்கத்தில் இருந்து வந்ததனைத் தம் ஆய்வில் Noboru Karashima வெளிக்கொணர்ந்தார். இவ்வரலாற்றுப் போக்குகளை அறிவதற்கு கல்வெட்டுசான்றுகள், செப்புப்பட்டயச் சான்றுகள், ஓலைச்சுவடிகள், தாள்களில் கிடைத்த சான்றுகள் என அனைத்து வகை சான்றுகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். சான்றுகளின் தன்மை (medium) மாறினாலும் நிலவுடைமை பொறுத்து பொருள் (contents) பெரிதாக மாற்றவில்லைபோல் தோன்றுகிறது. இதனை நுணுகிப்பார்த்தால் நிலவுரிமைகள் ஆட்சியதிகாரத்தினை மாற்றினாலும் ஆட்சியதிகாரம் நிலவுரிமைகளை மாற்றினாலும் கோயில்கள் இன்றும் நிற்கின்றன. இதற்கான காரணிகள் தென்னகமக்களின் உளவியலை ஆய்ந்தால் பிடிபடும்.

இக்கட்டுரை Noboru Karashima அவர்களின் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல் வெளியிடப்பட்டு 30 ஆண்டுகள் ஆனதையொட்டி எழுதப்பட்ட நூலறிமுக கட்டுரை. இந்நூல்பற்றி மேலும் விரிவாகவும் பேசலாம், எழுதலாம், உரையாடலாம்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

நூற்றாண்டு நினைவுத்தடங்கள் இந்திய அளவில் முன்னோடித்திட்டம்

தமிழ் மொழியின் தொன்மை இன்னமும் புதுமையாக நீடித்து வருவதில் நம் சமூகத்தின் அறிவுப்பூர்வமான தொகுப்பு மரபுக்கு ஒரு முக்கியப்பங்களிப்பு உள்ளது. பாணர்கள் இயற்றிய சங்க கவிதைகள் பின்னர் தொகுக்கப்பட்டது முதல் 19, 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆறுமுக நாவலர், சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை, உ. வே. சா, போன்ற முன்னோடிகளின் முயற்சிகளால் இன்றும் சங்கத்தமிழும் காப்பியங்களு தமிழன் கைகளில் தவழ்கின்றன. இந்த மரபை நவீனமாக்க பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும் ; இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள் தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும் என்றான் பாரதி.

இந்த மரபின் தொடர்ச்சிதான் தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் மேற்கொண்டிருக்கும் முயற்சிகள். இலக்கு என்பது தமிழிலிருந்து உலகிற்கு; உலகிலிருந்து தமிழுக்கு என்ற அளவில் பணிகள் முனைப்பு பெற்றுள்ளன.

இந்த முயற்சிக்கு உரமாக இருந்தவர் கலைஞர் கருணாநிதி என்று சொல்வது மிகையல்ல. ஏனனில் சிந்தனை, எழுத்து, விமர்சனம், உரையாடல் என்ற மரபில் இருந்து வந்தவர் கலைஞர். அதுமட்டுமல்லாமல் ஈராயிரம் ஆண்டுகாலத் தமிழ் இலக்கியத்தை பயின்று நவீனப்படுத்துவதிலும் மக்கள் மயமாக்கத்திலும் சாதனையாளராக இருந்தவர். இங்கு அரசியலும் கலையும் முணக்கொள்ளாமல் முயங்குவது குறித்து அவர் சுபமங்களா இதழுக்கு அளித்த

நேர்காணலில் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

"அரசியல் என்கிறபோது தாங்கள் கட்சி அரசியலை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு இந்தக் கேள்வி கேட்கிறீர்கள் எனக் கருதுகிறேன். தொல் பழங்காலத்தில் கூட்டுச் சமுதாயங்கள் தோன்றாத நிலையில், அரசியல் என்பது மக்களின் வாழ்க்கையுடன் தொடர்பில்லாத ஒன்றாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இன்று அரசியலும் மக்களும் பிணைக்கப்பட்டுள்ள நிலையிலிருந்து, பிரித்துப் பார்க்கவே முடியாத நிலையிலிருப்பதைக் காண்கிறோம். இலக்கியத்தை விட்டு ஒதுங்கியிருக்கிறேன் என்பதும்; அரசியலைவிட்டு ஒதுங்கியிருக்கிறேன் என்பதும்; - ஒரு மனிதன் பூமியின் ஈர்ப்புச் சக்தியைவிட்டு ஒதுங்கியிருக்கிறேன் என்று கூறுவதற்குச் சமமானது. திருக்குறளில் அரசியலுக்காகவும், அதற்குத் தொடர்பு உடையதாகவும் பல பாக்கள் உள்ளன என்பதைக் காணும்பொழுது, இலக்கியத்துக்கு அடுத்ததாக அரசியலையும், இலக்கியத்தையும் ஒப்பிட்டு, எது மேல், எது கீழ் கணித்திட விரும்பவில்லை." (கலைஞரின் படைப்புலகம், இமையம், 2024, தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம் - தநா பா & கபக - வெளியிடு, பக் 445)

அரசியலையும் இலக்கியத்தையும் ஒப்பிட்டு எது மேல் எது கீழ் என்று கணிக்க முடியாது என்ற கூற்றுதான் உலகம் முழுவதும் மக்கள் சார்பு கலைக்கோட்பாட்டாளர்கள் முன்வைக்கும் விழுமியமாகும். இத்தகைய ஆளுமைகள் ஆட்சி அதிகாரம் பெறும்போது என்ன நடக்கும் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் தமிழ்நாடு பர்ட்நூல் நிறுவனம். 1960களில்

சிறிய அளவில் தொடங்கப்பட்ட தமிழ்நாட்டு நூல்கள் வெளியீட்டு நிறுவனம் என்ற அரசு வெளியீட்டகத்தை தனது ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம் எனும் மாபெரும் ஆலமரமாக்கிக் காட்டினார் கலைஞர்.

1980கள் தொடக்கம் வரை 875 நூல்கள் வெளியீட்டுள்ளது. இவற்றில் சுமார் 700 நூல்கள் 1967 முதல் 1976 வரை வெளியாகின. இதிலும் பெரும்பான்மை கலைஞர் ஆட்சியில். முத்தாய்ப்பாக 1974 ஜனவரி 16 அன்று ஒரே நாளில் பாடநூல் நிறுவனம் சார்பில் 166 நூல்கள் அன்றைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞரால் வெளியிடப்பட்டது. அந்நிகழ்வில் கலைஞர் ஆற்றிய உரை வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க உரை. அதிலும் வாசிப்பு பழக்கம் குறைந்து வருவதின் அரசியலை அங்கு அம்பலப்படுத்துகிறார். வாசிப்பின் அவசியத்தை எவ்வளவு நேசித்திருந்தால் இத்தகைய ஒரு உரையை நிகழ்த்த இயலும். வாசிப்பதிலும் தமிழில் படிப்பது; தமிழைப் படிப்பது என்று இரு முக்கிய விழுமியங்களை சரியாக அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே முன்மொழிகிறார். அதன் முக்கியப்பகுதி:

கல்லூரி நூல்கள் அந்தந்த மாநில மொழிகளில் வெளியிடப் படவேண்டும் என்கிற கருத்துக்கு ஏற்ப, இந்தியாவின் வேறு மாநிலங்களை ஒப்பிடும்போது, குஜராத் மாநிலம் 104 நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. கருநாடகம் 160 நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசம் 23 நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. ஆந்திரம் 3 நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்கள் குறைவான நூல்களைத்தான் வெளியிட்டிருக்கின்றன.

நாம் அறுநாறு நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறோம். இது பெருமைப்படத்தக்க ஒன்று.

ஆனால் இதே புள்ளி விவரத்தை நாம் கொஞ்சம் நீட்டிப் பார்த்தால் ஆந்திராவிலே 135 நூல்கள் வெளியிட்டாலும் சென்ற ஆண்டு மாத்திரம் 76 இலட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனை ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டில் இரண்டு இலட்ச ரூபாய்க்குத்தான் விற்பனையாகி யிருக்கிறது என்று இங்கு இயக்குநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு வருத்தப்பட்டார்கள். எனக்குள்ள ஆறுதல் அந்த அளவுக்காவது விற்பனை என்பதுதான். விற்கவில்லை என்று வருந்துகிற நேரத்தில், பலரும் வாங்க வில்லையே என்று வேதனைப்படுகிற அதே நேரத்தில், இதை வாங்கத் தேவையில்லை என்று சொல்கிற ஒரு கூட்டமும் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறது; அதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது!

இதில் மிக முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது: விற்கவில்லை என்பதும் வாங்கவில்லை என்பதும் எதனால் ஏற்படுகிறது என்றால், அதை வாங்கத் தேவையில்லை என்று செய்கிற பிரச்சாரத்தால்தான் என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. அந்தப் பிரச்சாரம் பகிரங்கமாக நடைபெறுகிறதா மேடை போட்டு நடை பெறுகிறதா - பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைக் கூட்டி வைத்து நடைபெறுகிறதா - கடற்கரைப் பெருவெளியிலா பசும்புல் தரையிலா - மண்டபத்திலா மன்றங்களிலா என்றால் இல்லை! அந்தப் பிரச்சாரம் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை நான் சொல்லி நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம்

இல்லை; நீங்களே புரிந்து கொள்வீர்கள். ஆகவே அதை நாம் முடக்கிட வேண்டும். அதை நாம் வெற்றி காணவேண்டும்.

அந்த வெற்றியில்தான் தமிழின் வளர்ச்சி, தமிழர்களின் வளர்ச்சி நிச்சயமாக ஏற்படும்.

அது மாத்திரமல்ல; தமிழைப் படிப்பது என்பது வேறு, தமிழில் படிப்பது என்பது வேறு! இந்த இரண்டுக்குமுள்ள வேறுபாட்டை நாம் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தமிழைப் படிப்பது என்பது இலக்கியங்களைச் சங்ககால இலக்கியங்களைக் - காவியங்களைக் கவிதைகளைப் - புறநானூறு, அகநானூறு போன்ற நம் பழங்காலப் பனுவல்களைப் படிப்பது! தமிழைப் படிப்பது தேவை!

தமிழில் படிப்பது என்பது வரலாறு படிப்பது. நிலநூல் படிப்பது, பொருளியல் படிப்பது. பல்துறைகளையும் படிப்பது இவைகளையெல்லாம் தமிழில் படிப்பது. ஆகவே தமிழில் படிப்பது என்பதற்கும் - தமிழைப் படிப்பது என்பதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

தமிழைப் படிப்பது தேவை - அதைவிடத் தமிழில் படிப்பது மிக மிகத் தேவை. அது தமிழ்நாட்டின் எல்லா வகையான எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் தேவை.

ஆங்கிலத்தை - மற்ற மொழிகளை - அறவே புறக்கணித்து விட வேண்டுமா என்று சொன்னால் - இங்கே மாத்திரம் ஆங்கிலத்தைப் படிப்பது அல்லது இந்தியைப் படிப்பது அல்லது தெலுங்கைப் படிப்பது அல்லது வங்கமொழியைப் படிப்பது என்று வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இங்கே மாத்திரம் தமிழைப் படிப்பது - தமிழ்ப் படிப்புதான் என்று ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த முயற்சிகள் எல்லாம் வெற்றி பெறக்கூடும். (மேற்கூறிய நூல், பக். 52-53)

இடையில் தொய்வு கொண்டாலும் திராவிட மாடல் ஆட்சியில் பாடநூல் நிறுவனம் எழுச்சி கொண்டு பல திட்டங்களை செயல்படுத்துகிறது. இவற்றில் பல முன்மாதிரி திட்டங்கள். அவற்றில் ஒன்றுதான் நூற்றாண்டு காணும் படைப்பாளுமைகளைச் சிறப்பிக்கும் வகையில்

அவர்களுக்கு நினைவுத்தடம் வெளியிடுவது ஆகும். நூற்றாண்டு காணும் படைப்பாளிகளின் படைப்புகள், சிந்தனைத் திறம் குறித்து அடுத்துவரும் தலைமுறைகள் அறிந்து கற்கும் வகையில் ஆங்கிலத்தில் Reader என்று வகைப்படுத்தும் முறையியலில் இந்த நினைவுத்தடங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன.

கடந்த மூன்றாண்டுகளில் நூற்றாண்டு கண்டதி. ஜானகிராமன், கி. ராஜநாராயணன், அழ. வள்ளியப்பா, பேரா. க. அன்பழகனார் ஆகியோருக்கு நினைவுத் தடங்கள் வெளியாகி கலைஞர் நூற்றாண்டைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் கலைஞரின் படைப்புலகம் எழுத்தாளர் இமையும் அவர்களைத் தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டு 17. 12. 2024 அன்று தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் முத்துவேலர் கருணாநிதி ஸ்டாலின் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்து கு. அழகிரிசாமி நூற்றாண்டு நினைவுத்தடம் வெளியாக உள்ளது.

இனி வரும் பகுதிகளில் இந்த நினைவுத்தடங்கள் மீது பார்வை செலுத்துவது எனது நோக்கமாகும்.

கலைஞரின் எழுத்துகள் என்றால் அது பல லட்சம் பக்கங்கள்; அதில் படைப்புலகம் சார்ந்தவையே பல்லாயிரம் பக்கங்கள். 14 வயதில் முதல் பாடல் எழுதினார் என்பதைத்தான் பெருமையாகக்கூறுகிறோம். ஆனால் அதே 14 வயதில் ஒரு வரலாற்றுப்பதினம் கலைஞர் எழுதியுள்ளார் என்பது அவர் எழுத்துகளின் வாசகர்களுக்கே புதிய செய்தியாகத்தான் இருக்கும். இதுவரை வெளியாகாத அந் நாவல் தலைப்பு 'செல்வசந்திரா'. அதற்கு அவரே முன்னுரையும் எழுதியுள்ளார். அதன் தலைப்பு 'தமிழ் வாழ்க; தமிழர் வாழ்க' என்பதாகும். அந்த முன்னுரையில் 14 வயது எழுத்தாளர் எழுதிய ஒரே ஒரு பத்தி:

'திராவிடம் விழித்துக் கொள்ளும் காலம் நெருங்கிவிட்டது. பெரும்பாலான திராவிடர் வீறு கொண்டு எழுந்து விட்டனர். நாட்டைக் காப்பாற்றவும், கலை நாகரீகத்தைக் காப்பாற்றவும் கச்சை கட்டிவிட்டனர். (மே. கூ. நூல், பக். 271)

86 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய 14 வயது மாணவரின் உள்ள எழுச்சி என்பதை

தற்காலத்தில் நம்பமுடிகிறதா? அதனால்தான் கவிதைகள், நாடகங்கள், திரைக்கதை - வசனம், திரையிசைப்பாடல்கள், சிறுகதைகள், சமூகப் புதினங்கள், வரலாற்றுப் புதினங்கள், மறு ஆக்கங்கள் (சங்கம், தொல்காப்பியம், திருக்குறள் உரைகள்), குறளோவியங்கள், கடித இலக்கியம், பயண இலக்கியம், தன் வரலாறு என பன்முகப்பட்ட வடிவங்களில் 100 க்கும் அதிகமான புத்தகங்கள் எழுதியுள்ளார். இவை அனைத்தையும் ஒவ்வொரு எழுத்தாக வாசித்து ஆழ அகல ஆராய்ந்து கலைஞரின் படைப்புலகம் எனும் கலைஞர் நினைவுத்தடத்தினை உருவாக்கியுள்ளார் எழுத்தாளர் இமையம்.

கலைஞர் படைப்புகளைக் கடைந்தெடுத்து தான் கண்ட அமுதாக இமையம் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

"கலைஞருடைய படைப்புகள் எனக்குப் பிடிக்கும் 'பிடிக்காது' என்ற நிலையிலிருந்து விலகி 'தூய இலக்கியம்', 'பிரச்சார இலக்கியம்' என் கண்ணோட்டத்திலிருந்து விலகி 'தரமான படைப்பு', 'தரமற்ற படைப்பு' என்ற மனப்போக்கிலிருந்து விலகி நின்று ஒரு விமர்சகனாக, சமூக அக்கறையுள்ள வாசகனாக கலைஞருடைய படைப்புகளை அணுக வேண்டியது அவசியம். சமூக நோக்கில், அரசியல், பொருளாதார, படைப்பிலக்கிய நோக்கில் ஆராயும்போதுதான் அவருடைய படைப்புகளின் வலிமையை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இலக்கிய விமர்சனத்திற்கு, பகுப்பாய்விற்கு, அரசியலோ, அதிகாரமோ தடை அல்ல. மனத் தடையில்லாமல் விமர்சிப்பதுதான்

விமர்சனத்தின் மேன்மை. கலைஞருடையப் படைப்புகளைப் படிக்க வேண்டும், விமர்சிக்க வேண்டும். கலைஞருடைய படைப்புகளை விமர்சிப்பது என்பது அவரை இகழ்வது ஆகாது. அவருடையப் படைப்புகளை மேலும் புரிந்து கொள்ள உதவும். கலைஞரைப் போற்றுவது என்பது அவரைப் போற்றுவதுதான்.

தற்காலத் தமிழ் நவீன எழுத்தாளர்கள், விமர்சகர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் கலைஞருடைய படைப்புகள் குறித்துப் பேச மறுக்கின்றனர். மௌனம் காக்கின்றனர். ஞாபக மறதி போன்று நடிக்கின்றனர். இப்படி நடந்துகொள்வதா அறிவுலக, இலக்கிய உலகச் செயல்பாடு? ஒரு படைப்பாளரின் படைப்புகள் குறித்து ஏற்றோ. நிராகரித்தோ பேசலாம். பேசாமல் இருப்பது, மௌனம் காப்பது, ஞாபக மறதி போன்று நடிப்பது என்பது இலக்கிய மோசடி. இதனால் சம்பந்தப்பட்ட எழுத்தாளருக்கு இழப்பு என்பதைத் தாண்டி, மொழிக்கு, இலக்கியத்துக்கு எவ்வளவு இழப்பு என்று யோசிக்கத் தவறுவது தமிழ் இலக்கிய உலக நேர்மையின்மையையே காட்டுகிறது.

தன்னுடைய படைப்புகளுக்கான வடிவத்தை, உள்ளடக்கத்தை, மொழியைத் தேர்ந்தெடுத்ததில், எழுதிக் காட்டியதில் கலைஞர் தமிழ் நவீனப் படைப்பாளி, தமிழ் மொழியில் நவீன இலக்கியம் உருவாவதற்கு வழி அமைத்தவர்களில் கலைஞர் முதன்மையானவர். மரபிலக்கியத்தையும், நவீன இலக்கியத்தையும் சமமாகப் போற்றியவர். இரண்டுக்கும் இணைப்புப் பாலமாக இருந்தவர். என்னுடைய படைப்புகள் வாசகர்களை மௌனத்தை நோக்கி, நிசபத்ததை நோக்கி

நகர்த்தும் என்று சொன்னவரில்லை. கலைஞருடைய எழுத்துகள் பூடகமாகப் பேசுபவை அல்ல. உரக்கப் பேசுபவை. நேர்க்கோட்டுத் தன்மையில் எழுதப்பட்டவை. இதனால் அவருடைய படைப்புகள் எந்தப் புள்ளியில் இலக்கியமாகிறது, எந்தப் புள்ளியில் அரசியலாகிறது என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவிற்கு நுணுக்கமாக எழுதியவர். சமூகத்தைக் குஷிப்படுத்துவதற்காக ஒரு வரியைக் கூட எழுதியவரில்லை. சமூகம் ஏன் மகிழ்ச்சியாக இல்லை என்ற கேள்விகளை எழுப்புவதற்காகவே எழுதியவர். தன்னுடைய குரலைச் சமூகத்தின் குரலாக இலக்கியத்தின் மூலம்பதிவுசெய்தவர். இரண்டாயிரமாண்டுகால தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தன்னுடைய எழுத்தின், மொழியின் வன்மையால் என்றும் தனித்து ஒளிரும் நட்சத்திரமாக இருப்பார்.” (மே. கூ. நூல், பக்.48-49)

இக்கூற்று சாலவும் உண்மை என்பதை இந்த படைப்புலகை வாசித்தவர் அறிவர்.

சிறார்களுக்கான படைப்புலகைப் பொறுத்து பாரதி முதல் கு. அழகிரிசாமி வரை பாரதிதாசன் முதல் தமிழ் ஒளி வரை இலக்கியப் பிதாமகர்கள் பெரும் பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளனர் எனினும் சிறார்களுக்கான படைப்புகளில் versatile எனும் அளவுக்கு தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு இயங்கிய ஆளுமை அழ. வள்ளியப்பா ஆவார். சிறார் படைப்பு வடிவங்களில் இத்தனை வகைகளாக என வியக்கும் அளவுக்கு இயற்கை அறிமுகம், தொன்மை அறிமுகம், ஆளுமைகள் அறிமுகம், இசைப்பாடல்கள், சிறார்களுக்கான அறிவியல், அறிவியல் கட்டுரைகள், பயணம் என சிறார்களின் இதயங்களைக் கொள்ளை கொள்ளும் மொழியில் வழித்தடம் அமைத்துள்ளார்.

அவரது நூற்றாண்டில் அவரது படைப்புகளைத்தேடித் தொகுத்து அரிய பணி செய்துள்ளார் முத்தையா வெள்ளையன். சிறார்களுக்கான படைப்புகளின் அடிநாதத்தை இனம்கொண்டு படைப்புகளை வழங்கியதால் அவர் சிறார் மன உலகில் என்றென்றும் வாழ்கிறார்.

”சிறாருக்கான அறிவூட்டல் என்பது நகைச்சுவையுடன் இணைந்த மனவெழுச்சி சார்ந்த கற்பித்தலாக (Emotion-

al Learning) இருக்க வேண்டும் என்று சிறார்களுக்கு கற்பித்தலுக்கான உளவியல் கூறுகிறது. இந்தக்கருத்தை அழ.வள்ளியப்பாவின் படைப்புகள் மூலம் ஒப்புநோக்கினால் புதியபுதிய தளங்களை கண்டடையமுடியும். அனுபவங்களிலிருந்து அனுபவத்தை நோக்கி சிறார்க்குரிய கல்வி நகர்ந்து செல்ல வேண்டும் என்ற கருத்து இவரின் படைப்புகளை வாசிக்கும்போது நாம் உணர்கிறோம்.

மேலும், தாய்மொழி வாயிலாக கல்வி, சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குழந்தைகளுக்கு கற்பித்து, அதன் மூலம் சமநிலை பெற வேண்டும் ஆகிய கருத்துகளைத் தொடர்ந்து அவரது படைப்புகளில் வலியுறுத்தியுள்ளார்” (நூற்றாண்டு காணும் ஆளுமைகள், அழ வள்ளியப்பா நினைவுத்தடம், தநா பா & க ப க வெளியீடு, 2023, பக். 7) என்று குறிப்பிடும் தொகுப்பாளர் கருத்து நோக்கத்தக்கது. மட்டுமல்லாமல் அவரது காலத்தில் சிறார் படைப்புகளை சிறார்களிடம் கொண்டு சேர்க்க மேற்கொண்ட முயற்சிகளையும் தொகுத்தளித்து அழ.வள்ளியப்பா குறித்த சமகாலபடைப்புகளின் நினைவுத்தடமும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இத்தொகுப்புமுயற்சிதொடங்கப்பட்டபோது, குழந்தைக் கவிஞரின் மகள் திருமதி தேவி நாச்சியப்பன் அவர்கள் செய்த உதவிகள் மறக்க முடியாதவை.

”அம்மா வந்தாள்’ அவரை விவாதத்துக்குரிய நாவலாசிரியராக வாசகர்கள் முன் வைத்தது. அவர் என் அந்த நாவலை எழுதினார்? எனக்கு தெரியாது. ஆனால் இயற்கையில் காமம் / காதல், அன்பு செலுத்துவது ஆண்களுக்கு மட்டும் அல்ல, பெண்களுக்கும் சகஜம்; அவர்களுக்கும் அந்த உரிமை உண்டு. அது குடும்பத்திலும் நிகழலாம், குடும்பத்திற்கு அப்பாலும் நிகழலாம். அதை ஆணாதிக்க சமூகம் அடித்து, மிரட்டி, மிதித்து, வதைத்து குடும்பம் என்ற சட்டத்திற்குள் கொண்டு வந்துவிட்டது. சமூக கட்டுப்பாடுகள் என்ற முரட்டுத்தனத்தை லாவக காரணங்களால் நியாயப்படுத்தி, பெண்களை ஒரு அறையில் போட்டுப் பூட்டிச் சிறைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறது. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் பெரும்பாலும் பெண்களே அந்த தங்க விலங்கை மகிழ்ச்சியுடன் பூட்டிக் கொள்கிறார்கள். அது பொறுக்க முடியாமல் மீறிய பெண்கள் பழைய

காலத்திலும் உண்டு. இப்போதும் உண்டு. அவர்களைப் பற்றி எழுதுவதை தி.ஜா. ஒருவித விரதமாகவே கொண்டிருந்தார் என்றும் சொல்லலாம். ஆண்களும் அப்படியே குடும்பத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் காமம், காதல், அன்பு செலுத்துவது எல்லாம் செய்கிறார்கள்; ஆனால், அதை ஆணாதிக்க சமூகம் ஒப்புக் கொள்கிறது; அதையே பெண்கள் செய்தால் தண்டிக்கிறது” (நூற்றாண்டு காணும் ஆளுமைகள், பேரன்பின் சிற்றகல், உமா சங்கரி, ரவிகப்பிரமணியன், தநா பா & க ப க வெளியீடு, 2023, பக். 20) என்கிறார் தி. ஜானகிராமன் மகளும் இந்த நினைவுத்தடத்தின் தொகுப்பாசிரியர்களில் ஒருவருமான உமா சங்கரி.

நூறு பூக்கள் மலரட்டும் என்பதுதான் சிந்தனை வளப்பெறுக்கின் அடித்தளம். வெவ்வேறு மண் வளங்களில் இருந்து பெருகும் ஊற்றுகள் சங்கமித்து பெரு நதி உருவாகிறது. அந்த ஊற்றுகள் வற்றாது இருக்கும்வரை அந்நதி ஜீவந்தியாகிறது. அப்படி தமிழ் பண்பாட்டினை ஈராயிரம் ஆண்டுகளாக ஜீவனாக வைத்திருப்பது நமது பன்முகப்பட்ட படைப்பாளுமைகள்தான். அவ்வாறு பங்களித்து நூற்றாண்டு காணும் ஆளுமைக்கு அரசு மேற்கொண்ட அங்கிகாரமே இந் நூல்கள்.

”பல ஆண்டுகளாக செயல்பட்டு வந்தாலும் சமீப காலமாக மாணவர்கள் படிப்பதற்கு ஊக்கமூட்டும்படியான பாடநூல்கள் மட்டுமன்றி கூடுதலாக அவர்களுடைய பொது

அறிவை கலை இலக்கிய விஞ்ஞான அறிவை விஸ்தரித்துக் கொள்ளும் வகையில் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர்கள், விஞ்ஞானிகள், அறிஞர்கள் எழுதிய புத்தகங்களையும் பதிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தமிழகத்தின் இளந்தலைமுறைமேல் அரசு கொண்டுள்ள இந்த சிரத்தை எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி தருவதாக இருக்கிறது.

சமீபத்தில் என் தந்தையாரான தி. ஜானகிராமனின் எழுத்துகள் அடங்கிய தொகுப்பு ஒன்றையும் ‘பேரன்பின் சிற்றகல்’ என்ற தலைப்பில் பிரசுரித்திருக்கிறது.

இந்த சேவையை செய்யும் தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனத்திற்கு என் மனமார்ந்த வாழ்த்துகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்” என்று தனது மன மிகிழ்வை தெரிவிக்கிறார் உமா சங்கரி.

”கி.ரா. அடிப்படையில் அவர் சமத்துவத்தை விரும்புகிறவர்; சுதந்திரத்தை விரும்புகிறவர்; மனித உயிர்கள் எல்லாருக்கும் எல்லாம் கிடைக்கவேண்டும். பறவைகளுக்கு கிடைக்கின்றன. ஆனால், மனிதருக்குள் ஏன் இந்த மேல், கீழ் என்ற பிளவுகள்? இந்தப் பூமியினுடைய அனைத்து விளைச்சல்களையும் சமமாக எல்லோரும் அனுபவிக்க வேண்டாமா? இது என்ன கொடூரம்? என்றெல்லாம் கி.ரா. சிந்தித்ததற்குக் காரணம் அவரிடமிருந்த அந்தக் கருணை உள்ளம்தான். அதேபோல், கி.ரா. கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுத் தளத்திலும்

மேல், கீழ் என்கின்ற பேதங்களைக் களைந்து சமத்துவம் நிலவவேண்டும் என்று விரும்பினார். குறிப்பிட்ட சிலருடைய கலைகள் மட்டும் சிறந்தவை என்றும், பெருவாரி மக்கள் கையாளுகின்ற கலைகளெல்லாம் தாழ்ந்தவை என்றும் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய இந்தப் பொய்யான புனைவுகளை உடைக்கவேண்டும் என்று எண்ணினார். அதே மாதிரி, சிறுவாரி மக்களின் வாழ்க்கைதான் சிறந்தது; பெருவாரி மக்களின் வாழ்க்கை தாழ்ந்தது என்ற பண்பாட்டு ஆதிக்கத்தையும் சமப்படுத்தவேண்டும் என்று கருதினார். அவருடைய எழுத்துக்குப் பின்னால் இப்படியொரு பண்பாட்டு அரசியல் இருக்கிறது. இதைப் புரிந்துகொண்டு அவருடைய கதைகளையும் நாவல்களையும் வாசிக்கும்பொழுதுதான் எவ்வளவு பெரிய மகத்தான பணியை அவர் சத்தமில்லாமல் செய்திருக்கிறார் என்பது நமக்குப் புரியவரும். அதனால்தான் அவர் ஆதிக்கவாதிகள் கையாளக்கூடிய மொழியைப் புறக்கணித்து அது பண்டித மொழி; அது உயர்சாதி மொழி என்று புறந்தள்ளி, தன்னுடைய நாட்டுப்புற, வட்டாரமக்கள் பயன்படுத்தக்கூடிய மக்களின் மொழியில்தான் கதை சொல்லுவேன் என்று முன்வந்தார். இதற்கு எவ்வளவோ எதிர்ப்புக் கிளம்பியது; அந்த வட்டார மொழி யாருக்குத் தெரியும்? கி.ரா. வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் படித்துக்கொள்ள வேண்டியதுதானா? அதில் இருக்கக்கூடிய வழக்குச் சொற்கள் யாருக்குப் புரியும்? இப்படியான கேள்விகள் முன்வைக்கப்பட்டன. எதைப் பற்றியும் அவர் கவலை கொள்ளவில்லை. நான் தொடர்ந்து அதில் இயங்குவேன் என்று உறுதியோடு இயங்கி, தனக்கான மொழியை அவர் உருவாக்கிக் கொண்டார். அதுதான் கி. ரா.வுடைய வெற்றி: மொழி குறித்த புரிதல் அவருக்கு மிக ஆழமானது; மிக நுட்பமானது. எனவே, மக்களின் நடைமுறை மொழியில் கி.ரா. அவர்கள் தன்னுடைய கதைகளை எழுதத் தொடங்கினார். அதே மாதிரி, அந்த மக்களுடைய வாழ்நிலையினையும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைப்பாடுகளையும், அவர்களிடம் வெளிப்படும் உன்னதங்களையும், இழிவுகளையும் கலாப் பூர்வமாகப் படைத்தார். இதில் அவர் மிகவும் கவனமுடன் செயல்பட்டார். அவருடைய கதைகள் ஒவ்வொன்றும் ஆதிக்க எழுத்துமுறைக்கு,

பண்டித எழுத்துமுறைக்கு எதிரான கலகக் குரலாக அமைந்தன. பேச்சு மொழியும், நாட்டுப்புற மொழியும், மக்கள் மொழியும் கொச்சை மொழி என்று அன்றைய பண்டிதர்களும் புலவர்களும் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது கி.ரா. மிகவும் கோபப்பட்டார். “மக்கள் பேசுகின்ற பேச்சுதான் உண்மையான தாய்மொழி; நீங்கள் எழுதுகின்ற, பேசுகின்ற மொழி செயற்கை மொழி; அது பண்டித மொழி; நீங்களாக உங்களுக்காக எழுதக்கூடிய மொழி; பேச்சு மொழி ஒன்றுதான் தாய்மொழி; தாய் சொல்லிக் கொடுத்ததுதானே பேச்சுமொழி; அதற்குப் பிறகுதானே எழுத்துமொழியைக் கற்றுக்கொண்டீர்கள். எனவே தாய் சொல்லிக்கொடுத்த அந்த இயல்பான மொழிதானே தாய்மொழியாகும்” என்று இப்படியாக வாதாடுவார். புதுச்சேரியில் நிரம்பியிருக்கும் தனித்தமிழ் அன்பர்கள் மத்தியில், நாட்டுப்புற மக்கள் மொழியை முன்னெடுத்தார்” (கி. ராஜநாராயணன் நினைவுத்தடம், பேரா. க. பஞ்சாங்கம், தநா பா & க ப க வெளியீடு, 2023) என்கிறார் கி. ராஜநாராயணன் நூற்றாண்டு நினைவுத்தடம் தொகுத்தளித்த பேரா. க. பஞ்சாங்கம்.

ஒவ்வொரு புல்லையும் பேர் சொல்லி அழைப்பேன் என்று பாடினார் கவிஞர் இன்குலாப். நீர், மண். ஆகாயம், புள், புல் என அனைத்து உயிர்களையும் நேசிப்பதில் கலைஞர்கள் கடவுளுக்கு நிகரானவர்கள். அப்படியான அன்புதான் வட்டாரமொழியில் பிராவகம் எடுத்து இந்திய அளவில் சமகாலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முதன்மை எழுத்தாளராக நிமிர்ந்து நிற்பவர் கி. ராஜநாயணன்.

திராவிட இயக்கம் மக்கள் இயக்கமாக எழுச்சி கொண்டதில் சுயமரியாதைக் கொள்கைக்கு முக்கியப்பங்குள்ளது. தந்தை பெரியார் தலைமையில் டாக்டர் நடேசன், பட்டுக்கோட்டை அழகிரி, பன்னீர்ச்செல்வம், அறிஞர் அண்ணா உள்ளிட்ட முதல் தலைமுறை போராளிகளுக்கு அடுத்த தலைமுறை வரிசையில் போற்றத்தக்கவர் பேரா. க. அன்பழகன் அவர்கள். பகுத்தறிவு கருத்துகளையும் சுயமரியாதைக் கொள்கையையும் சமத்துவத்தையும் சாதி இழிவுகளையும் மக்களுக்குப் புரியும் வகையில் குறிப்பாக இளைஞர்களை ஈர்க்கும் வகையில் நகரங்களின் தெருக்கள் தோறும் கிராமங்களின்

முச்சந்திகளிலும் பேராசிரியர் க. அன்பழகன் போன்றோர் பரப்புரை செய்ததானாலே அடித்தட்டு மக்கள் குறிப்பாக அறிவியக்க விழிப்பு பெற்றனர் என்பது மிகையல்ல. இத்தகைய உரைகள் காற்றோடு கரைந்து விடாமல் நூல்களாக எழுதி பதிவு செய்தவர். இன்றளவும் அவை திராவிட இயக்கக் கருவூலமாக திகழ்கிறது.

சென்ற 2022 ஆம் ஆண்டு பேராசிரியருக்கு நூற்றாண்டு விழா ஆகையால் நூற்றாண்டு காணும் ஆளுமைகள் வரிசையில் முதலாவது பேரா. க. அன்பழகனார் நினைவுத்தடம் வெளியானது.

இந்த வரிசையில் அடுத்து வெளியாக உள்ள நினைவுத்தடம் ச. தமிழ்ச்செல்வனை தொகுப்பாசிரியராகக் கொண்டு உருவாகியுள்ள கு. அழகிரிசாமியின் படைப்புலகம்.

“இதுவரை கு. அழகிரிசாமியை அறியாத இளம் வாசகர்களை மனதிற்கொண்டே இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் வாசித்தே ஆக வேண்டிய கதைகள் சிலவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன” (கு. அழகிரிசாமியின் படைப்புலகம், ச. தமிழ்ச்செல்வன், தநா பா & க ப க வெளியீடு, 2024, பக். 11) என்று குறிப்பிடும் தமிழ்ச்செல்வன் இந்த நினைவுத்தட பணிக்காக செலவளித்த தருணங்களை கு. அழகிரிசாமியுடன் வாழ்ந்த நாட்கள் என்று பகிர்கிறார்:

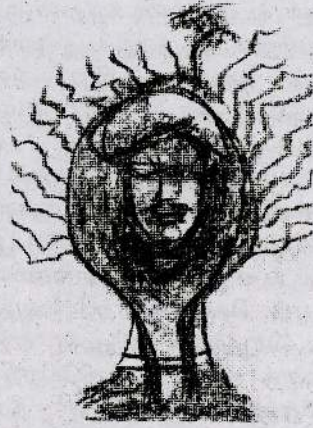
“கு. அழகிரிசாமியின் படைப்புலகம் என்கிற நூலைத் தொகுக்கும் பணியை தமிழ்நாடு அரசின் பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் கழகம் எனக்குத் தந்தது. நூற்றாண்டு கண்ட எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைத் தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் வரிசையில் இந்த நூலும் வெளிவருகிறது.

இப்படி ஒரு முயற்சி இந்தியாவில் எந்த மொழியிலும் நடைபெற்றதில்லை. தமிழ்நாட்டிலும் இதற்கு முன்னுதாரணம் இல்லை. ஒரு அரசே இப்படியான முயற்சியை முன்னெடுத்திருப்பது போற்றத்தக்கது. கு. அழகிரிசாமி, கி. ராஜநாராயணன், கலைஞர் உள்ளிட்ட நூற்றாண்டு கண்ட படைப்பாளிகளுக்குச் செய்யும் மரியாதையாக பாடநூல் கழகம் இதைச் செய்துள்ளது.

சிறுகதைகள், நாவல்கள், மொழிபெயர்ப்புகள்,

கவிதை

• கவிஜி

முடிவிலி எனத் தெரிந்தும்

தனக்கு மட்டுமே நடக்கிறதென
நம்பும் மனதை நம்பாதீர்கள்
உனக்கு எனக்கு என
எவருக்கும் நடந்த
தருணம்தான் மனம்
உள்ளே வெளியே என
கல்லாகிக் கிடக்கும்
பாதி உடைந்த பின்னும் பார்
அதுவே தான் அது
தனித்து விடப்பட்டதாக
கற்பனிக்கும் அதற்கு
தன் போக்கென
சதா சுயம் அரிக்கும்
தாக்குண்டது போல
தனித்துப் போகும் மனதுக்கு
அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை
எல்லாம் ஒன்றெனவும்
நன்கு தெரியும்
மாறாக
மாற்றி யோசிக்கத் துடிக்கும்
பெரு நடிப்பு
அதன் வசீகரம்
பெருஞ்சிறகு அதன் பேராசை
முடிவிலி எனத் தெரிந்தும்
முனங்கிப் பார்க்கும்
சிக்குண்டு சிதறி
தனை நோக்கி தானே இழுபட்டு
எப்போதும்
கழுத்தில் தொங்கும்
ஒரு சுய தரிசன
தொடர்மனம் அது...!

நாடகங்கள், கட்டுரைகள், கடிதங்கள், பதிப்பித்த நூல்கள் மற்றும் அவருடைய இளைய புதல்வர் சாரங்கன் மூலம் பெற்ற அவருடைய டைரிக்குறிப்புகள் என மொத்தமாக வாசித்தபோது கிடைத்த அனுபவம் தனித்துவமானது. ஒரு முன்னோடிப் படைப்பாளியை உள்ளும் புறமுமாக உணர்ந்து உள்வாங்கிய அத்தருணங்கள் சிலிர்ப்பூட்டுபவை. அவருடைய எழுத்துகள் களங்கமின்மையின் சுடரை என் நெஞ்சில் ஏற்றி வைத்தன. நாம் வாழ்ந்த வாழ்க்கை நம்முள் ஏற்படுத்திய கறைகளைக் கழுவி வெளியேற்றி நம்மைச் சுத்திகரிக்கும் தெள்ளிய நீராக கு. அழகிரிசாமியின் எழுத்துகள் என்னுள் நீரோடையாக ஓடிய நாட்கள் அவை. இன்னும் சிறந்த மனிதனாக நான் வாழ வேண்டும் என்கிற வேட்கை நெருப்பெனப்பற்றி எழுந்த நாட்கள் அவை.”

இந்த நினைவுத்தத்தின் தொகுப்புரையில் அவர் முன்வைக்கும் கருத்துகளும் கவனிக்கத்தக்கன:

“அவருடைய கதைகளில் பட்டினி மீண்டும் மீண்டும் வந்து முக்கியப் பங்காற்றுவதைக் காணலாம். இத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பசியின் கலைஞன் என்ற கட்டுரையில் இது பற்றி மானகேன் விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார். இருவர் கண்ட ஒரே கனவு கதையில் தாயும் பட்டினியால் சாகிறாள். பிள்ளைகளும் பட்டினியால் தவிக்கின்றன. தாயின் மரணத்தைக் கூட அறிய முடியாத சின்னஞ்சிறு பையன்களின் கனவுகளில் ஒரே நேரத்தில் ஒரே தோற்றத்தில் தாய் வருகிறாள். அவர்கள் அலறி எழுகிறார்கள்.

வறுமையின் பிடிக்குள் சிக்குண்ட மானுடம் என்னென்ன விதமான மன அழுத்தங்களுக்கும் பிறழ்வுகளுக்கும் ஆளாகும் என்பதை கு. அழகிரிசாமியை விடக் கூர்மையாக வேறு யாரும் கதைகளில் சொல்லிவிடவில்லை. சொல்ல முடியாத துக்கத்தையும் குற்ற உணர்ச்சியையும் மனதில் அடக்கிக்கொண்டு தம்பி ராமையாவின் முகத்தைப் பார்க்கக்கூடத் தைரியமற்று ஊருக்குக் கிளம்பும் அண்ணன் சுந்தரத்தின் உளவியல் பெருஞ்சுமையாக நம்மோடு கூடவே வந்துகொண்டிருக்கிறது சுயநுபம் கதையை விடவா ஒன்று வேண்டும்? பசிக்கும் தன்மானத்துக்கும் நடக்கும்

போராட்டமல்லவா அக்கதை. அந்த ஒரு கதையைப் பற்றி மட்டுமே பிரபஞ்சன் எழுதியுள்ள ஒரு கட்டுரை இத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

முற்போக்கான கதை என்று ‘சுத்த இலக்கியவாதிகளால்’ முத்திரை குத்தப்படும் ‘வெறும்நாய்’ அவரது சிறுகதைகளில் சிகரமான கதை. வர்க்க வேறுபாட்டை இதைவிடக் கலாபூர்வமாக யாரால் சொல்ல முடிந்திருக்கிறது.” (கு. அழகிரிசாமியின் படைப்புலகம், ச. தமிழ்ச்செல்வன், தநா பா & க ப க வெளியீடு, 2024, பக். 13)

தொடர்ந்து கவிஞர் தமிழ் ஒளி, தொ. சி. ரகுநாதன், ராஜம் கிருஷ்ணன், ஏ. வி. சி. ஆசைத்தம்பி, டி. கே. சீனிவாசன் என நினைவுத்தடங்களின் வரிசைகள் தொடர்கின்றன.

பெரும்பாலும் அடுத்த தலைமுறைக்கு ஒரு வழிகாட்டுதலாக, இந்த நினைவுத்தடங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இதனால் அரசு கல்லூரி நூலகங்கள், பொது நூலகங்கள், அறிவுசார் மையங்களுக்கு வழங்க திராவிடமாடல் அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளது. மட்டுமல்லாமல் தமிழகம் முழுவதும் 100 விற்பனை மையங்கள் அமைத்து பாடநூல் நிறுவன நூல்கள் அனைத்து விற்பனைக்கு கிடைக்க உள்ளன. உலகளாவிய வெளி மாநிலங்களின் வாசகர்கள், மாணவர்கள், ஆய்வாளர்களைக் கருத்தில் கொண்டு இணைய வழிகளி விற்பனை மேற்கொள்ளவும் உள்ளன.

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மு. க. ஸ்டாலின் ஆணையின்கீழ் மாண்புமிகு பள்ளிக்கல்வித்துறை அமைச்சர் அன்பில் மகேஸ் பொய்யாமொழி, பள்ளிக்கல்வித்துறை அரசு செயலர் எஸ் மதுமதி வழிகாட்டுதல்களில் த. நா. பா & க. ப. க தலைவர் திண்டுக்கல் ஐ.லியோனி, மேலாண்மை இயக்குநர் பொ.சங்கர் இ.ஆ.ப மேற்கொண்டுவரும் இப்பணியில் இணை. இயக்குநர் டாக்டர் தே.சங்கர சரவணன் உடன் இப்பணியில் பணியாற்றுவதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

கட்டுரையாளர்: ஆலோசகர், தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம்.

தொல்லியல் நோக்கில், காலந்தோறும் தமிழ் நிலத்தில் வழங்கப்பட்ட தமிழ் எழுத்து முறைகள்

முன்னுரை:

மனித சமுதாயத்தின் நாகரிக வளர்ச்சியின் முக்கிய மைல்கல்லாக மொழியின் தோற்றம் கூறப்படுகிறது. தொடக்கத்தில் சைகை மொழியின் மூலம் தன் எண்ணங்கள், செயல்களை வெளிப்படுத்தி வந்த மனித இனம், படிப்படியாக அவற்றிற்கு ஒவியங்கள், குறியீடுகள், கீறல்கள் எனப் பலவகையான வடிவங்களைக் கொடுத்து வந்தது. காலப்போக்கில் இத்தகு மொழியாக்க முயற்சிகள் சீர்பெற்று எழுத்து வடிவத்துடன் கூடிய செம்மையான மொழி உருவாயின. இவ்வளர்ச்சி நிலைகள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டது. எனவேதான், ஒரு மொழி மற்றும் அதனைப் பிரதிபலிக்கும் எழுத்துகள் இவை தோன்றிய காலத்தை துல்லியமாக வரையறுப்பது பெரும் சவால் நிறைந்ததாக உள்ளது. குறிப்பாக, காலத்தால் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்த தமிழ் போன்ற மொழிகளே இத்தகையச் சிக்கல்களைப் பெரிதும் சந்திக்கின்றன. இச்சிக்கலைத் தொல்லியலின் துணையுடன் அணுகுகின்றனர் மொழி ஆய்வாளர்கள். ஒரு மொழி சீரான வரிவடிவம் பெறுவதற்கு முன் அடையும் மாற்றங்களை, அதாவது எழுத்துகள் கடந்து வரும் பல்வேறு படிநிலைகளை ஆய்ந்து வகைப்படுத்துவதன் மூலம் மொழி வரலாறு கூற முனைகின்றனர்.. அவ்வகையில் உலகின் மிகத்தொன்மையான மொழிகளுள் ஒன்றான தமிழ்மொழியில் எழுத்து வடிவங்கள், காலந்தோறும் எவ்வாறு வளர்ந்து வந்தது என்பதைத் தொல்லியல் உதவியுடன் இக்கட்டுரை ஆய்ந்துரைக்க முற்படுகிறது.

தமிழ்நிலமும் தமிழ்மொழியும்;

தமிழ்மொழியும், அது வழங்கப்படும் தமிழ்நிலமும் மிகவும் தொன்மையானது என்பதை தொல்தமிழ் இலக்கியங்களும், தொல்லியல் சான்றுகளும் உரைக்கின்றன. தமிழில் கிடைத்த நூல்களில் மிகப் பழமையான நூலாகக் கருதப்படும் தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணநூலின் பாயிரத்தில்,

“வடவேங்கடம் தென்குமரி

ஆயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம்”

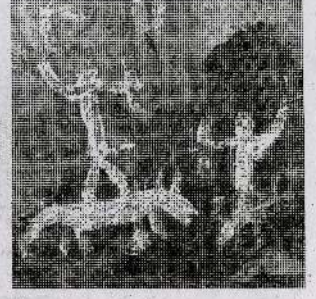
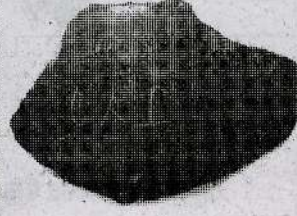
என்று தொல்காப்பியம் பாயிரத்தில் பணம்பரணரும்.

“நெடியோன் குன்றமும் தொடியோன் பௌவமும்

தமிழ் வரம்பறுத்த தண்புணல் நாடு”

எனச் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகளும் தமிழ்நிலத்தின் எல்லையைக் குறித்துள்ளனர். வடவேங்கடம் முதல் தென்குமரி தமிழ் நிலத்தின் எல்லையாகப் புண்டைகாலம் முதல் கூறப்பட்டு வந்துள்ளது. தொடக்கத்தில், தமிழ் மன்னர்களால் ஆளப்பட்டு வந்த இந்நிலம், அந்நியர்கள் பலரிடம் சிக்கிப் பின் விடுதலைப் பெற்றது. இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு மொழிவாரி மாநிலமாகப் பிரிக்கப்பட்டதில் வேங்கடம் ஆந்திராவுடன் இணைக்கப்பட்டது. வடவேங்கடம் முதல் தென்குமரி வரை பரவியிருந்த தமிழ் கூறும் நல்லுலகில், தொன்றுதொட்டு தொடர்ந்து வழங்கி வரும் தொன்மையான மொழி தமிழ்மொழியாகும்.

இம்மொழி, உலகின் தொன்மையான மொழிகளுள் ஒன்றாகவும், கிரேக்கம், இலத்தின் போன்ற மொழிகளைப் போன்று வளமையானதாகவும் விளங்குகின்றது. இதன்

தொன்மையை, “உலகமொழி ஆராய்ச்சியாளர்களில் சிலர் தமிழ்மொழியே உலகின் முதல்மொழி எனக்கூறுவர். இன்னுஞ்சிலர் இலத்தின், கிரீக் மொழிகளுக்கு முந்திய மொழி எனக்கூறுவர். வேறு சிலர் இலத்தின் கிரேக்க சீன மொழிகளோடு ஒத்த மொழி எனக்கூறுவர். இம்மூன்றில் எது உண்மையாக இருப்பினும் இது தமிழின் தொன்மைச் சிறப்பைக் காட்டுவதாகவே இருக்கும்”(1) என்கிறார் முத்தமிழ் காவலர் திரு. கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம். தமிழ்மொழி தொன்மை சிறப்பு வாய்ந்தது அறிஞர் பெருமக்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக இருப்பினும் அதன் காலத்தை உறுதியிட்டுக் கூற இயலாத நிலையும் உள்ளது. ஒருமொழியின் தொன்மையினை அறிய அம்மொழி வழங்கப்பட்ட நிலத்தில் வாழும் மக்களின் நிலைத்தத் தொடர்ச்சியான இருப்பும், காலந்தோறும் அவர்கள் தம் எண்ணங்கள், செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றை எழுத்துகள் மூலம் வெளிப்படுத்தியப் பதிவுகள் இன்றியமையாத சான்றுகளாகின்றன.

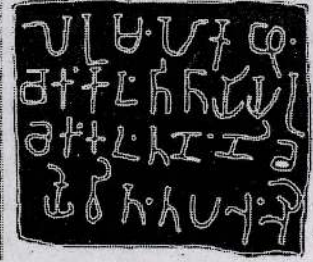
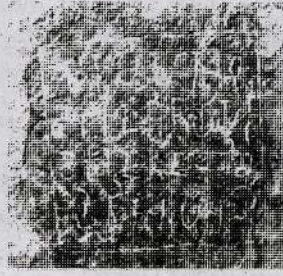
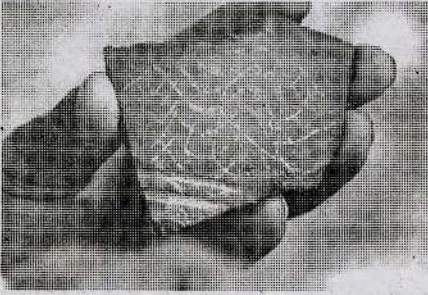
எழுத்துகளின் வளர்ச்சி நிலைகள்.

ஒரு மொழி இன்றுள்ளது போன்ற எழுத்து வடிவத்தினைத் தொடக்கத்தில் இருந்தே பெறுவது கிடையாது. படிப்படியாக பல படிநிலைகளைப் பல நூற்றாண்டுகளாகக் கடந்த பிறகே சீரான வரிவடிவத்தினைப் பெறுகின்றது என்கின்றனர் மொழியறிஞர்கள். “தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் எழுத்துக்களின் வளர்ச்சி நிலைகளை உருவெழுத்து, கருத்தெழுத்து, சொற்குறியீட்டெழுத்து, ஒலியெழுத்து, என்று நான்கு கட்ட வளர்ச்சியாகப் பகுத்துக் கூறுவர்” (2). அதாவது, ஆதியில் மனிதர்கள் தங்கள் செயல்களை, உணர்வுகளை சைகையிலும் பின் ஒலியின் மூலமும் வெளிப்படுத்தி வந்தனர்.

காலப்போக்கில் அவற்றை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு அல்லது பிறருக்குத் தெரிவிக்க, பாறைகளில் கற்களில் ஓவியமாக வரைந்தனர். இந்த ஓவியங்கள் பெரும்பாலும் செயல்களை குறிப்பிடுவதாக அமைந்து, பின் காலப்போக்கில் பொருள்களை குறிக்கலாயின. நாளடைவில் சிறு சிறு குறியீடுகளாகச் சுருங்கிப் பின் கோட்டெழுத்துகளாக வளர்ச்சியுற்றது. உலகில் தோன்றிய அனைத்து மொழிகளும் இத்தகைய எழுத்து வடிவத்தினை, வளர்ச்சி நிலைகளைப் பெற்றிருக்கும் எனக் கூறமுடியாது. வரிவடிவம் பெறாத மொழிகளும் உள்ளன. மொழிகள் வரிவடிவம் பெறுவதற்கு முன் பல படிநிலைகளைக் கடந்து தொடர்ந்து வந்த நிலையை ஆராய்வதன் மூலம் அதன் தொன்மை காலத்தை அறியலாம்.

தமிழ்நிலத்தில் உருவெழுத்துகளும் கருத்தெழுத்துகளும்.

மனித இனத்தில் எழுதுதல் என்ற ஒரு செயல்பாடு தொடங்கிய காலகட்டத்தில் உண்டான எழுத்து முறையே உருவெழுத்து முறையாகும். இதனை ஓவிய எழுத்து, படஎழுத்து, சித்திர எழுத்து என்றும் அழைப்பர். ஒருவர் தான் சொல்ல விரும்புவதை ஓவியத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்துதலே உருவெழுத்து எனப்படும். உதாரணத்திற்கு, கனடாவில் உள்ள சுப்பீரியர் ஏரிக்கருகே உள்ள பாறையில் பலர் படகுகளில் பயணம் செய்யும் காட்சியும், ஆகாய வளைவும் மூன்று சூரியர்களும், ஆமையும் ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியம், படகுப்பயணத்தை மட்டுமல்ல, மூன்று சூரியன் - 3 நாட்களையும் ஆமை 3 நாட்களுக்குப் பிறகு நீரிலிருந்து நிலத்தை அடைந்தனர் என்ற செய்தியையும் குறிப்பதாகப் பொருள் உரைக்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள். இவ்வெழுத்துகளே நாளடைவில் பொருளை உணர்த்தும் கருத்தெழுத்துகளாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக,

சூரியன் உருவம் சூரியனையும் வெப்பத்தையும் தலைமையையும் குலக்குறியீடாகவும் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதைப்போன்றே மாடுகள் விலங்காகவும், செல்வத்தின் அடையாளமாகவும் குறிக்கப்பட்டன.

இதுபோன்ற எழுத்துகள், நம் தமிழ்நாட்டில் கிருஷ்ணகிரி, விழுப்புரம், வேலூர், கோவை, திண்டுக்கல், நீலகிரி போன்ற மாவட்டங்களில் காணப்படுகின்றன. இங்கு, குதிரை வீரர்கள் போரிடும் காட்சி, தடி போன்ற ஆயுதம் ஏந்தியுள்ள காட்சி, பறவை முகம் கொண்ட மனித உருவங்கள், ஆட்டுக்குட்டியைக் கையில் ஏந்தியிருக்கும் பெண் பூசாரி, மான், எருமை, கரடி, மாடு, புலி, மீன் போன்ற உருவங்கள், குழுநடனம், நாயுடன் வேட்டையாடும் மனிதர்கள் உருவம், நட்சத்திரம், சூரியன், நிலவு, விலங்குகள் மீதமர்ந்த மனித உருவங்கள் என்பனப் போன்ற பல உருவெழுத்துகள் அதாவது ஓவியங்கள் காணக்கிடைக்கின்றன. தனித்துவமான உருவெழுத்துகளும் தமிழ்நிலத்தில் உள்ளன. உதாரணத்திற்கு, நீலகிரியில் உள்ள வெள்ளரிக்கோம்பை பாறை ஓவியத்தைக் கூறலாம், “படுக்கை வாட்டத்தில் வரையப்பட்ட ஒருசோடி கால், இடை இடையே சிறுசிறு புள்ளிகளுடன் அடர்ந்த சிவப்பு நிறத்தில் வரையப்பட்டுள்ளது. அது எதைக் குறிக்கிறது எனத் தெரியாவிட்டாலும் ஏதோ ஒருகாரணத்திற்காகவரையப்பட்டுள்ளது” (3) என்கின்றனர் பாறை ஓவிய ஆர்வலர்கள்.

மேலும், இத்தகைய ஓவியங்களின் காலம் குறித்தத் துல்லியமான ஆழமான ஆய்வுகள் பெரிதும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

உலகில் உள்ள உருவெழுத்துகளும் தமிழ் நில உருவெழுத்துகளும்; ஆஸ்திரேலியா, ஸ்பெயின், ஃப்ரான்சு போன்ற பலநாடுகளில் ஆதிமனிதர்களின் ஓவியங்கள் ஆய்வுக்கு

உட்படுத்தப்பட்டு 30000 - 40000 ஆண்டுகள் பழமையானவையாகக் கூறப்படுகிறது. இதைப் போன்றே இந்தியாவில் பிம்பெட்கா குகை ஓவியங்கள் 20000 ஆண்டுகள் பழமையானவை எனக் கூறப்படுகிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை இத்தகைய ஓவியங்கள் 1972 இல் கிருஷ்ணகிரியில் ‘மல்லபாடியில் முதன்முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுப் பின். தொடர்ச்சியானத் தேடலில் அதிகளவில் கிடைக்கத் தொடங்கின. எனினும், இவற்றின் காலம் 3000-4000 ஆண்டுகள் என்றே கூறப்படுவது புதிரான ஒன்றாகும். இக்குறை நீங்க, பாறை ஓவியங்கள் தமிழ் மொழியின் தொன்மையான எழுத்து வடிவம் என்பதை நிரூபிக்க சரியான ஆய்வுகள் தேவை என்கின்றனர் அறிஞர்கள். தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஓவியங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்து வரும் திரு பொ.இராசேந்திரன் மற்றும் திரு. சொ. சாந்தலிங்கம் அவர்கள், “இது போன்ற வரைவுகளைக் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குரிய முயற்சியான உருவெழுத்துகளாகக் கருதலாம். தமிழ் எழுத்து முறையின் ஆய்வை இப்பாறை வரைவுகளில் இருந்தே தொடங்க வாய்ப்புள்ளது. ஆய்வாளர்கள் இப்பாறை வரைவுகளைப் படித்துச் சரியாகப் பொருள் கூறும் காலம் நெருங்கிக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதலாம்” (4) என்று பாறை ஓவியங்கள் தமிழ் எழுத்துகள் எனக்கொள்ளலாம் என்பதை உறுதி செய்கிறார்கள்.

ஓவிய எழுத்துகளின் வயதைக் கணிக்கும் முறைகள்:

பொதுவாக தொல்லியல் துறையில் ஒன்றன் வயதினைக் கணிக்க அறிவியல் முறை ஆய்வுகள் மட்டுமின்றி உத்தேச முறையிலும் காலக் கணிப்பு செய்யப்படுகிறது. கரிமப் பொருட்கள் கிடைத்தால் கார்பன் தேதியிடல் போன்ற அறிவியல் முறையிலும் மற்றவை உயிரியல், புவியியல், வரலாறு, இலக்கியங்கள், மக்கள்

வழக்கலாறுகள் ஆகியவற்றின் துணையோடும் காலக்கணிப்பு செய்யப்படுகிறது. முன்பே கணிக்கப்பட்டவற்றைப் போல இருப்பவை அவற்றுடன் ஒப்பிட்டு, உத்தேச மதிப்பீட்டு முறையில் கணக்கிடப்படும். பாறை ஓவியங்களின் காலக்கணிப்பு மிகவும் ஈர்ப்பினை ஏற்படுத்தக் கூடியவையாக உள்ளது. உதாரணமாக, இந்தோனேசியாவில் கிடைத்துள்ள ஓவியத்தில் காணப்படும் பன்றி இனம் தற்போது இல்லை. அவை அழிந்து நாற்பதாயிரம் ஆண்டுகள் இருக்கும் என்று உயிரியலாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். எனவே, இத்தகைய அரிய இனத்தைக் குறிக்கும் பழங்கால ஓவிய எழுத்தின் வயதும் நாற்பதாயிரம் ஆண்டுகள் எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே, இந்தியாவின் பிம்பேட்கா பாறை ஓவியங்களில் காணப்படும் மம்மூத் வகையான இனங்களும் பதினேழாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தவை. அவற்றை அக்கால மக்கள் அறிந்து வரைந்துள்ளதால் அப்பாறை ஓவிய எழுத்துகளின் வயதும் பதினேழாயிரம் என்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள். நம் தமிழ்நாட்டிலும் இவைபோன்றும் வேறுபட்டும் ஏராளமான ஓவிய எழுத்துகளும் கருத்தெழுத்துகளும் கர்ணப்படுகின்றன. இருப்பினும் இவற்றின் வயது மூன்று முதல் நான்காயிரம் என்றே குறிக்கப்படுகிறது. முறையான விரிவான ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதன் மூலம்பல ஓவிய எழுத்துகளின் வயதினைத் துல்லியமாகக் கணக்கிட இயலும். தமிழ்மொழியின் வயதினைக் கணிக்க இத்தகைய ஆய்வுகள் மேற்கொள்வது அவசியமாகிறது.

ஓவிய எழுத்துக்கள் உணர்த்தும் தொடர்ச்சியான மரபு மாறா வாழ்வியல்;

இறந்தோர் வழிபாடு என்பது காலந்தோறும் தமிழ் நிலத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டு வந்துள்ள ஒன்று. போரில் இறந்த வீரர்கள் அல்லது தலைவனுக்கு நடுகல், கற்பதுக்கை, கந்திட்டை அதாவது நினைவுச்சின்னம் அமைத்து வழிபடும் வழக்கம் இருந்து வந்ததை சங்க இலக்கியங்களும் பறைசாற்றுகின்றன. மக்களின் நிலைத்த வாழ்விடப் பகுதிகளைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் பல்வேறு காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த வாழ்வியல் முறைகளைக் காணவியலும். உதாரணத்திற்கு நெகனூர்ப்பட்டி என்னும் ஊரில் கற்கால

மக்களின் கற்படைச் சின்னங்கள், ஓவிய எழுத்துகள், தொல் தமிழ் எழுத்துகள் என அனைத்தும் கிடைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

குறியீட்டு எழுத்துகள்; ஓவிய மற்றும் கருத்து எழுத்துகளின் மூலம் அனைத்து செயலையோ, எண்ணங்களையோ பொருளையோ, அதிக எண்ணிக்கையையோ உணர்த்த இயலாமல் போனது. தேவை, சூழல் கருதி மேற்கண்ட எழுத்துகளின் தொடர்ச்சியாக உருவானதே குறியீட்டு எழுத்தாகும். தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில் பாறை ஓவியங்களிலும், அகழாய்வுகளில் கிடைத்த பாறை ஓடுகள், பொருட்களிலும் குறியீட்டு எழுத்துகள் கிடைத்துள்ளன. “குறியீட்டு எழுத்துகள் என்பது கோட்டு வடிவம் பெற்ற ஒலிஎழுத்தின் முந்தைய வடிவம். இவ்வெழுத்திற்குப் பின்பே, ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் ஒலி வழங்கப்பட்டிருக்கும் என்கின்றனர் மொழியியல் அறிஞர்கள்”(5). உலகிலேயே ஆய்வாளப் பெருமக்களால் இன்றும் படித்து முடிக்கப்படாத எழுத்துகள் குறியீட்டு எழுத்துகள் ஆகும். அதிலும் சிந்துவெளி மக்களின் குறியீட்டு எழுத்துகள் காலத்தால் மிகவும் தொன்மையானதாக கி.மு 3500 முதல் 4500 ஆண்டுகள் பழமையானதாகக் கூறப்படுகிறது. இவற்றை ஒத்த குறியீட்டு எழுத்துக்கள் தாம் தமிழ் நிலத்தில் கீழடி போன்ற இடங்களில் கிடைத்திருப்பவை என அறிஞர்கள் ஆய்வு செய்து நிறுவியிருக்கிறார்கள்.

ஓவியெழுத்து;

இன்று நாம் எழுதப் பயன்படுத்தும் எழுத்து முறையே ஒலிஎழுத்து முறையாகும். எண்ணம், செயல், பொருள் ஆகியவற்றைக் குறிக்க பயன்படுத்தப்பட்ட ஓவிய, கருத்து, குறியீட்டு எழுத்துகளின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சி நிலை ஒலிஎழுத்துகள். இவ்வெழுத்து முறையை அறிஞர்கள், “ஒரு சொல்லுக்கு அடையாளமாக எழுதிய ஓவியம் காலப்போக்கில் அச்சொல்லுக்குரிய முதல் ஒலியை மட்டும் சுட்டும் நிலைக்கு வளர்ந்தது. எகிப்தியரின் ஹீரோகிளிப் எழுத்துகளில் ‘ரொ’ என்னும் சொல் வாயைக் குறிக்கும். அந்தவகையில் ஒலிஎழுத்து நிலையில் ‘ரொ’ அல்லது ‘ர’ வைக் குறிக்க வாயை வரைந்துள்ளனர். இதைப்போன்றே லோபோ என்னும் சொல் சிங்கத்தைக் குறிக்கிறது. லோ என்னும் முதல் எழுத்திற்கு பக்கத்தில் சிங்கம் வரைந்துள்ளனர்”(6)

என்று விளக்குகின்றனர். மேலும் இந்த ஒலி எழுத்துக்கள் தாம் பல்வேறு கட்ட வளர்ச்சிக்குப்பிறகு உயிரெழுத்து உயிர்மெய்யெழுத்து, மெய்யெழுத்து என உருவாகின என்றும் விளக்கமாக எடுத்துரைக்கின்றனர்.

ஒலியெழுத்துகள் - தொல் தமிழ் முதல் தற்காலத் தமிழ் வரை;

ஒலியெழுத்துகளின் பல்வேறு கட்ட வளர்ச்சிநிலையை எடுத்துக் காட்டும் சான்றுகளைத் தமிழ்நிலம் முழுமையும் பரவலாகக் காணலாம். காலப்போக்கில் பல்வேறு வரிவடிவங்கள் மொழிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. சமயவங்க சுத்த என்னும் சமண நூல் 18 வகையான எழுத்துவகைகளைக் குறிப்பிடுகிறது. இதில் தமிழி எழுத்தே இன்று வழங்கப்படும் தமிழ் வரிவடிவத்திற்கு முன்னோடி என்கின்றனர் அறிஞர்கள். தமிழியை தமிழ்பிராமி என்று தொடக்கத்தில் அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டு வந்தனர்.

ஒலிஎழுத்தாகிய தமிழி அதிலிருந்து வட்டெழுத்து, தனியாக கிரந்தம், பல்லவ கிரந்தம் போன்ற வரிவடிவங்களும் தமிழ்நிலத்தில் காணலாம். இன்று நாம் எழுதும் தமிழ் வரிவடிவம் ராஜராஜ சோழன் காலத்தில் தமிழகம் முழுவதும் வழங்கப்படலாயிற்று. ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பிறகு தமிழ் மொழியின் வரிவடிவத்தில் சிற்சில மாற்றங்கள் காலத்திற்கேற்ற வகையில் செய்யப்பட்டுத் தற்காலத்தில் வழங்கப்படுகின்ற வரிவடிவத்தினைத் தமிழ் பெற்று சிறந்து விளங்குகின்றது. “தமிழ்நிலத்தில், வரிவடிவில் மாற்றமும் கலப்பும் ஏற்பட்டதோடு, பல்வேறு மொழிக்கலப்புகளும் ஏற்பட்டுத் தமிழ் பற்பல கிளைமொழிகளாக உருவாகின” (7). தற்காலத்தில் அவை திராவிட மொழிக்குடும்பங்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

இங்ஙனம் காலந்தோறும் தமிழ்நிலத்தில் வழங்கப்பட்ட தமிழ்மொழியின் எழுத்துகள் பல்வேறு படிநிலைகளில் வளர்ச்சி அடைந்து வந்து, இன்றைய நிலையை அடைந்துள்ளன என்பதை அறியலாம். மேலும் தமிழ் மொழியின் வரிவடிவத்தின் வயதினைத் துல்லியமாக அறிய ஒவிய எழுத்துகள் முதலே விரிவான ஆய்வு அவசியமாகிறது.

முடிவுரை;

மனித வாழ்வில் இன்றியமையாத இடத்தை வகிக்கும் மொழியும் அதன் எழுத்து வரிவடிவமும் ஒரு நிலத்தின், இனத்தின், மொழியின் வரலாற்றை எழுத உதவும் முக்கியக் காரணிகளாகும். எனவேதான், வரலாற்றுக்காலம் என்பது எழுத்துக்கள் தோற்றம் பெற்ற காலத்தையும், வரலாற்றுக்கு முந்தையகாலம் எழுத்துக்கள் தோற்றம் பெறுவதற்கு முன்னிருந்த காலத்தையும் குறித்து நிற்கிறது.

மொழி பல்வேறு வரிவடிவ நிலைகளை காலந்தோறும் பெறுகின்றது. அறிஞர்கள் வகைபடுத்தும் உருவெழுத்து, கருத்தெழுத்து, குறியீட்டெழுத்து, ஒலியெழுத்து என்றும் வரிவடிவங்கள் அனைத்தும் தமிழ்நிலத்தில் காணப்படுகின்றன.

இதிலிருந்து தொடர்ச்சியாக இந்நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் மொழி, எழுத்துருவாக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்ததோடு தம் வாழ்வியல் முறைகளை அவ்வரிவடிவங்களில் தொடர்ந்து பதிவு செய்தும் வந்துள்ளனர் என்பதும் தெளிவாகிறது.

தமிழ்மொழியின் தொன்மை உருவெழுத்துக் காலத்தில் தொடங்குகிறது; அதன் காலம் குறைந்தது கி.மு. 4000 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது என்னும் கூற்றுகள் இங்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது..

எனினும், தமிழ் உருவெழுத்துகள் உலகின் தொன்மையான உருவெழுத்துகளுடன் ஒத்துப்போவதால் காலம் குறித்த துல்லியமான விரிவான நடுநிலையான ஆய்வுகள் தேவை என்பது இக்கட்டுரையில் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்;

- தமிழின் சிறப்பு, முத்தமிழ் காவலர் கி.ஆ.பி. விசுவநாதம், பக்கம் 19.
- கல்வெட்டுக்கலை, பெ.இராசேந்திரன், சொ.சாந்தலிங்கம், பக்கம் 1.
- பாறை ஓவியங்களைத் தேடிப் பயணம், பாலபாரதி, பக்கம் 13.
- கல்வெட்டுக்கலை, பெ.இராசேந்திரன், சொ.சாந்தலிங்கம், பக்கம் 3.
- தமிழ் எண்ணும் எழுத்தும், முனைவர் மணிமாறன், பக்கம் 3.
- கல்வெட்டுக்கலை, பெ.இராசேந்திரன், சொ.சாந்தலிங்கம், பக்கம் 4.
- தமிழ்நாட்டு எழுத்து வளர்ச்சி, ரா.கோவிந்தராஜ், பக்கம் 7.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

பழந்தமிழர் கடவுள் வணக்கம் பழமைவாதத்திற்கு எதிரானது

தமிழர் வழிபாடு வைதீகத் தன்மை கொண்டதாகவும், ஆகம விதியோடு தொடர்புடையது என்றும் வலது சாரிச் சிந்தனை கொண்டவர்கள் பேசியும் எழுதியும் வருகின்றனர். அதற்கான சான்றுகளைச் சங்க இலக்கியங்கள், திருக்குறள், காப்பிய இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியம் வரை தங்களுக்குத் தகுந்தபடி மேற்கோள்காட்டி கதையாடலைக் கட்டமைக்கின்றனர். இதன் உப விளைவாக மானிட குலத்துக்கு உலகப் பொதுமறை தந்த வள்ளுவரைக் குறிப்பிட்ட மதத்திற்கு உரியவராக மாற்றுகின்றனர்; தமிழர்கள் பெரும்பான்மை மத சட்டகத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் என்கிற அரசியல் கருத்துருவை வலிந்து திணிப்பதையும் பார்க்க முடிகிறது. பழந்தமிழர் சமயம் இயற்கையானது; பழமைவாதத்திற்கு எதிரானது; மிகவும் தொன்மையானது என்பதை எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய சூழல் உருவாகியுள்ளது.

தமிழின் தொன்மையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், ஐந்நிலத்திற்கான கடவுளைப் பற்றிக் கூறும்போது வைப்பு முறையோடு சுட்டிக்காட்டுகிறது.

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்ச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.”
(பொருள். அகத்திணையியல்)

முல்லை நிலக் கடவுள் திருமால் (மாயோன்); குறிஞ்சி நிலக் கடவுள் முருகன் (சேயோன்); மருத நிலக் கடவுள் இந்திரன் (வேந்தன்);

நெய்தல் கடவுள் வருணன்; பாலை நிலக் கடவுள் கொற்றவை. பாலை நிலம் தமிழகத்தில் கிடையாது. முல்லையும் குறிஞ்சியும் வறண்ட பகுதியாக மாறும்போது பாலை என அழைக்கப்படும். இவ்வாறு ஐந்நிலத்திற்கான கடவுள் வரையறை செய்யப்பட்டுக் கருப்பொருள் பட்டியலில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படும் பழந்தமிழர் கடவுள் வழிபாடு உருவம் சார்ந்தது இல்லை என்பது புலனாகிறது. அது ஒரு மானிட சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாக மற்றும் மதிக்கத்தக்கதாக, இருக்கிறது.

தமிழ்க் கடவுள் இயற்கையோடு இணைந்தமையால், தமிழர்கள் பெருமரத்தைத் தெய்வமாக வணங்கினர். கந்தா, கடம்பா, கதிர் வேலா என்பதில் கடம்பம் என்பது ஒரு வகை மரம். இது முருகனின் குறியீடாகச் சுட்டப்படுகிறது. சிவபெருமானின் மற்றொரு பெயர் ஆலமரச் செல்வன் ஆகும். இன்றும் சிவன் கோவில்களில் தல விருட்சமாக மரம் இருப்பதைப் பார்க்க முடியும். மேலும் நிலத்தையும், வானத்தையும், மலையையும், மழையையும், கடலையும், அரசனையும், பெண்ணையும் வணங்கிப் போற்றினர். போர்க்களத்தில் இறந்தவர்களைப் பெயர் பொறித்து நடுகல் தெய்வமரக் வணங்கியதாகச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன. கற்கோயில், சிலை, நாயக நாயகி பாவனை எதையும் தொடக்க காலத் தமிழர் வழிபாட்டில் பார்க்க முடியவில்லை. இவர்களது சமய தத்துவம் பொதுமையாக இருந்துள்ளது. சங்க அக இலக்கியமான நற்றிணையில் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடிய பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் மழைக் கடவுளான திருமாலை இயற்கையின் குறியீடாகக் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

“மா நிலம் சேவடி ஆக தூ நீர்
வளை நரல் பெளவம் உடுக்கை ஆக
விகம்பு மெய் ஆக, திசை கை ஆக,
பசங்கதிர் மதியமொடு சுடர் கண் ஆக
இயன்ற எல்லாம் பயின்று அகத்து அடக்கிய”

பெரிய நிலத்தைச் சேவடியாகக் கொண்டவன். தூய நீரையுடைய சங்குகள் ஒலிக்கும் கடலை ஆடையாகப் பெற்றவன். ஆகாயத்தை உடம்பாக உடையவன். திசைகளைக்கைகளாக ஏற்றவன். பசுமையுடைய கதிர்களைக் கொண்ட நிலவையும், ஞாயிற்றையும் இரு கண்களாகப் பெற்றவன். நிலம் முதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் தன்னுள் அடக்கியவன். சக்கரத்தையுடையவன் (உலக இயக்கம்) என்று முன்னோர் கூறுவர் என்று பெருந்தேவனார் பாடுகிறார். இதன் கண் நிலம், நீர், கடல், ஆகாயம், திசைகள், நிலா, ஞாயிறு, உலக இயக்கம், ஆகிய அனைத்துப் பொருள்களும் கடவுள் என்னும் மாபெரும் சக்தியால் படைக்கப்பட்டவை அல்ல. ஒவ்வொரு பொருளும் இயக்கத்தோடு தொடர்புடையது. சார்புடை தத்துவத்தின் மூலம்தான் உலகம் இயங்குகிறது எனவும் புரிந்துகொள்ளலாம். பெருந்தேவனார் கடவுளைக் காட்சிக்காக ஆண்பரலாகக் காட்டுகிறார். ஆனால், சிலை வழிபாட்டிற்கு உரியதாகத் தெரியவில்லை.

ஐவகை நிலத்திற்கான கடவுள் வழிபாட்டு முறைக்கு உரிய விளக்கத்தை உரையாசியர்கள் தந்துள்ளனர். குறிஞ்சி நிலம் மலையும் மலை சார்ந்த இடத்தைக் குறிக்கும். இந்நிலத்திற்கான கடவுள் முருகன். முருகு என்றால் இளமை, வேட்டுவன், அழகு என்று பொருள். முருகனுக்கு மற்றொரு பெயர் செவ்வேள். செவ்வேள் என்பது சிவந்தவன் (சிவப்பு) எனப் பொருள் குறிக்கும். குறிஞ்சி நிலக் கடவுளைக் குறித்து தொல்காப்பியர் சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் எனக்கூறுகிறார், முல்லை நிலக்கடவுள் திருமால், மால் என்றால் கருமை நிற மழை மேகம். காடும் காடு சார்ந்த மக்களும் மழை மேகத்தை வணங்கியுள்ளனர். முகிலையே தெய்வமாக கொண்டு ‘மால்’ என்று பெயரிட்டு வணங்கினர். தொல்காப்பியர் ‘மாயோன் மேய மைவர உலகமும்’ என்கிறார்.

மருத நிலக் கடவுள் இந்திரன். வயலும் வயல் சார்ந்த மக்கள் இந்திரனாகிய அரசனைப் போற்றினர். ஒரு மனிதன் பசியின்றி உணவு

உண்பதற்கும், விருந்தோம்பல் செய்வதற்கும் உழவுத் தொழில் முக்கியமானது. அதற்கான விவசாயக் கட்டமைப்பை (நீர்ப்பாசனம் உள்ளிட்டவை) உருவாக்குவதில் அரசனின் பங்கு முக்கியம். அவற்றில் தோல்வியுறும்போது மக்கள் வறுமை நிலை அடைந்து யாசகம் பெற்று உயிர் வாழ்தல் நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார்கள். அதனால் வள்ளுவர்

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான். (குறள். 1062).

என்கிறார். உலகியற்றியான் என்பதற்குக் கடவுள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்; சட்ட திட்டங்களை வடிவமைத்த அரசன் எனவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம், அரசன் இறைவனுக்கு நிகரனாவன். காப்பிய இலக்கியமான சிலப்பதிகாரத்தில் அரசன் இருப்பிடமும், கடவுள் இருப்பிடமும் கோயில் என்னும் சொல்லால் சுட்டப்படுகிறது. கீழடி அகழ்வாய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முதல் பாணை ஓட்டுக் கிறலில் ‘இயனன்’ என்னும் பெயருடைய எழுத்துப் பொறி கிடைத்ததாகத் தொல்லியல் ஆய்வாளர் அமர்நாத் ராமகிருஷ்ணன் தனது கானொலி நேர்காணலில் கூறியிருந்தார், இயனன் என்பதற்குப் பொருள் அரசன் என்றும் கடவுள் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். மன்னன் என்பவன் மக்களுக்காகத் தன் வாழ்வை அர்ப்பணிக்க வேண்டும் எனவே, மருதநில மக்கள் வழிபட்ட இந்திர வணக்கம் அரச வணக்கத்திற்கு நிகரானது எனலாம்.

நெய்தல் நிலக் கடவுள் வருணன். முதன்மையில் கடல் தெய்வமாகக் கொண்டு அதற்கு வாரணன் என்று பெயரிட்டனர். வார்+ அணம்= வாரணம். நிலத்தை வளைந்து அல்லது சூழ்ந்து இருப்பதால் கடல் வாரணம் எனப்பட்டது. கடலும் கடல் சார்ந்த மக்கள் கடலைத் தெய்வமாக வணங்கினர். மீன் பிடி தொழிலில் நல் வாய்ப்பாகப் பெரிய சுறா மீன் கிடைத்தால் அதனைக் கடற்கரையில் மணல் குவித்து மீனை நட்டு வைத்து வணங்கியதாகப் பட்டினப்பாலை குறிப்பிடுகிறது.

பாலை நிலத்திற்கான கடவுள் கொற்றவை. கொற்றவை வழிபாடு என்பது பெண் வணக்கம் ஆகும். பிறகுபோர்க்களத் தெய்வமாக அல்லது வெற்றியின் தெய்வமாகக் கொற்றவை மாரியிருக்கலாம் என்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள்.

இத்தகு வழிபாடு காலப்போக்கில் துர்க்கை அம்மனாக மாறியது. காளி தெய்வ வணக்கமாகவும் நீட்சி பெற்றது. தஞ்சையை இறுதி காலத்தில் ஆண்ட சோழ வம்ச மன்னன் விஜயாலயசோழன் நிகும்பகதனி (துர்க்கை அல்லது காளி) என்னும் பெயரில் கோயில் எழுப்பினான். போர்க்களத்தில் தொடர் வெற்றியைப் பெற வேண்டும் என்னும் நோக்கில் வழிபாட்டினை நிகழ்த்தினான் என்பது வரலாற்றுக் குறிப்பாகும். இவை யாவும் தமிழகத்தில் மிக ஆழமாக வைதீக ஊடுருவல் நிகழ்ந்த பின் இத்தகு உருவ வழிபாடு நடந்தது எனத் தெரியவருகிறது. மொழிஞாயிறு தேவநேயபாவணார் தனது 'தமிழர் மதம்' என்னும் நூலில் தமிழர் மதம் மதிக்கத் தகுந்தது. அது உருவமற்றது என்னும் ஆய்வு முடிவை வந்தடைகிறார்.

தமிழ் நீதி இலக்கியத்தின் உலகப் பொதுமறையாகப் போற்றப்படும் திருக்குறள் தந்த வள்ளுவன் கடவுளை ஒரு வழிபாடாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இவர் சுட்டிக்காட்டும் கடவுள் கொள்கை உயர்குணங்களின் உருவகம் என்கிறார் புலவர் குழந்தை. இறைநலச் சிந்தனையை முதன்மையானது என்றும், உண்மை அறிவு என்றும், உயர்ந்த அறிவு என்றும், நிலமென்னும் நல்லாள் எனவும் பொருள் மற்றும் குணங்களை ஆண்பாலாகவும், பெண்பாலாகவும் வள்ளுவர் கூறுகிறார். முதற் குறட்பாவில்,

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு (குறள் -01)

என்கிறார். தமிழின் உள்ள எழுத்துகள் அனைத்துக்கும் அகரம் முதன்மையானது போல ஆதி பகவன் மக்களுக்கெல்லாம் முதல்வன் ஆவான் எனக் கூறுகிறார். அகரம் என்னும் உயிரெழுத்து எல்லா மெய்யெழுத்துகளை இயக்குவது போன்று கடவுள் என்பது உயிருள்ள பொருளையும் உயிரற்ற பொருளையும் இயக்கவல்லது என உரை தருகிறார் தேவநேயபாவணார் (திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை). கடவுள் தத்துவம் ஓர் இயக்கம் என்பதுதான் இக்குறட்பாவின் உட்பொருள். வள்ளுவர் சுட்டும் கடவுள் வணக்கக் கோட்பாடு சமத்துவத்திற்கு ஆதரவாகவும் சிலை வழிபாட்டிற்கு எதிரானதாகும்.

வள்ளுவர் கடவுள் வாழ்த்தினை ஆண்பாலுக்கு மட்டும் உரித்தானதாகப் பார்க்கவில்லை. பெண்பால் கண்ணோட்டத்துடனும் அணுகுகிறார். 'தென்புலத்தார் தெய்வம்,' 'நிலமென்னும் நல்லாள்,' 'மடி இலான் தான் உளான் தாமரையினான்' (திருமகள்) என்னும் குறட்பாக்கள் அனைத்தும் பாலின சமத்துவத்தின் உட்பொருள் எனலாம். திருக்குறளுக்குப் பிறகு தோன்றிய நீதி இலக்கியங்களில் இது போன்ற முற்போக்கு அம்சங்களைப் காணமுடியவில்லை.

நீதி இலக்கியங்களுக்கு அடுத்துத் தோன்றிய ஐம்பெரும் காப்பிய இலக்கிய வரிசையில் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடத்தக்க நூல். இந்நூலில் இளங்கோவடிகள் மங்கல வாழ்த்துப் பாடும்போது, நிலவையும், கதிரவனையும், மழையையும், நாட்டையும் போற்றுகிறார்.

"திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும்!
ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்!
மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும்!
பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்!"

ஒரு செயல் தொடங்குவதற்கு முன் மானுட குலத்திற்கு அப்பாற்பட்ட இயற்கையை வழிபாடு செய்கின்ற முறை இருந்துள்ளது.

தென்னிந்திய சமயத்தில் சிவ வழிபாடு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. சிவனுக்கான ஓவியத் தோற்றம் அனைவரும் அறிந்தது. தலைவிரிக் கோலம், தலையில் பிறை நிலா, கழுத்தில் பாம்பு, ஒற்றைக் கால் கழல், ஆண் பெண் கலந்த அர்த்தநாரீஸ்வரர் திருக்கோலம் முதலியவை சிவனின் உருவத்திற்கான அடையாளமாக இருக்கிறது. இதற்கான தோற்றத்தைச் சிலப்பதிகாரம் காட்டுகிறது. சிலப்பதிகார கதாபாத்திரத்தில் (காடுகாண் காதை) இடம்பெறும் சாலினி என்னும் பெண் சாமியாடி மரபிலிருந்துதான் சிவன் உருவம் தோன்றியிருக்கலாம்.

"மதியின் வெண்தோடு குடும் சென்னி
நுதல்கிழித்து விழித்த இமையா நாட்டத்துப்
பவன வாய்ச்சி தவளவான் நகைச்சி
நஞ்சுண்டு கறுத்த கண்டி வெஞ்சினத்து
அரவுநாண் பூட்டி நெடுமலை வளைத்தோள்
துளை எயிற்று உரகக் கச்சடைமுலைச்சி
வளையுடைக் கையில் குலம் ஏந்தி
கரியின் உரிவை போர்த்து அணங்காகிய
சிலம்பும் கழலும் புலம்புஞ்சீரடி

வலம்படு கொற்றத்து வாழ்வாட் கொற்றவை"
(12;54-64)

மழை இன்மையால் பாலை நிலத்தில் வசிக்கும் எயினர் குடிக்குச் செல்வ வளம் சுருங்கியது. இதற்காகக் கொற்றவை தெய்வத்திற்கு நேர்த்திக் கடன் கொடுக்க அருள் வந்து ஆடிய சாலினி கூறினாள். இதனால், ஊர் மன்றத்தில் அப்பழங்குடி மக்களில் ஓர் இளம்பெண்ணாகிய குமரியைக் கொற்றவை போலப் புனைந்தனர். அவளது நெறித்த கூந்தலைச் சடையாகக் கட்டி, அதில் ஒரு பாம்புக் குட்டியைக் கொண்டு இறுகக் கட்டினர். தடித்ததொரு காட்டுப் பன்றியின் வெண்ணிறச் சிறு கொம்பைக் கொணர்ந்து, அக்குமரியின் நெற்றிக்கு மேலே (பிறை) அணிவித்தனர். புலியின் பல்லை நிரைத் தாலியாக அணிவித்தனர். புலித்தோலை மேகலையாக இடையில் உடுத்தினர். பாலை, கிளி, காட்டுக் கோழி, மயில், கழங்கு எல்லாம் படைத்து வணங்கினர். இத்தகு செயல்பாடு சிவனுக்குப் பொருத்தமாக அமைவதைப் பார்க்க முடிகிறது. எனவே, பாலைநிலம் குறிஞ்சி திரிந்ததும் ஆதலின், குறிஞ்சிக்குரிய சிவத் தோற்றம் புனைந்தனர் என்பதால் குறிஞ்சி வழிபாடு சேயோன் எனச் சிவ வழிபாடு என உறுதிப்படுகிறது என்று தமிழறிஞர் தமிழண்ணல் தனது 'சிவ வழிபாட்டின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' என்னும் நூலில் கூறியிருப்பது எண்ணத்தக்கது. எனவே, தமிழகத்தில் காணப்பட்ட சிவ வழிபாடு அவைதீகத்தை மறுத்த சிறு தெய்வ மரபிலிருந்து பெருந்தெய்வ வைதீக நெறிக்கு மாறியிருக்க வேண்டும்.

பழந்தமிழர்கள் மேற்கொண்ட கடவுள் வழிபாடு இன்றைக்கு இருக்கிற வணிகம், தனி மனித சொத்துடைமையைப் பாதுகாத்தல், சாதியின் அடிப்படையிலான ஏற்றத் தாழ்வு, ஆன்மா, முக்தி மற்றும் பேராசையைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டிய 'இஷ்டா சித்தி' வழிபாட்டு முறை உள்ளிட்ட பழமைவாதத்தை ஏற்கவில்லை. கடை நிலைத் தன்மை கொண்ட பிற்போக்குத் தனத்தை மறுதலித்திருக்கிறது. மானுடக் குல மேம்பாட்டுக்கான பொதுத் தன்மையோடு கடவுள் வணக்கம் இருந்திருக்க வேண்டும். ஒரு விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையைப் பழந்தமிழ்ச் சமூகம் கடைப்பிடித்ததைத் தமிழ் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் வழி புலனாகிறது.

உலக அளவில் மேலாதிக்க அரசியல் யாவும் குடிமைச் சமூகத்தின் மீதுதான் கட்டமைக்கப்படுகிறது. பெரும்பான்மைவாதம் எப்போதும் சிறுபான்மையினரைக் கட்டுப்படுத்த முனைகிறது. பெரும்பான்மைவாத பெருமதி அதிகாரம் (Majority of pride) அரசு என்னும் நிறுவனத்தின் ஊடாக அறிவு மற்றும் உடல்சார் வன்முறையை ஏற்படுத்த முனைகிறது. பெரும்பான்மையாக இருக்கும் மக்கள் திரள் சிறுபான்மைச் சமூகத்தை ஜனநாயக பூர்வமாக அவைநாளைத்துச் செல்ல வேண்டும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டமும் அதைத் தான் வழிமொழிகிறது. ஆனால், சமூக நடைமுறையில் களம் வேறுவிதமாக இருக்கிறது. முழுமையாக சமத்துவத்தை சாத்தியப்படுத்துவதற்கே போராட வேண்டியிருக்கிறது.

மொழிச் சிக்கல், நிலப்பரப்பு, மானுடவியல், இனம், சாதி, பாலினம் முதலியவை குடிமையியல் உரிமையோடு தொடர்புடையவை. இத்தகு களங்கள் மீதுதான் மேலாதிக்க மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் பிரிவினைவாத அரசியலை உருவாக்க முயல்கின்றனர். அதற்குக் கல்வி அமைப்பை உரிய கருவியாகப் பயன்படுத்த முனைகின்றனர். கல்விப் புலங்களில் தனியார் மய வணிக ஆதிக்கத்தால் ஜனநாயகக் கல்வி முறை கேள்விக்குறியாக மாறி நிற்கிறது. இதன் விளைவாக மாணவர்கள் மத்தியில் சிந்திக்கும் திறன் மங்கலாக இருக்கிறது. இதனைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பழமைவாதக் கருத்தாளர்கள் தமிழர் தொன்மைக்கு எதிரான கதையாடலைத் தொடர்ந்து கட்டமைத்து வருகின்றனர். அதற்கு எதிர் வினை ஆற்றாதல் பொருட்டு, கல்வி மற்றும் கற்றல் புலத்தில் அறிவியல், கருத்தியல் வளத்தை மேம்படுத்தும் செயலாக்கப் பணிக்குச் சமூகத்தின் மீது அக்கறை கொண்ட கல்வியாளர்கள் வழிகாண வேண்டும்.

கட்டுரைக்கு உதவிய நூல்கள்

1. தமிழண்ணல் உரை - தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
2. தமிழண்ணல் - சிவ வழிபாட்டின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
3. புலவர் குழந்தை உரை - திருக்குறள்
4. தேவநேயபாவாணர் - திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை
5. தேவநேயபாவாணர் - தமிழர் மதம்
6. என்.கி. பி. எச் வெளியீடு - நற்றிணை
7. ஞா. மணிவாசகம் உரை - சிலப்பதிகாரம்

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், ஆய்வாளர்

கோவில் பாக்கிஷமும் கதைப்பாடல் மரபும்

கோவில்களில் தங்க ஆபரணங்களையும் நாணயங்களையும் வெள்ளிப் பாத்திரங்களையும் ரகசியமான அறைகளில் மறைத்து வைத்திருந்தார்கள் என்பதற்குத் தென்மாவட்ட வில்லுப்பாட்டுகளில் சான்று உண்டு.

உச்சினிமாகாளி கதையில் நேரடியான சான்று வருகிறது. தென் மாவட்டங்களில் பரவலாக வழிபாடு பெறும் உச்சிமாகாளி (உச்சினிமாகாளி) நாட்டார் பெண் தெய்வம். சில இடங்களில் வட பத்திரகாளி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

இந்தத் தெய்வம் முறைப்படுத்தப்பட்ட சமய வழிபாட்டில் இருந்து நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுக்கு வந்தது. இது பற்றிய வில்லுப்பாட்டு உண்டு. பொதுவாக நாட்டார் தெய்வ வழிபாடும் முறைப்படுத்தப்பட்ட சமய வழிபாடும் கொடுப்பதும் வாங்குவதும் சகஜமாக நடந்திருக்கிறது இன்றைய நிலையில் இவற்றை முழுதுமாகப் பிரித்துக் காண்பது அரிய செயலாக உள்ளது.

உச்சினிமாகாளி முக்கியத் தெய்வமாகவும் துணைத் தெய்வமாகவும் இருக்கிறாள். இவளது வடிவம் காளியைப் போல் உள்ளது. இரண்டு முதல் எட்டு கைகள், நின்ற அல்லது அமர்ந்த கோலம், கைகளில் பல வகை ஆயுதங்கள், கரண்ட மகுடம் அல்லது கிரீடா மகுடம், பயமுறுத்தும் முகம், சில இடங்களில் இவளுக்கு வேதாளம் வாகனமாக உள்ளது. வெப்பு நோயை நீக்குபவள். கர்ப்பிணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பவள். சுகப்பிரசவத்திற்கு உதவுகின்றவள் என்பதெல்லாம் இவளைப் பற்றிய நம்பிக்கைகள்.

ஆறுமுகப்பெருமாள் நாடார் பதிப்பித்த உச்சினிமாகாளி கதையில் (ஜெயஜோதி அச்சகம் ராதாபுரம் 1951) வரும் கதை நிகழ்ச்சிகள் சில வில்லுப்பாட்டுக் கலை நிகழ்ச்சிகளில் பாடப்படவில்லை. வில்லிசைக் கலைஞர்கள் சிலரிடம் ஏட்டு வடிவிலும் நோட்டு வடிவிலும் இருக்கும் உச்சினிமாகாளி கதையிலும் காணப்படவில்லை.

ஒரு சமயம் விக்ரமாதித்தன் தன் அமைச்சரும் தம்பியுமான பட்டியுடன் விந்திய மலையில் வேட்டையாடச் சென்றிருந்தான் அப்போது அரசன் அயர்ந்து தூங்கியபோது உச்சினிமாகாளி அவன் கனவில் வந்தாள் அந்த மலையில் தனக்கு ஒரு கோயில் கட்டச் சொன்னாள். அரசனும் அங்கே ஒரு கோயில் கட்டினான் கோவிலைப் பராமரிக்க கோவில் நிலவறையில் நிறைய தங்கப் பாளங்களையும் வைத்தான். அந்தக் கோயிலில் பூசை செய்த மதுரை பூசகனுக்குக் காளி தங்கப் பாளங்களைக் கொடுத்தாள் என ஆறுமுகப்பெருமாள் நாடார் பதிப்பு கதையில் வருகிறது.

நான் ஒரு முறை வில்லிசைக் கலைஞர் முத்துசாமி புலவரிடம் உச்சினிமாகாளியின் கதை வில்லுப்பாட்டில் இந்த நிகழ்ச்சி எப்படி பாடப்படுகிறது என்று கேட்டபோது ஆறுமுகப்பெருமாள் நாடாரின் புத்தகத்தில் கொஞ்சம் சேர்மானம் உண்டு என்றார் பேராசிரியர் நா.வானமாலை அவர்களும் ஒருமுறை ஆறுமுகப்பெருமாள் நாடாரின் பதிப்பில் இடைச்செருகல் உண்டு, கவனமாக அதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்றார்.

உச்சினிமாகாளியின் கோவில்களில்

முத்துசாமி புலவர், சுயம்பு ராஜன், சரஸ்வதி, தங்கமணி போன்ற வில்லிசைக் கலைஞர்கள் பாடுவதைக் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் திருநெல்வேலி தூத்துக்குடி மாவட்டங்களிலும் இந்தக் கதை மிகச் சிறு மாற்றங்களுடன் பாடப்படுகிறது என்றார்கள்.

பாற்கடலைத் தேவர்களும் அசுரர்களும் கடைந்த சிவபுராண நிகழ்ச்சியில் இருந்து இந்தக் கதை ஆரம்பமாகிறது. அவர்கள் கடலைக் கடைந்த போது வந்த பொருட்களில் விஷமும் ஒன்று. அதை சிவன் அருந்தினார். உடனே பார்வதி விஷம் உடம்புக்குள் ஏறிவிடக் கூடாது என்று அவரது கழுத்தைப் பிடித்தாள். சிவனின் உச்சியில் அடித்தாள். அப்போது மாகாளி பிறந்தாள். அவள் சிவனின் உச்சியில் பிறந்ததால் உச்சினிமாகாளி எனப்பட்டாள்.

ஆறுமுகப்பெருமாள் பதிப்பில் இந்த மாகாளி உஜ்ஜெயினி என்ற நகரத்தின் அருகே இருந்த விந்திய மலையில். குடியிருந்ததாகவும் விக்ரமாதித்தனும் பட்டியும் அவளுக்குக் கோயில் எடுத்ததாகவும் வருகிறது. தமிழ் மரபில் பரவலாக அறிந்தது விக்ரமாதித்தன் கதை. இதே கதை வேதாளம் சொன்ன கதை என வேறு பெயரிலும் வழங்குகிறது. இதன் நாயகனாக இருந்தவன் விக்ரமாதித்தன்.

இவன் குப்தப் பேரரசன் இரண்டாம் சந்திரகுப்தன் (கி.பி. 380 - 415) என்ற சந்திரகுப்த விக்ரமாதித்தன். இந்த அரசனின் காலத்தை இந்திய வரலாற்றின் பொற்காலமாகச் சொல்லுகின்றனர். இவனது தலைநகரம் உஜ்ஜயினி. நாவுக்கரசர் (கிபி 7 ஆம் நூற்) கூறும் உஞ்சேனை நகரமும் பெருங்கதை என்ற காப்பியம் கூறும் (கி.பி. 8 ஆம் நூற்) உஞ்சை நகரமும் உஜ்ஜெயினிதான்.

இந்த நகரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழகத்தில் அறியப்பட்டது. இதன் கிழக்கே ஓடும் சிப்ரா ஆற்றின் அருகே உள்ள காளி கோவிலுக்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு. அந்தக் காளி பார்வதியின் அம்சம். தட்சனின் கதையுடன் தொடர்புடையது. தாட்சாயனியின் உடம்பு நெருப்பில் எரிந்து சிதறிய போது அவளது உதடு இந்த இடத்தில் தான் விழுந்தது. அதன் அடையாளமாக காளியின் கோவில் உருவானது என்று ஒரு கதை உண்டு.

இந்தக் காளி உஜ்ஜெயினி மாகாளி

எனப்பட்டாள். இவள் தமிழகத்தில் பெருநெறி வழிபாட்டில் நுழைந்து நாட்டார் வழக்காற்றில் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்க வேண்டும். தென் மாவட்ட உச்சினிமாகாளி கதையின்படி மதுரையில் அவள் குடியேறியதாக வருகிறது.

ஒரு சமயம் பூசகன் ஒருவன் தன் ஊரில் ஏற்பட்ட பஞ்சம் காரணமாகக் குடிபெயர்ந்து மதுரைக்குத் தெற்கில் உள்ள காட்டுப்பகுதிக்குத் தன் மனைவி மக்களுடன் வந்து கொண்டிருந்தான். வழியில் பாழடைந்த காளி கோயில் ஒன்றைப் பார்த்தான். அங்கே அவன் தங்கியிருந்தபோது அந்த ஊர்த் தலைவன் வந்தான் பூசகனைப் பார்த்து, "இந்தக் கோவிலுக்குப் பூசகன் ஒருவன் வருவான். அவனை மாகாளிக்குப் பூசை செய்ய நியமிப்பாய் எனக் கனவு கண்டேன். அவன் நீயேதான்", என்றான்.

கோவில் செப்பனிடப்பட்டது. குடமுழுக்கு நடந்தது. இந்தக் கோவிலில் கல்லறை மண்டபமும் கனகமணிக் குவியல்கள் காணாமல் மறைத்து வைக்க ஏராளமான நிலவறைகள் இருந்தன. நிலவறையில் காவலுக்குச் சுடலைமாடன் இருந்தான். வேறு வேறு வாதைகளும் சுற்றி இருந்தன.

பூசகன் கோவில் அருகே ஒரு வீட்டில் குடியேறினான். அவனுக்குச் சாப்பாட்டுப் பிரச்சினை இல்லை. ஆனால் பெண் மக்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும். காளியிடம் கேட்டான். காளி கனவில் வந்தாள். கோவிலின் கிழக்கே நிலவறையில் தங்கக் கட்டிகள் உள்ளன. உனக்கு வேண்டியதை எடுத்து விற்று உன் மகளுக்குக் கல்யாணம் நடத்து என்றான்.

பூசகன் காளி அடையாளம் காட்டிய நிலவறையிலிருந்து தங்கப் பாளங்களை எடுத்தான். அதை விற்க நகரத்திற்குச் சென்றான். அந்தச் சமயத்தில் வெள்ளைக்கார அதிகாரி ஒருவன் விதி வழியே குதிரையில் வந்தான். அவனுக்குப் பையைச் சுமந்துகொண்டு செல்லும் பிராமணனைப் பார்த்ததும் சந்தேகம் வந்தது. அவனைச் சோதித்தான். தங்கக் கட்டிகளைக் கண்டான்.

பூசகனைத் தன் அலுவலகத்திற்கு இழுத்துச் சென்றான். அடித்துப் புண்படுத்தினான். தங்கம் கிடைத்தவரலாற்றைக் கேட்டான். சொன்னான். வெள்ளைக்காரன் உச்சினிமாகாளி

கோவிலுக்குப் போனான் நிலவறையை அடையாளம் காட்டினான் பூசகன். வெள்ளைக்காரன் கோவிலைச் சுற்றிக் காவலர்களை நிறுத்தினான். நிலவறையைத் திறந்தான். தங்கக் கட்டிகள்; வெள்ளைக்காரன் ஆசை கட்டுக்கடங்காமல் போனது. எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பினான்.

இந்த நேரத்தில் காளியின் பேய்ப் படைகள் ஆகாயத்தில் இருந்து குதித்தன. கோவிலைச் சுற்றி நின்ற காவலர்களைக் கொன்றன. அதிகாரியின் தலையை ஒரு பேய் கடித்துத் தின்றது குதிரை கூட இறந்தது. பூசகன் தங்கத்துடன் நகரத்திற்குச் சென்றான். தங்கத்தை விற்றுத் தன் பெண்களுக்குத் திருமணம் நடத்தினான்.

கோவில்களில் பொக்கிஷம் இருந்தது என்பதற்கு இன்னொரு கதைப்பாடல் சான்று 'பொன் நிறத்தாள் அம்மன் கதை'. மிக அபூர்வமான கதை. பொன்னிறத்தாள் என்ற பெண் தெய்வம் மிகச் சிலரால் மட்டுமே வழிபடப்படுகிறது. தென்மாவட்டங்களில் பத்துக்கும் குறைவான இடங்களில் பொன்னிறத்தாளுக்குக் கோயில்கள் உள்ளன. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தம்மத்துக்கோணம் கிராமத்தில் உள்ள கோவில் முக்கியமானது. மேலும் பூச்சிவிளாகம், குளச்சல், களிமார் என்ற சில கிராமங்களிலும் வழிபாடு உள்ளது.

தம்மத்துக்கோணம் பொன்னிறத்தாள் கோவிலில் செவ்வாய் இரவு மட்டும் பூசை நடக்கிறது. வைகாசி மாதம் (மே, ஜூன்) செவ்வாய், புதன் கிழமைகளில் விழா. பொன்னிறத்தாள் கதையை வில்லிசை நிகழ்ச்சியில் மாற்றமின்றிப் பாடுகின்றனர். இந்த அம்மனுக்குப் படையலில் நெல்லிக்காய், மாங்காய், புளியங்காய் போன்றவற்றை வைக்கின்றனர். பூசை முடிந்ததும் இவற்றைப் பக்தர்களுக்குப் பிரசாதமாய் கொடுக்கின்றனர்.

தம்மத்துக்கோணம் கோவிலில் பொன்னிறத்தாளம்மனின் கல் சிற்பம் உள்ளது. கையில் மலர். சாந்தமான உருவம். இந்த அம்மனை வழிபட்டால் தீய சக்திகள் அணுகாது; வெப்பு நோயிலிருந்து இவள் பாதுகாப்பாள் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. பொன்னிறத்தாளைச் சிலர் இசக்கியம்மனாகவே வழிபாடு செய்கின்றனர். பொன்னிறத்தாள்

கன்னியாகுமரி பகவதி அம்மன் கோவிலில் களவு நடந்த நிகழ்ச்சி பற்றித் திருப்பணி களவு மாலை அல்லது குமரி மண்டல வரலாறு என்ற கதைப்பாடல் கூறுகிறது. இக்கதைப்பாடல் அச்சில் வந்திருக்கிறது (ஆறுமுகப்பெருமாள் நாடார், தாணுமாலயபுரம் 1961). இந்தக் கதைப்பாடல் நடந்த நிகழ்ச்சியின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டது.

வில்லுப்பாட்டுக் கதையை நான் 1997 இல் அச்சில் கொண்டு வந்தேன் (நியூ செஞ்சரி புக்ஹவுஸ்). இந்தக் கோவில்களில், பெரும்பாலும் ஏட்டு வடிவக் கதைகளையே பாடுகின்றனர்.

பொன்னிறத்தாளும் அவள் தோழிகளும் பந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தபோது மதுரை திருமலை நாயக்கரின் படைத்தலைவர்களில் ஒருவரான இணை குரப் பெருமாள் என்பவன் குதிரையில் சென்றான். அவளைப் பார்த்தான். அவள் அழகு அவனைக் கவர்ந்தது.

இணைகுரன் தன் அம்மாவிடம் பொன்னிறத்தாளைப் பற்றிச் சொன்னான் "அவள் கடையம் ஊரைச் சார்ந்தவள். தளவாய் நாயக்கரின் மகள். அவளுடன் பிறந்தவர்கள் ஏழு பேர். அவள் நம் தூரத்துச் சொந்தக்காரி. உனக்கு முறைப்பெண். கவலை விடு. அவளை உனக்குப் பேசி முடிக்கிறேன்" என்றான்.

இணைகுரனின் விருப்பப்படி திருமணம் நடந்தது. இரண்டு ஆண்டுகள் ஆயின. பொன்னிறத்தாள் கர்ப்பமுற்றாள். குல வழக்கப்படி ஏழாம் மாதம் தாயின் வீட்டிற்கு வந்தாள். ஒன்பதாம் மாதம் முளைப்பாரி வைத்தனர். ஒரு நாள் அவள் தன் தோழிகளுடன் சுனை ஆடுவதற்குச் சென்றாள். சுனை அருகே சென்ற போது பெரும் மழை பெய்தது. புயல் அடித்தது. தோழிகள் நாம் நல்லூர் அம்பலத்துக்குப் போவோம் என்றார்கள். எல்லோரும் மெல்ல நடந்து அம்பலத்திற்குப் போனார்கள். பொன்னிறத்தாள் வழியைத் தவற விட்டாள். அப்போது பெய்த மழை அவளைப் பயமுறுத்தியது. பயத்துடன் ஒரு

புளிய மரத்தின் அடியில் நின்றான்.

இந்தச் சமயத்தில் சனையின் அருகே உள்ள காட்டில் 61 திருடர்கள் கூடினர். அங்கே இருந்த காட்டாளம்மன் கோவில் கருவூலத்தை எடுக்க வேண்டும் என்பது அவர்களது திட்டம். மந்திரவாதி ஒருவன் இந்தக் கருவூலத்தில் இருக்கும் தங்க நாணயங்களையும் ஆபரணங்களையும் பட்டியல் போட்டுச் சொன்னான். ஆனால் அந்தக் கருவூலத்தில் இசக்கி காவல் இருக்கிறான். அவளைத் திருப்திப் படுத்த வேண்டும். அதற்குச் சூல் ஆடு, கரும் பூனை, சேவல் பலி மட்டுமல்ல; கர்ப்பமான பெண்ணையும் பலி கொடுக்க வேண்டும் என்றான்.

இந்த நேரத்தில் அந்தக் கோவிலுக்குப் பூஜை செய்ய பூசகன் வந்தான். திருடர்களைப் பார்த்துப் பயந்தான். ஒரு திருடன் இங்கு யாராவது கர்ப்பிணிப் பெண் இருக்கிறாளா, அவளைப் பலி கொடுத்துப் பொக்கிஷத்தை எடுப்போம். உனக்கும் பங்கு தருகிறோம் என்றான். அவனும் பயந்து போய் புளிய மரத்தின் அடியில் நின்ற கர்ப்பமான பெண்ணைப் பற்றிச் சொன்னான். திருடர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து போய் பொன்னிறத்தாளைக் கட்டித் தூக்கி வந்தனர்.

திருடர்கள் கோவிலுக்கு முன்னே பரண் கட்டி ஆடு, சேவல் என எல்லாவற்றையும் பலி கொடுத்தனர். ஒரு திருடன் பொன்னிறத்தாளின் ஆடைகளை அவிழ்த்து நிர்வாணமாக்கி பரண்மேல் கட்டி வைத்தான். ஒரு திருடன் அவளது வயிற்றுக் கருவை எடுக்க கூர்மையான மாட்டுக் கொம்பைக் கொண்டு வந்தான். அவள் கதறினாள், அழுதாள். அவள் முகத்தைப் பார்த்த அவன் என்னால் முடியாது என்று சென்றுவிட்டான். இன்னொருவன் வந்தான். அவனும் முடியாது என்று சென்றுவிட்டான்.

திருடர்கள் தலைவன் இவனைப் பலி கொடுப்பவருக்கு அதிகப் பங்கு என்றான். உடனே மொட்டையன் ஒருவன் வந்தான். மாட்டுக் கொம்பை வாங்கி அவளது வயிற்றைக் கீறி கருவை எடுத்துத் தலைவாழை இலையில் வைத்தான். அவள் வயிற்றில் எரியும் பந்தத்தை நட்டு வைத்தான். அப்போது கோவிலின் நிலவறை தானாகத் திறந்தது. நாணயங்களும் தங்கப் பாளங்களும் தானாக மேலே வந்தன.

திருடர்கள் பாய்ந்து சென்று அவற்றைப் பெரிய பணைநார் பெட்டிகளில் சேகரித்தார்கள். அவற்றை அங்கு வைத்துப் பங்கு வைக்க வேண்டாம், காட்டின் உள் பகுதிக்குச் செல்லுவோம் என்று சொன்னான் தலைவன். அவர்கள் காட்டுக்குள் சென்று பங்கு வைக்க ஆரம்பித்த போது காட்டாளம்மையும் அவளுக்குக் காவலாக நின்ற இசக்கிகளும் திருடர்களைச் சூழ்ந்து குரவையிட்டனர். அவர்களைக் கொன்றனர். பொக்கிஷம் மாயமாக மறைந்தது.

இந்த நேரத்தில் பொன்னிறத்தாளைத் தேடி அவளது கணவனும் ஏழு சகோதரர்களும் மற்ற உறவினர்களும் வந்தார்கள். கோவிலின் முன்னே அவள் உடலைக் கண்டனர். மனம் பொறுக்காமல் அவளது கணவனும் ஏழு அண்ணன்மார்களும் தாய் தந்தையர்களும் உயிரை விட்டார்கள். பொன்னிறத்தாளின் ஆவி கயிலைக்குச் சென்றது. சிவனிடம் வரம் வாங்கியது. தன்னைப் பலி கொடுத்த திருடர்களின் உறவினர்களையும் ஊரையும் பழிவாங்கப் போனாள். காட்டிக் கொடுத்த பூசகனின் குலத்தை அடியோடு அழித்தாள்.

இந்தக் கதைப்பாடலில் காட்டாளம்மன் கோவிலில் இருக்கும் நிலவறை விரிவாக வர்ணிக்கப்படுகிறது. மந்திரவாதி திருடர்களிடம் இந்தப் பொக்கிஷம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. இங்கு தங்கம் மட்டுமல்ல, வைர வைடூரியங்களும் உள்ளன என்று கூறும் பகுதி விரிவாகவே வருகிறது.

கோவிலில் பொக்கிஷம் இருந்தது பற்றிய செய்திகள் சோமாண்டி கதை, பூதங்களின் கதை ஆகிய இரண்டிலும் வருகின்றன. இவை பெருமாள் சாமி கதையுடன் தொடர்புடையன. ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து பெருமாள் மன வேறுபாடு கொண்டு திருவனந்தபுரத்தில் குடியேறிய கதை பெருமாள் சாமி காவியம். இந்தக் கதையிலிருந்து கிளைக் கதையாக உருவானவை சோமாண்டி கதையும் பூதங்கள் கதையும்.

பெருமாள் சாமி ஸ்ரீரங்கத்தில் இருந்து புறப்பட்டுப் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டுத் திருக்குறங்குடியில் வந்து தங்கினார். அவர் தன்னுடன் வந்த சேத்திர பால பூதம், ஈஸ்வர கால பூதம், சங்கிலி பூதம் ஆகிய மூன்று பூதங்களையும் திருக்குறங்குடியில் தங்குமாறு சொன்னார். பூதங்கள் அங்கே

குடியேறின. இந்தக் கோவிலில் நிலவறையில் நிறையவே தங்கப் பாளங்கள் இருந்தன.

இந்தக் கோவிலில் பூசை செய்த சோமாண்டியின் மகனைப் பூதங்கள் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் கொன்றுவிட்டன. அதனால் அவற்றைப் பழிவாங்க மந்திரவாதியின் உதவியுடன் பூதங்களைக் குடத்தில் அடைத்து மண்ணில் புதைத்தான் சோமாண்டி. இதன் பிறகு பூதங்கள் தப்பின. சோமாண்டியைப் பழிவாங்கின.

அப்போது காளி, உங்கள் கோவிலில் இருக்கும் நிலவறையை நங்கள் நிரந்தரமாகக் காவல் காக்க வேண்டும். அதற்காக மறுபடியும் இங்கே கோவில் கொள்ளுங்கள். இவை பெருமாளுக்கு உரியன என்று சொல்லுகிறான். பூதங்களும் அங்கே நிலையாகத் தங்கின.

தென் மாவட்டங்களில் பரவலாக வழிபாடு பெறும் சுடலை மாடன் கோவிலில் பாடப்படும் சுடலைமாடன் கதையில் கன்னியாகுமரி பகவதி அம்மன் கோவிலில் நிலவறை இருந்தது என்றும் அதில் நிறைய தங்க நகைகளும், வெள்ளிப் பாத்திரங்களும் இருந்தன என்றும் அதற்குக் காவலாக சுடலைமாடனை வரும்படி கன்னியாகுமரி பகவதி வேண்டியதாகவும் ஒரு பகுதி வருகிறது. சுடலை மாடன் குமரி அம்மன் கோவிலின் நிலவறையைக் காவல் காத்தான். அதற்கு அடையாளமாகக் கோவிலின் வெளியே சுடலைமாடனுக்குப் பூசை போட்டுக் கொடுத்தனர்.

கன்னியாகுமரி பகவதி அம்மன் கோவிலில் களவு நடந்த நிகழ்ச்சி பற்றித் திருப்பணி களவு மாலை அல்லது குமரி மண்டல வரலாறு என்ற கதைப்பாடல் கூறுகிறது. இக்கதைப்பாடல் அச்சில் வந்திருக்கிறது (ஆறுமுகப்பெருமாள் நாடார், தாணுமாலயபுரம் 1961). இந்தக் கதைப்பாடல் நடந்த நிகழ்ச்சியின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டது.

கன்னியாகுமரி பகவதி அம்மன் கோவிலில் 1894 ஆம் ஆண்டு ஒரு திருட்டு நடந்தது. மறுகால்குறிச்சிப் பகுதியைச் சார்ந்த திருடர்கள் கன்னியாகுமரி அம்மன் கோவிலில் இருந்த நிலவறையைத் திறந்து தங்க ஆபரணங்களைத் திருடிச் சென்றனர். இந்த நிலவறையைத் திறக்க அவர்கள் ஒரு மந்திரவாதியை அழைத்து வந்தனர். அவன் கோவில் தீட்டாகும்படி

செய்வதற்குரிய பொருள்களைக் கோவிலின் நான்கு மூலைகளிலும் வைத்து நிலவறையைத் திறந்தான்.

திருடர்கள் நிலவறையில் இருந்த ஆபரணங்களை மூட்டையாக்கக் கட்டிக்கொண்டு களக்காட்டு மலைக்குச் சென்றனர். அங்கே பங்கு போடும்போது சுடலைமாடன் அவர்கள் எல்லோரையும் கொன்றான். இந்தத் திருட்டை விசாரித்த திருவிதாங்கூர் காவல்துறை அதிகாரி எம்.எ.தாணு என்பவர் திருடர்களைப் பிரிட்டிஷ் காவலர்களின் உதவியுடன் (அப்போது களக்காடு பிரிட்டிஷ் அரசுக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது) பிடித்துச் சிறையிலே அடைத்தார். இந்த நிலவறையைத் திறப்பதற்குச் செய்த உத்தி விரிவாகக் கூறப்படுகிறது. உண்மையில் இந்த நிகழ்ச்சி நடந்தது என்பதற்குத் திருவிதாங்கூர் வரலாற்றில் சான்று உண்டு.

சந்தியடிமாடன் என்னும் வாய்மொழிக் கதை கன்னியாகுமரி மாவட்டம் அகஸ்தீஸ்வர வட்டம் தெங்கன்புதூர் என்ற ஊரில் வழங்குகிறது. இந்தக் கதை தொடர்பான சந்தியடிமாடன் வழிபாடு பெறுகிறான். இந்தக் கதையை முத்துசாமி புலவர் வில்லுப்பாட்டாகப் பாடினார். இந்த ஊரில் வயதானவர்களிடம் கதையைக் கேட்டு அவர் பாடினார். இப்போது இந்தக் கதை பாடப்படவில்லை.

தெங்கன்புதூர் ஊரில் செல்வந்தர் ஒருவர் இருந்தார். அவரது வீட்டின் பின்னே பெரிய புளிய மரம் ஒன்று இருந்தது. அந்த மரத்தின் வேர்கள் வீட்டுச் சுவரைத் துளைத்து இடையூறு கொடுத்ததால் அந்த மரத்தை வெட்டும்படி அவர் வேலைக்காரரிடம் சொன்னார்.

உள்ளூர் வேலைக்காரர்கள் அந்த மரத்தின் வேரை வெட்ட ஆரம்பித்த போது மரத்தின் மூட்டில் பெரிய செம்புப் பாணையைக் கண்டனர். அதை எடுக்கும்படி செல்வந்தர் சொன்னார். ஒருவன் அந்தப் பாணையை எடுப்பதற்கு ஒரு சொட்டு ரத்தம் விடவேண்டும் என்றான். இன்னொருவன் தன் விரலைக் கிரி ரத்தத்தை விட்டான். பாணை திறந்தது. ஆனால் அந்தச் சமயத்தில் பெரும் புயல் வீசியது. அங்கே நின்றவர்கள் யாரும் எதையும் பார்க்க முடியாத அளவுக்குச் சுற்றிலும் தூசி படர்ந்தது. அந்தப் பாணையை யாரோ இழுத்துச் செல்வது போன்று சத்தம் கேட்டது. கொஞ்ச நேரத்தில் புயல் நின்றது. தூசியும் நின்றது. எல்லோரும்

விழித்துப் பார்த்தார்கள். பாணையைக் காணவில்லை.

மந்திரவாதியை அழைத்து அந்த இடத்தில் மை போட்டுப் பார்க்கச் சொன்னார் செல்வந்தர். மந்திரவாதி இந்த இடத்தில் இருந்த பொக்கிஷத்தை மாடன் கொண்டு சென்றது. இங்கே கடலைமாடனுக்கும் சங்கிலிபூத்துக்கும் கோவில் எடுத்து வழிபடுங்கள் என்றான். அதன்படி செய்தார்கள். அந்த மாடன் சந்தியடிமாடன் என அழைக்கப்பட்டான்.

இது போன்று வேறு கதைகள் நிறைய உள்ளன. கோவிலில் உள்ள தங்க அணிகலன்களைப் பாதுகாக்கும் நிலவறையைச் சங்கிலிப் பூதம் பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கை சார்ந்த கதைகள் வாய்மொழியாக வழங்குகின்றன.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள குடைவரை கோவில்களில் அழகிய பாண்டியபுரம் அருகே உள்ள குறத்தியறை ஊர் மேல்நிலைப் பள்ளியின் பின்புறம் மலை அடிவாரத்தில் சிறிய குடைவரை கோவில் உள்ளது. முற்காலப் பாண்டியர் காலத்தது. இது குறித்த கல்வெட்டு உண்டு.

இந்தச் சிறிய குடைவரையில் விஷ்ணு புடைப்புச் சிற்பமாக இருக்கிறார். 1905 இல் கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை இந்தக் கோவிலைக் கள ஆய்வு செய்து கட்டுரை எழுதி இருக்கிறார். அப்போது இது அவ்வையார் அம்மன் கோயில் என்று வழங்கப்பட்டது. விஷ்ணு உருவத்தின் மேல் மார்புக் கச்சை சார்த்தி சிவப்புப் பர்வாடை அணிவித்து அவ்வையாராகப் பாவித்துப் பெண்கள் வணங்கிய செய்தியைக் கவிமணி குறிப்பிடுகிறார்.

இந்தக் குடைவரை பற்றிய வாய்மொழிக் கதை ஒன்று உண்டு. இந்தக் குடைவரைக்குக் கதவடைச்சான் பாறை என்ற பெயரும் உண்டு. இதன் உள்ளே பெண் சமணத் துறவி ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்த ஊரில் உள்ளவர்களுக்கு மறைமுகமாகச் சில உதவிகள் செய்து வந்தார்.

ஊரில் யாருக்காவது திருமணம் நடக்க இருந்தால் அந்த மணப்பெண் கதவடைச்சான் பாறையின் முன்னே நின்றுகொண்டு எனக்குத் திருமணம். ஒரு அணிகலன் தந்து உதவுவாய் என்று கேட்டால் பாறையின் கதவு திறக்கும்.

உள்ளே இருந்து ஒரு கை நீரும். அதன் கையில் ஆபரணம் இருக்கும். அதைப் பெற்றுக்கொண்டதும் பாறையின் கதவு மூடிவிடும். இப்படியே பலர் அந்தப் பாறைக்குச் சென்று உதவி. வேண்டியிருக்கிறார்கள். திருமணம் ஆகாத கன்னிப்பெண் சென்றால் மட்டும் தான் பாறை திறக்கும்.

ஒருமுறை துடுக்கான பெண் ஒருத்தி அந்தப் பாறை திறக்கும் போது ஆபரணம் கொடுக்க வந்த கையைத் தன் இரு கைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டாள். பாறையின் கதவு வழியே உள்ளே எட்டிப் பார்த்தாள். ஆனால் எதுவும் தெரியவில்லை. பாறை அடைத்துக்கொண்டது. அவளது கைகளை அசைக்க முடியாமல் ஆனது. இதன் பிறகு யாரும் அந்த பாறைக்குச் சென்று வேண்டுகோள் விடுக்க முடியவில்லை. அது கதவடைச்சான் பாறை எனப்பட்டது.

இது போன்ற ஒரு கதை கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கடற்கரைப் பகுதியில் உள்ள கடியப்பட்டணம் என்னும் கிராமத்திலும் பேசப்படுகிறது. இந்த ஊர்க் கடற்கரையில் உள்ள பாறையில் முற்றுப்பெற்ற குடைவரை உள்ளது. பாறையின் இன்னொரு புறம் நடராஜரின் புடைப்புச் சிற்பமும் உள்ளது. இதை ஆராய்ந்து தொல்லியல் அறிஞர் வேதாசலம் அது ஒன்பதாம் நூற்றாண்டினது என்று கூறுகின்றார். அங்குள்ள குடைவரை பற்றிய கதையும் அழகிய பாண்டியபுரம் தொடர்பான கதையும் ஒன்றாக உள்ளது.

இப்படியாக, கோவில்களில் நிலவறை இருந்தது; அங்கு ஆபரணங்களும் தங்க நாணயங்களும் இருந்தன என்னும் கதை பரவலாக வாய்மொழி மரபில் உள்ளது. திருவனந்தபுரம் பத்மநாபசுவாமி கோவிலில் உள்ள ஆறு பாதாள அறைகளைப் பற்றி 2011 ஆம் ஆண்டு பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டது. அப்போது உச்ச நீதிமன்ற உத்தரவின்படி ஆறு அறைகளில் ஐந்து அறைகள் திறக்கப்பட்டன. ஐந்து அறைகளிலும் இருந்த தங்க நாணயங்கள், ஆபரணங்கள் ஆகியவற்றின் மதிப்பு ஒரு லட்சம் கோடி என்று கணக்கிடப்பட்டது. இந்தச் செய்தியும் கதைப்பாடல் மரபையும் சேர்த்து பார்க்கலாம்.

கூவிளம்

“தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம்” என்பது தமிழ் இலக்கியத்திற்கான இலக்கண மந்திரம். இதை ஒதாமல் ஒருவரும் தமிழ்நாட்டில் பள்ளிக் கல்வியை நிறைவு செய்திருக்கமாட்டார்கள். ஒன்பதாம் வகுப்புமுதல் பன்னிரண்டாம் வகுப்புவரை எல்லோர் வாய்களும் இம் மந்திரத்தை முனுமுனுத்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. கல்லூரியில் இளங்கலை முதுகலை தமிழ் இலக்கியம் படிக்கும் பொழுதும் தேமா புளிமா கருவிளம் கூவிளம் எங்களை விடவில்லை. தேமா என்றால் நேர் நேர், புளிமா என்றால் நிரைநேர், கூவிளம் என்றால் நேர் நிரை, கருவிளம் என்றால் நிரைநிரை என்று அசை சொல்லிக் கொடுத்தார்களே தவிர தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம் என்றால் என்ன பொருள் என்று யாரும் சொல்லித் தரவில்லை, என்னெனில் யாருக்கும் தெரியாது என்பதே உண்மை.

நானும் எனது பணிக்கு அப்பால் தமிழ் சொல்லித்தரும் பொழுதெல்லாம் இவற்றுக்குப் பொருள் தெரியாமல் அதையே செய்துள்ளேன். ஏன் அதைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவில்லை என்றே சொல்லாம். ஒருகால் எண்ணிப் பார்த்திருந்தால் பொருள் கண்டிருப்பேனோ என்னவோ? வேறு யாரேனும் இவற்றுக் கெல்லாம் பொருள் உண்டு என்பதை எண்ணிப் பார்த்திருப்பார்களா என்பதும் ஐயமே.

என் மகள் 2004 ஆம் ஆண்டு கேரள அரசின் கண்ணூர் (கண்ணனூர்) ஆயுர் வேத மருத்துவக்கல்வி மேல் படிப்பிற்கான (எம்.டி)

நுழைவுத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றுக் கண்ணூர் (கண்ணனூர்) அரசு ஆயுர் வேத மருத்துக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பயின்றாள். அவளுக்கு உதவியாக கல்லூரிக்கு அருகில் உள்ள ஊரில் வீடேடுத்து நானும் அவளுடன் தங்கி இருந்தேன். ஒருநாள், வைகறை விடியல் . உறக்கம் களைந்தும் களையாத் துயில் நிலை.

சாரே, யரோ விளிக்கும் குரல், அல்ல அழைக்கும் குரல். மலைநாட்டுக்கு வந்ததால் நம்மையும் மலையாளம் பற்றிக்கொள்ளும் போலும். எழுந்து கதவைத்திறந்து வெளிப்பட்டேன். இருபது - இருபத்தைந்து அகவை மதிக்கத்தக்க ஓர் இளைஞர் நின்றிருந்தார். நல்ல வாட்டசாட்டமான உடல்வாகு. சிவந்த மேனி. வடிவான உருவம், களையான முகம். அட நாமென்ன பெண்ணா கொடுக்கப்போகிறோம். எதற்கு இந்த வேண்டாச் சிந்தனை. தன்நிலைக்கு அதாவது என்நிலைக்கு வந்து, நான் எந்தா? என்றேன்.

சாரே கொறச்சு கூவிளம் பறிக்கட்டே என்றார். எனக்குத் தூக்கி வாரிப்போட்டது. கூவிளமோ இவிடத்துண்டோ? எவியா என்றேன். எனக்கறிந்த மலையாளத்தில். இதோ இவிட என்று அருகில் நின்ற வில்வமரத்தைக் காட்டினார். அந்த மரத்தை ஒரு வியப்போடு பார்த்தேன். என்னை அறியாமல் பறிச்சுக்கோ என்று சொன்னது மட்டும் என் நினைவில் நின்றது. இது புறமனச் செயல் போலும், அகமனம் என்னை எங்கோ இழுத்துக்கொண்டு சிறகடித்து பறக்கத் தொடங்கிவிட்டது. அவர் பறித்தாரா போனாரா, எதுவும் என் நினைவில் பதியவில்லை.

நம் தமிழ்மக்கள் வாழ்க்கை முற்றிலும் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை. தாம் வாழ்ந்த மண்ணுக்கு - நிலத்துக்குக் குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் பாலை என்று இயற்கைப் பொருள்களையே அடையாளமாகக் கொண்டு பெயர் வைத்தனர்.

நாங்கள் குடியிருந்த வீட்டைச்சுற்றிப் பல்வகை மரங்கள் . அதில் வில்வ மரமும் ஒன்று. அந்த இளைஞர் அந்த வில்வமரத்தைத்தான் கூவிளம் என்று சொன்னார் என்பது எனக்குத் தெறிவாக உறைத்தது. நான் பத்து, பதினொன்றாம் வகுப்பு பயின்ற காலத்திலும் கல்லூரியில் இளங்கலை, முதுகலத் தமிழ் பயின்ற காலத்திலும் செய்யுளுக்குச் சீர்பிரித்து வரப்பாடு கூற எத்தனையோ முறை தேமா, புளிமா, கூவிளம், கருவிளம் எனப் பன்முறை கேட்டும், எழுதியும், சொல்லியும்வந்துள்ளேன். அப்பொழுதெல்லாம் கூவிளம் என்றால் அது வில்வமரம் என்று யாரும் எங்களுக்குச் சொன்னதில்லை. அவை எல்லாம் சூத்திரம்போல வரப்பாடு என்ற அளவிலேயே உணரவும் உணர்த்தவும் பட்டோமே ஒழிய அதற்கெனத் தனிப் பொருளுண்டு என்று யரும் கற்பிக்கவும் இல்லை, நாங்கள் கற்றுக்கொண்டதும் இல்லை. வேறு ஒன்றும் அறிந்திலம்.

இப்பொழுது படித்ததை யெல்லாம் மனதால் புறட்டிப்பார்க்கிறேன். புரியாத புதிர்ெல்லாம் புரியத் தொடங்குகிறது. ஒவ்வொன்றாக எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

நம் தமிழ்மக்கள் வாழ்க்கை முற்றிலும் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை. தாம் வாழ்ந்த மண்ணுக்கு - நிலத்துக்குக் குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் பாலை என்று இயற்கைப் பொருள்களையே அடையாளமாகக் கொண்டு பெயர் வைத்தனர். தாம் வாழ்ந்த வாழும் வாழ்வியலை அகம் புறம் எனப் பிரித்து குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் நெய்தல் பாலை எனவும், வெட்சி, வஞ்சி, கரந்தை, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி எனவும் இயற்கைப்பொருள்களையே பெயர்களாக வைத்ததோடமையாது வாழும் தம் அகப் புற வாழ்க்கைக் கூறுகளுக்கும், பாடும் பாட்டுக்கும் இசைக்கும் பண்ணுக்கும் இயற்கைப் பொருள்களையே பெயர்களாக வைத்துள்ளதை எண்ணி எண்ணி வியக்கத் தோன்றியது.

நிற்க, கூவிளத்தைப் பற்றிப் பார்ப்போம். கூவிளம் வில்வமானதா? வில்வம் கூவிளமானதா? கூவிளம் தமிழா? வில்வம் தமிழா? தமிழ் மொழி அஃதாவது தமிழ் இலக்கியம் தோன்றிய காலந்தொட்டுக் கழக இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், தேவார

எங்கிருந்தோ வந்து குடியமர்ந்தும் அழைத்துவந்துக் குடியமர்த்தப்பட்டும் தமிழகத்தை ஆண்ட மன்னர் மனங்களில் பேரிடம்பிடித்து அவர்களுக்கே குருவாகியும் உயர்பதவிகளையும் கோயிற் பூசைக்காணிகளையும் பெற்றும் கல்வியையும் கேள்வியையும் தமக்கே உரிமையாக்கிக் கொண்டதோடமையாது, தமிழகத்து வள நிலங்களையும் பெரும் பொன்னையும் பொருளையும் கொடைகளாகப் பெற்றும் நூற்றுக்கு மூவராய் பெருகிக் குடியமர்ந்த மக்கள் தொண்ணூற்று ஏழக் விழுக்காட்டு மக்களை அடிமையாக்கி அவர் மொழியை அழித்து அவர்தம் கலை, தொழில் நுட்பம் முதலான அனைத்திலும் இரை தேடும் குழவி இனம் தாம் விழுங்க நினைக்கும் புழுப் பூசிகளில் அவை அரியாமலே தன் நீரைப் பாய்ச்சி அழிப்பது போல அழித்தமையால் ஏற்பட்டதன் விளைவே இது.

திருவாசகம் முதலான திருமுறைகளிலும், நாலயிரம் பனுவல்களிலும் பின்வந்த இலக்கியங்களிலும் ஏன் கல்வெட்டுகளிலும் கூவிளம் சுட்டப்பட்டுள்ளதே தவிர வில்வம் என்ற வழக்கை எங்கும் காணமுடியவில்லை.

“உரிதுநா றவிழ்தொத் துந்நாழ் கூவிளம்”
-(குறி.63) எனவும்,

“ஊரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற்
கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ னெழினி”
(புறம் 158) எனவும்,

“பொருந்தாத் தெவ்வ ரிந்ததலை யடுப்பிற்
கூவிள விறகி ணாக்குவரி நுடங்கல்”
(புறம் 372)

எனவும் கழகப்பாடல்களில் கூவிளம் என்ற மரம்பற்றிப் பேசப்படுகிறதே ஒழிய வில்வம் என்று எந்த இடத்திலும் பேசப்படவில்லை.

பின் வந்த சிலம்பில், மணிமேகலையில், பெருங்கதையில், சிந்தாமணியில் எங்கும் வில்வம் என்ற சொல் காணப்படவில்லை. பக்தி இலக்கியங்களிலும் வில்வம் என் சொல் காணப்படவில்லை. திருஞான சம்பந்தர்,

“தண்ணறு மத்தமும் கூவிளமும் வெண்டலை
மாலைபுந் தாங்கியார்” (1-7-5),

“கொக்கிற்கொடு கூவிளமத்தங் கொன்றையோ
டெருக்கணி சடையர்” (1-41-2),

“நொச்சியே வன்னிகொன் றைமதி கூவிளம்
உச்சியே புனைந்த வேடத்தர்” (2-12-2),

“வன்னி கொன்றை மதியொடு கூவிளம் சென்னி
வைத்த பிரான்” (3-45-11)
எனவும், நாவுக்கரசர்,

“கொய்மலர் கொன்றை துழாய் வன்னி மத்தமும்
கூவிளமும் மொய்மலர் வேய்ந்த விரிசடை
(4-89-5),
எனவும்,

“குழலுங் கொன்றையுங் கூவிள மத்தமும் தழலுந்
தையலோர் பாகமாய்த் தாங்கினார்”
(5-29-6), எனவும்,

“கொன்றையங் கூவிள மாலை தன்னை
குளிர்சடைமேல் வைத்துகந்த கொள்கையர்”
(6-16-10) எனவும்,

சுந்தரர்,

“கரந்தையும் வன்னியும் மத்தமும் கூவிளமும்
பரந்தசீர்ப் பரபுண் மண்டளி அம்மாள்
(7-96-10), எனவும்

மாணிக்கவாசகர்,

“கொன்றை மதியமும் கூவிள மத்தமும் (341)
எனவும்,

சேக்கிழார்,

“வன்னி கொன்றைவழை சண்பக மார மலர்ப்
லாசமொடு செருந்திமந் தாரங்
கன்னி காரங்குர வங்கமழ் புண்ணை கற்பு பாடலங்
கூவிள மோங்கித்”
(பெரியபுராணம் 240) எனவும்,

“கோடல்கோங் கங்குளிர்கூவிள மென்னுந்
திருப்திகக் குலவுமாலை
நீடுபெருந் திருக்கூத்து நிறைந்த திருவள்ளத்து.....”
(பெரியபு.2206) எனவும்,

இவ்வளவு பாரிய வழக்குகள் இருந்தும்
கூவிளம் வில்வமானது எப்படி. தமிழ் மக்களில்
கற்றார் படித்தார் கல்லார் அனைவர் மனதிலும்
கூவிளம் இடம் பெறாது மறைந்தது அல்லது
மறைக்கப்பட்டது எப்படி.

எங்கிருந்தோ வந்து குடியமர்ந்தும்
அழைத்துவந்துக் குடியமர்த்தப்பட்டும்

தமிழகத்தை ஆண்ட மன்னர் மனங்களில்
பேரிடம்பிடித்து அவர்களுக்கே குருவாகியும்
உயர்பதவிகளையும் கோயிற்
பூசைக்காணிகளையும் பெற்றும் கல்வியையும்
கேள்வியையும் தமக்கே உரிமையாக்கிக்
கொண்டதோடமையாது, தமிழகத்து வள
நிலங்களையும் பெரும் பொன்னையும்
பொருளையும் கொடைகளாகப் பெற்றும்
நூற்றுக்கு மூவராய்ப் பெருகிக் குடியமர்ந்த
மக்கள் தொண்ணூற்று ஏழக் விழுக்காட்டு
மக்களை அடிமையாக்கி அவர் மொழியை
அழித்து அவர்தம் கலை, தொழில் நுட்பம்
முதலான அனைத்திலும் இரை தேடும் குழவி
இனம் தாம் விழுங்க நினைக்கும் புழுப்
பூசிகளில் அவை அரியாமலே தன் நீரைப்
பாய்ச்சி அழிப்பது போல அழித்தமையால்
ஏற்பட்டதன் விளைவே இது. இதனால் தமிழ்
மக்கள் வழங்கிய இயற்கைப் பொருள்கள்
முதற்கொண்டு அவர்கள் வணங்கிய கடவுள்கள்
வரை அனைத்துப் பொருள்களையும் அவர்கள்
இன்னதென அறியாது வடமொழியிலேயே
வழக்குப்படுத்தி நிலைப்படுத்தி விட்டனர்.
எது தமது பொருள் எது அயலார் தினித்த
பொருள் எனப் பகுத்தறிய மாட்டாது பக்தி
மடம்பட்டு மயங்கிய தமிழர் தம் திறனழிந்தனர்.
வாழ்வந்த அவர் திறமும் வாழ்வைத்த நம்
திறமின்மையையும் என்று உணர்வோம்
உய்வோம். அன்று நடந்தது இன்றம்
நடந்துகொண்டே உள்ளது. நாளை தமிழும்
தமிழனும்?

இனி, கொரிய அதிபர் கிம் இல் சங் தமது
மொழியைத் தூயதாக்க சொன்னது போல
நாம் வழங்கும் ஒவ்வொரு பொருளையும்
எடுத்து அப்பொருளின் பொருள் என்ன, அது
எம்மொழிச்சொல் என ஆய்ந்து தமிழெனின்
கொள்ளவேண்டும், வேறு மொழி எனின்
அதற்கு நம் மொழியில் சொல் உண்டா என
நோக்க வேண்டும். இருப்பின் அச் சொல்லை
வழக்கிற்குக் கொண்டுவரவேண்டும். அதற்குரிய
சொல் இல்லை என்றால் நமது மொழியின்
வேரில் (வேர்ச்சொல்லில்) இருந்து அதற்குரிய
சொல்லை உருவாக்கி வழக்கப்படுத்த வேண்டும்.
இன்றேல் நாளை தமிழும் இருக்காது தமிழனும்
இருக்கமாட்டான்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

தமிழரின் இரு பெரும் ஆடல் மரபுகளும் இரு பெரும் நட்டுவாங்க மரபுகளும்

தமிழில் நட்டுவாங்க மரபு சிறிமுகம்

தமிழரிடையே செழுமை யான ஆடல் மரபுகள் இரண்டு உள, ஒன்று கூத்து ஆடல், இன்னொன்று பரத ஆடல். ஒன்றைச் செவ்வியல் ஆடல் என அழைக்கிறோம் இன்னொன்றை நாட்டார் ஆடல் என அழைக்கிறோம். இரண்டினதும் ஆதார சுருதியாக உயிர் நிலையாக அமைவன நட்டுவாங்கமும் அங்கு உச்சரிக்கப்படும் சொற்கட்டுகளும் ஆகும். பரதநர்த்தகியை ஆட்டுவிக்கும் நட்டுவனார்களால் பரதத்தில் உச்சரிக்கப்படுவன ஜதிக் கோவைகளாகும்/கூத்தில்கூத்தரை ஆட்டுவிக்க அண்ணாவியாரால் உச்சரிக்கப்படுவன தாளக்கட்டுகள் அல்லது சொற்கட்டுகளாகும்.

தமிழ் ஆடல் மரபிலே பரத ஆடல் ஜதிக் கோவைகள் ஒரு புறம் கூத்து ஆடல் தாளக்கட்டுகள் இன்னொரு புறம்.

ஜதிக் கோவைகள் மிருதங்கத்தில் பேசப்படும் தாளக்கட்டுகளின் ஓசைகள் மத்தளத்தில் பேசப்படும் இரு வேறுவிதமான ஓசை எழுப்பும் இரண்டு தோல் வாத்தியங்கள் மிருதங்கமும் மத்தளமும். இதனை நாம் வசதிக்காக இரு நட்டுவாங்க மரபுகள் எனலாம்.

**கூத்தில் அண்ணாவியாரும்
செவ்வியல் நடனத்தில் நட்டுவனாரும்**

கூத்திலே இதனைச் செய்பவரை அண்ணாவியார் என அழைப்பர். கூத்தில் கூறப்படும் உச்சரிப்புகளை ஜதிகள் எனக்கூறார். அதனைத் தாளக்கட்டு என்பர். கூத்திலே கூத்தைப் பழக்கிய அண்ணாவியார் கூத்துக் களரியில் நின்றபடி மத்தள ஓசைமூலம் அல்லது

வாயினால் உச்சரித்துக் கூற கூத்தர் ஆடுவர். இது கூத்துமுறை நட்டுவாங்கம்.

பரத நடனத்திற்கு ஆதாரமாக இருப்பது ஜதிக் கோவை. இதனைத் தரையில் அமர்ந்தபடி நட்டுவனார் அல்லது பரத நாட்டிய ஆசிரியை கூறுவார், அதற்கு நடனம் செய்வோர் பரத நடனமாடுவர். இங்கு நட்டுவாங்கம் செய்பவரை நட்டுவனார் என முன்னர் அழைத்தனர்.

இப்போது நடன ஆசிரியைகளே ஜதிகளைக் கூறுகின்றனர். இதனை நட்டுவாங்கம் என அழைப்பது மரபு.

தமிழ் நடன மரபு பற்றிக் கூறும் இரு பெரும் நூல்கள் உள்ளன. ஒன்று நாட்டிய சாஸ்திரம், இன்னொன்று கூத்த நூல்.

நாட்டிய சாஸ்திரம் கூறிய முறையில் பரத நட்டுவாங்க மரபு வளர்ந்தது போலக் கூத்த நூல் கூறிய மரபில் கூத்து மரபு வளர்ந்ததோ என்பது ஆய்வுக்குரியது

பஞ்ச மரபில் இந்த இரண்டும் இணைவது போலவும் தெரிகிறது. இந்த மூன்று நூல்களையும் இணைத்து ஆய்வது நமது ஆடல் மரபுகளைப் புரிந்துகொள்ள உதவும்.

பரத நட்டுவாங்க மரபையும் அதன் வரலாற்றையும் பார்ப்போமானால்...

**காலம் தோறும் பரத ஆடல் வளர்ச்சியும்
நட்டுவாங்க மரபும்**

எங்களுக்கு முதலிலே தெரிவது மாதவி ஆடிய அந்த நடனம்தான். அது அரசவையிலே ஆடப்பட்டது.

ஆடலாசிரியன் அங்கு நடுவாங்கம் செய்தான் ஆயினும், அவள் ஆடிய நடனங்கள் அன்று கூத்து எனவே அழைக்கப்பட்டன. கூத்து என அழைக்கப்பட்ட இவ்வாடல் மரபு திடீரெனத் தோன்றிய ஒன்றன்று முன்னர் வழங்கிய பல ஆடல் மரபுகளின் முகிழ்ப்பே வளர்ச்சியடைந்த மாதவி ஆடல் மரபு. சங்க காலத்தில் ஆடப்பட்ட போர்க்கள வாழ்வியல் சடங்கான முன்தேர்க் குரவைச் சடங்கு ஆடல் மரபான வேலனாட்டம் என்பவற்றிலிருந்து மாயனை வழிபடும் ஆட்டமரபான ஆய்ச்சியர் குரவை தோன்றியிருக்கலாம். அதன்படி மலர்ச்சியாகச் சமயச் சடங்கல்லாத கூத்துகளைக் கூத்தரும் விறலியரும் ஆடினர். குறுநிலத் தலைவர் முன் ஆடினர், ஊர்ஊராக அலைந்து அலைந்து ஆடினர்; பாடினர், அதன் முகிழ்ப்பே மாதவியின் செவ்வியல் ஆடல் என நாம் ஊகிக்கலாம்.

நாட்டிய நன்னூலை நன்கு கற்று அதனைக் கடைப் பிடித்து மாதவி பத்து வகையான கூத்துகள் ஆடினாள் என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. இது எழுந்த காலம் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு என்பது பலரது முடிவு.

பின்னால் 9 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 12ஆம் நூற்றாண்டு வரையான பல்லவர் சோழ மன்னர்கள் தமிழகத்தை ஆண்ட, கோவில் பண்பாடு வளர்ச்சி உச்சநிலை அடைந்த காலத்தில், முற்காலத்தில், மன்னர் அவையிலே ஆடப்பட்ட இந்த நாட்டியம் பல்லவர் சோழர் காலங்களில் கோயில் கலையாகவும் கோவில் சடங்காகவும் மாறிச் செல்லுகின்ற சூழல் தோன்றிவிட்டது.

பிணாப்பெண்டுகள் கொண்டி மகளிர் தேவர் அடியார், நக்கன், மாணிக்கம் என்ற பட்டப்பெயர்களில் நடன மங்கையர் வெகு செல்வாக்கோடும் அதிகாரத்தோடும் இருப்பதைக் காணுகிறோம்.

அங்கு நடுவாங்கம் செய்தவர்கள் நட்டவம் செய்யும் நடனவனார் என அழைக்கப் பட்டார்கள், இவர்களுக்குக் குடியிருக்க நிலமும் நிவந்தமும் கோவில்களால் அளிக்கப்பட்டன.

14 ஆம் 15 ஆம் 16 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே தமிழ் நாட்டைத் தெலுங்கு மன்னரான நாயக்கர்களும் மராத்தி மன்னரான மராட்டியர்களும் ஆண்ட காலத்தில்

முன்னாளில் கோவிலுக்குள் புனிதமாகப் பேணப்பட்ட இந்த நடன மரபு தேவதாசி ஆட்ட மரபாக மாறிவிட்டதைக் காண்கிறோம். தஞ்சாவூரிலும் வழுமூரிலும் இம்மரபு நிலை கொண்டது.

இந்த தஞ்சாவூர் மரபில் இருந்துதான் சின்னையா பொன்னையா வடிவேல் சிவானந்தம் பிள்ளை சகோதரர்கள் தஞ்சாவூர் நாட்டிய மரபை ஆரம்பித்தார்கள் என்றும் அதன் அடியாக ருக்மணி அருண்டேல் ஏற்படுத்திய கலாசேத்ர பாணி பரத நடன முறை உருவாகி அதுவே இன்றைய பிரதான பாணியாகவும் இருக்கின்றது என்றும் அதற்கு சமாந்தரமாக வளர்ந்த தஞ்சாவூர்ப் பாணி மரபுக்கும் இதற்குமிடையே பனிப்போர் நிகழ்ந்து வருகிறது என்பதையும் அதற்கான சமூகப் பின்னணிகளையும் நாம் அறிவோம்.

இதனைப் போல கூத்து நடன மரபுக்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு.

காலம் தோறும் கூத்தின் ஆடல் வளர்ச்சியும் அண்ணாவியார் மரபும்

சங்க காலத்தில் அதாவது ஆட்டமானது நடனம் ஆகுவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் கூத்தே ஆடல் மரபாக இருந்தது என்பதனைச் சங்க இலக்கியச் சான்றுகள் மூலம் அறிகிறோம்.

கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலே கூத்து என அழைக்கப்பட்ட இந்தக் கூத்து மரபு இடையரிடம் ஆய்ச்சியர் குரவைக் கூத்தாகவும், வேடரிடையே குன்றக் குரவைக் கூத்தாகவும் ஆடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆய்ச்சியர் குரவைக் கூத்து செழுமையானது. அதன் ஆடல் முறை பற்றிய விவரங்களை உரையாசிரியர்கள் தந்துள்ளார்கள். அப்படியாயின், செழுமையான ஒரு ஆடல் கூத்து மரபு சாதாரண மக்களிடம் கூட இருந்திருக்கிறது போலத் தெரிகிறது.

கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான பல்லவர், சோழர் போன்ற பெரு மன்னர்கள் பெரு நிலப்பரப்பை ஆண்ட காலங்களில் அதாவது நடனம் கோயிலுக்குள் இருந்த காலங்களில் கோயிலுக்கு வெளியே கூத்துக்கள் ஆடியமைக்கும் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உண்டு. இவை ஆரியக் கூத்து, தமிழ்க் கூத்து என அழைக்கப்பட்டிருந்தன.

இந்தக் கூத்து மரபு கி.பி. 14ஆம் 15ஆம் 16ஆம் 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தெருக்கூத்து மரபாக மாறி வடக்கத்திக் கூத்து தெற்கத்திக் கூத்து என்று அழைக்கவும்படுகிறது.

இக்காலகட்டத்திலே தான் இந்தக் கூத்து மரபு ஈழம் வந்திருக்கலாம். ஈழத்திலே இந்தக் கூத்து ஆட்டமரபைத் தென்மோடி, வடமோடி என்று அழைக்கின்றனர்.

ஈழத்தில் தமிழரிடையே இருபெரும் கூத்தாடல் மரபுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று வடமோடி, இன்னொன்று தென்மோடி. கால் வைத்து ஆடும் முறையிலும் இதனை பரதகாரர் பாதசாரி என்பர். அங்க அசைவிலும் ஆட்டக் கோலங்களிலும் தென்மோடிக் கூத்துக்கும் வடமோடிக் கூத்துக்குமிடையே வேறுபாடுகளுண்டு. இவ்வேறுபாடுகளே அவற்றின் தனித்துவங்களுமாகும்.

வந்தவராக பேராசிரியர் வித்தியானந்தனும் அவர் மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

வடமோடியில் 45 அசைவுகள் உள்ளன என்பதையும் தென்மோடியில் 80க்கு மேற்பட்ட அசைவுகள் உள்ளதையும் அதன் ஆட்டக் கோலங்களையும் நான் எனது மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள் எனும் நூலில் மிக விவரமாகத் தந்துள்ளேன். பண்டைய கூத்துத் தாளக்கட்டுகளை விவரமாக அறிய விரும்புபவர்களுக்கு இந்நூல் மிகுந்த தகவல்களைத் தரக்கூடும்.

இந்த வடமோடிக் கூத்தை பரத நாட்டியம் பழக்குவதுபோலப் பழக்க நான் எழுதிய ஆட்டப் பயிற்சி நூலே கூத்துக்கலை எனும் நூலாகும். வடமோடியில் ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கும் ஏற்ப வித்தியாசம் வித்தியாசமான தாளக்கட்டுகள் உண்டு.

கூத்தின் ஆடல் ஆய்வுகள் தொடர்கின்றன. இதில் பலர் முனைவர் பட்ட ஆய்வுகள்

செய்துள்ளனர். தற்சமயம் இத்தாளக்கட்டுகளை அளவுப் பிரமாணத்திற்குள் கொண்டுவரும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இவ்வண்ணம் இரண்டு ஆடல் மரபுகள் நம்மிடையே பிண்டப் பிரமாணமாக இருந்து வந்ததாயினும், கூத்து ஆடல் மரபை ஒரு ஆடல் மரபாக ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவமோ துணிவோ நடனம் பற்றிய பரந்த அறிவோ மனப்பாங்கோ நமது நடன ஆசிரியர் பலரிடம் வரவே இல்லை.

கூத்தினை ஒரு புறக் கணிப்போடுதான் அவர்களில் அதிகமானோர் இன்றும் நோக்குகின்றனர்.

ஆனால், வரலாற்றையும் இலக்கியங்களையும் ஆழமாகப் படிப்பவர்களுக்கு இந்த இரண்டு மரபிடமும் செழுமை பொருந்திய பரத ஜதிக் கோவைகளும் கூத்துத் தாளக்கட்டுகளும் காணப்படுகின்றன என்பது தெரியவரும்.

இவ்விரு தாள மரபையும் உருவாக்கியவர்களுக்குப் பெயர் அண்ணாவிமார் ஆகும்.

ஆம், ஆரம்பத்திலேயே ஜதிக் கோவைகளையோ தாளக்கட்டுகளையோ உருவாக்கியவர்களை அண்ணாவிமார் என்றே பலரும் அழைத்தனர்,

‘கூத்து’ என்ற சொல் இரண்டு நடன வகைகளுக்கும் ஒரு பொதுச் சொல்லாக இருப்பது போலவே இந்த ‘அண்ணாவியார்’ என்ற சொல்லும் இரண்டுக்கும் பரத நடனத்திற்கும் கூத்திற்குமான பொதுச் சொல்லாகவும் இருக்கிறது.

கூத்தின் நாடகக் கட்டமைப்பு பரத சாஸ்திரம் கூறும் நாடகக் கட்டமைப்புக்கும் கூத்த நூல் கூறும் நாடகக் கட்டமைப்புக்கும் பொருந்தி வருகிறது.

இரண்டு மரபுகளும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெற்று வளர்ந்தன

இந்த இரண்டு மரபும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெற்றும் கொடுத்தும் வந்துள்ளன என்பதற்கு பரத ஜதிகளிலும் கூத்துத் தாளக்கட்டுகளிலும் காணப்படும் ஜதிக் கோவைகளும் கூத்தின் தாளக்கட்டுகளிடையேயும் காணப்படும் ஒற்றுமைகள் சான்று பகருகின்றன.

மாதவி எப்படி ஆடியிருப்பாள் என்று நமக்குத் தெரியாது என்ன ஜதிக்கு ஆடி இருப்பாள் என்பதும் தெரியாது. ஆனால், பதினேழாம் நூற்றாண்டிலே இலங்கையில் எழுந்த கண்ணகி வழக்குரை எனும் காவியத்தில் அரங்கேற்றுக் காதை ஒரு பெரிய காதையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கே தரப்படும் மாதவி ஆடிய ஆடல் முறைகளும் அதற்குக் கூறப்பட்ட ஜதிக்கோவைகள் அல்லது தாளக்கட்டுகள் ஆச்சரியம் தருகின்றன.

அந்தத் தாளக் கட்டில் ஒன்று இது

தக்கிருகு திக்கிருகு தொக்கிருகுநங்கிருகு
தத் தொகுதி தித் தொகுதி
தொத் தொங்கமெனவே
செக்கிருகு செணகிருகு
செணாங்குடன் கிருகு
செக திருதத் தகு திருதத்
தகு திருதத் தித்தா
திக்குருகு திக்குருகு
செகணங்கு செகுணா
செகண கண செகுண குண
தித்தோம் தோம்
எனவே,
மைக்கடலில் ஒத்தவிழி
ஒக்கவே மருட்டி
மாதவியும் இவ்வகை
வகுத்தாடினளே

என வரும் பாடலும் இதே போல மாதவி ஆடிய தாளக்காட்டுகளை அல்லது ஜதிக்கட்டுகளைக் கூறும் இன்னும் பல பாடல்களும் சான்றுகளாகும்.

தக தக தக தக
திகு திகு திகு திகு
தளாங்கு தித்தக
தக ததிங்கிணதோம்
தாம் தாம் தக
தோம் தரிகிடதக
தீம் தாரதில்லானா தோதரி
தத்தோம் தோம் தரி
தக ததிங்கிணதோம்
தெய்யா திமிதக
தொங்க ததிங்கிணதோம்
தளாங்கு தித்தக தக ததிங்கிண தோம்
தக ததிங்கிண தோம்

என வருவது வடமோடிக் கூத்தில் வரும் ஒரு தாளக் கட்டு.

இரண்டையும் உச்சரிக்கையில் ஒற்றுமைகள் பல தெரிகின்றன அல்லவா?

இதை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். கூத்து ஆட்டத்திற்கும் பரத நடனத்திற்கு இடையே ஒரு உறவும் கொடுக்கல் வாங்கலும் இருந்திருக்கிறது. ஒரு குடும்பதிலேயே பரத நடனப் பெண்களும் கூத்து ஆட்டக்காரர்களும் இருக்க வாய்ப்பிருந்தது. இதுவும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புகொள்ளக் காலாக இருந்திருக்கலாம். இந்த இரண்டுக்கும் இடையிலே காணப்பட்ட ஒற்றுமைகளைப் பற்றி யாரும் பேசியதாகத் தெரியவில்லை.

இது பற்றிச் சில பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுகள் செய்திருப்பினும் தாம் கற்பிக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களில் இதனை நடைமுறைப்படுத்த அல்லது இது பற்றிப் பேசத் தயங்குகிறார்கள் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் அந்த மாய வலைதான் என்ன?

ஒரு பெரிய அறிஞராகக் கருதப்படுபவர் தன்னுடைய பேட்டி ஒன்றிலேயே கூத்து ஆரம்ப பாடசாலைத் தரத்தில் இருக்கிறது என்றும் பரத நாட்டியமோ பிஎச்டி பட்டத் தரத்தில் இருக்கிறது என்றும் ஒன்றோடு ஒன்றை ஒப்பிடவேண்டாம் என்று கூறியமையும் இவ்விடத்திற்கு ஞாபகம் வருகிறது.

நடனம் ஆடுகின்ற அதே வேளை நடனம் பற்றிய அறிவு நடன ஆசிரியர்களுக்கு மிக அவசியம். நடன வரலாறு அது என்ன என்னவற்றை எங்கிருந்து பெற்றுக்கொண்டது என்ற வரலாற்று அறிவு மிக மிக அவசியம்.

பரத நாட்டிய வரலாறு கற்பிக்கப்படும் விதம்

பரத நாட்டியம் வரலாறு படிப்பிக்கப் படுகையில் இரண்டு வரலாறுகள்

படிப்பிக்கப்படுவதாகப் பாடத் திட்டங்கள் கூறுகின்றன. ஒரு வரலாறு புராண வரலாறு என்றும் இன்னொரு வரலாறு இலௌகிக வரலாறு என்றும் கூறப்படுகிறது. இந்தப் பிரிப்பு மிக விசித்திரமாக இருக்கிறது அல்லவா?

பாடசாலைகளில் பல்கலைக்கழகங்களில் வரலாற்றுக் கல்வி புகட்டுபவர்கள் வரலாற்றை இப்படிப் பிரித்துப் படிப்பிப்பது இல்லை. வரலாறு என்றால் ஒன்றுதான். மனிதகுலம் தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றை ஒட்டித்தான் எல்லாம் வளர்ந்து இருக்கும், இப்பார்வைதான் விஞ்ஞானப் பார்வை.

பழைய கட்டுப்பெட்டித் தனத்திலிருந்து இன்னும் பலர் விடுபடவில்லை பாடசாலைகளிலும் ஏன் பல்கலைக் கழகங்களிலும் இதே நிலைதான். இவ்வண்ணம் ஒரு சோகமான சூழ்நிலையில்தான் நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்தச் சூழல் என்ன விளைவுகளைத் தரும்

இதனால் வரும் பின் விளைவுகள்

பின்வரும் விளைவுகளையே தரும்.
அவையாவன:

1. அரைத்த மாவையே அரைத்துக் கொண்டிருத்தல்

2. குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டல்

3. பழமைக்குள்ளேயே மீண்டும் மீண்டும் நிற்கல்

4. மரபை அப்படியே இறுக் கிப் பிடித்தல்

இதனால் எம்மிடம் புதிய படைப்புகளைக் காண முடியவில்லை

சுடங்குகளாகிப் போன பரதமும் கூத்தும்

-விடுபடச் சில ஆலோசனைகள்

ஒன்றைப்போலவே மற்றதும் அமைந்து ஆற்றுகைகள் அனைத்தும் சுடங்குகளாகி விட்டன.

சுடங்கு என்பது என்ன ஒன்றை மீண்டும் மீண்டும் செய்தல்தானே?

இந்தப் பின்னணியில்தான் நான் சில ஆலோசனைகள் கூற முடியும்

1. பரதநடனவரலாற்றைப்பாடத்திட்டங்களில்

இருந்து கற்பதை விட்டு விஞ்ஞானரீதியாக வரலாற்றரீதியாக பரத நடன வரலாற்றைப் படியுங்கள். அதற்கும் சமூகத்திற்கும் இடையே உள்ள உறவுகளை ஆராயுங்கள்.

2. மதத்தோடு அது வெகு இறுக்கமாகக் கட்டிப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணங்களை ஆராய்வதுடன் அந்தக் கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து நீங்கி மரபினடியாகப் புதிய மரபுகளை நீங்கள் உருவாக்க வேண்டும். காலம் தோறும் காலத்திற்கு ஏற்ப பரத நடன மரபு மாறி வந்துள்ளது என்ற இயங்கியலை நீங்கள் அறிய வேண்டும்.

3. இதனை அறிவதற்கு உங்களுக்குப் பஸ்துறை வாசிப்பு மிக முக்கியம். பரதம் பற்றி வந்த நூல்கள் பரத அறிஞர்களிடையே நடைபெறும் விவாதங்கள் இது எல்லாவற்றையும் நீங்கள் வாசித்து அறிய வேண்டும்.

4. முதுகு ஓட்டில் தட்டினால் கால்களையும் தலையையும் உள்ளுக்கு இழுத்துக்கொள்ளும் ஆமைகள் போலச் சுருங்கி விடாது முதுகிலே கைவைக்க முன் எழுந்து பாயும் முயல்கள் போல பாய வேண்டும்.

4. மரபுகள் என்பதற்காகக் கட்டுப்பெட்டித் தனமான மரபுகளைப் பேணிக்கொண்டிருப்பது வளர்ச்சிக்கு உதவாது

எனவே, என் அன்பான பிள்ளைகளே நான் ஒன்றை உங்களுக்கு கூறுகிறேன் இது என்னுடைய வார்த்தை அல்ல பாரதியாரின் வார்த்தைகள்.

பெண்களைப் பார்த்து அவர் கூறினார்

“உங்களுக்குச் சிறகுகள் உண்டாகட்டும் இரண்டு சிறகுகளையும் அடித்துக் கொண்டு வானத்திலேயே பறக்கத் தொடங்குங்கள். உயர உயர பறங்கள் மேலே மேலே இன்னும் இன்னும் என உயரப் பறவுங்கள்”

அப்போதுதான் தமிழில் புதியன படைக்கலாம். அப்படியான எண்ணம் கொண்ட பரதநாட்டிய ஆசிரியர்கள் சிலர் செயல்படு வதையும் நாம் காண்கிறோம். அப்படியானோரின் திறனறிந்து தட்டிக் கொடுப்போரைத்தான் காணோம்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

எஸ்.இலட்சுமணப்பெருமாளின் ‘கொலை வில்லில் கலை வண்ணம்’

நூலுக்கான முன்னுரை

தோழர் எஸ்.இலட்சுமணப்பெருமாள், கரிசல் மண் அடையாளத்துடன் இணைந்த எழுத்தாளர். சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல் என்பனவற்றில் தடம்பதித்துப் படைப்பாளியாக விளங்கி வருபவர். கரிசல் வட்டார மக்களின் வாய்மொழிக் கதைகளைத் தொகுத்து நூலாக்கிய பெருமையும் இவருக்குண்டு. இவரது மற்றொரு அடையாளம் வில்லிசைக் கலைஞர் என்பதாகும். 1972 ஆவது ஆண்டில் தன் பெயரில் வில்லிசைக் குழு ஒன்றை உருவாக்கி அதைத் தொடர்ந்து நடத்தி வந்தார். தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடன் நீண்டகாலமாகத் தொடர்புடையவர் என்பதுடன் சில பொறுப்புக்களை ஏற்று அந்த அமைப்பை வளர்த்தெடுப்பதில் பங்களிப்பும் செய்துள்ளார்.

இவ்வாறு படைப்பாளி, வில்லிசைக் கலைஞர், இயக்கவாதி என்ற அடையாளங்களுடன் நம்முடன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இவர் இந்நூலின் வழி வில்லிசை என்னும் நாட்டார் நிகழ்த்துகலை வடிவிற்கு நம்மை எல்லாம் பார்வையாளர்களாக அழைத்துச் செல்கிறார். அத்துடன் அக்கலையில் வல்லுநர்களாக வாழ்ந்தவர்களையும் அறிமுகம் செய்கிறார்.

வில்லுப்பாட்டு என்ற பெயரில் பரவலாக அறிமுகமாகியுள்ள இக்கலை வடிவம் தென்தமிழகத்தின் நாட்டார் தெய்வக் கோயில்களில் “கொடை” என்ற பெயரில் நிகழும் திருவிழாக்களில் தவிர்க்க இயலாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இக்கலை வடிவத்தில் முக்கிய இடம்பெறும் “வில்” என்ற கருவியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தெய்வச்சிலையார் விறலி விடு தூது “பாடுகின்ற வில்லாம்” என்றும், முக்கூடற்பள்ளு “வில்லடிப்பாட்டு” என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்விரு சிற்றிலக்கியங்களின் காலம் முறையே பதினாறு, பதினேழு

நூற்றாண்டுகள் ஆகும். இதன் அடிப்படையில் வில்லுப்பாட்டின் காலம் குறைந்தது ஐந்தாறு வருடப் பழமை கொண்டது என்று அனுமானிக்கலாம். ஒரு கலைவடிவமானது நிகழ்கால வடிவத்தை அது தோன்றிய காலத்திலேயே பெற்றிருக்காது. காலம் தோறும் அது சிறிது சிறிதாகச் சில மாறுதல்களை உள்வாங்கி இன்று காணும் நிலைக்கு வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும்.

நம்முடைய நாட்டார் கலைகளில் சில, வைதீகம், நவீனத்துவம் என்பனவற்றிற்கு ஆட்பட்டு, சிதைந்தும் மறைந்தும் போயுள்ளன. ஆனால் சில நாட்டார் கலைகள் மாறுதல்களை உள்வாங்கி நிலைத்து நிற்கின்றன. இவ்வாறு இன்றும் தொடரும் கலைகளில் ஒன்றாக வில்லுப்பாட்டு உள்ளது. இதற்கான காரணம் அது நாட்டார் தெய்வக்கோயில் சடங்குகளுடன் பிணைந்திருப்பதுதான். ஒருபக்கம் இப்பிணைப்பு அழிவிலிருந்து அதைப் பாதுகாத்தாலும் மற்றொருபக்கம் அதன் நிகழ்காலத்தைப் பொதுவெளியில் இருந்து நாட்டார் கோயில் என்ற எல்லைக்குள் குறுக்கிவிட்டன. இன்று ஓரளவு மாற்றம் நிகழ்கிறது.

நாட்டார் வழக்காறுகளின் ஒரு முக்கிய வகைமை வாய்மொழி வழக்காறுகள் ஆகும். வாய்மொழி இலக்கியம் என்றும் இதைக் குறிப்பிடுவதுண்டு. இதன் உட்பிரிவுகளில் ஒன்று நாட்டார் கதைப்பாடல்கள் (Folk Ballads) ஆகும். ஒரு நாட்டார் கதைப்பாடல் எழுத்து வடிவில் இருக்கும்போது அது எழுத்துப் பனுவல் (Written Text) என்றும் வாய்மொழியாக வழங்கும்போது வாய்மொழிப் பனுவல் (Oral Text) என்றும் பெயர் பெறுகிறது. கதைப்பாடல் பல்வேறு நிகழ்த்து கலைகளில் இடம்பெறும்போது அக்கலைகளின் பெயர்களுடன் இணைத்து வில்லுப்பாட்டு,

கணியான்பாட்டு, உடுக்கைப் பாட்டு என அழைக்கப்படுகிறது. இது குறித்த ஒரு தெளிவான விளக்கத்தைப் பேராசிரியர் நா.இராமச்சந்திரன் வழங்கியுள்ளார். அது வருமாறு:

“குறிப்பிட்டதொரு பண்பாட்டில் குறிப்பிட்ட சிலகுழல்களில் வாய்மொழியாக ஒரு பாடகனோ அல்லது ஒரு குழுவினரோ சேர்ந்து நாட்டார் முன் எடுத்துரைத்து இசையுடன் நிகழ்த்தும் அல்லது நிகழ்த்திய ஒரு கதை தழுவிப் பாடல் கதைப்பாடல் ஆகும். அது மக்களால் வெவ்வேறு பெயரிட்டு அழைக்கப்படலாம்.”

வில்லுப்பாட்டின் பனுவல் நினைவாற்றலின் துணையுடன் வாய்மொழியாகப் பாடப்பட்டாலும், அவ்வப்போது தன்முன் இருக்கும் எழுத்துப் பனுவலையும் தலைமைப் பாடகர் புரட்டிப் பார்த்துக் கொள்வார். எழுத்துப் பனுவல் குழுவின் தலைமைப் பாடகராலோ, தொழில்முறைக் கவிஞர்களாலோ எழுதப்படும். ஒலைச் சுவடிகளிலும், பள்ளி மாணவர் குறிப்பேடுகளிலும் காசுதங்குதலும் இவை எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வகையில் வில்லுப்பாட்டு என்ற நிகழ்த்துகலை எழுத்துப் பனுவல், வாய்மொழிப் பனுவல் என்ற இருவகைப் பனுவல்களையும் கொண்டுள்ளது. இவ்விரு பனுவல்களில் எழுத்துப் பனுவல் நிலைத்த (மாறாத) பனுவலாக (Fixed Text) அமைய வாய்மொழிப் பனுவல் அவ்வப்போது உருவாக்கப்பட்டும் கைவிடப்பட்டும், மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகும் பனுவலாக அமையும்.

வாய்மொழிப் பனுவலானது நிலைத்த பனுவலில் இருந்து விலகி நின்று தன்னை அவ்வப்போது வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும். அது தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் போது நிலைத்த பனுவல் அதற்கு வழிவிட்டு ஒதுங்கிவிடும். (ஆயினும் இரண்டு பனுவல்களுக்கும் இடையே ஓர் இயைபு காணப்படும்.

சான்றாக கதைத் தலைவனின் பெற்றோர்கள் பிள்ளைப் பேறின்றி வருந்துதல் - பிள்ளைவரம் வேண்டி புண்ணியத் தலங்களுக்குச் செல்லுதல் - தாய் கருவுறல் - கருவளர்தல் - குழந்தை பிறத்தல் - குழந்தையின் அழகு - அதைத் தொட்டிலில் இட்டுச் சீராட்டுதல் - எனக் கதை ஒரே நேர்கோட்டில் சென்று கொண்டிருக்கும். இவையெல்லாம் பல

ஆண்டுகளாகப் பார்வையாளர்கள் கேட்டவைதான். கதையும் கடந்த காலத்தில் பயணித்துக்கொண்டிருக்கும் பார்வையாளர்கள் சலிப்படையும் முன் அவர்களை நிகழ்காலத்திற்குச் சில நிமிடங்களுக்கு அழைத்து வரவேண்டும். அதற்காகக் கடந்த காலக் கதைத் தலைவனை நிகழ்காலத்திற்கு அழைத்துவர முடியாது. அப்போது வில்லிசைக் கலைஞர்கள் ஒரு வழியை மேற்கொள்வார்கள். வாழ்வின் முக்கியக் கட்டமான பள்ளிக் கூடத்திற்குக் கதைத் தலைவன் சென்று கல்வி பயின்றதைப் பாடும்போது, கற்ற பாடங்கள், அவருக்குக் கற்றுக் கொடுக்கும் ஆசிரியரின் சிறப்பு என்பனவற்றையெல்லாம் பாடுவார். இவையெல்லாம் நிலைத்த பனுவலில் உள்ளவை. இந்த இடத்தில் அவர் திடீரென்று நிகழ்காலத்திற்கு வந்து வாய்மொழிப் பனுவலுக்கு மாறிவிடுவார். சான்றாக, நா. இராமச்சந்திரனின் ‘துடியான சாமிசன்’ என்ற நூலில் முத்துப் பட்டன் கதையில் இடம் பெற்ற பின்வரும் வாய்மொழிப் பனுவலைக் குறிப்பிடலாம்:

முத்துப்பட்டனுக்குக் கல்வியறிவைப் புகட்டுவதற்காக நல்லதொரு வாத்தியாரை வரவழைத்து’ என்று தலைமைப் பாடகர் கூறியதும்,

பின்பாட்டுக்காரர் : எப்படி?

தலைமைப் பாடகர் : நல்லதொரு பாடகர்

பி.பா. : நல்ல வாத்தியாரா? அப்ப கெட்ட வாத்தியாரு உண்டோ? (சிரிப்பு)

தலை. : கெட்ட வாத்தியாருதான் ஊருக்கு ஒண்ணுரெண்டு ஓங்கன மந்திரி இருப்பாங்களே

பி.பா. : என்ன மாதிரியா (சிரிப்பு)

தலை. : ஆமா

பி.பா. : நான் எந்த விதத்தில கெட்ட வாத்தியாரு?

தலை. : அத நானே சொல்ல முடியுமா?

பி.பா. : ஒருநாள் ஒரு பொழுதாவது பள்ளிக் கூடத்தில போயி வகுப்பு நேரத்தில பையன்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லிக் கொடுக்காம பெஞ்சில படுத்துத் தூங்கினதா சொல்ல முடியுமா?

தலை. : கெடயாதய்யா

பி.பா. : கெடயவே கெடயாது. வேணுண்ணா சில வேளை உக்காந்து தூங்கியிருப்பேன் (சிரிப்பு)

தலை. : அதனாலதான் சொன்னேன் ஓங்கன

மாதிரிப்பட்ட வாத்தியாரு. அனால் அந்த முத்துப்பட்டனுக்கு நல்ல வாத்தியாரு.

வாய்மொழிப் பனுவலில் இடம்பெறும் இச்செய்திகள் பார்வையாளனை நிகழ்காலத்திற்கு அழைத்து வருகின்றன. பல ஆண்டுகளாகக் கேட்டுவந்த கதையில் இதுவரை இடம்பெறாத இப்பகுதி அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. இவ்வகையில் மாற்றங்களுக்கு உட்படும் பனுவல் சமூக விமர்சனங்களுக்கும் உதவிபுரிகிறது.

இந்த இடத்தில் இந்நூலாசிரியர் கூறும் பின்வரும் செய்தியைக்குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்:

“வில்லிசையில் கதை சொல்பவர்கள் எதிரே அமர்ந்திருக்கும் சுவைஞர்களின் தகுதிக்கேற்ப கதையின் போக்கை நிர்ணயிப்பார்கள். உதாரணமாக கிராமத்தில் உள்ள அன்றாட உழைப்பாளர்களிடம் கதை நிகழ்த்துவதென்றால் அவர்களின் தன்மைக்கேற்ப அவர்கள் ருசிக்கும் வண்ணம்விடுகதை, சொல்வடை முதலியவற்றை நயம்படக் கதையோட்டத்தின் ஊடே புகுத்துவார்கள்.”

அதே நேரத்தில் வேறு ஓர் ஊரில் மேற்கூறிய வாய்மொழிப் பனுவல் பாடப்படாமல் போகலாம். ஏன் இப்போது பாடிய ஊரில் கூட அடுத்த ஆண்டுபாடும் போது பாடப்படாது போகலாம். மூலக்கதையைச் சிதைக்காமல், பொருத்தமான இடத்தில் அதிலிருந்து விலகி நின்று இதுபோன்று கூறுவதை மற்றொன்று விரித்தல் (digression) என்பர்.

நினைவில் வாழும் வில்லடிக்கலைஞர் சாத்தூர் பிச்சைக்குட்டி பள்ளி ஆசிரியராகவும், இடதுசாரி இயக்கச் செயல்பாட்டாளராகவும் கோவில்பட்டி வட்டாரத்தில் வாழ்ந்தவர். இவரைப் பற்றிய கிராஜநாராயணனின் எழுத்துப் பதிவை இந்நூலாசிரியர் எடுத்தாண்டுள்ளது பாராட்டுதலுக்குரியது. பிச்சைக்குட்டி அவர்கள் இத்தகைய சமூக விமர்சனங்களை அவரே உருவாக்கிய மற்றொன்று விரித்தல்வழி வெளிப்படுத்தி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

மற்றொன்று விரித்தல் உத்தி சமூக விமர்சனங்களுக்கு மட்டுமின்றி நகைச்சுவையூட்டவும் உதவும் தன்மையது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக தோழர்

இலட்சுமணப் பெருமாள் இந்நூலில் சில எடுத்துக்காட்டுகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். நூலின் தொடக்கத்தில் வில்லடி நிகழ்ச்சிக்கான ஆயத்தங்களை, நேர்முக வருணனை போன்று கூறிவிட்டு, வல்லாவசுரன் மன்னன் கதைக்குள் நுழைந்து அக்கதையில் இடம்பெறும் அரண்மனைப் புரோகிதர் தானம் பெற்ற கதையை மற்றொன்று விரித்தலாகக் கூறிச் செல்வது வாய்விட்டுச் சிரிக்கச் செய்கிறது. அத்துடன் நுணுக்கமான விமர்சனத்தையும் தன்னுள் கொண்டுள்ளது. இது போல் வில்லடிப் பனுவல்களில் நம் காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை வாசிப்போர் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் நூலின் இறுதிப் பகுதியில் தந்துள்ளார்.

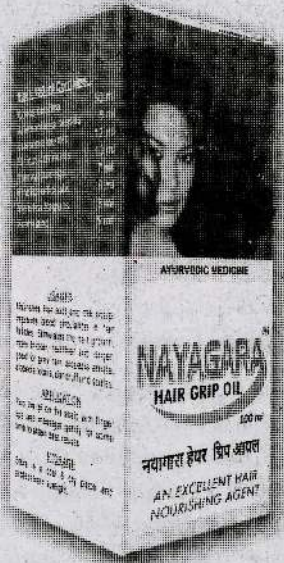
மொத்தத்தில் வில்லடிப்பாட்டின் வரலாறு, நிகழ்த்தும் முறை என்பன குறித்து விளக்க அவர் அதிகம் முற்படவில்லை. கரிசல் மொழியில் கூறினால் அயன் பனுவல்களை நம் வாசிப்புக்கு வைத்துள்ளார். இது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. நூலின் இறுதியில் அவர் கூறும் பின்வரும் செய்திகளைக் கூறி இம்முன்னுரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

தமிழ்மொழிக்கு அழியாத உயிரும் ஒளியும் தருகிற கிராமத்துப் பாட்டாளிகள் அனுபவித்து மகிழும்வண்ணமான இந்தக் கலை மகாகவி பாரதியார் கூறியதுபோல் எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு, அதுதான் இந்த நாட்டார் மனங்களில் வாழும் வில்லிசைச் செல்வம்.

இடையில் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டினர் இதைக் கபளீகரம் செய்து, ராக ஆலாபனைகள் தெரிந்த பாடகர்களை முன்னிறுத்தி ஆதினங்கள், ஆலயங்கள், சபாக்களில் கொஞ்சகாலம் பயன்படுத்திக் கொண்டாலும் ஆர்க்கெஸ்ட்ராக்கள் வந்தவுடன் வில்லிசையைக் கழற்றி விட்டார்கள்.

இந்த மென்மையான வில்லிசைக் கலையைத் தாழவிடாது காப்பாற்றுவது குலதெய்வ வழிபாட்டினர்கள்தான். வணங்குதற்குரியதாக, தங்கள் கோயில் அரங்கில் இசைக்க வைத்து அழகு பார்ப்பது ஏழையம்பதிகளேயாவர்.

கட்டுரையாளர்: நாட்டார் வழக்காற்றியல், ஆய்வாளர்

**முடிவில்லா
பிரச்சனைகளுக்கு
தீர்வு**

NAYAGARA
HAIR GRIP OIL

**மூச்சு குழாயின் சுவாசம் இலேசாகும்!
ஆயுர்வேதம் தந்த அற்புதம்**

மூலிகை ஆராய்ச்சியில் 33 வருடங்களாக ஈடுபட்டுள்ள
மூலிகை ஆராய்ச்சியாளர் மற்றும் 15 வருடங்களாக ஆயுர்வேதத்
துறையில் உள்ள ஆயுர்வேத மருத்துவர் ஆகியோரின் அற்புதமான
தயாரிப்பு **ஸ்வாசஃப்ரி**.

நாட்பட்ட ஆஸ்துமா, சளி, இருமல், தும்மல் உள்ளிட்ட
நுரையீரல் சம்மந்தப்பட்ட அனைத்திற்கும் மிகச்சிறந்தது.

கொரியர் / தபாலில் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

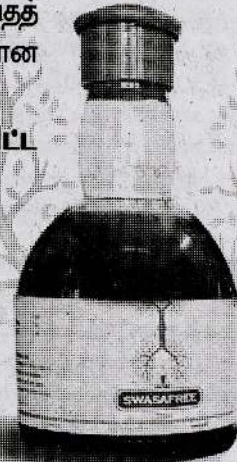
கிடைக்குமிடம் :

வெற்றி விநாயகர் மெடிக்கல்ஸ்

தி சுசான்லி அக்குபஞ்சர் & ஆயுர்வேதிக் கிளினிக் வளாகம்,
11-A, பாரதிதாசன் தெரு, பிள்ளையார் கோயில் எதிரில்,
மஞ்சக்குப்பம், கடலூர்-1.

செல் : 93676 22248, போன் : 04142-355418

மேலும் விபரங்களுக்கு : 96003 09546, 93676 22256

அரசமைப்புச் சட்டம்: காப்பாற்றப் போவது யார்?

அமித்ஷா விஷம்

அரசமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்து 75 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. இதை முன்னிட்டு “அரசமைப்புச் சட்டத்தின் மகத்தான பயணம்” என்ற தலைப்பில் நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் விவாதம் நடைபெற்றது. பிரதமர் நரேந்திர மோடி விவாதத்துக்கு பதில் அளித்து பேசிய போது நேரு குடும்பத்தினர்தான் அரசமைப்புச் சட்டத்தை தங்கள் பாக்கெட்டுக்குள் போட்டுக் கொண்டு துஷ்பிரயோகம் செய்தனர். ஆட்சியை காப்பாற்றிக்கொள்ள இந்திரா காந்தி அவசர நிலையைக் கொண்டு வந்தார். நாட்டையே சிறைக்கூடம் ஆக்கினார் என அடுக்கடுக்கான புகார்களைச் சொன்னார். காங்கிரஸ் தலைவர் மல்லிகார்ஜுன கர்கே 11 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்ததை மட்டும் மோடி பேசுகிறார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அரசமைப்பு சட்டம் படாத பாடுபட்டது. மோடி ஒன்று பழைய காலத்தைப் பற்றி பேசுகிறார். அல்லது கற்பனையான எதிர்காலம் பற்றி பேசுகிறார். நடப்பு காலத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று பேசுவதே இல்லை என்று விமர்சனம் செய்தார்.

ராகுல் காந்தி பேசும்போது எப்படி சாவர்க்கர் அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு எதிராகப் பேசினார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார். சட்டத்தில் இந்தியத் தன்மை எதுவும் இல்லை என்று சொன்னதோடு இந்தியாவுக்கான சட்டமாக மனுஸ்மிருதியே இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார். அவரின் வழிவந்தவர்கள் அரசமைப்புச் சட்டத்தை காப்பேன் என்று சொல்வது சாவர்க்கருக்கே துரோகம் செய்வதாகும் என்று ராகுல் காந்தி காட்டமாக குறிப்பிட்டார்.

எதற்கெடுத்தாலும் ‘அம்பேத்கர்’ ‘அம்பேத்கர்’ என்று சொல்வது இப்போது பேஷனாகிவிட்டது. அதற்குப் பதிலாக கடவுளின் பெயரை அத்தனை முறை உச்சரித்து வந்தால் ஏழு ஜென்மங்களுக்கும் சொர்க்கம் கிடைத்திருக்கும் என்று உள்துறை அமைச்சர் அமித்ஷா பேசினார். பூனைக்குட்டி வெளியே வந்து விட்டது என்பது போல் தங்கள் கோர முகத்தை பாரதிய ஜனதா கட்சியினர் காட்டிவிட்டனர். அம்பேத்கர் மீது எவ்வளவு காழ்ப்புணர்வு என்பது தெரியவந்துவிட்டது. அம்பேத்கரை மதிக்காமல் கேவலப்படுத்தும் வகையில் பேசிய பேச்சுக்காக நாடாளுமன்றத்திலும் அதற்கு வெளியிலும் கண்டனங்கள் குவிந்து வருகின்றன போராட்டங்கள் நடக்கின்றன.

அரசமைப்புச் சட்டம், மூவர்ணக்கொடி மீது வெறுப்பு பாராட்டிய பாரதிய ஜனதா கட்சியினர் அதற்கு முழு உரிமை கொண்டாடி வருகின்றார்கள். 2002 ஆம் ஆண்டு வரை நாக்பூரில் உள்ள ஆர்.எஸ்.எஸ் அலுவலகத்தில் தேசியக் கொடியை ஏற்றாதவர்கள் உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்புக்குப் பின்பே கொடியை ஏற்ற முன் வந்தனர். அத்தகையோர் அம்பேத்கர் பெயரைக் கேட்டு கோபமடையத்தான் செய்வார்கள்

அரசமைப்புச் சட்டத்தில் ஏராளமான குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அதிலுள்ள சில நல்ல அம்சங்களை கூட விட்டு வைக்க மாட்டோம் என்று அதை ஒழிக்க பாரதிய ஜனதா கட்சி புறப்பட்டுள்ளது.

அரசமைப்புச் சட்டத்தின்படி பதவிப்பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்ட

ஒன்றியத்தில் உள்ள ஆட்சியாளர்கள் எந்த அளவுக்கு அதை அவமரியாதை செய்கிறார்கள் என்பதை நாம் தினந்தோறும் பார்த்து வருகிறோம். குறிப்பாக சமயச் சார்பின்மை, கூட்டாட்சி ஆகிய அடிப்படை அம்சங்களை ஆட்சியாளர்கள் சிதைத்து வருகிறார்கள். கூட்டுறவு கூட்டாட்சி என்று பேசிக் கொண்டே மாநிலங்களை கிள்ளுக்கீரையாக நடத்துகிறார்கள். மாநிலங்களின் ஒன்றியம் இந்தியா (Union of states) என்ற விளக்கத்தை ஏற்க மறுக்கிறார்கள்.

தெளிவற்ற அம்சங்கள்

உண்மையில் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள சில அம்சங்கள் தெளிவற்றதாகவும் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட வியாக்கியானங்களுக்கு இடம் அளிப்பதாகவும் சில இடங்களில் மௌனத்தை கடைப்பிடிப்பதாகவும் உள்ளன.

அமைச்சரவையின் ஆலோசனை பேரில் ஆளுநர் செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற நிலையில் ஆளுநர் எவ்வளவு நாட்களுக்குள் மசோதாக்களுக்கு ஒப்புதல் தர வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு எதுவும் இல்லை. அரசமைப்புச் சட்ட பிரிவு 200-ன் படி ஆளுநர்களுக்கு வீட்டோ அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றத்தில் முறையிட்டாலும் உரிய பலன் இல்லை. மாநிலங்கள் அனுப்பும் மசோதாக்களுக்கு குடியரசுத் தலைவரும் (201 பிரிவு) ஒப்புதல் தராமல் காலம் கடத்தலாம். அந்த வகையில் எதிர்க்கட்சி ஆளும் மாநிலங்களில் இரட்டை ஆட்சி நடக்கிறது. மாநிலங்களின் இறையாண்மை மாநில மக்களின் விருப்பங்கள் இழிவுபடுத்தப்படுகின்றன. கல்வி பெறும் உரிமை அடிப்படை உரிமையாக ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் 1976 ஆம் ஆண்டு கல்வி பொதுப்பட்டியலுக்கு மாற்றப்பட்டதிலிருந்து மாநிலத்தின் கல்வி உரிமைகள் ஒன்றிய அரசு தலையிடும் அவல நிலை நீடிக்கிறது.

மதச்சார்பின்மை கோட்பாடு என்பது அரசமைப்புச் சட்டத்தில் இருந்து பிரிக்க முடியாதது என்று 1973 ல் தீர்ப்பு வந்த நிலையில் 1976 ஆம் ஆண்டு அரசமைப்புச் சட்டத்தின் முகப்புரையில் மதச்சார்பின்மை வார்த்தை சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால் மத வேறுபாடுகளைத்

தூண்டி பாரதிய ஜனதா கட்சி தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்வது தொடர்கிறது. சிறுபான்மையினரை இன அழிப்பு செய்ய வேண்டும் என்பது போன்ற பேச்சுகளை கூட தேர்தல் கமிஷன் கண்டு கொள்வதில்லை. பிரதமர் மோடியும் இத்தகைய பிளவுப் பேச்சுகள் விஷயத்தில் அமைதி காக்கிறார். அவரும் மதவெறியைத் தூண்டுகிறார்.

நீதிபதியின் வெறுப்பு

அரசியல்வாதிகளுடன் போட்டி போடும் வகையில் மதவாத வெறுப்பு கருத்தை அலகாபாத் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி சேகர் குமார் வெளியிடுகிறார். மெஜாரிட்டி இந்து மக்களின் விருப்பப்படியே ஆட்சி நடக்கும் என்கிறார்.

தமிழ்நாட்டில் ஆளுநர் ரவிகண்ணியாகுமரியில் இந்து தர்ம வித்யா பீடத்தில் உரையாற்றிய போது மதச்சார்பின்மை என்பது ஐரோப்பிய கருத்தியல்.. பாதுகாப்பற்ற உணர்விலிருந்த ஒரு பிரதமர் அதைச் சட்டத்தில் சேர்த்து விட்டார் என்று பேசி இருக்கிறார். இந்த வகையில் தான் மதச்சார்பின்மை கருத்தை ஆட்சியாளர்கள் மதிக்கிறார்கள். அரசமைப்புச் சட்ட அம்சங்களை அமல்படுத்துவதில் குறைபாடு அல்லது சீரற்ற தன்மை இருந்து வருகிறது. சட்டம் அமலுக்கு வந்த பின்பு அரசமைப்புச் சட்டம் எவ்வளவு நல்லதாக இருந்தாலும் போதாது. அதை அமல்படுத்தக் கூடியவர்கள் நல்லவர்களாக இல்லை என்றால் அந்தச் சட்டம் மோசமான சட்டமாக ஆகிவிடும் என்று அம்பேத்கர் எச்சரிக்கை செய்தார். இந்தக் கருத்து சமீபத்திய நாடாளுமன்ற விவாதத்தின் போது உறுப்பினர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. கருத்துரிமை போன்ற அடிப்படை உரிமைகளுக்கு சட்டரீதியான பாதுகாப்பினை தந்தாலும் சமூக, பொருளாதார ரீதியான நீதி வழங்கும் பொறுப்பை வழிகாட்டு நெறிமுறைப் பகுதிக்கு தள்ளி விட்டுள்ளனர். அமல்படுத்தியே ஆக வேண்டும் என்ற.. சட்ட ரீதியான அந்தஸ்து அந்தப் பிரிவுகளுக்கு இல்லை. சட்டத்தின் முன் அணைவரும் சமம் என்று பேசி நாம் பெருமைப்படுவது சரிதானா? அரசமைப்புச் சட்டத்தில் பொருளாதார உத்தரவாதங்கள் கட்டாயமாக்கப்படாதது பற்றி அரசமைப்பு நிர்ணய சபையில் பேசிய சோசலிஸ்ட் என்று தன்னை அறிவித்துக் கொண்ட கே.டி.ஷா

கூறிய கருத்து முற்றிலும் உண்மை என்று ஆகிவிட்டது. ஒரு வங்கி தன் முன் உள்ள காசோலைக்கு விருப்பப்பட்ட நேரத்தில் பணத்தை தரலாம் என்ற அடிப்படையில்தான் பொருளாதார நீதி குறித்த கருத்துக்கள் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ளன என்று அவர் விவரித்தார்.

வழிகாட்டு நெறிமுறையில் கூறியுள்ள பொருளாதார நீதியை நிறைவேற்றுவதே மக்கள் அரசின் கடமையாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

1949 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26 ஆம் தேதி நாடாளுமன்றத்தில் அரசமைப்புச் சட்டத்தை அங்கீகரிக்கும் தீர்மானத்தை குடியரசுத் தலைவர் ராஜேந்திர பிரசாத் முன்மொழிந்த போது அவையில் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் தொடர்ந்து வெகு நேரம் நீடித்தது. அப்போதே எதிர்ப்பு தெரிவித்த ஆர்எஸ்எஸ் நோக்கம் என்னவென்றால் இந்துக்கள் அல்லாதவர்கள் இரண்டாம் தர குடிமக்களாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான். அதற்காக இந்து இந்து ராஷ்ட்ரம் அமைப்பதற்கான அடிப்படை வேலைகளை பாரதிய ஜனதா கட்சி ஆட்சி தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. இந்துத்துவ நிகழ்ச்சி நிரலை விரைவுபடுத்தும் வகையில் எந்த விதிமுறையும் பின்பற்றாமல் அரசு அலுவலகங்களில்.. அரசு உயர்நிலைகளில் ஆர்எஸ்எஸ் காரர்களை நியமித்து வருகிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை ஆர்எஸ்எஸ் கொள்கைத் திட்டம்தான் உயர்வானது. அரசமைப்புச் சட்டம் தூக்கி எறியப்பட வேண்டியது. ஆர்எஸ்எஸ் ஒரு வகையான சர்வாதிகாரத்தை விரும்புகிறது என்றால் நம் நாட்டின் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளும் ஜனநாயக உரிமைகளை பறிக்கவே விரும்புகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக நான்கு சட்டங்கள், விவசாயிகள் போராட்டங்கள் மீது தாக்குதல், ஆதிவாசிகள் மீது அடக்குமுறை ஆகியவற்றை இந்த ஆட்சியாளர்கள் செய்வது கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் நலன்களை காப்பதற்கும்தான்.

ஏட்டளவு சோசலிசம்

இந்தப் பின்னணியில்தான் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள சோசலிசம் என்ற வார்த்தைக்கு எதிரான வழக்கை நோக்க வேண்டும்..

ஈயம் பூசிய மாதிரியும் இருக்க வேண்டும். பூசாத மாதிரியும் இருக்க வேண்டும் என்பார்கள். ஒட்டாமல் இருக்கும் நான் ஸ்டிக் பாத்திரங்களுக்கு டெஃப்லான் கோட்டட் (teflon coated) என்று சொல்வார்கள். குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாகியும் அதைப் பொருட்படுத்தாத அரசியல்வாதிகளையும் இந்த மாதிரி வார்த்தையை சொல்லி விமர்சிப்பார்கள். அந்த வகையில் தான் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் சட்டத்தின் முகப்புரையில் சோசலிசம் செக்யூலரிசம் வார்த்தைகள் இருக்கலாம் என்று வெளிவந்துள்ள தீர்ப்பு பற்றி சொல்ல வேண்டி உள்ளது.

சோசலிசம் என்ற வார்த்தையை எதிர்த்து தொடரப்பட்ட வழக்கில் உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி சுஞ்சிவி கன்னா இந்தத் தீர்ப்பை வழங்கியுள்ளார். டாக்டர் பல்ராம் சிங் 2020 ம் ஆண்டு தொடர்ந்த வழக்கில் இந்த தீர்ப்பு வெளிவந்துள்ளது. அதற்கு முன்பும் சோசலிசம் என்ற வார்த்தையை எதிர்த்து தொடரப்பட்டிருந்த வழக்குகளும் சேர்த்து தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு விட்டன. சோசலிசம் என்ற கருத்து ஏற்கத்தக்கதா என்று கேள்வி கேட்க நியாயமான காரணம் எதுவும் இல்லை என்று நீதிபதிகள் தெரிவித்துள்ளனர்.

அரசமைப்புச் சட்டத்தின் வரைவுக் குழுவின் தலைவராய் இருந்து அம்பேத்கர் உருவாக்கிய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டும் கருத்துக்கள் இந்திய மக்களாகிய (We the people of india) நாங்கள் என்று தொடங்கித் தொடரும் வார்த்தைகளில் வெளிப்பட்டுள்ளது. சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்திலேயே காங்கிரசுக்குள் செயல்பட்டு பின்னர் சோசலிஸ்ட் காங்கிரஸ் சோசலிஸ்ட் என்று செயல்பட்ட பிரிவினர் சமதர்மக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தினர். 1936 ஆம் ஆண்டு அம்பேத்கர் இந்திய தொழிலாளர் கட்சியை உருவாக்கிய போதே அவருடைய கருத்துக்களில் தேச உடமை, தொழிலாளர் நலன் போன்ற விஷயங்கள் இடம்பெற்று இருந்தன. காங்கிரஸ் 1957 இல் ஆவடியில் நடத்திய மாநாட்டில் சோசலிச சமூகம் என்ற கருத்தை முன்னிறுத்தியது.

இந்திரா காந்தி 14 வங்கிகளை நாட்டுடைமை ஆக்கினார். அதை உச்ச நீதிமன்றம் ரத்து செய்தது அதன் பின்பு அவர் 25-வது

அரசியலமைப்புச் சட்ட திருத்தம் மூலம் அதை நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தார். இதன்பின்பு அவசர நிலைக் காலத்தில் 75- 77 இல் 42 வது சட்ட திருத்தத்தைச் செய்தார். அதில் சோசலிசம் செக்யூலரிசம் என்ற வார்த்தைகள் சேர்க்கப்பட்டன. இதன்பின் மக்கள் பிரதிநிதித்துவ சட்டப்படி பதிவு செய்யும் கட்சிகள் சோசலிசக் கொள்கையை ஏற்பதாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டது. பாரதிய ஜனதா கட்சி கூட அதை ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால் 1991 ஆம் ஆண்டு புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை அமலான போது தாராளமயம், தனியார் மயம், உலக மயம் என்ற கோட்பாடு முக்கியத்துவம் பெற்று விட்டது..

உலகில் தென்னாப்பிரிக்காவுக்கு அடுத்தபடியாக சமத்துவமின்மை மிக அதிகமாக உள்ள நாடு இந்தியா தான் என்று பிரான்ஸ் நாட்டு பொருளாதார அறிஞர் தாமஸ் பிக்கெட்டி புள்ளிவிவரத்துடன் நிரூபித்துள்ளார். உலக நாடுகளில் நிலவும் சமத்துவமின்மை குறித்து ஆய்வு செய்து புகழ் பெற்றவர் அவர்.

சமத்துவமின்மை ஒருபுறம் இருக்க வேலையின்மை, ஊட்டச்சத்து குறைபாடு உள்ள ஒரு நாட்டில் சோசலிசம் என்ற வார்த்தைக்கு பொருள் தான் என்ன? நலத்திட்ட உதவிகளை செய்வதற்காவது சோசலிசம் என்ற கருத்தாக்கம் இங்கு தேவைதான். அப்படிப்பட்ட புரிதல் நீதிமன்றத்திற்கு உள்ளது.

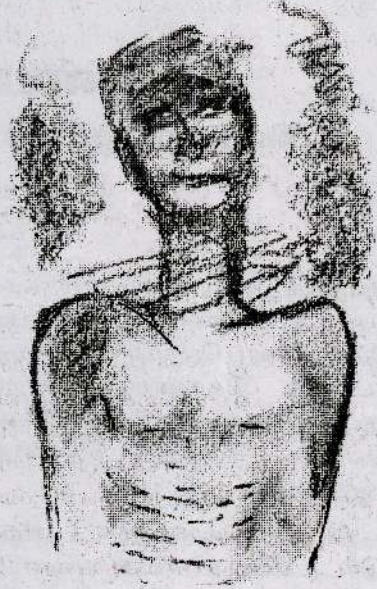
உற்பத்திச் சாதனங்கள் சமூகத்தின் உடைமையாக இருப்பதுதான் சோசலிசம் என்பதற்கான வரையறையாக உலகம் முழுவதும் உள்ளது. இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாக நீதிபதிகள் உள்ளனர். பாரதிய ஜனதா ஆட்சியாளர்கள் தொடங்கி நீதிமன்றம், போலீஸ் வரை அரசமைப்புச் அரசமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள கோட்பாடுகளை மதிப்பதில்லை.

அரசமைப்புச் சட்டம் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற குரல் பல முனைகளில் இருந்து வருகிறது. யார் காப்பாற்றுவது? மக்களால்தான் அது முடியும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

கவிதை

• ஜே. ஜே. ஃபர்னாண்டஸ்

தழும்புகள்

சில காலம்
சிலரோடு
வாழ்க்கை
விகாரமாய் விளையாடுகிறது.

கொம்பு முளைத்து
கோரப் பற்கள் முளைத்து
கார்மை நகங்கள் முளைத்து
குரூரமாய் விளையாடும் சிலரோடு.

குத்தி,
குதறி,
கீறி, ஆழ்
காயப்படுத்துகிறது சிலரை.

காலத்தை
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் பிதுக்கி
பூசிப் பூசி ஆற்றிய பின்னும்
தழும்புகள் தரும் நினைவுகள் கொடுமை.

சிகிச்சையில் முயன்று
தழும்புகள் மாற்றினால்
சிகிச்சையின் தழும்புகள்
சிரிக்கிறது எகத்தாளமாய்.

கொண்டாடப்படும் கொலை!

பிரிமிக்க மருத்துவக் காப்பீட்டு நிறுவனங்களுக்கு சிதிர்ச்சி வைத்தியம்!

நம்புவதற்கு சற்றுக் கடினமாகக்கூட இருக்கலாம்; அமெரிக்காவில் கொலையாளி எனப்படும் ஒருவரைப் பெருமளவிலான மக்கள் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவருக்கு ஆதரவாகவும் எதிராகவும் நாடே ஓரண்டுபட்டுக் கருத்துத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

டிசு. 4 - நியு யார்க்கில் மன்னாட்டனிலுள்ள ஒரு ஹோட்டலின் வாசலில் யுனைடெட் ஹெல்த்கேர் என்ற புகழ்பெற்ற அமெரிக்கக் காப்பீட்டு நிறுவனத்தின் தலைமைச் செயல் அலுவலரான பிரையன் தாம்சன் என்பவரை இளைஞர் ஒருவர் மிகவும் நெருக்கத்தில் சுட்டுக்கொன்றார். ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகு பென்சில்வேனியாவில் மெக்டொனால்ட் விற்பனையகம் ஒன்றில், ஊழியர் ஒருவர் கொடுத்த தகவலைத் தொடர்ந்து, தாம்சனைச் சுட்டுக்கொன்றதாகக் கருதப்படும் லூயிஜி மஞ்ஜானி என்ற அந்த இளைஞர் கைது செய்யப்பட்டார்; வயது 26! மக்கள் நடமாட்டம் மிகுந்த பகுதியில் யுனைடெட் ஹெல்த்கேர் நிறுவனத்தின் முதலீட்டாளர்கள் மாநாட்டில் பங்கேற்பதற்காக ஹோட்டலுக்குள் சென்றபோது, ஒரு மணி நேரத்துக்கும் மேலாகக் காத்திருந்து, தாம்சனை லூயிஜி சுட்டுக்கொன்றதாகக் கூறப்படுகிறது; நன்றாகத் திட்டமிட்டே கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

முதுகெலும்பு - தண்டுவுட்ப் பிரச்சினைக்காக ஆறு மாதங்களுக்கு முன் அறுவைச் சிகிச்சை செய்துகொண்ட லூயிஜி மஞ்ஜானி, இதற்கான பணத்தைப் பெறக் காப்பீட்டு நிறுவனங்களுக்குடன் போராடியிருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. எனினும், லூயிஜி மஞ்ஜானி தங்களுடைய வாடிக்கையாளர் அல்லர் என்று யுனைடெட் ஹெல்த்கேர் காப்பீட்டு நிறுவனம்

மறுத்திருக்கிறது (ஃபோர்ப்ஸ் பட்டியலின்படி, உலகின் பெருநிறுவனங்களில் பத்தாவது இடத்தில் இருக்கிறது இந்த நிறுவனம்).

இந்தக் கொலை ஏன் கொண்டாடப்படுகிறது?

அமெரிக்காவில் மருத்துவ - மருந்துகள் துறையும் இணைந்த காப்பீட்டுத் துறையும் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவை.

பொதுவாக நாம் நினைப்பதற்கு மாறாக, மருத்துவத் துறையைப் பொருத்தவரை அமெரிக்காவில் மக்களின் நிலைமை படுமோசம். மருத்துவம், மருத்துவமனைகள், சிகிச்சை போன்றவையெல்லாம் எல்லாருக்கும் அங்கே எல்லாருக்கும் எளிதில் கிடைக்கக் கூடியவையல்ல (இந்தியா எவ்வளவோ மேல். என்னதான் பிரச்சினை என்றாலும் அரசு மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன. பிரிட்டனின் பாணி!). அமெரிக்காவில் காப்பீடு இருப்பவர்களால் மட்டும்தான் மருத்துவர்களின் ஆலோசனையையோ அல்லது சிகிச்சையையோ பெற முடியும். காப்பீடு இல்லாவிட்டால் அவ்வளவுதான். அறுவைச் சிகிச்சை போன்றவற்றை எல்லாம் நினைத்தும் பார்க்க முடியாது. தவிர, சிகிச்சைக்கான காப்பீட்டுத் தொகையைப் பெறுவதும் எளிதல்ல (நம் நாட்டிலும் காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் இப்போது இந்த நுட்பங்களை எல்லாம் கற்று முன்னேறி வருகின்றன!).

உலகிலேயே அமெரிக்காவில்தான் மருத்துவச் செலவும் அதிகம். காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் யாவும் தனியார் துறையிடம்தான் இருக்கின்றன. இங்குள்ள காப்பீட்டுத் திட்டங்கள் மிகவும் சிக்கலானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. மக்கள் நலனைப் பற்றியெல்லாம் யாருக்கும் எவ்விதக் கவலையுமில்லை; லாபம் சம்பாதிக்கிற பெருந்தொழில் இது, எப்படியாவது லாபம்

சம்பாதிக்க வேண்டும். அவ்வளவுதான் நோக்கம். செலவை மிச்சப்படுத்தும் நோக்கில் காலங்காலமாக காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் கடைப்பிடிக்கும் நடைமுறையால் - மருத்துவச் சிகிச்சை மேற்கொள்வதென்றால் சம்பந்தப்பட்ட நோயாளிகளும் மருத்துவர்களும் முன்னதாகவே காப்பீட்டு நிறுவனத்திடம் அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும் - மக்கள் கடும் கோபத்திலும் ஆத்திரத்திலும் வெறுப்பிலும் இருக்கின்றனர்.

அமெரிக்காவில் இப்போதும் 1.40 கோடி மக்கள் மருத்துவக் கடன்களைத் தீர்க்க முடியாமல் சாப்பாட்டுச் செலவு உட்பட பல்வற்றையும் குறைத்து அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர் (இங்கே காப்பீட்டு நிறுவனம் ஏற்காதபோதும் - வேறு சில தருணங்களிலும் - சம்பந்தப்பட்ட நோயாளியின் கணக்கில் மருத்துவச் செலவு முழுவதும் கடனாகச் சேர்க்கப்பட்டுவிடும். இதன் பின்னர் இவர்கள் வேறு உடல்நலப் பாதிப்பு எதற்கேனும் சிகிச்சை பெறுவது அவ்வளவு எளிதல்ல. பல்லாயிரக்கணக்கானோர் வாழ்நாள் முழுவதும் கடனாளியாகவே இருந்து இறந்துபோவது முண்டு). இதுபோன்ற நடைமுறைகளால் பாதிக்கப்படும் சாதாரண அமெரிக்க மக்களின் துயரத்திலிருந்துதான் யுனெடெட் ஹெல்த்கேர் நிறுவனத்தின் லாபம் பெருகுகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள் அதிருப்தியாளர்கள். மேலும், சராசரியாக 16 சதவிகித கோரிக்கைகளைக் காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் நிராகரிக்கும் நிலையில், யுனெடெட் ஹெல்த்கேர் நிறுவனமோ சராசரியைப் போல இரு மடங்கு, 32 சதவிகித கோரிக்கைகளை நிராகரிப்பதாகவும் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. பிரையன் தாம்சன் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட இடத்தில் கிடந்த துப்பாக்கி ரவைகளில் டினை, டிஃபென்ட், டிபோஸ் - மறுத்திடு, நிலைநிறுத்திடு, முடித்துவிடு என்ற சொற்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன.

இந்தச் சொற்கள், 2010 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த - டிலே, டினை, டிஃபென்ட்: ஏன் காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் இழப்பீடுகளைத் தர மறுக்கின்றன, அதற்காக நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? என்ற புத்தகத்தைத்தான் குறிப்பதாகப் புலனாய்வுத் துறையினர் கருதுகின்றனர்.

பயனாளிகளான நோயாளிகளின் கேட்புகளுக்குப் பணம் தராமல் இழுத்தடிக்க

அல்லது கழற்றிவிட காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் பயன்படுத்துகிற உத்தியான - டிலே, டினை, டிஃபென்ட் - தாமதப்படுத்து, மறுத்திடு, (அதையே) உறுதிப்படுத்து என்ற சொற்களையே இவை சித்திரிப்பதாகக் கருதப்படுகின்றன.

லூயிஜியாமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட உடமைகளுடன் இருந்த, கையால் எழுதப்பட்டிருந்த ஒரு தாளில், காப்பீட்டு நிறுவனங்களின் பேராசையைக் குறிப்பதான வரிகள் இடம் பெற்றிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்தத் தாளில், 'ஏதாவது மோதல் அல்லது அதிர்வுகள் இருந்தால் அதற்காக மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்; ஆனால் அது செய்யப்பட வேண்டும்... உள்ளபடியே சொல்லப் போனால் இந்த ஒட்டுண்ணிகள் வெறுமனே வந்துகொண்டிருக்கின்றன... ஒரு நினைவூட்டல்: உலகத்திலேயே மருத்துவத்துக்காக மிக அதிகமாக செலவு வைக்கக் கூடியதாக அமெரிக்கா முதலிடத்தில் இருக்கிறது; ஆனால் உயிர்க் காப்பில் 42-வது இடத்தில் இருக்கிறோம்' என்று எழுதப்பட்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

ஏதோவொரு வகையில் காப்பீட்டு நிறுவனத்தால் துன்பப்பட்ட லூயிஜி மஞ்ஜானி, சட்டத்தைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டுவிட்டிருக்கிறார். அடையாளமாக ஏதோவொரு காப்பீட்டு நிறுவனத் தலைமைச் செயல் அலுவலரைச் சுட்டுக் கொன்றிருக்கலாம். தங்களுடைய இயலாமையின், ஆத்திரத்தின், கோபத்தின் வெளிப்பாட்டாகக் லூயிஜி மஞ்ஜானியைக் கருதி பெருந்தொகையான மக்கள் இப்போது அவர் பக்கம் நிற்கின்றனர்; ஆதரவாக லட்சக்கணக்கில் திரள்கின்றனர்.

தற்போது சமூகவலைத்தளங்கள் முழுவதும் லூயிஜி மஞ்ஜானி பற்றிதான் பேச்சு, விவாதம் எல்லாமும். லூயிஜி மஞ்ஜானி கைது செய்யப்பட்டவுடனேயே எக்ஸ் (முந்தைய டிவிட்டர்) தளத்தில் அவரைப் பின் தொடர்வோரின் எண்ணிக்கை மளமளவென அதிகரிக்கத் தொடங்கி, டிச. 19 நிலவரப்படி 4.62 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அவர் கைது செய்யப்பட்ட தகவல் வெளியானதும் எக்ஸ் தளத்தில் அவரை சராசரியாக ஒரு மணி நேரத்துக்கு ஆயிரம் பேர் பின்தொடர்ந்தனர்.

‘டிசம்பர் 4 சட்டக் குழு’ என்ற பெயரிலான அமைப்பின் முயற்சியில் நிதி திரட்டும் இணையதளமான கிவ்சென்ட்கோ - GiveSend-Go - மூலம் லூயி மஞ்ஜானியின் வழக்குச் செலவுக்கென நிதி திரட்டப்படுகிறது. டிசம்பர் இரண்டாம் வார நிலவரப்படி ஒரு லட்சம் டாலருக்கு மேல் திரண்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து பங்களிப்புகள் குவிகின்றன. காலங்காலமாகத் தங்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிற காப்பீட்டு நிறுவனங்களைத் தட்டிக் (சுட்டுக்) கேட்ட லூயிஜி மஞ்ஜானியைத் தங்களுடைய ஹீரோ போலக் காண்கிறார்கள் அமெரிக்க மக்கள்.

செய்தி வெளியானதுமே லூயிஜி மஞ்ஜானி என்ற பெயரை அமெரிக்கா முழுவதும் தேடிப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறது. சமூக வலைத்தளங்களில் ஹீரோவாகக் கொண்டாடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் லூயிஜி மஞ்ஜானியை காப்பீட்டு நிறுவனங்களுக்குப் பாடம் கற்பித்த தங்களுடைய ராபின் ஹூட் என்றும் மக்கள் பார்க்கின்றனர். ரெட்டிட் வலைப்பக்கத்தில் இந்தக் கொலை பற்றியும் லூயிஜி மஞ்ஜானியின் சாகசம் பற்றியும் தொடர்ச்சியாக மக்கள் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த விவாதத்திலேயே தங்களுடைய நிலை பற்றியும் காப்பீட்டு நிறுவனங்களின் மோசமான செயல்பாடுகள், தங்களுக்கு நேர்ந்த மோசமான அனுபவங்கள் பற்றியெல்லாம் மக்கள் பகிர்ந்துகொள்கின்றனர்.

காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் தங்களுக்கு இழைத்த அநியாயங்களைக் கதை கதையாக மக்கள் விவரிக்கின்றனர். மருத்துவர்களாலும் காப்பீட்டு நிறுவனங்களாலும் தாங்கள் பட்ட துயரங்களைப் பகிர்கின்றனர். இப்போதைக்கு எந்த நல்ல காலமும் பிறக்கப் போவதில்லை; இன்னமும் எவ்வளவு காலத்துக்குத்தான் இந்த

நரகத்தில் சிக்கித் தவிக்கப் போகிறோமோ என்றெல்லாம் மக்கள் புலம்புகின்றனர்.

இந்தக் கொலையை நியாயப்படுத்தக் கூடாது; மக்கள் இவ்வாறு கொலையாளிக்கு ஆதரவாகத் திரளக் கூடாது என்றெல்லாம் பென்சில்வேனியா ஆளுநர் ஜோஷ் ஷாப்பிரோ போன்றோர் அதிர்ச்சி தெரிவித்தாலும், மக்கள் கொஞ்சமும் கவலைப்படவில்லை. பிரையன் தாம்சன் மரணம் தொடர்பாக சமூக ஊடகத்தில் யுனைடெட் ஹெல்த்கேர் நிறுவனம் வெளியிட்டிருந்த இரங்கல் குறிப்புக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் சிரிப்பு ஸ்மைலியை எதிர்வினையாகக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். பொதுவாக வெற்றிகரமான வணிகர்களும் நிறுவனங்களின் தலைவர்களும் மக்களால் மதிக்கப்பட்ட காலம் மாறி, முன்னெப்போதுமில்லாத வகையில் கொலையைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருப்பது அதிகார வட்டாரங்களை அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது.

நியுயார்க் நகர வீதிகளில் காப்பீட்டு நிறுவனங்களின் தலைமைச் செயல் அலுவலர்களின் புகைப்படங்களைக் கொண்ட ‘வான்டட்’ - தேடப்படுகிறார்கள் என்ற சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது அமெரிக்கா முழுவதும் சிஇஓ ஹன்டர் (சிஇஓ வேட்டையன்) என்ற எழுதப்பட்ட தொப்பிகள், லூயிஜி படம் அச்சிடப்பட்ட டி ஷர்ட்கள், கைப்பைகள் எல்லாமும் விறுவிறுப்பாக விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் கொலை நடந்த ஒருவாரத்துக்குப் பிறகு, லூயிஜி குறிப்பிட்டிருந்த சொற்களை நினைவுகூருகிற, 14 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஜே ஃபெயின்மென் எழுதி வெளிவந்த டிலே, டினை, டிஃபெண்ட் என்ற நூல் மறுபடியும் அமேசான் விற்பனைத் தளத்தில் காப்பீட்டுச் சட்டப் பிரிவில் விற்பனையில் முதலிடத்தில் இருக்கிறது. மாறாக, பெரு நிறுவனங்களோ தங்களுடைய உயர் அலுவலர்களின் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைப் பலப்படுத்தி வருகின்றன. இந்தச் சிக்கலிலிருந்து எவ்வாறு வெளியே வரப் போகிறோம் என்ற யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன மருத்துவக் காப்பீட்டு நிறுவனங்கள்.

லூயிஜி மஞ்ஜானி செய்தது கொலைதான் என்று நன்றாகத் தெரிந்தபோதிலும்கூட ஏன்

மக்கள் அவருக்கு ஆதரவாக நிற்கிறார்கள் என்பதில்தான் இருக்கிறது காப்பீட்டு நிறுவனங்களின் பெருங்கொளையால் மக்கள் படுகிற பாடுகள். இந்தக் கொலையால் உலகம் முழுவதற்கும் அமெரிக்க மக்களின் பரிதாப நிலைமை தெரிய வந்திருக்கிறது.

முதலாளித்துவத்துக்கு எதிரான தாக்குதலை மேற்கொண்டவராகப் பேசப்படுகிற லூயிஜி மஞ்ஜானி, பாஸ்டிமோரிலுள்ள புகழ்பெற்ற ரியல் எஸ்டேட் வணிகக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். பென்சில்வேனியாவிலுள்ள ஐவி லீக் பல்கலைக்கழகத்தில் கணினி அறிவியலில் இளநிலை, முதுநிலைப் பட்டங்களைப் பெற்றவர். ஆலோசகராக, மென்பொறியாளராகப் பணிபுரிந்திருக்கிறார்.

ஆறு மாதங்களுக்கு முன் வீட்டை விட்டு லூயிஜி மஞ்ஜானி வெளியேறிவிட்டார். கடந்த நவம்பர் மாதத்தில் இதுபற்றிக்காவல்நிலையத்தில் அவருடைய தாய் புகார் செய்திருக்கிறார். திடீரென நியூ யார்க் நகரில் தோன்றி காப்பீட்டு நிறுவன உயர் அலுவலரைச் சுட்டுக்கொன்றிருக்கிறார். ஆறு மாதங்களுக்கு முன் செய்துகொண்ட அறுவைச் சிகிச்சையின் மூலம் எவ்வாறு முதுகு வலி குறைந்தது பற்றியெல்லாம் சமூக ஊடகத்தில் எழுதியுள்ள லூயிஜி, வலியின் துயரங்களையும் இந்த மாதிரி வலியிருப்பவர்கள் வேறொரு மருத்துவரிடமும் ஆலோசனை பெறுங்கள் என்றெல்லாமும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

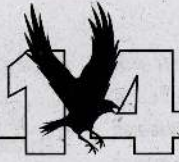
மஞ்ஜானி இதற்கு முன் எவ்விதக் குற்றச் செயலிலும் ஈடுபட்டதாகப் பதிவுகள் இல்லை. கவலைப்படும் விதத்திலோ அல்லது தீவிரமாகவோ அவர் எதுவும் கொன்னதில்லை என்றும் மஞ்ஜானியின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். முற்றிலும் அவர் இயல்பான ஆள் என்றிருக்கிறார் அவருடைய வகுப்புத் தோழர் ஒருவர். தெளிவாகச் சிந்திக்கிற நபர் என்றிருக்கிறார் அவருடைய முன்னாள் அறைத் தோழர். இதனிடையே, டிசம்பர் இரண்டாவது வாரத்தில் எடுக்கப்பட்ட கருத்துக் கணிப்பொன்றில், லூயிஜி மஞ்ஜானி செய்ததாகக் கூறப்படும் கொலை 'ஏற்கத் தக்கதே' என்று இளைய தலைமுறையினரில் 41 சதவிகிதத்தினர் தெரிவித்துள்ளனர். இவர்களில் 17 சதவிகிதத்தினர் 'மிகவும் சரி'

என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

'இந்த உயர் அலுவலர்கள் எல்லாம் சாக வேண்டும் என்று நாங்கள் ஏன் விரும்புகிறோம் என்று மக்கள் வியக்கிறார்கள். தங்களுடைய செலவைக் குறைக்கும் நோக்கில் இந்த காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் பணம் தர மறுப்பதன் காரணமாக எங்கள் அன்புக்குரிய ஒருவர் சாவதைப் பார்த்துக்கொண்டு வாழ்விருக்க நேரும்போது, ஆமாம், இத்தகையவர்களும் இதே துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது இயல்பே' என்று சமூக ஊடகமொன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார் வாஷிங்டன் போஸ்ட் இதழின் முன்னாள் பத்திரிகையாளரான டெய்லர் லோரன்ஸ். மாஞ்ஜியான் படித்த பென்சில்வேனியா பல்கலைக்கழகத்தின் சோசலிச பேராசிரியர் ஒருவரோ, அவரை 'அடையாளச் சின்னம்' எனப் புகழ்ந்திருக்கிறார். இதே பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் எதிர் விமர்சனங்களும் இருக்கின்றன.

இதுபோன்ற தனிநபர் படுகொலைகள் தீர்வும் அல்ல; கொண்டாடப்படவும் கூடாது என்று ஒருபக்கம் கருத்துத் தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தாலும் கொண்டாட்டமும் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. நீதிமன்றத்துக்கு அழைத்து வரப்படும்போது அங்கே மக்கள் திரண்டு, லூயிஜி மஞ்ஜானியை விடுதலை செய்ய வேண்டும் எனப் போராடுகின்றனர். லூயிஜி மஞ்ஜானி மீது கொலைக் குற்றம் மட்டுமல்ல; பயங்கரவாதச் செயலுக்கான குற்றமும் சுமத்தப்பட்டுள்ளது.

மஞ்ஜானி மீது சாட்டப்படும் குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்பட்டால் நீதிமன்றத்தால் மரண தண்டனை விதிக்க முடியும். அல்லாமல், இடை விடுதலை (பரோல்) எதுவுமின்றியே அதிகபட்சமாக வாழ்நாள் முழுவதுமே சிறையில் கழிக்க வேண்டியும் நேரிடலாம். வழக்கு விசாரணையின் முடிவில் வரக்கூடிய நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு என்னவாக இருந்தாலும், 'தங்கள் பிரதிநிதியாக வெகுண்டெழுந்து காப்பீட்டு நிறுவனங்களுக்குப் பாடம் கற்றுக் கொடுத்ததற்காக' அமெரிக்க மக்கள் மனதில் பெற்றிருக்கும் ஹீரோ தகுதியை என்னென்றும் லூயிஜி மஞ்ஜானி இழக்க மாட்டார் என்றே தோன்றுகிறது.

புதிய உலக ஒழுங்கிற்கான “BRICS” கூட்டமைப்பின் நுண்ணரசியல்

பகுதி:2

4. அமெரிக்க, மேற்கத்திய வல்லரசுகளின் சரிவும் BRICSம்

2024 அமெரிக்க அதிபர் தேர்தலில், முந்தைய தேர்தலில் தோற்றுப்போன, டொனால்ட் டிரம்ப் மீண்டும் அதிகமான ஆதரவுடன் வெற்றி பெற்றார். அவரது வெற்றிக்கு முக்கியமான காரணங்களாக பேசப்பட்டவை அவரது அமெரிக்க நவதேசியவாதமான “அமெரிக்கா பர்ஸ்ட், ரெஸ்ட் இஸ் நெக்ஸ்ட்” என்ற அமெரிக்க முத்தன்மைவாதம். இந்த வாதம் எடுபட உக்ரைனில் நடந்துகொண்டிருக்கும் போர், ரஷ்ய, சீனா, இந்தியக் கூட்டமைப்பு ஆகியவை முக்கியக் காரணங்கள். அமெரிக்கா தனது உலகளாவிய தலைமைத்துவத்தை இழந்துவிட்டது என்பதுடன், உள்நூலில் அதன் பொருளாதாரம் சரிந்து, வேலையின்மை, வறுமை அதிகரித்துவிட்டதையும் இந்த அரசியல் முழக்கம் வெளிப்படுத்தவதாக அமைந்தது. அதற்குக் காரணம் அமெரிக்காவின் சட்டவிரோதக் குடியேறிகளே என்று கட்டமைக்கப்பட்டு, ஒருவகை தேசிய வெறியை உருவாக்கியதே டிரம்பின் வெற்றியாக அமைந்தது.

உலக அளவில் இது வலதுசாரி சக்திகளின் வெற்றி என்பதுடன் உலகில் நிகழ்ந்துவரும் அரசியல் வீழ்ச்சியின் அறிகுறி எனலாம். அதற்கான பின்புலத்தைத் தருவதே உக்ரைன் போரை ஒட்டி உருவான ‘நேட்டோ’ எதிர்ப்பு மற்றும் BRICS இன் தோற்றம். காரணம் அமெரிக்கா உலக ஒழுங்கை உருவாக்க நிகழ்த்திய பயங்கரவாத எதிர்ப்புப் போரே அதன் பொருளாதார வீழ்ச்சிக்கான அடிப்படையாக அமைந்தது. அமெரிக்கா 2001 ஆம் ஆண்டில் வலிமையின் உச்சத்தில்

ஒருதுருவ உலகின் ஆதிக்க மையமாக இருந்தபோது நிகழ்ந்த 9/11 நிகழ்வுகளை முன்வைத்து ஒரு வளைகுடாப் போரைத் துவங்கியது. பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர் என்று ‘நாகரீகங்களின் மோதல்’ என்பதுவரை அதை நீட்டிச் சென்றது. அமெரிக்கா சுதந்திரக் கொள்கைகளை கைவிட்டு, சொந்த குடிமக்கள் மற்றும் பிற நாடுகளின் தலைவர்கள், மக்கள் மீது கண்காணிப்பைத் தொடங்கியது. இஸ்லாமிய பச்சை பயங்கரவாதத்தைக் கம்யூனிச அபயாத்திற்கு மாற்றாக உலகளாவிய எதிரியாகக் கட்டமைத்தது.

அமெரிக்க வல்லரசின் தவிர்க்க முடியாத வீழ்ச்சி பற்றிய பேச்சுகள் ஏற்கனவே 1970-1980களிலேயே துவங்கிவிட்டன. 1990 இல் அமெரிக்க மற்றும் அதன் சார்பு நாடுகள் உலகப் பொருளாதாரத்தில் 62.4% பங்கு வகித்தது. தற்போது அதன் நிலை 39.6% ஆகத் தாழ்ந்துள்ளது. அது இன்னும் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் என்கின்றன ஆய்வுகள். 1990களில் இருந்து, அமெரிக்க மேலாதிக்கத்தின் சரிவும், ஆசியப் பொருளாதாரங்களும் முன்னணிக்கு வரத் துவங்கின. அதன்பின் உருவான 2006-2010 நிதி மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடியின் போது, அமெரிக்கா தனது முன்னணி நிலைகளை இழக்கத் துவங்கியது. 2010க்குப் பிறகு மத்திய கிழக்கில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள் மற்றும் கொந்தளிப்புகள், அத்துடன் உக்ரேனிய நெருக்கடி ஆகியவை உலக ஒழுங்கில் மாற்றங்கள் தேவை என்பதை நோக்கி நகர்ந்தது. உலக ஒழுங்கு ‘மறுசீரமைப்பு’, புவிசார் அரசியல் நெருக்கடிகள் என நிலமை உலக அளவில் புதிய ஒழுங்கிற்கான தேவையை வலியுறுத்துவதாக அமைந்தது.

உலகமயத்தில் அமெரிக்காவின் பல கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அமெரிக்காவிற்கு வெளியே பல்வேறு மூன்றாம் உலக நாடுகளில் செயல்பட்டதால் உள்ளூரில் வெலை வாய்ப்பும், சமத்துவமின்மையும் அதிகரிக்கத் துவங்கியது. இருக்கும் பணிகளையும் குறைவான கூலிக்குச் செய்ய பல நாடுகளில் இருந்து குடியேறியவர்கள், பிழைக்க வந்தவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள அமெரிக்கர்களிடம் வறுமை, வேலையின்மை அதிகரிக்கத் துவங்கின.

உலகமயத்தில் அமெரிக்காவின் பல கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அமெரிக்காவிற்கு வெளியே பல்வேறு மூன்றாம் உலக நாடுகளில் செயல்பட்டதால் உள்ளூரில் வெலை வாய்ப்பும், சமத்துவமின்மையும் அதிகரிக்கத் துவங்கியது. இருக்கும் பணிகளையும் குறைவான கூலிக்குச் செய்ய பல நாடுகளில் இருந்து குடியேறியவர்கள், பிழைக்க வந்தவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள அமெரிக்கர்களிடம் வறுமை, வேலையின்மை அதிகரிக்கத் துவங்கின. லேமேன் வங்கியின் வீழ்ச்சி அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தை நடுத்தெருவிற்குக் கொண்டுவந்து, அமெரிக்கர்கள் பலரையும் பராரிகளாக மாற்றியது. இந்தச் சூழல் ஒற்றைத் துருவமய உலகு என்பதை முடிவிற்குத் தள்ளிச் செல்வதாக மாறியது. அது, புதிய சமநிலைக்கான தேடல், புதிய கூட்டணிகளின் சகாப்தம் என்று அழைக்கப்படும் காலகட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்துள்ளது. அக்கூட்டணிகளின் வெளிப்பாடாகவே BRICS அமைந்தது. இக்கூட்டணி உலகளாவிய பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் டாலர் அடிப்படையிலான வர்த்தகத்திற்கு ஒரு சவாலாக BRICS நாடுகளுக்கு என்று தனி நாணயத்தை உருவாக்குவதாக அறிவித்தன. இந்நாணயத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், செலாவணியை ஒழுங்கமைக்கவும் வங்கிகள் ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டுவிட்டன. இதனால் அமெரிக்காவின் உலகத் தலைமை என்பதும், டாலர் பொருளாதாரமும் சரிவைச் சந்திக்கும் என்பது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தச்

சூழலில்தான் அமெரிக்கத் தேர்தலும் அதன் நவதேசியவாதமும் ஒரு முக்கிய முழுக்கமாக மாறியது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

5. பிரிக்ஸின் பொருளாதார செயல்திட்டம்

2024 ரஷ்யாவின் கசானில் நடந்த BRICS 16வது உச்சிமாநாடு, முக்கியக் கண்டுபிடிப்புகள், விரிவாக்கப்பட்ட எரிசக்தி வர்த்தகம் மற்றும் அதிக உலகளாவிய செல்வாக்கு ஆகியவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டிருந்தது. இம்மாநாடு முறைப்படி புதிய BRICS உறுப்பினர்களான எகிப்து, எத்தியோப்பியா, ஈரான் மற்றும் ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் (UAE) ஆகியவற்றை இணைத்து விரிவுபடுத்திக் கொண்டது. பெட்ரோலியம் ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளின் கூட்டமைப்பு (OPEC+) சர்வதேச எண்ணெய்ச் சந்தையைத் தொடர்ந்து நிர்வகிக்கும் அதே வேளையில், விரிவாக்கப்பட்ட BRICS உலகளாவிய ஆற்றல் துறையில் நீண்ட காலத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. காரணம், ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் மற்றும் ஈரானை BRICSல் இணைப்பது ஆற்றல் சுயச்சார்பைக் கணிசமாக அதிகரிக்கக் கூடியதாக அமையும். மேலும் சவுதி அரேபியாவை முறையாக BRICS உறுப்பினராக ஏற்றுக்கொண்டால், இக்கூட்டமைப்பு உலகளாவிய எண்ணெய் விநியோகத்தில் 42% பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக மாறிவிடும். எண்ணெயின் முக்கிய இறக்குமதியாளர்களான சீனா மற்றும் இந்தியாவுடன் முக்கிய எண்ணெய் ஏற்றுமதியாளர்கள் இருப்பது அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தைக் கணிசமாகப் பாதிக்கும். இந்தச் சூழலில்தான் இந்தியா, சீனா இரண்டு நாடுகளும் ரஷ்யா மீதான அமெரிக்க, மேற்கத்திய பொருளாதாரத் தடைகளை ஆதரிக்கவில்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அமெரிக்க டாலரின் மேலாதிக்கத்தையும் ஜி7 நாடுகளின் நிதிச் செல்வாக்கையும் தவிர்த்து மாற்று வர்த்தக வழிமுறைகளை நிறுவுவதற்கான சாத்தியத்தையும் இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. இக்கூட்டமைப்பு உலக அரசியலில் ஆதிக்கம் வகிக்கும் பொருளாதார மாற்றுத் திட்டங்களை முன்வைப்பதுடன், எதிர்காலத்தில் இராணுவக் கூட்டமைப்பாக மாறுவதற்கான சாத்தியங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் தொடர்ச்சியாக உலகளாவிய போருக்கான

சாத்தியங்களும் இதன் பின்விளைவாக இருப்பதைத் தவிர்க்க முடியாது.

1944இல் 44 நாடுகளின் பிரதிநிதிகளுடன் ஐக்கிய நாடுகளின் நாணய மற்றும் நிதி மாநாடு என்று அழைக்கப்படும் கூட்டம் கூடியதில் டாலர் உலகப் பொருளாதாரத்தின் வர்த்தகப் பணப் பரிமாற்றத்திற்கான வரலாறு துவங்கியது. அக்கூட்டத்தில், அமெரிக்கா மற்றும் பிரிட்டிஷ் பிரதிநிதிகள், அமெரிக்க டாலரை உலக வர்த்தக நாணயமாகப் பயன்படுத்த ஒப்புக்கொண்டனர். இப்படி புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட நிலையான உலகளாவிய நாணய மாற்று விகிதத்தை மேற்பார்வையிட உருவாக்கப்பட்ட சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF) வடிவமைக்கப்பட்டது. அதற்கு மாற்றான உள்நாள் நாணயங்களில் வர்த்தகத்தை எளிதாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட BRICS 'கிராஸ்-பார்டர் பேமென்ட் சிஸ்டம்' என்ற புதிய நடைமுறையைக் குறித்து விவாதிக்கிறது. இது அமெரிக்க டாலருடன் தொடர்புடைய அதிகரித்து வரும் ஒற்றை உலக ஒழுங்கின் அபாயத்தைக் கணக்கில் கொண்டதே காரணமாகும். இருப்பினும், உள்நாள் நாணயப் பரிவர்த்தனைகளுக்கு மாறுவது டாலர் மதிப்பை நீக்குவது மட்டுமல்ல, மலிவான, திறமையான பரிவர்த்தனைகளை நோக்கிய ஒரு முன்னேற்றப் படியாகும். இதற்கிடையில், தென்னாப்பிரிக்கா, பிரேசில் மற்றும் இந்தியா ஆகியவை டாலரிலிருந்து முற்றிலும் விலகாமல் எச்சரிக்கையுடன் இதனை அணுகுவதையும் BRICS அமைப்பின் நுண்ணரசியலாகப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

BRICSன் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி என்பது 'புதிய வளர்ச்சி வங்கியை (NDB)' வலுப்படுத்தும் முயற்சியாகும். இவ்வமைப்பு உள்நாள் நாணயங்களில் கடன்களை விரிவுபடுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறது. கடன் பெறும் உறுப்பு நாடுகளின் உள்நாள் நாணயத்தில் 30% நிதியை வழங்க இவ்வங்கி இலக்கு வைத்துள்ளது என்கிறார்கள் ஆய்வாளர்கள். பாரம்பரிய நிறுவனங்களின் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட விதிமுறைகளுக்கு அப்பால் நெகிழ்வுத்தன்மையை நாடும் நாடுகளுக்கு வளர்ந்து வரும் NDB இன் பங்கு முக்கியமானது. 2011 ஆம் ஆண்டு புது தில்லியில் நடைபெற்ற 4வது BRICS உச்சிமாநாட்டில்தான் NDB குறித்த முன்மொழிவு செய்யப்பட்டது. பலசந்திப்புகள் மற்றும் பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப்

பிறகு, 2014 ஆம் ஆண்டு பிரேசில் நடுத்த 6வது உச்சிமாநாட்டில் 'புதிய வளர்ச்சி வங்கி' தொடர்பான ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. மேலும், 2005 ஆம் ஆண்டில் சீனாவின் ஷாங்காய் நகரில் அதன் தலைமையகம் நிறுவப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில், 2008 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட உலகளாவிய நிதி நெருக்கடிக்கு விடையிறுக்கும் வகையில், G20 உச்சிமாநாட்டில் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டை வளர்ப்பதற்கான புதிய நிறுவனக் கருவியை முன்மொழிந்ததன் மூலம், NDB என்ற கருத்தை இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் மன்மோகன் சிங்தான் வழங்கினார். இதில் உலகத் தலைமை என்று பீற்றித் திரியும் மோடிக்கு எந்தப் பங்குமில்லை, அதன் தலைமையகத்தை குஜராத்தில் நிறுவி உலக பனியா கார்ப்பரேட்டை வளர்க்க முயல்வதைத் தவிர. BRICS மன்மோகன் சிங் காலத்தொட்டு உருவாக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பு. அதன் நோக்கம் உலகில் உருவாகிவரும் ஒற்றை உலக ஒழுங்கிற்கான மாற்று ஒன்றை உருவாக்குவதன்மூலம் ஒரு சமநிலையை உருவாக்க முனைவதே. மாற்றாக, புதிய உலக ஒழுங்கு என்பது 1) உலகளாவிய அதிகாரம் மற்றும் நலன்களின் உறுதியான சமநிலை 2) அதிகாரம் வகிக்கும் அரசாங்கத்தின் புதிய மர்திரிகள் 3) உலகளாவிய செயல்முறைகளின் ஒருங்கிணைப்பு ஆகியவை புதிய கோட்பாடுகள் அல்லது கருத்தியல்கள் அடிப்படையில் உருவாக வேண்டும் என்பதே. ஆனால், மோடி அரசோ அதனைப் பனியா கார்ப்பரேட்டுகளின் காலனிகளாக வளர்ந்துவரும் பொருளாதார நாடுகளை மாற்றுவதில்தான் கவனம் செலுத்துகிறது. ஆக்கப்பூர்வமான உலகத் தலைமை என்பதற்கு மாற்றாக போர்வெறிகொண்ட வலதுசாரிகளின் அதிகார மையமாக அது மாறிக் கொண்டிருக்கிறது.

11வது BRICS உச்சிமாநாட்டில் (2019), இந்தியா வரம்பற்ற வாய்ப்புகளின் பூமி என்றும், உள்கட்டமைப்பு மேம்பாட்டில் முதலீடு செய்யுமாறு BRICS வணிகத் தலைவர்களிடம் வலியுறுத்தப்பட்டது. இந்தியா மிகவும் திறந்த மற்றும் முதலீட்டு நட்பு நாடு என்றும், உறுப்பு நாடுகளில் இருந்து அதிக அன்னிய நேரடி முதலீடுகளை எதிர்பார்க்கிறோம் என்றும் இந்தியா தனது கருத்தை முன்வைத்தது. அதன் ஒரு தொடர்ச்சியாகத்தான் 'புதிய வளர்ச்சி

வங்கி'யின் பிராந்தியக் கிளை இந்தியாவில் திறக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று பிரதமர் மோடி அழைப்பு விடுத்தது. அதன்மூலம் உள்நாட்டில் தனது 'விஷ்வகுரு' என்கிற பிம்பத்தை உருவாக்க முனைகிறார். ஏற்கனவே 'காமன்வெல்த்' மாநாட்டை நடத்தி அதில் தனது பொய்யான பிம்பத்தை கட்டமைக்க முயன்றார். அதாவது சுழற்சிமுறையில் வந்த இந்தியத் தலைமையை, தானே முயற்சி செய்தும், தனது திறமைக்காகத் தரப்பட்டதாகவும் சங்கிகள் கூவித் திரிந்ததை அறிவோம்.

BRICS உறுப்பினர்களாக இல்லாவிட்டாலும் 'புதிய வளர்ச்சி வங்கி' (NDB), பங்களாதேஷ், எகிப்து மற்றும் உருகுவே ஆகிய நாடுகளையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டுள்ளது. அதாவது BRICS கூட்டமைப்பில் இல்லாத நாடுகளுக்கும் கடனுதவி வழங்கும் ஓர் உலக வங்கிச் சேவையைச் செய்வதாக அமைந்துள்ளது. எனவே, NDB இன் உறுப்பினர்களை விரிவுபடுத்துவது, உலகின் வளரும் நாடுகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் தலைசிறந்த நிதி நிறுவனமாக மாறுவதற்கான ஒரு முன்முயற்சி என்பது கண்கூடு. BRICS உறுப்பு நாடுகளுக்குச் சமமான வாக்குரிமை உள்ளது. 'புதிய வளர்ச்சி வங்கி'யில் வீட்டோ அதிகாரம் இல்லை. ஐக்கிய நாடுகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள நிதி நிறுவனங்களைப் போல அல்லாமல் NDB நிபந்தனையற்ற நிதிகளை வழங்குகிறது. உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தில் இருக்கும் வடக்கு-தெற்கு பிரிவைச் சரிசெய்கிறது. இப்புதிய வங்கியின் முதன்மை நோக்கம் வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரங்களுக்கு இடையே ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதாகும்.

6. BRICSஇன் செயல்பாடுகளும், புவிசார் அரசியலும்

ஐ.நா. பாதுகாப்புக் கவுன்சிலின் இரண்டு நிரந்தர உறுப்பினர்களும் வல்லரசு நாடுகளான ரஷ்யாவும், சீனாவும் உலக ஒழுங்குக்கு அழைப்பு விடுப்பது உண்மையில் நகைப்புக்குரியது. காரணம், அவை அவற்றின் சந்தை விரிவாக்கத்தையும் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய மேற்குலக நாடுகள் அல்லாத ஒரு கூட்டமைப்பை உருவாக்கி உலகை இரண்டாகக் கூறுபோடுவதிலும் குறியாக உள்ளன. அதேநேரத்தில் BRICS அமைப்பில் உள்ள இந்தியாவை ஐ.நா. பாதுகாப்புக் கவுன்சில் விரிவாக்கத்தில் இணைத்துக் கொள்வதைத்

தடுப்பது மேற்குலகம் அல்ல, சீனாதான். பிராந்திய மேலாதிக்கத்தில் இந்தியாவுடன் பகை பாராட்டும் சீனா, உலக ஒழுங்கில் இந்தியாவுடன் அணிசேருவதில் உள்ள நுண்ணரசியல் பிராந்திய மேலாதிக்கமே. BRICS அமைப்பில் பாகிஸ்தானையும் சேர்த்துக்கொள்வது என்ற நிலைப்பாட்டில் இந்தியாவின் அச்சம் வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. பாகிஸ்தானுடன் இந்தியா ஒரே அமைப்பில் உறுப்பினராக அமையும்போது, உள்ளூரில் பாகிஸ்தான் எதிர்ப்புத் தேசிய வெறியை ஊட்டி அரசியல் செய்ய முடியாது. மற்றொரு காரணம், சீனாவும் பாகிஸ்தானும் தங்களது குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி நிரல்களை மிகவும் திறம்படத் தொடர அது அனுமதிக்கும் என்று இந்திய அரசு அச்சம் கொள்கிறது.

இதன் விளைவாக, சீனா ஏற்கனவே பொருளாதார உறவுகளை வைத்திருக்கும் பல நாடுகளின் உறுப்பினர்கள் BRICSஇல் இருப்பதால், தவிர்க்க இயலாமல் BRICS சீனாவை மையமாகக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இது இந்தியாவின் வெளியுறவு நிலையில் உருவாகி உள்ள சிக்கல். இச்சிக்கலை மீறி ரஷ்யாவின் ஆதரவுக் கரமாகத் தன்னை BRICSஇல் நிலைநிறுத்திக் கொள்ள இந்தியா முயல்கிறது என்பதே யதார்த்தம். அதன் ஒரு வெளிப்பாடே உக்ரைன் போரில் உருவான பொருளாதாரத் தடையை மீறி ரஷ்யாவிடம் எண்ணையை டாலரல்லாத உள்நாட்டு நாணயத்தில் வர்த்தகம் செய்யும் முடிவை இந்தியா அமல்படுத்தியது. அதேநேரத்தில் உக்ரைன் அதிபரையும் சந்தித்துத் தான் முற்றிலுமாக அமெரிக்க, மேற்குலகை எதிர்ப்பதில்லை என்றும் உலகளாவிய வடக்கிற்குத் தான் ஒரு நம்பகமான கூட்டாளி என்பதையும் வெளிப்படுத்துவதாகக் காட்டிக் கொள்கிறது. வழக்கம்போல் தனது இரட்டை வேடத்தை இராஜதந்திரம் என்று புழுகித் திரிகிறது.

உலகின் இரண்டாவது பெரிய எரிவாயு இருப்புகளைக் கொண்ட ஈரானைச் சேர்ப்பதன் மூலம் BRICS குழுக்கள் சர்வதேச அரங்கில் அதிக பொருளாதார சக்தியைப் பெற முயல்கின்றன. கூடுதலாக, BRICS அமைப்பில் மிக முக்கியமான பங்களிப்பாளர்களான சீனாவும் இந்தியாவும் எதிர்காலத்தில் பலனடையும், ஏனெனில் இரண்டுமே

எண்ணெயைப் பொறுத்தவரை இறக்குமதியையே நம்பி உள்ளன. சோயாபீன்ஸ், சோளம், கோதுமை ஆகியவற்றில் அர்ஜென்டினா உலகின் முன்னணி சப்ளையராக உள்ளது. உலகளாவிய தளத்தில் உணவு விநியோகத்தில் BRICS தனது பொருளாதார சக்தியை வலுப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பாக அர்ஜென்டினாவைக் கூட்டமைப்பில் சேரக் கோரியுள்ளது. எனவே, இக்குழு விரிவாக்கம். செய்தால் அதாவது வளர்ந்து வரும் புதிய பொருளாதார நாடுகளை அமைப்பில் சேர்க்க அனுமதித்தால், உணவு விநியோகத்தில் வளரும் நாடுகளிடையே BRICS ஒத்துழைப்பை அதிகரிப்பதற்கான சாத்தியம் உள்ளது என்று ஏற்றுமதி குறித்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தெரிவிக்கின்றன.

தென் அட்லாண்டிக் பெருங்கடலில் பிரேசில், இந்தியப் பெருங்கடலில் தென்னாப்பிரிக்கா, இந்தியப் பெருங்கடல் மற்றும் வங்காள விரிகுடாவில் இந்தியா, பசிபிக் பெருங்கடலில் சீனா, ஆர்டிக் மற்றும் பசிபிக் பகுதியில் ரஷ்யா என புவிசார் அரசியலில் புவியியல் ரீதியாக BRICS நாடுகள் ஒரு முக்கியமான போர்த்தந்திர இடத்தில் உள்ளன. அதாவது, வர்த்தகத்திற்கான உலகின் பெரும்பாலான கடல் வழிகளை இக்கூட்டமைப்பு நாடுகள் ஆக்கிரமித்துள்ளனர். இது புவிசார் அரசியலில் கவனம்பெறக்கூடிய ஒரு புள்ளியாக உள்ளது. இதன் விளைவு அமெரிக்க மேற்கத்திய நாடுகள் தங்களது ஆதிக்கத்தை இக்கூட்டமைப்பு நாடுகளிடமிருந்து இறுக்கமாக்க முனையும். அதற்கான பல வழிகளை அவை உருவாக்கும். உளவுத்துறைகளின் பயனால், எல்லைத்தாண்டிய பயங்கரவாதம், உள்நாட்டுக் குழப்பங்கள் என இந்நாடுகளின் ஒற்றுமையைச் சிதைக்க அவை தங்களது அனைத்து வழிமுறைகளையும் பிரயோகிக்கும். உண்மையில் உலகத் தலைமை என்பதற்கான ஒரு போட்டி அமைப்பாக BRICS தன்னை முன்வைத்துக் கொண்ட போதிலும் அதன் எதிர்காலத்தை அமெரிக்க, ஐரோப்பிய கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களே தீர்மானிப்பதாக அமையும் என்பதே யதார்த்தம். அமெரிக்கச் சார்பு நாடுகளான யு.ஏ.இ. மற்றும் சவுதி அரேபியா போன்ற நாடுகள் உறுப்பினர்களாவதன் வழியாக அமெரிக்க எதிர்ப்பை மட்டுப்படுத்த முனையும்.

அடிப்படையில் இன்றைய கார்பரேட் மூலதனத்தின் இரண்டு மையங்களாக மாறிவிட்ட உலகின் போட்டிக்குள் சிக்கிவிட்டது உலகம் என்பதையே இவை எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது.

பசிபிக் மற்றும் அட்லாண்டிக் பெருங்கடல்களை இணைக்க இந்தியப் பெருங்கடல் வழியாக மூன்றாவது நீளமான நீருக்கடியில் ஒளியிழை கேபிளை உருவாக்குவது BRICS நாடுகளால் மேற்கொள்ளப்படும் மிக முக்கியமான கடல்சார் திட்டங்களில் ஒன்றாகும். இந்த “34,000 கிமீ நீளம் மற்றும் 12.8 ‘டெராபிட்’ திறன் கொண்ட ‘நெட்வொர்க்’, உலகின் மூன்றாவது நீளமான நீருக்கடியில் ‘கேபிள்’, ரஷ்யாவில் உள்ள விளாடிவோஸ்டாக், சீனாவில் சாந்தூ, இந்தியாவில் சென்னை, தென்னாப்பிரிக்காவில் கேப் டவுன் மற்றும் பிரேசிலில் உள்ள ஃபோர்ட் லேசாவை இணைக்கிறது” என்கிறது ஓர் ஆய்வு. இந்தத் திட்டத்தினால் BRICS தனிப்பட்ட, பாதுகாப்பான ‘இன்ட்ராநெட்’ உருவாக்கி, முக்கியமான நிதி மற்றும் பாதுகாப்புத் தகவல்களைப் பரிமாற்றலாம். இதன்மூலம் தனக்கானதொரு அமெரிக்க மேற்குலக நாடுகளால் கண்காணிக்கப்படாத ஓர் உலகளாவிய வலைப்பின்னலை உருவாக்கலாம் எனத் திட்டமிடுவதாகத் தெரிகிறது.

7. BRICSம் இந்தியாவின் பிராந்திய வல்லரசு

ஆசைகளும்

2024இல் நடந்த BRICS அமைப்பின் 16வது உச்சிமாநாட்டின் போது, இந்தியா மற்றும் ரஷ்யா 16 ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்டனர். அணுசக்தி, சூரிய ஆற்றல், பாதுகாப்பு, மின்சாரம், விண்வெளி போன்ற பல துறைகளிலும் எதிர்கால ஒப்பந்தங்கள் குறித்த அறிவிப்புகள் வெளியிடப்பட்டன. ஜனாதிபதி புடின்கூடன்குளத்தின் மூன்றாவது மற்றும் நான்காவது அலகுகளுக்கு அடிக்கல் நாட்டினார். இந்தியாவில் கூடன்குளம் அணுமின் நிலையம், இரசாயனங்கள், சுரங்கம், மருந்துகள், இரயில்வே போன்ற துறைகளில் முதலீட்டுத் திட்டங்களுடன் வருமாறு இரு தலைவர்களும் நிறுவனங்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தனர். ஆக, நேரு காலத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட இந்திய ரஷ்ய உறவு BRICS மூலமாக ஒரு புதிய பரிணாமத்தை

அடைந்துள்ளது எனலாம். இதில் மோடியின் பங்கு இந்த ஒப்பந்தங்களைக் குஜராத் பனியா கார்பரேட்டுகளுக்கும் குறிப்பாக அதானி, அம்பானிக்கும் திருப்பிவிடும் பணி மட்டுமே என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல வேண்டியுள்ளது. இந்திய முதலாளிகள் உலகை ஆள்வதாகச் சொல்லப்படும் தேசபக்தியின் லட்சணம், இந்திய வங்கிகளில் பலகோடி கடன்களை வாங்கிக் கொண்டு 'நாமம்' சாத்திவிட்டுச் சென்றதில் பெரும்பான்மையினர் இந்த தேசபக்த குஜராத் பனியாக்கள்தான். முதலாளிகளுக்குத் தேசம் இல்லை. உழைக்கும் சாமானிய மனிதர்களுக்கு மட்டுமே தேசம். அதனால்தான் மார்க்ஸ்-ஏங்கெல்ஸ் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு இருப்பது தேசமல்ல, சர்வதேசம் என்றார்கள்.

இப்பகுதியில் சீனாவின் முன்னிருப்பு (பிரசன்னம்) அதிகரித்துள்ள பின்னணியில், இந்திய ரஷ்ய கூட்டு வலுவானதாக மாறிவருகிறது. 11வது BRICS உச்சிமாநாட்டில் (2019) பிரதமர் மோடி, ரஷ்ய அதிபர் விளாடிமிர் புதினைச் சந்தித்து பேசினார். இந்தச் சந்திப்பின் போது இருதரப்பு உறவுகளின் முன்னேற்றம் குறித்து இரு நாட்டுத் தலைவர்களும் ஆய்வு செய்தனர். 2015 ஆம் ஆண்டிற்குள் 25 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர் வர்த்தக இலக்கு ஏற்கனவே எட்டப்பட்டுள்ளது என்று அவர்கள் எடுத்துரைத்தனர். இந்திய மாநிலங்களுக்கும் ரஷ்ய மாகாணங்களுக்கும் இடையே முதல் இருதரப்பு, பிராந்திய மாநாட்டை நடத்தவும் அவர்கள் முடிவு செய்துள்ளனர். ஆர்டிக் பிராந்தியத்தில் இயற்கை எரிவாயுவின் சாத்தியம் குறித்த ஆய்வுக்காக முதலீடு செய்யுமாறு இந்தியாவுக்கு அதிபர் புடின் அழைப்பு விடுத்தார். அவர்களுக்கிடையேயான வர்த்தக அளவு தோராயமாக \$95 பில்லியனாக உள்ளது, இது இரு நாடுகளுக்கும் பெரும் வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது. இது \$100 பில்லியனை தாண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதாகப் பொருளியல் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

“சீனாவுடனான தொழில்நுட்ப மற்றும் நிதி ஒத்துழைப்பில், குறிப்பாக “மேக் இன் இந்தியா” திட்டங்களில் இந்தியாவுக்குப் பெரிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. இந்தியாவும் 1962ல் இருந்து சீனாவுடன் எழுந்த அவநம்பிக்கை மற்றும் சிக்கலான உறவை நிவர்த்தி செய்ய

விரும்புகிறது. லத்தீன் அமெரிக்கா, ஆப்ரிக்கா, யூரேசியா மற்றும் ஆசியா ஆகிய நாடுகள் ஒன்றிணைந்து தங்களுக்கென ஒரு “பிராந்தியத்தை” உருவாக்குவதற்கு முனைகின்றன. பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து உறுப்பு நாடுகள் இருப்பதால், அடிப்படையில் BRICSம் ஒரு பிராந்திய அமைப்பாகவே உள்ளது. மேலும், இது குளோபல் தெற்கிலிருந்து ஒரு கலப்பின இடைநிலைக் குழுவாக முன்னிலைப்படுத்தப்படலாம். இது இரு-இடை-பிராந்தியவாதம், மெகா-இன்டர்-பிராந்தியவாதம் மற்றும் டிரான்ஸ்-பிராந்தியவாதம் போன்ற பாரம்பரிய இடை-பிராந்திய வரையறைகளைக் கடக்கிறது” என்று ஆய்வாளர்களால் வரையறுக்கப்படுகிறது.

“இந்நாடுகளுடன், பருவநிலை மாற்றம், சர்வதேச நிர்வாகம், பயங்கரவாதம், வெளிநாட்டு உதவி, விவசாயம், உணவுப் பாதுகாப்பு போன்றவை குறித்து இந்தியா தொடர்ந்து விவாதித்து வருகிறது. அதே BRICS உச்சிமாநாட்டில், பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கான நீண்ட கால வரைபடத்தை இந்நாடுகளும் ஒப்புக்கொண்டன. ரயில்வேயில் வர்த்தகம் மற்றும் முதலீடு, தொழிற்கல்வி, உயர்கல்வி, வின்வெளி போன்றவற்றிலும் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுக்கு இந்தியாவுக்கான நுழைவாயில் பிரேசில். பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்நாடுகளுடனான உறவில் இந்தியாவும் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது. பிரேசிலுடனான உறவின் மூலம், லத்தீன் அமெரிக்கக் கண்டத்தைத் திறம்படச் சென்றடையும் என்ற எண்ணம் இந்தியாவிற்கு உள்ளது. எச்ஐவி, ஹைபடைடில் C மற்றும் காசநோய் போன்ற நோய்களின் பொதுவான பிரச்சனைகளை இரு நாடுகளும் எதிர்கொள்வதால், மலிவு விலையில் மருந்து, நோயறிதல் கருவிகள் மற்றும் மருத்துவ வசதிகளை மேம்படுத்துவது தொடர்பான ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதில் உறுதியாக உள்ளன. தென்னாப்பிரிக்காவுடனான அதன் ஈடுபாட்டுடன், இந்தியா மிகவும் நம்பிக்கையுடன் உள்ளது. சீனாவைத் தவிர, உள்கட்டமைப்பு, உற்பத்தி மற்றும் நிதித் துறைகளில் இந்தியாவும் முக்கிய முதலீட்டாளராக மாறியுள்ளது” என்று ஆய்வாளர்கள் தங்கள் கட்டுரைகளில் தெரிவிக்கின்றனர்.

“ஏறத்தாழ 140 இந்திய நிறுவனங்கள் தென்னாப்பிரிக்காவில் சுமார் 4 பில்லியன் டாலர் முதலீடு செய்து 18,000 பேருக்கு மேல் வேலை வாய்ப்புகளை வழங்கியுள்ளன என்று சமீபத்திய ஆய்வு கூறுகிறது. அவர்களின் இருதரப்பு வர்த்தக எண்ணிக்கை 2015 இல் 10 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களாக இருந்தது மற்றும் 2021 ஆம் ஆண்டில் 20 பில்லியன் டாலராக உயர இலக்கு நிர்ணயித்துள்ளது. இன்று தென்னாப்பிரிக்காவில் முதலீடு செய்யும் நாடுகளில் இந்தியா முதலிடத்தில் உள்ளது எனவே, தென்னாப்பிரிக்காவுடன் குறிப்பாக BRICS கூட்டமைப்பின் கட்டமைப்பில் பொருளாதார ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்த இந்தியா ஒவ்வொரு முயற்சியையும் செய்து வருகிறது. தற்போது, ரஷ்யா, சீனா, பிரேசில் மற்றும் தென்னாப்பிரிக்கா தொடர்பான இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கையானது BRICS நிறுவன அமைப்புகளின் கட்டமைப்பிற்குள் முக்கியமாக வடிவம் பெற்று வருகிறது” என்று இக்கூட்டமைப்பில் இந்தியாவின் நிலை குறித்து விவரிக்கின்றன இது குறித்து உரையாடும் கட்டுரைகள்.

8. BRICS குறித்து நிலவும் பொதுவான கருத்துகள்

1. BRICS இல் வெளிப்படையான மேற்கத்திய எதிர்ப்புக் கொள்கை நிலவாது. ஏனெனில் அதில் உள்ள பெரும்பான்மையான அரசாங்கங்கள் மேற்கு நாடுகளுடன் உறவுகளை மோசமாக்கிக் கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. ஆனால், அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றிய வழிகாட்டுதல்கள், அவை கூறும் வழிமுறைகள் இல்லாத அரசியல் மற்றும் பொருளாதார உறவுகளைக் கட்டியெழுப்ப அதற்கான பல்வேறு விருப்பங்களை அவர்களிடம் உருவாக்க BRICS ஓர் அடிப்படையாக அமைகிறது. இந்த விருப்பங்கள் உலக அரங்கில் புறநிலை மாற்றங்களைப் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளன.

2. மக்கள்தொகை மறுபகிர்வு, பொருளாதாரம், இராணுவம், ஓரளவு மேற்கத்திய மையமான தொழில்நுட்பம் சார்ந்த உலக ஒழுங்கில் இருந்து மாறுவதற்கான நிலைமைகளை உருவாக்குவது BRICS இன் முதன்மையான சாத்தியமாக உள்ளது. அதனால், மேற்கத்திய நாடுகள் அல்லாத நாடுகள் மாற்றத்தைக் கோருவதில் அதிக நம்பிக்கையுடன் உள்ளதை இது

வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது.

3. அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் கொள்கைகள், தங்கள் சொந்த பார்வை நிலைகளைப் பின்பற்றுவதையும், எதிர்ப்பாளர்களைத் துன்புறுத்துவதையும் வலியுறுத்துகின்றன. மேற்கத்தியச் சமூகத்திற்கு வெளியே கிட்டத்தட்ட எல்லா இடங்களிலும் நிராகரிப்பைத் தூண்டுகின்றன. இவற்றிலிருந்து ஒரு மாறுபட்ட பாதையைத் தேர்வு செய்ய முயல்கிறது BRICS கூட்டமைப்பு.

4. மேலும், உலகளாவிய அமைப்பில் வளர்ந்து வரும் பொருளாதார நாடுகளின் சேர்க்கை, பங்கேற்பு, திறந்த உலகப் பொருளாதாரம், உலகளாவிய வர்த்தகம், அதற்கான விதிகள், நிர்வாகத்திற்கான தேவையான உலக வர்த்தக அமைப்பு, மற்றும் பிற நிறுவன சீர்திருத்தங்களை ஆக்கப்பூர்வமாகத் தொடர BRICS உதவும் என்று நம்பப்படுகிறது.

5. BRICS கூட்டமைப்பில் நடைமுறைக்கான குறிப்பிட்ட விதிமுறைகள் இன்னும் முறைப்படுத்தப் படவில்லை, மேலும் BRICS க்கு இன்னும் ஒரு விதிமுறை அடங்கிய சாசனம் அல்லது புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பதற்கான பொருத்தமான சட்டக் கட்டமைப்பு இல்லை.

6. BRICS அமைப்பில் அங்கம் வகிக்கும் எந்தவொரு நாட்டின் விண்ணப்பத்திற்கும் வாதிடுவது அல்லது முழுமையான ஆதரவை வழங்குவது என்று வரும்போது, சக உறுப்பு நாடுகள் மத்தியில் ஒன்றொக்கொன்று இடையில் சந்தேகம் உள்ளது. சான்றாக, இந்தியா - பர்கில்தான், ஈரான் - சவுதி அரேபியா போன்றவை.

7. ஐக்கிய நாடுகளின் பாதுகாப்புக் கவுன்சிலில் உள்ள இரண்டு வல்லரசுகளையும் (சீனா மற்றும் ரஷ்யா) உறுப்பினர்களாக BRICS கொண்டுள்ளது. பூமியில் அதிக மக்கள்தொகை கொண்ட இரண்டு நாடுகளைக் (இந்தியா மற்றும் சீனா) கொண்டுள்ளது. இது சமகால அரசியல் அமைப்பில் இதனை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக ஆக்குகிறது. அதன் உறுப்பினர்கள் நான்கு கண்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றும் தென் அமெரிக்காவில் பிரேசில், யுரேசியாவில் ரஷ்யா, தெற்காசியாவில் இந்தியா, கிழக்கு ஆசியாவில் சீனா மற்றும் ஆப்பிரிக்காவில்

தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற அவர்களின் பிராந்தியங்களில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர். அவ்வகையில் உலகின் பெரும்பகுதியிலான நாடுகள் இதில் அங்கம் வகிப்பதற்கான சாத்தியங்கள் காணப்படுகின்றன.

8. இக்குழுவானது உலகின் முதல் ஐந்து இராணுவச் செலவினங்களைக் கொண்ட நாடுகளில் சீனா, இந்தியா, ரஷ்யா ஆகிய மூன்றையும் உறுப்பினர்களாகக் கொண்டுள்ளது. 2021இன் கணக்கீட்டின்படி 801 பில்லியன் டாலர் இராணுவச் செலவில் அமெரிக்கா முதலிடத்தில் உள்ளது. அதைத் தொடர்ந்து 293 பில்லியன் டாலர் சீனா இராணுவத்திற்காகச் செலவழித்துள்ளது. 2020 இல் இருந்து இராணுவச் செலவினம் 4.7 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. 76.6 பில்லியன் டாலர்களைச் செலவழித்து ராணுவச் செலவினங்களில் இந்தியா முதல் மூன்று இடத்தில் உள்ளது. இந்தியா ஆயுதங்கள் மற்றும் பிராந்தியத்தில் ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் நவீனமயமாக்கலை நோக்கி நகர்கிறது, மேலும் அதன் இராணுவ பட்ஜெட்டில் 64 சதவீதம் உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கூறுகளை (components) மேம்படுத்துவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்கிறது ஸ்டாக்ஹோம் சர்வதேச அமைதி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் 2022ஆம் ஆண்டிற்கான அறிக்கைகள். இத்தகைய சூழலில் சீனாவும், இந்தியாவும் இணைந்து செயல்படுவதும், ஒருவருக்கொருவர் வெறுப்பு மற்றும் சந்தேகம் ஆகியவற்றை ஒதுக்கி வைத்து BRICS வளர்ச்சிக்கான ஒரு செயல்தந்திரம் மற்றும் கொள்கையை வகுத்து, அமைப்பின் இலக்குகள் மற்றும் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவது அவசியம் என்கின்றனர் BRICSஇன் ஆலோசகர்கள்.

உலகளாவியப் போரச்சூழலுக்குக் காரணமாக BRICS கூட்டமைப்பு அமையாமல் உலக அமைதிக்கான ஒன்றாக அமையவேண்டும் என்பது பொதுவான எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது. போர் என்பது உலக ஆதிக்கப் போட்டிக்கானது மட்டுமல்ல அதற்கான அரசியல் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. உலகை, அதன் மூலவளத்தைக் கொள்ளையிட ஒரு போர் தயாரிப்பிற்கான முனைப்பே இத்தகைய உலகைப் பங்கிடும் கூட்டமைப்புகளின் உருவாக்கம் என்பதை முந்தைய உலகப் போர்கள் எடுத்துக் காட்டி

உள்ளது. இன்று உலகளாவிய அளவில் உருவாகி உள்ள பொருளியல் நெருக்கடிகளைத் தீர்க்க உலக முதலாளியம் இத்தகைய குழுக்களாக ஒன்று திரண்டு சந்தைகளில் தங்கள் ஏகபோகத்தை நிறுவிக்கொள்ள முயல்கின்றன. இன்றைய உலகின் அதிக உயிராற்றலைக் கொண்ட நாடுகளாக உள்ள இந்தியா, சீனா இரண்டும் தங்கள் மக்களின் உழைப்பையும், உயிராற்றலையும் உறிஞ்சி உலக முதலாளியத்திற்குத் தாரைவார்க்கவும், உள்நாடு முதலாளிகளை உலக முதலாளிகளாக மாற்றவுமான ஓர் ஏற்பாடே இத்தகைய கூட்டமைப்புகள். அதன் நுண்ணரசியல் என்பது சந்தைகளைப் பங்கிடுவதும், மனித உயிராற்றலை உறிஞ்சுவதுமே. அதனால் இத்தகைய கூட்டமைப்புகளின் நுண்ணரசியலைப் புரிந்துகொள்ள மாவோ கூறிய இந்த வாசகத்தைக் கவனத்தில் வைப்பது நல்லது: “அரசியல் இரத்தம் சிந்தாத போர். போர் இரத்தம் சிந்தும் அரசியல்.”

பயன்பட்ட கட்டுரைகள் மற்றும் நூல்கள்

1. ஏகாதிபத்தியம் - முதலாளித்துவத்தின் உச்சக்கட்டம், வி.இ. லெனின், மூன்றாம் பதிப்பு, முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ
2. The Politics Underpinning The BRICS Expansion, KThangjalen Kipgen, Sukalpa Chakrabarti, 2022, <https://doi.org/10.47305/JLIA2283445k>
3. BRICS: A Major Forum for India in Current World Dynamics, Avinash Kumar Gupta, 022 IJCRT, Volume 10, Issue 8 August 2022, www.ijcrt.org
4. Idea and Politics of World Order, Dr. Hans Köchler, International Progress Organization, 2022
5. Evolution of World Order, Leonid E. Grinin, Evolution and Big History 2016, Page 75-95. Russian Science Foundation (Project No. 15-18-30063)
6. Unipolar World versus Multipolar World, Erdogan A, 2024. Thailand
7. World Order, Encyclopedia Princetoniensis, <https://pesd.princeton.edu/node/696>
8. BRICS 2020: Achievements and Future Challenges. Summit of Leaders of Brazil, Russia, India, China, and South Africa By Kester Kenn Klomegh, Global Research, November 18, 2020
9. BRICS Will Change The Power Balance In The Global Energy Market, Countercurrents 28/08/2023 <https://countercurrents.org/2023/08/brics-will-change-the-power-balance-in-the-global-energy-market/>
10. Notes on India, BRICS and Digital Economy, Ashish Kumar Singh, Countercurrents, <https://countercurrents.org/2020/02/notes-on-india-brics-and-digital-economy/>

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

சம்பல்-கேள்விக்குறியாகும் மதச்சார்பின்மை!

அம்பேத்கர் வகுத்தளித்த அரசியல் சாசன வைர விழாவினை கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், நாடாளுமன்ற கூட்டத் தொடரில் அது தொடர்பான 3 நாள் தொடர் நிகழ்வில் பேசிய உள்துறை அமைச்சர் அமித்சா அம்பேத்கர் குறித்து திட்டமிட்டு சிறுமைப்படுத்தினார். அம்பேத்கர் பெயரை 7 முறை உச்சரித்த அவர் அம்பேத்கர் பெயரை சொல்வது ஒரு ஃபேஷனாக போய்விட்டது என்றும், அம்பேத்கர் பெயரை சொல்வதற்கு பதில் கடவுள் பெயரை சொன்னாலாவது புண்ணியம் கிடைக்கும் சொர்க்கத்திற்குப் போகலாம் என்றார். அம்பேத்கர் மீதான பாஜக மற்றும் சங்கப்பரிவாரங்களின் ஒவ்வாமை அரசியல் சாசன வைர விழாவில் அப்பட்டமாக வெளிப்பட்டது. அம்பேத்கரின் மீதான அமித்சாவின் வெறுப்பு என்பது சமத்துவத்தின் மீதான மதச்சார்பின்மையின் மீதான ஜனநாயகத்தின் மீதான ஏன் அம்பேத்கரின் அரசியல் சாசனத்தின் மீதான ஒட்டுமொத்த வெறுப்பு என்றே பொருள் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

சிறுபான்மையினர் நல நாளை நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கும் நாளில் உச்சநீதிமன்றத்தில் தொடுக்கப்பட்ட ஒரு வழக்கு அரசியல் சாசனத்தின் முகப்பில் இருக்கும் சோசலிசம் மற்றும் மதச்சார்பின்மை தொடர்பான முகப்பு உரையையும் அது தொடர்பான சட்டப்பாதுகாப்புகளையும் நீக்கக்கோரியது மிகுந்த உள்நோக்கம் கொண்டதாகும். ஒரு மேலைநாட்டு அறிஞர் குறிப்பிட்டது போல இந்திய அரசியல்சாசனம் என்பது அரசியல்சாசனம் மட்டுமல்ல அது ஒரு சமூக மக்களாட்சி சாசனமாகும். ஆனால்

சோசலிசம், மதச்சார்பின்மை, ஜனநாயகம் போன்றவற்றை பாதுகாக்கும் அரசியல் சாசனம் ஆளும் பாஜகவிற்கு பெரும் தடையாகவே இருக்கிறது. அந்த தடை அம்பேத்கரை சிறுமைப்படுத்துவதில் மட்டுமல்ல சோசலிசம், ஜனநாயகம், மற்றும் மதச்சார்பின்மை ஆகியவற்றை கேள்விக்குளாக்குவதில் போய்முடிந்திருக்கிறது.

உச்சநீதிமன்றமும், மக்களாட்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் அமைப்புகள் இந்தியாவின் மதச்சார்பின்மை மற்றும் சோசலிசம் போன்றவை குறித்து கவலைபடுகின்றன. அவை வெறும் வார்த்தைகள் அல்ல மக்களாட்சியின் முழு பொருளும் அவற்றில்தாம் இருக்கின்றன என்கின்றன அவை. தாராளவாத ஜனநாயகத்தின் பொருளே அரசியல் சாசனம் தந்துள்ள முகப்பு வாசகங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதுதான். ஆனால் பாஜகவின் ஆட்சியில் அவை எப்போதோ பொருளற்றுவிட்டன. அரசியல் முகப்புரையை திருத்த செய்வது, ஒற்றை இந்தியா, ஒற்றை அரசு, ஒற்றைக் கலாச்சாரம் பலத்த எதிர்ப்பிற்கிடையே இன்றைக்கு நாடாளுமன்ற கூட்டுக்குழுவிற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரே இந்தியா ஒரே தேர்தல் வரிசையில் ஒற்றை மதத்தை அது சட்டவழியிலும், சட்டத்திற்குப் புறம்பாகவும் நிறுவ முயற்சித்துக்கொண்டுள்ளது. அவற்றில் ஒன்றுதான் சிறுபான்மையினர் வழிபாட்டுத்தலங்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதாகும்.

வலிப் வாரிய சொத்துகளை ஒரு பக்கம் முடக்குவதற்கும், கையகப்படுத்துவதற்கும் இடையே அவர்களது வழிபாட்டுத்தலங்களை வரலாற்றை நேர் செய்வதன் பெயரில்

அகற்றவும், இடிக்கவும் முயற்சிக்கிறது பாஜக தலைமையிலான மோடி அரசு.

மன்னராட்சியின் தவறுகளை திருத்துகிறோம் என்று மக்களாட்சியின் பெயரில் அவர்கள் தொடர்ந்து இந்தியச் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக கட்டவிழ்த்திருக்கும் சட்ட வழியிலான, சட்டத்திற்குப் புறம்பான வன்மம், வன்செயல்கள் நாட்டை ரத்தக்களறிக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளன. பாபர் காலத்தில் அயோத்தியில் ராமர் கோவிலை இடித்துவிட்டுக் கட்டப்பட்டதாகச் சொன்ன பாபர் மகுதியை சட்டவழியிலும் சட்டத்திற்குப் புறம்பாகவும் சென்று இடித்துத்தள்ளியதுதான் நாட்டின் ஆகப்பெரிய மக்களாட்சி முறைக்கான சவாலாக அமைந்தது. 90களில் இடிக்கப்பட்ட பாபர் மகுதி ஒரு குறியீடுதான். அது பல பாபர் மகுதிகளை அல்லது சிறுபான்மையினர் வழிபாட்டுத்தளங்களை, வாழ்விடங்களைப் பறிக்கப்போகிறது, இடித்துத் தள்ளப்போகிறது என்பதற்கான அடையாளமாக அமைந்துவிட்டது.

மீண்டும், மீண்டும் ஆட்சியமைத்த மோடி தலைமையிலான அரசு அப்படியான செயல்களை தமக்கு மக்கள் வழங்கிய அனுமதியாக, அதிகாரமாகவே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சிறுபான்மையினரை இரண்டாம்தர குடிமக்களாக வைப்பதற்கான சட்டப் பாதுகாப்புகள், மற்றும் வன்முறை வழியில் அவர்களை முகாம்களுக்குள் அடைத்தல் என நாஜிக்களின் பாணியிலான நடவடிக்கைகள் தற்போது வேகமெடுத்துள்ளன. அந்த வகையில் மகுதிகளை கோவில்களாக்கும் 'அறப்பணி'யை தற்போது பாஜக அரசு முன்னெடுத்துக் கொண்டுள்ளது.

பாபர் மகுதியை இடிப்பதற்கான சட்ட, சட்டத்திற்குப் புறம்பான காரணங்களை எவ்வாறு சொல்லியதோ அவ்வாறான காரணங்களையே தற்போது உபியில் உள்ள சம்பல் ஐமா மகுதிக்குமான காரணங்களை அடுக்குகிறது. 1526 இல் மொகலாய மன்னர்களின் ஆட்சியில் பாபர் தலைமையிலான அரசு, பாரம்பரியமாக இருந்துவந்த அரிஅர கோவிலின் ஒரு பகுதியை இடித்து மகுதி கட்டியதாக கூறப்படுகிறது. எனவே தற்போது அதை ஆய்வு செய்து அகற்றிவிட்டு மீண்டும் அரிஅர கோவிலைக் கட்ட வேண்டும் என்று

பாஜக பரிவாரங்கள் கோருகின்றன.

ஏற்கனவே உ.பி.யிலுள்ள ஞானவகாபி மற்றும் காசிவிசுவநாதர் தொடர்பாக வழக்குத் தொடுத்த அதே சட்டத்தரணியொருவரின் பெயரில் உள்நோக்கத்துடன் சம்பல் மகுதி தொடர்பாகவும் வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வழக்கை விசாரித்த உள்ளூர் நீதிமன்றம் எந்த ஒரு கேள்விக்கும் இடம் வைக்காமல், ஒருதரப்பாக மகுதி இடத்தை ஆய்வு செய்ய, உத்தரவிட்டது. ஆய்வு நடத்த சென்ற குழுவின மீது சம்பல் பகுதி மக்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து குழுவினரைத் தடுத்து நிறுத்தியுள்ளனர். இதனையடுத்து அங்கு பெரும் கலவரம் வெடித்திருக்கிறது.

வேண்டுமென்றே காவல்துறையினர் அவர்கள் மீது கண்ணீர் புகைகுண்டுகளை வீச, மக்கள் தரப்பிலிருந்து கல்லெறியும் நடந்தது. இந்த நிகழ்வைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு காவல்துறை மற்றும் காவல்துறை போன்ற சீருடையற்ற குண்டர்கள் மக்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்திக் கொண்டுள்ளனர். இந்த நிகழ்வில் 5 முஸ்லீம்கள் கொல்லப்பட்டனர். திட்டமிட்ட இந்த மோதலில் காவல்துறையும் அவர்களுடன் சேர்ந்தவர்களும் அதைத்தான் எதிர்பார்த்தனர். இந்த வன்முறை குறித்து உத்தரபிரதேச அரசு சிறுபான்மையினரை அச்சுறுத்தும் அல்லது பதட்டத்தில் வைத்திருக்கும் அல்லது உளவியல் நெருக்கடியில் தள்ளும் நடவடிக்கைகளை மறைத்துவிட்டு கல்லெறிபவர்களை வன்முறையாளர்களாக, பயங்கரவாதிகளாகச் சித்தரிக்கத் தொடங்கியது.

வன்முறையின் போது பொது சொத்துக்களுக்கு சேதம் வளைவித்தவர்களிடமிருந்து இழப்பீடு பெறப்படும் என்றும், கல்வீச்சில் ஈடுபட்டவர்களின் புகைப்படங்கள் சுவரொட்டிகளாக நாடெங்கும் ஒட்டப்படும் என்றும் அவர்களை கைது செய்ய தகவல் அளிப்போருக்கு வெகுமதி அளிக்கப்படும் என்றும் அறிவித்துள்ளது. கடந்த காலங்களில் குடியுரிமைச் சட்டத்திற்கு எதிராக போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களின் புகைப்படங்களை உ.பி அரசு இவ்வாறே ஒட்டியிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இது நீதிமன்றத்தின் கடும் கண்டனத்திற்கு உள்ளானதால் அதை திருப்பப்பெற்றது.

தற்போது கல்வீச்சில் ஈடுபட்டவர்களின் புகைப்படங்களை ஒட்டுவதன் வழி ஒரு தொகுதி மக்களை தனிமைப்படுத்துவதுடன், அவர்களை ஒட்டுமொத்தமாக பயங்கரவாதிகள் என்று குற்றம் சாட்டுகிறது. இது நிலைமையை தனிக்க உதவாவது இதைத்தான் மாநில அரசு எதிர்பார்கிறது.

இதனிடையே துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்தவர்களின் உறவினர்களை மாநில காவல் துறை மிரட்டிவருகிறது. காவல் துறையினரின் துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்த நமீம் என்பவரின் வீட்டிற்குள் நுழைந்த இருபது பேர் கொண்ட காவல்துறை சம்பல் ஒன்று, ஊடகங்களிடம் வன்முறை நிகழ்வு குறித்து பேசக்கூடாது என்று நமீமின் சகோதரர் தல்லிமிடம் எச்சரித்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. மேலும் அவரின் கட்டை விரல் ரேகையை வெற்று காகிதத்தில் பதிவு செய்யச் செய்து காவல்துறை எடுத்துச் சென்றதாகவும் கூறப்படும் நிலையில் இது குறித்து உபி சமாஜ்வாதி கட்சித் தலைவர் அகிலேஷ்யாதவும் கூட குற்றம் சாட்டியிருப்பது முக்கியமானது.

மாநில அரசோ வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்களே துப்பாக்கிச் சூட்டை நடத்தியதாகவும், அவர்கள் மீது அவர்களே துப்பாக்கிச் சூட்டை வேண்டுமென்றே நடத்திக் கொண்டதாகவும் அவதூறல் பரப்பி வருகிறது. இந்த துப்பாக்கிச் சூட்டில் பயன்படுத்தப்பட்ட தோட்டாக்கள் காவல்துறையினருடையது அல்ல என்றும் அது கூறுகிறது. ஆனால் முஸ்லிம்கள் மீது நடத்தப்பட்ட இந்த துப்பாக்கிச் சூடானது காவல்துறை அல்லது அவர்களின் நண்பர்களால் ஏற்கனவே திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்று இது தொடர்பாக மாநில அரசின் நடவடிக்கைகளை கவனித்துவருபவர்கள் கூறுகின்றனர். சம்பல் பகுதி வன்முறை தொடர்பாக 7 வழக்குகளை பதிவு செய்துள்ள காவல்துறை 25 பேரை கைது செய்துள்ளது. இதில் இரண்டு பெண்களும் அடங்குவர். மேலும் வன்முறையைத் தூண்டியதாக சமாஜ்வாதி நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரையும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவரையுமே வழக்கில் சேர்த்துள்ளது அரசு.

இதனிடையே சம்பல் வன்முறை தொடர்பாக நாடாளுமன்றத்தில் தொடர் அமளி காரணமாக 3 நபர் ஆணையம் ஒன்றை மாநில அரசு

உருவாக்கியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த விசாரணை ஆணையமும் ஒரு கண்துடைப்பே என அந்த பகுதி மக்கள் தெரிவிக்கின்றனர். ஜாமா மசூதி பகுதிக்கு வந்த விசாரணைக் குழு நீதிபதிகள் பதினைந்து நிமிடங்கள் அங்கு இருந்ததாகவும் தங்களிடம் எதுவித கேள்விகளும் கேட்கப்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

சம்பல் பகுதியில் முதன்முறையாக விசாரிக்கச் சென்ற நீதிமன்ற குழு ஆய்வு முடிந்ததாகக் கூறிய பின்பு இரண்டாம் முறை அங்கு சென்றதுதான் அந்த பகுதியில் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என சமாஜ்வாதி கட்சித் தலைவர் அகிலேஷ்யாதவ் குறிப்பிட்டுள்ளதுடன் மாநில அரசு நடந்து முடிந்த இடைத் தேர்தல் முறைகேடுகளை மூடி மறைக்கவே சம்பல் பகுதியில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி திசை திருப்ப முயற்சிக்கிறதாக மேலும் அவர் குற்றம் சாட்டுகிறார்.

சம்பல் பகுதிக்கு செல்ல முயன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை உபி அரசு அனுமதிக்கவில்லை. அந்தப் பகுதிக்கு செல்ல முயன்ற ராகுல்காந்தி மற்றும் பிரியங்கா காந்தியை மாநில காவல்துறை தடுத்து நிறுத்தி திருப்பி அனுப்பியுள்ளது. மாநில எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் அந்த பகுதிக்கு செல்ல தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது இது தொடர்பாக அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் வீடு காவல்துறையினரின் முற்றுகைக்குள் வைக்கப்பட்டது. ஒரு முழுண்ட பகுதியாக காவல்துறை அந்த பகுதியை தனது கட்டுக்குள் வைத்துள்ளது. சம்பல் விவகாரம் தொடர்பாக உச்சநீதிமன்றம் தலையிட்டு மாவட்ட நிர்வாகத்தின் விசாரணைக்கு தடைவிதித்துள்ளதே தற்போதைக்கு ஆறுதலான செய்தியாகும்.

இரட்டை எஞ்சின் பாஜக ஆட்சியில் மாநில அரசுகள் சிறுபான்மையினரை எவ்வாறு நடத்தும் என்பதற்கு உபி தொடர்ந்து எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. மாநிலத்தில் உள்ள முஸ்லிம்களின் வழிபாட்டுத் தலங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சிக்கலுக்குள்ளாக்குவதன் வழி அது பெரும்பான்மை இந்துக்களை வாக்குவங்கியாக மாற்றிக் கொள்ள முயற்சிக்கிறது. மன்னர்கள் காலத்திய வன்மத்தை மக்களாட்சிக் காலத்தில் வைத்து

அது தீர்த்துக் கொள்வதன் வழி பெரும்பான்மையினரின் மனங்களை உளவியல் வழியில் திசைத்திருப்ப முயற்சிக்கிறது.

பாபர் மகுதி தகர்ப்பை அடுத்து 1991 ஆண்டு வழிபாட்டுத் தலங்கள் தொடர்பான சட்டத்தின் செல்லுபடி குறித்து உச்சநீதிமன்றத்தில் எதிர்த்து தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுக்கள் குறித்து விசாரணையில் இருக்கும் நிலையில் பாஜக அரசு நாடு முழுவதும் இம்மாதிரியான சிறுபான்மையினர் தலங்களில் தமது அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி பிளவு அரசியல் செய்வது மதச்சார்பின்மைக்கு ஓர் சவாலாகவே இருக்கிறது.

1991 ஆம் ஆண்டு வழிபாட்டுச் சட்டத்தை முறையாக நடைமுறைப்படுத்த பாஜக ஆட்சி விரும்பாததும் மேலும் அதில் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ள முயற்சிப்பதும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு வருவதற்குள் முடிந்த வரை இஸ்லாமிய வழிபாட்டுதலங்களை முன்னர் இருந்த நிலைக்குத் திருப்புவதும் வரலாற்றைத் திருத்துவதும், திரிப்பதும் தான் அதன் நீண்ட கால நோக்கமாக இருக்கிறது.

வழிபாட்டுத் தலங்கள் தொடர்பான உச்சநீதிமன்ற தீர்ப்பு வருவதற்குள் முடிந்த அளவிற்கு சிறுபான்மையினர் வழிபாட்டுத் தலங்களை இடித்துத் தள்ளிவிடும் ஆவேசத்துடன் பாஜக மற்றும் அதன் இரட்டை எஞ்சின் அரசுகள் செயற்பட்டு வருகின்றன. உபி அரசு இதெற்கெல்லாம் முன்னோடியாக இருக்கிறது. சம்பல் சிக்கல் தலைப்புச் செய்தியில் இடம் பெற்றுக் கொண்டிருந்த ஏக காலத்தில் உபியின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள ஜான்பூர் அட்டாலாவில் உள்ள 14 நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மகுதிக்குள் சங்கப்பரிவாரங்கள் நுழையத் தொடங்கியுள்ளனர். அந்த மகுதி முன்னர் ஒரு இந்து வழிபாட்டுத் தலமாக இருந்தது என்றதமது வழக்கமான பல்லவியை எடுத்துவிட்டுள்ளனர்.

முஸ்லீம்களை அந்த இடத்திலிருந்து வெளியேற்றி தங்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும் அது அட்டாலா தேவி கோவிலாக

முன்பு இருந்தது என்றும் 1376 இல் சுல்தான் காலத்தில் மன்னர் பஃரோஸ் ஷா துக்கக் காலத்தில் தொடங்கப்பெற்று 1408 ஆண்டு வாக்கில் இப்ராகிம் ஷா துக்கக் காலத்தில் முழுமையாக கட்டி முடிக்கப்பட்டதாக கூறப்படும் அந்த மகுதியை எதிர்த்து வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த வழக்கும் அடையாளம் தெரியாத அமைப்பு ஒன்றினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அட்டாலா மகுதியை அட்டாலா தேவி கோவில் என்று அறிவிக்கவும், சானதன தர்மத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் அந்த இடத்தை வழிபட அனுமதிக்கவும், ராஜபோக சேவை மற்றும் கீர்த்தனை, அன்னதானம் இசை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தவும் இந்துக்கள் அல்லாதவர்களை அந்த இடத்திலிருந்து அகற்றவும் கோரிக் கொண்டுள்ளனர்.

அட்டாலா தேவி கோவில் என்பது, பழமையான அதேசமயம் மரபான வழிபாட்டில் உள்ள இடமாகும். விஜயசந்திரன் என்ற மன்னனால் கட்டப்பட்டதாகும், காலம் காலமாக அங்கு வழிபாடுகள் நடத்தப் பெற்றுவந்துள்ளதாகவும், மகுதியின் தூண்களில் இன்றும் அதற்கான அடையாளங்களாக கடவுள்களின் உருவங்களும், மத அடையாளக் குறியீடுகளும் இன்றளவும் உள்ளன என அந்த மனு வாதிடுகிறது. மேலும் அந்த கோவிலின் சில பகுதிகளை இடித்துத் தள்ளிவிட்டு பஃரோஸ்ஷா துக்கக் அந்தத் தூண்களைப் பயன்படுத்தியே மகுதியை கட்டியதாக குற்றம் சாட்டுகிறது. அவர்கள் கோவிலை முழுவதுமாக இடிக்கும் முயற்சி கைகூடவில்லை என்றும் இன்றும் கூட இந்துக்கள் மகுதியின் ஒரு பகுதியில் சிறப்பு நாட்களின் போது பூஜை செய்து வருவதாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

ஆனால் அட்டாலா மஜித்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இதை மறுக்கவே செய்கிறார்கள் அப்படியாரும் பூஜை செய்வதற்காக எந்த ஒரு நாளும் வந்ததில்லை, வருவதில்லை என்கிறார்கள். மகுதி 1398 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே தொடர்ந்து மகுதியாகவே இருந்து வருகிறது. இந்துக்கள் யாரும் பூஜை செய்ய வந்ததில்லை என்றும் தூண்களில் எந்த ஒரு இந்து அடையாளமும் இருக்கவில்லை என்றும் முஸ்லீம்கள் அவர்கள் தரப்பில் வாதங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. மேலும் இந்துக்களின் மத அடையாளம் கட்டிடக்கலை என்று இங்கு

• ப்ரதிபா ஜெயச்சந்திரன்

எதையேனும்
இழந்தும் பார்

வாழ்க்கையில்
எதையேனும் இழந்தும் பார்
சாவி கொடுத்து ஓடவைக்கும்
சைக்கிள் வண்டியையோ
நின்ற நிலையில் கற்றி உருகும்
பம்பரத்தையோ

காக்காய்க்கடி கடலை
உருண்டைக்காய்
கையேந்தி நின்ற
பாலய ஸ்னேகிதனையோ

பிரியமாய்
பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கும்
புல்லாங்குழலையோ

மிகவும் நேசித்த-
மூக்கின் மேல்
பெரிதாக மச்சம் விழுந்த
ஆசைக் காதலியையோ

தலையைக் கோதிவிட்டு
முலைப்பாலூட்டிய தாயையோ
தாயின்பின் மிச்சத்தைத்
தான் வாங்கி அளித்திட்ட
ஸ்னேகிதியையோ

பரம்ப நுனியில்
பாடம் சொல்லித் தந்த
தகப்பனையோ

மாலையேனைகளில்
ஆரோக்கியமான காற்றுவாங்க
நடந்து செல்லும்
கும்மம்புல் மண்டிக்கிடக்கும்
கரிசல் காட்டு
ஓற்றையடிப் பாதையையோ

நல்ல நாளில்
உடுத்திக் கொள்வதற்காய்
பத்திரப் படுத்தி வைத்திருக்கும்
ஒரு ஜோடி வஸ்திரத்தையோ

விரும்பிப் பருகும்
மிதமான தேனிரையோ

படித்து முடித்த
நல்ல புத்தகத்தையோ
உன்னையோ-

எதுவும் மகுதியில் காணப்படவில்லை என்றும்
உறுதிபடக் கூறுகின்றனர். 1882 ஆம் ஆண்டு
பிரித்தானியர் இந்த தலத்தை மகுதியாகவே பதிவு
செய்துள்ளதாகவும் முஸ்லீம்கள் கூறுகின்றனர்.
ஆகஸ்ட் 15 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அதாவது
இந்தியா விடுதலை பெற்ற நாளிலிருந்தும் கூட
இது ஒரு முஸ்லீம் வழிபாட்டுத் தலமே என்று
வதிடுகின்றனர் அவர்கள்.

இந்த சிக்கல் மேலெழுந்த நிலையில் தற்போது
ஜாமா மகுதி நிர்வாகத்தை தொல்லியல் துறை
தனது கட்டுபாட்டில் எடுக்கக் கோரியுள்ளது.
இது மகுதியை எந்த மாறுதலுக்கும்
உட்படுத்தக்கூடாது என்ற சட்டவழியிலான
நடவடிக்கைக்காக அல்ல மாறாக மகுதியில் எந்த
ஒரு மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது
என்பதாக அதன் மனு கூறுகிறது.
தொல்லியல்துறையின் கூறைப்பார்த்தால் அது
மிகுந்த அய்யத்திற்குரியதாகவே தோன்றுகிறது.
தோன்றும். அரிஅர கோவில் இருப்பதாக
நம்பப்படும் மத அரசியல் நம்பிக்கையை
தொடர்ந்து அப்படியே வைத்திருக்கும் ஒரு
அரசியல் ஏற்பாடாகவே அந்த கோரிக்கையையும்,
அதற்கு உடந்தையாக தொல்லியல் துறையும்
இருப்பதை காணமுடிகிறது.

1991 ஆம் ஆண்டு வழிபாட்டுச் சட்டத்தை
முறையாக நடைமுறைப்படுத்த பாஜக ஆட்சி
விரும்பாததும் மேலும் அதில் திருத்தங்கள்
மேற்கொள்ள முயற்சிப்பதும் உச்ச நீதிமன்றத்தின்
தீர்ப்பு வருவதற்குள் முடிந்த வரை இஸ்லாமிய
வழிபாட்டுதலங்களை முன்னர் இருந்த நிலைக்குத்
திருப்புவதும் வரலாற்றைத் திருத்துவதும்,
திரிப்பதும்தான் அதன் நீண்ட கால நோக்கமாக
இருக்கிறது.

முன்னர் இந்து வழிபாட்டுத்தலம் என்கிறபோதே
அதற்கு முன்பு ஒரு பழங்குடி மக்களின்
வழிபாட்டுத்தலமாக அவை இருந்திருக்கலாம்
அதற்கு பின்பு அது ஒரு சமண அல்லது பவுத்த
வழிபாட்டுத்தலமாக அவை இருந்திருக்கலாம்.
வரலாற்றை அல்லது வரலாற்று மண்ணைத்
அகழத் தொடங்கினால் அது அவர்களுக்கு
எதிராகவே திரும்பக்கூடும். அவர்களையே அது
குழியைத் தோண்டி முற்று முழுதாக
முடிவிடக்கூடும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

அரிட்டாபட்டி டங்க்ஸ்டன்- பயன், பாதிப்பு, பார்வைகள்

மதுரை அரிட்டாபட்டியில் டங்க்ஸ்டன் தாது கிடைக்கும் வாய்ப்பு உள்ளதாகவும் அதை ஆய்வு செய்யவும் தோண்டி எடுக்கவும் வேதாந்தா நிறுவன அனில் அகர்வாலின் ஹிந்துஸ்தான் ஜிங்க் (துத்தநாகம்) துணை நிறுவனம் ஒன்றுக்கு அனுமதி அளிப்பதாக மத்திய அரசு ஆணையிட்டு உள்ளது. நாட்டின் யுத்தத்தந்திர நலன்களுக்குத் தேவையான தாதுக்களை மாநில அரசையோ, கிராம பஞ்சாயத்து உள்ளிட்ட உள்ளூர் குடிமக்கள் அமைப்புகள் எவற்றிடமும் அனுமதி கோரத் தேவையில்லை என்று சட்டம் இயற்றி உள்ளது. இந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்று பட்டியலிடப் பட்டுள்ள பன்னிரண்டு உலோகங்கள் அவற்றின் தாதுக்கள் பெரில்லியம், கேட்மியம், கோபால்ட், கால்வியம், இண்டியம், ரீனியம், செலினியம், டாண்டலம், டெல்லூரியம், டைட்டேனியம், டங்க்ஸ்டன், வனேடியம் என்பன ஆகும். சுரங்கங்கள் கனிமங்கள் அபிவிருத்தி கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் Mines and Minerals (Development and Regulation) Act, 1957 (MMDR Act) என்றறியப்படும் இதனை ஆகஸ்ட் 2023இல் மோடி அரசு திருத்தி அமைத்தது. இதில் ஒரு அம்சமாக தனியார் நிறுவனங்கள் 10 சதவீத கிலோமீட்டர் வரை முதனிலை ஆய்வு exploration செய்யும் அனுமதி ஆகும். பெப்ரவரி 2024இல் இந்தப் பன்னிரண்டு உலோகங்களை எடுக்க நிறுவனங்கள் செலுத்த வேண்டிய உரிமைத் தொகையான ராயல்ட்டியையும் மத்திய அரசு திருத்தி அமைத்தது. வேதாந்தா அகர்வால் வெட்டி எடுக்கும் ஒரு டன் டங்க்ஸ்டன் ஆக்சைடு சராசரி விலையில் 3% ராயல்ட்டியை, முன்கூட்டியே வெட்டி எடுத்த அளவிற்கேற்ப pro-rata basis கட்டினால் போதும்.

இப் புதிய சட்டத்தின் கீழ் சுற்றுச்சூழல் தாக்க அறிக்கையை உள்ளூர் மக்களிடம்

கருத்துக்கேட்டுத் தெரிவிக்க வேண்டிய தேவை இன்றியே டெல்லியில் சுரங்கத் துறையிடம் கார்ப்பரேட் நிறுவனம் உரிய தொகையைக் கட்டி அனுமதி பெரும் ஒற்றைச் சாளர முறை Single Window System வந்து விட்டது. அதாவது அரிட்டாபட்டி மக்களிடம் அவர்களின் வாழ்வுரிமை பாதிப்பு, சூழலுக்கு ஏற்படும் அழிவு குறித்துக் கருத்துக் கேட்பது தேவையற்றதாகி விட்டது. வேதாந்தா அனில் அகர்வால் அரிட்டாபட்டியை வலையில் வீழ்த்தியது இப்படித்தான். இதற்கென்று அகர்வால் தேர்தல் பத்திரங்களின் வழி பாஜகவுக்கு மொய் எழுதி ரகசியபேரம் lobby-ing செய்து உள்ளார் என்று OCCRP ஊழல் தடுப்பு நிறுவன அறிக்கை கூறுகிறது.

டங்க்ஸ்டன் எதற்குப் பயன்படுகிறது? உலோகங்களை வெட்டும் எந்திரங்களில் டங்க்ஸ்டன் கார்பைடு முனைகள் பயன்படுகின்றன. உருக்கு உற்பத்தியில், மின்விளக்கு இழைகளில், மின்பற்றவைப்பு (TIG வெல்டிங்) செய்ய, மின்னணு அரிதிற் கடத்திகளில், ராணுவத்தில் கவச வண்டிகளின் வெளித்தோல் கிழிக்கிற குண்டுகள் செய்ய, விமானங்களில், ராக்கெட்டுகளில், எரிபொருள் பீய்ச்சும் நுனிகளில் fuel injection nozzles, டர்பைன்களில் அணு உலைகளில், பல் போன்ற சில செயற்கை உடல் எலும்பு உறுப்புகள் செய்யப் பயன்படுகின்றது. இந்தியாவின் சராசரி ஆண்டு டங்க்ஸ்டன் தேவை ஏறத்தாழ 2500 டன்கள். இதில் மிகப்பெரும் பகுதி இறக்குமதியால் ஈடுநிகிறது. இந்தியா மட்டுமன்றி உலகநாடுகள் பலவும் அவர்களிடம் டங்க்ஸ்டன் படிவுகள் உள்ள போதும் சீன இறக்குமதியையே சார்ந்து உள்ளன.

டங்க்ஸ்டன் உலகில் அதிகம் தோண்டி எடுக்கப் படுவது சீனத்தில்தான். இந்தியாவில்

இதன் தாது கர்நாடகாவில் 42%, ராஜஸ்தானில் 27%, ஆந்திராவில் 17% மகாராஷ்டிராவில் 9% இருக்கிறது. ஹரியானா, உத்தரகண்ட் மேற்கு வங்கம் தமிழ்நாடு எல்லாம் சேர்த்து வெறும் 5% தான் இருக்கிறது. அரிட்டாபட்டியில் இருந்து எவ்வளவு டங்க்ஸ்டன் தேறும்? முதலில் டன் கணக்கில் பாறையை வெட்டி அரைச்சுக் கழுவி ஊத்தி எடுக்க வேண்டும். இங்கிருக்கும் தாதுக்களில் டங்க்ஸ்டன் அளவு 0.09% -1.6% தான். அதாவது ஆயிரம் கிலோ பாறையைத் தூளாக்கினாலும் குறைந்தது 900 கிராமில் இருந்து 16 கிலோவரை கிடைக்கக்கூடும். கேள்வி என்னவெனில், 1 கிலோ டங்க்ஸ்டன் அகர்வால் எடுத்து விற்க 999 கிலோ வேதிபொருட்கள் கலந்த பாறைக் கழிவு அரிட்டாபட்டியிலேயே கிடக்கும். அந்தக் கழிவு மொத்தமும் அரிட்டாபட்டியின் நிலத்தை, நீரை, காற்றை காலத்துக்கும் மாசுபடுத்தும். அடுத்த விஷயம் அவ்வளவு பாறைகளை உடைத்து நொறுக்கிய தூளைச் சுத்தம் செய்ய தண்ணீர் எவ்வளவு வேண்டும்? வானம் பார்த்த பூமியான அங்கே அகர்வாலின் காசு ஆயிரக்கணக்கான அடிக்கு ஆழ்துளைக் கிணறு அமைத்து உறிஞ்சி எடுக்கும். அதன் பொருள் அப்பகுதியில் உள்ள ஒருத்தர் வீட்டுப் போரிலும் தண்ணீர் வராது. ஆடு, மாடு, மனிதன் குடிக்க, குளிக்க, விவசாயம் செய்ய தண்ணீர் இல்லாத பாலை ஆகிவிடும். அந்நிலமானது மனிதனோ உயிர்களோ வாழத் தகுதி இல்லாத பொட்டலாய் வேற்றுகிரகத்துத் தரைபோலக் காட்சியளிக்கும்.

அரிட்டாபட்டியில் வேறு அப்படி என்னதான் இருக்கிறது? முதலில் அது சங்ககாலம் தொட்டு மானுடம் வாழிடமாக இருந்த ஊர். தொல்மாந்தன் வரைந்த பாறை ஓவியங்கள், ஆதித்தமிழிக் கல்வெட்டுகள், சமணர் படுக்கைகள், சிலைகள், பள்ளிகள் கோயில்கள் எல்லாம் அங்கே இருக்கு. அகழ்வு ஆராய்ச்சியே இன்னும் பண்ண வில்லை. ஏழு கிராணைட் குன்றுத் தொடராகத் தெரிகிற அந்தப் பகுதில் 72 கண்மாய்கள், 20 இயற்கை நீருற்றுகள், 3 தடுப்பணைகள் இருக்கின்றன. 25 வகைப் பறவையினம் இருக்கு. அந்த வானம் பார்த்த பூமியில் பதினாறாம் நூற்றாண்டுப் பாண்டிய மன்னன் ஆதி நாராயணன் ஒரு ஏரி வெட்டி வச்சிருக்கான். இதையெல்லாம் பார்த்தபின் தமிழ்நாடு அரசு மாநிலத்தின் முதலாவது பல்லுயிர்த்திறன் வேற்றுமை மரபுப் பகுதியாக biodiversity heritage site 193.215

ஹெக்டேர் இடத்தை அரிட்டாபட்டியில் 2022 ஆம் ஆண்டு அறிவித்தது. எங்கேயோ ஒடுற வைகையச் சாராமல், மதுரை விவசாயிகள் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாய்ச் செய்த நீர் மேலாண்மைதான் அவர்கள் செய்யும் விவசாயத்துக்கு அடிப்படையே. அது மட்டுமில்லாமல், அந்தச் சனங்கள் விவசாயம் சார்ந்த துணைத் தொழிலான ஆடு மாடு வளர்ப்பதும் அந்தப் பகுதியின் நீர் நிலைகளைச் சார்ந்துதான். அகர்வாலின் சுரங்கக் கழிவுகள் மேற்பரப்பு நீரை நாசம் செய்து, நிலத்தடிநீரைக் கெடுத்து, மழை பெய்தாலும் கண்மாய்க்கு நீர் போய்ச் சேர முடியாது இருக்கிற நீர்வழிப் பாதைகளை drainages in the watershed எல்லாம் மூடித் திசை திருப்பி விடும்.

இன்று சங்ககாலத்தின் நகர நாகரிகச் சான்றாகத் திகழும் கீழடி, அரிட்டாபட்டியில் இருந்து வெறும் 27 கிமீ தொலைவுதான். அரிட்டாபட்டி நாயக்கர்பட்டி, மீனாட்சிபுரம் என்றெல்லாம் ஊர்ப் பெயர்கள் இருந்தாலும் அப்பகுதி கீழடி நாகரிகத்தின் உட்பரப்பு. அரிட்டாபட்டி அழிந்தால் கீழடியை அழிப்பதாகவே பொருள். சற்று எண்ணிப் பார்ப்போம். ஒரு தென்னந்தோப்பில் அந்த ஊர்ப் புண்ணியவான் தோண்டக் கொடுத்த அனுமதியை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றியத் தொல்லியல் துறையின் அமர்நாத் ராமகிருஷ்ணாவும் மதுரை மக்களும் தமிழ் நாகரிகத்தின் மரபை அதன் சீரார்ந்த வரலாறை வேகாத வெயிலில் தோண்டியெடுத்துக் காட்டினர். அவர்கள் வெளிப் படுத்திய தடயங்கள் எல்லாம் வெறும் 10 சதவீத இடத்தை மட்டும்தான். இன்னும் தோண்டவேண்டிய பகுதிகள் கீழடியைச் சுற்றி ஏராளம் இருக்கின்றன. அப்பகுதியில் டங்க்ஸ்டன் தோண்டி அத்தனையையும் சிதைந்து சின்னாபின்னம் ஆக்குதல் தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றுத் தொன்மையைச் குறையாடுவதுதான். அதற்கான அரசியல் கருத்தியல் இந்தியத் தொல்லியலில் நெடுநாட்கள் ஆக நிலவுகிறது. அதிலும் குறிப்பாய் சங்க பரிவாரம் அதிகாரம் பெற்ற 2014க்குப் பின் அப்போக்கு மேலும் வீரியம் அடைந்து உள்ளது. என்ன காரணம்?

வேதத்தில் இருந்துதான் இந்திய நாகரிகம் தொடங்குகிறது எனவும் சமஸ்கிருதமே இந்திய மொழிகளின் தாயென்றும் மூடத்தனமாய்க் கருதுவது அவர்களுக்கு பாலபாடம்.

அதற்காகவே கோடிக்கணக்கில் செலவு செய்து இல்லாத சரஸ்வதியைத் தேடிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். கிமு 1500இல் படைக்கப் பட்ட ரிக்கு வேதமும் அந்த நாகரிகமும் கிமு 5000க்கும் முன்பே தோன்றிய சிந்து சமவெளி நாகரிகத்திற்கே முன்னோடி என்று சாதித்துப் பார்த்து விட்டு சத்தமில்லாமல் சிந்து சரஸ்வதி நாகரிகம் என்று பெயர்மாற்றிப் பாராளமன்றத்திலேயே பேசினார்கள். இந்தியா முழுமையும் எல்லாக் காலத்திலும் இந்து நாகரிகமே பட்டொளிவீசிப் பறந்ததாக அவர்கள் நிறுவ முனைந்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். கீழடி முதலில் அவர்களுக்குக் கற்பித்த பாடம் தோண்டிய எந்தக் குழியிலும் இந்துக் கடவுள் சிலைகளோ வழிபாட்டு அடையாளங்களோ கிடைக்கவில்லை. அடுத்த புரட்டான அசோகன் பிராமியில் இருந்து தோன்றியது தமிழ் எழுத்து என்ற சித்தரிப்பையும் கீழடி தவிடுபொடியாக்கியது.

அதாவது, அசோகர் கிமு 268 வாக்குல ஆட்சி செய்தார். பிராமியில் அவருடைய அரசாணைகளைக் கல்லில் எழுதி வைத்தார் அதுதான் தமிழ் எழுத்துக்கு ஆதாரமனு சொல்ல காசு கொடுத்துப் பதவி கொடுத்து ஒரு வரலாற்றாசிரியர்கள் அறிஞர்கள் குழுவுக்கு தீனிபோட்டு வளர்த்து வைத்தும் இருந்தார்கள். இந்த நாட்டுல எது கெட்ச்சாலும் அவங்களுக்கு அது கிமு 1500 ல வந்த ரிக்கு வேதத்துக்குப் பிந்தித்தானனு நிறுவி விட வேண்டும் என்று கட்டளை. அந்த எண்ணத்திலதான் மண் விழுந்தது, கீழடியில் எடுத்த பாணை எழுத்தை அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பி ஆராய்ச்சி செய்ததில் அந்த எழுத்துகள் எல்லாம் அசோகன் காலத்துக்கும் மிகவும் முந்தி. ஏன் அவன் கும்பிட்ட புத்தரின் காலத்துக்கும் முந்தியே கிமு 500-600 ல எழுதப் பட்டதுன்னு அமெரிக்க பீட்டா அனலிடிக் நிறுவனம் அறிவியல் பூர்வமாக நிரூபித்தது. உடனே கீழடிக்கு விஜயம் செய்த மாமி நிருமலா அமர்நாத்தைத் தூக்கி வீசிவிட்டு ஸ்ரீராம் என்றொரு ஆசாமியை வைத்து நோண்டிவிட்டு கீழடியில் வேறு எதுவும் இல்லை என்று ஒன்றியத் தொல்லியல் ஆய்வை ஊத்தி மூடப்பார்த்தது. தமிழ் உணர்வாளர்களும் மதுரை மக்களும் கொதித்து எழுந்து மாநிலத் தொல்லியல் துறையின் மூலம் ஆய்வைத் தொடர வைத்த பின்தான் இப்போதிருக்கும் கீழடியின் சிறு பகுதி புலப்பட்டது. அந்தக் கீழடி நாகரிகத்தை நேரே மூடத் துணிவின்றி

அகர்வாலை வைத்து அரிட்டாபட்டியில் டங்க்ஸ்டன் தேட வைக்கிறார்கள்.

இந்த அகர்வால் தூத்துக்குடி ஸ்டெர்லைட் தாமிர ஆலையால் அந்த நகரையே மாசுபடுத்திய குற்றவாளி. பதினான்கு முன்னணியாளர்களைக் குருவி சுடுவது போலத் தேடித்தேடி சுட்டு அம்பலப் பட்டுப் போய் இப்போது ஆலையை நீதிமன்றமே மூடச்சொல்லி விட்டது. அகர்வால் கொல்லிமலையில் மாலிபெடினம் தேடிக்கொண்டு திரிந்தார். அரிட்டாபட்டி ஒன்றியத்தின் கோட்பாட்டு வெறிக்கும் அகர்வாலின் லாப வெறிக்கும் ஒருசேரத் தீர்வாய்க் கிடைத்து உள்ளது. இதே வேதாந்தாவுக்கு ராஜஸ்தான் மாநில மாசுக் கட்டுப்பாட்டு வாரியம் டேபாரி ஜிங்க் ஸ்மெல்ட்டர், zinc smelter அருகே உள்ள கழிவுநீர் மாதிரிகளிலும் நீர்த் தொட்டிகளிலும் உயர் எடைக் கனிமங்கள் heavy metals மற்றும் சல்பேட்டுகள் அனுமதிக்கப்பட்ட எல்லைகளை மீறியுள்ளதாகப் புகாரளித்தது. ஆனால், வேதாந்தா அவர்களின் கண்டறிதல்களை புறக்கணித்துள்ளது. (Sarmendra Das, Vedanta Billions Regulatory failure, environment & human rights 2015 page 16)

ஹிந்துஸ்தான் ஜிங்க் கம்பனியை வாங்கியதில் இருந்தே அகர்வாலின் ஊழல் தொடங்கிவிட்டது. அவர்மீது சி பி ஐ தொடர்ந்த வழக்கை மோடி மூடிவைத்தார். வேதாந்தா செயல்படும் இடங்கள் எல்லாவற்றிலும் சூழலியல் மனிதஉரிமை மீறல் தொடர்கதையாகவே உள்ளது. மொத்தத்தில ஆமை புகுந்த வீடும் அகர்வால் புகுந்த நாடும் வெளங்காது. இந்த டங்க்ஸ்டன் அப்படி ஒன்றும் கிடைக்காத அரும்பொருள் இல்லை. சீனாக்காரன்தான் உலகத்துக்கே டங்க்ஸ்டன் ஏற்றுமதி செய்கிறான். முன்னேறிய நாடு எதுவும் டங்க்ஸ்டன் சுரங்கம் ஏற்படுத்தும் சூழலியல் அழிவுகளைக் கணக்கில் கொண்டு வெட்டி எடுக்க அனுமதி கொடுப்பது இல்லை. அரிட்டாபட்டி தமிழனின் பண்பாட்டு வரலாற்றுக் களம். டங்க்ஸ்டன் தமிழனுக்கும் சரி இந்தியாவுக்கும் சரி மக்களை நிலத்தை அழித்து ஒருபோதும் தேவை இல்லை. மதுரையும் தமிழனும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டிய நேரம் இது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

ஆளுக்கொரு நீதி

டிசம்பர் 9 அன்று இந்திய வெளியுறவுத் துறையின் செயலாளர் விக்ரம் மிசிரி பங்களாதேஷுக்குச் சென்றார். அந்நாட்டின் வெளியுறவுத் துறைச் செயலாளரான முகம்மத் ஜசிமுத்தீனுடன் பேச்சுவார்த்தையில் கலந்துகொண்டார்.

இதை ஓர் அவசரகாலச் சந்திப்பு என்று சொல்லலாம்; மிசிரி சென்றதற்கு ஒரு நோக்கம்தான் இருந்தது. இவ்வாண்டின் ஆகஸ்ட் மாதம் அந்நாட்டின் பிரதமரான ஷேக் ஹசீனா மாணவர் எழுச்சியையொட்டித் தன் தாயகத்திலிருந்து தப்பியோட வேண்டிய நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அதன்பின் அங்குள்ள இந்துக்களமீதும் கோவில்களமீதும் சரமாரியான தாக்குதல்கள் தொடங்கின. அவை நாளதுவரை தொடர்ந்தபடியுள்ளன.

இதற்கான கண்டனங்களை ஒன்றிய அரசு தொடர்ந்து வெளியிட்டுவந்தது. பாஜகவின் கீழ்மட்டத் தலைவர்களிலிருந்து மேல்மட்டத் தலைவர்கள் வரை பங்களாதேஷின் கலவரங்களுக்குறித்த தொடர் விமர்சனங்கள் இந்திய அரசியல் களத்தில் அலையடித்தபடி இருந்தன. பாஜகவின் கீழ்மட்டத்திலிருந்து என்று சொல்வதைவிட மேல்மட்டத்திலிருந்தே இந்துத்துவ ஆவேசக் கூச்சல்கள் எழுந்தன என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் இந்துத்துவச் சக்திகள் எங்கிருந்து எதையெதையெல்லாம் அனல்பறக்கப் பேச வேண்டுமென்கிற அடியெடுப்பைப் பிரதமர் மோடிதான் முன்னின்று தொடக்கிவைக்கிறார்; அடுத்த நொடியில் அவரின் ஆதம் நண்பரும் உள்துறை அமைச்சருமான அமித்ஷா தன் பேச்சை இன்னும் உக்கிரமயமாக்குகிறார். அதன்பின் கேட்கவே வேண்டாம்;

நாடுமுழுவதும் மதவாதக் கூச்சல்களையும் விதம்விதமான தாக்குதல்களையும் இந்துத்துவச் சக்திகள் மேற்கொண்டுவிடுகின்றனர்.

ஷேக் ஹசீனா பங்களாதேஷின் இஸ்லாமிய அடிப்படைச் சக்திகளை ஓரளவேனும் கட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்ள முயன்றவராய் இருந்தார். அவருக்கு இந்தியாவுடனும் குறிப்பாக ஒன்றிய அரசுடனுமான உறவுகளைச் சீராகப் பராமரிக்க வேண்டிய அக்கறையும் தேவையும் இருந்தன. ஆனால் அவர் விரட்டியடிக்கப்பட்ட பிறகு மதவாதச் சக்திகளைக் கட்டுக்குள் வைக்க அரசு இயந்திரத்தினால் முடியவில்லை; விருப்பமும் இல்லை. சொல்லப்போனால் இந்தியாவில் முஸ்லிம்களமீது தொடுக்கப்படும் தாக்குதல்களை எப்படி ஒன்றிய அரசும் பாஜகவின் மாநில அரசுகளுக்கட்டுக்குள்வைக்கவிரும்பவில்லையோ அதேபோன்ற பிறிதொரு காட்சியைத்தான் நாம் பங்களாதேஷிலும் பார்த்தோம். இந்தியாவில் முஸ்லிம்கள் மீதாக நடத்தப்படும் தாக்குதல்களின் எதிர்வினையாகவே பங்களாதேஷிலும் இத்தகைய வன்முறைகள் உச்சமடைகின்றன. ஒன்றிலிருந்து பிறிதொன்று ஊக்கம்பெற்றபடி இச்செயல்பாடுகள் நடந்தன; இவற்றை இந்தியாவிலுள்ள ஜனநாயகச் சக்திகளும் இடதுசாரிகளும் அறிவுஜீவி வட்டத்தினரும் புரிந்துகொண்டது ஓரளவுக்கு நல்வாய்ப்பாக அமைந்தது.

மோடியின் தலைமைவந்தபின் இந்தியாவின் ஜனநாயகத் தூண்கள் செல்லரிக்க வைக்கப்பட்டன. நீதித்துறை உடனடியாகத் தன் சுத்தியல்களைக் கீழே போட்டது; ஊடகவியலாளர்கள் சல்லிசான விலைக்குத் தம்மைத்தாமே விற்றுக்கொண்டனர். இந்திய நிர்வாகங்களில் முஸ்லிம்கள் யாதொரு

நிவாரணத்தையும் உரிமையையும் கோரிப் பெறமுடியாதபடி இரண்டாம் குடிமக்களாகப் புறம்தள்ளப்பட்டு வந்தனர். அவர்களுடைய மதவழிபாட்டு உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதும் பள்ளிவாசல்கள் இடிக்கப்படுவதும் மிகமிகச் சாதாரணமான நிகழ்வுகளாக மட்டுமல்லாமல் அன்றாடச் செய்திகளாகவும் மாறிவருகின்றன. சூழல்கள் மொத்தமாக மாறிவிட்டதை விடவும் அருவருப்பான விசயம் என்னவென்றால், பிரதமரே முன்னெடுக்கும் அவதூறுகளை நீதித்துறையினரும் ஊடகவியலாளர்களும் பொதுவெளியில் நியாயப்படுத்தப் புத்தம்புதுக் கோணங்களில் முனைந்தனர். இவ்வாறு ஒன்றிய அரசுக்குப் பணியும் விதமாக இவர்கள் முன்னெடுத்த பேச்சுக்கள் இதுவரையிலும் பேசப்படாதவையாக இருந்தன; முற்றிலும் மானுட நெறிகளைக் கைவிட்டனவாகவும் இருந்தன.

2024 நாடாளுமன்றத் தேர்தலின் பிரச்சாரத்தின்போது பிரதமர் மோடி தேர்தல் ஆணைய விதிகளுக்கும் தார்மீக நெறிகளுக்கும் மாறாகப் பேசியதை ஊடகவுலகம் நியாயப்படுத்தியது. பிரதமரின் பேச்சுரிமையை எப்படித் தடுக்க முடியும் என்கிற கேள்வியை எழுப்பி அவருக்கு மேலும் அது ஊக்கமளித்தது. ஆங்கிலச் சேனல்கள் முழுவதும் பாஜகவின் ஊதுகுழல்களாக ஆகிவிட்டன. நாட்டில் வகுப்புவாதச் சூழலைப் பிரதமர் விசிறிவிடும் சூழ்நிலையை சுப்ரீம் கோர்ட் கண்டு கொள்ளவில்லை. தேர்தல் ஆணையத்தைச் செயல்படுமாறு எதிர்க்கட்சிகள் வலியுறுத்தியபோது, அது நேரடியாகப் பிரதமரை விளக்கம் கேட்க அச்சப்பட்டு

அவருடைய கட்சியை விளக்கமளிக்குமாறு கோரியது; இதனாலும் பிரதமரோ கட்சியோ தன்மீது கோபப்பட்டுவிடக் கூடாது என்கிற பதற்றத்தில் ராகுல்காந்தியின் சாரமற்ற பிரச்சாரத்தையும் கவனத்தில்கொண்டதுபோல தேர்தல் ஆணையம் நடந்துகாட்டியது. எனவே காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைமையகத்துக்கும் ஒரு விளக்கம்கோரித் தன் இயலாமையைச் சரிப்படுத்திவைத்தது.

முஸ்லிம்களின் ஒவ்வொரு செயல்பாட்டையும் பாஜக இஸ்லாத்தின் ஜிகாத் கோட்பாட்டுடன் இணைத்துப் பேசி நிலைமையை இன்னும் சிக்கலாக்கியது. லவ்ஜிகாத், நிலஜிகாத், ஹலால் ஜிகாத் போன்ற எண்ணற்ற விசயங்களை ஜிகாத்துடன் இணைத்தது. இதன்மூலம் முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஏதோவொரு உள்நோக்கத்துடன்தான் இந்தியாவில் செயல்பட்டு வருவதாகக் காட்ட முயன்றது.

பாபர் மகுதிப் பிரச்சினையினால் நாடு பிளவுபடுவதைத் தடுக்கும் நோக்கத்துடன் 1991ஆம் ஆண்டு வழிபாட்டுத் தலங்கள் சட்டத்தை அப்போதைய காங்கிரஸ் அரசு நிறைவேற்றியிருந்தது. அதன்மூலம் 1947இல் எந்தெந்த மத வழிபாட்டுத் தலங்கள் யார்யாருடைய கட்டுப்பாட்டில் இருந்தனவோ அவற்றைக் கேள்விகேட்க முடியாது. அந்தச் சட்டத்தைச் சல்லடையாக்கும் நோக்கத்துடன் இந்துத்துவச் சக்திகள் முஸ்லிம்களின் பள்ளிவாசல்களையும் தர்காக்களையும் தகர்க்கும் நோக்கத்துடன் பல்வேறுவிதமான புகார்களோடு சமீப நாட்களில் நீதிமன்றங்களை அணுகி வருகின்றன. அவற்றை விசாரணைக்கு ஏற்க மறுப்புத் தெரிவித்திருக்க வேண்டிய அனைத்து நீதிமன்றங்களும் அவ்வழக்குகளை விசாரணைக்கு ஏற்றுக்கொண்டதை நாடு அதிர்ச்சியுடன் பார்த்தது. அது மட்டுமல்லாமல், அவ்வழக்குகளின் செயல்பாடுகளை உடனடியாகத் தொடங்கவும் அவை ஆணையிட்டன. இதனால் தொல்லியல்துறைக்குக் கடும் நெருக்கடி அளிக்கப்பட்டது. ஒன்றிய அரசின் கோபத்திற்கு ஆளாகிவிடலாகாது என்ற நிலையில் தொல்லியல்துறை தான் ஆய்வுக்குச் சென்ற அனைத்துப் பள்ளிவாசல்களையும் அவை கோவில்களுக்கு மேலாகக் கட்டப்பட்டுள்ள என்று சொல்ல முன்வந்தது; அல்லது தூண்களில் மதச் சின்னங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன

2024 நாடாளுமன்றத் தேர்தலின் பிரச்சாரத்தின்போது பிரதமர் மோடி தேர்தல் ஆணைய விதிகளுக்கும் தார்மீக நெறிகளுக்கும் மாறாகப் பேசியதை ஊடகவுலகம் நியாயப்படுத்தியது. பிரதமரின் பேச்சுரிமையை எப்படித் தடுக்க முடியும் என்கிற கேள்வியை எழுப்பி அவருக்கு மேலும் அது ஊக்கமளித்தது. ஆங்கிலச் சேனல்கள் முழுவதும் பாஜகவின் ஊதுகுழல்களாக ஆகிவிட்டன.

இந்திய ஜனநாயகத் தூண்களெல்லாம் துரும்புகளாகிவிட்ட சூழலில் இந்துத்துவர்கள் மேற்கொள்ளும் வன்முறைகள் கட்டுக்கடங்காமல் பெருகிவிட்டன; இந்தியச் சூழல்களுக்கு எதிர்வினையாற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு பங்களாதேஷ் அடிப்படைவாதிகளும் தம் நாட்டின் சிறுபான்மையினர் மீதான தாக்குதல்களைத் தொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றனர்.

என்று கூறியது. பள்ளிவாசல்களில் காணப்படும் சிறுகோடுகள், வட்டங்கள்கூட இந்து மரபிலுள்ளவை என்று அது வியாக்யானப்படுத்தியது.

இவ்வழக்குகளின் விசாரணைகளை மேற்கொண்ட மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் அல்லது நீதிபதிகளெல்லாம் இந்துத்துவர்களைத் தூண்டிவிடும் முகத்தான் பல்வேறு கருத்துக்களையும் சொல்லிவந்தனர். இவற்றை உடனடியாகத் தலையிட்டுக் கண்டிக்க வேண்டிய சுப்ரீம் கோர்ட், தானும் தன் பங்குக்கு எதையாவது போட்டுக்கொடுக்கலாமா என்றுதான் யோசித்ததே அன்றி விரும்பத்தகாத சூழ்நிலையை அது தடுக்க முனையவில்லை. அதன்படி ஞானவாபி மசூதியில் ஆய்வை மேற்கொள்ள வேண்டிய சூழலில் அந்த வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டின்முன் வந்தபோது தலைமைநீதியரசரான சந்திரகுட் தன் பொறுப்புக்கு மாறான கருத்தை முன்வைத்தார். ஒவ்வொரு மசூதியின் உண்மைத் தன்மையை அறிய இந்துக்களுக்கு உரிமையுண்டு என்று வக்காலத்து வாங்கினார். இதனால் அம் மசூதிக்கு நிரந்தரமான ஆபத்தைத் தான் விளைவிக்கிறோம் என்கிற குற்ற உணர்வு அவருக்கு உண்டாகவில்லை. நாட்டிற்கு பாபர் மசூதியைப் போன்ற மற்றுமொரு பதற்றச் சூழலை உருவாக்கிக்கொடுக்கிறோம் என்ற எண்ணம் அவருக்கு ஏற்பாடாதது ஜனநாயகச் சக்திகளைத் திணை வைத்தது. “வெறுமனே ஆய்வுதானே நடக்கப் போகிறது? இதில் என்ன பிரச்சினை” என்கிற கேள்வியை அவர் முன்வைத்தபோதே அவருடைய இதயத்தை நெருங்கிவந்துவிட்டார் பிரதமர் மோடி.

பின்னர் சந்திரகுட் தன் இல்லத்தில் விநாயக சதுர்த்தியைக் கொண்டாடியபோது பிரதமர் அந்த இல்லத்திற்குள் தங்குதடையில்லாமல் முன்னேறிச் செல்ல வாய்த்தது. பிரதமரும் தலைமை நீதியரசரும் இணைந்துநிற்கும் அந்தப் புகைப்படம் உலகெங்கும் பரவி இந்திய நீதித்

துறையின் அவலட்சணத்தை உணர்த்தப் போதுமான சாட்சியமாக அமைந்தது. மோடியின் ஆட்சிக் காலம் சர்வதேச ரீதியாகக் கூர்மையாக உற்றுக் கவனிக்கப்படுவதை நாட்டின் உயர்பதவியாளர்கள் ஒருபொருட்டாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதன் பின்னர் தனக்கு யாதொரு நீதித்துறை முக்காடும் தேவையில்லையென்று சந்திரகுட் கருதிவிட்டாரோ என்னவோ, பாபர்மசூதி வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு யார் மூலம் எவ்விதம் பெறப்பட்டது என்று வெளிப்படையாக அறிவிக்கலானார். தீர்ப்பு வழங்க மிகவும் குழப்பமாக இருந்ததால் தான் கடவுளை வணங்கி அவரிடமே அதற்கான பொறுப்பை வழங்கிவிட்டதாகக் கூறினார். அந்தக் கடவுள் இப்படித்தான் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று தனக்கு வழிகாட்டியதாகக் கூறி அரசியல் சாசனத்தைத் தானும் இதர நீதியரசர்களும் சேர்ந்தே படுகொலை செய்ததை அறிவித்தார். இதை எவ்விதம் வர்ணிப்பது? மனநிலை கோளாறாகிவிட்ட ஒருவரால்தான் இவ்வளவு பகிரங்கமாக அறிவிக்க முடியும் என்று வர்ணிக்கலாமா? கடவுள் இருக்கிறாரென்றால் அவர்தான் ஒவ்வொரு மதத்தினருக்கும் வெவ்வேறு பெயர்களில் இருக்கக் கூடியவராக இருப்பார். சந்திரகுட் சொன்னதைநாம் பொருட்படுத்துவோமானால் அக்கடவுள் தனக்குத் தானேயும் எதிரியாகச் செயல்பட்டார் என்றுதான் சொல்ல முடியும்; அல்லது ஒரு கடவுளுக்கு எதிராக இன்னொரு கடவுளை சந்திரகுட் கெடும்புச்சீவினார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கும்.

சந்திரகுட்டின் இந்தச் செயல்பாட்டின் வழியைப் பார்த்தால் காஷ்மீரின் சுயாதிகாரம் பறிக்கப்பட்ட வழக்கை இவர் கையாண்டது நமக்கு ஆச்சரியம் தரவில்லை. எழுபத்தைந்து ஆண்டுக் காலத்திற்கும் மேலாக நடத்தப்பட்ட வழக்குகளில் இந்திய அரசியல் சாசனத்தின் வழியில்தான் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதன்வழி மாநிலங்களின்

உரிமைகள் நிலைநாட்டப்பட்டுமுள்ளன. காஷ்மீர் விவகாரத்தில் அம்மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலுடன்தான் சிறப்பு அந்தஸ்தான 370ஐக் கையாள் முடியும். ஆனால் அமித்ஷா உள்துறை அமைச்சரானதும் மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் அதிகார வரம்பைத் தன்னிச்சையாக முடக்கிவைத்து, வேறொரு பிளாமி அமைப்பை உருவாக்கி அதன்மூலம் தான் சிறப்பதிகாரத்தைப் பெற்றதாகக் கூறினார்; சிறப்பு அந்தஸ்தை நீக்கினார். அதையெதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்கு தொடுக்கப்பட்டதும் அதை சுப்ரீம் கோர்ட் ஏற்காமல் காஷ்மீர் உயர்நீதிமன்றத்தை அணுகச் சொன்னது. இதன் மூலம் ஒன்றிய அரசின் அத்துமீறல்களுக்குப் போதுமான அவகாசம் வழங்கப்பட்டது. பின்னர் மறுமுறை சந்திரகுட் தலைமையிலான அரசியல் சட்ட அமர்வு காஷ்மீர் வழக்கில் வழங்கிய தீர்ப்பு ஒன்றிய அரசின் ஃபாசிச நடவடிக்கைகளுக்கு இன்னும் கூடுதலான அதிகாரத்தை வாரிக்கொடுத்தது. குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் நிறைவேற்றப்படும் உத்தரவுகள் சட்டப்பூர்வமானவையென்றும் அதனைக் கேள்விகேட்க முடியாதென்றும் அந்த அமர்வு கூறியது. காஷ்மீரில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியை ஏற்படுத்தியதே முறைகேடானதாயிருக்க, அந்தமுறைகேட்டுக்குச் சட்டப்பூர்வத் தகுதியையும் சந்திரகுட் தலைமையிலான அமர்வு வழங்கியதை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது? அவ்வழக்கு ஒரு மாநில மக்களின் ஜீவாதார உரிமைகள் சம்பந்தமானது; உயிர்த்துடிப்பானது. அதை மலிவாக எடைபோட்டார் நீதியரசர் சந்திரகுட். கூடவே தீர்ப்பு வழங்குவதில் அவர் தன்னுடைய சலிப்புத் தன்மையையும் காட்டினார். அவர் கேட்ட கேள்வி இன்னும் செவிகளில் ஒலிக்கிறது. “அரசு எதைச் செய்தாலும் எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்பீர்களா?”

இவ்வாறாக இந்திய ஜனநாயகத் தூண்களெல்லாம் துரும்புகளாகிவிட்ட சூழலில் இந்துத்துவர்கள் மேற்கொள்ளும் வன்முறைகள் கட்டுக்கடங்காமல் பெருகிவிட்டன; இந்தியச் சூழல்களுக்கு எதிர்வினையாற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு பங்களாதேஷ் அடிப்படைவாதிகளும் தம் நாட்டின் சிறுபான்மையினர் மீதான தாக்குதல்களைத் தொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றனர்.

வாசகர்கள் அனைவருக்கும்
தமிழர் திருநாள்
புத்தாண்டு வாழ்த்துகள்
-ஆசிரியர்

ஆனால் தம் ஆட்சியதிகாரத்தில் சிறுபான்மை இனத்தினரைத் தொடர்ந்து வதைகளுக்கு உள்ளாக்கும் ஒன்றிய அரசு, தன் மண்ணுக்கு வெளியே நடத்தப்படும் சிறுபான்மையினர் மீதான தாக்குதல்களைக் கண்டிப்பது ஆச்சரியகரமானதுதான். அதைச் சொல்வதற்குக் கொஞ்சம்கூட அந்தச் சக்திகளுக்கு உரிமையில்லை. அதே சமயம் இந்தியாவிலுள்ள முஸ்லிம் தலைவர்கள் பலர் கூட்டாகச் சேர்ந்து கையெழுத்திட்டு பங்களாதேஷ் அரசுக்கு எழுதியிருக்கும் கடிதம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அதில் பங்களாதேஷின் சிறுபான்மையினர் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல்களுக்கு அவர்கள் கண்டனம் தெரிவித்திருப்பதுடன் அவர்களுக்குப் போதுமான பாதுகாப்பை வழங்குமாறும் கேட்டுக்கொண்டுள்ளனர்.

இத்தனைக்குப் பிறகு டிசம்பர் 13ஆம் தேதியன்று நாடாளுமன்றத்தில் பேசிய ஒன்றிய வெளிவிவகாரத் துறை அமைச்சர் ஜெய்சங்கர், பங்களாதேஷில் இந்துக்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் அந்நாடு தன்னைப் பலம்பொருந்திய நாடாக ஆக்கிக்கொள்ள வாய்ப்புண்டாகும் என்று திருவாய் மொழிந்திருக்கிறார். இந்தப் பேச்சை நாம் நகைச்சுவையாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்; அல்லது இந்த மாபெரும் உண்மை இந்தியாவைத் தவிர மற்ற நாடுகளுக்கு மட்டுமே செல்லுபடியாகுமென்று ஒன்றிய அரசு சொல்லாமல் சொல்கிறது என்றும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

அதானி குற்றமற்றவரா?

நாடாளுமன்றத்தின் குளிர்காலக் கூட்டத் தொடர் எதிர்க்கட்சிகளின் கடும் எதிர்ப்பால் தொடர்ந்து முடங்கி வருகிறது. இதற்கு முந்தைய கூட்டத் தொடரும் இப்படித்தான் முடிந்துபோனது. இதற்கெல்லாம் காரணம் ஒரே ஒரு நபர். அவர்தான் கவுதம் அதானி.

பெரும் பணக்காரத் தொழிலதிபரான இவர் நாடாளுமன்றத்தை முடக்கியதோடு இந்தியாவின் புகழை சர்வதேச அரங்கில் தரமிறக்கியுள்ளார். வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த நபரைக் கைது செய்வதற்கான வழக்கை முதல் முறையாக பதிவு செய்துள்ளது அமெரிக்கா. அந்த அளவுக்கு இந்தியாவின் புகழை சிதைத்துள்ளார்.

சர்ச்சைகளில் அடிக்கடி சிக்கி வருபவர் அதானி. இப்போது வெளிநாட்டிலும் இவரது நடவடிக்கைகள் களங்கம் சேர்க்கும் விதமாக அமைந்துள்ளன. இதனால் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் இவரடுடனான வணிகத் தொடர்புகளை துண்டித்துக் கொள்ளப் போவதாக அறிவித்துள்ளன.

இவரது நிறுவனத்துக்கு அளித்துள்ள ஒப்பந்தப் பணிகளை துண்டித்துக் கொள்வதாக நைஜீரியா அறிவித்துள்ளது. இந்நிறுவன கூட்டாளியான டோட்டல் நிறுவனம் இவரது நிறுவனம் - மீதான குற்றச்சாட்டுகள் பொய்யானவை என்று நிரூபிக்கப்படும்வரை முதலீடு செய்யப் போவதில்லை என்று அறிவித்து விட்டது. வங்கதேசத்தில் இவரது நிறுவனத்துக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள ஒப்பந்தப் பணிகளை ஆராயப் போவதாக அந்நாட்டு அரசு அறிவித்துள்ளது. இதேபோல இலங்கை அரசும் கவுதம் அதானி நிறுவன

செயல்பாடுகளை ஆய்வுக்குள்படுத்த உள்ளது.

இதெல்லாம் ஒருபுறம் இருந்தாலும், இந்தியாவுக்கு களங்கம் சேர்த்த ஒருவரை விசாரித்து இந்தியாவின் மீது கமத்தப்பட்டுள்ள பழியை நீக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசுக்குத்தான் உள்ளது. ஆனால் அதை மேற்கொள்ளாமல் வெறுமனே எதிர்க்கட்சிகளை குறை கூறி வருகிறது மத்திய அரசு. இதற்குக் காரணம்தான் என்ன? அதானியின் அசுர் வளர்ச்சி எப்படி சாத்தியமானது என்பதை அவரது கடந்த கால வரலாற்றைப் பார்த்தாலே தெளிவாக புரிந்துகொள்ள முடியும்.

பள்ளிப் படிப்பை பாதியில் கைவிட்ட ஒருவர் ஆசிய பணக்காரராகவும், இந்தியாவின் பெரும் பணக்காரர்கள் வரிசையில் இரண்டாவது இடத்தையும் பிடித்திருக்கிறார்!. அதானியின் சொத்து மதிப்பு 30 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர். அதாவது இந்திய மதிப்பில் ரூ. 2.5 லட்சம் கோடி.

குஜராத்தில் பிறந்து பள்ளிப்படிப்பை பாதியில் விட்டு மும்பைக்கு சென்று அங்கு பங்கு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டவர் அதானி. பின்னர் 1988-ம் ஆண்டு குஜராத்திற்கு திரும்பி சகோதரர் நடத்தி வந்த பிளாஸ்டிக் தொழிலை தொடர அது குடுபிடிக்கவும் அப்போது பிறந்ததுதான் அதானி எண்டர் பிரைசஸ்.

அதன்பிறகு குஜராத் மாநில முதலமைச்சராக நேரந்திர மோடி (2002-14) அரசு இருந்த காலத்தில் அரசின் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப பல்வேறு தொழில்களை இவர் தொடங்க அனைத்துமே ஆட்சியாளர்களின் ஆசியோடு பிரம்மாண்ட வளர்ச்சியை எட்டின. நாட்டிலேயே அதிக அளவில் சரக்குகளைக்

கையாளும். முந்தரா துறைமுகம் என இவரது தொழில் வளர்ச்சிக்குக் கட்டியும் கூறின. அடுத்து விமான நிலையங்களை தனியார் நிறுவனங்கள் நிர்வகிக்கும் பொறுப்புகளை அரசு அறிவித்ததும் அதிலும் களமிறங்கியது. பிறகு மின்சக்திக்குத் தேவையான நிலக்கரி இறக்குமதி என பல்வேறு தொழில்களில் இவரது குழும நிறுவனங்கள் தடம் பதிக்கத் தொடங்கின. இவை அனைத்துக்கும் மூல காரணமாக இருந்தது 1991-ம் ஆண்டு அரசு கொண்டு வந்த தாராளமயக் கொள்கைகள்தான். இதை ஆட்சியாளர்களின் ஆசியோடு தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வளரத் தொடங்கினார்.

மத்தியில் நேர்த்திர மோடி தலைமையிலான அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு இவரது நிறுவனங்களின் வளர்ச்சி ராக்கெட் வேகமெடுத்தது. துறைமுகம், விமான நிலைய நிர்வாகம், சிமென்ட், நிலக்கரி, மின் உற்பத்தி, வேளாண் துறை என பல துறைகளில் இவரது குழுமம் தடம் பதித்தது. ஊடக வெளிச்சத்தை தன்வசமாக்கிக் கொள்ள என்டிடிவி-யின் பங்குகளை அதிகம் வாங்கி அந்நிறுவனத்தையும் கையகப்படுத்தினார். அதானி கிரீன், அதானி டோட்டல் கேஸ், அதானி எண்டர் பிரைசஸ், அதானி டிரான்ஸ்மிஷன், அதானி வில்மார், அதானி போர்ட்ஸ், அதானி பவர் என பல நிறுவனங்கள் இவரது குழும நிறுவனங்களாக செயல்படுகின்றன. இவை அனைத்துமே பங்குச் சந்தையில் பட்டியலிடப்பட்டு பொது மக்களிடமிருந்து நிதி திரட்டியுள்ளன. ஆறு விமான நிலையங்களை தனியாருக்கு விடும் அரசின் முடிவிற்ப்பு இவரது நிறுவனம் பங்கேற்று 6 விமான நிலைய பராமரிப்புக்கான ஒப்பந்தத்தையும் பெற்றது.

2020-ம் ஆண்டு இவரது சொத்து மதிப்பு 10 பில்லியன் டாலராக இருந்தது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் இவரது சொத்து மதிப்பு 125 பில்லியன் டாலராக உயர்ந்ததிலிருந்தே அரசின் ஆசி எந்த அளவுக்கு இவருக்கு உள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அதானி கிரீன் எனர்ஜி நிறுவனப் பங்குகள் கடந்த 5 ஆண்டுகளில் (2019-24) 77 சதவீத அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளன. அதாவது 2019-ம் ஆண்டில் ரூ. 10 லட்சம் முதலீடு செய்திருந்தால் அந்த பங்குகளின் மதிப்பு 2024-ம் ஆண்டு மார்ச் நிலவரப்படி ரூ. 1.75 கோடி ரூபாயாக

ஆண்டுதோறும் வங்கிகள் தள்ளுபடி செய்யும் வாராக்கடன் அளவு அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன. பெருந் தொழிலதிபர்களுக்கு ரூ. 16 லட்சம் கோடி அளவுக்கு வங்கிகள் தள்ளுபடி செய்துள்ளன. அதேசமயம் குறைந்தபட்ச இருப்புத் தொகையை சேமிப்புக் கணக்கில் வைக்காத வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து வங்கிகள் அபராதமாக வசூலித்த தொகை ரூ. 8,495 கோடி. வங்கிகள் வாராக் கடனாக வசூலித்த தொகை மொத்த கடன் தொகையில் வெறும் 7 சதவீதம் மட்டுமே.

உயர்ந்துள்ளது. இதிலிருந்தே இவரது நிறுவன வளர்ச்சியின் பரிமாணத்தைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

சுற்றுச் சூழலுக்குப் பாதிப்பில்லாத பசுமை மின்னூற்பத்தியில் இக்குழும நிறுவனம் (எஸ்இசிஐ) ஈடுபட்டு பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. உலகிலேயே அதிக அளவில் சூரிய ஒளி மூலம் மின்னாற்றல் உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனமாக தங்கள் நிறுவனத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற இலக்கை நோக்கி தங்கள் நிறுவனம் முன்னேறி வருவதாக அதானி சர்வதேச அரங்கில் குறிப்பிட்டு வந்தார். இதற்காக 70 பில்லியன் டாலர் அளவுக்கு இத்துறையில் முதலீடு செய்ய இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனால் இந்த நிறுவனம்தான் தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்தை மாநில அரசின்கீழ் செயல்படும் மின்வாரியங்கள் வாங்குவதற்கு அரசியல்வாதிகளுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் லஞ்சம் அளித்ததாக புகார் எழுந்துள்ளது. இவ்விதம் லஞ்சம் அளித்து 20 ஆண்டுகளுக்கு தங்கள் நிறுவனத்திடமிருந்து மின்சாரத்தை வாங்குவதற்கு ஒப்பந்தம் செய்துள்ளனர். இதன் மூலம் நீண்ட கால அடிப்படையில் இந்நிறுவனம் பெருமளவு லாபம் சம்பாதிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது கண்கூடாகத் தெரிகிறது. இதைத்தான் அமெரிக்காவின் பங்குச் சந்தை பரிவர்த்தனை வாரியம் கண்டுபிடித்து இவரை குற்றவாளியாக அறிவித்துள்ளது. அதானியுடன் சேர்த்து 7

பேர் குற்றவாளிகளாக பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

அமெரிக்காவிலிருந்து குற்றப்பத்திரிகை வெளியானதிலிருந்து அதானி குழும நிறுவனங்களின் பங்கு விலைகள் கடும் சரிவைச் சந்தித்துள்ளன. சுமார் 19 சதவீத அளவுக்கு பங்கு விலைகள் சரிந்துள்ளன. இதனால் இந்திய பங்குச் சந்தைகளும் ஸ்திரமற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளன. அரசியல்வாதிகள் மட்டுமின்றி அனைத்து பொதுத்துறை வங்கிகளும் இவருக்கு ஆதரவாக செயல்பட்டுள்ளன. அரசியல்வாதிகளால் ஆட்டுவிக்கப்படும் பொதுத்துறை வங்கிகள், தங்களது ஆதரவாளர்களுக்கு பெருமளவில் கடன் அளிக்க நிர்பந்திக்கப்படுகின்றன. பொதுமக்களின் பணத்தால் வளர்ந்துள்ள இந்த வங்கிகள் பெருந்தொழிலதிபர்களுக்கு கடன் அளிக்கின்றன. ஆனால் அதை வசூல் செய்வதில் இவை அதிக அக்கறை காட்டுவதில்லை.

வங்கிகளில் வீடுகளின் பேரில் கடன் பெற்று அல்லது வீடு வாங்க கடன் பெற்று தவணை செலுத்தத் தவறியவர்களின் வீடுகளை ஜப்தி செய்து அதை ஏலம் விடும் நடைமுறையை வங்கிகள் எவ்வித தயக்கமும் இன்றி செயல்படுத்துகின்றன. இந்த வகையில் அதிகபட்ச கடன் தொகை ரூ.1 கோடி இருந்தால் அதுவே அதிகம். ஆனால் ரூ.100 கோடிக்கும் மேலாக கடன் பெற்றவர்களின் பெயர் பட்டியலை வங்கிகள் வெளிட தயங்குகின்றன.

ஆண்டுதோறும் வங்கிகள் தள்ளுபடி செய்யும் வாராக்கடன் அளவு அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன. பெருந்தொழிலதிபர்களுக்கு ரூ. 16 லட்சம் கோடி அளவுக்கு வங்கிகள் தள்ளுபடி செய்துள்ளன. அதேசமயம் குறைந்தபட்ச இருப்புத் தொகையை சேமிப்புக் கணக்கில் வைக்காத வாடிக்கையாளர்களிடமிருந்து வங்கிகள் அபராதமாக வசூலித்த தொகை ரூ. 8,495 கோடி. வங்கிகள் வாராக் கடனாக வசூலித்த தொகை மொத்த கடன் தொகையில் வெறும் 7 சதவீதம் மட்டுமே. இவை அனைத்தும் நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள்.

கடந்த 8 ஆண்டுகளில் வங்கிகள் தள்ளுபடி செய்த தொகை மற்றும் வசூல் செய்த தொகை விவரங்கள் பின்வருமாறு: பாரத ஸ்டேட்

வங்கி (எஸ்பிஐ) ரூ.2,35,091 கோடி, பாங்க் ஆப் மகாராஷ்டிரா ரூ.15,361 கோடி, பாங்க் ஆப் பரோடா ரூ.44,437, யூனியன் பாங்க் ரூ.26,073 கோடி, ஐடிபிஐ வங்கி ரூ.45,693 கோடி, பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கி ரூ.61,741 கோடி, இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி ரூ.41,392 கோடி, சென்ட்ரல் பாங்க் ஆப் இந்தியா ரூ.21,989 கோடி, கனரா வங்கி ரூ.47,310 கோடி, யூகோ வங்கி ரூ.25,266 கோடி, இந்தியன் வங்கி ரூ.10,249 கோடி, பாங்க் ஆப் இந்தியா ரூ.57,275 கோடி. தள்ளுபடி செய்த கடன்களில் 75 சதவீதம் பொதுத்துறை வங்கிகள் கொடுத்த கடன்களாகும். 2020-21-ம் நிதி ஆண்டில் மட்டும் பாரத ஸ்டேட் வங்கி உள்ளிட்ட ஐந்து வங்கிகள் ரூ. 89,686 கோடியை தள்ளுபடி செய்துள்ளன.

ரூ.100 கோடிக்கும் அதிகமான கடன் பெற்று திரும்ப செலுத்தாதவர்கள் பெயர்களை எஸ்பிஐ மற்றும் இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கிகள் மட்டுமே தங்களது பங்குதாரர்கள் கூட்டத்தில் வெளியிட்டன. மற்ற வங்கிகள் அந்த விவரத்தையும் தெரிவிக்கவில்லை. எஸ்பிஐ-யில் கடன் பெற்று திரும்ப செலுத்தாத 225 பெரும் புள்ளிகள் பெயர்களையும், ஐஓபி 66 பேரின் பெயர்களையும் வெளியிட்டன.

வங்கிகளில் கடனைப்பெற்று அதைத் திரும்ப செலுத்துவதற்கு வசதியிருந்தும் செலுத்த விரும்பாதவர்களை “வில்ஃபுல் டிபால்டர்ஸ்” (wilful defaulters) என்று கூறுவர். அந்த வகையில் பொதுத்துறை வங்கிகளில் கடன் பெற்று திரும்ப செலுத்தாதவர்களின் எண்ணிக்கை 2,426. இவர்கள் செலுத்த வேண்டிய கடன் தொகை ரூ.1.47 லட்சம் கோடி. வங்கிகள் அளிக்கும் சேவை அனைத்து மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு 2014ம் ஆண்டு “ஜன்டன்” கணக்கை அறிமுகம் செய்தது. அரசு அளிக்கும் அனைத்து நிதிச் சலுகைகளும் ஏழை மக்களுக்கு ஒளிவு மறைவின்றி கிடைப்பதற்காக இது செயல்படுத்தப் படுவதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இவை எல்லாம் ஒருபுறம் இருந்தாலும் வங்கிகள் யாருக்காக செயல்படுகின்றன என்ற கேள்வி பல சமயங்களில் ஏழை மக்கள் மட்டுமல்ல நடுத்தர வர்க்கத்தினர் மத்தியிலும் எழுந்து கொண்டேதான் இருக்கின்றன.

இந்தியாவில் உள்ள பொதுத்துறை வங்கிகளில் கடன்பெற்று வெளிநாடுகளில் சென்று தஞ்சமடைந்த பெருந்தொழிலதிபர்கள் பலர்.

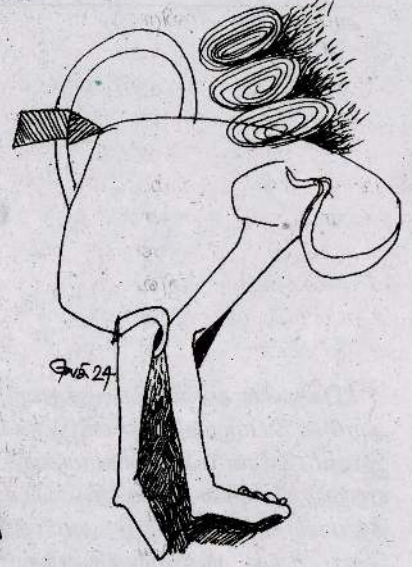
விஜய் மல்லையா, நீரவ் மோடி, மெகுல் சோக்சி என பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகும். வெளிநாடுகளில் உள்ள இவர்களை இந்தியாவுக்கு அழைத்துவர மிக நீண்ட சட்ட போராட்டம் நடந்தாலும், இவர்களில் யாரும் இந்திய நீதிமன்றத்தில் இதுவரை ஆஜர்படுத்தப்படவில்லை. இவர்கள் அனைவரும் இந்தியாவில் உள்ள வங்கிகளில் கடன் பெற்று வெளிநாட்டுக்கத் தப்பி ஓடியவர்கள். அங்கு இவர்கள் ராஜபோக வாழ்க்கை நடத்துகின்றனர். ஆனால் அதானி வெளிநாட்டிலே உள்ள பங்குச் சந்தையில் நிதி திரட்ட முயன்றவர். சமீபத்திய லஞ்சப் புகார் குற்றச் சாட்டு காரணமாக வெளிநாட்டில் கடன் பத்திர வெளியீட்டை அதானி குழுமம் நிறுத்தி வைத்துள்ளது. தங்கள் நிறுவனத்தின் மீது கூறப்படும் குற்றச் சாட்டுகள் அடிப்படை ஆதாரமற்றவை என்ற ஒரு வரி பதிவை அளித்து தப்பித்து வருகிறது அதானி. தங்கள் நிறுவனம் எந்த குற்ற செயலையும் புரியவில்லை என்று நிரூபிக்க வேண்டிய கட்டாயம் அதானிக்கு உள்ளது என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும், இந்தியாவின் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள களங்கத்தை அகற்ற வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு உள்ளது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 2030 ஆம் ஆண்டிற்குள் சுமார் 500 கிகாவாட் புதுப்பிக்கத்தக்க ஆற்றல் திறனை அடைய இந்தியா வைத்த உறுதிமொழி, உலகளாவிய சூரிய தொழிற்சாலைக்கு ஒரு பிரகாசமான வாய்ப்பாக இருந்தது. இப்பொழுது அமெரிக்கா அளித்துள்ள ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் இத்துறையின் வளர்ச்சியைக் கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது. இதை உணர்ந்தே மத்திய அரசும் தங்களது இலக்கை 2032வரை ஒத்திப் போட்டுள்ளது.

எதிர்க்கட்சிகளின் கோரிக்கையை ஏற்று நாடாளுமன்ற கூட்டுக் குழு விசாரணையை அமைக்க வேண்டும். இதை தவிர்க்கும் பட்சத்தில் ஆட்சியாளர்களுக்கும், அதானிக்கும் இடையிலான கூட்டு வெட்ட வெளிச்சமாகி அது அரசுக்கு மிகப் பெரும் களங்கத்தை ஏற்படுத்துவதோடு, அடுத்து வரும் தேர்தல்களில் ஆட்சியாளர்களுக்கு பெரும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தும் என்பது நிச்சயம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கவிதை

• ச.ஆனந்தகுமார்

திருட்டு

திருட்டு போய் கொண்டிருக்கிறது
உணர்வதேயில்லை...

பிரியங்களின் மிகுதியில்
வெறும் ஒலிக்குறிப்புக்களை இசைக்குறிப்புக்களாக்கும்
பேதைகள்போல..

ஆற்றை உண்டு தீர்த்த மணலை
காணவில்லை எனத்தேடுகின்ற
சராசரிகள் போல..

வந்து விழுகிற அறிக்கைகளில்
எதுவுண்மை எனக் குழம்பி தவிக்கிற
பாமரன் போல..

மருத்துவத்தில் வெவ்வேறு பெயர்
சொல்லி கடன் வாங்க சொல்கிற
மருத்துவமனைகள் போல..

மட்டைவிளையாட்டை தேசபக்தியோடு
தொடர்புபடுத்தி கொள்கிற மந்தைகள் போல..

மொழிப்பற்று இலக்கியமா அரசியலா
என குழம்புகிற யதார்த்தம் போல

இணையத்திலும்..புலனத்திலும்..
பெயர் தெரியாத செயலிகளிலும்
நடப்பதென்னவென்று தெரியாமலேயே

சத்தமில்லாமல் உருவப்பட்டு கொண்டிருக்கிறது நேரம்
எனும் அட்சய பாத்திரம்..

அரசுப்பள்ளி வழிகாட்டுகிறது

மக்களின் கல்வியும், மருத்துவமும் நாட்டின் அரசின் பொறுப்பில்தான் இருக்க வேண்டும். இவை இரண்டும் தனியாருக்குச் சென்றால் ஏற்றத்தாழ்வுகள் சமூகத்தில் பெருகும் என்று நோபல் பரிசு பெற்ற அமர்த்தியா சென் தொடர்ந்து வலியுறுத்திவந்தார். அதைக் கேட்பதற்கு நம் அரசியல்வாதிகளுக்குப் புரிதலும் இல்லை மனமும் இல்லை. அதன் விளைவு எல்லையில்லா அளவுக்கு இந்திய சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உருவாகி 60% மக்களை ஏழைமக்களாக வாழவைத்து தன் உணவுப் பாதுகாப்பைக்கூட அவர்களால் செய்ய இயலாது. இன்று 82 கோடி மக்கள் பொது விநியோகத் திட்டத்தில் விலையில்லா உணவுப் பொருள் வாங்கி பட்டினிச்சாவைத் தவிர்த்துள்ளோம் என்பது சாதனையா, வேதனையா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது. பொதுப் பள்ளிகளும், பொது மருத்துவமனைகளும் தரமற்றவை என்ற கருத்தைப் பொதுப்புத்தியில் திணித்து இரண்டையும் வணிகமாக்கியது சந்தை. அதற்கு உடன் சென்றது அரசு. தரமான கல்வியும், தரமான மருத்துவமும் ஏற்றத்தாழ்வின்றி அனைவருக்கும் எப்போது கிடைக்குமென்றால் கல்வியும் மருத்துவமும் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும்போதுதான். அது மட்டுமன்று மனித வளம் என்பதும் ஆற்றல் மிக்கதாக இருக்கும். ஆற்றல்மிக்க மனித வளம்தான் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்கும். ஆற்றல் மிக்க மனித வளம் தனிமனித வருமானத்தைக் கூட்டிடும். கல்வியும் மருத்துவமும் தனியாருக்குச் செல்லும்போது, அரசாங்கத்தின் நிதிப்பகிர்வு கல்விக்கும், மருத்துவத்திற்கும் குறையும். அதன் விளைவு

அரசுக் கல்வி நிறுவனங்களும், அரசு மருத்துவமனைகளும் தரம் குறைந்த சேவையைத்தான் வழங்கும். எனவே இவற்றின் மூலம் உருவாகும் மனிதவளம் என்பது தரம் குறைந்ததாகத்தான் இருக்கும் என்பது உலகில் நிரூபணமான ஒன்று. இன்று ஆசிய நாடுகளில் பொருளாதார வளம் நிறைந்த நாடுகளாக உருவான சீனா, தாய்லாந்து, சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஜப்பான் போன்ற அனைத்தும் இந்த இரண்டு துறைகளையும் சிறப்பாகக் கையாண்டது மட்டுமன்று, அதிக அளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து மனித ஆற்றலை வளர்த்து பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தியது மட்டுமன்று, ஏற்றத்தாழ்வு உயர்ந்துவிடாமல் சமச்சீர் குடும்ப வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளாக இயங்குவதைத்தான் மானுட மேம்பாடு அறிக்கையில் நாம் பார்த்து வருகிறோம்.

இந்தியா அதற்கு எதிர்த்திசையில் பயணித்து ஏற்றத்தாழ்வை எல்லையற்ற அளவுக்கு வளர்த்துவிட்டு, கோடெஸ்வரர்கள் வளர்ந்ததைச் சாதனைப் பட்டியலாகவும், பொருளாதார வளர்ச்சியைச் சாதனையாகவும் தம்பட்டம் அடிக்கிறது. ஏற்றத்தாழ்வில் உச்சம், வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தில் உச்சம், வேலைக்கான கூலி குறைவதில் உச்சம், வேலை இழப்பில் உச்சம் எனப் பெரும்பகுதி மக்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது என்பது நாம் பார்க்கும் எதார்த்த நிலை. 6 சத தொழிலாளர்கள்தான் முறைப்படுத்தப்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களில் பணி செய்கின்றனர். 94 சதவிகிதம் முறைசாரா தொழில்களில்தான் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்களில் 48%

விவசாயத் தொழிலாளர்கள். இவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் என்பது குறைந்த இடத்தில் இருப்பதையே உறுதிசெய்துள்ளது ஆய்வு அறிக்கைகள்.

இந்தச் சூழலில் இலக்கு நிர்ணயிக்கின்றோம் கல்வியில் உயர் இலக்கை அடைய உயர் கல்விச் சேர்க்கை 35% வேண்டும், 50% வேண்டும் என்று. அப்படி அதைச் சாதிக்க 2400 பல்கலைக்கழகங்கள் வேண்டும். அதே நேரத்தில் பள்ளிக் கல்வியின் நிலை நம் மாணவர்களின் கல்வித்திறன் எப்படி இருக்கிறது என்பதை ஏசர் அறிக்கைப் பட்டம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளது. 14லிருந்து 18 வயதுடைய 40% மாணவர்களால் இரண்டாவது புத்தகத்தை வாசிக்க இயலவில்லை, கணிதத்தைப் போடத் தெரியவில்லை.

இதற்கான மூலாதாரத்தை நாம் ஆய்ந்து பார்த்தால் உண்மை நமக்கு விளங்கும். இன்று இந்தியாவில் ஐந்து வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளில் 38.9% பேர் வளர்ச்சி குன்றியவர்கள், 17% பேர் எடை குறைந்தவர்கள் 5.2% பேர் உடல் மெலிந்தவர்கள் என்பதை அரசு அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. இவர்கள் அனைவரும் ஏழைக் குழந்தைகளாகத்தான் இருப்பார்கள். அடுத்து 80% மூளை வளர்ச்சி மூன்று வயதுக்குள் முடிந்துவிடுகிறது. எனவேதான் குறைந்தது 2000. நாங்கள் தாய் கருவுற்றதிலிருந்து குழந்தைகள் மூன்று வயதைக் கடக்கும்வரை குழந்தை வளர்ப்பில் ஒட்டுமொத்தச் சமூகம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அறிவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். இந்தப் பாதுகாப்பற்ற குழந்தைகள்

கல்வியில் எப்படி மேம்பட முடியும் என்பதுதான் நாம் இன்று சந்திக்கும் பெரும் பிரச்சினை.

இன்றைக்கு நம் கல்வியால் வாழ்வாதாரத்தைக்கூடப் பாதுகாத்துத் தர இயலவில்லை. இது தன்னம்பிக்கையும் தரவில்லை, வேலைவாய்ப்புக்கும் தயார் செய்து தரவில்லை, வாழ்வியலுக்கும் உதவும் நிலையில் நம் கல்வி தரமற்று இருக்கிறது என்பதை கல்வியாளர்கள் அனைவரும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகின்றனர். இந்த நிலையில் பொதுப்பள்ளி ஆசிரியர்களை பெற்றோர்களும் மற்றவர்களும் பொதுப்பள்ளியின் தரம் குறைந்ததற்குத் தொடர்ந்து விமர்சித்துவருவது அனைவரும் அறிந்ததே. ஒட்டுமொத்தச் சமூகத்திற்கு இருக்க வேண்டிய பொறுப்பை ஆசிரியர்களிடம் மட்டுமே ஏற்றி அவர்களை மட்டுமே விமர்சிப்பது என்பது உண்மையான தீர்வைக்காண உதவாது என்பதைப் பலர் புரிந்துகொள்வதில்லை. அதில் எங்கோ ஓரிடத்தில் ஆசிரியர்களுக்கும் பங்கு உண்டு என்ற உண்மையும் ஒளிந்திருக்கிறது என்பதையும் மறுக்கவில்லை.

ஒரு கிராமத்துப் பள்ளி ஆசிரியர் எங்கள் பள்ளியில் “ஊடகவியலாளர்களின் சமூகப்பங்களிப்பு” என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கம் நடத்துகிறோம், தாங்கள் அதில் கலந்துகொண்டு கருத்துகள் கூற வேண்டும் என்று என்னை அழைத்தார். இது ஒரு வித்தியாசமான நிகழ்வாக அதை எப்படி எதற்காகப் பள்ளியில் நடத்துகிறார்கள் என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளலாம் என எண்ணி வருகிறேன் என்று அவரிடம் சம்மதித்தேன். எழுமலை என்ற உசிலம்பட்டிக்கு அருகே மலையடிவாரத்தில் உள்ள ஊரில் உள்ள பள்ளிதான் அது.

அன்றைய நாளில் அந்தப் பள்ளிக்குச் சென்றேன், தலைமையாசிரியர், ஆசிரியர்கள் பலரும் பணியில் இயங்கிக்கொண்டே இருந்தனர். தலைமையாசிரியர் அறையில் அமர்ந்து பக்கத்திலிருந்த கரும்பலகையைப் பார்த்தேன். அந்தப் பள்ளியைப் பற்றிய அனைத்து விவரங்களையும் அந்தப் பலகையில் எழுதியிருந்தனர். இந்தப் பள்ளிக்கு என்ன சிறப்பு என்றேன். உடனே தலைமையாசிரியர், “இந்தப் பள்ளியில் ஒரு காலத்தில் 1000க்குமேல் மாணவர்கள் படித்தனர். இன்று அந்த

எண்ணிக்கை 400க்கு வந்துவிட்டது. இந்த எண்ணிக்கையை 1000மாக உயர்த்திட வேண்டும் என்ற குறிக்கோளில் செயல்படுகிறோம். இன்று 647வரை உயர்த்தியுள்ளோம்” என்றார். அடுத்து என்றேன் “தேர்ச்சி விகிதத்தைக் கூட்ட வேண்டும்” என்றார். “இது ஒரு தொடர் முயற்சி ஐயா” என்றார். அடுத்து “இது சாத்தியமானது ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பால்” என்றார்.

“எதில் நீங்கள் கவனம் செலுத்துகிறீர்கள்” என்றேன். “முதலில் மாணவர்களுடன் நல்லுறவு, அவர்களின் பெற்றோருடன் இணைதல், அடுத்து மாணவர்களைத் தொடர்ந்து செயல்பாட்டில் வைத்துக் கொள்ளுதல். மாணவர்களின் செயல்பாட்டை மக்களுக்குக் கொண்டு செல்லுதல். இதற்கு ஊடகத்தின் ஒத்துழைப்புத் தேவை. அவற்றைச் செய்து இன்று பள்ளியின் மாணவர் சேர்க்கையை 647க்குக் கொண்டு வந்துவிட்டோம்” என்றார். “மீண்டும் எம் பள்ளி 1000 மாணவர்களைத் தாண்ட வேண்டும். இதை நோக்கித்தான் பயணிக்கு வேண்டும். பயணித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு முதல் தேவை ஆசிரியர்களிடம் ஒரு கனவு, கடப்பாடு, ஒருங்கிணைந்து செயலாற்றுதல். இதை முதலில் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் கொண்டு வந்துள்ளோம். இது அத்தனையும் உத்தரவு மூலம் செய்யவில்லை, நாங்களாக உருவாக்கிக்கொண்டு செயல்படுகின்றோம். அடுத்துப் பொதுப்புத்தியில் அரகப்பள்ளி தரமற்றது, செயல்பாடற்றது என்பதை உடைக்க வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்வது என்பதுதான் கேள்வி.

அப்போதுதான் ஊடகத்தின் உதவி தேவை. காரணம் நல்ல பணிகள் தொடர்பான செய்திகள் காட்சி ஊடகங்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் வரும்போது நம் ஊர்ப்பள்ளி இப்படியும் செயல்படுகிறதா என்று பொதுமக்கள் யோசிப்பார்கள். எனவே, அதைச் செய்து பார்ப்போம் என்று முதலில் அனைத்து ஊடகங்களையும் அணுகி எங்கள் பள்ளியில் நடக்கும் நற்செயல்பாடுகளை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க உதவிட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைத்தோம். அனைவரும் உதவத் தயார் என்று உறுதியளித்தனர்.

சிறிய சிறிய நிகழ்வுகளை மாணவர்களைக் கொண்டே நடத்தினோம். அந்த நிகழ்வுகளைச் செய்தியாக்கிப் பத்திரிகைகளிலும், காட்சி ஊடகங்களிலும் வெளியிட ஆரம்பித்தோம். அதை அறிந்த பொதுமக்கள் எங்களை நோக்கிப் பார்க்க ஆரம்பித்தனர். பார்க்க ஆரம்பித்தது மட்டுமன்று எங்களுடன் கைகோக்க ஆரம்பித்தனர். தங்கள் ஊர்க் குழந்தைகளுக்கு இவ்வளவு ஆற்றல் இருக்கிறதா என ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தனர். அந்தச் செய்திகள்தாம் தங்கள் குழந்தைகள் சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றனர் எனத் தங்கள் குழந்தைகள் மீது நம்பிக்கை வைக்க பெற்றோர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தன. இதற்காக ஆசிரியர்கள் தங்கள் வேலை நேரத்தைக் கடந்து பல மணி நேரம் இது நம் பள்ளி இதற்குப் பெருமை சேர்த்து இதை உயர்த்துவது நம் பொறுப்பு என உழைத்தனர். இந்த உழைப்பு வீண் போகவில்லை, பொதுமக்கள் இந்த

நிகழ்வுகளில் தாங்கள் எந்த வகையிலெல்லாம் பொறுப்பேற்றுப் பங்கெடுக்க வேண்டுமோ அந்த வகையிலெல்லாம் பங்கெடுத்தனர். நிகழ்வுகளில் பங்கேற்பதாக இருக்கலாம், அதற்கான செலவில் பங்கேற்பதாக இருக்கலாம், எல்லா நிலையிலும் அவர்கள் உதவினர்.

இந்தச் செய்திகள் ஊடகங்களில் வர வர மக்களின் பார்வை எங்கள் பக்கம் திரும்பியது மட்டுமன்று. எங்கள்மேல் நம்பிக்கை வந்தது. அதன் விளைவாக மாணவர் சேர்க்கை 400லிருந்து இன்று 647 வரை அதிகரித்து உள்ளது. எங்களுக்கு எங்கள் பணியில் நம்பிக்கை வந்தது. இரண்டாண்டு காலத்தில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நிகழ்வுகளை நடத்தி அவை அனைத்தையும் ஊடகத்தின் வழியாக மக்களுக்குக் கொண்டுசேர்த்தோம். இதைவிட முக்கியமாக மாணவர்களுக்கு ஆர்வம், தங்கள்மேல் நம்பிக்கை, பள்ளியின் மேல் மதிப்பு, ஆசிரியர்களுடன் இணக்கம் ஒன்றிணைதல் அனைத்தும் கூடியதுதான் எங்களைத் தொடர்ந்து உற்சாகப்படுத்தியது. இந்த நேரத்தில் இந்த முன்னெடுப்புகளை முனைந்து முன்னின்று செய்து கொண்டேயிருக்கும் ஆசிரியர்கள், ஊடகவியலாளர்களை நாம் கௌரவிக்க வேண்டும், பாராட்ட வேண்டும். அது அவர்களுக்கு மேலும் உற்சாகமூட்டும். நமக்கும் உற்சாகமூட்டும், மக்களுக்கும் உற்சாகமூட்டும், மாணவர்களையும் உற்சாகப்படுத்தும் என்றனர். இதற்குப் பொருள் செலவாகுமே என்று யோசித்தபோது, எப்பொழுதுமே நாம் நிகழ்வுகளை மாணவர்களுக்காக வடிவமைத்தபோது பணத்தை முதலில் சிந்தித்தது இல்லை. எனவே இதையும் அப்படியே முன்னெடுப்போம் என்றுதான் இந்தக் கருத்தரங்கையும் வடிவமைத்தோம்.

இந்த நிகழ்வை வடிவமைக்கும்போது, அதற்கு முதல் நான் ஒரு நிகழ்வு, அதற்குச் சிறப்பு விருந்தினராக ஒரு பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தரை அழைத்தோம். அவரும் வந்து சிறப்பித்தார். அந்த நாளில் நம் மாணவர்களுக்கு நல்ல உணவை விருந்தாக அளிக்கலாமே என்றார் ஆசிரியர் ஒருவர். பணம் வேண்டுமே? உடனே அவர், நான் தருகிறேன் என்று கூறியது மட்டுமன்று, எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து அதற்காக ரூபாய் 28,000 செலவு செய்தார். எது இவரைச் செலவு செய்ய வைத்தது என்றால்

பள்ளியில் இருக்கும் ஒரு இணக்கமான குழல்தான். எங்கள் பள்ளியில் படித்த மாணவர்கள் எத்தனை பேர் அமெரிக்கா சென்றார்கள், உயர் அதிகாரிகளானார்கள், எத்தனைபேர் மருத்துவர் ஆனார்கள் என்பதைவிட, மனிதாபிமானம் மிக்க நல்ல பண்பு நலன்கள் பெற்றவர்களாக சமூகத்திற்குள் செல்வதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும்” என்று அந்தத் தலைமை ஆசிரியர் கூறினார். அதைக் கேட்டபோது, எனக்கு இந்த ஆசிரியப் பெருமக்களிடம் இருக்கும் நற்குணங்களையும், உயர்சிந்தனையும், சமூகக்கண்ணோட்டத்தையும் பார்க்க முடிந்தது. ஆகையால்தான் நான் உரையாற்றும்போது ஆசிரியப் பெருமக்களை மனதாரப் பாராட்டி வாழ்த்தினேன். அந்த நிகழ்வில் ஆசிரியர்கள் அனைவரும் உணர்வோடு பங்கேற்றுச் செயல்பட்டதை என்னால் உணர முடிந்தது. அந்தக் கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்ட மாணவர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதில் கூறிய விதம் அமைதி காத்து பேசுபவர்களின் கருத்துகளை அவர்கள் வைத்திருந்த கையேட்டில் பதிவுசெய்த விதம் மிகவும் பாராட்டுதலுக்கு உரியதாக இருந்தது.

அந்த நிகழ்வில் மற்ற அரசுப் பள்ளிகளில் மேய்ப்பதுபோல் அந்த மாணவர்கள் மேய்க்கப்படவில்லை, மாறாக அவர்களுடன் இணக்கம் காட்டி, அன்புடன், வழிகாட்டும் செயல்பாடுகளில் ஆசிரியர்கள் இருந்ததால்தான் அவர்கள் தாங்களாகவே அமைதி காத்தனர். கேள்வி கேட்கும்போது, உடனே பதிலளிக்கும் முனைப்பு மாணவர்களிடம் இருந்ததை அறிந்து நெக்குறுகிப்போனேன். இந்த ஆசிரியர்கள் அரசிடம் உத்தரவு வாங்கி, அரசு கூறுவதை மட்டுமே செயல்படுத்தும் ஆசிரியர்களாக இல்லாமல், அவர்கள் தாங்கள் ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கெனக் கடமையும் பொறுப்பும் இருக்கிறது என்ற உணர்வுடன் செயல்பட்டு மற்ற பள்ளிகளுக்கு வழிகாட்டும் பள்ளியாக இருப்பதைப் பார்க்க முடிந்தது. இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் தமிழகம் முழுவதும் இருந்தால் நம் பள்ளிக் கல்வி மேம்பட்டு விடும் என்ற உணர்வில் ஆசிரியர்களைப் பாராட்டிவிட்டு விடை பெற்றேன்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

முடிஅரசும், குடிஅரசும்

இரு வரலாற்றுப் பார்வை

நான்கு கால்களில் விலங்குகளோடு விலங்குகளாக ஊர்ந்து, பரிணாமவளர்ச்சியில் இரண்டு கால்களில் நேர்நின்ற இனம் மனித இனம். அப்படி நேர்நின்ற பிறகும் மனிதர்கள் விலங்குகளோடுதான் வசித்துவந்தார்கள். அதனால் ஆரம்பநிலையில் மனிதர்களுக்கு விலங்குகளின் குணமும், பழக்கவழக்கங்களுமே மேலோங்கி இருந்திருக்கும். மனிதனை மனிதன் உண்ணும் வழக்கமும் அப்படித்தான் விலங்குகளிடம் இருந்து தொற்றியிருக்கும்.

என்றாலும், மற்ற உயிரினங்கள் எல்லாம் இம்மி கூட மாறாமல் இருக்க மனிதன் மட்டுமே கொஞ்சம்கொஞ்சமாக மாறிவந்தான். அவனது உடை, உணவு, உறையுள் என்று அனைத்துமே காலப்போக்கில் மாற்றம் கண்டன. சுற்றம், நட்பு, சமூகம் என்றும் மனிதன் மாறினான். அறிவியல், தொழில்நுட்பத்தில் வளர்ச்சி கண்டான். வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொண்டான். அதற்கு மனிதனின் மூளையின் அமைப்பும் அளவும், சிந்திக்கும் திறனுமே காரணம் எனலாம்.

காடேர்டிகூட்டமாகக் காட்டில் அலைந்து திரிந்த காலத்திலும், ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் ஒரு தலைமை இருந்திருக்கிறது. பெண்வழிச் சமூகமாக இருந்த ஆரம்பநிலையில் பெண்களே இனக்குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்கினார்கள். பிற்காலத்தில் ஓரிடத்தில் தங்கி வேளாண்மை செய்ய ஆரம்பித்தபிறகு மெல்லமெல்ல பெண்வழிச்சமூகம், ஆண்வழிச் சமூகமாக மாறிவிட்டது. அதன்பிறகான காலங்களில் ஆண்களே இனக்குழுக்களுக்குத் தலைமை தாங்கினார்கள். அது இன்றுவரையிலும் தொடரவே செய்கிறது.

இப்படி இனக்குழுக்களாக இருந்த காலத்தில், குழுக்களிடையே மோதல்களும் ஏற்பட்டன. குழலுக்கு ஏற்ப தங்களைத் தகவமைத்துக்கொண்ட இனங்கள் நீடித்து நிலைத்துவிட்டன. இனக்குழு தலைமை என்பதுதான் பிற்காலத்தில் மன்னன் என்னும் அடையாளமாக மாறியிருக்கிறது. தனது ஆளுமைக்கு உட்பட்ட நிலப்பரப்பின் பாதுகாப்பிற்கும், அந்நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் பாதுகாப்பிற்கும் மன்னன் பொறுப்பேற்றான். உணவுத்தேவையை முன்வைத்து ஒவ்வொரு மன்னனுக்கும் நிலப்பரப்பை அதிகரிக்கவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அது அண்டைநாட்டு மன்னர்களுடன் போருக்கு இட்டுச்சென்றது. திறமையான குறுநில மன்னர்கள், பெருநில மன்னர்கள் ஆனார்கள்.

மன்னர் ஆட்சிக்காலத்தில் மக்கள் உழைத்தார்கள். மன்னருக்கு வரி செலுத்தினார்கள். அதனைக்கொண்டு மன்னர்கள் மக்களுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தார்கள். காலப்போக்கில் மன்னர்கள் மக்களைப்பற்றி கவலைகொள்ளாமல் தங்கள் நலனைப் பேணுவதில் கவனம் செலுத்தினார்கள். பஞ்சகாலம் என்றாலும் மக்கள் வரிசெலுத்த வேண்டும் என்று மக்களைக்கட்டாயப்படுத்தவும், தராதவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தவும் ஆரம்பித்தார்கள். இந்தவிதத்தில் மன்னராட்சி மக்கள்நலனுக்கு எதிரான ஆட்சியாக மாறிவிட்டது. மன்னர் ஆட்சியில் மக்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். ஒரு மன்னன் இறந்தால், திறமை இருந்தாலும் இல்லையென்றாலும், நல்லவனாக இருந்தாலும் பொல்லாதவனாக இருந்தாலும், அவனது

ஆண் வாரிசு அடுத்த மன்னனாகப் பட்டம் சூட்டிக்கொள்வதும் நிகழ்ந்தது.

மன்னராட்சிக் காலத்தில் பல மன்னர்கள் கொடுங்கோலர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட மன்னர்களுக்கு எதிராக மக்கள் புரட்சி செய்திருக்கின்றனர். மக்கள் விழிப்புணர்வு, எதிர்ப்புணர்வு காரணமாக, கொஞ்சம்கொஞ்சமாக மன்னராட்சிக்காலம் முடிவுக்கு வந்து, உலகம் எங்கிலும் பல்வேறு காலகட்டங்களில் மக்களாட்சி மலர்ந்திருக்கிறது. மக்களாட்சியே , குடியாட்சியும் ஆகும். இன்றைய சூழலில் மன்னராட்சி, மக்களாட்சி, சர்வாதிகாரிகளின் ஆட்சி, பொதுவுடமை ஆட்சி என்று பலவிதமான ஆட்சி முறைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. குறைகள் பல இருந்தபோதும், அத்தனை ஆட்சிமுறைகளிலும் மக்களாட்சியே சிறந்த ஆட்சிமுறை என்று கருதப்படுகிறது.

17-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பாக, மன்னர் ஆட்சிதவிர்த்து அத்தனை ஆட்சிமுறைகளையும் குறிப்பதாக 'குடியாட்சி' (Republic) இருந்தது. இலத்தின் சொல்லான Res Publica என்னும் சொல்லில் இருந்து பிறந்துவந்ததுதான் Republic என்னும் சொல். 'பொது' என்று பொருளாகும். தனி ஒரு மன்னனுக்கானதாக, அவனது வாரிசுக்கானதாக இல்லாமல், அனைத்து மக்களுக்கான பொதுஅரசு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ஜனநாயகம் (Democracy) உள்ளிட்ட பல ஆட்சிமுறைகளை உள்ளடக்கும் சொல்லும் ஆகும்.

மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் மக்கட்பிரதிநிதிகளால் உருவாக்கப்படும் அரசு, குடியாட்சி அல்லது 'குடியரசு' ஆகும். அரசமைப்புச் சட்டங்களும், அவற்றை நிறைவேற்ற அதிகார மையங்களும் இருந்தாலும் 'குடியரசு' என்பது மக்கள் நலனுக்கான அரசு ஆகும்.

குடிஅரசான இந்தியா:

இந்தியா 1947 ஆகஸ்ட் 15-இல் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திடம் இருந்து விடுதலைப் பெற்றது. என்றாலும் 1950 ஜனவரி 26-இல்தான் குடிஅரசு ஆனது. 'இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் 1935' என்பதை 'இந்திய அரசமைப்பு (Indian Constitution)' பதிலீடு செய்தது. இது, இந்தியாவை முழுவதும் ஜனநாயகக் குடிஅரசாக

(democratic republic) மாற்றியது. குடிமக்களின் உரிமைகளையும் ஆட்சியாளர்களின் கடமையையும் அது வரையறை செய்தது. டாக்டர் அம்பேத்கரால் வழி நடத்தப்பட்ட குழுவினரால் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்தியா குடியரசு நாடானபிறகு ஏழை x பணக்காரன், படித்தவன் x பாமரன், ஆண் x பெண் போன்ற வேறுபாடுகள் இன்றி, மதப்பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை என்று எவ்வித பேதமும் இல்லாமல் அனைத்து இந்திய குடிமக்களுக்கும் வாக்களிப்பதில் சம உரிமை அளிக்கப்பட்டது. (அமெரிக்கக் குடிஅரசிலும், பிரிட்டன் குடிஅரசிலும் பெண்கள் வாக்குரிமைபெற, பெண்களால் நீண்ட போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன என்பது தெரிந்தால் மட்டுமே அம்பேத்கரின் அறிவுத்திறன் புரியும்).

குடியரசின் கூறுகள்:

- பெரும்பாலான அதிகாரங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கட்பிரதிநிதிகளிடமே இருக்கும்.
- பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்வதனால், மக்கள் அவர்களுக்கு அதிகாரங்களை வழங்குகின்றனர். ஆனாலும், மக்கட்பிரதிநிதி ஒருசிலருக்காக மட்டும் இல்லாமல் அனைத்து மக்களுக்காகவும் செயல்படவேண்டும்.
- சிறப்பான குடியாட்சியில், அரசு அனைத்து மக்களின் நலன், உரிமை, சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும்.

குடியாட்சியின் நிறைகள்:

சமநீதி (fairness) :

மக்களால் தெரிவுசெய்யப்படும் மக்கட்பிரதிநிதிகள் , அனைத்து மக்களுக்கும் சமநீதியைப் பெற்றுத்தரும் வகையில் சட்டங்களை இயற்றுவர் என்னும் நம்பிக்கை மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. மக்கள்விரோத சட்டங்களை இயற்றும் ஆட்சியாளர்களை மக்கள் அப்புறப்படுத்தவும் முடியும்.

பொதுநலன் (common welfare) :

ஆட்சியாளர்களால் உருவாக்கப்படும் கொள்கைகளும், வகுக்கப்படும் விதமுறைகளும் சாதி, மதம், இனம், பாலியல், பண்பாடு ஆகியவை கடந்து அனைத்து மக்களுக்கும்

பொருளாதாரம், அரசியல், சமூகம் சார்ந்து நலன் விளைவிக்கும் வகையில் அமைதல்.

சுதந்திரமும், வளர்ச்சியும் (freedom & prosperity) :

குடிமக்கள், மற்றவர்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லாமல், அவர்களது வாழ்வை அவர்கள் விரும்பியபடி வாழ்வதற்கான சுதந்திரம் உண்டு. நாட்டின் ஒட்டும்மொத்த பொருளாதார வளர்ச்சியின் பலன் அனைத்து மக்களுக்கும் ஆனது.

சமவாய்ப்பு (equal participation) :

ஒவ்வொரு குடிமகனு(ள்)ம் அரசியல் வழிமுறைகளில் பங்கெடுக்கும் வகையில் சமவாய்ப்பு வழங்கப்படும். சாதாரண விவசாயியாக இருந்தாலும், பெரும் தொழில் முனைவோராக இருந்தாலும் அரசமைப்பில் அனைவரும் சமம் என்பதால், ஆட்சி அதிகாரத்தில் பங்கேற்க முடியும்.

சமூக ஒருமைப்பாட்டை வளர்த்தல் (promotion of social integration) :

சமூகக்கட்டமைப்பில் குடிமக்களின் தன்னம்பிக்கை, சுயமரியாதை போன்றவற்றை வளர்த்தெடுத்து அனைத்து மக்களின் ஒருமைப்பாட்டைப் பேணுதல்.

மக்கள் செலுத்தும் வாக்கின் மதிப்பு (power of vote) :

தனித்திறமைகளாலும், குடிமக்களின் நன்மையில் அக்கறைகொள்பவர்களாகவும் விளங்கும் தலைவர்கள், அவர்களது சமூக செயல்பாடு, அர்ப்பணிப்பு காரணமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியோ, ஆட்பலம், பண்பலம் ஆகியவற்றைக் கொண்டோ வாக்காளர்களை மிரட்டுதல் கூடாது. வாக்குக்குப் பணம் கொடுத்தல், பரிசுப்பொருட்களை வழங்குதல், இலவசத்திட்டங்கள், வாக்காளர்களுக்கு சிலவற்றைச் சலுகைகளாகச் செய்துகொடுத்தலும் கண்டிப்பாகத் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். தேர்தலில் வாக்குகளைப் பெறும் நோக்கில் மக்களைச் சாதி, மதங்களை வைத்துப் பிளவுபடுத்துதலும் கூடாது. பெரும்பாலும் குடியாட்சியும், ஜனநாயகமும் ஒரே பொருளைத்தரும் விதத்திலேயே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

குடியாட்சியின் குறைகள்:

தேர்தல் செலவும், நடைமுறையும்:

குடியாட்சி நடைபெறும் நாடுகளில், மக்கட்பிரதிநிதிகள் தேர்தல்களை நடத்துவதனால் தெரிவுசெய்யப்படுகிறார்கள். அதற்குப் பெரும் பொருட் செலவு ஆகிறது. தேர்தல் நடைமுறைகள் வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் மோசமான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்திவிடுகிறது. இந்தியாவில் மின்அணு வாக்கு இயந்திரங்களைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி, மோடி அரசு மீண்டும்மீண்டும் பதவிக்கு வருகிறது என்னும் குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கும் எதிர்க்கட்சியினர் வாக்குச்சீட்டுமுறை வேண்டும் என்று ஓங்கிக் குரல் எழுப்புவதையும் இதில் சேர்க்கலாம்.

பெரிய நாடுகளை விடவும், சிறிய நாடுகளில்தான் குடியாட்சி நடைமுறை சிறப்பாக இருக்கும். இதனை இப்படிச் சொல்லலாம். பல இனங்கள், பல மதங்கள், பல மொழிபேசும் மக்கள், பலவகையானப் பண்பாடுகளைக்கொண்ட மக்கள் வாழும் இந்தியா போன்ற பெரிய ஜனநாயகக் குடி அரசு நாடுகளில் தன்னலம் அற்ற, பொதுநலம்பேணும் அறிவுசார்ந்த தலைவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் மட்டுமே, ஓரளவிற்கேனும் ஆளும் அரசு அனைத்து மக்களுக்கும் ஆனதாக இருக்கமுடியும். அப்போதுதான் 'வேற்றுமையில் ஒற்றுமை' என்று மக்களை ஒருங்குசெய்யவும் முடியும்.

பெரும்பான்மையினருக்கே ஆட்சியெய்யும் அதிகாரம் :

குடியாட்சியின் தேர்தல் நடைமுறையில் பங்குகொள்ளும் மக்கள், இயல்பில் பெரிதும் வேறுபடுகின்றனர் (diversified in nature). அதன் காரணமாக, ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் வாய்ப்பு ஒரு சிலருக்கே மீண்டும்மீண்டும் கிடைப்பதும், மிகப்பலருக்கு அவ்வாய்ப்புக் கிட்டாமலே போவதும் நிகழ்ந்துவிடுகிறது. இதற்கான எடுத்துக்காட்டாக தமிழ்நாட்டைக்கூறலாம். தமிழ்நாட்டுத் தேர்தல் அரசியலில் பெரிதும் சாதி அரசியல் மேலோங்கி இருக்கிறது. சில பெரும்பான்மைச் சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களே தொடர்ந்து ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிவருகிறார்கள். சிறுபான்மைச் சாதியினரும், பெண்களும், பெரும்பான்மையாகவே இருந்தாலும்

பட்டியலினத்தவரும் அதிகாரத்தின் பக்கம்கூட வரமுடிவதில்லை. 2014-க்குப் பிறகான தேர்தல் களத்தில் ஆர்.எஸ்.எஸ். பின்புலம்கொண்ட பாஜக கட்சி, பெரும்பான்மை இந்துக்களைச் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராகத் தூண்டிவிட்டு, மதத்தின் அடிப்படையில் மக்களை பிளவுபடுத்தி தேர்தலில் வென்று ஒன்றியத்தில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதும் இதில் அடங்கும்.

குடியாட்சியும், ஜனநாயக ஆட்சியும் (Republic & democratic Governments):

மக்களால் வழி நடத்தப்படும் அரசு, குடி அரசு. மக்களாட்சியே குடியாட்சியும் ஆகும். ஜனநாயக ஆட்சிக்கும், குடியாட்சிக்கும் பல கூறுகள் பொதுவில் உண்டு. சில நாடுகளில் குடி அரசும், ஜனநாயகமும் இணைந்த ஆட்சிக் கட்டமைப்பைக்கொண்டுள்ளன. இந்தியாவின் குடி அரசானது (republic) முற்றிலும் மக்களாட்சிக் கருத்தியல் (principles of democracy) அடிப்படையிலேயே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முடி அரசும் குடி அரசும்:

வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலங்களில் இனக்குழுத் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள், நீண்டநெடிய கால ஓட்டத்தில் குறுநில மன்னர்களாகவும், பெருநில மன்னர்களாகவும் மாறியதால் முடி அரசுகள் தோன்றி நிலைபெற்றன. கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டிலேயே இந்தியாவில் முடி அரசுகள் தோன்றிவிட்டதாக அர்த்தசாஸ்திரம் கூறுகிறது. அதே காலகட்டத்தில் தமிழ்நிலப்பரப்பிலும் முடி அரசுகள் தோன்றிவிட்டன என்பதை சங்க இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. சேரர், சோழர், பாண்டியர் மூன்று பெருநில மன்னர்களாக ஆட்சிபுரிந்திருக்கின்றனர் என்பதற்கு இலக்கிய சான்றுகளும், கல்வெட்டுச் சான்றுகளும், அகழாய்வுச் சான்றுகளும் உள்ளன.

உலக வரலாற்றில், எகிப்து, சுமேரியா ஆகிய நாடுகள் மூத்த முடி அரசுகளாக அடையாளம் காட்டப்படுகின்றன. எகிப்து நாடு, நார்மர் (Narmer, the Pharaoh) என்னும் மன்னனிடம் இருந்து தொடங்குகிறது. கி.மு. 3273 - 2987 காலகட்டத்தைச் சேர்ந்ததாக கருதப்படுகிறது. கி.மு. 2700 காலகட்டத்தில் பாபிலோனியாவின் வடக்குப்பகுதியில் சுமேரிய மன்னன் 'கிஷ்'

என்மெபராகேசி (Enmebaragesi, king of Kish) மற்றொரு மூத்த முடி அரசின் முதல் மன்னன்.

முடி அரசில், அடுத்தடுத்து ஆட்சிக்கு வருபவர்கள் ஏற்கனவே இருந்து மறைந்த மன்னனின் வழித்தோன்றலாகவும் (hereditary), குருதிக்கொடியாகவுமே (bloodlines) இருக்கமுடியும். மன்னனுக்கான பட்டங்களும் அப்படியே பாரம்பரியமாகத் தொடர்ந்துவந்தன. மதமும் வழிபாடும் மன்னனுடன் இணைந்திருந்தன. மன்னன் எந்த வழிபாட்டு முறையை பின்பற்றுகிறானோ, அதையே நாட்டு மக்களும் ஏற்று நடக்கவேண்டும் என்பது கட்டாயம் ஆனது. இந்துமதத்தை அரசமதமாக மாற்றுவதற்கு முயலும் பாஜக ஒன்றிய அரசின் செயலானது குடி அரசை முடி அரசாக மாற்றும் முயற்சி என்றே பார்க்கவேண்டும்.

காலஓட்டத்தில், மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் சார்ந்த விழிப்புணர்வு முடி அரசுக்குப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தின. அவற்றைச் சமாளிக்கப் பல முடி அரசுகள் திணறின. மக்களை அடக்க நினைத்த அரசுகளுக்கு எதிராக மக்கள் திரண்டெழுந்து புரட்சியில் ஈடுபட்டனர். 17-ஆம் நூற்றாண்டில் பரம்பரையாக ஆட்சிசெய்யும் முடி அரசு முறைக்கு எதிரானப் புரட்சி மனப்பான்மை விதைக்கப்பட்டது. பிரான்ஸ் நாட்டில் 14-ஆம் லூயி மன்னனுக்கு எதிரான பிரெஞ்சுப் புரட்சி, சோவியத் ஒன்றியத்தில் ஜார் மன்னர்களுக்கு எதிராக நிகழ்ந்த ரஷ்யப்புரட்சி, கூபாவிலும், இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலும் மன்னராட்சிக்கு எதிராக நிகழ்ந்த பொதுவுடமைப்புரட்சி போன்றவற்றைச் சான்றுகளாகக் கூறலாம். எந்த ஓர் அரசும் மக்களுக்கான அரசாக இருக்கவேண்டும் என்னும் கருத்துரு உருவாகி வலுப்பெற்றதனால்தான் பல முடி அரசுகள் முடிவுக்கு வந்தன, குடி அரசுகள் நடைமுறைக்கு வந்தன.

19-ஆம் நூற்றாண்டில் குடி அரசு (Republican Govt.) கோட்பாட்டிற்கு மறுமலர்ச்சிக் காலம் என்று சொல்லலாம். அந்த நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த இரண்டு உலகப்போர்கள், முடி அரசுக்கும், குடி அரசுக்குமான வேறுபாடுகளை வெளிப்படுத்தின. அதன் விளைவாக பல நாடுகளில் முடியாட்சிகள் விழுந்து குடியாட்சிகள் எழுந்தன.

பண்டைய குடிஅரசுகள்:

ஏதன்ஸ் (Athens) :

பண்டைய குடிஅரசுக்கு மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஏதன்ஸ் ஆகும். தலைமைப்பொறுப்புக்கு வருபவரை மக்களில் சிலர் (அனைவராலும் அல்ல) தெரிவுசெய்தனர். அப்படித் தெரிவுசெய்யப்படுபவரின் கரங்களில் அரசின் அனைத்து அதிகாரங்களும் வந்துவிடும். அரசின் பொறுப்பை நிறைவேற்ற ஒரு குடி அமைப்பு (citizen body) இருந்தது. அந்த அமைப்பில் மூன்றுவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்ட மக்கள் பங்குகொண்டனர். 1. குடிமக்கள் (citizens) 2. குடியுரிமை இல்லாத குடிகள் (metics, non-citizen resident) 3. அடிமைகள் (slaves). குடிமக்களுக்கு மட்டுமே வாக்களிக்கும் உரிமை இருந்தது.

ஆட்சிக்குழு 'அகோரா' (Agora) என்று அழைக்கப்பட்டது. அதன் அதிகாரம் எல்லைகளற்றது. ஏதன்ஸ் நகரத்தின் அகோராவில் பங்குபெறும் குடிமக்கள் மட்டுமே வாக்களிக்க முடியும். வாக்குரிமை பெற்றவர்கள் மொத்த மக்கட்தொகையில் பாதிக்கும் குறைவாகவே இருந்தனர்.

ஒருவித மனித சகிப்புத்தன்மை நிலவியது. என்றாலும் ஆளும் வர்க்கத்திற்கு எதிராக பரப்புரைசெய்தார் என்று சொல்லி நஞ்சுருந்தி சாகவேண்டும் என்று அக்கால கிரேக்க அறிஞர் சாக்ரடீசுக்குத் தண்டனை வழங்கியதையும் நினைவுகொள்ளவேண்டியுள்ளது.

ரோம் (Rome) குடிஅரசு:

ரோமப்பேரரசு, அதன் ஆரம்ப நிலையில், பெரும்பாலும் முடி அரசாகவே இருந்திருக்கிறது. செனட் சபை இருந்தது. ஆனால் அதற்கு ஆலோசனை வழங்கும் உரிமை மட்டுமே இருந்தது. பண்டைய ரோமில், 'தந்தையர்' (Patricians), 'பொதுமக்கள்' (Plebeian), என்று இரு பிரிவினர் இருந்தனர். 'தந்தையர்' பிரிவினர் நில உடமையாளராகவும், வசதி படைத்தவர்களாகவும் மேல்தட்டில் இருந்தனர். அவர்களது முன்னோர்கள் ரோமை உருவாக்கியவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டனர். 'பொதுமக்கள்' பிரிவினர் கீழ்த்தட்டில் உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஏழைகள்.

எந்த ஒரு பகுதியிலும் வசித்த மக்கள் ஐந்து பிரிவினராக இருந்தனர். ஒரு பிரிவினர் முதல்வகுப்புக் குடிமக்கள். மற்ற நான்கு பிரிவினரும் அவர்களுக்குக் கீழ் உள்ளவர்கள். ஒவ்வொரு பிரிவும் 'நூறு' (century) என்று அழைக்கப்பட்டது. முதல் 'நூறு' பிரிவினரில் அதிக அளவில் நிலம் சொந்தமாக வைத்திருந்தவர்களுக்கு 'ஒற்றை வாக்குரிமை' (single vote) இருந்தது. அதாவது ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வாக்கு உண்டு. இரண்டாவது 'நூறு' பிரிவினரில் ஒற்றை வாக்கானது குறைவாக நிலம் வைத்திருந்த பலரால் பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்டது. இப்படி ஒற்றை வாக்கைப் பகிர்ந்துகொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை, கீழ்நோக்கிச் செல்லசெல்ல அதிகமாகிக்கொண்டே போனது. இப்படியாக வாக்கின் அளவுப் பங்கீட்டில் மிகப்பெரிய முரண் இருந்தது. 'தந்தையர்', 'பொதுமக்கள்' ஆகிய இரு பிரிவினருக்கு இடையே திருமணங்கள் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தன. மிகவும் பிரபலமான 'பொதுமக்கள்' பிரிவினரின் புரட்சிக்குப் (Plebeian revolt) பிறகு முடியாட்சி ஒழிக்கப்பட்டது.

ஃப்ரான்ஸ், இங்கிலாந்து நாடுகளும் வரலாற்றில் முடி அரசுகளாக இருந்து குடிஅரசுகளாக மாறியவை.

இன்றைய குடிஅரசுகள்:

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற வலதுசாரி முதலாளித்துவ நாடுகளும், ரஸ்யா, சீனா, கூபா போன்ற இடதுசாரி பொதுவுடமை நாடுகளும், இந்தியா, இலங்கை போன்ற ஜனநாயக நாடுகளும் குடியரசு நாடுகளே. இப்படிச் சொல்வதில் முரண் உள்ளதே என்று சிலர் எண்ணக்கூடும். அவர்களுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை குடிஅரசுக்கான வரையறையை நினைவூட்டுவோம்.

குடிஅரசு நாடுகளில் ஆட்சி செய்யும் அதிகாரத்தை மக்களே வழங்குகிறார்கள். ஆட்சி முறையும், ஆட்சி அமைப்பும், பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்யும் விதமும் வேறுவேறாக இருந்தாலும் அவை அனைத்தும் குடியரசுகள் தான்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

சந்தேக வலையில் சிறுத்தைகள்

“தவறியும் வானம் மண்ணில் விழுவதில்லையே..” கண்ணதாசனின் வரிதான் நினைவுக்கு வருகிறது. விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சியின் தலைவர் திருமாவளவன் அடுத்தடுத்து தவறுவது, தடுமாற்றம் அடைவது தமிழ்நாட்டில் உள்ள அறிவுத்துறையினருக்கு ஆச்சரியமான விஷயமாக ஆகிவிட்டது. சனாதனத்தை.. இந்துத்துவத்தை உறுதியுடன் எதிர்த்து நிற்கும் தமிழ்நாட்டு தலைவர் அவர்தான். அதனால் அவர் மதிப்பு உயர்ந்து வந்தது. “ஆட்சியிலும் பங்கு அதிகாரத்திலும் பங்கு” என்று அவர் பேசிய வீடியோ வெளியிடப்பட்டு பின்னர் நீக்கப்பட்டது. பின்னர் மீண்டும் பதிவிடப்பட்டது. அப்போது தொடங்கியது தடுமாற்றம். ஒரு அட்மின் பதிவு செய்தார். ஒரு அட்மின் நீக்கினார் அது பற்றி இனிமேல் தான் விசாரிக்க வேண்டும் என்று அப்போது திருமா பதில் சொன்னார். “கடைசி மனிதனுக்கும் ஜனநாயகம்; எளிய மக்களுக்கும் அதிகாரம் என 1999 ஆண்டிலிருந்தே பேசி வருகிறேன் என்று விளக்கம் தந்தார். அதிகாரத்தில் பங்கு என்பது கூட்டணி பேச்சு வார்த்தையின் போது தான் கேட்கப்பட வேண்டிய விஷயம். பொது வெளியில் நின்று கொண்டு அதைப் பேசுவதென்றால் ஏறக்குறைய அதிகாரம் என்ற கோரிக்கையை ஏலம் விடுவது போல் தான். உடனடியாக அதி.முக இடம் சென்று விசி. கவுக்கு அதிகாரத்தில் பங்கு தருவீர்களா என்று நிருபர்கள் கேள்வி எழுப்பும் சூழல் எழுந்தது. இந்தப் பின்னணியில் முதல்வர் முக ஸ்டாலின் உடன் ஒரு சந்திப்பை திருமாவளவன் நடத்தினார். வெளியே வந்த பின்பு அதிகாரத்தில் பங்கு குறித்து நான் பேசவில்லை என்று பதில் தந்தார். அதாவது பேச வேண்டிய இடத்தில் பேசவில்லை. ஏன் பேசவில்லை என்றால் அதற்கு உரிய நேரம் இது இல்லை என்றும் அவர் விளக்கம் சொல்லிக் கொண்டார்.

இப்படி அதிகாரத்தில் பங்கு கேட்கும் ஒரு

கட்சி இருக்கிறது என்பதாலோ அல்லது திமுக கூட்டணியில் குழப்பம் விளைவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவோ தமிழக வெற்றி கழக தலைவர் விஜய் தன்னுடைய மாநாட்டில் ஆட்சி அதிகாரத்தில் பங்கு தருவோம் என்ற அறிவிப்பை வெளியிட்டார். அப்படி பொதுக் கூட்டத்தின் மூலம் அதிகாரத்தில் பங்கு என்ற பிரச்சினையை பேசிய அணுகுமுறை சரியல்ல என்று திருமாவளவன் ஒரு தொலைக்காட்சிக்கு அளித்த பேட்டியில் சொன்னார். நடிகர் விஜய் விடுதலை சிறுத்தைகள் அமைப்புக்குதான் குறிப்பாக அழைப்பு விடுகிறார் என்றுதான் பலரும் அர்த்தப்படுத்தினார்கள்..

பிம்பத்துக்கு வந்த சோதனை

வேறு ஒரு இடத்தில் அதிகாரத்தில் பங்கு கிடைக்கின்றது என்ற பட்சத்தில் விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அங்கு சென்று விடுமா என்ற சந்தேகப் பார்வை அந்த கட்சி மீது விழுந்தது. இது அந்தக் கட்சியின் பிம்பத்தின் மீது விழுந்த பெரிய அடி. விடுதலை சிறுத்தை கட்சியில் குறுகிய காலத்தில் துணைப் பொதுச்செயலாளர் பத்வியை பெற்ற ஆதவ் அர்ஜுனா நடிகர் விஜயின் அதிகாரத்தில் பங்கு என்ற அறிவிப்பை வரவேற்றார். திமுக கூட்டணியில் இருந்து கொண்டு இன்னொரு கட்சி அதிகாரத்தில் பங்கு தருவோம் என்ற அறிவிப்பை வரவேற்பது என்பது நாகரிகமான அரசியல் என்று சொல்ல முடியாது. அப்போதே ஆதவ் அர்ஜுனாவை திருமாவளவன் கண்டித்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். அதைச் செய்யவில்லை.

அதன்பின்பு அம்பேத்கர் எல்லோருக்குமான தலைவர் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் பங்கேற்பதா இல்லையா என்ற ஊசலாட்டத்தில் திருமா சிக்கினார். இறுதியில் அவர் செல்லாதது சரியான முடிவுதான். ஆனால் அவர் கட்சியில் உள்ள ஆதவ் திருமாவளவன் நிலைப்பாட்டுக்கு

என்று பேசினார். திமுக ஆட்சியை ஒழிப்பேன் என்பது பிரச்சினை அல்ல. அதை யாருக்காக? யாரோடு சேர்ந்து செய்யப் போகிறார்? அங்கு தான் அவர் யார் என்பது தெரியவரும்!

திமுகவை வீழ்த்த வேண்டும் என்று எம்ஜிஆர் தொடங்கி யாராவது கிளம்பி கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள்.. அவர்களிடம் திமுகவை விட மேம்பட்ட கருத்தியல் இல்லை என்பதோடு திமுகவின் கருத்தியல்தான் எதிர்ப்புக்கு காரணமாக உள்ளது. சீனியர் சங்கராச்சாரியை நல்ல சாமியார் இன்று ஆதவ் புகழ்வது திருமாவளவனுக்கு ஏற்புடையதா? சனாதன சங்கராச்சாரியாரை உயர்த்து பிடித்த ஆதவை அப்போதே திருமாவளவன் கண்டித்திருக்க வேண்டும்.

நூல் வெளியீட்டு விழாவில் புதிய கருத்தியல் தலைவர் உருவெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று விஜய்க்கு புகழாரம் சூட்டினார் ஆதவ். உண்மையில் கருத்தியல் தலைவராக உள்ள திருமாவளவனை இந்த அளவுக்கு வேறு யாரும் கேவலப்படுத்த முடியாது. திருமாவளவனின் மனம் இங்குதான் இருக்கிறது என்று ஆதவம் பேசினார்; அதையே நடிகர் விஜய்யும் பேசினார். திமுக கழகத்தில் நிச்சயம் இது பெரும் கோபத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும். கட்சியின் உயர்நிலைக்குமுதான் ஆதவ் மீது நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும் என்று கூறி முடிவு எடுப்பதை இழுத்தடித்தார் திருமாவளவன். பின்னர் கட்சிக்குள் நிர்வாகிகள் கடும் ஆட்சேபத்தை வெளியிட்ட பின்னர்தான் ஆதவை ஆறு மாதம் நீக்கி வைக்கும் முடிவை திருமாவளவன் எடுத்தார் என்று சொல்லப் படுகிறது.

அதுமட்டுமின்றி வெள்ள நிவாரண நிதி கொடுக்க முதல்வர் மு.க. ஸ்டாலினை சந்திக்க இருந்தார். ஆதவை நீக்கிய பின்புதான் சந்திக்க முடியும் என்று அவருக்கு திமுகவில் இருந்து அழுத்தம், நெருக்கடி கொடுக்கப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. அது சரியான தகவல்தான் என்பது போல் அவர் ஸ்டாலினை சந்திப்பதற்கு சற்று முன்னதாக ஆதவ் நீக்கத்தை அறிவித்திருக்கிறார். திருமாவளவனுக்கு குழப்பம் எங்கிருந்து வந்தது? ஏதோ ஒரு வகையில் ஆதவுக்கு கடமைப்பட்டவராக திருமாவளவன் இருக்கிறாரா என்ற கேள்வி உருவாக காரணமாகிவிட்டார். அது

மட்டுமில்லை, விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சி திருமாவளவனின் கட்டுப்பாட்டில்தான் இருக்கிறதா என்று எதிர்க்கட்சியினர் கேலி செய்யும் விமர்சனம் செய்யும் நிலையும் உருவானது. ஆதவுக்கு வேறு ஏதோ செயல் திட்டம் இருக்கிறது என்று திருமாவளவன் சொல்லி இருப்பது.. அதாவது இந்த அவரது தாமதமான கண்டுபிடிப்பு ஆகச் சிறந்த காமெடி.

மது ஒழிப்பு மாநாடு நடந்த போதே பாஜக, பாமக தவிர அனைத்து கட்சிகளும் பங்கேற்கலாம் என்ற அறிவிப்பை திருமாவளவன் வெளியிட்டார். இது வெளிப்படையாக அந்த மாநாடு என்ற அடிப்படையில் அதிமுகவுக்கு தூது விடும் வேலை என்ற விமர்சனத்தையும் சந்தித்தது. ஈழத் தமிழர் பிரச்சனைக்காக அனைத்து கட்சியும் ஒன்றுபட்டது போல் மது ஒழிப்புக்காகவும் ஒன்று சேர வேண்டும் என்ற திருமாவளவன் கருத்து ஏற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் அரசியல் கட்சிகளின் ஒவ்வொரு நகர்வும் நல்ல நோக்கத்தில் அல்லாமல் அரசியல் நோக்கத்தில்தான் கண்ணோட்டத்தில் தான் பார்க்கப்படும் என்பது அவருக்கு தெரியாததல்ல. இந்தப் போக்கு காரணமாக திமுககழகத்தில் தொண்டர்கள் மத்தியில் சந்தேகம் வந்தால் நாளை தேர்தலின்போது வாக்குகள் சிந்தாமல் சிதறாமல் விசிகவுக்கு கிடைப்பதில் சிக்கல் வந்துவிடக்கூடும். விளிம்பு நிலை மக்களுக்கு மக்களை அதிகார வலுவுள்ளவர்களாக மாற்ற வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தை திருமாவளவன் வெளியிட்டு வருகிறார். அது சரியே. இருப்பவன் தரமாட்டான்; இல்லாதவன் விடமாட்டான். இலக்கை அடையும் பாதை மலர்ப்பாத்தை அல்ல; கருமுரடானது. முரண்பட்ட பேச்சுகள் நோக்கத்தை சிதைத்து விடும்.

யானைக்கும் அடி சறுக்கும் என்பார்கள். சிறுத்தைக்கும் அடி சறுக்கும் தான். ஆனால் அது அடிக்கடி நடக்கக் கூடாது. இப்போது கண்ணதாசன் வரியை மீண்டும் நாடலாம். சிங்கத்தின் கால்கள் பழுதுபட்டாலும் சீற்றம் குறைவதில்லையே.. சிறுத்தையின் சீற்றம் எந்நிலையிலும் குறையக்கூடாது. அதுதான் நம் கவலை.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

குறள் இல்லா இல்லம் பாழ்

பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தை பெரியார் “ஆரியப் பித்தலாட்டத்திற்குச் சரியான மருந்து - மறுப்பு திருக்குறள் தான்... இன்றைய தினம் திராவிடர்களுக்கு ஒழுக்க நூல் குறள்தான்” என்றார்! அப்படி, வேதத்தை முன் நிறுத்தும் ஆரியத்துக்கு எதிராகத் தமிழர்கள் ஏந்த வேண்டிய அறிவாயுதமாக வள்ளுவர் தந்த, திருக்குறளார் வீ.முனிசாமி முதலிய தமிழறிஞர்கள் பரப்பிய, வாழ்வியல் நூலான திருக்குறள் உள்ளது. வர்ணம் பேசி, மனிதருள் பேதம் பார்க்கும் சனாதனக் கருத்தைப் ‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ என்னும் மூன்று சீர்களில் கலகலத்துப்போகச் செய்கிறார் திருவள்ளுவர். பிறப்பினால் மனிதருக்குள் எந்தப் பேதமில்லை என்னும் சமத்துவக் கருத்தை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உலகுக்கு எடுத்துவைத்தவர் பொய்யாப் புலவர் திருவள்ளுவர்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வள்ளுவர் மொழிந்த கருத்துகள் இன்றைக்கும் வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கமாக உள்ளது. அதனாலேயே பேரறிஞர் அண்ணா “மானிடப் பண்பு இயல்புகளுக்கு ஓர் உறைவிடமாய் - வாழ்க்கை, வழிமுறைகளுக்கான வழிகாட்டியாய் அமைந்துள்ளது திருக்குறள்” என்று கூறியுள்ளார். எல்லோருக்கும் வழிகாட்டியாய் விளங்குவதால் தான் குறளானது, உலகத்தில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழி ஆக்கம் பெற்றுப்

பயன்பாடு கொள்ளப்படுகிறது. இத்தகைய பயன்மிகு குறளை அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளும் அறிந்துகொண்டு வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைச் சிந்தையில் கொண்டே திராவிட இயக்கங்கள் திருக்குறளை மக்களிடம் கொண்டு செல்லப் பேரியக்கம் போல் செயல்பட்டன. “சமயக் கவிஞர்களையும், சாதித் தலைவர்களையுமே போற்றிப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில், திருவள்ளுவரின் சால்பு, தகைமை, தகுதி முதலானவற்றை இனங்கண்டு தெரிந்து, அவரை ஏற்றிப் போற்றிய முதன்முதல் குரல் கொடுத்த பெருமை தன்மானத் திராவிட இயக்கங்களையே சாரும் என்று கலைஞர் மு.கருணாநிதி கூறியுள்ளது இங்கே நினைவுகூரத்தக்கது. வெற்றுப் பெருமிதம் பேச வாய்ப்பாக வள்ளுவரை அவை பயன்படுத்தவில்லை, அறிவுக்களத்தில் ஏந்த வேண்டிய வலுவான ஆயுதமாக வள்ளுவத்தைப் பயன்படுத்துகின்றன.

பெரியார், அண்ணா வழியில் வந்த கலைஞரும் தன் சிந்தையை நெய்த வள்ளுவத்தைத் தந்த வள்ளுவரைப் போற்றவும் நினைவுகூரவும் தவறுவதில்லை. அந்த நினைவுகூர்தலின் அவரது நன்றியறிவித்தலின் அடையாளமே குறளோவியம் தீட்டவைத்தது; சென்னையிலே வள்ளுவர் கோட்டம் காணச் செய்தது; அதன் தொடர்ச்சிதான் தென்குமரிக்கடலினிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆளுரச் சிலையாக எழுந்துள்ளது.

எழில்மிகு அலைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஆர்ப்பரித்துவரும் குமரிக் கடலினிலே திருவுருவச் சிலையாக வீற்றிருக்கிறார் வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவர். சிற்றூர்களில் ஊருக்குப் புறம்பே காவல் தெய்வமாக அய்யனார் சிலை திமிர்ந்து நிற்பதுபோல் 133 அடி உயரத்தில் இந்தியாவின் காவல் அரணாக உயர்ந்து தென்குமரிக் கடலின் நடுவே நிற்கிறார் தமிழர்களின் அறிவாசானாம் அய்யன் வள்ளுவர்.

ஏழே சீர்கள் ஏழ்மைக்கும் உதவும் திருக்குறளைத் தந்து திக்கெல்லாம் அறிவுக் கதிரைப் பரப்பும் ஞானச் சூரியனான அவருக்குச் சிலை

எடுக்கும் திட்டத்தை 1975 டிசம்பர் 31 அன்று அப்போதைய முதலமைச்சர் மு.கருணாநிதி தம் அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் முன்மொழிந்து ஒப்புதல் பெற்றார்.

1975இல் மு.கருணாநிதியின் சிந்தையில் உதித்த வள்ளுவர் சிலை புத்தாயிரத்தின் முதல் நாளில் கோலாகலமாகத் திறந்துவைக்கப்பட்டது. திருக்குறளை எல்லோரும் அறிந்துகொண்டு அதன்வழி ஒழுக வேண்டும் என்னும் விழைவால், திருக்குறளை ஒப்புவிக்கும் குழந்தைகளுக்கு மாதந்தோறும் ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கும் திட்டத்தை அவர் அறிவித்தார். தமிழ்நாட்டின் ஊராட்சிகளிலும் நகராட்சிகளிலும் திருவள்ளுவர் மன்றங்களும் படிப்பகங்களும் அமைக்கப்பட அரசு சார்பில் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும் என்றும் அறிவித்தார், அதற்காக 2000 ஜனவரி 16 அன்று கலைஞர் அரசாணையும் பிறப்பித்தார். இந்த எல்லா நடவடிக்கைகளுக்கும் பின்னேயும் குறளை இயன்ற அளவு எல்லோரிடமும் பரப்ப வேண்டும் என்னும் எண்ணம் குடிகொண்டிருப்பதை உணர முடியும்.

திருவள்ளுவர் சிலை திறப்பு நிகழ்ச்சி 1999 டிசம்பர் 31, 2000 ஜனவரி 1 ஆகிய இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்றன. முதல் நாளில் ஓவியக் கண்காட்சி, கலைஞர் தலைமையில் கவியரங்கம் உள்ளிட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இரண்டாம் நாளில், குறளமுதம், கோட்டம் முதல் வரை குமரி வரை ஆகிய நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. (இந்த இரண்டு நூல்களும் தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தின் மின் நூலகத்தில் கிடைக்கின்றன) திருக்குறள் கருத்தரங்கம் நடத்தப்பட்டது. இந்தச் சிலை திறப்பின் வெள்ளிவிழா அண்மையில் டிசம்பர் 30, 31 ஆகிய நாட்களில் தமிழ்நாடு அரசு சார்பில் கன்னியாகுமரியில் கொண்டாடப்பட்டது. இதை முன்னிட்டுத் தமிழ்நாடு அரசு பள்ளிக்கல்வித் துறை மூலம் திருக்குறள் தொடர்பான வினாடிவினா; பேச்சுப்போட்டி, திருக்குறள் ஒப்புவித்தல் உள்ளிட்ட பல போட்டிகளை நடத்தியது.

திருவள்ளுவர் எல்லாக் காலத்துக்கும் தேவை என்பதால் அவரது குறள்களை அனைவரும்

நாள்தோறும் சிந்தையில் ஏந்தி வாழ்வின் பயன்பெறவேண்டும் என்பதையும் உத்தேசித்தே இத்தகைய விழாக்கள் நடத்தப்பெறுகின்றன. கன்னியாகுமரில் வள்ளுவர் சிலை திறக்கப்பட்டு 25 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது போலவே, அந்தச் சிலை குறித்த பேச்சு தொடங்கியதற்கும் சிலை அமைந்ததற்கும் இடையிலும் 25 ஆண்டுகள் கடந்திருந்தன.

1975 டிசம்பரில் மு.கருணாநிதி தலைமையிலான அமைச்சரவை சிலை அமைக்க முடிவெடுத்தது. அடுத்தடுத்த பணிகளைத் தொடங்குவதற்கு முன்னர் அவர் தலைமையிலான தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நெருக்கடி நிலை காரணமாகக் கலைக்கப்பட்டது. அடுத்த வந்த 1977 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் திமுகவிலிருந்து விலகிச் சென்று கட்சி தொடங்கிய நடிகரான எம்.ஜி.ஆர் தலைமையிலான அதிமுக வெற்றிபெற்று ஆட்சியை அமைத்தது. எம்.ஜி.ஆர் ஆட்சிக் காலத்தில் வள்ளுவர் சிலை அமைக்கும் பணிகளுக்கான அடிக்கல் நாட்டும் விழா மட்டும் எம்.ஜி.ஆரால் நடத்தப்பெற்றது. 1979 ஏப்ரல் மாதம் 15 ஆம் நாளன்று கன்னியாகுமரியில் ஆளுநர் தலைமையில் நடைபெற்ற விழாவில் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அடிக்கல் நாட்டினார்.

அடிக்கல் நாட்டப்பட்டதோடு சரி. சிலையமைப்புப் பணிகள் தொடங்கப் படவில்லை. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1987இல்தான் சிலை தொடர்பான அடுத்த கட்ட அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. அமெரிக்காவில் உள்ள சுதந்திர தேவி சிலையைப் போல் பொய்யாமொழிப் புலவர் திருவள்ளுவர் சிலையை கன்னியாகுமரியில் நிறுவப்போவதாக, அதிமுகவின் ஆட்சிக் காலத்தில், 1987 - 88 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையைச் சட்டமன்றத்தில் 1987 மார்ச் 20 அன்று வெளியிட்டு உரை நிகழ்த்திய, நிதியமைச்சர் இரா. நெடுஞ்செழியன் அறிவித்தார். ஆனால், அதுவும் அறிவிப்புடன் நின்றுபோய்விட்டது. இதற்கிடையே, எம்.ஜி.ஆர் மறைந்துவிட்டார். அடுத்தடுத்த மாற்றங்கள் அரசியல் அரங்கில் நிகழ்ந்தேறின. 1989 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் 13 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் மு.கருணாநிதி வசம் ஆட்சி வந்தது.

கோட்டைக்கு வந்த கருணாநிதிக்குக் குமரியிலே வள்ளுவர் சிலை வடிக்கப்படாத வருத்தமிருந்தது. ஆகவே, அந்தப் பணிகளை விரைந்து முடிக்க வேண்டும் என்னும் உந்துதலால் அந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவருக்குச் சிலை அமைக்கப்படும் என அறிவித்தார். ஆனாலும், சிலை அமைக்கும் பணி தொடங்கியபாடில்லை. 1990 ஆம் ஆண்டில் குமரியில் 133 அடி உயரச் சிலை அமைக்கப்படும் என மீண்டும் அறிவித்தார்.

வள்ளுவருவக்குக் கற்சிலை எடுக்கலாம் என 1990 மே மாதத்தில் முடிவெடுக்கப்பட்டது. ஒன்றையொன்று இடைவிடாது தொடரும் கடலையையாய் அடுத்தடுத்த பணிகளை முடுக்கிவிட்டார் கலைஞர். 'இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன் கண் விடல்' என்னும் குறளுக்கேற்ப 1990 ஜூலை மாதத்தில், கணபதி ஸ்தபதிக்குப் பணியாணை வழங்கப்பட்டது. பூம்புகார் கலைக்கூடம் அமைத்த, வள்ளுவர் கோட்டம் வடித்தெடுத்த சிற்பியின் கைவண்ணத்தில் உருவானது திருவள்ளுவர் சிலை.

1990 செப்டம்பர் 6 அன்று குமரி முனையில் சிலை அமைக்கும் பணியைக் கலைஞர் தொடங்கிவைத்தார். அப்போது கலைஞர், "சிலை திறப்புவிழாவைக் காண உலகம் முழுவதிலிருந்து தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களும் வெவ்வேறு இனத்தவரும் வரவேண்டும் என்கின்ற கனவைக் காண்கிறேன்... அந்தக் கனவு பலிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்... அது பலிப்பதற்கான வாழ்த்துக்களை உங்களிடமிருந்து நான் வேண்டுகிறேன்..." என்று உரையாற்றினார்.

கலைஞரின் சிலைக் கனவு நனவாவதற்குள் அவர் மீண்டும் ஒருமுறை ஆட்சிக் கலைப்பைச் சந்தித்தார். 1991இல் அப்போதைய பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற தேர்தலில் அவர் தலைமையிலான காங்கிரஸ் கட்சியுடன் கூட்டணி அமைத்திருந்த ஜெ.ஜெயலலிதா தலைமையிலான அதிமுக ஆட்சியில் அமர்ந்தது. எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியைப் போலவே ஜெயலலிதா ஆட்சியிலும் வள்ளுவர் சிலை வளரவே இல்லை.

1996இல் மீண்டும் திமுகவை ஆட்சியில் அமர்த்தினார்கள் மக்கள். இந்த முறை

எப்படியும் வள்ளுவர் சிலை அமைத்தே தீர வேண்டும் என்னும் உறுதியுண்டார் கலைஞர். 1997 ஜூன் 25 அன்று நடைபெற்ற அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் சிலையமைக்கும் பணிகளை 1999 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களுக்குள் முடித்திட தீர்மானம் இயற்றப்பட்டது. சிலை அமைக்க திருத்திய செலவின மதிப்பீடாக ரூ. 6.14 கோடியும் தமிழ்நாடு கட்டுமானக் கழகத்துக்கு ரூ. 1.72 கோடியும் வழங்க தமிழ்நாடு அரசு அனுமதி வழங்கியது. அதன் பின்னர் கன்னியாகுமரியில் நிறுவப்படவிருந்த சிலைகள் அமைக்கும் பணி தொடர்ந்து தொடர்வின்றி நடைபெற்றது.

அம்பாசமுத்திரம், சோழிங்கநல்லூர் ஆகிய இடங்களில் செதுக்கப்பட்ட 3 முதல் 8 டன் வரை எடை கொண்ட 3,681 கற்களைக் கொண்டுவந்து இந்தச் சிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஓராண்டுக்கும் மேல் 500 தொழிலாளர்களின் இடைவிடாத அரும்பணியின் நற்பயனாய் சுமார் ரூ. 9 கோடி செலவில், 133 அடி உயரக் கற்காப்பியமாய் கடல் நடுவே எழுந்து நின்றார் வள்ளுவர். சிலையின் மொத்த எடை 7,000 டன். ஏழு சீர்களில் குறள் தந்தவருக்கு ஏழாயிரம் டன்னில் சிலை அமைந்தது.

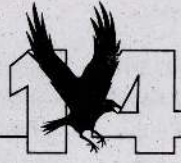
தமிழர்களைப் பொறுத்த அளவில் அவர்களுக்குப் பொருளைவிட இன்பத்தைவிட அறமே முதன்மையானது. அறத்தின் மீது தானே தமிழரின் பொருளும் இன்பமும் பெருமையோடு வீற்றிருக்கின்றன. அதை விளக்குவது போல் இந்தச் சிலையிலும் அறமே பீடமாக உள்ளது. அறத்துப் பாலில் 38 அதிகாரங்கள். திருவள்ளுவர் சிலையின் பீடமும் 38 அடி. பொருட்பாலும் இன்பத்துப்பாலும் சேர்ந்து 95 அதிகாரங்கள். திருவள்ளுவரின் சிலை உயரம் 95 அடி. மொத்தத்தில் 133 அடி.

வள்ளுவர் சிலை 38 அடி பீடம், 75 அடி உடம்பு, 20 அடி தலை என மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. இந்த மூன்று பகுதிகளையும் இணைக்கத் திராவிடக் கட்டுமானத் தொழில்நுட்ப நெறி ஒன்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் பெயர் கதலிகாகரணம். அடிப்பகுதியில் 8 அடி அகலம் 16 அடி நீளம் கொண்ட குகை போன்ற வெற்றிட அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அது

அப்படியே தலைப்பகுதி வரை குகைபோல் செல்கிறது. ஏனிந்த குகை? காற்று வந்துசெல்வதற்காகக் குகை போன்ற அமைப்பு உள்ளது. இந்தக் குகைக்குள் காற்று வந்து செல்வதால், காற்றின் வேகத்தால் உருவாகும் அழுத்தம் சிலையைப் பாதிப்பதில்லை. நம் உடம்பில் காற்று வந்துசெல்வதால் தானே நாம் உயிர்ப்புடன் இருக்கிறோம். அதுபோல் இந்தச் சிலைக்குள்ளும் காற்று வந்துசென்று சிலையை உயிர்ப்பொருளாக்குகிறது.

ஒட்டுமொத்தச் சிலையும் தனித்தனியேயான கற்களால் உருவாக்கப்பட்டு ஒன்றுகூட்டி நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கல்லை இன்னொரு கல்லுடன் இணைக்க இரும்போ செம்போ வேறு எந்த உலோகமோ காங்கிரீட்டோ பயன்படுத்தப்படவில்லை. கல்லாணிகள் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வடக்கே இமயத்தில் சேரன் கெட்டி பறந்த அந்தக் காட்சியைத் தென்குமரிக் கடலில் நின்று வள்ளுவர் பார்ப்பது போன்ற தோற்றம்கொண்ட இந்தச் சிலை தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளம் என்றே சொல்ல வேண்டும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முடியாட்சிக் காலத்தில் வள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் குடியாட்சிக் காலத்திலும் கலங்கரை விளக்கமாய் வழிகாட்டி நிற்கிறது. வள்ளுவருக்குச் சிலை வைப்பது, அதன் வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடுவது போன்ற இந்தச் செயல்களுக்குப் பின்னால் இல்லந்தோறும் குறள் ஒலிக்க வேண்டும் என்னும் விழைவே உள்ளது. வள்ளுவச் சிந்தனை வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்னும் குறிக்கோளை முன்னிறுத்தியே வள்ளுவருக்கு விழா எடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இருள் நிறைந்த வாழ்வுக்கு ஒளி தரும் விளக்காகக் குறள் உள்ளது என்பதை உணர்ந்து, அடுத்தடுத்த தலைமுறைக்கும் குறள் நெறி கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும் என்னும் குறிக்கோளை ஒவ்வொருவரும் சிந்தையில் நிறுத்திச் செயல்பட வேண்டும். வள்ளுவத்தைக் கொண்டசெல்வதால் வள்ளுவருக்குப் புதிதாகப் பெருமை ஒன்றும் வந்துவிடப் போவதில்லை; வள்ளுவத்தை வாசிப்போரின் அதைச் சிந்திப்போரின் வாழ்வுதான் வளம்பெறும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

65/66

உரையாடல்கள் மிக முக்கியமானவை. ஒரு நல்ல உரையாடல் திரிபுகளை உடைத்து ஒரு வரலாற்றை ஆவணமாக்கித் தருவதற்கு நம்மை உந்தும். ஒரு நல்ல உரையாடல் ஒரு சத்தியத்தின் சாட்சியாக கல்வெட்டாக மாறும். ஒரு மோசமான உரையாடல் நாடெங்கும் கலவரத்தை உருவாக்கும். அப்படியான மூன்று உரையாடல்களை இங்கு பந்தி வைக்க ஆசையாக இருக்கிறது.

திருவாரூர் மத்தியப் பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் சிலர் மாதாமாதம் ஒன்றுகூடி உரையாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியான ஒரு டிசம்பர் மாதத்து அவர்களது உரையாடல் கீழவெண்மணியின் வீரஞ்செறிந்த வரலாறு குறித்து நகர்கிறது. தங்களது உரிமைக்காகப் போராடிய வெண்மணியின் விவசாயக் கூலித் தொழிலாளிகளில் 44 பேர் 1968 டிசம்பர் 25 அன்று ராமையாவின் குடிசையில் வைத்து எரித்துக் கொல்லப்பட்டது குறித்து அது நகர்கிறது. “இவ்வளவு நிலம் வைத்திருக்கிற நிலச்சுவான்தார்கள் நிச்சயமாக தங்களது பண்ணையாட்களை கொலை செய்திருக்க வாய்ப்பில்லை” என்பதாக நகரும் வெண்மணி வழக்கின் தீர்ப்பு குறித்தும் அவர்களது உரையாடல் நகர்கிறது.

நிறைய நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் என்றால் அவர்கள் “இருப்பவர்கள்”. பண்ணையாட்கள் “இல்லாதவர்கள்”. எனில், இருப்பவர்கள் இல்லாதவர்களைக் கொல்ல வாய்ப்பில்லை என்று இந்தத் தீர்ப்பைக் கொள்ளலாம். எனில், இது வர்க்கப் பிரச்சினை.. ஆதிக்காதிகளிடம்தான் நிலம் இருக்கும். பண்ணையாட்கள் தலித்தாகத்தான் இருப்பார்கள். எனில், ஆதிக்காதிக்காரர்கள் தலித்துகளைக் கொல்ல வாய்ப்பில்லை என்று இந்தத் தீர்ப்பைக் கொள்ள வேண்டும். எனில், இது வர்ணப் பிரச்சினை. இவற்றுள் எது சரி என்றும் அவர்கள் தங்களது

உரையாடலின்வழி விவாதித்திருக்கக் கூடும்.

வங்க தேசத்திலிருந்து அகதிகளாக மரிச்ஜாப்பி பகுதிக்கு வந்த அப்பாவி மக்களை மேற்கு வங்கத்தில் அப்போது இருந்த மார்க்சிஸ்ட் கட்சி அரசு கொன்று குவித்ததாமே என்று அந்த உரையாடலின் இடையில் ஒரு குழந்தை கேட்கிறான்.

இப்படியான ஒரு பொய்யை இந்தியாவெங்கும் சிலர் தங்களது நூல்கள் வாயிலாகவும், சிலர் தங்களது உரைகள் வாயிலாகவும் சிலர் தங்களது டிஜிட்டல் தொழில் நுட்பத்தின் வழியும் பரப்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது பொய் என்று அறியாத சில நல்லவர்கள்கூட இந்தத் திரிபில் தங்களையும் இணைத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்தக் குழந்தையின் இந்தக் கேள்வி வழியாகத்தான் “மரிச்ஜாப்பி” என்பது அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட ரூ.சத்தீஸ்வரனுக்குத் தெரிய வருகிறது. அந்தப் பிள்ளை மரிச்ஜாப்பி குறித்து தேட ஆரம்பிக்கிறான். தமிழில் இருக்கிற ஆவணங்கள் அனைத்தும் மார்க்சிஸ்ட் கட்சிக்கு எதிரானதாகவே இருக்கின்றன.

இந்த நேரத்தில் அந்தப் பிள்ளை தனது முனைவர் பட்டத்தினை முடிப்பதற்காக மேற்கு வங்கம் செல்கிறான். மரிச்ஜாப்பி மேற்கு வங்கம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் என்பதால் அங்கு அதுகுறித்து உண்மைகள் கிடைக்கும் என்று தன் சத்தியைத் திரட்டித் தேடுகிறான். தேடத் தேட உண்மை வேறுமாதிரியாக இருப்பது அவனுக்கு புலப்படுகிறது. காங்கிரஸ் உள்ளிட்ட அனைத்துக் கட்சிகளும் மார்க்சிஸ்ட் கட்சிமீது பரப்பிய அவதூறுகளை தனக்கு இதுவரை கிடைத்தவை என்பது புலப்படுகிறது.

உண்மையில் மார்க்சிஸ்ட் அரசுதான் புலம்பெயர்ந்து வந்த மக்கள் பக்கமாக நின்று என்பதை அவனால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்த நேரத்தில் ஹரிலால் எழுதிய “மரிச்ஜாப்பி

- உண்மையில் என்ன நடந்தது” என்ற நூல் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. அதைத் தமிழ்ப்படுத்தி நமக்கு தந்திருக்கிறான்.

அந்த நூல் குறித்து யாரும் உரையாடலாம்; உரையாட வேண்டும். இப்படியாக திருவாரூரில் சில மாணவர்கள் நடத்திய உரையாடல்தான் ஒரு முக்கியமான வரலாற்று ஆவணம் தமிழுக்கு வருவதற்கு காரணமாக அமைந்திருக்கிறது.

இரண்டாவதாக நாம் பார்க்க இருப்பது ஏ.ஜி. நாரானி எழுதி தோழர் விஜயசங்கர் மொழிபெயர்த்துள்ள “ஆர்.எஸ்.எஸ் இந்தியாவிற்கு ஒரு அச்சுறுத்தல்” நூலில் காணக்கிடைக்கும் ஒரு உரையாடல் குறித்து.

ஒய்.டி. குண்டேவியா என்பவர் நேருவின் காலத்தில் வெளியுறவு செயலாளராக இருந்தவர். அவர் அவ்வப்போது தனது சக அதிகாரிகளை ஒன்றுசேர்த்து உரையாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். அந்த உரையாடல்களில் நேருவும் அவ்வப்போது கலந்துகொள்வது வழக்கமாக இருந்தது.

காங்கிரஸ் அரசு வகுக்கிற திட்டங்களை மக்களிடம் கொண்டுபோய் சேர்க்கிற வேலையை தாங்கள் செய்துகொண்டிருப்பதாகவும் ஒருவேளை கம்யூனிஸ்டுகள் ஆட்சிக்கு வந்துவிட்டால் காங்கிரஸ் திட்டங்களுக்கு நேரெதிரான திட்டங்களை அல்லவா அவர்கள் தருவார்கள். காங்கிரஸ் திட்டங்களை செயல்படுத்தியே பழகிப்போன தங்களால் கம்யூனிஸ்ட் திட்டங்களோடு பொருந்திப் போவதில் சிக்கல் இருக்கும் என்று அப்படியான ஒரு உரையாடலில் நேருவிடம் கூறுகிறார்.

இது நேருவை நிச்சயமாக சிரமப்படுத்தி இருக்க வேண்டும். “கம்யூனிஸ்டுகள் ஆட்சிக்கு வந்துவிடுவார்களா என்ன?” என்று பதிலளித்த அவர் அதற்கு சர்த்தியமே இல்லை என்று கூறுகிறார். ஆனால் அவர் முடித்த விதம் அற்புதமானது. அவர் அந்த உரையாடலை இப்படியாக முடிக்கிறார்,

“இந்தியாவின் ஆபத்து கம்யூனிஸ்டுகள் அல்ல. இந்தியாவின் ஆபத்து வலதுசாரி மதவாதிகள்தான்”

சென்றவாரம் நாடாளுமன்றத்தில் ஒருநாள் உரையாடிய இந்திய உள்துறை அமைச்சர் அமித்ஷா “ஏன் எப்போது பார்த்தாலும் ‘அம்பேத்கர், அம்பேத்கர்’ என்று எல்லோரும் கூறுகிறீர்கள். இதற்கு பதிலாக கடவுளின் பெயரைக் கூறினாலாவது உங்களுக்கு சொர்க்கம் கிடைக்கும்” என்று மிகவும் கீழ்த்தரமாகக் கூறி

இருக்கிறார். இது நாடு முழுவதும் பெரிய கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அம்பேத்கர் இளைஞர்களின் இன்றைய பேசுபொருளாக மாறியிருக்கிறார்.

தான் தண்ணீரின் போக்கை மாற்றும் பாறை என்று அண்ணல் சொன்னதை தனது முகநூல் பக்கத்தில் சமீபத்தில் வைத்திருந்தார் தோழர் ஆதவன் தீட்சண்யா. எவ்வளவு ஆழமான கூற்று. ஒரு பாறையை நோக்கி வரும் தண்ணீர் அதற்குப் பிறகு தன்போக்கில் நேராகப் போக முடியாது. ஒன்று பாறைக்கு இடதுபுறமாகத் திரும்பி நகரும். அல்லது வலது புறமாகத் திரும்பி நகரும். அல்லது நான் அந்தப் பக்கமும் இல்லை; இந்தப் பக்கமும் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நமது நடுவாந்திர யோக்கிய சிகாமணிகள் போல பாறையை ஓட்டி தேங்கிக் கிடக்கும்.

அதுதான் அண்ணல்.

அவரைப் பார்த்த பிறகு, அவரைப் படித்த பிறகு ஒன்று அவரை ஏற்கலாம். அல்லது அவரை எதிர்க்கலாம். அதுவும் இல்லையென்றால் இரண்டுங்கெட்டானாக குட்டையாக மாறி கொசுக்களின் பிறப்பிடமாகலாம்.

அம்பேத்கரைப் படிக்கப் படிக்க எங்களுக்கு நிறைய கிடைக்கின்றன. மனித சமத்துவத்திற்கு, சமூகநீதிக்கு எதிராக எவன் இருந்தாலும்

- எதை சொன்னால் அவனுக்கு எரிச்சல் வருமோ அதை ஆயிரம் முறை சொல்ல வேண்டும்.
- எதை சொன்னால் அவனுக்கு தூக்கம் கெடுமோ அதை ஆயிரம் முறை சொல்ல வேண்டும்.

என்பது எங்களுக்கு அண்ணல் தந்த பாடங்களுள் முக்கியமானவை.

அம்பேத்கர் என்று சொன்னால் அமித்ஷாவிற்கு தூக்கம் கெடும், எரிச்சல் வரும் என்பதால் அண்ணல் அம்பேத்கரின் பெயரை உரத்து ஆயிரமாயிரம் முறை சொல்கிறோம்.

“ஜெய்பீம்” என்று லட்சம் முறை கத்துவோம். தந்தை பெரியார் வாழ்க என்று இன்னும் ஒரு லட்சம் முறை கூறுவோம். கோடி முறை “இன்குலாப் ஜிந்தாபாத்” கூறுவோம்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும்,

ஒரு நல்ல உரையாடல் ஓராயிரம் நல்ல உரையாடல்களையும் உருவாக்கும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நூற்றாண்டு நெருப்பாற்றில் நீந்திய இயக்கம்

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 99 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்து 2024 டிசம்பர் 26 ஆம் தேதி நூற்றாண்டுக்குள் நுழைகிறது.

என்ன சாதித்தது இந்தக் கட்சி? இது இன்னும் இருப்பதே ஒரு சாதனைதான். இந்தக் கட்சியின் உறுப்பினர்களும் தலைவர்களும் அனுபவித்த துன்பங்களையும் சித்திரவதைகளையும் வேறு எந்தக் கட்சியும் சந்தித்து இருக்காது.

ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்குச் சித்து வேலைகளை எல்லாம் செய்து அதையே கருத்தியலாகப் பேசிக்கொண்டு இருக்கும் கட்சிகளின் மத்தியில் மெய்யாகவே மார்க்சியத்தைக் கருத்தியலாகக் கொண்டது இந்த கட்சி.

கட்சி தொடங்குவதற்கு முன்னதாகவே இந்தக் கருத்தியலைக் கொண்டவர்கள் மீது, 1921 முதல் 1924 வரை முதலாம் பெஷாவர் சதி வழக்கு, மீரட் சதி வழக்கு, கான்பூர் போல்ஷவிக் வழக்கு என மூன்று சதி வழக்குகள் போடப்பட்டன.

“ஒரு வன்முறைப் புரட்சியின் மூலம் இந்தியாவைப் பிரிட்டனில் இருந்து முழுமையாகப் பிரிப்பதன் மூலம், இங்கிலாந்துப் பேரரசுக்குப் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் மீதான இறையாண்மையைப் பறிக்க முனைந்ததாக” இந்த வழக்குகள் குற்றம் சுமத்தின. கருவிலேயே அழிக்கும் முயற்சிகள் இவை.

1885-ல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் துவக்கப்பட்டது. காந்தியடிகள் 1915இல் இந்தியாவுக்கு வந்துவிட்டார். காங்கிரஸ் மீதோ காந்தியடிகள் மீதோ எந்தச் சதி வழக்கும் போடப்பட்டதில்லை. சட்ட விரோதம் என்று தடை செய்யப்பட்டதும் இல்லை. கம்யூனிஸ்டுகள் மீது ஏன்?

காரணம் இருந்தது. இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு முதல் மத்திய அமைப்பாக அகில இந்தியத் தொழிற்சங்கப் பேராயம் (ஏஐடியுசி) 1920இல் தொடங்கப்பட்டது. இயல்பாகவே, தொழிலாளி வர்க்கக் கருத்தியலைக் கொண்ட மார்க்சியவாதிகள் தொழிற்சங்கங்களில் ஈடுபட்டுப் பணி புரிந்தார்கள்.

1921இல் ஏஐடியுசி, இந்தியாவுக்கு முழுமையான சுதந்திரம் வேண்டும், பிரிட்டிஷ் பேரரசின் ஆளுகைக்குக் கீழ் டொமினியன் அந்தஸ்து அல்ல என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. இதை அன்றைய காங்கிரஸும், காந்தியும் ஏற்கவில்லை.

1925இல் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிறப்பெடுத்தபோது அது முதலில் முன்மொழிந்த தீர்மானமும் இந்தியாவுக்கு முழுமையான சுதந்திரம் வேண்டும் என்பதே. இதனைக் காங்கிரஸ் ஏற்க வேண்டும் என்பதற்காக அது நடத்திய போராட்டம் பெரியது. 1929இல் தான் முழுமையான சுதந்திரம் என்ற கோரிக்கையைக் காங்கிரஸ் ஏற்றுக் கொண்டது.

இந்தியாவில் இருந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் அனைவர் மீதும், சித்தனைச் சிற்பி சிங்காரவேலர் உட்பட, 1929இல் மீண்டும் மீரட் சதி வழக்கு தொடுக்கப்பட்டது. 1933 வரை இந்திய மக்களிடமிருந்து கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களைப் பிரித்து பிரிட்டிஷ்காரர்கள் சிறைவைத்தனர்.

அவர்கள் சிறை மீண்ட போது, 1934இல் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்ட விரோதமானது என பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு தடை செய்தது. அந்தக் கட்சியிலோ தொழிற்சங்கத்திலோ விவசாயிகள் சங்கத்திலோ

உறுப்பினராவது கிரிமினல் குற்றம் என அறிவித்தது. ஆனாலும் அவர்கள் தலைமறைவாக இருந்து இயங்கிக் கொண்டே இருந்தார்கள்.

1939இல் இரண்டாம் உலகப்போர் தொடங்கியது. ஜெர்மனியின் ஹிட்லர், இத்தாலியின் முசோலினி ஆகிய நாஜிக்களுடன் ஜப்பான் அரசர் ஹிரோ கிட்டோவும் சேர்ந்து அச்ச நாடுகள் கூட்டணியை உருவாக்கினர்.

உலகத்தைப் பாசிச அபாயம் கவ்வாமல் இருக்க, இங்கிலாந்து மற்றும் அமெரிக்காவுடன் சோவியத் யூனியன் கூட்டு சேர்ந்து நேச நாடுகள் அணி உருவானது. இந்தியாவில் இங்கிலாந்து அரசை எதிர்த்து நாம் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஹிட்லர் இங்கிலாந்தைத் தாக்கவில்லை, மாறாக சோவியத் யூனியன் மீது படையெடுத்தான்.

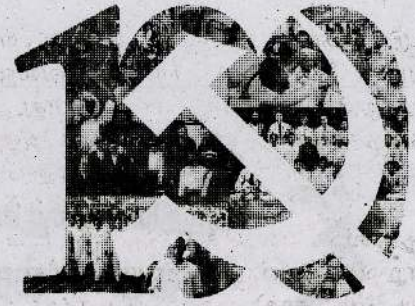
இரண்டாம் போர் முனையைத் திறக்காமல் அமெரிக்காவும் இங்கிலாந்தும், ஹிட்லரோ அல்லது சோவியத் யூனியனோ எது அழிந்தாலும் நல்லது தான் என்று ஒதுங்கிக் கொண்டன.

தலைமறைவாக இருந்தும், காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்தும் வெள்ளை அரசுக்கு எதிராக இயங்கிக் கொண்டிருந்த கம்யூனிஸ்டுகள், ஹிட்லரைத் தோற்கடித்துத் தீர வேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை கருதி, உலகப் போர் 'மக்கள் யுத்தம்' என்ற நிலைக்குச் சென்று விட்டது என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

அதற்கு நேச நாடுகளின் போர்த் தயாரிப்புகளுக்கு உதவ வேண்டும். அதனால் இங்கிலாந்து அரசைப் பின்னுக்கு இழுப்பது ஹிட்லருக்கு உதவி செய்ததாகிவிடும் என்று கருதினார்கள். அதைச் செயல்படுத்தவும் செய்தார்கள்.

1942இல் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மீதான தடையைப் பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு விலக்கிக் கொண்டது. பகிரங்கமாகச் செயல்பட்டுக் கட்சி மறு கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வளர்வதை விரும்பாத காங்கிரஸ், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிரிட்டிஷ் காரர்களுக்குத் துணை போய்விட்டதாகக் கூறி தேசத்துரோகிப் பட்டத்தைச் சுமத்தினார்கள்.

ஆனால் கம்யூனிஸ்டுகள் வாய்ப்பைப்

பயன்படுத்திக் கொண்டு, வெகுமக்கள் இயக்கங்களில் ஈடுபடத் தொடங்கினார்கள். நிலப் பிரபுக்கள், சமஸ்தானங்கள், ஆதிக்கச் சக்திகள், சாமானிய மக்களுக்கு இழைத்த தீங்குகளை எதிர்த்து மக்களைத் திரட்டினார்கள். கொடூரமான அடக்குமுறைகளை எதிர்கொண்டு போராடினார்கள்.

இந்திய வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய கம்யூர் போராட்டம் 1943, புன்னப்புரா வயலார் போராட்டம் 1946, தெபாகா போராட்டம் 1946 ஆகியவை கம்யூனிஸ்டுகளின் தலைமையில் நடத்தப்பட்டவை தான்.

தமிழ்நாட்டில் 1943இல் காவிரிப் படுகையில் 'தமிழ்நாடு விவசாயிகள் சங்கம்' ஆரம்பிக்கப்பட்டது. (அப்போதே சங்கத்தின் பெயரில்தமிழ்நாடு என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. தன்னுடைய பெயரில் தமிழ்நாடு என்ற சொல்லை முதன்முதலில் பயன்படுத்தியது விவசாயிகள் சங்கம் தான்).

பட்டியலின மக்கள், நிலப்பிரபுக்கள் மடாதிபதிகளின் நிலங்களில் இரண்டு படி நெல் கூலிக்கு வேலை செய்ய வேண்டும்; உடல் நலம் சரியில்லாவிட்டாலும் வேலைக்கு வராமல் இருந்தால் சவுக்கடி, சாணிப் பால் தண்டனை கிடைக்கும்; கருவுற்ற பெண்களுக்கு வயல்வெளிகளில் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே பிரசவம் நடக்கும்; குழந்தை பிறந்த 10 நாட்களுக்குள் திரும்ப வேலைக்கு வந்துவிட வேண்டும்; மரக்கிளையில் தூளி கட்டித் தொங்கப் போட்டிருக்கிற பச்சிளம் குழந்தை பசியால் கதறி அழுதாலும் மணியக்காரர் உத்தரவு இல்லாமல் பால் கொடுக்கப் போகக்கூடாது; அவர்களது பெண் குழந்தைகளை நிலப்பிரபுகளின் வீடுகளில்,

மாட்டுக் கொட்டகைகளில் வேலை பார்க்க அனுப்ப வேண்டும்; பாலியல் வல்லுறவு செய்தாலும் வாய் திறந்து பேசக்கூடாது; ஆண் குழந்தைகளை மாடு மேய்க்க அனுப்ப வேண்டும்; பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பவே கூடாது; மேல் சாதியினர் தெருவில் வந்தால் காற்று வீசும் பக்கத்துக்கு எதிர்ப்பக்கம் சென்றுவிட வேண்டும், இவர்கள் மீது பட்ட காற்று மேல் சாதியினர் மீது உரசக்கூடாது; நிலப் பிரபுக்கள், மடாதிபதிகள் வண்டியில் வந்தால் துண்டைத் தரையில் விரித்து நெடுஞ்சாண் கிடையாக விழுந்து கும்பிட வேண்டும்; கடும் பாடுபட்டு உழைக்கும் பிற்பட்ட வகுப்புகளைச் சார்ந்த குத்தகை விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் விளைவித்த நெல்லில் கால்பங்கு மட்டுமே கொடுக்கப்படும்; கூடுதலாகக் கேட்டால் குத்தகை ரத்து செய்யப்படும்... இந்தக் கொடுமைகளை எழுதுவதற்குத் தனிப் புத்தகம் வேண்டும்!!

கன்னடத்தில் பிறந்த பார்ப்பனரான பி.சீனிவாசராவை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தஞ்சை காவிரிப் படுகைக்கு அனுப்பியது. குத்தகைதாரரான பிற்படுத்தப்பட்டவர்களையும் விவசாயக் கூலிகளான பட்டினித்தவரையும் இணைத்துத் தான் அவர் விவசாயச் சங்கத்தை ஆரம்பித்தார். தலைமுறைகளாக அடிமைத்தனத்திலேயே உழன்று அஞ்சி நின்றவர்களைத் திரட்டுவது எவ்வளவு கடினமாக இருந்திருக்கும்! நில உடமையாளர்களும் மேல் சாதிக்காரர்களும் மடாதிபதிகளும் இந்தச் செயலை எவ்வளவு கொடூரமாக எதிர் கொண்டிருப்பார்கள்! நினைத்துப் பார்த்தால் நெஞ்சம் நடுங்குகிறது! எத்தனை தோழர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்! உயிரோடு எரிக்கப்பட்டார்கள்!

யாரையெல்லாம் எதிர்த்துக் கம்யூனிஸ்டுகள் போராடினார்களோ, அவர்களில் பலர் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தார்கள். சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு ஆட்சியில் பங்கேற்றுப் பெரும் பிரமுகர்களாக மந்திரிகளாக வலம் வந்தார்கள்.

இரண்டாம் உலகப் போர் முடிந்த பின்னும், பிரிட்டிஷ் அரசு வாக்களித்தபடி இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் தரவில்லை. அந்த ஆணவத்தைக் கேள்வி கேட்டது 1946ன் கப்பற்படைப் புரட்சி.

தனது ராணுவத்திலும் காவல்துறையிலும்

உள்ள இந்தியர்கள் தமக்குக் கட்டுப்பட மாட்டார்கள் என்பதைப் பிரிட்டிஷ்காரர்களுக்கு முகத்தில் அடித்து உணர்த்தியது.

“இனியும் நாங்கள் வெள்ளையர்களின் வேலைக்காரர்கள் அல்ல, சுதந்திர இந்தியாவின் போர் வீரர்கள்” என்று பிரகடனம் செய்து, அந்தப் புரட்சியாளர்கள் போர்க்கப்பல்களில் இருந்த பிரிட்டிஷ் கொடியை இறக்கிவிட்டு காங்கிரஸ், முஸ்லிம் லீக், கம்யூனிஸ்ட் ஆகிய மூன்று கட்சிக் கொடிகளை உயர்த்தினார்கள். ஆனால் அவர்களை ஆதரித்து இயக்கம் நடத்தியதும் அவர்களோடு சேர்ந்து சுடப்பட்டு செத்ததும் கம்யூனிஸ்டுகள் மட்டுமே தான். காங்கிரஸும் முஸ்லிம் லீக்கும் அவர்களைக் கை கழுவின. அப்போது வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட 523 கப்பல் படை வீரர்களில் ஒருவருக்குக் கூட சுதந்திர இந்தியாவோ சுதந்திர பாகிஸ்தானோ மீண்டும் வேலையோ, இழப்பீடு, ஓய்வூதியமோ கூட கொடுக்கவில்லை.

1920 தொடங்கி விடுதலைப் போராட்டத்தில் தொழிலாளர்களைத் திரட்டிக் களம் இறக்கிய ஏ.ஐ.டியுசியை, விடுதலை கிடைப்பதற்கு முன்னாலேயே 1947 மே 3இல் பிரிவின் மாளிகையில் வைத்து உருவாக்கியது காங்கிரஸ். வரப்போகும் தமது ஆட்சியில் தொழிலாளர்கள் ஒரு கொடியின் கீழ் நிற்பதை அது விரும்பவில்லை.

1947 ஆகஸ்ட் 15ஆம் தேதி இந்தியா பாகிஸ்தான் என இரண்டாகப் பிரித்து விடுதலை வழங்கப்பட்டது. தேசப் பிரிவினையைக் கம்யூனிஸ்டுகள் ஏற்கவில்லை. அரசியல் விடுதலை கிடைத்ததே அன்றி, சமூக, பொருளாதார விடுதலைக்குக் காங்கிரஸ் முயலவில்லை. இந்திய முதலாளிகள் நிலப்பிரபுகளின் கைகளுக்கு அதிகாரம் மாறி இருக்கிறது என்றே கம்யூனிஸ்டுகள் கருதினார்கள்.

1948இல் நடந்த இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாநாடு, ஒரு ஜனநாயகப் புரட்சிக்கான அறைகூவலை விடுத்தது. சாதிக் கொடுமைகள், சமூக அநீதிக்கு எதிராகப் போராடவும் அது தீர்மானித்தது. கப்பற்படை புரட்சி, தெலுங்கானா போராட்டப் பாணியில் ஆயுதம் ஏந்தவும் தயாரானது.

லட்டுப் போல வாய்ப்புக் கிடைத்தது

லெனினியக் கோட்பாடுகளின் படி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பெரும்பான்மையோரின் கருத்துக்குச் சிறுபான்மையினர் கட்டுப்பட வேண்டும். இந்தியாவில் இருக்கும் எல்லா கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் அமைப்பு விதிகளிலும் இந்த விதி இருக்கிறது.

காங்கிரசுக்கு! இடதுசாரிகள் மீது மென்மையான அணுகுமுறை கொண்டவர் என்று கருதப்பட்ட பிரதமர் நேரு ஓரம் கட்டப்பட்டார். வலதுசாரிகளின் பிரதிநிதியாக இருந்த உள்துறை அமைச்சர் வல்லபபாய் பட்டேல் கைகளுக்குக் கடிவாளம் வந்தது. இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மறுபடியும் சட்டவிரோதமானது என்று தடை செய்யப்பட்டது. இந்தியா முழுவதும் கம்யூனிஸ்டுகள் நரவேட்டையாடப்பட்டார்கள்.

தன்னலமற்று, மக்கள் நலனை மையமாகக் கொண்டு உழைத்து, களப்பணியில் ஈடுபட்டு, மக்களின் மன உணர்வுகளை எல்லாம் புரிந்து, ஆதிக்க வர்க்கத்தின் கைகளிலும் வெள்ளையர் ஆட்சியிலும் இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி புடம் போட்டு எடுக்கப்பட்ட அற்புதமான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஊழியர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கொல்லப்பட்டார்கள்.

கட்சி அலுவலகங்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன, தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. தொழிற்சங்க அலுவலகங்கள், விவசாயச் சங்க அலுவலகங்கள் வேட்டையாடப்பட்டன. எல்லா ஆவணங்களும் அழித்து ஒழிக்கப்பட்டன. அனைத்துத் தலைவர்களும் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறையில், பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்தில் கூட அனுபவித்திராத கொடூரமான சித்திரவதைகளுக்கு ஆளானார்கள்.

1952இல் முதலாவது பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. சிறையில் இருந்த கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள், மக்கள் ஜனநாயக முன்னணி என்ற பெயரில் போட்டியிட்டார்கள்.

தெலுங்கானா போராட்டத் தளபதியான ரவி நாராயண ரெட்டி, தேர்தலில் ஜவஹர்லால் நேரு பெற்ற வாக்கு வித்தியாசத்தை விட அதிக வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற்றார். அதன் பின்னர் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மீதான தடை விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிட்டிஷ்காரர்களுடைய ஆளுமைக்குக் கீழ் இருந்த பகுதிகளில் தான் விடுதலை வந்தது.

போர்ச்சுகீசியர்களின் கையில் இருந்த டையூ டாமன் விடுதலை பெறுவதற்காகப் போராடியவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் தான். 1954இல் விடுதலை கிடைத்தது.

பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த புதுச்சேரியை விடுவிக்க இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தான் போராடியது. மக்கள் தலைவரான வ.சுப்பையா தலைமையில் நடத்தப்பட்ட பிரெஞ்சு இந்தியப் போராட்டம் வெற்றி பெற்று 1954 நவம்பர் 1ஆம் தேதி விடுதலை கிடைத்தது.

கோவாவை விட்டுப் போர்ச்சுகீசியர்கள் போகவில்லை. இந்தியா முழுமையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தொண்டர்களைத் திரட்டி கோவாவுக்குள் நுழைந்து அங்குள்ள கம்யூனிஸ்டுகளோடு சேர்ந்து விடுதலைக் கிளர்ச்சியை நடத்தியது. 1956இல் தான் அங்கு விடுதலை பெற முடிந்தது. விடுவிக்கப்பட்ட பகுதிகள் அனைத்தும் இந்தியாவோடுதான் இணைந்தன.

மேலே சொன்ன வரலாற்று நிகழ்வுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு காவியம் ஆகும். இதுபோல இதற்கு முன்பு படித்ததில்லையே என்று கூடச் சிலர் நினைக்கலாம். ஆம்! இவற்றையெல்லாம் வரலாற்றுப் பாட புத்தகத்தில் சேர்க்காமல் ஒன்றிய ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் ஒதுக்கி வைத்தது. விடுதலைப் போராட்டத்தில் வேறு யாருக்கும் பங்கு இல்லை, தனக்கு மட்டுமே அது சொந்தம் என்று அது நினைத்தது தான் அதற்குக் காரணம்.

1957இல் இரண்டாவது பொதுத் தேர்தல். கம்யூனிஸ்டுகள் தான் இரண்டாவது பெரிய கட்சி; எதிர்க்கட்சி. ஏற்கனவே மெட்ராஸ் பிரசிடென்சி என்று அழைக்கப்பட்ட பிரிக்கப்படாத தமிழ்நாட்டில், 1952இலேயே கம்யூனிஸ்டுகள் அமைத்திருந்த கூட்டணி ஆட்சியைப் பிடிக்க வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் தேர்தலிலேயே போட்டியிடாத ராஜாஜியை முதலமைச்சராகக் கொல்லப்பெற வழியாகக் காங்கிரஸ் நுழைத்தது.

காங்கிரஸ் கட்சியை எதிர்த்துக் கம்யூனிஸ்டுகளிடம் சேர்ந்து நின்ற சில கட்சிகளுக்கு, அமைச்சர் பதவியும், இன்ன பிறவற்றையும் தந்து தன் வசப்படுத்தியது.

1957இல் கேரளாவில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வெற்றி பெற்று ஆளுங்கட்சியானது. பின் நாட்களில், ஒன்றிய அரசும் வேறு மாநில அரசுகளும் இயற்றிய சட்டங்களை அது தனது ஆட்சிக் காலத்திலேயே நிறைவேற்றியது. அதேபோல காங்கிரஸின் ஒன்றிய அரசால் முதலில் கலைக்கப்பட்ட மாநில அரசும் கம்யூனிஸ்டுகளின் கேரள மாநில அரசுதான்.

நாடாளுமன்றத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆற்றிய பணி மெச்சத்தக்கது. எஸ்.எ. டாங்கே, ஹிரேன் முகர்ஜி, பூபேஷ் குப்தா, இந்திரஜித் குப்தா தொடங்கி எண்ணற்ற கம்யூனிஸ்டுகள் நாடாளுமன்றத்தில் நடத்திய விவாதங்கள், நாடாளுமன்ற விவாதத்தை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்பதற்கான பாடப்புத்தகங்களாக புதிய எம்பிக்களுக்கு வைக்கப்படுகின்றன.

1960களில் உலக அளவில் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் இரண்டு பிரிவுகள் உருவாகின. அது உலகெங்கும் உள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளை இரண்டாகப் பிளவுபடுத்தியது. 1964இல் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை உடைத்து இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்ஸிஸ்ட்) கட்சி பிறந்தது. அது ஒரு துன்பகரமான நிகழ்வு. ஒட்டுமொத்தக் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தை இந்தப் பிளவு பின் தள்ளியது.

லெனினியக் கோட்பாடுகளின் படி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பெரும்பான்மையோரின் கருத்துக்குச் சிறுபான்மையினர் கட்டுப்பட வேண்டும். இந்தியாவில் இருக்கும் எல்லா கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் அமைப்பு விதிகளிலும் இந்த விதி இருக்கிறது.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஒவ்வொரு மாநாடும், அதற்கு முந்தைய மூன்று ஆண்டுகளில் செயல்பட்ட விதத்தைப் பரிசீலித்து, அதன் அனுபவங்களில் இருந்து கற்ற பாடத்தின் மூலம் அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கான அரசியல் பாதையை நிர்ணயம் செய்கின்றன. ஏற்கனவே எடுத்த நடவடிக்கைகளில் தவறு இருந்தால் கம்யூனிஸ்டுகள் சுய விமர்சனம் செய்து கொள்வதற்கும், திருத்திக் கொள்வதற்கும் தயங்கியதே இல்லை. "எதையுமே செய்யாதவன்

தான், ஒருபோதும் தவறுகளைச் செய்ய முடியாது" என்று லெனின் கூறியிருக்கிறார்.

ஆனால் பெரும்பான்மைப் பிரதிநிதிகளின் கருத்துக்களை ஒத்துக் கொள்ள முடியாத சிறுபான்மை, தனக்கென ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை உருவாக்கிக் கொள்வது இந்தியாவில் வழக்கமாகிவிட்டது. எனவே பிளவு மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சி உருவாக்கப்பட்டதோடு மட்டும் நிற்கவில்லை. அந்தக் கட்சியிலும் அதனைப் பிளந்து அதற்கு அப்புறம் வந்த கட்சிகளிலும் பிளவுகள் ஏற்பட்டன.

காங்கிரசில் இருந்த தீவிர வலதுசாரி சக்திகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இடையே மோதல் உச்சத்துக்கு வந்தது. இந்திரா காந்தி 1975 ஜூன் 25ஆம் தேதி எமர்ஜென்சி அறிவித்தார். மன்னர் மானிய ஒழிப்பு, வங்கிகள் தேசமயம் உள்ளிட்ட முற்போக்கு நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தார். ஆனால் அங்கும் காற்று திசை மாறியது. சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1977 பொது தேர்தலில், காங்கிரஸ் மட்டுமல்ல, இந்திரா காந்தியே தோற்றார்.

எமர்ஜென்சியை ஆதரித்த இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பின்னர் அது தவறு என்று தன்னைத்தானே சுய விமர்சனம் செய்தது. இடதுசாரி அணிகளை வலுப்படுத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்தது. காங்கிரஸ் ஆதரவோடு கேரளாவில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. முதலமைச்சராக இருந்த பி.கே. வாசுதேவன் நாயர், உடனடியாகத் தனது பதவியை ராஜினாமா செய்தார். இடதுசாரி ஜனநாயக முன்னணியில் ஓர் அங்கமாகி, மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சி முதலமைச்சராக வருவதற்கு இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரவு தெரிவித்தது.

ஒட்டு காங்கிரஸ் என்று இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சி கேலிசெய்ததுண்டு. இந்திய அரசியலில் காங்கிரசுக்கு நிரந்தர எதிர்ப்பு தான் தனது அரசியல் நிலை என்று பேசியதும் உண்டு. ஆனால் இப்போது தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, மேற்கு வங்காளத்திலேயே காங்கிரஸோடு கூட்டணி ஏற்படுத்த வேண்டிய நிலை இடதுசாரிகளுக்கு வந்திருக்கிறது.

1990இல் ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சி வி.பி.சிங் தலைமையில் அமைந்தது. இடதுசாரிகளும் பாரதிய ஜனதாவும் அந்த ஆட்சியை ஆதரித்தனர். கல்வியிலும் வேலையிலும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் இட ஒதுக்கீடு தரும் மண்டல் கமிஷன் பரிந்துரைகளை வி.பி.சிங் அமுலாக்கினார். பாரதிய ஜனதாவுக்கு விருப்பமில்லை.

அன்றைய பாரதிய ஜனதா தலைவர் அத்வானி ரத யாத்திரை தொடங்கினார். பாபர் மசூதியை இடித்துவிட்டு அங்கு ராமர் கோவிலைக் கட்ட வேண்டும் என்பதுதான் அதன் கோரிக்கை. முஸ்லிம்களுக்கு எதிராகப் பெரும்பான்மையினரைத் திரட்டி, நாமெல்லாம் இந்துக்கள் என்று மதவெறியூட்டி, அரசியல் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு அதுதான் தருணம் என்று ஆர்.எஸ்.எஸ். செய்த முடிவின் அடிப்படையில் ரத யாத்திரை நிகழ்ந்தது. அத்வானி கைது செய்யப்பட்டார். வி.பி.சிங் அரசு கவிழ்க்கப்பட்டது.

1991இல், ராஜீவ் காந்தி கொலையுண்டபோது, நரசிம்மராவ் பிரதமர். ஆனார். மன்மோகன் சிங் நிதி அமைச்சர். இந்திய விடுதலை இயக்கம் முன்வைத்த அரசியல் நிலைபாடுகள் அனைத்தையும் கைகழுவி, தாராளமயம் தனியார் மயம், உலக மயக் கொள்கைகளை ராவ் அரசு இந்தியாவுக்குள் புகுத்தியது. கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் அரசை ஆட்டி வைத்தனர். அந்நிய நேரடி முதலீடு என்ற பெயரில் இந்தியாவின் சட்டங்கள் அன்னியர் ஆணைக்கேற்ப திருத்தப்பட்டன.

காங்கிரஸ் அரசின் மீது மக்களுக்குத் தோன்றிய அதிருப்தி, ஒரு மற்றாட்சிக்கு வழி வகுத்தது. 1996இல் பிஜேபியின் வாஜ்பாய் ஆட்சிக்கு வந்தார். முதலில் 13 நாட்கள், அடுத்து 13 மாதங்கள், அதற்கடுத்து 5 ஆண்டுகள் என மூன்று முறை பிரதமர் பதவி வகித்தார். இந்திய அரசியலில் வகுப்புவாதிகள் கை ஒங்கியது.

காங்கிரஸ் பிஜேபிக்கு எதிராக எதிர்க்கட்சிகளின் ஒற்றுமையைக் கட்ட வேண்டிய அவசியத்தைக் காங்கிரஸ் தலைமையிடம் கம்யூனிஸ்டுகள் வலியுறுத்தினார். விளைவாக, குறைந்தபட்சச் செயல்திட்டத்தோடு ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி தேர்தலில் போட்டியிட்டு வென்று, பிஜேபி ஆட்சியை அகற்றியது.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மார்க்சிஸ்ட் கட்சி இரண்டும் சேர்த்து, 60 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்வு செய்யப்பட்டனர். இடதுசாரிகள் தந்த அழுத்தத்தால் தான் 100 நாள் வேலைத்திட்டம் என்று சொல்லப்படக்கூடிய மகாத்மா காந்தி கிராமப்புற வேலை உறுதித் திட்டம், தகவல் பெறும் உரிமைச் சட்டம், பயிர் காப்பீடு போன்ற நல்ல விஷயங்கள் நடைமுறைக்கு வந்தன. ஆனால் அதே நேரத்தில், உலகமய கார்ப்பரேட் ஆதரவுப் பாதையில் ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு இன்னும் வேகமாக ஓடத் துவங்கியது. கம்யூனிஸ்டுகள் தமது ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டனர்.

கம்யூனிஸ்டுகள் விலகியதால், தான் 'சுதந்திரமாக உணர்வதாக' மன்மோகன் சிங் பேசினார். இடதுசாரிகள் ஆதரவு இல்லாமல், 2019இல் இரண்டாவது முறை மன்மோகன் சிங் அரசு அமைந்தது. ஆனால் இடதுசாரிகள் சுட்டிக்காட்டிய தவறான ஆட்சிக் கொள்கைகளைக் காங்கிரஸ் தொடர்ந்து அமலாக்கியதால் மக்கள் செல்வாக்கை இழந்தது.

செல்வாக்கு இழக்கும் காங்கிரஸ் மீது இனியும் பந்தயப் பணம் கட்ட முடியாது என்ற முடிவு செய்த கார்ப்பரேட்டுகளும் பெரு முதலாளிகளும், தமக்கு ஆதரவான ஒரு தலைவரைத் தேடினர். குஜராத் முதல்வராக இருந்து கோத்ரா ரயில் எரிப்புச் சம்பவத்தின் மூலம் இந்துத்துவாவின் ஹீரோவான மோடியைக் கண்டெடுத்தனர். குஜராத் பெரும் வளர்ச்சி அடைந்துவிட்டதாகப் பொய் விளம்பரங்களைச் செய்து கர்ற்றடித்த ப்லான் போல மோடியைப் பேருருவமாகக் காட்டி 2014 தேர்தலில் பிஜேபி தனிப் பெரும்பான்மையிலேயே ஆட்சிக்கு வந்தது.

“மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக, சோஷலிச, இறையாண்மைக் குடியரசு” என்று அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் தன்னைத் தானே நிறுவிக் கொண்ட இந்திய ஆட்சி முறைமையைத் திட்டமிட்டுச் சீரழித்து வருகிறது. முஸ்லிம்கள் உள்ளிட்ட சிறுபான்மையினரைப் பகிரங்கமாகப் பிரதமரே பொது மேடைகளில் குறிவைத்துத் தாக்குவது வழக்கமாகிவிட்டது. வர்ணாசிரமத்தை நிறுவும் மனுந்தியை ஆட்சி நியமமாகக் கொண்டு வர

வேண்டும் என்று பகிரங்கமாகவே பேசுகிறார்கள். இந்திய ஆட்சியாளர்களைக் கண்காணிக்க, தவறு ஏற்பட்டால் சரி செய்ய அரசியலமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கி வைத்திருக்கிற, நீதித்துறை, அமலாக்கத்துறை, மத்திய புலனாய்வுத்துறை, கணக்குத் தணிக்கை, தேர்தல் ஆணையம் அனைத்தையும் வளைத்துத் தனது கைப்பிடிக்குள் கொண்டு வந்துவிட்டது.

நாடாளுமன்றத்தில் கூச்சல்களை எழுப்பி, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களை ஆத்திரமூட்டி, விவாதமே இல்லாமல் மக்கள் விரோதச் சட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆட்சி அதிகார அமைப்புகளில், நாடி நரம்புகளில் எல்லாம் இந்துத்துவவாதிகள் திணிக்கப்பட்டு அரசு இயந்திரம், ஆளுங்கட்சிக்கு அடிபணிய வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அனேகமாக ஊடகங்கள் அனைத்தையும் விரட்டியோ விலைக்கு வாங்கியோ தன் வழிக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. ஆர்.எஸ்.எஸ். -பிஜேபியின் பொய்கள் அனைத்தும், அச்ச ஊடகம் - காட்சி ஊடகங்கள் வழியே மக்களது தலைக்குள் கொட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

விவசாயிகளுக்கு எதிராக கார்ப்பரேட்டுகளுக்குச் சாதகமாகக் கொண்டு வரப்பட்ட மூன்று வேளாண் சட்டங்களை, 700 உயிர்களைப் பலி கொடுத்து ஒரு வருடம் போராடி விவசாயிகள் கிழித்து ஏறிந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியத் தொழிலாளர் உரிமைகளைப் பறிக்கும் வகையில் 44 சட்டங்களைச் சாறு பிழிந்து அகற்றிவிட்டு வெறும் சக்கைகளை நான்கு சட்டத்தொகுப்புகளாக மோடி அரசு கொடுத்திருக்கிறது. ஆனாலும் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் அதை அமலாக்க முடியவில்லை. அதே நேரத்தில் அதன் சரத்துக்களை எல்லாம் நடைமுறையில் ஒன்றிய அரசின் தொழிலாளர் துறை மட்டுமின்றி பல்வேறு மாநிலங்களின் தொழிலாளர் துறைகளும் - தமிழ்நாடு உட்பட - செயலுக்குக் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மூன்றாம் முறையாகவும், தனிப்பெரும்பான்மை இல்லாவிட்டாலும், கூட்டணியின் துணையோடு ஆர்.எஸ்.எஸ். - பிஜேபி அரசு மீண்டும் அமைந்திருக்கிறது. நிதானத்தோடும் ஆனால் அதி வேகத்தோடும்

தனது அஜெண்டாக்களை ஒன்றிய பாஜக அரசு செயல்படுத்துகிறது. இனி ஒரு பொதுத் தேர்தல் ஜனநாயக வழியில் நடைபெறுமா என்பது கூடக் கேள்விக் குறியாக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிலையில், கார்ப்பரேட்டுகளுக்கு ஆதரவான, பாசிசத் தன்மை கொண்ட மதவெறி சக்தியான ஆர்.எஸ்.எஸ்.-ஐ ஆட்சியில் இருந்து அகற்றுவது கம்யூனிஸ்டுகளின் கடமையாகிறது. இதற்காகத் தன்னை வலிமைப்படுத்திக் கொள்வதோடு, இரண்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உள்ளிட்ட இடதுசாரிக் கட்சிகளிடையே இறுக்கமான ஒற்றுமையைக் கொண்டு வரவும், மதச்சார்பற்ற ஜனநாயக சக்திகளை, அதற்குள் எவ்வளவு பிரச்சினைகள் இருப்பினும், ஒன்று திரட்டி வலுவான எதிரணியை அமைக்க வேண்டும் என்றும் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அகில இந்திய மாநாடு வழிகாட்டி இருக்கிறது. இதனை விட்டு அங்குலம் கூட விலகாமல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனது அரசியல் நிலைபாடுகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

எத்தனை எம்எல்ஏக்கள்: எம்பிக்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கேள்வி எழலாம்.

வெறும் மூன்று சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த இலங்கை இடதுசாரிக் கட்சியான மக்கள் விடுதலை முன்னணி, ஜனாதிபதி தேர்தலின் போது 50 சதத்துக்கு அதிகமான வாக்குகளை வாங்கி வெற்றி பெற்றிருக்கிறது: இலங்கைக்கு ஓர் இடதுசாரி அதிபர்! அதன் பின் நடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் ஜனாதிபதி வாங்கிய வாக்குகளை விடவும் கூடுதலாகப் பெற்றுள்ளது.

புரட்சி என்பது மக்களின் திருவிழா. அந்தத் திருவிழா பிறையைப் பார்த்து சூரியனை நாள் நிச்சயிக்க முடியாது. மக்கள் எழுச்சி பெறும் நேரத்தில் அதற்குரிய தலைமையைத் தருவதற்குக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிலைபெற்று இருக்கிறதா என்பதுதான் பிரச்சினை.

லெனின் சொன்னார்: “எதுவுமே நடக்காமல் பல பத்தாண்டுகள் ஓடிவிடும். ஆனால் ஒரே வாரத்தில் பல பத்தாண்டுகளுக்கான நிகழ்வுகள் நடந்தேறும்.”

கட்டுரையாளர்: ஆசிரியர், ஜனசக்தி

பாட்டாளி வர்க்கம் காணாமல் போய்விட்டதா ?

தோழர் எஸ். வி. ராஜதுரையின் மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை (மேம்படுத்தப்பட்ட தமிழாக்கம், விளக்கக்குறிப்புகள், கட்டுரைகள்) நூலிலிருந்து இணைப்பு- I, 525 - 550 பக்கங்களிலுள்ள “பாட்டாளி வர்க்கம் காணாமல் போய்விட்டதா?” எனும் தலைப்பிலான கட்டுரை சுருக்கமாக அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

- நிகழ் அய்க்கண்

நம் காலத்தில் பாட்டாளி வர்க்கம் என்பது ஏதும் இல்லையென்றோ, நாம் எல்லோருமே இப்போது மத்தியதர வர்க்கமாக மாறிவிட்டோம் என்றோ, முதலாளிய ஆதரவு தாராளவாதச் சிந்தனையாளர்கள் மட்டுமின்றி, தங்களை இடதுசாரிகள் என்று கூறிக்கொள்ளும் பின் நவீனத்துவ சிந்தனையாளர்களும் கூறிவருகின்றனர். ஆனால் இவர்கள் கூறுவதற்கு மாறாக, உலகம் முழுமைக்கும் பாட்டாளி வர்க்கம் முன்பு இருந்ததைக்காட்டிலும் கூடுதலான வலிமை பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. குறிப்பாக, சோவியத் யூனியன் தகர்வு; சீனாவின் பாதை விலக்கலுக்குப் பின்னர் வர்க்கப்போராட்டம் என்றோ முடிந்துவிட்டது; பாட்டாளி வர்க்கம் இப்போது கிடையாதென்பது கல்வியாளர் மற்றும் கம்யூனிச எதிர்ப்பாளர்களிடையே ஒரு மோஸ்தராகிவிட்டது.

கொண்டிருக்கின்றன. மிகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ள சமூகங்கள் இப்போது வர்க்க சமுதாயங்களாக இருப்பதில்லை’ என்றும் கூறுகின்றனர். இவர்கள் இவ்வாறு கூறுவதற்குக்காரணம், 1991 இல் சோவியத் யூனியன் தகர்வுக்குப்பின் அங்கிருந்த மார்க்ஸிய அறிவாளிகள் இல்லாமல் போனது மட்டுமல்ல, 1968-இல் பாரிஸில் மாணவர்கள் - தொழிலாளர்கள் நடத்திய புரட்சிகரப் போராட்டங்கள்; 1960

களில் இத்தாலியில் தன்னெழுச்சியாக நடந்த போராட்டங்கள்; 1970 களில் உலகமெங்கிலும் நடைபெற்ற தொழிலாளர் போராட்டங்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டதே காரணமாகும். அதன்பிறகு மேற்கு நாடுகளில் வேலை நிறுத்தப்போராட்டங்கள் குறைந்துகொண்டே போனதுமாகும். உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்தால் நடத்தப்பட்ட போராட்டங்கள் பலவும் சரியான தலைமை இல்லாமல் போனது; அரசின் அடக்குமுறையினால் ஒடுக்கப்பட்டது;

பிற தொழிற்சங்கங்களால் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது; மற்றும் சில குறைபாடுகளினாலும் தோல்வி கண்டது. இந்தப்பின்னடைவுகள் பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாக பின் நவீனத்துவச் சிந்தனையாளர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகின்றனர். “மார்க்ஸியத்தின் மீதான அர்ப்பணிப்பு, சோவியத் யூனியனின் தகர்வு,

1996 இல் யேன் பாகுல்ஸ்கி, மால்கம் வால்டர்ஸ் என்கிற இரு பின் நவீனத்துவ எழுத்தாளர்கள் எழுதிய ‘வர்க்கத்தின் மரணம்’ நூலில் ‘வர்க்கம்’ என்பது ஒரு வரலாற்றுக் கட்டத்தில் இருந்த நிகழ்வுப்போக்கு என்றும்; வர்க்கக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து இன்று விஷயங்களைப்பார்ப்பது, சமகால சமுதாயத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்குத் தடையாக உள்ளது என்றும் கூறுகின்றனர். மேலும் ‘வர்க்கங்கள் இப்போது கறைந்து

மேற்குநாடுகளில் சோசலிசக் கருத்துநிலைகளுக்கு இருந்துவந்த கவர்ச்சி குறைந்துவருதல், ஆகியவற்றின் காரணமாக வர்க்கம் என்பது கருத்துநிலைசார்ந்ததனது முக்கியத்துவத்தையும், அரசியலில் அதற்கிருந்த மையப்பாத்திரத்தையும் இழந்து வருகிறது. வலதுசாரிகள், இடதுசாரிகள் ஆகிய இரு தரப்பினருமே வர்க்கப் பிரச்சினையைப்பற்றி இடைவிடாது சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கைவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

வலதுசாரிகள் தங்கள் கவனத்தை ஒழுக்கநெறி, அறவியல், குறிப்பிட்ட இனக்குழுக்களின் இனப்பிரச்சினை ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றனர். விமர்சனத்தன்மை கொண்ட இடதுசாரிகளோ பாலினம், சூழலியல், மனித உரிமைப்பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர்.

வர்க்கப்பிரிவினை என்பன இப்போது இதற்குமுன்பு தெளிவாகத்தெரிந்த, மேலோங்கியதாக இருந்த தன்மையை இழந்துவருகின்றன. பின்நவீனத்துவச் சிந்தனையின் முன்னணிப் படையாக இருப்பவர்களிடமும் பாலினம், சூழலியல், இனக்குழுக்களின் உரிமைகளை வலியுறுத்தும் அரசியலே மையங்கொண்டுள்ளது.”

பிரிட்டனிலும், பிற மேற்கு நாடுகளிலும் மரபு வழியாகவே தொழிலாளர் இயக்கங்களாக இருந்தவற்றின் மீதும் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த ஏராளமான தொழிலாளர்கள், அவற்றிலிருந்து விலகினர். அதேவேளை அவற்றின் மீது வலதுசாரிகளின் கட்டுப்பாடு மேலோங்கி வரலாயிற்று. ஆனால், இந்த பின் நவீனத்துவ சிந்தனையாளர்களுக்கு மாறான கருத்துக்களைச் சொல்லும் கல்விப்புலம் சார்ந்த அறிவாளிகள் பிரிட்டனில் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக ஜியோஃப்ரே எவான்ஸ், ஜேன்ஸ் டில்லே ஆகியோர் எழுதியுள்ள ‘புதிய வர்க்க அரசியல்; பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர் வர்க்கம் புறந்தள்ளப்பட்டமை’ என்ற நூலில், பிரிட்டனில் வர்க்கம் மரணித்துவிட்டது என்று கூறுவது முதிரா நிலையிலுள்ள கருத்து என்றும், பாட்டாளி வர்க்கத்தை முற்றிலுமாகப் புறக்கணிக்கின்ற போக்கினைப்பற்றியும் எழுதுகின்றனர். ‘அப்போக்கு, மத்தியதர வர்க்கத்தின் வளர்ச்சி என்பது, வர்க்கப்பிரிவினைகளின் மறைவு, அரசியலில் வர்க்கத்திற்கு இருந்த முக்கியத்துவம்

ஆகிய இரண்டும் இல்லாமல் போனதைக் குறிக்கிறது. பிரிட்டனில் தொழிமயமாக்கல் நீக்கப்பட்டுவருதல்; செல்வச்செழிப்பு அதிகரித்துவருதல்; அரசின் சேம நல நடவடிக்கைகள் முன்பைவிட அதிகமிருத்தல் ஆகியனவற்றின் வர்க்கத்தின் மரணம் பற்றிய இயற்கையான காரணங்கள்.

மார்க்ஸியம், ஒட்டுமொத்தமான முழுமையின் மீது, உலகில் ஒவ்வொன்றும் வேறொன்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையின்மீது கவனம் குவிக்கும், ஓர் அரசியல் இயக்கத்துடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ள ஓர் அறிவு மரபுக்கும். அது, பொருளாதாரம், வரலாறு, கலாச்சாரம் ஆகியன பற்றிய தத்துவம் சார்ந்த துறைகள் யாவும் ஒரு சமுதாயத்தில் மேலோங்கி. நிற்கும் உற்பத்தி முறையால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதை மார்க்ஸியம் விளக்குகிறது.

வர்க்கம் என்றால் என்ன? வர்க்கம் என்பது மார்க்ஸியத்தின் மிக முக்கியமான கருத்தாக்கம். மார்க்ஸியம் வர்க்கம் என்பதற்கு துல்லியமான பொருளைத் தரக்கூடியது. சமுதாயம் முழுவதையும் பற்றிய அதனுடைய பகுப்பாய்வில் வர்க்கம் மையப்பாத்திரம் வகிக்கிறது. நவீன சமுதாயத்தில் பூர்ஷ்வா வர்க்கம், பாட்டாளி வர்க்கம் என்ற இரண்டுதான் முதன்மையான வர்க்கங்களாக உள்ளன. இந்த வர்க்கங்களுக்குள்ளேயே பல அடுக்குகள், பல வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆனால், இந்த இரண்டு வர்க்கங்களையும் முதன்மைப்படுத்துவது, உலகில் உழைப்பவர் யார்.. எந்த உழைப்பையும் செய்யாமல், பாட்டாளி வர்க்கத்தால் உருவாக்கப்படும் உயர்மதிப்பை அபகரிப்பவர் யார் என்பதுதான்.

உழைக்கும் வர்க்கம் எனும்போது, தங்கள் கைகளாலும், மூளையாலும் நாம் காணும் உலகத்தைப்படைப்பவர் எல்லோருமாவார். ஒருவர் தனது வாழ்க்கையை நடத்தும் பொருட்டு தன்னிடமுள்ள வேலை செய்யும் ஆற்றலை வேறொருவருக்கு விற்பனை செய்வதுதான் ஒருவர் உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவரா இல்லையா என்பதற்கான அளவுகோலாகும்.

“சமூக உற்பத்திச் சாதனங்களின் உடைமையாளர்களாகவும், கூலி உழைப்பாளிகளை வேலைக்கு

அமர்த்துபவர்களாகவும் உள்ள நவீன முதலாளி வர்க்கமே பூர்ஷ்வா எனப்படுவர். தங்களுக்கு எந்த உற்பத்திச்சாதனங்களும் இல்லாத, வாழ்வாதாரத்திற்காக தனது உழைப்புச்சக்தியை விற்கிறவர்களே பாட்டாளி வர்க்கம் ஆவர்.”

தொழிற்சங்க இயக்கம் உற்பத்திக்கும் வினியோகத்திற்குமுள்ள உறவைப்பற்றி மட்டுமே பேசுகின்றது. ஆனால், இந்தப்பிரச்சினைகளைத் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு, சமுதாயத்திலுள்ள ஒட்டுமொத்த பாத்திரத்துடன் தொடர்புபடுத்தி, சமுதாயத்தின் செல்வ வினியோகத்தை புரட்சிகரமான முறையில் மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று கோருகின்ற வர்க்கமாக தொழிற்சங்க இயக்கத்தினர் மிக அரிதாகவே பேசுகிறார்கள்.

நாம் வாழும் சமுதாயங்கள் சிக்கலானவை. மக்கள் வர்க்கங்களாக மட்டும் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதில்லை; பாலின வேறுபாடுகள், சாதி வேறுபாடுகள், சாதி ஒடுக்குமுறைகள், தேசிய இன வேறுபாடுகள், மொழி வேறுபாடுகள், வட்டார வேறுபாடுகள் ஆகியவற்றுடன் சூழலியல் பிரச்சினைகளையும் நாம் எதிர்கொள்கிறோம்.

எனவே இங்கு அடையாள அரசியல் என்பது தவிர்க்க முடியாமல் தோன்றுகின்றது. அது பாதிக்கப்பட்ட சமூகப்பிரிவினரின் பிரச்சினைகளையோ, சூழலியல் பிரச்சினைகளையோ மட்டும் முக்கியப்படுத்திப் பேசியும், செயல்பட்டு வருவதிலும் உள்ள நியாயத்தை நாம் அங்கீகரிக்கிறோம். ஆனால், அவை ஒடுக்கப்படும் மக்கள் பிரிவினரின் பிரச்சினைகளுடன் இணைத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கும்போது அவை ஆளும் வர்க்கங்களுக்கும், ஒடுக்கும் சக்திகளுக்கும் துணைபோகும்போது அந்த அடையாள அரசியலினால் சமுதாயத்தைப் புரட்சிகரமாக மாற்ற முடியாது.

அண்ணல் அம்பேத்கர், 'சாதியை ஒழித்துக்கட்டுதல்' என்ற உரையில் சோசலிஸ்ட்டுகளை விமர்சிக்கும்போது, 'சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளை, படிநிலை ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பற்றிப் பேசாமலும் அவற்றை ஒழித்துக்கட்டாமலும் சோசலிஸத்தை கட்ட முடியாது' என்று கூறினாரே தவிர, சோசலிஸமே வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. எனவே அடையாள அரசியலில் உள்ள நியாயத்தை அங்கீகரிக்கவும், அதை தங்கள்

வர்க்கப்போராட்டத்துடன் இணைத்துக் கொள்வது அவசியம்.

இவை ஒருபுறம் இருக்க, "மார்க்ஸ் எங்கெல்லின் பகுப்பாய்வு, இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்கும், 21 ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் பொருந்தி வராது என்ற வாதத்தை முன்வைப்பவர்களில் முதலாளிய எதிர்ப்பாளர்களும், தொழிலாளிகளின் போராட்டங்களில் பங்கேற்றவர்களுமான மைக்கேல் ஹார்ட், அண்டோனியா நெக்ரி முதன்மைமையானவர்களாக இருக்கின்றனர்.

புதிய வேலை வடிவங்கள் பல விஷயங்களை மாற்றியுள்ளன என்றும் ஓர் அடிப்படையான பொருளாதார உருமாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது என்றும், சேவைகளை வழங்குவதும் தகவல்களை வழங்குவதும் தான் இன்று பொருளாதார உற்பத்தியின் மையக்கூறாக அமைந்துள்ளன என்று இவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இவ்வகை உழைப்பு வடிவம் முந்தைய உழைப்பு வடிவத்தைவிட சிறந்தது என்று அவர்கள் கூறுவதில்லை. ஆனால், இது தொழிலாளர்களுக்கு புதிய சாத்தியப்பாடுகளை உருவாக்கியுள்ளது என்று கருதுகின்றனர். இதற்கான காரணங்களிலொன்று, இவ்வகையான உழைப்புக்குத் தேவைப்படுவதெல்லாம் நமது மூளைகள் மட்டுமே என்கின்றனர்.

கடந்தகாலத்தில் உழைப்பாளிகள் வேலை செய்வதற்கான தொழிற்சாலைகளுக்கும் உற்பத்திக்கருவிகள் அனைத்தையும் பெறுவதற்கும், முதலாளிகளை சார்ந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இப்போது அவர்களுக்கு வேண்டிய கருவிகள் யாவும் அவர்களின் மூளைகளிலேயே இருக்கின்றன என்று கூறும் அவர்களது கருத்துகள் பழமைவாத பிற்போக்கு முதலாளிய அரசியல் செயல்பாட்டாளர்களின் கருத்துக்களுக்கு நெருக்கமாக உள்ளன.

இன்றைய வேலை வடிவமும், தொழிலாளிகளும் மார்க்ஸ் காலத்திலிருந்ததைவிட வேறுவிதமானவையாகக் காட்சியளிக்கலாம். ஆனால், இந்த மேல் தோற்றத்தை களைந்துவிட்டு பார்ப்போமேயானால், பழைய வடிவத்திற்கும், புதிய வடிவத்திற்குமுள்ள ஒத்த தன்மையைக் காணமுடியும். மார்க்ஸ் காலத்தில்கூட,

கணிசமான அளவுக்கு சேவைத்துறையும், நிதித்துறையும் இருந்தன. ஆனால், அவை சரக்கு உற்பத்தியின் தேவைகளுக்கு பணிபுரிபவை என்று அவர் பார்த்தாரேயன்றி, சரக்கு உற்பத்தியானது, சேவைத்துறைக்கும், நிதித்துறைக்கும் பணிபுரிவதாக அல்ல. அதுதான் இன்றைக்கும் உண்மை.

வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் தகவல் பொருளாதாரம் என்று சொல்லப்படுவது மற்ற துறைகளை விட அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளது என்றாலும், பொருளாதாரத்தில் பொருள் உற்பத்தித்துறைதான் இன்றும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. அது அப்படியிருப்பதால்தான் சேவை-தகவல் துறைகள் நிலவுகின்றன என்பது உண்மை. புதியவகை வேலைகளை மேற்பார்வையிடும் மேலாளர்கள், சில இடதுசாரிகள் ஆகியோர் கூறிவருவதற்கு மாறாக, வேலையின் தன்மையில் ஏற்பட்டுள்ள உண்மையான மாற்றங்களுக்கான சான்றுகள் மிகவும் வரம்புக்குள் பட்டவையாகவே உள்ளன.

புதிய வகையிலான வேலைபற்றி பொத்தாம் பொதுவாக ஒரு கருத்தைக்கூறும் போக்கை நாம் காண்கிறோம். புதியவகை வேலைகள் தம்முன் கூடவே புதியவகைத் தொழிலாளியைக் கொண்டுவருகின்றன என்று கூறும் மைக்கேல் ஹார்ட், அண்டோனியோ நெக்ரி ஆகியோர், அதை மெய்ப்பிப்பதற்கு எந்த முயற்சியையும் செய்யாமலேயே தங்கள் வாதங்களை அறுதியிடுகிறார்கள். இவர்கள் கூறுவதற்கு மாறாகத்தான் உண்மை நிலவரங்கள் உள்ளன. தகவல் அறிவுத்துறை தொழிலாளர்கள் உருவாகியுள்ளதன் மூலம் ஒரு புரட்சி நிகழ்ந்துள்ளது என ஹார்ட்டும், நெக்ரியும் அனுமானிக்கவும், அறுதியிடவும் செய்கின்றனர்.

ஆனால், இப்போது எழும் முக்கிய கேள்வி என்னவென்றால், ஏன் அந்தப்புரட்சி நிகழவில்லை என்பதுதான். மார்க்ஸ் காலத்தில் இருந்த தொழிற்சாலைகளில், இருந்த தொழிலுற்பத்தி நிகழ்முறையில் இருந்த வேலையை ஒப்பிடுகையில் இன்று சில வேலைகள் சிக்கல் மிகுந்தவையாக தோன்றுவது வேலையின் வடிவம் மாறிவிட்டது என்று கருதுவதற்கான ஒரு காரணமாகும். தம் காலத்தைய தொழிற்சாலைகளில் வேலை

சிறியவையாகவும், எளிதானவையாகவும், பிரிவினை செய்யப்படுவதையும், அது தொழிலாளர்களின் படைப்பாற்றலை முடக்குவதையும் பற்றி மார்க்ஸ் எழுதினார்.

ஆனால், இப்போது விதிவிலக்காக, உள்ள சில இடங்களைத்தவிர, இன்னும் உண்மையாகத்தான் உள்ளது. சில வேலைகள் மென்மேலும் சிக்கலானவையாக ஆகியதால், அதன்மீது சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளியின் கட்டுப்பாடு கட்டாயமாக அதிகரித்தே தீரும் என்றும், அது அந்நியமாதலின் மிக மோசமான அம்சங்களை அகற்றும் என்றும் கருதப்படலாம். புதிய தொழில்கள் கொண்டுவரும் மாற்றங்கள் எத்தகையவையாக இருந்தாலும், அவை வேலைகள் மீது தொழிலாளர்களுக்குள்ள கட்டுப்பாட்டை எவ்வகையிலும் அதிகரிப்பதில்லை. சேவைத்துறைகளில் தற்போதுள்ள வேலை, சூழல், கண்காணிப்பு ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டால் அவை பொருளுற்பத்தியையும் தொழிற்சாலையில் காணப்படுவதற்கு நிகராகவே உள்ளன.

பொருளுற்பத்தித்துறையிலும் கூட, நிர்வாகிகளும், மேலாளர்களும் தாங்கள் மேற்கொள்ளும் தொழிலுற்பத்தி தொடர்பாகப் பேசும் பேச்சுக்களில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது உண்மைதான். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, ஹார்ட்டும், நெக்ரியும் கார் உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள் ஃபோர்டிசத்திலிருந்து, டொயோடோயிசத்திற்கு மாறியுள்ளதை வெகுவாகப்பாராட்டுகிறார்கள். ஃபோர்டிசம் தொழிலாளர்கள் எளிதாக்கப்பட்டுள்ள வழக்கமான வேலைகளைச் செய்வதை வலியுறுத்தி வந்தது.

ஆனால், டொயோடோயிசமோ, தொழிலாளர்கள் ஓர் அணியாகச்சேர்ந்து வேலை செய்வதற்கும், தொழிலாளிகளின் சுதந்திரத்திற்கும் அழுத்தம் தருகிறது. ஆனால் புதிய வகையான நிர்வாகம் தரும் வாக்குறுதிகளும் யதார்த்த நிலையும் வெவ்வேறானவையாக உள்ளன. உலகெங்கும் மார்க்ஸ் காலத்திலிருந்ததைவிட இப்போது அரசுத்துறை (பொதுத்துறை) பெருமளவுக்கு விரிவடைந்துள்ளது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்ததைவிட, மிக அதிகமானோர் அரசாங்கப்பணிகளில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். மிக அதிக எண்ணிக்கையில் மனிதர்களை

வேலைக்கு அமர்த்தும் நிறுவனம் அரசுதான். ஆனால், அதைப்பரந்த முதலாளியப் பொருளாதாரத்திலிருந்து பிரித்துப்பார்க்க முடியாது.

வலதுசாரிகள் பொதுவாகக்கொண்டிருக்கும் கருத்து என்னவென்றால், நாட்டின் பொருளாதாரத்தை அரசும், பொதுத்துறையும் விரயமாக்குகின்றன என்பதாகும். அவர்களால் ஆதரிக்கப்படும் தனியார் துறையில் ஆள்குறைப்பு, பணி நிரந்தரம் செய்யப்படாமை, ஊதியக்குறைப்பு முதலியவற்றைச் செய்வதை நியாயப்படுத்த மேற்சொன்ன கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், முதலாளித்துவ அரசு (பொது)துறை ஒரு இன்றியமையாத பாத்திரம் வகிக்கிறது என்பதுதான் உண்மை.

மார்க்ஸைப்பொருத்தவரை, உழைப்புச்சக்தி என்பது ஒரு சரக்கு. முதலாளியத்தை இயங்கவைக்கும் மிக முக்கியமான சரக்கு. அரசு இந்த உழைப்புச்சக்தியை மறு உற்பத்திச்செய்வதில் அரசு ஒரு முக்கிய பாத்திரம் வகிக்கிறது. போதுமான திறன் பெற்றுள்ள உழைப்பாளிகளை உருவாக்குவதில் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள், மருத்துவர்கள், உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் பணியாற்றுவோர் ஆகியோர் புதிய தொழிலாளர்களை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றனர். கல்வியாளர் மற்றும் நிர்வாகத்திலுள்ள இவர்களை முதலாளித்துவ உற்பத்திமுறைக்கு வெளியே உள்ளவர்களாகப் பார்க்கமுடியாது. மாறாக, உழைப்பாளர்களை மறு உற்பத்திசெய்யும் நிகழ்முறையில் பிரிக்கமுடியாத பகுதியாகவும் இவர்களிருக்கின்றனர். மேலும் தனியார்த்துறையில், வேலைசெய்வதை ஒப்பிடுகையில் அரசாங்கப்பணிகளில் வேலை செய்வது, வேலை செய்பவர்களின் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்வதாகக்கருதமுடியாது. குறிப்பிட்ட அளவிலான இலக்குகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய, நிர்பந்தத்தை அவர்கள் மீது அதிகாரிவர்க்கம் சுமத்துகிறது. தனியார் துறையில் பணியாற்றுவவர்களுக்கும் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் முடிக்கவேண்டும் என்கிற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ஆக, வேலை வடிவங்கள் மாறியுள்ளன என்பவர்கள், அவர்களது வாய் வீச்சுக்களுக்கும், யதார்த்த நிலைமைக்குமுள்ள பெரும் இடைவெளியை பார்க்கத் தவறுவது மட்டுமல்ல; அவர்களில் பலருக்கு இன்றைய முதலாளிய அமைப்பை

நியாயப்படுத்தும் போக்குகளும் இருக்கக்கூடும். ஒருவர் எந்த வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது அவர் உற்பத்திச்சாதனங்களைத் தன் உடைமையில் வைத்திருப்பவரா, இல்லையா என்பதைப் பொறுத்துத்தான்.

உற்பத்திச்சாதனங்களை தன் உடைமையில் வைத்திருப்பவர்கள் மக்கள்தொகையில் சிறு எண்ணிக்கையிலுள்ள முதலாளிகள். மக்கள்தொகையில் பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு தங்களின் உற்பத்திச் சாதனங்களில் உழைப்பதற்கு ஈடுபடுத்தப்பட்டு அவர்களுக்கு லாபம் ஈட்டித்தருபவர்களுக்கு வழங்குவதுதான் கூலி அல்லது ஊதியம். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் எண்ணிக்கையின் அளவு குறைந்துவிட்டது என்ற கூற்று, மேற்கு நாடுகளில் பொருளுற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அந்தத் தொழிற்சாலைகள் வளர்ந்துவரும் நாடுகளுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன என்பதோடு, உபரி மதிப்பு தொழிற்சாலைகளில் மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்தமான உற்பத்தி நிகழ்முறையில்தான் என்பதை அக்கூற்றைச் சொல்பவர்கள் கருத்தில் கொள்வதில்லை. 1980 களிலிருந்து மிக வளர்ச்சியடைந்த முதலாளிய நாடுகளில் இந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 195 மில்லியனிலிருந்து 150 மில்லியனாகக் குறைந்துள்ளது. இதனை மார்க்ஸியர்கள் மறுப்பதில்லை.

இப்புள்ளிவிபரங்களைக் கொண்டுதான் கல்விப்பலம் சார்ந்த அறிவாளிகளும், பின் நவீனத்துவவாதிகளும் தங்கள் நாடுகளில் நுகர்வின் அளவுக்கும் உற்பத்தியின் அளவுக்குமுள்ள விகிதம் தலைகீழாக மாறிவிட்டது என்றும் நுகர்வுக்கலாச்சாரம்தான் அந்நியமர்தலுக்கு காரணமேயன்றி, தொழிற்சாலை உற்பத்தி நிகழ்முறை அல்ல என்றும் வாதிக்கின்றனர். ஆனால், ஒட்டுமொத்தமாக உலகளவில் பொருளுற்பத்தி தொழிற்சாலை தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிடவில்லை; மாறாக பன்மடங்கு பெருகியுள்ளது. அதற்குக்காரணம், பல தொழிற்சாலைகள் வளர்ந்து வரும் நாடுகளுக்கு தள்ளிவிடப்பட்டுள்ளது மட்டுமல்ல; ஒட்டுமொத்தமாக தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித்திறன்

பெருமளவில் அதிகரித்திருப்பதும் தான். இன்று முன்பைவிடக் குறைவான தொழிலாளர்களும் கடந்தகாலத்தில் பெரும் எண்ணிக்கையிலிருந்த தொழிலாளர்களைவிட மிக அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்றனர்.

தொழில்துறை தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பாத்திரம், முன்பு இருந்ததைப்போலவே இன்றும் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. அதாவது, நமக்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் அவர்களது பாத்திரம் இன்றும் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. முதலாளிய உற்பத்திமுறை என்பதும் ஓர் உலக அமைப்பு. தங்கள் இலாப விகிதத்தை அதிகரிக்கும் பொருட்டு முதலாளிகள் தங்கள் மூலதனத்தை உலகமெங்கும் கொண்டு செல்கிறார்கள். மேற்கு நாடுகளில் தொழிற்சாலை பாட்டாளி வர்க்கம் எந்த அளவுக்கு குறைந்ததோ அதிவிட அதிகமாக வளர்முக நாடுகளில் அந்த வர்க்கத்தின் எண்ணிக்கை 190 மில்லியனிலிருந்து 500 மில்லியனாக உயர்ந்தது. 1990 களில் சீனாவின் தொழில்துறை பாட்டாளிகளின் எண்ணிக்கை 100 மில்லியனாகும். அதுவே 2005 ஆம் ஆண்டில், 105 மில்லியனாக உயர்ந்தது. உலகளவில், சீனாவின் பொருளுற்பத்தி அமெரிக்காவைவிட அதிகமாகும்.

பொருளுற்பத்தி தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை இந்தியாவில் 55 மில்லியனாகும். அது இத்தாலி, பிரான்ஸ், ஆகிய இரு நாடுகளையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாகும்; பிரேசில்; 8 மில்லியன். வியட்நாம்; 12 மில்லியன். மெக்ஸிகோ; 10 மில்லியன் ஆகும். சுருங்கக்கூறின், உலகளவில் பொருளுற்பத்தி தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை தற்போது 700 மில்லியனாகும். எனினும் ஒருவரது வாழ்க்கைத்தரம் அவருக்குக்கிடைக்கும் உணவு, குடியிருப்பு வசதி, உடுக்கும் உடைகள், போக்குவரத்து வசதி, கல்வி, மருத்துவ வசதி ஆகியவற்றைப்பொருத்ததுமாகும். இவை அனைத்தையும் உற்பத்தி செய்து தருபவர்கள் 300 மில்லியன் பொருளுற்பத்தி தொழிலாளர்கள். இவற்றை அனுபவித்துக்கொண்டதான் பின் நவீனத்துவச் சிந்தனையாளர்கள், பாட்டாளிவர்க்கம் காணாமல் போய்விட்டது என்கின்றனர்.

சேவைத்துறையில் 1.8 பில்லியன்; வேளாண்மையில்; 873 மில்லியன்; தொழில்துறையில் 658 மில்லியனாகும். 1991 இல் உலகத்தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 2.35 பில்லியனாகும். அதுவே 2023 இல் 3.7 பில்லியனாக உயரும் என பன்னாட்டு தொழிலாளர் அமைப்பு கூறுகிறது. ஆக, மார்க்ஸும், எங்கெல்ஸும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையில் கூறியதுபோல; இந்தப்பாட்டாளி வர்க்கம்தான் முதலாளியத்திற்கு சவக்குழி தோண்டுவர்களாக இருக்கிறார்கள். 1970 முதல் தொழிலாளர் போராட்டங்களுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி, சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சி, உலகெங்கும் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பின்னடைவு ஆகியன உலகமுதலாளியத்தைப்பொருத்தவரை, அதற்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்குமிடையில் தற்காலிகமான சீரமைதி நிலையை உருவாக்கியுள்ளது. அதன் காரணமாகத்தான் தொழிலாளர்கள் உரிமை பறிக்கப்படுவது; தொழிற்சங்கங்கள் தகர்க்கப்படுவது; தொழிலாளர்கள் மீது கூடுதல் சுமை ஏற்றப்படுகிறது.

இவையாவும் முதலாளிகள் மேன்மேலும் அதிக விகிதத்தில் உபரிமதிப்பை கற்பிப்பதற்குத்தான். இவையாவும் உலகப்பாட்டாளி வர்க்கத்திற்குப்பெரும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்றாலும், உலகளவில் முன் எப்போதும் இல்லாத அளவில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் எண்ணிக்கை பல மடங்கு அதிகரித்து சக்திகளின் பலாபலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமான நிலையை உருவாக்கியுள்ளது. தொழிலாளர்களுக்கு இப்போது தேவைப்படுவது அகச்சக்தி; வலிமையான போர்க்குணமிக்க, சீர்திருத்த வாத்தத்திற்கு இடம்தராத புரட்சிகர கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் வளர்ச்சிதான். சாதிய, தேசிய இன, பிரதேச வேறுபாடுகள் உள்ள இந்தியாவிற்கு இது மிகப்பெரும் சவால். அடுத்தத் தலைமுறையினர் இந்தச்சவாலை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளக்கூடும். நன்றி!

தோழர் எஸ்.வி.ஆரின், மார்க்ஸ்- எங்கெல்ஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை (மேம்படுத்தப்பட்ட தமிழாக்கம், விளக்கக்குறிப்புகள், கட்டுரைகள்); பாரதி புத்தகாலயம் வெளியீடு, சென்னை.

உலகளவில் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

செஞ்சிங்கம் தோழர் பூபேஷ்குப்தா

1956 இல் மொழிவாரி மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்டபோது “மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” உருவானது. அந்த பெயரை தமிழ்நாடு என மாற்றப்பட வேண்டுமென்று தியாகி சங்கரலிங்கனார், ஜீவா, மபொசி உள்ளிட்ட தலைவர்கள் தமிழகத்தில் போராடி வந்த காலகட்டத்தில் நாடாளுமன்றத்தில் அதற்கான குரலை வலிமையாக ஒலித்தவர்கள்தான் கம்யூனிஸ்டுகள்.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு முன்னும் பின்னும் இந்திய மக்களின் உரிமைப் போராட்டங்களில் பெரும் பங்காற்றியதில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு தலையாய இடமுண்டு. வரும் டிசம்பர் 26, 2024 இல் நூற்றாண்டு துவக்கம் கானும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வளர்ச்சிக்கும், மக்களுக்கும், பெரும் தொண்டாற்றிய மகத்தான தலைவர்களில் ஒருவர் தோழர் பூபேஷ் குப்தா.

தோழர் பூபேஷ்குப்தா- இந்திய வரலாற்றுடன் பின்னிப்பிணைந்த சரித்திரப் பெயர். அதிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டு வரலாற்றோடு ஆழமான தொடர்பு கொண்ட ஒரு வரலாற்று ஆளுமையின் பெயர் தமிழ் மக்கள் வாழும் வாழும் இந்த மண்ணிற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டப்பட வேண்டும் என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க கோரிக்கையை முன் எடுத்தவர்கள் இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுகள்.

1956 இல் மொழிவாரி மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்டபோது “மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” உருவானது. அந்த பெயரை தமிழ்நாடு என மாற்றப்பட வேண்டுமென்று தியாகி சங்கரலிங்கனார், ஜீவா, மபொசி உள்ளிட்ட தலைவர்கள் தமிழகத்தில் போராடி வந்த காலகட்டத்தில் நாடாளுமன்றத்தில் அதற்கான குரலை வலிமையாக ஒலித்தவர்கள்தான் கம்யூனிஸ்டுகள்.

தமிழ்நாட்டிற்காக ஒலித்த பூபேஷ்குப்தாவின் குரல்

1961ஆம் ஆண்டில் மதராஸ் மாநிலம் என்று இருப்பதை. “தமிழ்நாடு” என்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென வலியுறுத்தி தனிநபர் மசோதா ஒன்றை தமிழகத்தின் மூத்த கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் பி. ராமமூர்த்தி மாநிலங்கள் அவையில் முன்மொழிந்திருந்தார்.

மசோதா, மாநிலங்களவையில், விவாதத்திற்கு வந்த காலத்தில், ராமமூர்த்தி இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்ததால், வங்காள மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட தோழர் பூபேஷ் குப்தா, இந்தத் தீர்மானத்தை அனைத்து தரப்பு உறுப்பினர்களும் ஆதரிக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து வலுவான ஆதாரங்களுடன் ஆணித்தரமாகப் பேசினார். இந்தப் பெயர் மாற்றக் கோரிக்கை அன்றைய தமிழ் நாட்டில் மிகத் தீவிரமாக இருந்த போதிலும்,

நாட்டின் பிற பகுதிகளில்- மாநிலங்களில் இது குறித்த விவரம் அதிகம் தெரியாப்படாமலே இருந்து வந்துள்ளது.

மாநிலங்கள் அவையில் வங்காளியான தோழர் பூபேஷ் குப்தா, தமிழ்நாட்டின் பெயர் மாற்றுக் கோரிக்கையை முன்மொழிந்து, தனக்கே உரிய வகையில் சிறப்பாக வாதங்களை அடுக்கிய பின்னரே, நாட்டின் இதர பகுதிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் இந்தக் கோரிக்கையின் முக்கியத் துவத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. மேலும் இந்த மசோதா விவாதங்களின் பொழுது, பூபேஷ் குப்தா வெளிப்படுத்திய வாதத் திறமை இந்தியா முழுவதிலும் பிரபலமானது. அப்போது மாநிலங்களவை உறுப்பினராக இருந்த அறிஞர் அண்ணா, தோழர் பூபேஷ் குப்தாவின் வாதங்களைப் பாராட்டி தனது “திராவிட நாடு” இதழில் நான்கு தொடர் கட்டுரைகளை எழுதிப் பாராட்டினார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் வழக்கம்போல் அன்றைய ஆளும் காங்கிரஸ் எதிர்ப்பால் அந்த தனிநபர் மசோதா மாநிலங்களையில் தோற்கடிக்கப்பட்டது என்பது நினைவிற்கொள்ளப்பட வேண்டிய வரலாற்று நிகழ்வு.

பூபேஷ்குப்தாவின் இளமைக்காலம்

தோழர் பூபேஷ் குப்தா இன்றைய வங்கதேசம் நாட்டில் இருக்கும் மைமன்சிங் என்ற மாவட்டத்தில் இட்னா என்ற கிராமத்தில், செல்வச் செழிப்பு மிக்க ஒரு ஜமீன்தார் குடும்பத்தில் 1914 அக்டோபர் 20 இல் பிறந்தார். இவரது தந்தை பெயர் மகேஷ் சந்திர குப்தா. மிக்க செல்வ செழிப்புக்கவர்களது பிள்ளைகள் படிக்கும் கல்கத்தாவின் ஸ்காட்டிஷ் மெட்ரிக்குலேஷன் பள்ளியில் பூபேஷ் குப்தாவை சேர்த்தார் அவரது தந்தையார். பள்ளிப்படிப்பில் மிகச் சிறந்த மாணவனாக பூபேஷ் திகழ்ந்தார்.

பள்ளி பருவகாலத்திலே பூபேஷ்குப்தாவிற்கு “அனுசீலன் சமிதி” என்ற புரட்சிக்கர இளைஞர்கள் அமைப்பின் மீது தீவிரமான ஆர்வம் இருந்தது. 1930ல் தனது 16 ஆவது வயதில் மெட்ரிக்குலேஷன் தேர்வு எழுதி முடித்தவுடன், காந்தியடிகள் அறிவித்த சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தில், 1931, 1932 1933 ஆண்டுகளில் தீவிரமாக பங்கேற்றார். பலமுறை

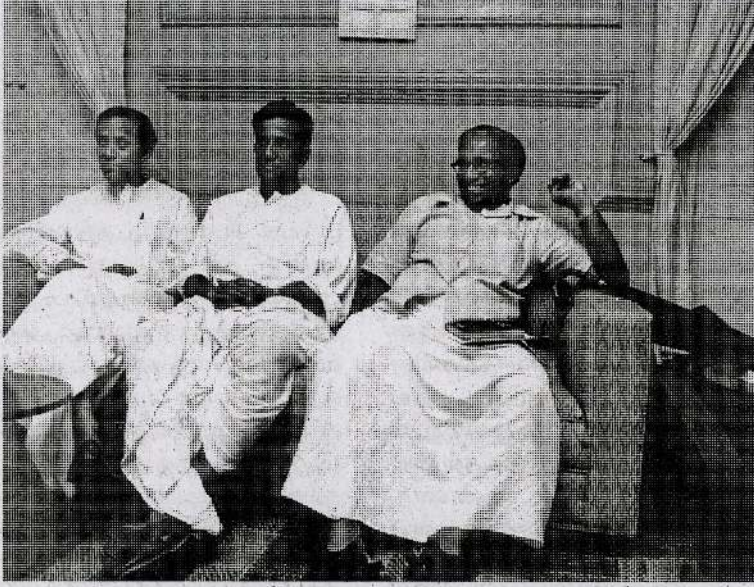
கைதாகி சிறையில்டைக்கப்பட்டார் பூபேஷ்குப்தா. இதனால் பள்ளி படிப்பில் சிறந்த மாணவனாக தேர்ச்சி பெற்றாலும் சிறைவாசம் காரணமாக பூபேஷின் கல்லூரிப் படிப்பு இடையில் நின்று போனது.

குறிப்பாக 1933 ல் கல்கத்தா நகரில் நடைபெற்ற மறியல் போராட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கி வழி நடத்தியமையாய் மூன்றாம் முறையாக பூபேஷ் கைது செய்யப்பட்டு ஓரிசா மாநிலம் பெர்ஹாம்பூர் சிறையில், அடைக்கப்பட்டார். வரை 4 ஆண்டுகள் தடுப்புக் காவல் கைதியாக எந்த விதமான வழக்குகள் பதிவு செய்யாமலே, காலனிய ஆங்கியே அரசு, பூபேஷை சிறையில் அடைத்திருந்தனர். சிறையிலிருந்தவாறே கல்லூரிப்படிப்பைத் தொடர்ந்தார் பூபேஷ். பொருளாதாரத்தில் இளங்கலை பட்டம் பெற்றார்.

பூபேஷின் அரசியல் நடவடிக்கைகளால் கவலையுற்ற அவரது தந்தை லண்டனில் படிக்க அனுப்பி வைத்தால் அதிலிருந்து பூபேஷ் விடுபடுவார் என்ற கருதி லண்டனுக்கு, அனுப்ப ஆங்கில அரசின் அனுமதி கோரினார் பூபேஷின் தந்தை. லண்டன் உள்பட இங்கிலாந்தில் எந்த இடத்திலும் எந்த வித அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் பூபேஷ் பங்கெடுக்கக் கூடாது என்பன உள்ளிட்ட பல்வேறு கடுமையான நிபந்தனைகளுடன் பூபேஷ் லண்டனில் படிக்க அனுமதி வழங்கியது காலனி அரசு.

இந்தியாவில் சிறையிலிருந்த காலத்திலே பூபேஷுக்கு மார்க்சிய தத்துவம் அறிமுகமாகி இருந்தது. லண்டனில் பாரிஸ்டர் படிப்பு காலத்திலே ரகசியமாக இங்கிலாந்து கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களை அடிக்கடி சந்திப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார் தோழர் பூபேஷ்.

லண்டனில் தோழர் பூபேஷ் உடன் ஜோதிபாக், என். கே. கிருஷ்ணன் ஆகியோர் தீவிரமாக செயல்பட்டு வந்தனர். லண்டனில் இவர்களுடன் படித்த மாணவர்களில், மோகன் குமாரமங்கலம், அவரது தங்கை பார்வதி கிருஷ்ணன், கே.டி.கே. தங்கமணி, இசட்.ஏ. அகமது, இந்திரஜித் குப்தா, சஜ்ஜாத் ஜாகீர், ரேணு சக்கரவர்த்தி, நிகில் சக்கரவர்த்தி, தேவிபிரசாத் சட்டோபாத்தியயா, பி.என். ஹக்சர், ரொமேஷ் சந்திரா, இந்திரா காந்தி, பெரோஸ் காந்தி ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள்.

ஜோதிபாக, பூபேஷ் குப்தா, இ.எம்.எஸ். நம்பூதிரிபாட்

இந்தியா திரும்பிய பின் பூபேஷின் அரசியல்

1941 இல் பார் அட்லா படிப்பு முடிந்து இந்தியா திரும்பிய தோழர் பூபேஷ், வழக்குரைஞர் தொழியில் ஈடுபடுவதற்குப் பதிலாக இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் முழுநேர ஊழியராக தன்னை இணைத்துக் கொண்டு கட்சியில் தனது அரசியல் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்தார்.

1948ல் வங்க மாநிலத்தில் நடைபெற்ற தேர்தல் பிரச்சாரப் பொதுக்கூட்ட மேடைகளில் பேஷ்குப்தா பெரும்பேச்சாளராக உருவெடுத்தார். மற்ற தலைவர்களின் மேடைப்பேச்சை விட பூபேஷின் பேச்சாற்றால் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பாகவும், ஆவேசத்துடன் கூடிய இடி முழக்கமாவும் மக்களை உடனுக்குடன் கவரும் விதத்திலும் அமைந்திருந்தது.. சாதாரண ஏழை, எளிய உழைக்கும் மக்களுக்குப் புரியும் மொழியில் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுவது அவருடைய தனித்த பாணியாகும்.

மற்ற அரசியல் கட்சி பிரமுகர்களுடன் நட்புறவுடன் நெருக்கமாகப் பழகும் அவருடைய நல்ல குணம், அவருடைய அரசியல் எதிரிகளிடமும் அவர் மீது தனிப்பட்ட பற்றும், பாசத்தையும் ஏற்படுத்தியது. முஸ்லிம் கட்சியின் முக்கிய தலைவரான கராவதி வங்காளத்தில்

முதலமைச்சராக இருந்தார். மற்ற தலைவர்களைக் காட்டிலும் பூபேஷ் குப்தா மீது முதலமைச்சர் தனித்த மரியாதை கொண்டிருந்தார். அதன் காரணமாக எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் முதலமைச்சரின் மாளிகைக்குள் செல்லும் உரிமை பெற்றிருந்தார். இந்த நட்புறவின் காரணமாகத்தான் கொல்கத்தா மற்றும் அதை சுற்றிய மாவட்டங்களில் இந்து முஸ்லிம் மதக் கலவரம் கொடூரமாக வெடித்த காலத்திலும் பூபேஷ் குப்தா மதக் கலவரங்களை அடக்குவதில் முதலமைச்சருடன் இணைந்து செயல்பட முடிந்தது.

1952 இல் முதன் முதலாக மாநிலங்களவை அமைக்கப்பட்ட போது மேற்கு வங்கத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தோழர் பூபேஷ்குப்தா, 1981 ஆகஸ்ட் நோயில் இயற்கை எய்தும் காலம் வரை தொடர்ந்து 29 ஆண்டுகள் மாநிலங்களவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

மாநிலங்களவையில் பூபேஷின் சிம்ம கர்ஜனை

மேற்கு வங்கத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட தோழர் பூபேஷ், வங்க மக்களின் பிரதிநிதியாக மட்டுமல்லாமல் இந்திய மக்களின் குரலை நாடாளுமன்றத்தில் எதிரொலித்தார். மக்கள் எதிர் கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சினைகள், மக்கள் கோரிக்கைகள் மீது மாநிலங்களரவையில் அவர் போடாத சண்டையே இல்லை எனலாம்.

அவர் தனது வாதத்திறமையால் ஆளுங்கட்சியினரை திக்கு முக்காட வைத்தார். எந்தப் பிரச்சனை மீது பேசுவதாக இருந்தாலும், அதைப் பற்றி அவர் மிக ஆழமாக ஆய்வு செய்து பலருடன் விவாதித்து தனது வாதத்திற்கு அடிப்படையான ஆவணங்களையும், விவரங்களையும் சேகரித்து அழுத்தந்திருத்தமாக மிகத் தெளிவாக உரையாற்றுவது அவரது வழக்கம்.

தனிப்பட்ட நபர்களின் பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கொண்டு அமைச்சரிடம் நேரில் அல்லது அதிகாரிகளிடம் பரிந்துரைப்பதைத் தவிர்த்து வந்தார். மக்களின் பொதுவான கோரிக்கைகளையே எப்போதும் வலியுறுத்திப் பேசுவார்.

தனிப்பட்ட முறையில் எளிமையாக வாழ்க்கை நடத்துவது தோழர் பூபேஷிக்கு பிறவிக்கு குணமாக அமைந்து இருந்தது. அவருடைய வாழ்க்கை ஒரு அப்பழுக்கற்ற துறவியின் வாழ்க்கை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மிக எளிமையான உடை, எளிமையான உணவு, சாதாரண மக்கள் அவரை எளிதில் சந்தித்துப் பிரச்சனைகளைப் பேசுவதற்கு அனுமதிக்கும் குணம் ஆகியவை அவரது தனித்துவம் மிக்க பண்புகள். அவர் ஜமீன்தாரர் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் என்பதைக்கூட யாராலும் நம்ப முடியாது. பாகிஸ்தான் பிரிந்தபின்பு கிழக்கு பாகிஸ்தான் அரசு அவரது ஜமீன் சொத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு அதற்குரிய நட்டஈடு கொடுக்க முன்வந்தது. ஜமீன்தாரர் நிலங்களுக்கு நட்ட ஈடு எதுவும் இல்லாமல் நாட்டுடைமை ஆக்குக” என்று நாடாளுமன்றத்தில் குரல் கொடுத்த பூபேஷ் குப்தா, தனக்குச் சொந்தமான ஜமீன் மொத்துக்களை கிழக்கு வங்காள அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு நட்டஈடு கொடுக்க முன்வந்தபோது அதை வாங்கமாட்டேன் என்று பகிரங்கமாக அறிவித்தார்.

பூபேஷின் எளிமை

பூபேஷ் குப்தாவுக்கு இந்திய கலாச்சாரம், பண்பாடு மற்றும் உடை விசயத்தில் மிகச் மிகச் சிறந்த தேசிய கண்ணோட்டம் இருந்தது. அதன் காரணமாகத்தான் அவர் எப்போதும் சாதாரண வங்காள மக்களின் உடையான வேட்டி ஜிப்பா அணிவதையே

கடைசிவரை கடைபிடித்தார். குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர் மற்றும் வெளிநாட்டு அரசியல் பிரமுகர்களைச் சந்திக்கும் போதும் கூட, இந்த சாதாரண உடையில் தான் சந்தித்தார்.

வெளிநாடுகளில் நடைபெறும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாநாடு களில் கலந்து கொள்ளச் செல்லும் போது மட்டும் காலர் வைக்காமல் தைத்த இரண்டு மேல் கோட்டுகளையும் இரண்டு பேண்ட்டுகளையும் கொண்டு செல்வார்.. அந்த இரண்டு செட் உடைகளையும் பல வருடங்களாகப் பயன்படுத்தி வந்தார். இந்தியாவில் இருக்கும் போது, அந்த உடைகளை அவர் எந்தக் காலத்திலும் அணிந்ததில்லை.

அந்திகளைக் கண்டு ஆவேசத்துடன் பொங்கியெழும் குணம் படைத்த பூபேஷ் குப்தா, சாதாரண நேரங்களில் கள்ளம் கபடம் இல்லாத சின்னஞ் சிறு குழந்தை போலப் பழக்கக் கூடிய குணம் உள்ளம் படைத்தவர்.

தோழர் பூபேஷ் குப்தா ஒரு அதிசய மனிதர், தன்னுடைய சொந்த கௌரவத்தைவிட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கௌரவத்தையே மாநிலங்களவையிலும், அனைத்து இடங்களிலும் உயர்த்திப் பிடிப்பவர், மாநிலங்களவையில் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட உழைப்பாளி மக்கள், தலித்துக்கள் மற்றும் பெண்களின் உரிமைகளுக்காகவும் உரத்துக் குரல் கொடுத்தவர். இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இயக்க வளர்ச்சிக்காக இறுதிவரை திருமண ஆசையைத் துறந்தவர். இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இயக்கமே அவரது குடும்பம், கட்சியின் முழுநோ ஊழியர்களும், தலைவர்களும், தொண்டர்களும் தான் அவருக்கென்று இருந்த குடும்பம், சொந்தம், உறவு எல்லாம்!

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் நாட்டு மக்களுக்காக தனது உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் தியாகம் செய்த இந்த அதிசய மாமனிதர் தோழர் பூபேஷ் குப்தா, 1961 ஆகஸ்டு 6-இல் இறுதி மூச்சு எய்தினார். காவி உடை தரிக்காத ஒரு அப்பழுக்கற்ற துறவியாக வாழ்ந்து மறைந்த தோழர் பூபேஷின் தியாக வீர வாழ்க்கை இந்திய வரலாற்றில் குறிப்பாக உழைக்கும் மக்கள் வரலாற்றில் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்.

கட்டுரையாளர்: சமூக செயற்பாட்டாளர்

விஜேவீரவின் இறுதிக் கணங்கள்

ஜே.வி.பி இயக்கத்தின் ஸ்தாபகர் ரோகண விஜேவீரவ கொல்லப்பட்டு இம்மாதத்துடன் 35 ஆண்டுகள் நிறைவடைகின்றன. அவர் கொல்லப்பட்ட நாளான நவம்பர் 13ஆம் திகதியை ஜே.வி.பி, மாவீரர் தினமாக அனுஷ்டித்து வருகிறது.

அடுத்த ஆண்டுடன் அவ்வியக்கம் ஆரம்பித்து 60 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்கிறது. ஆட்சியைக் கைப்பற்ற 60 ஆண்டுகள் அக்கட்சி போராடி வந்திருக்கிறது.

ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான இந்த அறுபது ஆண்டுகால போராட்டத்தில் 1971, 1988 ஆகிய இருமுறையும் ஆயுதப்புரட்சி செய்யவெனப் புறப்பட்டு தோல்வி கண்டு, மீண்டும் பாராளுமன்றவாத பாதையைத் தெரிவு செய்து தற்போது ஆட்சியைக் கைப்பற்றியிருக்கிறது.

ஜே.வி.பி.யானது இன்றும், இடதுசாரி இயக்கங்களிலேயே பெருமளவு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அமைப்பாகும். இன்று இலங்கையில் சக்தி வாய்ந்த இடதுசாரி இயக்கமாக முதன்மை நிலையில் இருப்பது ஜே.வி.பி.யே.நிறுவனக் கட்டமைப்பு, ஒழுங்கு விதிகள், போன்ற இறுக்கமான ஒழுங்குக்குட்பட்டு இயங்கி வரும் ஜே.வி.பி, வலதுசாரி முதலாளித்துவ அதிகாரத் தரப்பினருக்கு பெரும் தலையிடையைக் கொடுத்து வந்த இயக்கமாகவும் எதற்கும் விலை போகாத கட்சியாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்றால் மிகையில்லை. 1989ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 13ஆம் திகதி அதன் ஸ்தாபகரும் தலைவருமான ரோகண விஜேவீர, ஆளும் அதிகார வெறியர்களால் கைது செய்யப்பட்டு, சித்திரவதை செய்யப்பட்டு, இறுதியில் ரகசியமாக சுடப்பட்டு, எரிக்கப்பட்டார். அத்தினத்தை வருடா வருடம் ஜே.வி.யினர்

கொல்லப்பட்ட தங்களது தோழர்களின் நினைவாக அனுஷ்டித்து வருகின்றனர்.

விஜேவீரவின், “புரட்சிகர பாத்திரம்”, கட்சிக்குள் தலைமை வழிபாடு சதா காலம் நிலவுவதற்கு அவரின் பாத்திரம், கட்சிக்குள் ஜனநாயக மத்தியத்துவத்துக்கு வழங்கிய இடம், விமர்சனம் - சுயவிமர்சனம் என்பவை குறித்த அணுகுமுறை, ஆதிக்க சித்தாந்தங்களை சரியாக அடையாளம் காணாமை, கட்சிக்குள்ளும் அதற்கு வெளியிலும் காணப்பட்ட அராஜகம் என்பன உட்பட அது போன்ற தன்மைகள் குறித்து இக்கட்டுரை பேசவில்லை. அது வேறு ஒரு களத்தில் விரிவாகப் பேசப்பட வேண்டியவை.

இக்கட்டுரை விஜேவீர படுகொலை செய்யப்பட்டது சம்பந்தமாக மட்டும் பேசுகிறது. ஆதிக்க சக்திகள் புரட்சிகர சக்திகளை எப்போதுமே விட்டு வைப்பதில்லை என்பதும் அவ்வாறான புரட்சிகர அமைப்புகளை முழுமையாக அழிப்பதென்றால் அதன் தலைமையை அழித்து விட்டால் எல்லாம் அடங்கிவிடும் என்பது அவர்களின் நெடுங்கால நம்பிக்கை. அவ்வாறான நம்பிக்கை வெறுமனே சோஷலிசப் போராட்டம் மட்டுமல்ல பல்வேறு சமூகப் போராட்டங்களையும் கூட இதே அணுகுமுறையில் ஆதிக்க சக்திகள் நம்பிக்கை வைத்து வருவதை நாம் உலக வரலாறுகளில் இருந்து காண முடியும். அந்த நம்பிக்கையின் நிமித்தமே விஜேவீர உட்பட ஜே.வி.பி.யின் மத்திய குழு உறுப்பினர்கள் (பிந்திய தலைவர் தலைவர் சோமவங்ஷ அமரசிங்க தவிரந்து) அனைவரும் வேட்டையாடிக் கொல்லப்பட்டனர். ஜே.வி.பி. மீண்டும் பகிரங்க அரசியலுக்கு வர நீண்ட காலம் எடுத்தது. இந்தக் கால தாமதத்துக்கு விஜேவீர வளர்த்து வைத்திருந்த “தலைமை வழிபாடும்” முக்கிய

காரணமாக ஆகியிருந்தது. அதே வழிபாட்டுமுறையே இன்றும் அதன் போக்கில் குடி கொண்டுள்ளது.

“விஜேவீர வாக்குமூலம்”

“அன்புக்குரிய நாட்டு மக்களே! நான் மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலைவர் ரோகண விஜேவீர. நான் நவம்பர் 13ஆம் திகதி இராணுவத்தினரால் கைது செய்யப்பட்ட நிலையில் பேசுகிறேன். நேற்று கண்டியில்-உலபன பகுதியிலிருந்து இராணுவம் என்னைக் கைது செய்தது. பின் கொழும்பு இராணுவ முகாமுக்கு கொண்டு வரப்பட்டு அதிகாரிகளின் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டேன். நாட்டில் தற்போது உருவாகியிருக்கும் நிலை பற்றிய எனது கருத்தென்னவென்றால், நாடு அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியிருக்கும் இச்சூழ்நிலையில் பல அழிவுகளை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் மக்கள் வன்முறையிலிருந்து விலகி அமைதியாக இருக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

ஜே.வி.பி.யானது இன்றும், இடதுசாரி இயக்கங்களிலேயே பெருமளவு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அமைப்பாகும். இன்று இலங்கையில் சக்தி வாய்ந்த இடதுசாரி இயக்கமாக முதன்மை நிலையில் இருப்பது ஜே.வி.பி.யே. நிறுவனக் கட்டமைப்பு, ஒழுங்கு விதிகள், போன்ற இறுக்கமான ஒழுங்குக்குட்பட்டு இயங்கி வரும் ஜே.வி.பி, வலதுசாரி முதலாளித்துவ அதிகாரத் தரப்பினருக்கு பெரும் தலையிடையைக் கொடுத்து வந்த இயக்கமாகவும் எதற்கும் விலை போகாத கட்சியாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்றால் மிகையில்லை.

ரோகண விஜேவீர படுகொலை செய்யப்படுவதற்கு சில மணித்தியாலங்களுக்கு முன் அவரை வதைக்குள்ளாக்கி வலுக்கட்டாயமாகப் பெறப்பட்ட வாக்குமூலம் இது. மேற்படி வாக்கு மூலம் அடுத்த நாள் தொலைக் காட்சியிலும் காட்டப்பட்டது.

இதுவரை அதிகார வர்க்கத்தால் பிடிக்கப்பட்ட எந்த புரட்சியாளரும் விசாரணைக்காகக் கூட விட்டுவைக்கப்பட்டதில்லை. வேகவேகமாக கொல்லப்பட்டு தடயங்களை இல்லாமலாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வரலாறானது அதிகார வர்க்கத்தின் பிடிக்குள் சிக்கி பலியான புரட்சிகர தலைவர்கள் எத்தனையோ பேரின் கொடூரமான படுகொலைகளையும் இவ்வாறு கடந்துசென்றிருக்கிறது.

சேகுவேரா சி.ஐ.ஏ.வினால் பொலிவியாவில் மர்மமான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டார். ஜெர்மானிய புரட்சிகர தலைவி ரோஸா லக்ஸம்பர்க் அந்நாட்டு அரச படையினரால் குரூரமாக கொலை செய்யப்பட்டு ஆற்றில் தூக்கியெறியப்பட்டார். நக்ஸலைத் தலைவர் சாரு மஜூம்தார் இந்திய ஆளும் வர்க்க கைக்கூலிகளால் ரகசியமாகக் கொலை செய்யப்பட்டார். கொங்கோ விடுதலைப் போராளியும் அந்நாட்டு பிரதமராக இருந்தவருமான லுமும்பாவை விஜேவீர போலவே அவசர அவசரமாகக் கொன்ற பின் தீயிட்டுக் கொளுத்திக்கொன்றனர். அதன்

நீட்சியாக சமீபத்தேய உதாரணம் சதாம், கடாபி போன்ற தலைவர்கள். இந்த கொலைகளின் பின்னணியில் எல்லாம் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் நிகழ்ச்சி நிரல் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ இருக்கத் தான் செய்தது. அந்த போக்கின் தொடர்ச்சி இன்னும் மேலே மேலே சென்று கொண்டிருக்கிறது.

தலைமறைவும் தற்காப்புக்கான நிர்ப்பந்தமும்

1971 கிளர்ச்சி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க ஆட்சியினால் அழித்து அடக்கப்பட்டது. இதன் போது 20,000 பேருக்கும் மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டனர். கிளர்ச்சிக்கான குத்திரதாரிகள் என்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் விஜேவீர உட்பட 41 பேரின் மீது ஆணைக்குழு அமைத்து விசாரணை செய்யப்பட்டனர். அவர்களில் 31 பேர் சிறைத்தண்டனை பெற்றனர்.

1977 தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது ஜே.ஆரால், சிறிமாவுக்கு எதிரான ஆயுதமாக “அரசியல் கைதிகளை விடுதலை செய்” எனும் கோஷம் பாவிக்கப்பட்டது. வரலாறு காணாத வெற்றி பெற்ற ஜே.ஆர் “சொன்னபடி செய்யும் நேர்மையாளனாக” தன்னை காட்ட 1977 நவம்பர் 2ம் திகதி விஜேவீர உட்பட பல அரசியல் கைதிகளை விடுவித்தார்.

1982ஆம் ஆண்டு நடத்தப்பட்ட ஜனாதிபதித் தேர்தலில் ஜே.ஆரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட அறுவரில் மூன்றாவதாக பெரும்பான்மை வாக்குகள் விஜேவீரவுக்கு கிடைத்திருந்தது. அத்துடன் மாவட்ட சபைத் தேர்தலிலும் ஜே.வி.பிக்கு கணிசமான ஆசனங்கள் கிடைத்திருந்தன. மாவட்ட சபைத் தேர்தலில் இடம்பெற்ற தேர்தல் மோசடிகளை எதிர்த்து ஜே.வி.பி. வழக்கும் தொடுத்திருந்தது. இந்தப் போக்கு தனது எதிர்கால அரசியலுக்கு அச்சுறுத்தல் என்பதை ஜே.ஆர் விளங்கிக் கொள்ள அவகாசம் தேவைப்படவில்லை. பலமடைந்து வரும் ஜே.வி.பியை அடக்க தருணம் பார்த்து வந்த ஜே.ஆர்., அடுத்த வருடமே 83 இனக்கலவரத்தை தூண்டிவிட்டது மட்டுமல்லாமல் அதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் இடதுசாரிக் கட்சிகளான ஜே.வி.பி., நவ சமசமாஜக்கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவற்றின் மீது சுமத்தினார்.

அக்கட்சிகளை தடைசெய்ததுடன், அதன் தலைவர்களை கைது செய்ய உத்தரவிட்டார். பாராளுமன்ற இடதுசாரிக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த கட்சிகளின் தலைவர்கள் பலர் சரணடைந்தனர். இந்த நடவடிக்கை இந்த மூன்று கட்சிகளும் தலைமறைவு அரசியலுக்குத் தள்ளப்பட்டது. 6 மாதங்களின் பின்னர் ந.ச.ச.க., கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய கட்சிகள் சரணடைந்தன. அதனைத் தொடர்ந்து அக் கட்சிகள் மீதான மீதான தடைகள் நீக்கப்பட்ட போதும் ஜே.வி. பி. மீதான தடை நீக்கப்படவில்லை. தமது கட்சியின் மீதான தடையை நீக்கக் கோரி விஜேவீர பல முறை ஜே.ஆருக்கு கடிதம்

எழுதியிருந்த போதும் அது தொடர்ந்து நிராகரிக்கப்பட்டது. ஜே.ஆர். ஆட்சியின் இந்தக் கடினப் போக்கு ஜே.வி.பியின் தலைமறைவு அரசியலை மேலும் வலுப்படுத்தியது. இரகசிய, தலைமறைவு அரசியல் மட்டுமே அவர்களுக்கு விட்டுவைக்கப்பட்டிருந்த நிலையில் ஜே. வி.பியினர் மீதான அடக்குமுறையும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டது. இதன் காரணமாக ஜே.வி.பியினர் தமது தற்காப்புக்காக ஆயுத பாணிகளாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு தள்ளப்பட்டனர். இந்த அடக்குமுறை அதிகரித்த போதெல்லாம் அதற்கு பதிலடி கொடுக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். பிரேமதாச பதவியில் அமர்ந்ததும் ஜே.பி.யி. னரை வேட்டையாடுவது எனும் பேரில் ஒரு லட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட அப்பாவி இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இறுதியாக ரோகண விஜேவீரவும் கொல்லப்பட்டதோடு

ஜே.வி.பி.யின் அனைத்து அரசியலும் முடக்கப்பட்டன. அன்றைய பாதுகாப்பு அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜேரத்ன தனது மொழியில் கேம் ஓவர் (Game over) என்றார்.

அரசு-ஜே.வி.பி பேச்சுவார்த்தை

ஜே.வி.பி. தலைவர்களைப் பிடிப்பதற்கென்றே பிரேமதாச அரசாங்கம், "ஒப்பரேஷன் கம்பைன்ஸ்" ("Operation Combines") எனும் இராணுவ உட்பிரிவொன்றை உருவாக்கியிருந்தது.

ஜே.வி.பி.யை முழுமையாக அழித்துவிடும் திட்டத்தை அரசாங்கம் மிகவும் தந்திரமாக செய்து வந்தது. பிரேமதாச பல தடவை ஜே.வி. பியுடன் தான் பேச்சுவார்த்தை நடத்த தயாராக இருப்பதாகவும் காலம் தாழ்த்த வேண்டாம் என்றும் அறிக்கை விட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஆரம்பத்தில் இதில் உள்நோக்கம் இருக்கும் என்றும் தம்மை பிடிக்க விரிக்கும் வலை என்றும் நம்பி அசட்டையாக இருந்த ஜே.வி.பி.யின் தலைமை, பின்னர் பேச்சுவார்த்தைக்கு தாம் தயாரென ரகசியமாக சிக்னல் கொடுத்தது. "சலாகா" முதலாளி மற்றும் அமைச்சர் தொண்டமான் ஆகியோரினுடாக இந்த முயற்சிகள் நடந்தன. முன் கூட்டியே செய்திருந்த ஏற்பாட்டின் பிரகாரம் 1989 ஒக்டோபர் 14ஆம் திகதியன்று ரம்பொட தோட்டத்திலுள்ள தொண்டமானின் வீட்டில் ஜே.வி.பி.யின் முக்கியஸ்தர் ஒருவர் மொழி பெயர்ப்பாளர் ஒருவருடன் அரசின் பிரதிநிதியான தொண்டமானுடனான

பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமானது. இச்சந்திப்பில் ஜே.வி.பி.யினால் முன்வைக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளையும் முன்னேற்றத்தையும் ஜனாதிபதி பிரேமதாசவுக்கு அவ்வப்போது தெரிவித்து வந்தார் தொண்டமான். இப்பேச்சுவார்த்தை பற்றி ஜே.வி.பி.க்குள் முரண்பாடான கருத்தும் இருந்தது. குறிப்பாக அரசுடன் எந்த விதத்திலும் உடன்பாடொன்று காண்பது தேவையற்றது என்ற கருத்து பலமாக இருந்தது. இதன் காரணமாக நவம்பர் 8ஆம் திகதியன்று நடாத்தப்படவிருந்த பேச்சுவார்த்தை ஒத்திப் போடப்பட்டது. இந்த 8ஆம் திகதிக்கும் 12ஆம் திகதிக்குமிடையில் தான் ஜே.வி.பி.யின் தலைவர்கள் பலர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இந்தப் பேச்சுவார்த்தை தொடர்பாக தொண்டமானும் ஜே.வி.பி.யும் ஒப்புக்கொள்ளப் போவதில்லை. பிரேமதாசவும் உயிருடன் இல்லை. ஆனால் உள்ளளவில் தொண்டமானுடனான இப்பேச்சுவார்த்தை தான், தமது தலைவர்கள் வலையில் அகப்பட காரணமாக இருந்திருக்கிறது என்பதை கட்சியின் தலைவர்கள் பலர் நம்பி வருகிறார்கள்.

ஜே.வி.பி.யின் இரண்டாவது கிளர்ச்சிக் காலக்கட்டத்தில் அரசியல் குழு உறுப்பினர்களாக இருந்த 13 பேரில் 9 பேரின் படங்கள் இவை. விஜேயவீர, கமநாயக்க, டி.எம். ஆனந்த, சமன் பியசிறி, சாந்த பண்டார, எச். பீ.ஹேரத், பி. பி விமலரத்ன, லலித் விஜேரத்ன மற்றும் சோமவங்ச அமரசிங்க. சோமவங்ச அமரசிங்கத்தைத் தவிர அனைவரும் இதன் போது கொல்லப்பட்டுவிட்டனர்.

அரசு விரித்த வலையும் காட்டிக் கொடுப்பும்

இந்த நிலையில் தான் டி.எம்.ஆனந்த கைது செய்யப்பட்டார்.

ஜே.வி.பி.யின் தலைமையை ஒழித்துக் கட்டுவதாயின் அதன் தொடர்பு வலைப்பின்னலைத் தேடிக்கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என ஒப்பரேஷன் கம்பைன்ஸ் தீர்மானித்திருந்தது. அதன்படி ஏலவே கிடைத்திருந்த தகவல்களின்படி மூவர் இலக்கு வைக்கப்பட்டனர். சோமவங்ச அமரசிங்க, கதுரபொகுணு மற்றும் டி.எம்.ஆனந்த ஆகியோரே அவர்கள். கதுரபொகுணுவுக்கும் ஆனந்தவுக்குமிடையிலான தொடர்பு ஆனந்தவின் டிரைவருக்கூடாக நடப்பதாகத்

தெரிய வந்தது. பிலியந்தலையில் வைத்து கதுருபொகுணு பிடிக்கப்பட்டார். அவரின் தகவலின் பின்னர் தான் டி.எம்.ஆனந்த கொழும்பு மாவட்ட ஜே.வி.பி.யின் தலைவர் எனப் பாதுகாப்புப் பிரிவினருக்கு தெரியவந்தது.

படையினரின் அடுத்த நாடகம் ஆரம்பமானது. கதுருபொகுணுவுடன் வேடமணிந்து சென்ற இராணுவ கப்டனை டி.எம்.ஆனந்தவின் டிரைவரிடம் அவர் தலைவரிடமிருந்து ரகசிய தகவல் ஒன்றை கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் ஆனந்தவிடம் இதனை ஒப்படைக்க அழைத்துச் செல்லும்படியும் கேட்கவே, அவரும் தெமட்டகொடைக்கு அழைத்துச் சென்றார். இலகுவாக படையின் வலையில் சிக்கிக் கொண்ட ஆனந்தவை மூன்று நாட்களாக கடும் சித்திரவதை செய்து உண்மையை கக்க வைத்தனர். ஜே.வி.பி.யின் தொடர்புகள் அனைத்தும் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. அவர் வெளியிட்டிருந்த தகவல்களின்படி முதலில் பண்டாரவளையில் ரெஜினோல்ட் பெட்ரிக் எனும் பெயரில் இருந்து வந்த சோமவங்ச அமரசிங்க தங்கியிருந்த வீட்டைச் சுற்றி வளைத்தனர். ஆனால் அதற்குள் சோமவங்ச அமரசிங்க தப்பிப் போயிருந்தார். வீட்டை சல்லடைபோட்டு தேடிப் பார்த்ததில் ஆதாரங்கள் எதுவும் மிஞ்சியிருக்கவில்லை.

பல்லேகல படைமுகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஆனந்தவை மீண்டும் சித்திரவதை செய்து உண்மையை வரவழைக்க முயற்சித்தனர். water treatment எனப்படும் தலைகீழாக தொங்கவிட்டு தண்ணீரில் தலையை அமிழ்த்தி வதை கொடுத்தனர். இறுதியில் விஜேவீரவின் இருப்பிடத்தை அவர் கக்கினார். அரசியல் குழு உறுப்பினர் எச்.பி.ஹேரத் உட்பட இன்னும் பலரின் இருப்பிடங்களையும் டி.எம்.

ஆனந்த வெளியிட்டிருந்தார்.

விஜேவீர பிடிபட்டமை

இத்தகவல் உடனடியாக படைத் தலைமையகத்துக்கு அனுப்பப்பட்டது. உலபனையில் அமைந்துள்ள விஜேவீரவின் இருப்பிடத்துக்குப் போகும் வழியை தெளிவாக ஆனந்தவுக்கடாக அறிந்து சென்றனர்.

ஒப்பரேஷன் கம்பைன்ஸ் பிரிவிலிருந்து ஒரு படையணி விஜேவீரவை பிடிப்புதற்கென்று சென்றது. சென்மேரி எஸ்டேட்டில் அமைந்துள்ள அந்த பங்களாவின் சிகப்பு நிற வாயிற் கதவை தாண்டிச் சென்று கொண்டிருந்தது வாகனம். 1989 நவம்பர் 12ஆம் திகதி பிற்பகல் 2.00 மணி. விஜேவீர வழமை போல தனது பிள்ளைகளுடன் ஒன்றாக மேசையில் அமர்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார். திடீரென நுழைந்த வாகனத்திலிருந்து வேகமாக இறங்கிச் சென்ற படையினர் வீட்டையும் விஜேவீரவையும் சுற்றி வளைத்தனர். சூழ்ந்து கொண்டவர்கள் கேள்வி எழுப்ப முன்னமே விஜேவீர அவர்களை நோக்கி கேள்வி எழுப்பினார்.

“என்ன இது..? என்னை என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்.”

“ரோகண விஜேவீர! சரணடைந்து விடு.”

“நான் விஜேவீர இல்லை. விஜேவீர என்பது யார்? உங்களது கணிப்பு தவறு என நினைக்கிறேன். நான் அத்தநாயக்க. நன்றாகப் பாருங்கள்.” இவ்வாறு கூறியதும் கேர்னல் சானக்க பெரேரா தனது 9 எம்.எம் பிஸ்டலை எடுத்துக் கொண்டு முன்னே பாய்ந்து விஜேவீரவின் தலையில் பிஸ்டலை வைத்து...

“நீ விஜேவீர அல்லவா...?”

**அதிர்ச்சியை வெளியே காட்டாது அமைதியாக,
விஜேவீர**

“நீங்கள் கண்டியிலிருந்தா வருகிறீர்கள்...?”
எனக் கேள்வி எழுப்பினார்.

அது வரை இந் நபர் விஜேவீர தானா என்ற சந்தேகம் படையினருக்கும் இருக்கவே செய்தது. ஆனால் இந்த கேள்வியும் அதன் தொனியும் தமது தமது இலக்கு சரிதான் என்பதை உறுதி செய்தது.

“நான் உங்களோடு வந்து விடுகிறேன் எனது குடும்பத்தவரை எதுவும் பண்ணி விடாதீர்கள்...” என்று கூறி விஜேவீர இராணுவத்தினரின் யு.ஹ.368 இலக்க வாகனத்தில் ஏறினார். விஜேவீர இருந்த வாகனத்துக்கு முன்னும்

பின்னுமாக ஐந்து வாகனங்களில் படையினர் சென்றனர்.

வாகனம் கொழும்பு ஹெவ்லொக் டவுனில் அமைந்துள்ள ஒப்பரேஷன் கம்பைன்ஸ் தலைமையகத்தை அடைந்தது. அரசாங்கம் அப்போது சூழ விடுதலைப் போராளிகளையும், ஜே.வி.பியினரையும் அடைத்து வைப்பதற்கான சட்டபூர்வமற்ற 80வதை முகாம்களை இயக்கி வந்தது. அவற்றில் மிகவும் கொடூரமான வதை முகாம் என அழைக்கப்பட்ட “யடோரா” வதை முகாம் இங்கு தான் இயக்கப்பட்டது. ஒப்பரேஷன் கம்பைன்ஸ் நடவடிக்கைகளின் தலைமையத்திற்கு விஜேவீரவைக் கொண்டு வந்தனர். பாதுகாப்பு ராஜாங்க அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜேரத்தினவின் இல்லமும் இதற்கு

அருகாமையில் தான் இருந்தது. (ரஞ்சன் விஜேரத்தன் விடுதலைப் புலிகளால் கொல்லப்பட்டதும் இதே இடத்தில் தான்.)

சித்திரவதை தொடக்கம்.

அன்று இரவு முழுவதும் விஜேவீர சித்திர வதைக்குட்படுத்தப்பட்டார். எஞ்சியவர்கள் இருக்குமிடத்தைச் சொல்லுமாறு வற்புறுத்தினர். உண்மையில் விஜேவீரவுக்குக் கூட ஏனையோரின் இருப்பிடங்கள் அனைத்தும் தெரிந்திருக்கவில்லை. அதுவே ஒரு புரட்சிகர தலைமறைவு இயக்கமொன்றின் வழிமுறையும் கூட. இரவு 12.45 அளவில் இரு படையினர் விஜேவீரவின் குடும்ப புகைப்படமொன்றைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தனர். இப்போதோ அடையாளம் கண்டு பிடிக்க முடியாதவகையில் தாடி மீசையில்லாமல் இருந்தார் விஜேவீர. அடுத்த நாள் காலை 9.30 அளவில் விஜேவீரவின் விரல் ரேகைகள் பரிட்சிக்கப்பட்டு அதன் முடிவுகளும் கிடைத்திருந்தன. அன்று முழுவதும் சித்திரவதை தொடர்ந்தது. இதன் போது தான் ஜே.வி.பியின் மத்திய குழு உறுப்பினர்களான கமநாயக்கவின் இருப்பிடத்தையும் ஏனையோரது விபரங்களையும் விஜேவீர வெளியிட்டார் என அரசு யந்திரத்தின் காவல் நாய்களான தேசிய பத்திரிகைகள் செய்தி வெளியிட்டிருந்த போதும் அது பொய் என்பது பின்னர் தான் பலருக்குத் தெரிய வந்தது. கமநாயக்க பிடிபட்டிருந்த போது பாதுகாப்பமைச்சர் ரஞ்சன் விஜேரத்தன் வெளியிட்ட செய்தியிலும் கமநாயக்கவை விஜேவீர தான் காட்டிக் கொடுத்ததாக தெரிவித்திருந்தார். (15-11-1989 தினமின)

பிரேமதாசவின் உத்தரவு

இறுதியாக, மேஜர் ஜெனரல் சிசில் வைத்தியரத்தன், பிரிகேடியர் சானக பெரேரா, பிரிகேடியர் லக்கி அல்கம, பிரிகேடியர் ஜயசுந்தர, கேர்ணல் பலகல்ல, மேஜர் தோரதெனிய, மேஜர் உடுகம்பொல, கெப்டன் கபூர் ஆகியோர் விஜேவீரவை என்ன செய்வது என்பது பற்றிக் கலந்துரையாடினர். பின்னர் அதைப் பற்றி ரஞ்சன் விஜேரத்தன்வுடன், சிசில் வைத்தியரத்தனவும் வேறு சில அதிகாரிகளும் கலந்துரையாடினர். இது பற்றி கெசல்வத்தை (வாழைத்தோட்டத்தில்)யில் ஜனாதிபதியின் சொந்த வீட்டில் இருந்த ஜனாதிபதி

பிரேமதாசவுடன் தொடர்பு கொண்டு முடிவைக் கேட்டனர். இதனால் ஏற்படும் அரசியல் ரீதியிலான விளைவுகளை தான் கவனித்துக் கொள்வதாகவும் நேரத்தைக் கடத்தாமல் உடனடியாக விஜேவீரவை முடித்து விடும் படியும் கெசல்வத்தையிலிருந்து தகவல் வந்தது. அதன்படி விஜேவீரவை கொல்லும் பொறுப்பை பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபர் கபூர், கேர்ணல் தோரதேனிய மற்றும் லெப்டினென்ட் கேர்ணல் ஒருவருக்கும் அளிக்கப்பட்டது.

அதுவரை விஜேவீர பிடிபட்ட தகவல் முழுவதும் ரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. கேள்விகள் பல கேட்கப்பட்டன. 30 நிமிட பதில்களை வீடியோவில் பதிவு செய்தனர். அனைத்துக்கும் அமைதியாக பதிலளித்தார் விஜேவீர. இறுதியில் அவர்கள் கொடுத்த ஒரு கடுதாசியை வாங்கித் தனக்குள் படித்தார். பின் அதிலுள்ளபடி வீடியோ முன்னிலையில் உரையாற்றப் பணிக்கப்பட்டார். அந்தக் காணொளிதான் பின்னர் தொலைக்காட்சிகளில் ஒளிபரப்பப்பட்டது.

மீண்டும் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. “கமநாயக்க எங்கே?” என கேட்ட கேட்டபோது.

“அப்படியான கேள்விகள் இனி கேட்பது அர்த்தமற்றது” என விஜேவீர பதிலளித்தார். அன்றிரவு 10.45 வரை கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. அதற்குள் அங்கு பாதுகாப்பமைச்சர் ரஞ்சன் விஜேரத்னவும் வந்து சேர்ந்திருந்தார். 15 நிமிடங்கள் ரஞ்சன் விஜேரத்ன அவருடன் உரையாடியிருக்கிறார்.

இரகசியமாக கொல்லப்பட்ட விஜேவீர.

கண்கள் கட்டப்பட்ட நிலையில் விஜேவீரவை யு.ஹ.601 இலக்க இராணுவ வாகனம் ஏற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டது. பொரல்லையில் காசல் வீதிக்கு அருகில் உள்ள கோல்ப் மைதானத்தில் இலக்கம் 6 குழியருகில் வாகனம் வந்து தரித்தது.

பெரிய மரத்தினடியில் ரோகன விஜேவீர அங்கு கொண்டு செல்லப்படும் போது நேரம் நள்ளிரவு 2.30. தனக்கு என்ன நடக்கப்போகிறது என்பதை அவர் அறியாமலிருக்க நியாயமில்லை.

“இவனை உயிரோடு கொளுத்துவோம்” என ஒரு படையினன் கூறினான்.

“இறுதியாக என்ன சொல்ல விரும்புகிறாய்...? மரண பயம் ஏற்படவில்லையா...?”

“இல்லை அப்படியொன்றையும் உணரவில்லை. நான் எப்போதும் மரணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு தான் எனது கடமைகளை செய்து வந்திருக்கிறேன். எனது மரணம் எப்போது எங்கே நடக்கும் என்பதை மட்டும் தான் அறியாமல் இருந்தேன்...”

அவரால் எதிர்த்தாக்குதல் நடத்த முடியாத நிராயுதபாணியாக இருக்கும் நிலையில், சில மணி நேரங்களுக்கு முன்னர் வரை அடி உதை போன்ற வதைகளுக்கு முகம் கொடுத்த நிலையில், அந்த வலிகளுடன் தனது இறுதி நேரம் கிட்டிவிட்டது என்பதை தெரிந்த நிலையிலும் - ஆயுதமுனையில் அளிக்கப்பட்ட இந்த பதில் நிச்சயம் அந்த கொலைஞர்களைக் கூட ஆச்சரியப்பட வைக்காமல் இருக்க முடியாது.

கைத்துப்பாக்கியை எடுத்து முதலாவதாக சுட்டவன் கபூர், விஜேவீர அப்படியே சாய்ந்தார். துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தார்.

“ஹாங்...ஹாங்... டக்கென்று முடி...”

சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. தோரதேனிய தனது கைத்துப்பாக்கியால் விஜேவீரவின் நெஞ்சை தோட்டாக்கள் முடியும் வரை சுட்டுத் தள்ளினான். ரோகன விஜேவீர துடிதுடித்துக்கொண்டிருந்தார். அந்த உடல் மைதானத்துக்கு பின்னால் அமைந்திருந்த பொரல்லை கனத்தை மயானத்துக்கு அதே வாகனத்தில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. ஏற்கெனவே அந்த வானத்தில் எச்.பீ.ஹேரத்தின் பிரேதமும் கிடந்தது.

அப்போதும் அவரின் உயிர் பிரிந்திருக்கவில்லை. ரோகன விஜேவீர முனகிக் கொண்டிருந்தார். அன்றிரவு பொரளை மயானத்துக்கு பொறுப்பாக இருந்தவரிடம் உடல்களை எரிக்கும் அறைச் சாவியை கேட்டபோது அவர் மறுத்திருக்கிறார். அவரின் தலையில் துப்பாக்கியை வைத்து சாவியை பறித்துக் கொண்டு சென்று எரிக்கும் இயந்திரத்தை இயக்கினர். பின்னர் ரோகன விஜேவீரவின் தலைப் பகுதியிலும், கால்களையும் பிடித்து இருவர் தூக்கியபடி கொண்டுவந்து

எரிக்கும் சிமினிக்குள் அவரை வீசினர். ஆனால் அவரது உடல் அதன் வாயிற் பகுதியில் பட்டு கீழே மீண்டும் விழுந்தது. அப்போதும் அவரது முனகல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. மீண்டும் அவரைத் தூக்கி அந்த எரியூட்டும் சிமினிக்குள் உயிருடன் எரித்தனர். ஹேரத்தையும் அதிலேயே வீசி எரித்தனர்.

அதிகாலை 3.13க்கு இரண்டு பிரேதமும் பொரல்லை மயானத்தில் கேஸ்ஸில் எரிந்து சாம்பலாயின.

அரசின் பொய் பிரச்சாரம்

விஜேவீரவை இத்தனை பயங்கரமாக, இரகசியமாக படுகொலை செய்த அரசாங்கம், விஜேவீரவை நவம்பர் 12ஆம் திகதியே கைது செய்திருந்த போதும், விஜேவீரவை கொலை செய்த அடையாளங்கள் முழுவதையும் அழித்ததன் பின்னர் தான் (13ஆம் திகதி) அது பற்றிய தகவலை அறிவித்தது. 14ஆம் திகதியன்று சகல பத்திரிகைகளிலும் இதுபற்றிய தலைப்புச் செய்திகள் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. பாதுகாப்பு அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜேரத்ன பத்திரிகையாளர் மாநாட்டை கூட்டி இத்தகவல்களை வெளியிட்டிருந்தார். அத்தகவல்கள் அடுத்த நாள் பத்திரிகைகளில் பின்வருமாறு வெளியிடப்பட்டிருந்தன.

"மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலைவர் ரோதண விஜேவீர நேற்றைக்கு முன்தினம் கம்பொல உலபனவில் உள்ள அவரது வீட்டில் வைத்து கைது செய்யப்பட்டார். எச்.பீ. ஹேரத்தையும் விஜேவீரவையும் கொழும்பிலுள்ள ஜே.வி.பி.யின் ஆயுதக் களஞ்சியத்தைக் காட்டுவதற்கு வந்து கொண்டிருந்த போது அதே வாகனத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட எச்.பீ.ஹேரத் படையினரின் துப்பாக்கியைப் பறித்து விஜேவீரவை சுட்டுக் கொன்றார். ஹேரத்தையும் படையினர் சுட்டதில் ஹேரத்தும் கொல்லப்பட்டார். அவசரகால சட்டத்தின் கீழ் அவர்களது இறுதிக் கிரியைகள் இராணுவத்தால் செய்து முடிக்கப்பட்டது." இதன் மூலம் அரசாங்கம் "விஜேவீரவை பிடித்து விட்டோம். அவர் தனது ஏனைய தோழர்களை அரசாங்கத்துக்கு காட்டிக்கொடுக்க முயற்சித்த போது அவரது தோழர் ஒருவராலேயே கொலை செய்யப்பட்டார். நாங்கள் கொல்லவில்லை."

என்பதையே சாதிக்க விரும்பியது. ஆனால் பொதுவாக அரசின் இந்த கூற்றை பொது மக்கள் நம்பியிருக்கவில்லை.

கொழும்பு கனத்தை மயானத்தில் எரிக்கப்பட்டதாகவும் அவசரகால நிலையின் கீழ் அவை மேற்கொள்ளப்பட்டதால் குடும்பத்தை சேர்ந்த எவரும் பங்குபற்ற வாய்ப்பளிக்கப்படவில்லை என்றும் ரஞ்சன் விஜேரத்ன அங்கே அறிவித்தார்.

விசாரணையை நிறைவு செய்த பின்னர் இராணுவம் மற்றும் பொலிஸ் கூட்டு விசாரணைக் குழுவுடன் அதிகாலை ஒரு மணியளவில் கொழும்பு மாவட்டத்திற்கு வெளியே ஒரு இடத்தில் அமைந்திருந்த ஜே.வி.பி. மற்றும் தேசப்பற்றுள்ள மக்கள் இயக்கத்தின் தலைமையகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டதாகவும் அப்போது விஜேவீர, ஜே.வி.பி.யின் அரசியல் குழு உறுப்பினர் எச். பீ.ஹேரத்திடம் தமது தலைமையகத்தில் இருந்த கடிதங்களையும் ஏனைய அனைத்து பொருட்களையும் விசாரணை அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்குமாறு கூறியதாகவும் அந்த நேரத்தில் அவர் சில பொருட்களைக் கொடுத்ததாகவும், திடீரென ஒரு ஆயுதத்தை எடுத்து ரோஹன விஜேவீரவை சுட்டதாகவும், கடமையில் இருந்த பாதுகாப்புப் படையினர் ஹேரத்தை நோக்கி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததாகவும், மோதலில் படுகாயமடைந்த இருவரும் இறந்ததாகவும் அன்றைய பத்திரிகை செய்திகள் தெரிவித்தன.

விஜேவீர கொல்லப்பட்ட இரகசியம் முதன் முதலில் பாராளுமன்றத்தில் தான் அம்பலமானது. ஆனால் அதனையும் பல வதந்திகளில் ஒன்றென்றே பலர் கருதினர்.

கொலைப்பற்றி பாராளுமன்றத்தில்

1990 ஜனவரி 12ஆம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் ஹலீம் இஷாக் எம்.பி. பாதுகாப்பு அமைச்சரை நோக்கிப் பின்வரும் கேள்விகளை கேட்டார்.

"...நீங்கள் அவரைக் கொன்றீர்கள். கோல்ப் மைதானத்திற்கு கொண்டு வந்தீர்கள். 3.30 அளவில் இலக்கம் 6 கோல்ப் குழியினருகில் வைத்து கொன்றீர்கள்..."

"அப்படியென்றால் நீங்கள் நாட்டின் பாதுகாப்புத்துறையின் அறிக்கையை

நம்பவில்லையா..." என ரஞ்சன் விஜேரத்ன கேட்டார்.

"நீங்கள் விஜேவீரவைப் பிடித்து ஒப்பரேஷன் கம்பைன்ஸ் தலைமையகத்துக்கு கொண்டு வந்து விசாரித்து விட்டு, கொன்ற விடயங்கள் பொய்யில்லை... மோடல் பாம் விதியில் வதியும் கோல்ப் கிளப் ஊழியர்கள் இச்சம்பவத்தைக் கண்டுள்ளனர் " என்றார். இதே விடயத்தை ஏற்கெனவே (1989 டிசம்பர் 4 ஆம் திகதி) தகவல் குறைவாக என்றாலும் லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடியும் அரசை நோக்கி கேள்வி எழுப்பியிருந்தார். (ஹன்சார்ட் - டிசம்பர் 4 1989 பக்கம் 933, 934, 1990 ஜனவரி 12 . பக்கம் 556-569)

ஜே.வி.பி. 1994 இன் பின்னர் மீண்டும் பகிரங்க அரசியலுக்கு வந்ததிலிருந்து இது வரை விஜேவீரவின் கொலை பற்றிய உண்மைகளை வெளிக் கொணர்வென ஒரு ஆணைக்குழு விசாரணையை ஆரம்பிக்குமாறு பல தடவைகள் அரசாங்கத்தைக் கோரியிருந்தது. ஆனால் இது வரை அப்படி எதுவும் விசாரிக்கப்படவில்லை. மேஜர் ஜெனரல் கொப்பேகடுவ, ஸ்ரீமணியின் கணவர் லலித் அத்துலத் முதலி, ஜனாதிபதி சந்திரிகாவின் கணவர் விஜேகுமாரணதுங்க ஆகியோர் கொல்லப்பட்டமையை விசாரிக்கவென ஆணைக்குழுக்கள் அமைக்கப்பட்ட போதும், அரசியல் இயக்கமொன்றின் தலைவரது ரகசியம் நிறைந்த படுகொலையை விசாரிக்க எந்த விசாரணையும் மேற்கொள்ளாதது ஏன்? ஜனாதிபதி சந்திரிகா, ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது தனது பிரச்சாரத்துக்கென தனது புகைப்படத்துடன் விஜேவீர, விஜயகுமாரணதுங்க, கொப்பேகடுவ, பிரேமதாச என எல்லோரது புகைப்படங்களையும் போட்டு போஸ்டர் ஒட்டியிருந்தார். தான் ஆட்சிக்கு வந்தால் இவர்கள் கொல்லப்பட்டமை பற்றி விசாரணை செய்வதாகவும் வாக்குறுதி அளித்திருந்தார். இன்று ஏனைய அனைத்து வாக்குறுதிகளைப் போலவே இதுவும் போலி வாக்குறுதியாகப் போனது.

முதலில் வெளியான பயங்கரம்

அன்றைய சிலுமின பத்திரிகையின் சிரேஷ்ட பத்திரிகையாளர் தர்மசிறி கமகே இச்சம்பவத்தைப் பற்றி அன்று தேடிக் கண்டுபிடித்து ஆரம்பத் தகவல்களை

வெளிக்கொணர்ந்தவர்களில் முக்கியமானவர். அவர் "ரோகண விஜேவீரவை கொன்று எரித்த அந்த பயங்கர ராத்திரி" என்கிற கட்டுரையில் இப்படி பதிவு செய்கிறார்.

"அந்த நாள் 1989 நவம்பர் 13. நேரம் அதிகாலை 1.35 மணி. அதற்கு முன்தினம் இரவு 8.30 மணியளவில் கனத்தை மயான தலைமை கட்டுப்பாட்டாளர் ஆர்.டி.குணதிலக தனது கடமைகளை முடித்துக் கொண்டு வீடு திரும்பினார்.

அவர் அன்று தனது அன்றாட நடவடிக்கைகளை முடித்துவிட்டு நித்திரையாகிவிட்டார். அப்போது கொழும்பு கோல்ப் மைதானத்தில் ஒரு கொடுஞ் சம்பவம் நடந்திருந்தது. ஜே.வி.பி. தலைவர் ரோகண விஜேவீர இராணுவ பொலிசும் ஆர்.டி.எஃப் என்பவற்றால் கொழும்பில் உள்ள கோல்ஃப் மைதானத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டார். விஜேவீரவின் நீண்டகால நெருங்கிய சகாவான ஹேரத் பண்டாவின் உயிரும் பிரிந்து கொண்டிருந்தது.

விஜேவீரவை ஏற்றிச் சென்ற 601 ஆம் இலக்க வாகனம் கோல்ஃப் மைதானத்திற்குள் நுழைந்து வாகனத்தை 06 ஆம் இலக்க கோல்ஃப் குழியின் அருகே நிறுத்தப்பட்டது. சம்பவ இடத்தில் ஒரு பெரிய மரத்தடியில் இறங்கி வந்த விஜேவீரவுக்கு அங்கே என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை உணர்ந்து கொண்டிருந்தார். அவரது கைகள் முதுகுபுறமாக விலங்கிடப்பட்டிருந்தன. விஜேவீர தனது பிள்ளைகளை எதுவும் செய்ய வேண்டாம் என்று கெஞ்சினார். கைத்துப்பாக்கியில் இருந்து முதல் இரண்டு குண்டுகள் விஜேவீரவின் தலையில் பாய்ந்தன. உறங்கிக் கொண்டிருந்த குணதிலகவுக்கு துப்பாக்கி குண்டு வெடிக்கும் சத்தம் கேட்டது. சில நொடி அமைதியி பின்னர் மீண்டும் 12 தோட்டாக்கள் வெடிக்கப்படும் சத்தத்தையும் குணதிலக கேட்டார்.

அடுத்த சில நொடிகளில், வேகமாக வந்த பல கார்கள் அவரின் வீட்டின் முன் நின்றன.

சிறிது நேரத்தில் குணதிலகவின் வீட்டுக் கதவை யாரோ தட்டினார்கள்.

"நாங்கள் போலீஸ்" என்று மெதுவான குரலில் சத்தம் கேட்டது. குணதிலக கதவைத் திறந்தார். இரண்டு உடல்கள் விரைவில்

எரிக்கப்பட வேண்டும் என்று போலீஸ் அதிகாரி கூறினார். குணதிலக்காவின் மனதில் தோன்றிய ஆயிரம் கேள்விகளில் ஒன்றையும் யோசிக்கக் கூட முடியவில்லை. சடுகாட்டில் ஒரு எரிவாயு இயந்திரத்தை இயக்கக்கூடியவரை கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று மட்டும் அவர்களிடம் கூறினார்.

அங்கிருந்த போலீஸ் அதிகாரி அப்பொறுப்பையேற்றார். அதன்படி, கனத்த மயானத்துக்கு அருகில் வசித்து வந்த ஊழியரின் பெயர் மற்றும் முகவரியை கேட்டுக் கொண்டதுடன் தேவையான பொருட்களையும் அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைத்தார் குணதிலக்க.

அதன்படி, ஜோசே அய்யா என்று அழைக்கப்பட்ட அவரை அழைத்து வர அதிகாரிகள் புறப்பட்டனர். குணதிலகாவை ஏற்றிச் சென்ற பேரலீஸ் வாகனம் மயானத்துக்கு புறப்பட்டது.

மயானத்துக்கு சென்ற குணதிலக தேவையான சாவிகளையும் உபகரணங்களையும் எடுத்துச் சென்றிருந்தார்.

ஜோசே அய்யாவை வரவழைக்கச் சென்ற போலீஸ் குழுவும் அவரை மயானத்துக்கு அழைத்து வந்திருந்தது. போலீஸ் அதிகாரி ஜோசே அய்யாவிடம் எரிவாயு அறையைத் தயார் செய்யுமாறு உத்தரவிட்டார்.

அதிகாலை 2.40 மணியளவில் போலீஸ் அதிகாரி வாக்கி டாக்கியில் யாரையோ அழைத்தார். "அனைத்தும் சரி இனி போகலாம்" என்று அதில் கூறினார்.

சுவில் உடையில் இருந்த இராணுவ அதிகாரிகள் விஜேவீர மற்றும் ஹேரத் பண்டாரவின் சடலங்களை இராணுவ வாகனத்தில் வைத்தனர். கோல்ப் மைதானத்தை விட்டு வெளியேறிய அவர்கள் கனத்தை மயானத்தின் பின்புற வாயில் வழியாக உள்ளே நுழைந்தனர்.

காரில் இருந்து இறங்கியவர்கள் இறந்த உடல்களில் ஒன்றை வெளியே எடுத்து சிமெண்ட் தரையில் வைத்தனர். இரண்டாவது உடலும் அதன் அருகில் வைக்கப்பட்டது. சடலங்களின் உரிமையாளர்களை குணதிலக அடையாளம் கண்டார்.

போலீஸ் அதிகாரி அவரிடம், "இந்த

உடல்களை அடையாளம் காண முடிகிறதா?" என்று கேட்டார். அவன் மௌனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் ரத்தத்தில் நனைந்திருந்த ஒரு முகத்தை அவன் கண்டான்.

"இன்று இலங்கையில் பயங்கரவாதத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வந்துவிட்டோம். இனி தீவிரவாதம் கிடையாது" என்றார். பொலிஸ் அதிகாரியுடன் பல இராணுவ தளபதிகளும் இருந்தனர்.

அதிகாலை மூன்று மணி, போலீஸ் அதிகாரி நேரத்தைப் பார்த்து, எரிவாயு அறையின் பணிகளும் தயாராகிவிட்டதை அறிந்து கொண்டார். பின்னர் இரண்டு உடல்களையும் அதனுள்ளே வைக்க உத்தரவிட்டார்.

முதலில் விஜேவீரவின் உடலைத் தூக்கிய நால்வரும் உடலை முன்னும் பின்னுமாக தள்ளி உள்ளே வைக்க முயன்றனர். ஆனால் அது தோல்வியில் முடிந்தது. ஏனெனில் அவர் இறந்து அவ்வளவு நேரம் ஆகியிருக்கவில்லை. இரத்தமும் சூடாகவே இருந்தது.

அந்த உடல் இரண்டு முறை தரையில் விழுந்தது. குணதிலக அங்கிருந்த அறையில் இருந்து ஒரு மண்வெட்டியை கொண்டு வந்து கொடுத்தார். இதன் உதவியுடன், இரண்டு உடல்களும் அடுப்புக்குள் தள்ளப்பட்டன. எரிவாயு இயந்திரம் இயங்கியது நெருப்பில் அந்த உடல்கள் எரிந்து கொண்டிருந்தன.

சிறிது நேரம் யோசித்துக் கொண்டிருந்த போலீஸ் அதிகாரி, உடல் எரிந்து முடிவதற்கு எவ்வளவு நேரம் எடுக்கும் என்று கேட்டார். பதிலை கேட்டுவிட்டு அவர் சரியாக 5 மணிக்கு திரும்பி வருவதாகக் கூறி கிளம்பினார்.

நவம்பர் 14, 1989 அன்று, அதிகாலை 4.40 மணியளவில், உடல்கள் எரிந்து முடிந்திருந்தன. சாம்பல் எச்சங்கள் எரிவாயு அடுப்பினருகில் வைக்கப்பட்டன.

"எங்களுக்கு இந்த சாம்பலை எடுக்க வேண்டும்" என்றனர் அருகிலிருந்த இராணுவத்தினர்.

சாம்பலை சேகரித்துவிட்டு எதையோ தேடினார்கள். அந்தக் கைகளுக்கு இட்டிருந்த விலங்கைத் தான் அவர்கள் தேடினார்கள். அவர்கள் அவற்றைக் கண்டுபிடித்ததும், கவனமாக ஒரு பொலிதீன் பையில் வைத்தனர்.

ஆனால் சாம்பல் பற்றி மீண்டும் எதையும் கதைக்கவில்லை.

இந்த விவரங்களை எழுதிய பத்திரிகையாளர் அந்த சாம்பலுக்கு என்ன நடந்தது என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. குணதிலகவுக்கு இது தெரியும். ஆனால் அவர் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறாரா என்று தெரியவில்லை.

இந்திரானந்த சில்வா- இறுதிக் கணங்களின் சாட்சி

விஜேவீரவின் கொலை பற்றிய மிகப் பெரிய சாட்சியாக இன்றும் உயிருடன் இருப்பவர் ராஹுபத்தே கங்கானம்லாகே இந்திரானந்த. அவர் கொம்பூனிஸ்ட் கட்சியிலும் பின்னர் ஜே.வி.பியின் செயற்பாட்டாளராகவும் சிறிது காலம் இருந்து 1987 இல் இராணுவத்தில் இணைந்தவர். 1988 இல் ஜே.வி.பி மீண்டும் அவருடன் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டதுடன் ஜே.வி.பியுடன் இரகசியமாக இயங்கி வந்தார்.

இந்திரானந்த சில்வா என்கிற பேரில் ஜே.வி.பியில் இயங்கி வந்தவர். நாரஹென்பிட்ட இராணுவப் பொலிஸ் நிலையத்தைச் சேர்ந்த கோப்ரலாக அப்போது கடமையாற்றிய இந்திரானந்த சில்வா; தனது மூத்த அதிகாரியான கேர்னல் ஐ.எஸ்.தசநாயக்கவின் கட்டளையின் பேரில் கைதாக்கியிருந்த விஜேவீரவை பல கோணங்களில் புகைப்படம் எடுத்தவர். விஜேவீரவின் இறுதிக் கணங்கள் பற்றிய பெருமளவு உண்மைகளைத் தெரிந்தவர் அவர். ஜே.வி.பிக்காக பல தகவல்களை உள்ளிருந்து அனுப்பியமை பற்றிய உண்மைகளைக் கண்டுபிடித்த இராணுவம் அவரை கைதுசெய்து “யட்டோரா” வதை முகாமில் 18 நாட்கள் வதை செய்ததுடன், அவரை கொல்வதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருந்த வேளை இராணுவ பொலிசைச் சேர்ந்த இன்னொரு கட்டளை அதிகாரியின் தலையீட்டின் பேரில் அவர் அப்போது தப்பினார். இடையில் அவருக்கு நேர்ந்த கதைகளைப் பற்றி தர்மன் விக்ரமரத்ன எழுதிய ஜே.வி.பியின் இரண்டாம் புரட்சி என்கிற நூலில் விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. விரிவஞ்சி அவர் பற்றிய மேலதிக விபரங்களைத் தவிர்க்கிறேன்.

1997 இல் தான் அவர் உயர் நீதிமன்ற தீர்ப்பின் மூலம் விடுதலையாகி ஜே.வி.பியில் தீவிரமாக இயங்கி வந்தார். வடமத்திய மாகாண

சபையின் பொலன்னறுவை மாவட்ட ஜே.வி.பியின் உறுப்பினராக 2001-2008 காலப்பகுதியில் இருந்து வந்த அவர் ஜே.வி.பியில் இருந்து பிரிந்த முன்னிலை சோசலிசக் கட்சியில் மத்திய குழு உறுப்பினராக இப்போது இயங்கி வருகிறார். இன்று இந்திரானந்த டி சில்வா உயிருடன் உள்ள சாட்சி. விஜேவீர படுகொலை பற்றிவிசாரிப்பதற்கென ஆணைக்குழுவொன்றை நியமிக்கும்படி நெடுங்காலமாகப் போராடி வருபவர் அவர்.

2014 ஆம் ஆண்டு இந்திரானந்த டி சில்வா “Ceylon Today” பத்திரிகைக்கு வழங்கிய பேட்டியில் எச்.பி.ஹேரத்தை படம் பிடிப்பதற்காக கீழ்மாடிக்குத் தன்னை அழைத்துச் சென்ற போது எச்.பி.ஹேரத் கடும் காயத்துக்கு உள்ளாகி முகம் சிதைந்தும், உடல் முழுவதும் நீலமாகியும் இருந்தது என்றும் அவரை பிடித்து சுவற்றில் நிறுத்திப் பிடித்தபடி தான் புகைப்படத்தை எடுத்தேன். என்கிறார்.

விஜேவீரவின் இறுதிக் கணங்கள் குறித்த உண்மைகளை வெளியிட்ட இன்னொரு நபர் மேஜர் ஜெனரல் சரத் முனசிங்க. அவர் 2000 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட “A soldier's version: An account of the on-going conflict and the origin of terrorism in Sri Lanka” என்கிற நூலில் இந்தக் கட்டுரையில் கூறியுள்ள பல விபரங்களை ஒத்த தகவல்களை வெளியிட்டுள்ளார். விஜேவீரவை இறுதியாக விசாரணை செய்தவர்களில் அவரும் ஒருவர். ஆனால் அந்த நூலில் அவர் பல பெயர்களை மறைத்திருந்தார். ஏனைய பல தகவல்கள் இதுவரை பலரால் வெளியிடப்பட்ட தகவல்களுக்கு சமமானவை.

ரோகன விஜேவீர கொல்லப்பட்ட போது அவருக்கு வயது 46. விஜேவீர இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் மாத்திரமன்று இடதுசாரி வரலாற்றிலும் முக்கிய வகிபாகத்தை ஆற்றியிருக்கிறார். விமர்சனங்களுக்கு அப்பால் பலருக்கும் அவர் ஆதர்ச தலைவராக இருக்கவே செய்கிறார். அவரது மரணம் குறித்த உண்மைகளை அரசு வெளியிடாத நிலையில். இந்த 28 ஆண்டுகளாக விசாரணையின்றி இன்று வரை மர்மமாகவே இருக்கிறது அந்தப் படுகொலை. அந்த இறுதிக் கணங்கள்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

விடுதலை 2

வெற்றிமாறன் முன்மொழியும் அரசியல்

இப்போது திரையரங்குகளில் வெளியாகியிருக்கும் விடுதலை 2 திரைப்படம் மூன்று மணிநேரத்துக்கும் சற்றே குறைவு. அதாவது 2 மணி நேரம் 52 நிமிடங்கள் நீளம் கொண்டது. படம் வெளியாகும் பரபரப்புக்கிடையே, முந்தைய நாளோ அதற்கு முந்தைய நாளோ 8 நிமிடக் காட்சிகளை வெட்டியதாக இயக்குநர் வெற்றிமாறனே கூறியிருந்தார். திரையரங்கில் வெளியானது நீங்கலாக, இன்னும் 1 மணி நேர காட்சிகள் கைவசம் இருப்பதாக, வெளியீட்டுக்குப் பிறகு தெரிவித்திருக்கிறார். கூடுதல் காட்சிகளுடன், கிட்டத்தட்ட 4 மணி நேர நீளம் கொண்டதாக விடுதலை 2 திரைப்படத்தை ஓ.டி.டி.யில் வெளியிடத் திட்டமிட்டிருப்பதாக கூறியிருக்கிறார். விடுதலை 1, விடுதலை 2 - இரண்டும் சேர்த்தால் மொத்தம் 8 மணிநேர காட்சிகள் என்ற தகவலையும் பகிர்ந்திருக்கிறார்.

ஒரு படைப்பாளி எத்தனை நீளமாக வேண்டுமானாலும் தனது படைப்பை எடுக்கலாம். அவரது உரிமை, உழைப்பு. அது திரைப்படமாக வெளியாகும்போது, கலை நேர்த்தியுடன் சரிசெய்து, இறுதி வடிவத்தை பார்வையாளர்களுக்கு எப்படித் தந்திருக்கிறார் என்பதைப் பொருத்தே அது பார்க்கப்படும், பேசப்படும். பொல்லாதவன், ஆடுகளம், விசாரணை, வடசென்னை, அசுரன், விடுதலை 1 ஆகிய ஆறுபடங்களின் வழியாக தமிழ்நாட்டின் கவனத்திற்குரிய முன்வரிசை இயக்குநர்களில் அழுத்தமான இடத்தைப் பிடித்திருக்கும் வெற்றிமாறன், விடுதலை 2 படத்தை எப்படித் தந்திருக்கிறார்? இதற்கு முந்தைய படங்களில் தான் நிறுவிய உயரத்தை, கடக்க அல்ல - இணை செய்யக்கூடத் தவறிவிட்டார் என்றுதான் தோன்றுகிறது.

இது மாதிரிப் படங்களில் குத்துப் பாட்டெல்லாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. சீரியஸான “சோஷியல் மெஸேஜ்” படம், இப்படித்தான் இருக்கும். மக்களை, குறிப்பாக இன்றைய தலைமுறையிடம் “அரசியல் புரிதலை” ஏற்படுத்தும் படம். இன்று “சுகமாக” வாழும் தலைமுறைக்கு, அதற்கு வித்திட்ட கடந்த கால தியாகத் தலைவர்களை கவனத்துக்குள்ளாக்கும் படம் என்பது போன்றும் இன்னும் பலவாகவும் விடுதலை 2 விமர்சனங்கள் வந்த வண்ணம் உள்ளன.

முற்போக்கு இடதுசாரி வட்டாரத்திலிருந்து, “போற்றிப் பாடடி கண்ணே..... புரட்சிக் காலடி மண்ணே....” என்கிற ரீதியில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிகப்பு, கருப்பு சிந்தனைகளை கலந்து, கரைத்து பானமாக கொடுத்திருக்கிறது படம் என்பது போன்று வியந்தோதும் விமர்சனப் பதிவுகள், உரையாடல்களையும் பார்க்க முடிகிறது.

எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் 1992-ல் எழுதிய “துணைவன்” என்ற சிறுகதையை அடிப்படையாக வைத்து விடுதலை 1 எடுத்த வெற்றிமாறன், அதையே அவரது பார்வையில் விரிவாக்கி விடுதலை 2 தந்திருக்கிறார். இதையே மூன்றாகவும் விரித்துச் செல்வாரா? தெரியவில்லை.

“விடுதலை அதன் வழியில் வளர்ந்து சென்றது குறித்து எனக்கு நிறைவுதான்” என ஜெயமோகன் (“விடுதலை, துணைவன், அறம்” இணையப் பதிவு, ஜூலை 19, 2024) கூறியிருப்பதும் கவனத்திற்குரியது. விடுதலை 2 பார்த்த பிறகு அவர் என்ன கருத்து கொண்டிருக்கிறார் என்பது தெரியவில்லை.

இது முற்றிலும் கற்பனைக் கதை. ஏதேனும்

காட்சிகள் உங்களுக்கு நடந்தவற்றை நினைவூட்டினால் அது தற்செயலானதே என்ற முன்னறிவிப்புடன் தான் விடுதலை 2 படத்தை தருகிறார் வெற்றிமாறன்.

படம் தொடக்கத்திலிருந்து கடைசி வரை கதையின் நாயகன் விஜய் சேதுபதி பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார். அவர், சாதி ஒழிப்பு, வர்க்க அரசியல், பண்ணை அடிமைத்தனத்தின் கொடூரம், கார்ப்பரேட் சுரண்டல், பெண்ணியம், தொழிற்சங்கம் கட்டமைப்பது, கட்சி கட்டுவது, சித்தாந்த முரண்பாட்டில் இயக்கத்திலிருந்து பிரிவது, தனிக் கட்சி, போராட்டம், புரட்சி, அதிகார வர்க்கம், அரசியல்வாதிகளுடன் மோதல் என்று எண்ணற்று பேசுகிறார். என்.சி.பி.எச். மற்றும் பாரதி புத்தகாலயத்தில் 50-60 புத்தகங்களை வாங்கி ஒருசேரப் படித்தால் அல்லது அப்படியான முயற்சியில் இறங்கினால் எப்படி இருக்கும்...?

விடுதலை 2 அப்படித்தான் இருக்கிறது. பார்வையாளர்கள் இனம்புரியாத அமைதியுடன் விஜய் சேதுபதியின் வசனப் பிரகடனக்காட்சிகளை கடக்க முற்படுகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் எப்படிப் புரிந்துகொள்வது என்ற மலைப்பை தொடக்க காட்சிகளிலேயே ஏற்படுத்திவிடுகிறார், வெற்றிமாறன். அடிப்படை அரசியல் புரிதல் குன்றிய பார்வையாளர்களுக்கு, குறிப்பாக 2K தலைமுறையினருக்கு இது ஒரு தவிப்பாக, கடைசி வரை தொடர்கிறது.

விஜய் சேதுபதி அறிமுக காட்சியில் கையொலி கேட்டது. பிறகு, படம் வெளியாவதற்கு முன்பே பிரபலமாகி பெரும் வரவேற்பை பெற்ற இளையராஜாவின் "தினம், தினம்...." பாடல் தொடங்கும் போதும், இறுதிக் காட்சியில், ஏற்கெனவே வாத்தியார் விஜய் சேதுபதியின் "புரட்சிக்கதை" ஏற்படுத்தியிருந்த தாக்கத்துடன், கூடவே போலீஸாரின் அத்துமீறல், அடாவடித்தனத்தைப் பார்த்து உள்ளுக்குள் கொந்தளிக்கும் காவலராக சூரி எடுக்கும் அதிரடி முடிவின் போதும் பார்வையாளர்களிடமிருந்து பலத்த கையொலி எழுந்தது.

இளையராஜா படத்தின் ஓட்டத்துடன் இணைந்த பின்னணி இசையை வழங்கியிருக்கிறார். ஆச்சரியமில்லை. குறிப்பாக எங்கெல்லாம் ஓசையில்லாமல் அமைதி வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் அமைதியை தந்திருக்கிறார். இதுமாதிரிப் படங்கள் இன்றைய இசையமைப்பாளர்களிடம் சிக்கியிருந்தால், சேதுபதி வசனத்துடன் செவியை பதம் பார்க்கும் ஓசையும் சேர்ந்து பார்வையாளர்களுக்குள் படப்பட்டபை ஏற்படுத்தியிருக்கும்.

விடுதலை 1 மற்றும் விடுதலை 2 படங்களை - வெளியீட்டுக்கு முன்பே பரவலாக ரசிகர்களிடம் அடையாளப்படுத்தியது இளையராஜாவின் பாடல்கள்தான். ஆனால், விடுதலை 2 படத்தில் அவரது பாடல்களை ரசிக்க முடியாமல் வசனங்களின் இடையூறு

தலைதூக்கியிருக்கிறது. மேலும் பாடல்களை துண்டு, துண்டாக பயன்படுத்தியது (அது இயக்குநரின் உத்தியாக இருக்கலாம்), ஆடியோ வெளியீடு வரை அவை ஏற்படுத்திய உணர்வை படம் இடைமறித்து சுருக்குவது போல் இருக்கிறது.

விடுதலை 2 கதையின் நிகழ்வுகள் நடந்த காலகட்டம் 80-களின் பிற்பகுதி என்றும் அப்போது எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி என்றும் விமர்சகர்கள் பேசி வருகிறார்கள். அது குறித்த வெளிப்படையான எந்த அடையாளமும் சாதாரணப் பார்வையாளர்களுக்குட தெரிந்துவிடக்கூடாது என்ற கவனத்துடன் படத்தை தந்திருக்கிறார் வெற்றிமாறன்.

திராவிடக் கட்சிகளின் ஆட்சியாளர்களை மேல்சுற்று அதிகார வர்க்கத்தினர் எப்படியெல்லாம் தங்களுக்கு “உகந்த” வகையில் கையாண்டிருக்கிறார்கள், அல்லது அத்துமீறிய செயல்பாடுகளால் - திராவிடக் கட்சிகளின் ஆட்சியாளர்கள் மேல்சுற்று அதிகார வர்க்கத்தை எவ்வாறு “அண்டி” ஆட்சி நடத்த வேண்டிய நிலையில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை, படத்தின் இதரக் காட்சிகளைக் காட்டிலும் அழுத்தமாகப் புலப்படுத்தியிருக்கிறார், வெற்றிமாறன். இவரது கதைக் களத்தின் நிகழ்வுக் காலங்களில் அப்படியான பொறுப்பிலிருந்த அதிகாரிகளின் “ரெஃபரென்ஸ்” நிறைய கிடைத்திருக்கும் போல. அன்றைய அதிகார வர்க்க முகங்களை ஓரளவுக்கு அறிந்தவர்களுக்கு, படத்தில் வரும் ராஜீவ் மேனன், கௌதம் வாசுதேவ் மேனன் போன்ற “உயரதிகாரிகளின்” பாத்திரங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

சென்னையில் தொன்றுதொட்டு சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தும் கெட்ட வார்த்தையை அனுமதித்திருக்கும் தணிக்கைக் குழு, அரசு, அரசாங்கம் போன்ற வார்த்தைகளை வெட்டியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது கவனத்திற்குரியது.

மேலதிகாரிகள் சேர்ந்திருந்து இயங்கும் அலுவலக வசதிகள் கொண்ட இல்லத்துக்கு அகால வேளையில், லுங்கியுடன் வந்து உணர்ச்சி கொந்தளிக்க பேசும் ஒருவரை (இளவரசு) அமைச்சராக காட்டியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளிடம் அவர் பேசும் பாணியும், அவரை அதிகாரிகள் கையாளும் விதமும்

யாரை அடையாளப்படுத்துகிறது? “அதுங்குறேன் இதுங்குறேன்... ஒன்னும் பேசத் தோணல...” என்ற பாடல் வரிதான் உங்கள் குரலாக நினைவுக்கு வருகிறது, வெற்றி.

வாத்தியார் விஜய் சேதுபதியின் தொடர் பொழிவுக்கிடையே, திடீரென்று வட இந்தியாவிலிருந்து ஒரு “முன்னோடி இயக்கத் தலைவர்” (படத்தில் அனுராக் காஷ்யப் - இந்தி திரைப்பட இயக்குநர், நடிகர், “மகாராஜா” படத்தின் வில்லன் என்றால் எளிதில் புரியும்) இங்கு வந்து தோழர்களிடையே ஆங்கிலத்தில் அழித்தொழிப்பு பற்றி பேசுகிறார். எடிட் செய்யும் போது, இடையில் காட்சிகள் ஏதும் தெரியாமல் கலந்துவிட்டதோ என்ற ஐய உணர்வுடன் திடுக்கிட்டு, பின் நிலைகொள்கிறார்கள் பார்வையாளர்கள், அது அன்றைய புரட்சிகர இயக்கத்தின் முன்னோடியான மேற்கு வங்கத்தின் சாரு மஜும்தார் தமிழக வருகையை அடையாளப்படுத்துவதாக யூ டியூப் விமர்சகர்கள் சொல்கிறார்கள். “இது முற்றிலும் கற்பனைக் கதை” என்று வெற்றிமாறன் முதலில் சொல்வதை எல்லாக் காட்சிகளிலும் நினைவில் கொள்வது நலம்.

விஜய் சேதுபதியின் வாத்தியார் “கெட்டப்” பழைய சிவாஜி கணேசன் பட தோற்றத்தை நினைவூட்டுகிறது. பண்ணையார் கொலை செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அவரது மகன் போஸ் வெங்கட், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் வாழும் பகுதியில் புகுந்து அவர்களை புரட்டி எடுக்கும் காட்சியை, வாத்தியார் விஜய் சேதுபதி “தெளிந்த அமைதியுடன்” பார்ப்பது போல காட்சி அமைந்திருக்கிறது. அதற்கடுத்த காட்சிகளில் அவர் வெறிகொண்டு பண்ணையார் மகனைத் தாக்குகிறார். விஜய் சேதுபதி பாத்திரம் வெளிப்படுத்தும் உணர்வுகளில் அச்சுமூல் சார்ந்த நம்பகத்தன்மையும் தொடர்ச்சியும் இல்லை.

புதிது, புதிதாக கிடைக்கும் தரவுகளுக்கு ஏற்ப திரைக்கதையை மாற்றி அல்லது விரித்துச் செல்வது இப்படியாக காட்சிகள் அமைவதற்கு வழிவகுக்கும். மொத்தம் 256 நாட்கள் படப்பிடிப்பு நடத்தியிருப்பதாக வெற்றிமாறனே சொல்லியிருக்கிறார். கிட்டத்தட்ட படத்தின் மையம் பெரும்பாலும் முடிந்தபிறகே, தனது பாத்திரமும், தொடர்ந்து அதன் நீளமும்

தீர்மானிக்கப்பட்டதாக மஞ்ச வாரியர் பேட்டியில் கூறியிருப்பது இவ்விடத்தில் கவனத்திற்குரியது.

கடந்த காலத்தின் சமூக ஒடுக்குமுறைகள், அநீதிகளுக்கு எதிரான புரட்சிகர முன்னெடுப்புகளை இன்றைய தலைமுறைக்கு கடத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் படைப்புகளை வெளியிடுவது ஒரு நல்ல கலைஞனின் பணி. வெற்றிமாறனும் இதன் அவசியத்தைப் புரிந்தவரே. மேலும் உலக சினிமா பற்றிய ஆழ்ந்த புரிதலும் உள்ளவர். அந்நோக்கில், இப்படியான ஒரு கருவை மையப்படுத்தி படம் எடுக்கும்போது, அவர் முன்பில்லா கூர்மையுடன் வெளிப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

எந்த சிறந்த படைப்புக்கும் திரைக்கதையும் திரைமொழியும் அகமும் முகமும் போல. அவற்றை வடிவமைப்பதில், வெற்றிமாறனுக்கு சிக்கல் இருந்திருக்கிறது என்பதை பார்வையாளர்களை தட்டி, தட்டி உரைக்கிறது. விடுதலை 2. முந்தைய படங்களில் இப்படியாக இல்லாமல் கூடியவரை சிறப்பாகவே வெளிப்பட்டிருப்பார்.

ஒரே படத்தில் “எல்லாவற்றையும்” சொல்லிவிட வேண்டும் என்ற துடிப்பு அல்லது அவசரம் மட்டுமே படைப்பை சிறந்ததாக்கிவிடாது.

(சமீபத்தில் 3 மணி நேரம் 20 நிமிடங்கள் ஓடக்கூடிய புஷ்பா 2 என்ற தெலுங்கு படம் பலமொழிகளில் வெளியானது. தெலுங்கு மொழி அல்லாத பார்வையாளர்களிடமும் அந்தப் படம் பெரும் வரவேற்பையும் வசூலையும் பெற்றது. அது முற்றிலும் ஒரு மசாலா அல்லது கமர்ஷியல் படமே. ஆனால், திரைக்கதையிலும் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட விதத்திலும் அதன் இயக்குநர் சுகுமார் திறம்பட செயல்பட்டிருக்கிறார். இதையும் விடுதலை 2 படத்தையும் ஒப்பிட முடியாது. ஒரு தகவலுக்காக.)

தத்துவம்தான் வழிநடத்த வேண்டும். தத்துவம் இல்லாத தனிநபர்களின் தலைமை வெறும் ரசிகர் மன்றங்களாகத்தான் இருக்கும் என்பது போன்ற வசனத்தை வாத்தியார் சொல்ல, அரங்கில் கையொலி எழுப்புகிறார்கள். அது தத்துவத் தலைமையின் முக்கியத்துவத்தை

அறிந்ததால் எழுந்த கையொலி என்று நாம் புரிந்துகொள்ளலாகுமா?

தமிழக அரசியலில் ஒரு காலகட்டத்தில் உருவான புரட்சிகர இயக்கங்கள், பரிசோதனை செய்து பார்த்து தோல்வியடைந்ததால், ஆயுதந்தாங்கிய வன்முறைப் போராட்ட வழிமுறை தவறு என்று உணர்ந்து கொண்டதாக வெற்றிமாறன் தனது “கற்பனைக் கதை” வாயிலாகச் சொல்ல வருகிறார் என்று நாம் பொதுவில் புரிந்துகொள்ளலாம். மேலும், வாக்குரிமை உள்பட ஜனநாயக நடைமுறைகளின் மூலம் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதை “அந்த வாத்தியாரே” பரிந்துரைப்பதாகவும் வெற்றிமாறன் வசனம் வைத்திருக்கிறார்.

“என் படம்தான் என் அரசியல்” என்று வெற்றிமாறன் கூறியிருப்பதன் அடிப்படையில், படத்தின் “ஒன் லைன்” என்று எடுத்துக்கொண்டால், தமிழக அரசியலில் “தத்துவத் தலைமையை” அவர் வலுவாகப் பரிந்துரைக்கிறார் எனக் கொள்ளலாம்.

திரைநட்சத்திரங்கள், தனிநபர்கள் செல்வாக்கும் ஆதிக்கமும் நிறைந்த தமிழ்நாட்டு அரசியலில், கலப்பில்லாத “தத்துவத் தலைமைக்கான” சாத்திய எல்லைகள் எதுவரை என்பது அரசியல் விழிப்புள்ளவர்களுக்கு புரியும்.

விடுதலை 2 திரை வடிவம் - முதிர்ந்த கலை நேர்த்தி இன்றி, தோழர்களே கொட்டாவி விடும் “பயிலரங்கமாக” விரிந்திருக்கலாம் அல்லது சுருங்கியிருக்கலாம். என்றாலும், தமிழ்நாட்டு அரசியலின் - கடந்தகால, நிகழ்கால, வருங்கால - “தலைமை” குறித்து அது எழுப்பியிருக்கும் கேள்வி முக்கியத்துவம் மிகுந்தது.

பி.கு: விடுதலை 2 வெளியான அன்று “அனைத்திந்திய வெற்றிமாறன் மக்கள் மன்றம்” என்ற வாசகத்துடன் வெற்றிமாறன் படமும் இடம்பெற்ற டி-ஷர்ட் அணிந்த ஒருவர், வெற்றிமாறனுக்கு ஆளுர மாலை அணிவித்த புகைப்படத்தை சமூக ஊடகங்களில் காண முடிந்தது. வெற்றிமாறனின் அரசியல் பரப்பு திரைப்படம் கடந்து விரிகிறதா என்று தெரியவில்லை. வெ.மா. ஆர்வலர்கள் கவனத்தில் கொள்க.

கட்டுரையாளர்: மூத்த எழுத்தாளர்

**திரைத் திருவிழாக்கள் -
கோவாவும் சென்னையும்**

“தான் எந்த திரைப்படக் கல்லூரிகளையும் தேடிச் சென்றதில்லையென்றும், ஆனால் திரைப்பட விழாக்களில் தவறாமல் பங்கேற்பதாகவும்” அறிக்கையிட்ட ஒரு பிரபல மேற்கோளை இவ்வருட சென்னை திரைப்பட விழா தன் அழைப்புகளில் முன்னிறுத்தியிருந்தது.

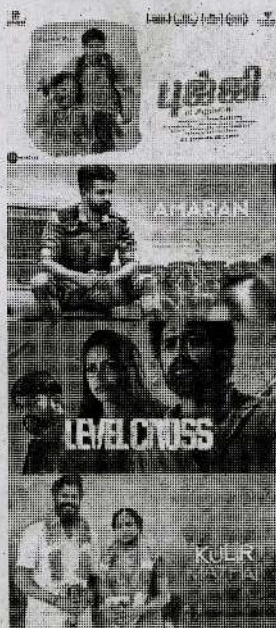
உண்மைதான்; திரைப்படங்கள் பண்பாட்டின் கண்ணாடிகளென்றால் திரைப்பட விழாக்கள் அதை ஒரு மையத்தில ஒரே சமயத்தில் கொண்டுவந்து சேர்க்கும் சிருஷ்ட்டியின் உன்னத அனுபவம் என்று சொல்லலாம். ஒரு திரைப்பட விழா முழு உலகத்தின் வேறு வேறு கலாச்சார பண்பாட்டுக் கூறுகளுக்குள் கால விரையமின்றி பார்வையாளனை வெகு இலகுவாகக் கரை சேர்க்கின்றது. ஒரு பயனாளியாக, கலை இலக்கியத் தேடலுக்கான முக்கியத் தேவைகளான உழைப்பு, நேரம், பணம்

ஆகியவற்றில் விரையமின்றி மிகச் சிக்கனமாய்த் தருவது திரைப்பட விழாக்கள்தான். இரண்டும் வேறு வேறு அனுபவங்கள் என்றாலும் வாசிப்பையும் திரை அனுபவத்தையும் ஒப்பிட்டால் இது புரியும்.

திரும்பவும் திரும்பவும் நாம் மனதில் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகிய திரை என்பதே தனியொரு மொழி என்கிற புரிதலில்தான் நம்மால் நல்ல திரைப்படங்களை அடையாளம் காண இயலும். முற்றிலும் அது ஒரு காட்சி ஊடகம் (Visual Media) என்பதின் பின்னணியில் அந்த மொழிக்கென்று சில இலக்கணங்கள் இருக்கின்றன; அந்த அடிப்படை அம்சங்களை சில மேதைகள் வளர்த்தெடுத்துத் தந்திருக்கின்றனர். படைப்பின் உன்னதங்களைக் கண்டறிந்து உயர்த்துவதின் வழியாக திரைப்பட விழாக்கள் பார்வையாளரையும் ஒரு தனித்த அனுபவத்திற்குள் அழைத்துச் செல்கின்றன.

எல்லாமும் முற்றிலும் வணிகமாக மடை மாற்றப்பட்ட உடமை சமூகத்தின் ஆகப்பெரிய பணம் பண்ணும் துறையாக சினிமா வியாபித்திருந்தாலும் பல மிகப் பெரிய கலைப் படைப்புகளை மனுக்குலத்திற்கு அது தந்திருக்கின்றது. படைப்பின் உன்னதத்தை, அந்தத் துடிப்பை, உயிர்ப்பை வற்றாமல் தொடர்ச் செய்வதில் திரைப்பட விழாக்களில் கிடைக்கப்பெறும் அங்கீகாரங்கள் உறுதி செய்கின்றன. திரைப்பட விழாக்கள் என்றாலே தடைகளற்ற உடலுறவுக் காட்சிகள் நிறைந்த படங்கள் என்கிற அபத்தப் புரிதல்கள் கடந்து, சமூகத்தின் பிறழ்வுகளையும் பிரச்னைகளையும் அதனுடகப் பளிச்சிடுகின்ற மனிதத்தின் சில அழகின் படிமங்களையும் தேடிப் பதிவிடுகின்ற உண்மையான முயற்சிகளே பெரும்பாலும் திரைப்பட விழாக்களில் இடம் பெறுகின்ற நாட்களுக்கு நாம் உயர்ந்திருக்கிறோம்.

ஆண்டாண்டு காலமாக, அதிகாரத்தை தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக மிகப் பெருவாரியான தன் குடிமக்களுக்கு அடிப்படைக் கல்வியை மறுத்த நமது சமூகத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கலை அனுபவமாக கூத்து, நாடகம் என்பவற்றின் பரிணாமமாக சினிமா தளைத்தது என்பது வரலாறு. இந்திய சினிமாவின் நீண்ட நெடிய சுவை மிகுந்த பாரம்பர்யத்தின் பின்னணியில் ஒப்பிட்டால், நமது கோவா இந்திய சர்வதேசத் திரைப்பட விழா, உலகெங்கிலும் நடைபெறுகின்ற மற்ற முக்கிய திரைப்பட விழாக்களின் மத்தியில் தனக்கான கௌரவத்தை, அங்கீகாரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றதா என்பது இன்னமும் கேள்விக்குறிதான். இந்தப் பயணத்தில் நாம் செல்ல வேண்டியதும், செய்ய வேண்டியதும் இன்னமும் நிறையவே உண்டு. சில படங்களின் தயாரிப்பாளர், இயக்குநர், நடிகர், நடிகைகளைத் தவிர இம்முறை கோவாவில் அந்நிய நாட்டு ரசிகர்கள் மிகச் சொற்பமாகவே தென்பட்டனர். பங்கேற்றவர்களில் மிகப் பெரும்பான்மையாக தமிழக மற்றும் கேரள ரசிகர்களைக் காண முடிந்தது. அடுத்து தெலுங்கானா ஆந்திராவைச்

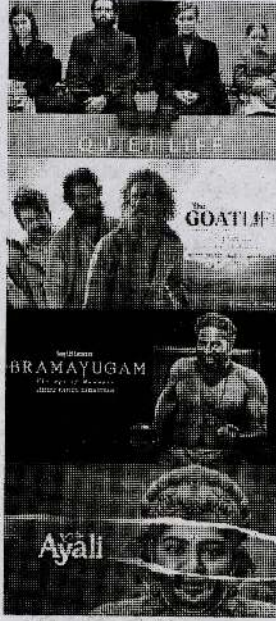
சொல்லலாம். வட இந்திய ரசிகர்கள் கூட்டம் குறைவாகவே இருந்தது.

இருபது படங்கள் பார்க்கக் கிடைத்ததில் ஐந்து படங்கள்தான் நிறைவாயிருந்தது என்பது இவ்வளவு பெரிய திரைப்பட விழாவிற்கு மிகக் குறைவான விகிதாச்சாரம்தான். *Cricket, It's Your Turn* எனும் இயக்குநர் ஒல்கா கொரொட்டோவின் ஃப்ரான்ஸ்-ரஷ்யத் தயாரிப்பான இந்தப் படம், ஒரு சாதாரணக் கூடுகையில் வெடித்துச் சிதறும் விபரீதத்தின் வழியாக ஆண் பெண் உறவுகளின் சிக்கல்களை நல்ல திரைக்கதை மற்றும் சில நுட்பமான காட்சிகளின் வழியாக அழகாகச் சித்தரித்திருந்தது.

1960களின் இறுதி வருஷங்களில் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் எழுப்பப்பட்ட மனிதத்துடன் கூடிய சோசலிஸம் (*Socialism with a Human face*) என்றழைக்கப்பட்ட, ரஷ்ய மேலாண்மையிலிருந்தும் விடுவித்துக் கொள்ள முயன்ற 1968ஆம் ஆண்டின் செக்கோஸ்லாக்கியா நாட்டின் எழுச்சியின் போது தங்களுடைய உரிமையாகவும் கடமையாகவும் கருதி, தன் குடி மக்களுக்கு சரியான உண்மையான தகவல்களை தர தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட செக்கஸ்லொவிக்கிய வானொலி ஊழியர்கள், அதிகாரிகள், கலைஞர்களின் உணர்ச்சிமிகு போராட்டத்தை சித்தரிக்கும் *Waves*; செக் குடியரசின் இயக்குநர் ஜிரி மேடிஸ் இயக்கியிருக்கும் இந்தப் படம் அந்த நாட்களின் திரை மொழிக் காவியம் என்று சொல்லலாம்.

2019 ஹாங்காங் போராட்டங்களின் பின்னியத்தில் மஞ்சள் இனத்தவரின் நிகழ் முரண்களைச் சித்தரிக்கும் *Locusts* ஒரு தைவான் அமெரிக்க ஃப்ரெஞ்ச் கூட்டுத் தயாரிப்பு. கதையின் முக்கியப் பாத்திரமான இருபது வயதேயான இளைஞன் பகலில் ஒரு உணவு விடுதியின் உண்மை ஊழியனாகவும், இரவில் ஒரு இருள் உலக தாதாக்களின் கும்பல் அடியாளாகவும் கடக்கும் நாட்களில் தன் காதலையும், கௌரவத்தையும், வாழ்வையும் தொலைக்கும் துயர நாடகம்.

எழுபத்தைந்து ஆண்டு கால சோவியத் ரஷ்யா சிதறுண்டதில் இப்பொழுதும் புகைந்து கொண்டிருக்கும் எல்லைப் பிரச்சனைகளும், சட்டச் சீர்குலைவுகளும் அதனால் முளை விட்டிருக்கும் நிழல் உலக தாதாக்களும், நடப்பில் மிக முக்கியமான கதைக் களங்களில் ஒன்று. கஸ்கஸ்த்தான் ரஷ்ய கூட்டுத் தயாரிப்பான இயக்குநர் அதில்க்கான் யெர்ஸ்னோவின் Steppenwolf வெடித்துச் சிதறும் வன்முறையில் பார்வையாளர்களை உறைய வைக்கும் படம். ஒற்றை நாயக ஹாலிவுட் இலக்கணச் சாயல் இருந்தாலும், அதை படம் நெடுகிலும் - காணாமல் போன தன் மகனைத் தேடும் - ஒரு தாய்மையின் பரிதிவிப்பு நிறைவு செய்கிறது.

சி.சு.செல்லப்பாவின் வாடிவாசலை நினைவு படுத்தும் ஸ்பானிய காளை யுத்தத்தை, 95 சதத்துக்கும் மேலாகக் க்ளோஸப் கோணங்களிலேயே படமாக்கியிருக்கும் இயக்குநர் ஆல்பெர்ட் செர்ராவின் *Afternoons of Solitude* ஆவணப் படம் மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்குமான மிலேச்சமான போராட்டத்தைப் பதிவு செய்திருக்கிறது.

யூகொஸ்லாவியாவில் இரண்டாம் உலகப் போரில் ஃபாஸிஸ்ட்டுகளின் வன்முறையில் வீட்டையும் பெற்றோரையும் இழந்த ஒரு கிருஸ்தவச் சிறுவன் அவர்களின் துரத்தலிலிருந்து தப்பித்து ஒரு இஸ்லாமியக் குடும்பத்திடம் தஞ்சமடைகின்றான். தன் சொந்தக் குடும்பத்தின் பாதுகாப்பை பணயமாக்கி அவனைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதா அல்லது ஃபாஸிஸ்ட்டுகளிடம் ஒப்படைத்து விடுவதா என்கிற உணர்ச்சிகர, உயர் விழுமிய மனப் போராட்டத்தில் குடும்பத் தலைவனும் குடும்பமும் போராடும் ஒரு துன்பவியல் நாடகம்தான் *Tower of strength* படம். இயக்குநர் நோவாஸ் டேஷேயின் கேமிராக் கண்கள் அல்பேனிய அழகு மிகுந்த வனங்களின் வழி பயணிப்பது திரைபுகைப்படக் கலையின் உச்சம். பின்னணி இசை ஒலிச் சேர்க்கையில் ஒரு மெல்லிய அதீதம் இருந்தாலும், கைக்குழந்தை

பசியில் தாய்ப் பாலுக்கு அழும் காட்சியில் படைப்பின் கூர்மையான முழுமை தவறினாலும் மொத்தத் திரைக்கதை இந்தச் சிறிய குறைகளை பின்தள்ளுகிறது.

ஸ்லோவீக்கிய இயக்குநர் ரஸ்டிஸ்லாவ் போரோஸின் *The Sluggard Clan* நாஜிஸம், கம்யூனிஸம், கிறிஸ்தவம் என எல்லாப் பாதைகளையும் பகடிக்குள்ளாக்கும் ஒரு மாயாவாத யதார்த்தப் (*Magical Realism*) படைப்பு; எல்லா நம்பிக்கைகளையும், காதல் உட்பட பூஜிக்கப்படுகிற வாழ்வின் எல்லா அழகுகள், ஆராதனைகளையும் கேள்விக்குள்ளாக்கி, பார்வையாளரை அதிர வைக்கும் ஒரு நுட்ப ஹாஸ்யச் சித்திரம்.

ரந்தீப் ஹூடாவின் “சுதந்திர வீர் சாவர்க்கரை” சிவப்புக் கம்பள நிகழ்வில் முதல் மூன்று நாட்கள் முனைந்து முனைந்து சந்தைப் படுத்தியதும், திரையிடலில் வலிந்து செய்யப்பட்ட சில சித்தாந்த முன்னுரிமைகளால் ஏற்பட்ட சல சலப்புகளும் தேசத்தின் பண்பாட்டு நிகழ்குழலை நினைவு படுத்துவதாகவே அமைந்தன. மீட்கப்பட்டு புத்துருவமாக்கப்பட்ட காவியங்கள் என்ற வரிசையில் சில நல்ல படங்களை இரவு 10 மணிக்கு மேலான காட்சியிடலுக்கு கொண்டு சென்றதும் அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதாய் அமையவில்லை.

மேலும் சில நல்ல படங்களுக்கு இணைய தளத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டவுடன் உள் நுழைந்து பதிவு செய்யும் முயற்சியிலேயே நுழைவுச் சீட்டுகள் முடிந்து விட்டதாக வந்த அறிவிப்பு ஏமாற்றத்தையும், அந்த படங்கள் முற்றிலும் திரைத் துறை நண்பர்களுக்காகவும் முக்கியஸ்தர்களுக்காகவும் மாத்திரம் ஒதுக்கப்பட்டனவோ என்ற சில சந்தேகங்களையும் எழுப்பவே செய்தது. பனாஜி இனாக்ஸின் விழாக் கோலமும் அதன் வசதிகளும் மாத்திரம் விழாவின் கம்பீரத்தில் பிரதிநிதிகள் பங்கெடுப்பையும் உற்சாகத்தையும் உத்தரவாதம் செய்தன. பர்வோரிம் அரங்கம் ஒரு மிகப் பெரிய வணிக வளாகத்தில் உறைந்திருப்பது படம் தவிர வேறு கருத்துப் பரிமாற்ற

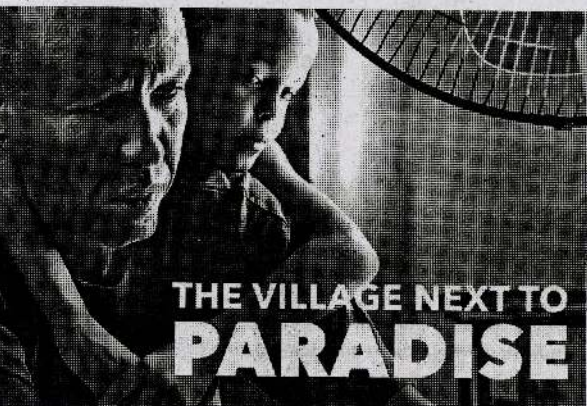
அனுபவங்களுக்கோ ஒரு விழா ரீதியிலான கூடுகை என்ற வரையறைகளுக்குள்ளோ இல்லை. பர்வோரிம் ப்னாஜிக்கிடையேயான இலவச பேருந்து வசதிகள் மற்றும் கலா அக்கடமி, அசோக் ஹாலுக்கான இலவச ஆட்டோ வசதிகள் பயனுள்ளவையாயிருந்தன. மர்கொவா, பாண்டொ போன்ற அரங்குகளின் தூரமும் பயண நேரமும் வெளியிலிருந்து வரும் பிரதிநிதிகளுக்கு உகந்தவையாக இல்லை. பாண்டோவின் இரண்டு படங்களின் போதும் மொத்தமே பத்து பிரதிநிதிகளே அரங்கத்திலிருந்து மிகப் பெரிய ஏமாற்றமே. விழாவை கோவாவின் உள்ளிடங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்வது என்கிற முயற்சிகள் வெற்றி பெறாதது விழா அமைப்பாளர்களுக்கும் ஒரு பின்னடைவுதான்.

விழாவின் பிரதானக் கேந்திரமான ப்னாஜியில் ஒரு உணவுக் கூடம் துவங்கி 200 ரூபாய் காப்பியும் 100 ரூபாய் பீர் மாத்திரம் விநியோகித்து இறுதி வரை உருப்படியாய் எந்த உணவும் விநியோகிக்காமல் முடங்கியதின் காரணம் தெரியவில்லை. இன்னொரு சிறிய அரங்கு நியாய விலை காப்பியும் தேநீரும் தந்தது ஆறுதலான விஷயம். வளாகத்திற்குள் நிகழ்ந்தேறிய பல்வேறு மாநிலங்களின் காலாச்சார நடனங்களும், வளர்கத்தின் வெளியே இரவில் நடத்தப்பட்ட இசை நிகழ்ச்சிகள் என பிரதிநிதிகளுக்கு நிரம்பவே நிகழ்வுகள் இருந்தாலும் பிரதானமாய் படங்களில் கவனம் செலுத்திடும் போது, அவைகளில் கலந்து கொள்வது சற்று சிரமம்தான். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அடுத்த திரையிடல்களுக்கு வழி திறப்பது என்கிற காரணத்தினடிப்படையில், திரையிடலின் முடிவில் பின் பக்கமாய் மாத்திரம் பிரதிநிதிகளை வெளியேற்றி, அவர்களுக்கு அரங்கத்தின் கழிப்பறை வசதிகளை மறுத்தது, விழா ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு பிரதிநிதிகள்/ பார்வையாளர்கள் மேலிருந்த அக்கறை மற்றும் மரியாதையின் அடையாளமாக இருந்தது. வளாகத்திற்குள் அரங்கத்தின் வெளியே அமைக்கப்பட்டிருந்த தற்காலிகக் கழிவறைகள் ஒரு சர்வதேச விழாவிற்கான ஆரோக்யமான வழிமுறைகளல்ல. நிறுத்தப்பட்டிருந்த உதவியாளர்களிடம் முறையிடும் முரட்டுத்தனமான வார்த்தைகளே பதிலாய்க் கிடைத்தன.

சென்னை 22 ஆவது திரைப்பட விழா :

சென்னை திரைப்பட விழாவில் இந்த வருடம் இளைஞர்கள் மற்றும் திரைத்துறை சார்ந்த இளம் ஆர்வலர்கள்/விற்பன்னர்களின் பங்கெடுப்பு உற்சாகமூட்டுவதாயிருந்தது. சத்யம் அரங்கில் உற்சாகத்திற்கும், நீண்ட காத்திருப்பு வரிசைகளுக்கும், சில சந்தர்ப்பங்களில் நெரிசலுக்கும் குறைவில்லாமலிருந்தது. 2003 விருந்து சென்னை விழாவில் இணைந்திருக்கும் அனுபவத்தில், விழாவின் தரமும், பிரதிநிதிகள் பங்கேற்பும், எண்ணிக்கையும் முன்னேற்றகரமான அடையாளங்களாகத்தான் அறியப்படுகின்றன. தமிழ் சினிமாவின் பாரம்பர்யமிக்க வரலாற்றோடு ஒப்பிடும் பொழுது இந்த வளர்ச்சியில் திருப்தியாக முடிவதில்லை. மெல்ல மெல்ல, படிப்படியாக இந்திய திரைப்பட விழாக்களின் வரிசையில் இன்னமும் ஒரு தகுதியான முத்திரையைப் பதிப்பதற்கு சென்னை திரைப்பட விழா செல்ல வேண்டிய தூரம் இன்னும் அதிகம்தான்.

பார்த்த 25 திரையிடல்களில் 15 படங்கள் திருப்தியானது நிறைவானதொரு அனுபவம்தான். கடந்த ஒரு தசாப்தமாக இரானிய மற்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் இயக்குநர்கள் நல்ல திரைப் படைப்புகளுக்கு அளித்துவரும் பங்களிப்பு அபரிதமானது. அந்த வரிசையில் இந்த வருஷம் இரானின் மொஹம்மது ரசோலோஃபின் *The Seed of the Sacred Fig*, ஹாடி மொஹம்மதுஸ்தின் *Fragrant*, அலிமியா சமாடியின் *Sima's Unfinished Narration*, ராகா அமிர்ஃபாஸியின் *In the land of Brothers*, தொஃபிக் அல்ஸையின் *Norah* இந்த விழாவில் இடம் பெற்றன. அறுபது, எழுபதுகளில் ஹங்கேரி மற்றும் போலந்து திரைப்படங்கள் பெற்ற தனித்துவத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் நோக்கி இன்றைய இரானிய இயக்குநர்கள் முன்னேறுகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பழமை மத வாதமும் அதிகாரக் குவியலுமான சமூகத்திலிருந்து உண்மை விடுதலை தேடும் கலைஞர்களின் வலி மிகுந்த ஆர்வமே இதன் அடிப்படைக் காரணம். ஒன்று அதிகார போதையும், கண்மூடித்தனமான கடமையுணர்வும் சொந்தக் குடும்பத்தையே குறையாடுவதையும், இரண்டாவது மரணத்தின் நெடியை வாழ்விலிருந்து முகரும் - புற்று நோயால் அவதியுறும் - ஒரு வாசனைத் திரவிய

தயாரிப்பு விற்பன்னரையும், மூன்றாவது போட்டி, புகழ், பணம், மேதமைக்கான ஊக்கமிக்க பயணத்தில் கடந்த காலக் குறுக்கீடுகளில் அல்லலுறும் உயர் மத்திய வர்க்கத்தின் போராட்ட உதாரணத்தையும், நான்காவது குடியேற்ற அகதிகளின் பிரச்சனைகளையும், ஐந்தாவது பென்னடிமைச் சமூகத்தின் கலையுணர்வு தாகங்களையும் எழுச்சியையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் உண்மை முயற்சிகள்.

அரேபிய வசந்தம் எனும் பொதுச் சமூகத்தின் எழுச்சியும் கலை பண்பாட்டுத் தளத்தில் திரை இயக்குநர்களின் முயற்சிகளும் ஒன்றுக்கொன்றான காரணிகள் என்பதை உறுதி செய்யும் ஒரு ஆய்வு பயனுள்ள தேடலாக, ஆவணமாக அமையும். *The Seed of the Sacred Fig* படத்தை வெளியிட்டு விட்டு இயக்குநர் முகம்மது ரசலோஃப் ஜெர்மனியில் புகலிடம் தேடித் தஞ்சமடைந்திருக்கிறார் என்பதும் மூன்று வருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்து பிரபல்யமான *Laila's Brothers* இப்பொழுது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதும், இரானியப் படங்களில் பளிச்சிடும் சமூக அரசியல் பிரஞ்ஞை ஆட்சியாளர்களுக்கு சிம்ம சொப்பனமாகியிருக்கின்றன என்பதை உணர்த்துகிறது.

நல்ல திரைக்கதை மற்றும் படத்தொகுப்பில் (Editing) மிளிர்ந்த ஹங்கேரி படைப்பான *Master Game 1956* ஹங்கேரிய எழுச்சியின் பின்னணியில் நம்பிக்கைகள் தரும் மன வலிமை, வாழ்வின் மீதான காதலில் மலரும் மனிதனின் போராட்டம் என விறுவிறுவென விரியும் ஒரு நல்ல படைப்பு.

ஹிட்லரின் பிரச்சார பிரங்கி கோயபல்ஸின் தனி வாழ்வின் நெருடல்களை மூன்றாம் ரெய்ச்சில் அவருடைய வரலாற்றுப் பங்களிப்போடு, ஹிட்லரோடு அவரது உறவும் அரசியலுமென, மறுபடியும் ஹிட்லர் எனும் ஒரு பெரிய பின்புலத்திலிருந்து ஒரு பார்க்க வேண்டிய படைப்பாக *Fuhrer and Seducer* அமைந்திருக்கின்றது.

திரைப் புகைப்படக் கலையின் சிகரங்களைத் தொட்ட *The Girl with the Needle*, குடியேற்றப் பிரச்சனைகளில் அல்லலுறும் குடும்பங்களின் குழந்தைகளின் மன அழுத்தம் பற்றி அலசும் *Quiet Life*, புற்று நோயில் நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் தன் தோழியின் அந்திம நாட்களில், அவருடைய வேண்டுகோளிற்கிணங்க அருகிருந்து காத்திருக்கும் ஒரு பிரபல எழுத்தாளரின் வாழ்வனுபவம் கூறும் இயக்குநர் பெற்றோ அல்மடொவரின் *The Room Next Door*, இசை நடனப் பாணியில் முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்த குற்ற, திகில் படைப்பான *Emilia perez*, சோமேலியாவின் விலிம்பு நிலை மனிதர்களின் வாழ்வைப் படம் பிடிக்கும் - ஒரு ஆவணப் படம் போலத் துவங்கி கனத்த கதையுடன் முடியும் - *The Village Next to Paradise* ஆகிய படங்கள் சென்னை திரைப்பட விழாவிற்கு மகுடம் சேர்த்தவை என்று சொல்லலாம்.

சிவப்புக் கம்பள திரையிடல் என, முன் பதிவைக் கட்டாயமாக்கிய மாலை 4, 6 மணிக் காட்சிகளை இன்னும் கூடக் கொஞ்சம் முறைப்படுத்தியிருந்தால் முதலிரு நாட்களில் ஏற்பட்ட தள்ளு - முள்ளுகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்றே தோன்றுகிறது. படங்களின் தகவல்கள், விவரங்களின் தொகுப்பு அச்சில் புத்தகமாய்த் தொகுத்து வழங்கப் படாததும் ஒரு சிறிய நெருடல்தான். சிக்கன நடவடிக்கைகள் என்று தேற்றிக்கொள்ளலாமா? இவை தவிர்த்து படங்களின் தேர்வு, தொகுப்பு, பிரதிநிதிகள்/பார்வையாளர்களின் தேவைகள், வசதிகள், வாய்ப்புகள் என்கிற அம்சங்களின் அடிப்படையில் கோவாவை சென்னை முந்திவிட்டது என்பதே உண்மை.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர்

நவதாராளமயமாகும் சூழலியல் சட்டங்களும் கனிமக் கொள்கைகளும்

“Certain principles of policy to be followed by the State: The State shall, in particular, direct its policy towards securing — (a) that the citizens, men and women equally, have the right to an adequate means of livelihood; (b) that the ownership and control of the material resources of the community are so distributed as best to subserve the common good;”

-Article 39, Constitution of India

இந்துத்துவக் கருத்தியல், நவதாராளமயப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் ஆகிய இரண்டு அம்சங்களின் அடிப்படையில் தான் ஆர்.எஸ். எஸ். - பாரதிய ஜனதா கட்சி இயங்கி வருகிறது. அதிலும் குறிப்பாக, நவதாராளமயக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த, கனிமங்களைத் தனியார்மயமாக்குவது, பொது நிறுவனங்களை விற்பனை செய்வது என்னும் செயல்பாடுகளைச் செய்து வருகிறது. இதற்கு ஏற்ற வகையில் பல சட்டங்களையும், சட்டத் திருத்தங்களையும், கொள்கைகளையும் அறிவித்து வருகிறது.

பாரதிய ஜனதாவின் முதல் ஆட்சிக் காலமான 1998 முதல் 2004 வரையிலான காலக்கட்டத்தில் அரசு அமைப்புகள் இந்துத்துவக் கருத்தியல் சார்பானவையாக மாற்றுவதற்கான செயல்பாடுகள் தொடங்கின இதன் காரணமாகப் பின்னாளில் ஆர்.எஸ். எஸ். கருத்தியல் சார்பான சட்டங்கள், கொள்கைகள் நிறைவேற்றப்படுவது எளிதானது.

2014ஆம் ஆண்டு பாரதிய ஜனதா தலைமையிலான ஆட்சி அமைந்தவுடன், நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு எதிராகச் சில சூழலியல் அமைப்புகளும் தனி நபர்களும் செயல்படுவதாக ஒன்றிய உளவு அமைப்பின் அறிக்கை ஒன்று வெளியானது. இதன் மூலம் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் மீது உளவியல் தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டது. திட்டங்களுக்கு எதிராக வழக்கிடுவது கூட வளர்ச்சிக்கு எதிரானது என்னும் பிம்பம் உருவாக்கப்பட்டது.

அதே 2014ஆம் ஆண்டு டி.எஸ்.ஆர்.

சுப்பிரமணியன் தலைமையில், இந்தியச் சூழலியல் சட்டங்களை ஆய்வு செய்ய உயர்மட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டது. புதிய கல்விக் கொள்கைக்கான குழுவும் இவர் தலைமையிலேயே அமைக்கப்பட்டது.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டம், வனப் பாதுகாப்புச் சட்டம், வன உயிர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம், காற்றுச் (மாகபாடு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம், நீர்ச் (மாகபாடு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம், இந்திய வனச் சட்டம் ஆகிய ஆறு சூழலியல் சட்டங்களைத் ‘தற்போதைய தேவைக்கு’ (நவதாராளமயம்) ஏற்ப ஆய்வு செய்வதே அக்குழுவின் நோக்கமாகக் கூறப்பட்டது.

உபநிடத மேற்கோளைக் காட்டி, தேசியச் சுற்றுச்சூழல் மேலாண்மை ஆணையம் என்கிற புதிய அமைப்பை உருவாக்க இக்குழு பரிந்துரை செய்தது. அதாவது, வன அனுமதி, சுற்றுச்சூழல் அனுமதி, மாசுக் கட்டுப்பாடு அனுமதி, கடலோர ஒழுங்காற்று அனுமதி ஆகிய அனுமதிகளைப் பெற தனிதனியாக உள்ள தற்போதைய நடைமுறையை மாற்றி ஒற்றை அமைப்பு மூலம் அனுமதிகள் வழங்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறியது. சுருக்கமாக ஒரே நாடு, ஒரே அனுமதி முறை. இதன் மூலம் ‘சுதந்திர வர்த்தகம்’ சுசந்திரமாகச் செயல்படும் என்பது இதன் பின்னுள்ள அரசியல். 2015ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்ற நிலைக் குழு இந்தப் பரிந்துரைகளை நிராகரித்தது.

ஆனால், பாரதிய ஜனதா அரசு, சுப்பிரமணியன் குழுவின் பரிந்துரையை

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் மூலம் இயற்கை வளத்தின் மீதான சமவுரிமையை உறுதி செய்கிறது. இந்த நாட்டின் இயற்கை வளத்தின் பயன்பாடு என்பது அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவானதாக இருக்கும் வகையில் அரசின் செயல்பாடு இருக்க வேண்டும் என அரசமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 39 பி கூறுகிறது.

மறைமுகமாகத் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது.

சூழலியல் சட்டத்திருத்தங்கள்

2024 செப்டம்பர் மாதம், ஒன்றிய அரசின் சுற்றுச்சூழல் அமைச்சகம், காற்று மற்றும் நீர் மாசுத் தடுப்புச் சட்டங்களில் பல திருத்தங்களை முன்வைத்துச் சட்ட வரைவுகளை வெளியிட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கடலோரப் பகுதிகளில் தாதுமணல் எடுப்பதற்கான அறிவிப்பு வெளியானது. அடுத்ததாக மதுரை அரிட்டாப்பட்டியில் டங்ஸ்டன் கனிமச் சுரங்கம் அமைப்பதற்கான அனுமதியை அளித்துள்ளது ஒன்றிய அரசு. இப்படி பல அறிவிப்புகள் வெளியாகி வருகின்றன. இந்தத் திட்டங்களை முறைப்படுத்தும் மாநில அரசின் அதிகாரங்களும் பறிக்கப்படுகின்றன. இதன் மூலம் மக்களின் அதிகாரமும் பறிக்கப்படுகின்றன.

எந்த ஒரு தொழிற்சாலையும், செயல்படுத்துவதற்கு முன்பாக ஒன்றிய அரசிடமும், மாநில அரசிடமும் முன் அனுமதி பெற வேண்டும் என்பதே தற்போதைய நடைமுறை. இந்த அனுமதி பல்வேறு ஆய்வுகள் மற்றும் சட்டவிதிகளை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்.

ஒன்றிய சுற்றுச்சூழல் அமைச்சகம், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் மூலமும், மாநில அரசுகள் காற்றுச் (மாசுபாடு தடுப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம் 1981 மற்றும் நீர்ச் (மாசுபாடு மற்றும் கட்டுப்பாடு) சட்டம் 1974 ஆகிய இரண்டு சட்டங்கள் மூலமும் தொழிற்சாலைகளுக்கான முன் அனுமதிகளை வழங்குகின்றன.

குறிப்பாக மாநில அரசுகளின் கீழாக இயங்கும் மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரியம், தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கான இசைவாணை, இயக்குவதற்கான இசைவாணை,

இசைவாணைகளைப் புதுப்பிப்பது, ரத்து செய்வது, மறுப்பது போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது. ஸ்டெர்லைட் போன்ற நிறுவனங்களை இந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டு தான் மாநில அரசு முடியது. அதேபோல காவிரி டெல்டா பகுதி வேளாண்மைப் பாதுகாப்பு மண்டலமாக அறிவிக்கப்பட்டதற்கும் இந்தச் சட்டங்களே காரணமாக அமைந்தன.

மாநில அரசுகளின் இந்த அதிகாரங்களைப் பறிக்கின்ற வகையில் தற்போதைய சட்ட வரைவுகள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக, ஒன்றிய அரசின் சுற்றுச்சூழல் அனுமதி ஆணையிலேயே மாநில அரசின் அனுமதிகளும் இடம்பெறச் செய்ய இந்தத் திருத்தங்கள் முயல்கின்றன. மேலும், மாநில அரசின் அனுமதிகளை வழங்குவதற்கும் மறுப்பதற்கும் உண்டான அதிகாரங்களையும் ஒன்றிய அரசே முடிவுசெய்யும் என அத்திருத்தங்கள் கூறுகின்றன. அதாவது, அமோனியா விஷவாயுவை வெளியேற்றிய கோரமண்டலம் போன்ற நிறுவனங்களைச் செயல்பட அனுமதிக்கலாமா வேண்டாமா என்னும் முடிவை இனி ஒன்றிய சுற்றுச்சூழல் அமைச்சகமே முடிவு செய்யும்.

மேலும், மாநில மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் தலைவரைத் தேர்தெடுக்கும் உரிமையைப் பறிக்கும் வகையில் மற்றுமொரு சட்ட வரைவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது ஒன்றிய சுற்றுச்சூழல் அமைச்சகம். இந்த வரைவில், மாநில மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் தலைவரைத் தேர்தெடுக்கும் குழுவில் ஒன்றிய சுற்றுச்சூழல் அமைச்சக அதிகாரி இடம்பெறுவார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் மாநில மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரியப் பணிகளை மறைமுகமாகக் கட்டுப்படுத்த ஒன்றிய அரசு முயல்கிறது.

வெள்ளை நிற வகைப்பாடு கொண்ட

தொழில் நடவடிக்கைகள் அனைத்திற்கும் நிறுவுவதற்கான இசைவாணை பெறுவதிலிருந்து முற்றிலும் விலக்களிக்கும் திருத்தமும் உள்ளது. தமிழ்நாடு மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரியம் 36 வகையான தொழிற்சாலைகளை வெள்ளை நிறத் தொழிற்சாலைகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளது. இவற்றுக்கு இனி மாசுக் கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் அனுமதி தேவை இருக்காது.

கனிமக் கொள்கைகள்

2014ஆம் ஆண்டே மீத்தேன் உள்ளிட்ட ஹைட்ரோ கார்பன்களைத் தனியார் மயமாக்குவதற்கான புதிய கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டது.

அடுத்து, 2019ஆம் ஆண்டு கடலோர ஒழுங்குமண்டல சட்டவிதிகள் புதிதாக அறிவிக்கப்பட்டன. இச்சட்டவிதிகள் மூலம் பாதுகாக்கப்பட்ட கடலோரப் பகுதிகளின் எல்லை குறைக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து, 2020ஆம் ஆண்டு சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டுச் சட்டவிதிகளில் பல மாற்றங்கள் முன்மொழியப்பட்டன. மக்களின் கடும் எதிர்ப்புக் காரணமாக இந்த விதிகள் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. ஆனால் தனித்தனித் திருத்தங்களாக இன்றுவரை சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. இந்தத் திருத்தங்கள் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் பொதுமக்களின் கருந்துரைக்கும் உரிமையை மறுக்கின்றன. தேசிய முக்கியத்துவமான திட்டங்களுக்குப் பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்பு தேவையில்லை என்று தற்போது மாற்றப்பட்டுள்ளது.

இதனைத் தொடர்ந்து 2023ஆம் ஆண்டு வனப் பாதுகாப்புச் சட்டத் திருத்தம் மூலம் பழங்குடிகளின் கருத்துக் கேட்கும் உரிமை மறுக்கப்பட்டது. காடுகளில் கனிமங்களைக் கொள்ளையிடுவதற்கான மறைமுக அனுமதி அளிக்கின்ற வகையில் இச்சட்டம் மாற்றப்பட்டது.

சூழலியல் சார்ந்த குற்றங்களுக்கு இனி சிறைத் தண்டனை கிடையாது, அபராதம் மட்டுமே என்ற திருத்தமும் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தடையற்ற வர்த்தகச் செயல்பாடுகள் இருக்கும் வண்ணம் அரசுகளின் செயல்பாடுகள்

இருக்க வேண்டும் என நவதாராளமயக் கொள்கைகள் கூறுகின்றன. குறிப்பாக, பெருநிறுவனங்கள் தங்களுக்குத் தேவையான கனிமங்களைச் சுரண்டுவதையும், உற்பத்திகளைப் பெருக்குவதையும், சூழலியல் பார்வையில் கட்டுபடுத்தக் கூடாது என மறைமுகமாக அறிவுறுத்துகிறது. மேற்கூறிய அனைத்துச் செயல்பாடுகளும் இந்தக் கருத்தியலை நடைமுறைப்படுத்தவே கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.

இந்தப் பின்னணியில்தான் டங்ஸ்டன் சுரங்க அனுமதியைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அரிய வகைக் கனிமங்கள் என்னும் புதிய கனிமக் கொள்கையின் கீழ் இந்த அறிவிப்பு வெளியாகியுள்ளது. கனிமச் சட்டத்தின் கீழாக முதற்கட்ட அனுமதியும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

அரிய வகைக் கனிமங்கள் என்னும் கருத்து அமெரிக்காவால் 2019ஆம் ஆண்டு முன்மொழியப்பட்டது. எதிர்காலப் பொருளாதார உற்பத்தியைக் கருத்தில் கொண்டு சுமார் 300 வகையான கனிமங்களை, அரிய வகைக் கனிமங்கள் என்று அமெரிக்கா வகைப்படுத்தியுள்ளது.

இதனைத் தொடர்ந்து இந்தியா அமெரிக்கா இடையே 2021ஆம் ஆண்டு அரியவகைக் கனிமங்களுக்கான ஒப்பந்தங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்தியாவும் அரிய வகைக் கனிமப் பட்டியலைக் கனிமச் சட்டத்தின் கீழ் வெளியிட்டுள்ளது. இதில் ஒரு கனிமம் தான் டங்ஸ்டன். மேலும் மாநில அரசின் அனுமதி இல்லாமலே ஒன்றிய அரசே கனிமச் சட்டத்தின் கீழ் அனுமதி வழங்கும் வகையில் 2023ஆம் ஆண்டில் இச்சட்டம் திருத்தப்பட்டது.

அதேபோல, அணுக்கதிரியக்கத் தன்மையுள்ள கனிமங்களும் கூட அரியவகைக் கனிமங்களாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கான சட்டத் திருத்தமும் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் அணுக்கதிரியக்கத் தன்மையுள்ள கனிமங்களை தனியார் எடுக்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையிலேயே தமிழ்நாட்டில் தாது மணல் எடுப்பதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கனிமங்கள் மீதான மக்கள் உரிமை

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் மூலம் இயற்கை வளத்தின்

மீதான சமவுரிமையை உறுதி செய்கிறது. இந்த நாட்டின் இயற்கை வளத்தின் பயன்பாடு என்பது அனைத்து மக்களுக்கும் பொதுவானதாக இருக்கும் வகையில் அரசின் செயல்பாடு இருக்க வேண்டும் என அரசமைப்புச் சட்டப்பிரிவு 39 பி கூறுகிறது. இந்தப் பிரிவு குறித்து அரசமைப்புச் சட்ட அவையில் அம்பேத்கர் அவர்கள் உரையாற்றுகின்ற போது இந்தப் பிரிவு என்பது சோசலிச ஜனநாயகச் சிந்தனையின் அடிப்படையில் வடிவமைக்கப்பட்டது என்பதை உறுதி செய்தார்.

ஆனால் உச்ச நீதிமன்றம் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் என்பது எந்தவித அரசியல் சித்தாந்தங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல என அண்மையில் ஓர் தீர்ப்பில் (Property Owners Association versus State of Maharashtra) கூறியுள்ளது. குறிப்பாக சோசலிசச் சார்போடு அரசியலமைப்புச் சட்டப் பிரிவுகளை அணுகுவது என்பது தவறானது என்றும் கூறியுள்ளது. குறிப்பாக, சந்தைப்பொருளாதாரத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் இந்தத் தீர்ப்பு அமைந்துள்ளது. மேலும் இந்திய நாட்டின் இயற்கையின் வளங்கள் மீதான உரிமையை அரசு தனியாருக்குக் கொடுக்கலாம், அதனை நிறுவனமயப்படுத்தலாம் என்பதையும் இந்தத் தீர்ப்பு உறுதி செய்துள்ளது.

தற்போது, இந்தியாவில் உள்ள 1 சதவீத மக்கள், 40 சதவீத வளங்களை கட்டுப்படுத்துகின்றனர் என (World Inequality Lab, March, 2024) ஓர் ஆய்வு கூறுகிறது. ஒன்றிய அரசின் புதிய சட்ட வரைவுகள் இந்த நிலையை இன்னும் அதிகரிக்கவே செய்யும்.

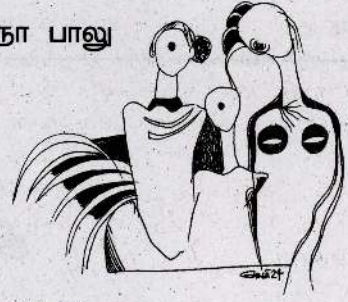
காலநிலை மாற்றப் பாதிப்புகளிலிருந்து நம்மைத் தற்காத்துக் கொள்ள சூழல் அமைப்புகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என சர்வதேச நாடுகளுக்கிடையிலான காலநிலை மாற்றக் குழு கூறுகிறது. இதனைச் சூழலியல் பாதுகாப்புச் சட்டங்களைக் கொண்டு தான் நிறைவேற்ற முடியும்.

நிலைத்த வளர்ச்சி என்பது தேவைக்கு ஏற்ப இயற்கை வளங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு எதிர்காலத் தேவைக்கு மிச்சம் வைப்பதாகும். இதனை உறுதி செய்யும் வகையில் நமது சூழலியல் சட்டங்களும் கொள்கைகளும் இருக்க வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: வழக்கறிஞர்

கவிதை

• தா நா பாலு

வெற்று வெளி
வரையப்பட்ட வட்டம்
மையப்புள்ளி ஏற்படுத்திய சலனங்கள்
மிக அதிகம்.
கண்ணை மூடி ஓடிய குழந்தைகள்
சீ! அசிங்கம்.
திரும்பத்திரும்ப பார்த்து ரசித்த இளவட்டம்;
கண்டிக்கும் கோரிக்கையில்
மீண்டும்மீண்டும் அதைப்பார்த்து
என்ன இருக்கிறது; வேசம்.
நல்லவர் போர்வைக்
கண்களும் ரசித்தன;
வட்டத்திற்குள்
எத்தனை இச்சைகள்
குரூரங்களின் மறைவு
ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது.
ஆதிகாலக் கொடூரங்கள் தொடங்கி
நீனை கேமராக்கள்
வட்டத்தில்
அடங்கிக் கொண்டடியங்கியது.
வட்டத்தின் ஓரத்தில் அழித்துவிட்டபோது
ஆற்றுவெள்ளமாக கொடூரங்கள்
பாய்ந்து
உடைபட்ட அணை போலதுக் காட்சிப்பட்டது.
அணைதானது;
அதனுள்
அடைந்தும் வெளிப்பட்டும்
கழல்கிறது உலகம்.
வட்டம் அதிசயம்தான்
எத்தனைகால இச்சையைத் தன்னுள்
அடக்குகிறது.
ஒரு எளிய கோடு
ஏற்படுத்திய பிம்பங்களை
மனம் நம்ப மறுக்கிறது.
மனமே விம்மி கசக்க துடிக்கிறது;
தன்னுள் நாக்கை சுழற்றுகிறது;
விந்தையான வட்டம்து!

யார் வானத்தை கிழித்துப் போட்டது?

யார் வானத்தை கிழித்துப் போட்டது ?
நாம் நாமேதான்.
யார் பூமியை நெருப்பில் வாட்டியது ?
நாம் நாமே தான்.
யார் கடலைக் கழிவுக் கிடங்கு ஆக்கியது ?
நாம் நாமே தான்.
யார் கால நிலையைக் குலைத்துப் போட்டது ?
நாம் நாமேதான்.

இங்கே "நாம்" என நான் குறிப்பிடுவது உலக மாந்தரை.

இந்தக் கவிதையை நான் எழுதி நான்கைந்து வருடங்கள் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இன்று நிலைமை மிகமிக மோசம். வருங்காலம் இதைவிடக் கொடுமையாகவே இருக்கும்.

அண்மையில் பெருமழை தமிழ்நாட்டைப் புரட்டிப்போட்டபோது அதிமேதமையோடு பழியை ஒவ்வொருவரும் யார் மீதோ - எதன் மீதோ எளிதாகச் சுமத்திவிட்டுத் தன் வரலாற்றுக் கடமையை முடித்துக் கொண்டனர். எப்போதும் இதுதான் நடக்கிறது.

வெயில் அடித்தாலும் தாங்க முடியாத அளவு அடிக்கிறது. மழை பெய்தாலும் அப்படித்தான். ஆண்டு முழுவதும் பெய்ய வேண்டிய மழை ஒரே நாளில் கொட்டித் தீர்த்துவிடுகிறது. புயல் வேகம் என்பது பொய்யாகிப் புயல் ஆமையாகி நகர்ந்தபோதும் மழை தாண்டவமாகி தீர்த்துவிட்டது. ஊத்தங்கரையில் 50 செமீ மழை என்பதெல்லாம் கேள்விப்படாதது. கடல் வெப்பமாகி மழை நீரை உள்வாங்காமல் திருப்பி அனுப்பும் கோரத்தை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

பக்கத்தில் உள்ள பெட்டிச் செய்தியில்

கொடுத்துள்ள புள்ளிவிவரங்கள் மிரட்ட அல்ல. கடுமையை உணர்த்தவே.

ஐயப்பன் பழிவாங்கி விட்டார்; சிவன் பழிதீர்த்துவிட்டார்; காளிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது; அல்லா தண்டித்துவிட்டார்; பிதாசபித்துவிட்டார் என மூடநம்பிக்கைகளைப் பதியம் போடுகிறது ஒரு திருக்கூட்டம். அவர்களிடம் அறிவுபூர்வமான உரையாடலை நடத்தவே முடியாத அளவு மதவாதம் போதை ஏற்றுகிறது.

இன்னொரு புறம் எல்லா பிரச்சினையையும் தங்கள் குறுகிய கால அரசியல் ஆதாயத்துக்காக மடைமாற்றம் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள் சுயநல அரசியல்வாதிகள்.

கதாநாயகன்/வில்லன், கதாநாயகி /வில்லி, தேவர்கள்/அசுரர்கள், பாவம் /புண்ணியம், தீட்டு/புனிதம் என எதிரெதிர் நிலைகளைக் கட்டமைத்துப் பேசுவதும் எழுதுவதும் சலபம். சுற்றுச்சூழல், காலநிலை மாற்றம் சார்ந்தும் அப்படிப் பேசிவிடவும் முடியாது. எழுதிவிடவும் கூடாது. சட்டென்று ஒரு எதிரியைச் சுட்டிக்காட்டி கணக்கை முடித்துவிட முடியாது.

ஏனெனில், காலநிலை மாற்றம் எனப் பேசத் தொடங்கினால் அது புவி வெப்பமாதல் பக்கம் பார்க்கச் சொல்லும்; புவி வெப்பமாதல் பக்கம் பார்க்கச் சொன்னால் கார்பன் உமிழ்வு [Carbon Emissions] பற்றிப் பேச வேண்டும்; கார்பன் உமிழ்வு பற்றிப் பேசினால்; நவீன வாழ்வின் நுகர்வோரியம் அல்லது நுகர்வென்னும் பெரும்பசி பற்றிப் பேச வேண்டி வரும்; நுகர்வோரியம் பற்றிப் பேசும்போது சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வையும், அழுகிநாறும் கார்ப்பரேட் [crony capital] லாபவெறி பேராசையையும்

பற்றிப் பேசவேண்டிவரும்; அது பற்றிப் பேசினால் சுற்றுச்சூழல் மாசைக் குறைக்க வளர்ந்த நாடுகள் தன் பங்களிப்பை மறுப்பது குறித்துப் பேச வேண்டிவரும்; அதுமட்டுமல்ல அறிவியல் விரோத சூழலியல் அடிப்படைவாதிகள் பற்றிப் பேச வேண்டி வரும் ... இப்படியே அரசியல் சமூக, பொருளாதார, பண்பாடு என எல்லாக் கோணங்களிலும் ஒருங்கிணைந்த பார்வையை இறுதியில் கோரி நிற்கும்.

புவி வெப்பமாதலில் குறியீடாக ஓசோன் படலத்தில் ஓட்டை என்கிற பிரச்சினை ஒங்கி இருந்த 2000 ஆம் ஆண்டு நான் ஒரு பத்திரிகையாளர் குழுவில் சீனா சென்றிருந்தேன். அங்கு உரையாடும் போது சீனர்கள் சொன்னார்கள் “ ஓசோன் படலம் ஓட்டைவிழுவது உண்மைதான்; ஆயினும் மீள முடியும். இயற்கை தன்னுள் தீர்வையும் கொண்டுள்ளது.நாம் கொஞ்சம் திருந்தினால் போதும்”. நாங்கள் நம்பவில்லை. சீனா அத்தமாகப் பேசுகிறது என்றே கருதினோம். அறிவியல் அறிஞர் த.வி.வெங்கடேஸ்வரன் அண்மையில் ஒரு கட்டுரையில் கட்டுரையில் ஓசோன் ஓட்டை பிரச்சினையை அறிவியல் ரீதியாக நாம் எதிர்கொண்டு முன் நகர்ந்துவிட்டோம் என்பதை விளக்கி இருக்கிறார்.

புவி வெப்பமயமாவதில் இருந்து மீள மரம் நடும் விழாக்கள்,சூரிய ஆற்றல் மின்சாரப் பரப்புரை எனப் பொதுவாய் நாம் பேசும் எளியதீர்வுகள் மட்டுமே முழுமையானவையல்ல சிக்கலில்லாதவையுமல்ல. சோலார் பேனல்களை உற்பத்தி செய்யும்போது பல்வேறு வகையான ரசாயனங்கள் மற்றும் பூமியில் இருந்து கிடைக்கும் அரிய உலோகங்கள் பயன்படுத்துவதை உள்ளடக்கியதாகும். இதனால் பூமியின் வளம் குறைந்து மாசுபாட்டை உண்டாக்கும் என்கிற கவலையை அண்மை ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இக்கவலையையும் புறந்தள்ள இயலாது.

சட்டைகளை இஸ்திரி செய்யக் கரி பயன்படுத்துகிறோம். இது சுற்றுச் சூழலைப் பாதிக்கும். எனவே, இஸ்திரி செய்யாதீர் என்கிறது ஒரு கூட்டம். இஸ்திரி செய்யாத கசங்கிய ஆடையை அணிவது குற்றம் அல்ல; தவறும் அல்ல. ஆனால், இதுபோன்ற

நடவடிக்கைகள் மூலம் காலநிலை மாற்றத்தைத் தடுப்பதில் நாமும் பங்கு வகிப்போம் எனச் சுற்றுச்சூழலியலாலார்கள் சிலர் வேடிக்கை காட்டுகிறார்கள். அவ்வளவே !

மீண்டும் பழமைக்குச் செல்வோம்,கோவணம் உடுப்போம் போன்ற வாதங்கள் சிக்கலின் இறுக்கத்தை முடிச்சை அறியாமல் மேம்போக்காகப் பேசுகிறவையே. அறிவியல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியால் உண்டான பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வை, கற்பனையாகவோ பழமையான முறையிலோ கட்டமைத்துவிட முடியாது, மாறாக அறிவியல் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தில் சுற்றுச்சூழல் பார்வையை இணைத்தே தீர்வு காண முடியும்.

புவி வெப்பமயமாவதில் இருந்து மீள மரம் நடும் விழாக்கள்,சூரிய ஆற்றல் மின்சாரப் பரப்புரை எனப் பொதுவாய் நாம் பேசும் எளிய தீர்வுகள் மட்டுமே முழுமையானவையல்ல சிக்கலில்லாதவையுமல்ல. சோலார் பேனல்களை உற்பத்தி செய்யும்போது பல்வேறு வகையான ரசாயனங்கள் மற்றும் பூமியில் இருந்து கிடைக்கும் அரிய உலோகங்கள் பயன்படுத்துவதை உள்ளடக்கியதாகும்.

பெருகும் மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப உணவு, உடை, வாழ்விடம், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, குடிநீர் போன்றவற்றை அளிக்கத் திட்டமிடும்போது நாம் இயற்கையைப் பகைத்துக்கொண்டு இதனை செய்துவிட முடியாது. அதே நேரம் மக்களின் தேவைகளை நிறைவுசெய்யாமலும் இருக்க முடியாது. ஒருபக்கமே நின்று முரட்டு வாதம் செய்யலாம். பயனில்லை. இருபக்கமும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அறிவியல் துணையோடு ஒருங்கிணைந்த தீர்வைத்தான் தேட வேண்டும்.

அறிவியல் விரோத சூழல் அடிப்படைவாதிகளையும், ஆளும் வர்க்கங்களின் வளர்ச்சி மற்றும் சூழல் தொடர்பான மக்கள் விரோதக் கொள்கைகளையும் அம்பலப்படுத்தாமல்

- 2024 ஆம் ஆண்டு முதல் 274 நாட்களில் 255 நாட்களில் இந்தியா கடும் வெப்பம் அல்லது பெருமழை என மோசமான இயற்கைப் பேரிடர்களைச் சந்தித்தது என்கிறது DOWNTOEARTH.ORG.IN 1-15 DECEMBER 2024 எனும் இணைய ஏடு.
- இதனால் கடும் வெப்பம், அதிகக் குளிர், சூறாவளி, மின்னல், இடி, கனமழை, பெருவெள்ளம் மற்றும் நிலச்சரிவுகளால் 3,238 உயிர்கள் பலியாயின. 3.2 மில்லியன் ஹெக்டேர் (எம்.எச்.ஏ) பயிர்கள் நாசமாயின, 235,862 வீடுகள் மற்றும் கட்டிடங்களை இடிந்தன, புதைந்தன, சுமார் 9,457 கால்நடைகள் உயிர் இழந்தன. இது முதல் ஒன்பது மாதக் கணக்கு மட்டுமே.
- இதனுடன் ஒப்பிடும்போது, 2023 ஆம் ஆண்டின் முதல் ஒன்பது மாதங்களில் 273 நாட்களில் 235 நாட்களில் தீவிர வானிலை பதிவாகியுள்ளது, இதில் 2,923 இறப்புகள், 1.84 ஹெக்டேர் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டன, 80,293 வீடுகள் சேதமடைந்தன மற்றும் 92,519 விலங்குகள் இறந்தன.
- 2024 தென்மேற்குப் பருவமழையின் போது (ஜூன்-செப்டம்பர்), இந்தியா அதன் நீண்ட கால சராசரியில் (எல்பிஏ) 108% பெற்றது, இது இயல்பான பருவமழையைவிட அதிகமாக இருந்தது. வெவ்வேறு பிராந்தியங்களில் மழைப்பொழிவு வேறுபடுகிறது: வடமேற்கு இந்தியா (107%), மத்திய இந்தியா (119%), தெற்கு தீபகற்பம் (114%), மற்றும் வடகிழக்கு இந்தியா (86%). மழையை நம்பி இருக்கும் விவசாய மண்டலங்களில், நீண்டகால சராசரியில் 122% பதிவாகியுள்ளது. இந்தியாவின் 36 வானிலை துணை மண்டலங்களில், 9% பகுதிகளில் அதிக மழை பெய்தது, 26% பகுதிகளில் கூடுதல் மழை, 54% பகுதிகளில் சாதாரண மழையைப் பெற்றது, மற்றும் 11% பகுதிகளில் (அருணாச்சல பிரதேசம்,

பஞ்சாப், ஜம்மு & காஷ்மீர் மற்றும் லடாக் உட்பட) குறைவான மழையைப் பெற்றது.

- 2024 ஜனவரி மாதத்தின் கடுமையான குளிர் அலை, பருவ மழைக்கு முந்தைய பருவத்தில் சுட்டெரிக்கும் வெப்ப அலைகள் மற்றும் கேரளாவின் வயநாடு மாவட்டத்தில் தீவிர மழை மற்றும் நிலச்சரிவுகள்; ஆண்டின் இறுதியில் மழை வெள்ளம்.
- ஏப்ரல்-மே மாதங்களில் குறைந்தது 50 நாட்களில் நாடு வெப்ப அலைகளைப் பதிவுசெய்தது, இது பருவமழைக்கு முந்தைய பருவத்தில் தொடர்ந்து முன்றாவது ஆண்டாக உயிருக்கு ஆபத்தான அதிக வெப்பநிலையைப் பதிவுசெய்தது. ஒடிசா, ஆந்திரா, கேரளா உள்ளிட்ட பல மாநிலங்களில் ஈரப்பதம் அதிகரித்து அசௌகரியத்தை அதிகரித்துள்ளது.
- கடந்த ஒரு வருடத்தில், 6.3 பில்லியன் மக்கள் - உலக மக்கள்தொகையில் சுமார் 78 சதவீதம் பேர் - குறைந்தது 31 நாட்கள் தீவிர வெப்பத்தை அனுபவித்ததாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இது அவர்களின் பிராந்தியத்தில் வரலாற்றில் முந்தைய காலத்தைவிட 90 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான வெப்பநிலை எனச் சொல்லப்படுகிறது. (1991-2020 சராசரியின் அடிப்படையில்). தொழில்புரட்சிக்கு முந்தைய காலநிலையில் உள்ள நிலைமைகளுடன். ஒப்பிடும் போது உலகளவில் சராசரியாக 26 கூடுதல் நாட்கள் தீவிர வெப்ப அலை நாட்களாகியுள்ளன.
- துபாயில் பாலைவனத்தில் வெள்ளச் சேதம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோமா? இப்போது கேள்விப்படுகிறோம். ஸ்பெயின் வெள்ளம் உலகை உலுக்கியது. பாரீஸ் வெள்ளம் பதைபதைக்கச் செய்தது.
- கலிபோர்னியா, தாய்லாந்து, வங்கதேசம், தென் ஆப்பிரிக்கா, துருக்கி என எங்கும் பெருமழையின் கோரத்தாண்டவம் பார்த்தோம்.

மேலே நாம் சொன்னதைச் செய்துவிடவும் முடியாது.

இன்னும் சொல்லப் போனால். தகவல் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி செயற்கை நுண்ணறிவு போன்றவை சூற்றுச்சூழல் மாசுக்கேட்டை துல்லியமாய் அறியவும் அளக்கவும் விடை காணவும் உதவுகின்றன. அவற்றைப் பகுத்தாய்ந்து மாற்றுவழி காண அதே அறிவியலே துணையாகும்.

ஆர்கானிக் என்ற சொல் வியாபார மந்திரம் ஆகிவிட்டது. ஆர்கானிக் காய்கறிகள், இதர உணவுப் பொருள்கள் இப்போது மேல்

மத்தியதர அந்தஸ்த்தின் அடையாளமாக ஆகிவிட்டது. ஆர்கானிக் ஏழைகளுக்கு எட்டாத உயரத்தில் போகிறது.

பொதுவாய் மரபணுத் தொழில்நுட்பம் ஆபத்தானது என்பது பொதுபுத்தியில் உறைந்துள்ளது. ஆயின், அதே மரபணு மாற்றத் தொழில்நுட்பம் அதே வெப்பத்தைத் தாக்குப் பிடிக்கும் தாவரங்களை உருவாக்கவும் பயன்படுத்த முடியும் என்கிறது அண்மைய ஆய்வுகள்.

வருங்காலத்தை நேர்மறை எண்ணங்கொண்டு நவீனத் தொழில்நுட்ப உதவி கொண்டு

எதிர்கொள்வோம்.புவி சூட்டைத் தணிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுவோம்.சாத்தியமானதும் கூட.

சின் வண்டுகள்,பறவைகள் இவற்றுக்கும் காலநிலைமாற்றத்துக்கும்புவிவெப்பமாதலுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் நாம் அறிய வேண்டிய செய்தி.சாலை நடுவிலுள்ள டிவைடர்களில் புதர் வளர்க்கச் சொல்லும் போது. பொதுவாய் என்ன தோன்றும், புழு, பூச்சி அதிகரிக்கும் என்றே தோன்றும். ஆயின் அவை செய்யும் நன்மைகள் அறிவோமா? காடு வளர்ப்போம் எனச் சொல்லும் போதே அயல் படர் உயிரினங்களின் ஆபத்தை உணர்ந்தோமா? சுற்றுச் சூழலுக்குப் பெரிதும் தீங்கு செய்கிறவர் யார் ஆனால் அதன் சுமை யார் மீது சுமத்தப்படுகிறது என்பதைக் கவனிக்காமல் நகர்ந்துவிட முடியுமா? வளர்ந்த நாடுகளும் பெருமுதலாளிகளும் தான் சுற்றுச்சூழல் சீர்கேட்டின் முதன்மைக் குற்றவாளி என்பதைக் கணமும் மறக்கலாமா? “பழங்குடிகள் - வனம் - சுற்றுச்சூழல்” இம்மூன்றினையும் இணைத்துப் பேசாமல் தீர்வு கிடைக்குமா?

ஒரு முறை மட்டுமே பயன்படுத்தமுடியும்; மறு சுழற்சி செய்ய முடியாத பிளாஸ்டிக்கின் உற்பத்தி இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பத்தாண்டில் மட்டும் இரண்டு மடங்கு அதிகரித்துள்ளது, 2060இல் மும்மடங்காகும் என வல்லுநர்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர். ஆண்டுக்கு 1.2 பில்லியன் டன்கள் உற்பத்தி அதிகரித்து பெரும் சவாலாகும் என்கின்றனர்.

ஐக்கிய சவால்கள், வேளாண் சவால்கள், கடல் சார் சவால்கள், நிலத்தடி நீர் சவால்கள், நகர்மய சவால்கள்,போக்குவரத்து சவால்கள், ஒளி மாசு எனப் பல்வகையில் சுற்றுச்சூழல் நெருக்கடிகளை நாம் பேச வேண்டும்...

“நீலம் இல்லாவிட்டால் பச்சை இல்லை” என்கிறார் அறிவியலாளர் சில்வியா எர்ல். கடலைப் பாதுகாக்காமல் புவியின் சூழலை மேம்படுத்த முடியுமா? ஐக்கியிகள் மூலம் அதுவும் மக்கா ஐக்கியிகள் மூலம் சூழ்ந்துள்ள பேரபாயம் இன்னும் இந்திய சமூகத்தின் பொது புத்தியில் உறைக்கவே இல்லையே எப்படிச் சரிசெய்வது?

பொதுவாய் சுற்றுச்சூழல் தூய்மைவாதிகள் மார்க்சியத்தை எதிராக நிறுத்துவார்கள்.

ஆனால், மார்க்சியம்தான் சுற்றுச்சூழல் குறித்த மெய்யான அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் ஒருதலைப் பார்வை பயன் தராது; ஒருங்கிணைந்த பார்வையை வேண்டும் என்கிறது.அதனை உள்வாங்க பெரும் விவாதம் தேவைப்படுகிறது.

பிரச்சினைகளும் எளிதல்ல. தீர்வுகளும் எளிதல்ல.பிரச்சனைகள் ஒரே நாளில் வெடித்ததல்ல காலவெளியில் நாம் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்தவற்றின் எதிர்வினைகளாகும்.தீர்வு ஒரே நாளில் ஒரே கஷாயத்தில் கிடைத்துவிடாது. நெடிய போராட்டம்.அறிவியல் பார்வையுடன்தான் போராடியாக வேண்டும்.

பெருகும் மக்கள் தொகைக்கு வாழ்வளித்துக் கொண்டே புவியைக் காப்பாற்றி அடுத்த தலைமுறையிடம் கையளிக்க நாம் நேற்கொள்ள வேண்டிய ஒருங்கிணைந்த போராட்டத்தில் நமக்கு நிறைய தகல்களும் உண்மைகளும் தேவை.

ஒருங்கிணைந்த கொட்டிக்கிடக்கும் நூல்களும் ஆய்வுகூட்டுரைகளும் தமிழுக்கு வந்து சேரவே மாமரிங்கம் ஆகும் போல் இருக்கே. முதலில் அதற்கு முயல்வோம்.

இனி வருங்காலம் மழை என்பது வானத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு 'மேக வெடிப்பு' [Cloudburst] மழையாக சில மணி நேரத்தில் கொட்டித் தீர்க்கும். வெயில் என்பது தோலை எரிக்கும் நீர்ச் சத்தை சுண்டவைத்து மயங்க வைக்கும் பெரு வெப்ப அலையாகவே இருக்கும். பனி என்பது எலும்பைத் துளைக்கும் பனியாகவே இருக்கும்.

அதனை எதிர் கொள்ள எளிய வழி இல்லை; குறுக்குவழி இல்லை; அறிவியலே துணை. ஒருங்கிணைந்த பார்வையே வழி. கொள்ளை லாப வெறியோடு எல்லா நியதிகளையும் காலில் போட்டு மிதிக்கும் கார்ப்பரேட் வெறிக்கும் அதனைச் சுமக்கும் முதலாளித்துவ அரசியலுக்கும் எதிரான போராட்டத்துடன் இணைந்துதான் இந்தப் போராட்டம்.

இன்னும் மீதமிருக்கிறது நம்பிக்கை.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

காலநிலை மாற்றமும் வேளாண்மையும்

காலநிலை மாற்றம் வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளையும்
பாதிப்பதைப் போல வேளாண்மையையும் பாதிக்கிறது.
காலநிலை மாற்றம் என்றால் என்ன?

2016, 2020 ஆகிய ஆண்டுகள் புள்ளிவிவரங்கள்படி வெப்பம் மிகுந்த ஆண்டுகள் என்று அறியப்பட்டுள்ளது. காலநிலை விவசாயத்தின் முதுகெலும்பு. படிப்படியாக பருவநிலையில் ஏற்படும் மாற்றங்களே காலநிலை மாற்றம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த மாற்றம் தட்பவெப்பநிலையைத் தாறுமாறாக ஆக்குகிறது. உலக வானிலை ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் கூற்றுப்படி, ஒவ்வொரு பத்தாண்டுகள் கடந்து செல்லும்போதும் நம் பூமியின் வெப்பநிலை 0.2 டிகிரி என்ற அளவில் அதிகரிக்கிறது. 2100ல் இந்தப் பூமியின் வெப்பநிலையில் ஏறக்குறைய 4 முதல் 6 டிகிரி உயர்வு ஏற்படும் என்று கணிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் 58% மக்கள் கிராமப்புற விவசாயிகள்.

காற்றுமண்டலத்தில் பரவியிருக்கும் நீராவி, கார்பன் டை ஆக்சைடு, மீதேன், நைட்ரஸ் ஆக்சைடு போன்றவை காலநிலை மாற்றத்தில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. இதன் உயர்வு விவசாயத்தை வெகுவாகப் பாதிக்கிறது. காலநிலை மாற்றத்தின் மற்றொரு வெளிப்பாடே புதிய நோய்களின் வரவு. பூச்சிகள் பெரும்பாலானவை குளிர் இரத்த உயிரினங்கள். காற்றில் ஏற்படும் வெப்பநிலை மாற்றத்திற்கு ஏற்ப இவை உடல் வெப்பநிலையைக் கட்டுப்படுத்தி வாழ இயல்வதில்லை. எல்லா இடங்களிலும் பரவுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டு பப்பாளியில் மீலி புழுக்கள். இது காலநிலை மாற்றத்தின் ஒரு அறிகுறி. இன்றுவரை முன்பின் அறிந்திராத பல புதிய கிருமிகளும், பூச்சிகளும், புழுக்களும் பல பாகங்களிலும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. வெப்பம் அதிகமாகும்போது அவை ஓர் இடத்தில் இருந்து மற்ற இடங்களுக்குப் பரவுகின்றன. சிலந்திகள் போன்ற ஆறு கால் உயிரினங்கள் எல்லாவற்றையும் பூச்சிகள் என்று வகைப்படுத்த முடியாது. ஆறுகால் உயிரினங்களுக்கு உணவுப் பாதுகாப்பில் பெரும்பங்கு உண்டு. இவை இல்லாமல் போய்விட்டால் உலகளவிலான உணவு உற்பத்தியில் மூன்றில் ஒரு பகுதி குறைந்துவிடும். Polymaters எனப்படும் இவற்றின் குறைவால் மட்டுமே இது சம்பவிக்கும்.

ஒரு பூச்சிக்கு நான்கு கட்டங்கள் உள்ளன. முட்டை, லார்வா, ப்யூப்பா, பின் வளர்ந்த இளம் உயிரி. வெப்பம் மிகுந்திருக்கும்போதே இவை பெருகுகின்றன. இதனைக் காலநிலை மாற்றம் ஊக்குவிக்கிறது. இவற்றின் வாழ்க்கைச் சுழற்சி சுலபமாகிறது. 1980ல் எமாமுரா என்ற அறிஞர் “இவற்றின் வாழ்க்கைச் சுழற்சி குறைந்து இவை பெருமளவில் இனப்பெருக்கம் செய்யும்” என்று கூறினார். ஒவ்வொரு சீசனிலும் இது நடக்கிறது. சிக்காடா என்ற ஆறுகால் உயிரினங்கள் பாதகமான ஒரு சூழ்நிலையில் மண்ணில் சமாதானிலையில் நீண்டநாள் இருக்கின்றன. இவற்றின் உடலில் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் உணவை இந்நிலையில்

எடுத்துக்கொள்கின்றன. ஆனால், காலநிலை மாற்றம் காரணமாக வெப்பம் அதிகரிக்கும் போது இவற்றின் உறக்கநிலைக் காலம் குறைகிறது. இதனால் பட்டென்று வெளியே வருகின்றன. இனப்பெருக்கக் காலம் அதிகரிக்கிறது. இதனால் பூச்சிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கிறது.

ஒரு பூச்சி அளவுக்கு அதிகமாக இனப்பெருக்கம் செய்யத் தொடங்கினால் இயற்கையே அதைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இதற்காக இயற்கை சில யுக்திகளைப் பயன்படுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டு நன்மை செய்யக்கூடிய பூச்சிகள். காலநிலையில் ஏற்படும் சிறிய மாற்றங்களைக் கூட இவற்றால் தாங்கிக்கொள்ள முடிவதில்லை. மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பயிர்களில் காலநிலை மாற்றம் ஏற்படும் போது செடிகளில் உண்டாகும் உடலியக்கச் செயல்கள் மூலம் சில ரசாயனப் பொருட்கள் உருவாகின்றன. இவை பூச்சிகளை உண்ணும் போது இறக்கவும் செய்கின்றன. காலநிலை மாற்றத்தின்போது இவற்றிலும்

செடிகளில் வளர்ச்சி அதிகரிக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. செடிகளில் தண்ணீர் இழக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக அவற்றில் ஸ்ட்ரோமா என்ற ஒரு பகுதி உள்ளது. இது மூடிவிடும். இதற்காகச் செடிகள் சில செயல்களைச் செய்கின்றன. ஆனால் இவ்வாறு நடக்கும் போது கார்பன் - நைட்ரஜன் இவற்றிற்கிடையில் இருக்கும் விகிதத்தில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. செடியின் சத்துகளின் அளவில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. இது பூச்சிகள் செடிகளை அதிகமாகத் தாக்க ஏதுவாகிறது. கார்பன் டை ஆக்சைடன் அளவு அதிகரிப்பதால் பூச்சிகளின் தாக்குதலும் அதிகரிக்கிறது என்று பல ஆராய்ச்சிகளும் நடத்தப்பட்டன. கார்பன் டை ஆக்சைடன் அளவு கூடுதலாக கிடைத்த போதும் கூட பூச்சிகளின் அளவு அதிகரிக்கவில்லை. இருந்தாலும் லார்வாக்களின் வளர்ச்சி அதிகமாக நடந்தது. ஆனால், இடும் முட்டைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து காணப்பட்டது. பல மாற்றங்களும் மனிதக்

காற்று மண்டலத்தில் காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவாக வெப்பம் அதிகரிக்கிறது. காற்று மண்டலத்தில் கார்பன் டை ஆக்சைடன் அளவு அதிகமாகிறது. இதனால் மோசமான மாற்றங்கள் ஒரே நேரத்தில் நடக்கின்றன. கார்பன் டை ஆக்சைடன் அளவு அதிகரித்தால் செடிகளில் வளர்ச்சி அதிகரிக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

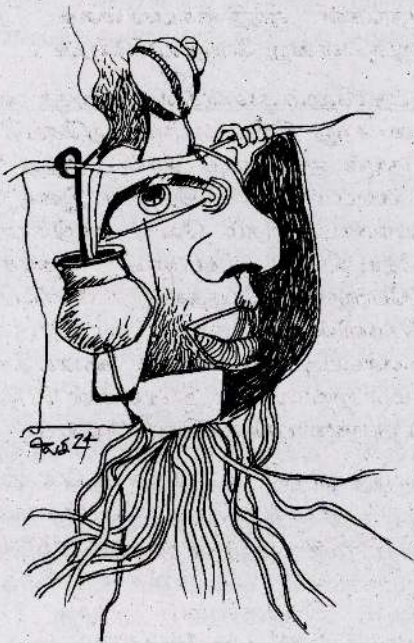
மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனால் மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பயிர்களிலும் கூட பூச்சிகளால் ஊடுருவி வெற்றிபெற முடியும். உயிரிவழி பூச்சிக்கொல்லிகளில் சூரிய ஒளி படும் போது அவை செயலற்றதாகி விடுகின்றன. இதற்குக் காரணம் சூரிய ஒளியே. பூச்சிக்கொல்லிகள் சூரிய ஒளி படும் போது அவற்றின் செயல்திறன் நீர்த்துப் போகிறது. இதனால் ஒரு தடவை தெளிக்கவேண்டிய பூச்சிக்கொல்லியை மூன்று தடவை தெளிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

காற்று மண்டலத்தில் காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவாக வெப்பம் அதிகரிக்கிறது. காற்று மண்டலத்தில் கார்பன் டை ஆக்சைடன் அளவு அதிகமாகிறது. இதனால் மோசமான மாற்றங்கள் ஒரே நேரத்தில் நடக்கின்றன. கார்பன் டை ஆக்சைடன் அளவு அதிகரித்தால்

குறுக்கீடுகளால் நிகழ்ந்தன. இன்று கார்பன் டை ஆக்சைடன் அளவு காற்று மண்டலத்தில் மிக அதிகமாக உள்ளது. நாம் எல்லாரும் ஒரு இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கையை நோக்கி மெல்ல மெல்லத் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதே உண்மை. இந்தச் சூழ்நிலையில் நம்மால் செய்யக்கூடியது வெப்பம் இந்த அளவுக்கு அதிகரித்துவரும் போது அதனை எதிர்த்துச் சமாளிக்கக்கூடிய செடிகளை உருவாக்கி வளர்ப்போம். விவசாயத்தைத் தாக்குகின்ற பூச்சிகளைப் பற்றிய ஒரு ஆவண மையம் (database) உருவாக்கப்பட வேண்டும். ஒரு காலத்தில் மிகவும் அல்பம் என்று நாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்த பூச்சிகள் எல்லாம் இப்போது ஒரு நாள் விடியற்காலையில் திடீரென்று பெரியதொரு பிரச்சனையாக

• மு. முபாரக்

எல்லா
வலிகளையும் தாங்கிக்கொண்டு
புன்னகையோடிருக்கும்
அவளை கண்டால்
எப்போதும் ஆச்சரியமாகயிருக்கும்,
குடித்து விட்டு வந்த
கணவன் மது பாட்டிலைக்கொண்டு
தலையில் உடைத்து
ரத்தம் கொட்டும் போதும்,
முதலுதவி செய்ய முனையும்
என்னிடம் வேண்டாம் பரவாயில்லையென
சொல்லும் போதும் புன்னகையைப் பார்த்திருக்கிறேன்,
காலங்கள் பல கடந்து
வீட்டுக்குள் நுழையுமென்னை
புன்னகையோடு வரவேற்கிறாள்...
கணவனின் கொடுமை
தாங்க முடியாமல் தற்கொலை செய்துகொண்ட பிறகும்,
கருப்பு வெள்ளை புகைப்படத்தில்!

மாறியிருக்கிறது. சமீபகாலமாக
தென்னையைத் தாக்கும் புதிய பூச்சி
காலநிலை மாற்றம் ஏற்பட்டபோது இரு
மடங்காகிவிட்டது.

பூச்சிகளும், புழுக்களும் இந்தப் பூமிக்கு
வந்து கோடானகோடி ஆண்டுகளாகி
விட்டன. இவற்றிற்குப் பிறகே மனிதனின்
தோற்றம். இதனால் பூமியில் நடக்கும்
மாற்றத்திற்கேற்ப மாறக்கூடிய திறமை இந்த
உயிரினங்களுக்கு உள்ளது. காலநிலை
மாற்றத்தால் எல்லா பூச்சிகளும்
கட்டுக்கடங்காமல் இனப்பெருக்கம்
செய்வதில்லை. சிலவகைப் பூச்சிகள்
இலைகளை மட்டும் கடித்துத் தின்கின்றன.
இன்னும் சிலவகை சாறை உறிஞ்சிக்
குடிப்பவை. இலைகளைக் கடித்துத் தினனும்
பூச்சிகளைக் காலநிலை மாற்றம் அவ்வளவாக
பாதிப்பதில்லை. மாறாக சாறு உறிஞ்சிக்
குடிக்கும் உயிரினங்களே காலநிலை
மாற்றத்தால் மிகப் பாதிக்கப்படுகின்றன.
இவை காலநிலை மாறும்போது மிக
அதிகமாக இனப்பெருக்கம் செய்ய வாய்ப்பு
உண்டு. இவை வெறும் பூச்சிகள் மட்டும்
இல்லை. நோய் பரப்பும் வாகனங்களாக
இவை வாழ்கின்றன. இத்தகைய
உயிரினங்களுக்குக் காலநிலை மாற்றம் ஒரு
வரமாக அமைகிறது.

வெப்பம் அதிகரிக்கும்போது இமயமலைப்
பனிப்பாறைகள் எல்லாம் உருகும். கடல்
நீர்மட்டம் உயரும். இது சிலவகைப்
பூச்சிகளின் அழிவுக்கு காரணமாகிறது.
மண்ணில் வளரும் சிலவகைப் பூச்சிகள்
காற்றில் ஈரப்பதம் அதிகரித்தால்
வாழமுடியாது. இது இந்தப் பூச்சிகளின்
அழிவுக்கும் காலநிலை மாற்றம்
காரணமாகிறது. வெப்பம், காற்றில் ஈரப்பதம்
அதிகமாகும்போது பூச்சிகளால் ஏற்படும்
நோய்கள் பெருகுகின்றன. இந்த நிலை
நீடித்தால் நாளை மனிதனுக்கு உண்ண
உணவில்லாமல், சுவாசிக்க சுத்தமான
காற்றில்லாமல், அருந்த தூய நீரில்லாமல்
வாழ்வே கொடுமையாகிவிடும். பூமி மனிதன்
வாழமுடியாத ஒரு கோளாக மாறிவிடக்கூடும்.
உணர்ந்து சிந்தித்துச் செயல்படுவோம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

இயேசுவின் பிறப்புக் கதைகள்

கிறிஸ்தவம் பற்றிய கட்டுரையை இந்து அறிஞர் இருவரின் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் ஆரம்பிக்கிறேன்.

பொன்னம்பலம் இராமநாதன் மத்தேயு நற்செய்திக்கு சைவசித்தாந்தப் பார்வையில் எழுதிய உரையில், இயேசுவை ஈன்றெடுத்தல் பற்றிய தகவல்களைக் கிழவிகள் கட்டிய புனிதநிலை கெட்ட கதைகள் என்று புறக்கணித்தார் (The Gospel of Jesus according to st. Matthew (1898). அத்துடன் இந்த இயேசு பேறு பற்றிய சம்பவங்கள் விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் மத்தேயுவின் முதல் இரண்டு அதிகாரங்களும் பிற்சேர்க்கையாக இருக்கக்கூடும் என்றும் சந்தேகப்பட்டார். அவர் இயேசு பற்றிய அனைத்து நிகழ்வுகளையும் ஆன்மிகரீதியாகவும், உருவகரீதியாகவும் பார்த்தார். அதே போல் ராம் மோகன் ராய் 1820இல் வெளியிட்ட இயேசு பற்றிய நூல் மலைப்பிரசங்கத்துடன் தான் தொடங்குகிறது (The Precepts of Jesus). இந்தியர்கள் இயேசு பிறந்த சம்பவங்களைப் படித்து ஆச்சரியப்படப் போவதில்லை; திகைப்பையும் மலைப்பையும் ஏற்படுத்தும் கதைகள் இந்தியர்களிடம் ஏற்கெனவே நிறைய இருக்கின்றன என்றார். அவரும் இயேசுவின் வாழ்வில் நடந்த முக்கியச் சம்பவங்களான அவதாரம், உயிர்த்தெழுதல் போன்றவற்றை உருவகச் செயல்களாகத்தான் பார்த்தார்.

இயேசு பிறப்புக் கதைகளில் முக்கியமாகப் படுவது, அவர் பிறந்த நகரம், இடம், திகதி, அவரை தரிசிக்க வந்த கீழைத்தேய ஞானிகள், அவரின் கன்னிப் பிறப்பு என்பனவே. இயேசுவின் பிறப்புச் சம்பவங்களுக்கு ஆதாரம் புதிய ஏற்பாட்டில் பதிவுசெய்யப்பட்ட நான்கு நற்செய்தி நூல்களும், பவுல் எழுதிய

நிருபங்களுமே. இவற்றில் காணப்படும் தகவல்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுவது மட்டுமல்லாமல், அவை வரலாற்று நம்பகத்தன்மை உடையவையா என்ற கேள்வியையும் எழுப்புகின்றன.

முதலில் அவர் பிறந்த பெத்தலஹேம் நகரத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். புதிய ஏற்பாட்டு ஆதாரங்களின்படி, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த நகரில் இயேசு பிறந்தார். ஆனால், அங்கு இயேசு பிறந்தது பற்றி மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா, யோவான் ஆகிய நான்கு நற்செய்திகளிலும் காணப்படும் விவரங்கள் ஒத்திசையவில்லை. அவை ஒன்றுக்கொன்று வேறுபடுகின்றன.

பெத்தலஹேம் பாலஸ்தீனிய மேற்குக் கரையில் உள்ள சற்று சிறிய நகரம். நற்செய்திகளில் மத்தேயும் லூக்காவும் தான் பெத்தலஹேம் பிறப்பைப் பதிவுசெய்கின்றன. இதை இவை கையாண்ட விதம் வேறு மாதிரியானது. மத்தேயுவில் மரியாளும் ஜோசப்பும் மகப்பேற்றுக்காக பெத்தலஹேம் போகிறார்கள். லூக்காவில் உரோம ஆட்சியாளரின் ஆணைப்படி வாக்காளர் கணக்கெடுப்பு இடம்பெற்றபடியால், இயேசுவின் பெற்றோர் அந்தநகருக்குப்பயணம்செய்யவேண்டியிருந்தது.

மாற்கு மற்றும் யோவான் நற்செய்திகளில் பெத்தலஹேமையோ, இயேசுவின் பிறப்பையோ குறிப்பிடும் தகவல் இல்லை. புதிய ஏற்பாட்டில் முதலில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் நற்செய்திகள் அல்ல. இயேசுவைப் பற்றி முதல் ஆவணப்படுத்தியவர் திருத்தாதர் பவுல். தமது நிருபங்களில் இயேசுவை தாவீதின் சந்ததியாக அவர் கருதினார். ஆனால், அவரை பெத்தலஹேமுடன் தொடர்புபடுத்தவில்லை.

புதிய ஏற்பாட்டின் கடைசி புத்தகமான திருவெளிப்பாட்டு நூலும், இயேசுவை தாவீதின் சந்ததி என்று உறுதிசெய்கிறது. ஆனால், பெத்லஹேமை அது குறிப்பிடவில்லை.

இயேசுவின் பெத்லஹேம் பிறப்பின் திருமறை ஆதாரம், தீர்க்கதரிசி மீகாவின் முன்னறிவித்தல்களில் ஒன்று. யூதர்களை உய்விக்க பெத்லஹேமிலிருந்து ஓர் இரட்சகர் பிறப்பார் என்பது யூத மரபில் இடம்பெறும் ஓர் இறையியல்ரீதியான எதிர்பார்ப்பு. இந்த எண்ணத்தை மிகவும் திட்பமாக வலியுறுத்தும் வசனம் மீகா தீர்க்கதரிசியின் நூலில் காணப்படுகிறது. எதிர்காலத்தில் நடக்கப்போவதை அவர் முன்கூட்டிய உணர்த்திய பதிவு இது. அந்த வசனம்: “எப்ரத்தா எனப்படும் பெத்லஹேமே! நீ யூதாவின் குடும்பங்களுள் மிகச் சிறியதாய் இருக்கின்றாய்! ஆயினும், இஸ்ரவேலை என் சார்பாக ஆளப் போகின்றவர் உன்னிடமிருந்தே தோன்றுவார்” (5.2).

மீகாவின் நூல் ஏறத்தாழப் பொதுயுகம் 740-700 முன் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். மத்தேயுவின் திகதி ஏறத்தாழப் பொதுயுகம் 80 - 90. ஆகவே, சுமார் 820 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இயேசுதான் அப்படி வரவிருந்த மேசியா என்று மத்தேயு முழங்கினார். எபிரேய மறைகளிலிருந்த தீர்க்கதரிசனங்களை நற்செய்தி எழுத்தாளர்கள் தங்கள் இறையியல் தேவைகளுக்காக இயேசுவுடன் பொருத்திப் பார்த்தார்கள். பொதுயுகம் 2ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த துட்டகாமணி போல், 21ஆம் நூற்றாண்டில் சிங்களவர்களைக் காக்க வந்த துட்டகாமணி தானே என ராஜபக்ச முழங்கியது போன்றது இது!

இத்துடன் பெத்லஹேம் நகர் தொடர்பான இன்னும் ஒரு செய்தி இயேசு பிறந்த அசல் இடம் பற்றியது. உங்களுக்கு வரும் கிறிஸ்துமஸ் வாழ்த்து அட்டையை நம்பினால் மாட்டுத் தொழுவம் என்று சத்தியமாகச் சொல்வீர்கள். லூக்காவில் மட்டும் தான் அவர் பெத்லஹேமில் உள்ள மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்தார் என்ற தகவல் உண்டு. மத்தேயுவின் படி, ஞானிகள் இயேசுவை பார்வையிட அவர் பிறந்த வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். பயணிகளின் தங்குமிடங்கள் நிரம்பியிருந்ததால் லூக்காவின் இயேசு மாட்டுக் கொட்டிலில் பிறக்கிறார்.

மாற்கு மற்றும் யோவான் நற்செய்திகளில் பெத்லஹேமையோ, இயேசுவின் பிறப்பையோ குறிப்பிடும் தகவல் இல்லை. புதிய ஏற்பாட்டில் முதலில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் நற்செய்திகள் அல்ல. இயேசுவைப் பற்றி முதல் ஆவணப்படுத்தியவர் திருத்தூதர் பவுல். தமது நிருபங்களில் இயேசுவை தாவீதின் சந்ததியாக அவர் கருதினார்.

இயேசுவின் பிறப்பு பற்றிய இரண்டாவது சம்பவம், ஞானிகளின் வருகை. பிறந்த பாலனான இயேசுவைக் கிழக்கிலிருந்து இரகசியமாகத் தரிசிக்க வந்த ஞானிகள் பற்றி மத்தேயு நற்செய்தியின் 2ஆம் அத்தியாயத்தில் மட்டுமே விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. லூக்காவில் இயேசுவின் பிறப்புச் செய்தி சாதாரண மேய்ப்பர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடப்படுகிறது. கிறிஸ்தவ மரபில், அவர்களை ‘ஞானிகள்’ அல்லது ‘அரசர்கள்’ என்று அழைக்கின்றனர், ஆனால், நற்செய்தியில் அவர்கள் அரசர்கள் என்று தெள்ளத்தெளிவாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர்களின் எண்ணிக்கையும் தரப்படவில்லை. இயேசுவைச் சந்தித்தவர்கள் தங்கம், தூபவர்க்கம், மற்றும் வெள்ளைப்போளம் என மூன்று பரிசுகளைக் கொடுத்தனர். அவர்கள் கொடுத்த மூன்று பரிசுகளின் அடிப்படையில், ஞானிகள் மூவரே என்ற மரபு கிறிஸ்தவப் பரப்புரையில் உருவானது. ஆனால், கிறிஸ்தவத் திருமறையில் அவர்களின் எண்ணிக்கை பற்றித் தெளிவாக எந்தச் செய்தியும் இல்லை.

இவர்கள் கொடுத்த பரிசுகளுக்கு ஆழமான அடையாள முக்கியத்துவம் உண்டு: தங்கம் அரசருக்கான பரிசு; இயேசுவின் அரசருவத்தை அது குறிக்கின்றது. தூபவர்க்கம் பூஜையில் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு ரசாயனம்: இயேசுவின் தெய்வீகத்தை இது குறிக்கின்றது. வெள்ளைப்போளம் யாக்கை பதனிடும் எண்ணெய்; இயேசுவின் எதிர்கால உயிர்த்தியாகத்தையும் துன்பங்களையும் இது குறிக்கின்றது.

சங்கப் புலவர்கள் போல் இந்த ஞானிகள் பெயரில்லாதவர்களாகவே இருந்தார்கள்.

சங்கச் செய்யுள் இயற்றியவர்களின் பெயர்கள் எப்படி அவர்கள் காலத்துக்குப் பின்னர் அவர்களின் சொல்லாட்சியை வைத்து உருவாக்கப்பட்டதோ அதுபோலவே இயேசுவைப் பார்க்க வந்தவர்களுக்குத் திருச்சபை பெயர்களைச் சூட்டியது. பின்னர் கிறிஸ்தவ மரபில், இந்த ஞானிகள் காஸ்பர், மெல்கியோர், பால்தசார் எனப்பட்டனர். ஆனால், இப்பெயர்கள் திருமறையில் இல்லை. இவை கிறிஸ்தவ நடுக்காலத்தில் உருவானவை. பிற்காலத்தில் ஆசியா, ஆப்பிரிக்க, ஐரோப்பிய கண்டங்களின் பிரதிநிதிகளாக அப்பெயர்கள் பின்னப்பட்டவை.

இந்த ஞானிகள் பொதுவாகப் பண்டைய பாரசீகத்திலிருந்து (இன்றைய ஈரானிலிருந்து) வந்த ஜோதிடர்கள் அல்லது பூஜையாளர்கள் என்று கருதப்படுகிறார்கள். இயேசுவின் பிறப்பு பற்றிய கதைப்பாட்டில், அவர்களின் பங்கு, இயேசுவின் பிறப்பு மேசியத்தன்மையையும் அவர் யூதர்களின் அரசராக மட்டுமல்ல எல்லா ஜனங்களுக்கும் இராஜா ஆவார் என்ற கிறிஸ்தவப் பரப்புரையின் காலனிய முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்துவதற்காகச் செருகப்பட்டது.

ஞானிகள் பற்றிய தொன்மங்களின் தோற்றுவாயை சங்கீதப் புத்தகத்தில் வரும் இந்த வசனத்தில் காணலாம்: “தர்ஷீசின் ராஜாக்களும் தீவுகளின் ராஜாக்களும் காணிக்கைகளைக் கொண்டுவருவார்கள்; ஷோபாவிலும் ஷோபாவிலுமுள்ள ராஜாக்கள் வெகுமானங்களைக் கொண்டுவருவார்கள். சகல ராஜாக்களும் அவரைப் பணிந்துகொள்வார்கள்; சகல ஜாதிகளும் அவரைச் சேவிப்பார்கள்” (சங்கீதப் புத்தகம் 72.10-11).

கிறிஸ்தவம் வென்று மேம்படுகிற எண்ணத்துக்குச் சவால் விடும் விதமாக உள்ள ஒரு துருக்கிய பிரதியின்படி, இந்த ஞானிகள் வழங்கியவை தங்கம், தூபவர்க்கம், வெள்ளைப்போளம் அல்ல, பௌத்த மதத்தின் மூன்று பவளங்களான புத்தம், தர்மம், சங்கம். இது பல்மதச் சூழலைப் பெரிதும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

மூன்றாவதும் மிகமுக்கியமானதும் தகராறு ஏற்படுத்துவதுமாக உள்ள இன்னொரு விடயம்: கன்னிப்பிறப்பு. இது பற்றி யாராவது திருச்சபையின் படிப்பினைகளிலிருந்து சற்று விலகினால், திருச்சபை அதிகாரபீடம் பிறப்பிக்கும் ஃபத்வாவுக்கு உள்ளாக நேரலாம். மத்தேயு, லூக்கா நற்செய்திகளில் மட்டுந்தான் கன்னிப்பிறப்பு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது பற்றிய தகவல்கள் தூய பவுலின் நிருபங்களிலோ, புதிய ஏற்பாட்டின் இறுதி நூலான யோவானின் திருவெளிப்பாட்டிலோ இல்லை.

மத்தேயு வசனத்தின் பின்னணி, பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசியான ஏசாயாவின் புத்தகத்தில் காணப்படும் ஒரு வாக்கியம்: “ஆதலால் ஆண்டவர் தாமே உங்களுக்கு ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுப்பார். இதோ, ஒரு கன்னிகை கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள்” (ஏசாயா 7.14).

தீர்க்கதரிசி ஏசாயாவுக்கும், யூதாவின் அரசனான அகாசுக்கும் இடையே நடந்த உரையாடலில் இந்த வாக்கியங்கள் வருகின்றன. பொதுயுகத்துக்கு முன் 8ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் பிரச்சினையின் போது வடபுற இஸ்ரவேல் ராஜ்யத்துக்கும், அராம் (இன்றைய சிரியா) ராஜ்யத்துக்கும் இடையிலான கூட்டணியால் யூதா அச்சுறுத்தப்பட்டது. யூத ராஜா அகான், அசிரிய பேரரசுடன் கூட்டணி

திருச்சபை தீர்மானித்த புனித நூற்றொகுப்பைவிடத் தள்ளுபடி ஆகமங்களில்தான் கன்னிப் பிறப்புச் சம்பவங்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் யாக்கோபின் 'நற்செய்தி', 'பிலிப்புவின் நற்செய்தி' ஆகிய 'ஞான சுவிசேஷங்கள்' முக்கியமானவை. ஞான எழுத்துக்கள் என்று பொதுவாக அடையாளம் காணப்படும் முக்கியமான படைப்புகள் குறைந்தது 20-30 உள்ளன.

அமைத்து பாதுகாப்பு பெற விரும்பினார். ஏசாயா அதை வலுவாக எதிர்த்தார்.

இந்தச் சூழ்நிலையில், யூதாவைக் கடவுள் பாதுகாப்பார் என அகாசுக்கு ஏசாயா உறுதியளித்தார். அகாசுக்கு உடனடியாக உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டதைத் தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகள் குறிப்பிடுகின்றன. அது ஏசாயாவின் தொலைநோக்கு (தீர்க்கதரிசனம்) அல்ல; அது தாவீதின் பரம்பரையை நீடிக்கச் செய்யும் உபாயம். சிரிய-எப்ராயீமிய பேரரசுக்குப் பதிலாக, தாவீது வம்சத்தின் பேரரசை நிறுவும் முயற்சி இது. யூதாவுடன் கடவுள் செய்த உடன்படிக்கையின் மாறாநிலையைச் சுட்டிக்காட்டும் செய்தியில் புதைந்திருக்கும் தகவல் ஏகாதிபத்தியம் பற்றியது. ஒரு பேரரசை விடுத்து மற்றொரு பேரரசை எழும்பச் செய்வதுதான் இதன் உள்நோக்கம்.

இங்கே பிரச்சினை என்னவென்றால், மரியானை வர்ணிக்கப் பாவிக்கப்பட்ட பதம். ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனப் புத்தகத்தில் 'இளம் பெண்' எனும் வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 'அல்மா (almah)' என்ற எபிரேயச் சொல் 'திருமணத்துக்குத் தகுதியான இளம்பெண்' என்று பொருள்படுவது. அவளுடைய பாலியல் நிலையை அல்ல, அவளுடைய வயதையே அது குறிக்கிறது. ஆனால், இது ஐயந்திரிபற 'கன்னி'யைக் குறிக்காது. கன்னி என்பதற்கு எபிரேயச் சொல்லான பெத்துலா (betulah) இங்கே உபயோகிக்கப்படவில்லை. எபிரேய வேதத்தின் பழைய கிரேக்க செப்துவாஜிண்ட் (Septuagint) மொழிபெயர்ப்பில் 'கன்னி' என்று பொருள்படும் பார்த்தெனோஸ் (parthenos) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டதால், புதிய ஏற்பாட்டில், மத்தேயு 1:22-23இல், ஏசாயா 7:14இன் வசனத்துக்கு இயேசுவின் கன்னிப் பிறப்புக்கான

தீர்க்கதரிசனம் என்று பொருள்கொள்ளப்பட்டது. அத்துடன் இது மனித வரலாற்றில் விவிலிய கடவுளின் தெய்வீகத் தலையீட்டையும், அவர் தன் மக்களுடன் இருக்கிறார் என்ற உறுதியான நிலைப்பாட்டையும் வலியுறுத்துகிறது. அத்துடன் பழைய ஏற்பாட்டையும் புதிய ஏற்பாட்டையும் இது ஒருங்கிணைக்கிறது.

திருச்சபை தீர்மானித்த புனித நூற்றொகுப்பைவிடத் தள்ளுபடி ஆகமங்களில்தான் கன்னிப் பிறப்புச் சம்பவங்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் யாக்கோபின் 'நற்செய்தி', 'பிலிப்புவின் நற்செய்தி' ஆகிய 'ஞான சுவிசேஷங்கள் (Gnostic Gospels)' முக்கியமானவை. ஞான எழுத்துக்கள் என்று பொதுவாக அடையாளம் காணப்படும் முக்கியமான படைப்புகள் குறைந்தது 20-30 உள்ளன. இவை திருச்சபை அங்கீகரித்த பெருநூல்திரட்டில் இல்லை. இது 'ஞான (gnosis)' என்ற வார்த்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஞான நற்செய்திகள் என்பவை ஆன்மிக அறிவையும் விழிப்புணர்வுகளையும் உணர்த்தும் என்று சொல்லும் வழி ஆகும்.

இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த யாக்கோபின் நற்செய்தியில் காணப்படும் கன்னிப் பிறப்புக் கதை, இந்திய புரணங்களில் வரும் மர்யஜாலக் கதைகளை அறிவியல் கட்டுரைகள் போல் தோன்ற வைக்கும்; ஏதோ சந்திரயான் 3 விண்கலத்தை சந்திரனுக்கு அனுப்பிய இந்திய அறிவியல் குழுவினரால் படிக்கும் விஞ்ஞான இதழுக்கு எழுதப்பட்ட அறிவியல் கட்டுரைகள் போல் தோன்ற வைக்கும்.

இயேசு பிறந்த தருணத்தைப் பரபரப்புணர்வுடன் முன்வைக்கும் வர்ணிப்பு யாக்கோப்பின் நற்செய்தியில் இருக்கிறது:

“உலகம் திடீரெனச் சுழலாமல் நின்றுவிடுகிறது; பறவைகள் வானில் உறைந்துவிடுகின்றன; ஒரு மேய்ப்பனின் கை நிலைநிற்கிறது; நட்சத்திரங்கள் ஓய்ந்து நிற்கின்றன; ஒரு பெண் வருகை தருகிறாள்; மரியாள் உண்மையில் கன்னியா என்பதை நம்ப முடியாமல், மரியாளின் கருப்பை வாய்க்குள் அவள் தன் விரலை நுழைக்கத் துணிகிறாள். அவளது கை உடனடியாக எரிந்து விழுகிறது. “அச்சோ,” என்று அவள் பரிதவிக்கிறாள்.” (19:3-4).

கிறிஸ்தவ சபைகளின் தொடக்க நாள்களிலேயே கன்னிப் பிறப்பு பற்றிய சந்தேகங்கள் இருந்தன. மரியாள் பரிசுத்த ஆவியால் உடல்நீதியாகக் கருவுறவில்லை என்று பிலிப்புவின் நற்செய்தி கூறுகிறது. யானைமுக விநாயகரே உலகில் முதன்முதல் ஓட்டுறுப்பு அறுவை சிகிச்சைக்கு (plastic surgery) உள்ளானவர் என்று நரேந்திர மோடி பாணியில் உணர்ச்சிவசப்பட்டு, இயேசுவை முதலாவது சோதனைக் குழாய் குழந்தை என்று அவர்கள் கொண்டாடவில்லை. இந்தப் பிறப்பை அவர்கள் உருவகமாக எடுத்துக்கொண்டார்கள்: பிலிப்புவின் நற்செய்தியில் வரும் அந்த வசனம்: “சிலர் சொன்னார்கள், மரியாள் பரிசுத்த ஆவியால் கருவுற்றாள் என்று. அவர்கள் தவறாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. எப்போது ஒரு பெண், ஒரு பெண்ணால் கருவுற்றாள்?” (பிலிப் நற்செய்தி 17:3-11) நீங்கள் வாசித்த இந்தக் கடைசி வரி ஏதோ ‘பராசக்தி’ படத்தில் வரும் “எந்தக் காலத்திலடா அம்பாள் பேசினாள்?” போல் தோன்றும்.

இதே பிலிப்பு நற்செய்தியில் மரபுவாத கிறிஸ்தவர்களுக்கு மனஞ்சலிக்கவைக்கும் சர்ச்சைக்குரிய இன்னும் ஒரு வசனம் உள்ளது. அதில் இயேசு தனது சிஷ்யையான மரியாளுக்கு முத்தம் கொடுத்ததாகக் கூறப்படுகிறது (58:1-3). இதையும் கவனிக்க வேண்டும். யூத மரபின்படி கன்னிப்பிறப்பில் உருவான மேசியாதான் அந்த ஜனங்களுக்கு விமோசனத்தைக் கொடுப்பார்; அவர்களுக்கு விடுதலை தருவார் என்ற இறையியல் பாரம்பரியம் இல்லை. இது ஆரம்ப காலக் கிறிஸ்தவர்கள் உருவாக்கிய வேதவியல் மரபு.

கடைசியாக, இயேசுவின் பிறப்புக் கதைகளுடன் தொடர்புடைய நிகழ்வுகளில் முக்கியமானது, அவரது பிறந்தநாள். கிறிஸ்துமஸ் தினம் குறித்தும், கிறிஸ்தவர்களிடம் ஒரு திட்டவாட்டமான தேதியில்லை. மேற்குத் திருச்சபைகள் (கத்தோலிக்கர், சீர்திருத்த சபையினர்) டிசம்பர் 25 ஆம் தேதியை ஏற்றுக்கொண்ட நிலையில், கிழக்குத் திருச்சபைகள் முதலில் ஜனவரி 6 ஆம் திகதியில் இயேசுவின் பிறப்பையும், நினைவுகூரும் பண்டிகையான திருக்காட்சி நிகழ்வுநாளில் அவரின் திருமுழுக்கையும் கொண்டாடுகிறார்கள். இயேசு பிறந்து முந்தாறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் டிசம்பர் 25 அவரது பிறந்தநாள் ஆனது. இதை முறைப்படுத்தியவர் முதலாம் ஜூலியஸ் (ஆட்சி 337-352 பொதுயுகம்) என்ற போப்பாண்டவர். 4 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், டிசம்பர் 25 அன்று கிறிஸ்துமஸ் கொண்டாட்டம் உரோமானியப் பேரரசில் பரவலாக நிகழ்ந்தது.

இந்தப் பிறப்பு குளிர் காலத்தில் நடந்திருக்குமா என்ற கேள்வியும் உண்டு. ஏனெனில் இயேசு பிறந்த சேதி மேய்ப்பர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது என்கிறது லூக்கா 2:1-20. இது ஒரு வசந்த காலத்தில் அல்லது இலையுதிர் காலத்தில் நடந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில், மேய்ப்பர்கள் மார்கழிக் குளிரில் வெளியில் நடமாட வாய்ப்பில்லை. ஞானிகளின் வருகையை மத்தேயு 2:1-12 விவரிக்கிறது. ஆனால் ஆண்டு, திகதி குறிப்பிடவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, இயேசு கிறிஸ்து பொதுயுகத்தின் காலத்தின் முதலாம் ஆண்டில் பிறந்தவரல்ல; மாறாக, அவர் பொதுயுகம் 6 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் பொதுயுகம் 4 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடையில் (அவருக்கே முந்திய

காலத்தில்) பிறந்திருக்க வாய்ப்பு உள்ளது என்பது சரித்திர ஆசிரியர்களின் கணிப்பு. ஆகையால், கி.மு. மற்றும் கி.பி. என்ற காலப் பிரிவுகள் சரியான கணக்கீடுகளைக் குறிக்கா.

புதிய கிறிஸ்தவர்கள் பிற சமய பழக்கவழக்கங்களுக்கு மறுவிளக்கமளித்து அவற்றை கிறிஸ்தவ விழாக்களாகக் காலனியப்படுத்தினார்கள். கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தின் தெய்வீக நாட்டங்களுக்கும், அவர்கள் ரோமானிய உலகத்துடன் இணையும் நோக்கத்துக்கும் இந்த மாற்றங்கள் உதவின. அப்படித்தான் டிசம்பர் 25 இயேசுவின் பிறந்த நாளானது. இந்தக் கொண்டாட்டத்துக்குப் பின்னால் உரோமானிய வேளாண்மைத் தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பண்டிகையும், கைப்பற்றப்படாத கதிரவனின் பிறப்பு என்ற பண்டைய உரோமர் பெருவிழாவின் அடையாளப் பதிவுகளும் இருக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

கிறிஸ்து பிறந்த தொட்டில் மற்றும் அதில் பேசப்படும் மாடும் கழுதையும் நற்செய்திகளில் இல்லை. இவற்றை கிறிஸ்மஸ் வாழ்த்து அட்டையில் தான் காணலாம். ஆனால், தள்ளுபடி ஆகமங்கள் இவற்றைப் பதிவு செய்கின்றன. இவற்றுக்கு ஆதாரம் *The Infancy Gospel of James*. அதில் வரும் வசனம்: “நான் தரையைப் பார்த்தேன், தொழுவத்தை நோக்கித் தலைகுனிந்தபடி ஒரு மாடும் கழுதையுமாக இரண்டு விலங்குகள் நிற்பதைக் கண்டேன்” (ஜேம்ஸின் சிசுத்துவ நற்செய்தி, அத்தியாயம் 18:1-2). திருச்சபைகளில் இன்று காணப்படும் பிறப்புக் குடில், மாடு, கழுதை என்ற மரபை ஆரம்பித்தவர் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த உயிர்த்தியாகியான ஐஸ்டின் என்ற திருச்சபை தந்தை. திருச்சபை அன்னைகள் அப்போது இல்லை.

தொடக்ககால கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவின் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்துக்கு முதன்மை கொடுக்கவில்லை; அதற்குப் பதிலாக அவரது இறப்பு, உயிர்த்தெழில் மீதே அவர்கள் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்கள். நான்காம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர்தான் கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடத் தொடங்கினார்கள். கிறிஸ்துவை முதல் முதலாகப் புறஜாதியினருக்கு அறிவித்த பவுல் பட்டாசு கொளுத்தி கிறிஸ்மஸ்

கொண்டாடியதாகத் தெரியவில்லை. அவர் இயேசுவை தட்டையான மொழியில் அறிமுகப்படுத்தினார். பவுலின் வார்த்தைளில்: “நாங்களோ சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறோம்” (1 கொரிந்தியர் 1:23).

கிறிஸ்துமஸ் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டாடப்படவில்லை. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டனில் முதலாம் எலிசபெத் அரசி காலத்துச் சீர்திருத்தம் அரைகுறையானது என்று கருதிய கிறிஸ்தவ பரிசுத்தவாதிகள் (Puritans) கிறிஸ்மஸ் வேதபூர்வமற்றது என்று நிராகரித்தனர். 1647 முதல் 1660 வரை இங்கிலாந்திலும், பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு உட்பட்ட அமெரிக்கக் காலனிகளின் சில பகுதிகளிலும் கிறிஸ்துமஸ் தடைசெய்யப்பட்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தக் கொண்டாட்டம் மறுபிறவி எடுத்தது. அதற்குக் காரணம் சார்ல்ஸ் டிக்கன்ஸின் நாவலான *A Christmas Carol* (1843). பெருந்தன்மையையும், நல்ல மகிழ்ச்சியை வலியுறுத்தும் குடும்பத்தையும் மையமாகக் கொண்ட விடுமுறையாக கிறிஸ்துமஸ் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இன்று இந்த விழாக்கள் விசுவாசிகளின் பக்தியை விருத்தியடையச் செய்யுமோ தெரியாது. ஆனால், வெதுப்பக் கூட்டுஸ்தாபன பங்குதார்களின் ஆதாயத்தை இது பெருக்குதல் திண்ணம்.

இந்தக் கட்டுரையிலிருந்து விடுபட முன்னம் இங்கே சொல்லப்பட்டவை பற்றிச் சில தனிப்பட்ட கருத்துகள்: நற்செய்திகளில் உள்ள வேறுபட்ட பார்வைகளை ஒரே சமதளத்தில் இணைப்பது கடினம். இந்த வித்தியாசங்கள் நாங்கள் சோம்பறித்தனமாக நினைப்பது போல் வெறும் முரண்பாடுகள் அல்ல. நம்மை இவை குணப்படுத்துவதும் இல்லை. நற்செய்தி யாருக்கு எழுதப்பட்டதோ அவர்களின் இறையியல், அரசியல், திருச்சபைத் தேவைகள், எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்றவாறு வடிவமைக்கப்பட்டவை. இன்னும் மனம்திருந்தாத யூதர்களைக் கவர்வதற்காக, அவர்களின் எபிரேய வேதங்களிலிருந்து உதாரணங்களைக் காட்டி இயேசுதான் அவர்கள் எதிர்பார்த்த மேசியா என்று நிறுவ முயன்றார் மத்தேயு. புறஜாதியர்களுக்காக எழுதினார் லூக்கா. ஆகையால், பழைய ஏற்பாட்டில் அவர் அதிகம் மெனக்கடவில்லை. இயேசுவின் உவமைகளையும் பழமொழிகளையும்

அதிகம் சேர்த்துக் கொண்டார்.

இந்தக் கிறிஸ்து பிறப்புக் கதைகளை கிரீக்கோ-உரோமாமனிய சமுதாய இன அடையாளத்தின் பின்னணியில், குறிப்பாக குடிவழிப்பட்டியலின் (genealogy) பின்னணியில் பார்க்க வேண்டும். கிரீக்கோ-உரோமாமனிய காலத்தில், ஆட்சியுரிமையை நிறுவுவதற்கும், நமது தமிழ்ப்பட வீரகுர கதாநாயகன் பாணியில் அதிபலம்வாய்ந்த கற்பனைச் சிறப்புமிக்க பூர்வீகத்துடன் ஒருவரை இணைக்கவும் பிறப்புக் கதைகளும் மரபுரிமை வாதங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன. அது போலவே கன்னிப்பிறப்பும். இதனால்தான் இயேசு தாவீதின் பரம்பரையில் வந்தவர் என்பதை நிறுவ நற்செய்திகள் மும்முரம் கர்ட்டின. இன்றைய காலத்தில், மூதாதை மரபு வரலாறு ஒருவரின் குடும்ப மருத்துவ வரலாற்றை அல்லது இழந்த குடும்ப உறவுகளைக் கண்டறிய உதவியிருக்கிறது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, கல்யாணத் தரகர்களுக்கு சாதி பார்க்க உதவியிருக்கிறது. மதங்களின் கட்டுக்கதைகளை உருவாக்குபவர்கள் தங்கள் மத நிறுவனர்களை ஒரு பிரபுத்துவ அந்தஸ்துக்கு உயர்த்த முயல்கின்றனர். ஜேம்ஸ் நற்செய்தியில், மரியாளின் சமூக நிலையை உயர்த்துவதற்காக, அவரைப் பணக்கார யூதர்களான ஜோயாகிம்-அன்னாம் தம்பதிகளின் மகள் என்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்று இயேசுவை ஆராயும் விவிலிய அறிஞர்கள் இயேசு பெத்லஹேமில் பிறந்த கூற்றினை வரலாற்று உண்மையாக எடுத்துக்கொள்வதைவிட வரலாற்று நிகழ்வாகத் தோன்றும் ஓர் இறையியல் பாடமாக எடுத்துக்கொள்வதே ஒருவரின் இறையில் வாழ்வுக்கு ஆரோக்கியமானது என்று கூறுகிறார்கள். அதாவது, தாவீதின் வம்சாவளியில் ஒருவராக இயேசு இருந்தார் என்ற நம்பிக்கை, அவர் பெத்லஹேமில் பிறந்த கதையை உருவாக்க வழிவகுத்தது.

மாட்டுத் தொழுவத்தில் துயிலும் இயேசு திருச்சபைக்குத் தோதான, சொகுசான, பத்திரமான சாதனம். கிறிஸ்துவை ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களுக்கான வக்கீலாகவும், ஒடுக்குமுறை அமைப்புகளுக்குச் சவால் விடுக்கும் ஆசானாகவும், கலக நாயகனாகவும் சித்தரிப்பதைக் காட்டிலும், அவரை ஒரு

மிருதுவான, கனிவான சாதுவாகவும், பிறப்புக் கொட்டிலில் படுத்திருக்கும் பாலகனாகவும் விளம்பரப்படுத்தவே திருச்சபை விரும்புகிறது.

கன்னிப்பிறப்பு என்பது ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தின் உருவாக்கம்; பெண்களின் உடல்கள் அவர்களுக்குச் சொந்தமானவை அல்ல; அவர்களின் உடல்கள் மனிதகுலத்தின் நலன்காக்க, உயர்ந்த, புனிதமான, பயனுள்ள பங்கு வகிக்கவேண்டியவை; பெண்களின் உடல்கள் உலகுக்கே சொந்தமானவை; ஒரு பெண்ணுடைய வாழ்வின் முக்கிய நோக்கம் மனிதகுலத்திற்கு மதிப்புடைய கடமைகளைச் செய்யும் சிறந்த தாயாக விளங்குவதே!

அனைத்து மதங்களுக்கும் இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன: ஒன்று, ஆழமான, சில சமயங்களில் சலிப்பூட்டும் தத்துவச் சிந்தனைகள்; மற்றொன்று, சாதாரண மக்களின் நம்பிக்கையைப் பேணுவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட கதைகள். இப்பிறப்புக் கதைகளை நாம் இட்டுக்கட்டிய புராணங்களாகவே நோக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவம் பவுலின் வறண்ட இறையியலை மட்டும் நம்பியிருந்தால், உலகை ஆக்கிரமிக்கும் ஒரு மதமாகப் பரவியிருக்காது. கிருஷ்ணரின் சிக்கலான கீதை உரையைவிட அவருடைய பாலியப் பருவ லீலைகளே எம்மைப் பெரிதும் ஆட்கொள்கின்றன. சித்தார்த்தருக்கும் இது பொருந்தும். அவரது மெய்யியலைவிட அவர் சொன்ன தார்மீகக் கதைகளே அவரை புத்தர் ஆக்கியது.

ஒன்று மட்டும் நிச்சயம் இயேசு திரும்பி வந்தால், அவருடைய பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்கள் அவருக்கே புதிதாகவும் புதிதாகவும் இருக்கும். முக்கியமாக இந்த விழா நாள்களில் பாடப்படும் கரோல் பாடல்கள். இவற்றின் பெரும்பாலான மெட்டுக்கள் ஜெர்மன் சாராயத் தவறணையில் காம இச்சையைத் தூண்டும் பாடல்களிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டவை. அடுத்த தடவை “ஒப்பில்லா திரு இரா” என்ற வரிகளைக் கேட்கும்போது, அவை உங்களுக்கு வித்தியாசமாகத் தொனிக்கலாம்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

Thomas Hylland Eriksen

நோர்வேயின் முதன்மையான சமூக மானிடவியலாளர்! சர்வதேச ரீதியில் பங்களித்த கல்வியாளர்! வெகுஜன அறிவுஜீவி!!

அளவுகளும் விளைவுகளும் சார்ந்து நோக்கும் போது ஒரு கூட்டு ஆய்வுக் குழுவின் அடைவுகளுக்கு மேலானவையாக தனிமனிதனாகத் தோமஸ் எரிக்சனின் அடைவுகள் பெரியவை, தனித்துவமானவை. இந்தக் கருத்தும் மதிப்பீடும் நோர்வேயின் கல்வியியல், ஊடக, சமூக மட்டங்களில் மேலோங்கியுள்ளன.

நோர்வேயின் முதன்மைக் கல்வியாளர்களில் முக்கியமானவர் Thomas Hylland Eriksen. சமூக மானிடவியல்துறையைப் புதுப்பித்ததோடு, பல தசாப்தங்களாகச் சமூக விவாதங்களை வடிவமைத்த கல்வியியல், ஆய்வியல் ஆளுமையாகப் பரவலாக அறியப்பட்டவர். கடந்த நவம்பர் 27, தனது 62 வயதில் சுகயினம் காரணமாக இறந்துள்ளார்.

1980களிலிருந்து இறக்கும் வரையான நான்கு தசாப்தங்கள் நோர்வேயின் முதன்மையான சமூக ஆய்வாளர்களில் ஒருவராகவும் அதேவேளை நோர்வேக்கு அப்பாற் சர்வதேச ரீதியில் அறியப்பட்ட கல்வியாளராகவும் விளங்கியவர். பாடப்புத்தகங்கள், சமூக மானிடவியற் துறை ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்புகள், நாவல்கள் எனவாக 60 வரையான புத்தகங்களை எழுதிய பேராளுமை. அவருடைய பல புத்தகங்கள் 30 இற்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன.

நோர்வே தாண்டிச் சர்வதேச ரீதியில் அறியப்பட்ட மற்றும் கல்வியியற் பங்களிப்பினை வழங்கியிருக்கின்ற நோர்வேஜியர். கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாகப் புற்று நோயினாற் பாதிக்கப்பட்டுச் சிகிச்சை பெற்றுவந்த நிலையல் இறப்பு நேர்ந்துள்ளது.

தோமஸ் எரிக்சனின் சமூக மானிடவியல்துறை ஆய்வுகள், சமூக விவாதம், ஊடக மற்றும்

கல்வியியல், கருத்தியற் தளங்களிலான வகிபாகம் - எழுத்தாளராக, இலக்கியகர்த்தாவாக அவரது பங்களிப்புகள் மீதான ஒரு குறுக்குவெட்டுப் பார்வையாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

பரந்த சமூக அறிவாற்றல்

சமூக மானிடவியல்துறைக்கு அப்பால் வேறு துறைகளிலும் பரந்த சமூக அறிவுடையவர். ஊடகங்களில் நூற்றுக் கணக்கான கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். 1980களில் சூர்த்தஆவீஸ் (Gateavis) என்ற பெயருடைய புத்திரிகையில் எழுத்தாளராகவும் பணியாற்றியவர். தனது ஆய்வு மற்றும் அறிவூட்டல் செயற்பாடுகளுக்கான 'கல்வியாளர் விருதினை' 2019இல் பெற்றவர். உலகமயமாக்கல், தேசியவாதம், அடையாளம், சமூக அறிவியல், இனத்துவம், பன்மைத்துவம், பல்கலாசாரச் சமூகங்கள், சூழலியல், காலநிலை மாற்றம் ஆகிய துறைகளில் காத்திரமான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். மட்டுமல்லாது அவற்றை வெகுமக்கள் மத்தியில் எடுத்துச்சென்று அறிவூட்டுவதிலும் காத்திரமான பங்கினை ஆற்றியவர். சிறிய இடங்கள், பெரிய பிரச்சினைகள் (Small places big issues) என்ற அவர் எழுதிய பாடப்புத்தகம் 30 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்ன விடயதானங்களின் அறிவுசார், கோட்பாட்டு மற்றும் நடைமுறை

ஆகிவிட்டன. ஆனால் எரிக்கன் பழைய கல்வியியல் முகாமைச் சேர்ந்த 'வெகுஜன அறிவுஜீவி'யாக (Public intellectual) காலநீட்சி மிக்க பங்களிப்பினை வழங்கியவராவார்.

தோமஸ் ஜில்லாண்ட் எரிக்கனின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பலவற்றை வாசித்திருக்கின்றேன். அவர் தொகுத்த 'Flerkulturell forståelse - பல்கலாச்சாரப் புரிதல்' புத்தகம் பண்பாடு, அடையாள அரசியல், இன, மொழி, கலாச்சாரப் பன்மைத்துவம் தொடர்பான கட்டுரை ஒன்றிற்கான உசாத்துணையாக வாசித்துமிருக்கின்றேன். கொரோனோ காலப்பகுதியில் அவர் எழுதிய கட்டுரைகளில் இரண்டினைத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்திருக்கின்றேன். காக்கைச் சிறகினிலே, தினக்குரல் ஆகியவற்றில் அவை வெளிவந்துள்ளன.

1) கோவிட் -19: நோர்வேயின் எதிர்வினையும் 'நோர்டிக்' நம்பிக்கையின் ஜனநாயக முகமும்!

2) கொரோனா நெருக்கடி உலகை மீளமைக்கும் மாற்றத்திற்கான வாய்ப்பு? - ஒரு சமூக மானிடவியல் பார்வை! என்பவை அவ்விரு கட்டுரைகளின் தலைப்புகளாகும்.

பல்கலாச்சார புரிதல்: இன, தேசிய, மொழி அடையாளம்-பாகுபாடு- உரிமைகள்-

'பல்கலாச்சார புரிதல்' நூலிற் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்களால் எழுதப்பட்ட விரிவான கல்வியியல் கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இனத்துவ மற்றும் தேசிய அடையாளம், பாகுபாடு, உரிமைகள், மொழி, மற்றும் குறுக்குவெட்டுக்-கலாச்சார தொடர்பு உட்பட பல்வேறு தலைப்புகளை அந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது. அதிற் பல கட்டுரைகள் நோர்வேயில் வாழும் வெளிநாட்டுப் பின்னணியையுடைய பெரும் இனக்குழுமங்கள் பற்றி ஆழமாகவும் விரிவாகவும் பேசுகின்றன.

13 ஆய்வுக் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியுள்ள இந்நூலிற் தோமஸ் அவர்களின் நான்கு ஆய்வுகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. 'பல்லின சமூகம்', 'பல்லின சமூகங்களின் இணைவாக்கமும் உரித்துணர்ந்தலும்', 'அடையாளம்', கலாச்சாரம்-தொடர்பாடல்-அதிகாரம்' என்பன அவ்வாய்வுகளின் தலைப்புகளாகும். மேலும்

அம்சங்களையும் தகவல்களையும் அவை தொடர்பான விவாதங்களையும் வெகுமக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்ல ஊடகங்களுக்கு இவர் பெரிதும் உதவினார். ஊடகங்களும் இவரின் அறிவாற்றலை நன்கு பயன்படுத்தின.

'மறுமலர்ச்சி மனிதர்' - கருத்தியற் பங்களிப்பின் அரிசியற் பரிமாணம்

'தோமஸ் எப்பொழுதும் தன்னை விட மற்றவர்களிடம் அதிக அக்கணிற் கொண்டிருந்தார், வெளியுலகம் மற்றும் மனிதர்கள் சார்ந்த நிகழ்வுகளிற் தொடர்ந்து ஆர்வமாக இருந்தார்' என்று அவர்துணைவியார் காரி ஸ்ப்ஜெல்ட்னஸ் (Kari Spjeldnes) தோமஸ் இறந்த அன்று மாலை பேஸ்புக்கில் எழுதிய குறிப்பில் பகிர்ந்திருந்தார். அவரை ஒரு 'மறுமலர்ச்சி மனிதர்' என நண்பர்கள் சித்தரித்துள்ளனர். ஆழ்ந்த அறிவாற்றலும் செயல் வேகமுமுடையவர் என்பதும் அவர் குறித்துப் பரவலாக நிலவும் கருத்தும் அனுபவமுமாகும்.

பரந்த நோர்வேஜிய சமூகமும் நோர்வேயின் வெளிநாட்டுச் சமூகங்களும் உலகைப் புரிந்துகொள்வதற்கான எரிக்கனின் கருத்தியற் பங்களிப்பு முக்கியமான அரிசியற் செயற்பாடாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. பல கல்வியியல் சார் ஆய்வுத் துறைகள் தனித்தவையாகவும் குறுகியவையாகவும்

அந்நூலில் 'கலாசாரம், விழுமியங்கள், மனித உரிமைகள்' (Tore Lindholm), 'ஒடுக்குமுறையும் இனவாதமும்' (Olav Christensen), 'தேசமும் தேசியவாதமும்' (Øystein Sørensen), நோர்வேஜிய கலாசாரம்:கட்டுக்கதைகளும் யதார்த்தமும் (Halvard Vike), 'சாமர்கள்:தாழ்த்தப்பட்ட இனத்திலிருந்து பழங்குடிகள் நிலைக்கு' (Bente Puntervold Ba), 'நோர்வேயின் வெளிநாட்டவர்கள்' (Torunn Arntsen Sørheim), 'இருமொழிச் சூழல்' (Sunil Loona), இனத்துவ விழிப்புணர்வும் ஒருமைப்பாடும் (Arild Hovland) ஆகிய தலைப்புகளிலான ஆய்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

20ஆம் நூற்றாண்டு தேசிய கட்டுமான உருவாக்கத்தின் காலமாக இருந்தது. ஆனால் 21ஆம் நூற்றாண்டு பன்முகத்தன்மை மற்றும் இனத்துவப் பன்மைத்துவத்தின் காலமாக இருக்கும் என்பது மிகுந்த சாத்தியமானது. இனத்துவப் பன்மைத்துவம் எல்லாக் காலங்களிலும் நிலவிவந்த ஒன்றுதான் என்றாலும் சமீபத்திய தசாப்தங்களில் மட்டுமே பன்முகத்தன்மையை அங்கீகரிக்கும் மாதிரிகள் உருவாகியுள்ளதாக தோமஸ் எரிக்சன் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த புத்தகத்தின் முதல் பதிப்பு 1997இலும் இரண்டாவது பதிப்பு 2001இலும் வெளியாகியுள்ளது. பன்மைத்தன்மை சார்ந்த சில பின்னடைவுகள் நிகழ்ந்தாலும் உலகளாவிய ரீதியில் அது குறித்த சிந்தனை வளர்ச்சி தொடர்ந்துள்ளதோடு இனத்துவ மற்றும் கலாசாரப் பன்மைத்துவம் பல நாடுகளின் ஒரு இயல்பான பகுதியாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது என்றும் அந்நூலின் குறிப்பிடுகின்றார்.

நூலின் பிரதிபலிப்பும் பங்களிப்பும்

நோர்வேயிலும் இதுவிடயத்தில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இறுக்கமான புகலிடக் கோரிக்கை அரசியற் கொள்கைக்கு மத்தியிலுத் ஆண்டுதோறும் வெளிநாட்டவர்களின் வருகை நோர்வேயில் அதிகரித்துவந்துள்ளது (2001 தோமஸ் எழுதிய கருத்து என்ற கவனத்துடன் வாசிக்கவும்) இதனால் நோர்வேஜிய மூலக்கலாசாரமும் (பாரம்பரிய) மாறுதலுக்கு உட்பட்டு வருகின்றது. அதேவேளை நோர்வேஜியத் தனித்துவங்களைப் பேணுவதற்கான முன்னெடுப்புகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. பன்முகத்தன்மை, பல்லினத்துவம் என்பன

நோர்வேயின் அரசியல் விவாதங்களின் மையப்பொருளாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. இன்றும் தொடர்கின்றது.

ஒட்டுமொத்தமாக நோக்குகையில் இந்நூலின் கட்டுரைகள் நோர்வேயின் பரந்த மக்கள் சமூகத்தின் அங்கமாகவுள்ள இனக்குழுக்களைப் பற்றிய அறிவை வழங்குவது - அவர்களுக்கிடையிலான உறவை எளிதாகப் புரிந்துகொள்வது - சமூகத்தில் நிகழும் விசேட கலாசாரச் செயல்முறைகளை மேலும் நெருக்கமாகப் பார்ப்பது போன்றவற்றுக்கு பங்களிக்கும் வகையிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அவை. அன்றாட வாழ்விலும், வெவ்வேறு இன அல்லது கலாச்சாரப் பின்னணி கொண்ட மக்கள் சந்திக்கும் பிற சூழ்நிலைகளிலும் நடைமுறைப் பயன்மிகு உதவியாக அமையக்கூடிய கலாசாரப் புரிதல் குறித்த அணுகுமுறைகளை முன்மொழிவதும் இந்நூலின் நோக்கமாகும். பன்கலாசாரப் புரிதல் சார்ந்த சவால்கள் அரசியல் மற்றும் அறிதல் (சமூக அறிவியல்) சார் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன.

காலநிலை, பூமி வெப்பமடைதல் போன்ற பேசுபொருட்களைச் சமூக மானிடவியற் பாடவிதானத்திற்குள் மட்டுமல்லாமல் பொதுவெளி விவாதம், உடையாடல்களுக்குள்ளும் கொண்டுவந்ததில் இவருடைய பங்கு அளப்பெரியது. அவருடைய இறுதிப் புத்தகமான 'இழக்கக் கூடாதவை' (The Inalienable) பரவலான பரிந்துரைகளுக்கும் வாசிப்பிற்கும் உட்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஆண்டின் முன்கோடையில்; வெளிவந்த அந்தப்புத்தகம் கலாச்சார மற்றும் உயிரியற் பன்மைத்துவத்தினை வணிகமயமாக்கலின் அதிவேக வளர்ச்சி எவ்வாறு பாதிக்கின்றது என்பதைப் பேசுகின்றது.

கல்வி, எழுத்து, ஆய்வு, ஊடகம், நிறுவனம்

தோமஸ் எரிக்சன் 1981இல் ஒஸ்லோ பல்கலைக் கழகத்தில் தத்துவம், சமூகவியல் மற்றும் சமூக மானிடவியற் துறையில் பயின்றவர். ஒஸ்லோப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை முடித்த பின்னர் சமூக மானிடவியற் துறையில் கலாநிதிக் கற்கையை முடித்தார். 1970களின் மாணவர் எழுச்சிகள், மாற்றுப் பார்வை குறித்த எழுச்சி அவரது சமூக

மா னி ட வி ய ற் பா ர் வை யை
வடிவமைத்திருக்கின்றது.

'Gateavis' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் 1982-1988 காலப்பகுதியில் பணியாற்றியுள்ளார். கல்வியாளர், ஆய்வாளர், கருத்தாளர், எழுத்தாளர் என்ற பரிமாணங்களின் தொடக்கப்புள்ளியாக அவரது பொதுவாழ்வு பத்திரிகையாளர், பத்திரிகை ஆசிரியர் என்ற செயற்பாடு இருந்திருக்கின்றது. 1990 களிலும் 2000களிலும் பல்வேறு இதழ்களின் ஆசிரியராக இதழியற் துறையில் பணியாற்றிய அநுபவ நீட்சி அவருக்குண்டு. தொடர்ந்து அவர் 'Samtiden' ('சமகாலம்' இதழ், 1993-2001) எனும் சமூக பண்பாட்டு இதழின் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். மேலும் குறிப்பிட்ட சில காலம் (1993 - 1997) அவர் 'நோர்வேஜிய சமூக மாணிடவியல் இதழின்' (Norsk Antropologisk Tidsskrift) ஆசிரியராகப் பொறுப்புவகித்தார். ஐரோப்பிய ரீதியிலான சமூக மானுடவியல் செய்திமடலுக்கும் (European Association of Social Anthropology Newsletter - 'EASA') பொறுப்புவகித்தார். சமாதான ஆய்வுக்கான இதழ் (Journal of Peace Research (1994-1998), 'Ethnos' எனும் சர்வதேச சமூக மானுடவியல் இதழின் ஆசிரியராகவும் இருந்துள்ளார்.

இனத்துவ மற்றும் இரண்டு தேசியவாதங்கள்: ட்ரினிடாட் மற்றும் மொரிசியஸில் சமூக வகைப்பாடுகளும் சித்தாந்தத்தின் வலிமையும் (Ethnicity and Two Nationalisms. Social Classifications and the Power of Ideology in Trinidad and Mauritius) என்பது 1991இல் அவர் சமர்ப்பித்த கலாநிதி கற்கைநெறி ஆய்வுத் தலைப்பு. கலாநிதி ஆய்வுத் தலைப்பு பின்நாளில் அவரது தொடர்ச்சியானதும் குவிமைய ஆர்வத்திற்கும் ஈடுபாட்டுக்குமுரிய பேசுபொருளாக இனத்துவ அடையாளம், பல்லினக் கலாச்சாரம், உலகமயமாதல் என்பன ஆகுவதற்கான விதையை இட்டன எனலாம்.

'சமாதான முன்னெடுப்புகள் சார்ந்த நோர்வேஜிய நிறுவனத்தில் (Peace Research Institute Oslo - PRIO) ஆய்வாளராகப் (1990 - 1991) பணிபுரிந்துள்ளார். 1995 இல் அவரது 33வது வயதில் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அமெரிக்கா, பிரித்தானியா, ஸ்கன்டினேவியா உட்பட உலகின் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் வருகைதரு

விருந்தினராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். 2004 - 2010 காலப்பகுதியில், நவீன நோர்வேயின் பன்முகக் கலாச்சாரச் சிக்கல்களை ஆய்வு செய்த Culcom (Kulturell kompleksitet i det nye Norge- Cultural complexity in the new Norway) என்ற பல்துறை ஆய்வுத்திட்டத்தை வழிநடத்தினார்.

'நவீன சமூகங்களில் நாங்களும் அவர்களும்': திரினிடாட்டிலும் மொரிசியஸிலும் அவற்றுக்கு அப்பாலும் இனத்துவமும் தேசியவாதமும் - Us and Them in Modern Societies: Ethnicity and Nationalism in Trinidad, Mauritius and Beyond (1992) என்ற புத்தகம் 1991 சமர்ப்பித்த கலாநிதி ஆய்வினை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்டதாகும். இதில் இவ்விரு தேசியர்களின் இனக்குழு மற்றும் தேசியவாதம் ஒப்பீடு செய்யப்படுகிறது. தேசியவாதம் மற்றும் அடையாள அரசியல் சார் அம்சங்களின் கூர்மையான விமர்சகராகவும், சகிப்புத்தன்மை மற்றும் உலகமயமாக்கப்பட்ட பன்முகத்தன்மைக்கு ஆதரவாளராகவும் சமூக விவாதங்களிற் தன்னை அடையாளம் காட்டினார். சமூக விவாதங்களில் தேசியவாதம், அடையாள அரசியல் மூலோபாய உத்திகளின் ஆக்கபூர்வமான விமர்சகராகவும் - சகிப்புத்தன்மை மற்றும் உலகமதமுவிிய பன்முகத்தன்மையின் குரலாகவும் (பேச்சாளராகவும்) விளங்கினார்.

'இழக்கக் கூடாதவை: உலகளாவிய

**துருவமயப்படலிலிருந்து புதிய பன்மைத்துவத்தினை
நோக்கி**

தோமஸ் ஹைலண்ட் எரிக்சன் பன்மைத்துவம் தொடர்பான தனது ஆய்வினை 'இழக்கக் கூடாதவை/Det umistelige/ The inalienable' என்ற புத்தகத்தின் சாராம்சமாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார் என நோர்வேஜிய எழுத்தாளரும் இலக்கிய விமர்சகருமான தோம் ஏகிள் வர்வன் (Tom Egil Hverven) அந்நூல் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரையிற் (Klassekampen, 31.08.2024) குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். தோமஸ் எரிக்சனின் பெரும் எண்ணிக்கையிலான புத்தகப் பட்டியலை நோக்கும் போதுசில அம்சங்களை அடையாளம் காணமுடியும் என்கிறார் தோம் ஏகிள் வர்வன். மக்கள் குழுக்களினது கலப்பின்போது உருவாகும் ஒரு வகை

கிரியோல்' கலாச்சாரத்தில் (Creole culture) அவர் ஈர்க்கப்பட்டிருந்ததாகவும் தொம் ஏகின் வர்வன் குறிப்பிடுகின்றார். குறிப்பாக முந்நான் கொலனித்துவ சமூகங்கள் தொடர்பான எரிக்கனின் ஆய்வுகளில் அதனை அவதானிக்கலாம். இந்த ஈடுபாடு அவரது புதிய புத்தகமான 'இழக்கக் கூடாதவை: உலகளாவிய துருவமயப்படலிலிருந்து புதிய பன்மைத்துவத்தினை நோக்கி - The inalienable' : From Global Standardisation to New Diversities' இலும் தொடர்ந்திருப்பதையும் அவர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்:

புனைவாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள அப்புத்தகம் நீண்ட வரலாற்று மற்றும் சமூகமரபியல் பார்வைகளுக்கும் ஒரு குறுக்குவெட்டுப் பார்வைக்கும் இடையில் மாறிமாறிச் செல்கிறது. புத்தகத்தின் முதன்மை அம்சம் 1492 இல் கொலம்பஸ் மேற்கொண்ட அட்லாண்டிக் கடற்பயணத்தின் நீண்டகால விளைவுகளை மையப்படுத்தியுள்ளது. கொலனிமயப்படுத்தல், உலக வணிக எழுச்சி (அதிகரிப்பு) குறித்துப் பேசுகின்றது. தோமஸ் எரிக்கனுவடையதும் வேறு பலருடையதுமான ஆய்வுகளின் தொகுப்பாகவும் இந்நூலை நோக்கலாம் என்கிறார் னனன். குழலியல், இயற்கை சார் விடயங்களில் மாநிட சமுதாயம் ஒரு மாற்றமுடியாத விளிம்புநிலைகளை நோக்கி நகர்கின்றது என்பதற்கான எச்சரிக்கை வெளிப்படுகின்றது. துருவமுனைப்படுதலுக்கு எதிரான செயலணுகுமுறைகள் ஊடாக இயற்கை மற்றும் கலாச்சாரம் சார்ந்து மனித சமுதாயம் பன்மைத்துவத்தினைப் பாதுகாக்கும் தீர்வுகளைத் தேட முன்மொழிகின்றது.

2012-2017 ஐந்தாண்டுகள் தோமஸ் 'Overheating- அதிவெப்பமாதல்' எனும் ஆய்வுத்திட்டத்தை வழிநடத்தினார். இது உலகமயமாக்கலின் விளைவாக ஏற்பட்ட சுற்றுச்சூழல் நெருக்கடிகள், அசமத்துவ அதிகரிப்பு மற்றும் அடையாளச் சிக்கல்கள் பற்றியது. அதிவெப்பமாதலின் விளைவுகள் பல உதாரணங்களுடன் புதிய புத்தகத்தில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதேவேளை சாத்தியமான தீர்வுகள் தொடர்பான முன்மொழிவுகள் குறித்த சுட்டிக்காட்டல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

துருவமுனை பற்றிய உலகவரலாறு

புத்தகம் மூன்று முக்கிய பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. 'துருவமுனை பற்றிய உலகவரலாறு' எனும் பகுதியானது அரசு மற்றும் சந்தைப் பொருளாதாரம் ஆகிய இரண்டும் எவ்வாறு ஒற்றைப்பரிமாண இழுவை(அகழ்) இயந்திரங்களாகச் செயல்படுகின்றன என்பதை விவரிக்கிறது. இந்த இரண்டு சக்திகளின் விளைவாக இயற்கையிலும் கலாச்சாரத்திலும் நெகிழ்வுத்தன்மை இழக்கப்படுகிறது என்கிறார் எரிக்கன். ஏனெனில் புதிய நிலப்பரப்புகள் மற்றும் மக்கள் குழுக்கள் தொடர்ச்சியாகத் தேசிய அரசுகள் மற்றும் சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் நிலையான தேவைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. மானிடசமூக வரலாற்றில் இதுவரை இல்லாத ஒற்றைத்தன்மையின் பேரிறுக்கத்தை முதலாவது பகுதி விபரிக்கின்றது.

அதிவெப்பமாதல்

இரண்டாவது பகுதி, '21 ஆம் நூற்றாண்டின் அதிவெப்பமாதல்' பற்றியது. 1991இற்குப் பிந்திய தொழில்நுட்ப- மற்றும் உலக வணிகமயமாதலின் பெருவளர்ச்சி பற்றியது. உலகம் அதிவேகமாக மாறுகின்ற புறநிலையில், மானிடம் எதை நோக்கி நகர்த்தப்படுகின்றது என்பது குறித்த கதையாடல்களை எழுப்புகின்றது இந்த அத்தியாயம். இந்தப் போக்கு கவர்ச்சிவாதம் (ஜனரஞ்சகவாதம்) மற்றும் அடிப்படைவாதத்திற்கு (Populism and fundamentalism) அடித்தளமாக அமைகிறது. பல எழுத்தாளர்கள் 1991இனை ஒரு முக்கிய ஆண்டாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அதாவது சோவியத் ஒன்றியம் மற்றும் சோசலிச உத்திகளின் வீழ்ச்சியாக மதிப்பிடப்படுகின்ற காலம் அது. அவர்களில் ஒருவர் மார்க்சிய வரலாற்றாளர் எரிக் ஹோப்ஸ்பாம் (Eric Hobsbawm) அடிப்படைவாதத்தின் காலம் (The Age of Extremism) என்ற புத்தகத்தில் அதனைக் குறிப்பிடுகின்றார். தோமஸ் எரிக்கன் வேறு ஒரு பார்வையை முன்வைக்கின்றார். அவர் இடதுசாரிகளின் அசமத்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு இயற்கை மற்றும் கலாச்சார பன்மைத்துவத்திற்கான சூழலியற் கட்சிகளின் போராட்டத்திற்கு அதிகமாக முன்னுரிமையைக் கொடுக்கவில்லை. இருப்பினும், 'The Inalienable'

புத்தகம் நோர்வேயின் இடதுசாரிய வட்டத்தின் குறைபாட்டினை வெளிக்காட்டுகின்றது. ஒரு முழுமையான இயற்கையும்; வாழ்வதற்கு உகந்த காலநிலையும் இல்லாமற்போகுமிடத்து பகிர்வதற்கான எதுவும் இருக்காது என்ற வாத்தத்தினை தோமஸ் எரிச்சன் முன்வைக்கின்றார்.

மாற்றுத் தெரிவுகள்

தோமஸ் தனது ஆய்வுகளின் முடிவுகளை 'பல மாற்றுத் தீர்வுகள் உள்ளன - There are many options' எனும் புத்தகத்தின் மூன்றாவது பகுதியிற் தொகுத்துள்ளார். பல மாற்றுத் தெரிவுகள் உள்ளன என்பது மார்கரெட் தட்சரின் 1980களின் 'மாற்றுத் தெரிவுகள் எதுவுமில்லை - There Is No Alternative' என்ற கூற்றிற்கு எதிரான முன்னிறுத்தலைக் கொண்டுள்ளது. நவதாராளவாதத்தின் துருவப்போக்கிற்கு எதிரான இயற்கை மற்றும் கலாச்சார பன்மைத்துவத்தினை மேம்படுத்துவதே எரிச்சனின் மாற்றுச் சிந்தனை வழியாகும். இயற்கை மற்றும் கலாசாரம் ஆகிய இரண்டினதும் பன்மைத்தன்மை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை என்று புத்தகத்தில் எரிச்சன் வலியுறுத்துகிறார். இவ்விரண்டையும் ஒன்றாகக் காண்பதன் மூலம், வேகமாக வளர்ந்து வரும் உலகமயமாக்கல் மானிடசமுதாயத்தைச் சுற்றி இறுக்கியுள்ள சுருக்கிலிருந்து இருந்து நாம் ஒரு வழியை கண்டடையலாம் என்று வலியுறுத்துகின்றார்.

இனவாதம் உலகின் அனைத்து மூலைமுடுக்குகளிலும் இனவாதம் வெளித்தெரியத் தொடங்கியிருக்கும் காலத்தில் இனநீதியின் (இனக்குழுக்களுக்கான நீதி) உரிமைமிகு குரலும் காலாட்படையுமான தோமஸ் எரிச்சனின் இறப்பு நிகழ்ந்திருக்கின்றது என நோர்வேயின் இனவாத எதிர்ப்பு மையத்தின் தலைவர் காலிட் சலீமி (Khalid Salimi) தனது அஞ்சலிக்குறிப்பில் (Klassekampen, 09.12.24) தெரிவித்துள்ளார்.

1990களிலிருந்து அதிகாரத்திற்கு எதிரான குரலாகவும், இனவாத எதிர்ப்புச் செயற்பாடுகளிலும் கருத்து ரீதியான குரலாக இயங்கிவந்துள்ளார். வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருத்தலையும் அதனை அங்கீகரித்தலையும் பன்மைத்துவத்தின்

முக்கியத்துவத்தினையும் சமூகநீதியையும் வலியுறுத்திய வெகுசில கல்வியாளர்களில் தோமஸ் எரிச்சன் முதன்மையானவர்.

புத்தாக்கப் படைப்புகளுக்கான உந்துதலும் வேகமும்

புத்தாக்கப் படைப்புகளுக்கான அவரது உந்துசக்தியும் வேட்கையும் அதித ஆற்றலுடன் வெளிப்பட்டன. எழுத்தாளராக மிகுந்த படைப்பாற்றலுடன் புத்தகங்களை வெளிக்கொணர்ந்தார், பல நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வுக்கட்டுரைகள், கருத்துப் பத்திகள், விவாதக் கட்டுரைகளைப் பல்வேறு ஊடகங்களில் எழுதினார். கல்வியியல், ஆய்வு, எழுத்தாளர் என்ற பரிமாணங்களைத் தாண்டி கலை இலக்கியத்திலும் அவரது ஆர்வமும் ஈடுபாடும் இருந்தது. கலை சார்ந்து அவர் வாத்திய இசைக் கலைஞர், இலக்கியம் சார்ந்து அபுனைவு, புனைவுகளை எழுதியிருக்கின்றார். 1999 இல் 'கடைசி நாட்களின் அதிஷ்டசாலிகள்' எனும் நாவலையும் 2012இல் 'பாரன்குவிளாவுக்கான பாதை' எனும் நாவலையும் எழுதியுள்ளார்.

பேசுவது, எழுதுவது கருத்தாடுவது, ஆய்வுசெய்வது போன்ற தொழில்முறைப் பன்மைத்துவ ஆளுமையைத் தாண்டி, ஒரு மனிதராகவும் பன்மைத்துவ இயல்புகளைக் கொண்டிருந்தவர் என அவரைப் பற்றிய நினைவஞ்சலிக் குறிப்புகளிற் பலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். குடும்பம், நண்பர்களுடனான வாழ்விற் பற்றுக் கொண்டிருந்ததோடு, கொண்டாட்டங்களில் பங்குபற்றுவதில் விருப்பம் கொண்ட மனிதராக இருந்திருக்கின்றார்.

உசாத்துணை

- Flerkulturell forståelse | Thomas Hylland Eriksen (red.) | Universitetsforlaget
- Det umistelige: Fra global ensretting til et nytt mangfold | Aschehoug
- Forskning.no
- 'Dilemmaer i kø' | Tom Egil Hverven | Klassekampen, 31.08.2024
- Av en annen målestokk | Jon Rognlien (Editorial secretary, Gateavisa 1979-1983) | Klassekampen, 30.11.2024

சிரியாவில் பறிபோகும் குர்திஷ் நிலம்! துருக்கியின் ஆக்கிரமிப்பு எல்லை மீறுகிறதா ?

இப்போது சிரியாவில் குர்திஷ் மக்கள் தம் வசமுள்ள சுயாட்சி அதிகார பிரதேசத்தை பாதுகாக்க முயல்கின்றனர். ஆனால் துருக்கியின் ஆக்கிரமிப்பு தொடருமானால், குர்திஷ்தான் மக்களின் நாடு காவு வாங்கப்படும் கனவு தேசமாகவே மாறும். ஈராக், ஈரான், சிரியா, துருக்கி நாடுகளுக்குள் ஆயிரம் பகைமை போட்டியிருந்தாலும், குர்திஷ்தான் என்கிற ஒரு அரசு உருவாகிவிடக் கூடாது என்பதில் இந்நாடுகள் ஒத்த கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது உண்மைதான்.

சிரியாவில் வீழ்ச்சியுற்ற அசாத் ஆட்சியின் பின்னர், சிரியாவில் வாழும் குர்திஷ் மக்கள் எதிர்காலத்தில் இழக்க நேரிடுபவை இன்னும் அதிகம் என்பதை காணக் கூடியதாக உள்ளது. அவர்களின் சுயாட்சி முதல் தங்கள் சமூகங்களின் பாதுகாப்பு வரை மிகவும் முக்கியமானவற்றை இழக்கிறார்கள் என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

அசாத் ஆட்சியின் பின்னர் முதன்மையான பயனாளிகளாக இஸ்ரேலும் துருக்கியும் என்றே ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

தாயகம் இல்லாத குர்திஷ் மக்கள்

மத்திய கிழக்கில் பாரம்பரியமாகவே வாழ்ந்து வரும் இனமான குர்திஷ் மக்கள் (Kurdish) தென்கிழக்கு துருக்கி, வட கிழக்கு சிரியா, வட ஈராக், வடமேற்கு ஈரான், தென்மேற்கு ஆர்மேனியா ஆகிய பகுதிகளில் அதிகம் வாழ்கின்றனர். ஆயினும் தாயகம் இல்லாத மிகப்பெரிய இனக்குழுவான குர்திஷ் மக்கள் துருக்கியிலும், சிரியாவிலும் பிற இடங்களிலும் நீண்டகாலமாக துன்புறுத்தலை எதிர்கொண்டுள்ளனர். ஐந்து நாடுகளில் சிதறி வாழும் குர்திஷ் மக்களின், பேரிடியாக ஐந்து நாடுகளிலுமே அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்ட இனமாக கருதப்படுகின்றனர். இதன் விளைவாக

விடுதலை போராட்டத்திற்கும் தள்ளப்பட்டார்கள். ஈராக், ஈரான், சிரியா, துருக்கி நாடுகளுக்குள் ஆயிரம் பகைமை போட்டியிருந்தாலும், குர்திஷ்தான் என்கிற ஒரு அரசு உருவாகிவிடக் கூடாது என்பதில் இந்நாடுகள் ஒத்த கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது உண்மைதான். 2011 இல் சிரியாவின் உள்நாட்டுப் போர் வெடித்த பிறகு, நவம்பர் 2103 இல் குர்திஷ் படைகள் வடகிழக்கு சிரியாவின் சில பகுதிகளில் சுயாட்சியை அறிவித்தன. அங்கு அவர்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். சுமார் 30 மில்லியன் குர்திஷ் மக்கள் வடக்கு ஈராக், மேற்கு ஈரான், வடக்கு சிரியாவில் பரவி உள்ளனர். மேலும் துருக்கியின் மக்கள் தொகையில் சுமார் 18% பேர் உள்ளனர்.

ஐந்து நாடுகளில் சிதறிய குர்திஷ்தான்

குர்திஷ்தான் தாயகமானது ஈராக், ஈரான், சிரியா, துருக்கி, ஆர்மேனிய நாடுகளுக்குள் ஒவ்வொன்றுடனும் இணைந்தவாறு, அந்தந்த நாடுகளின் எல்லைப் பகுதிகளிலேயே அமைந்திருக்கின்றன. குர்திஷ் மக்கள் வாழும் இந்த மலைப்பகுதிகளை இணைத்து 'குர்திஷ்தான்' எனும் தனிநாடு காண விரும்புகிறார்கள்.

குர்திஷ்தான் தாயகமானது ஈராக், ஈரான், சிரியா, துருக்கி, ஆர்மேனிய நாடுகளுக்குள் ஒவ்வொன்றுடனும் இணைந்தவாறு, அந்தந்த நாடுகளின் எல்லைப் பகுதிகளிலேயே அமைந்திருக்கின்றன. குர்திஷ் மக்கள் வாழும் இந்த மலைப்பகுதிகளை இணைத்து 'குர்திஷ்தான்' எனும் தனிநாடு காண விரும்புகிறார்கள்.

முதலாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஒட்டோமான் சாம்ராஜ்யம் வீழ்ந்ததையடுத்து நடைபெற்ற 'வெர்சாய்ஸ்' சமாதான மாநாட்டில் குர்திஷ்தான் கோரிக்கை முதலில் முன்மொழியப்பட்டது. இதையடுத்து, முதலாம் உலகப்போரில் வெற்றிபெற்ற மேற்கத்திய கூட்டுப்படையினர் சுவிட்சர்லாந்தில் கூடி, 'செவ்ரெஸ் ஒப்பந்தம்' கொண்டுவந்தனர். 1920ல் கொண்டுவரப்பட்ட அந்த ஒப்பந்தத்தில், ஐந்து நாடுகளிலும் உள்ள பகுதிகளை சேர்க்காமல், துருக்கியில் மட்டும் உள்ள பகுதியில் 'குர்திஷ் தேசம்' ஒன்று உருவாக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

ஆனால், 1923ம் ஆண்டில் அமெரிக்கா, பிரிட்டன் நாடுகளுடன் கையெழுத்தான 'லாவ்சன்னை' ஒப்பந்தத்தின்படி நவீன துருக்கியின் எல்லைகள் வரையறுக்கப்பட்ட போது குர்திஷ் தேசம் உருவாக்கப்படவில்லை என்பது வரலாற்றின் மறைக்கப்பட்ட பக்கங்களாகும்.

அசாத் வீழ்ச்சியின் பின் குர்திஷ் மக்கள்

சிரியாவுடன் கிட்டத்தட்ட 900 கிலோமீட்டர் எல்லையைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் துருக்கி, அசாத் ஆட்சியின் நீண்டகால எதிர்ப்பாளராகவும், சுன்னி ஜிஹாதி பிரிவுகள் உட்பட ஆயுதக் குழுக்களின் முதன்மை ஆதரவாளராகவும் இருந்து வந்துள்ளது.

2016 முதல், துருக்கி தனது எல்லையில் ஒரு தன்னாட்சி குர்திஷ் பிராந்தியத்தை உருவாக்குவதைத் தடுக்கும் நோக்கத்துடன் குர்திஷ் மக்களைக் குறிவைத்து சிரியாவில் பல இராணுவ நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கி நடத்தியது.

2019 ஆம் ஆண்டில், சிரியாவுடனான தனது எல்லையில் 30 கிலோமீட்டர் இடையக பாதுகாப்பு வலயத்தை உருவாக்க துருக்கி

முயற்சித்து தோல்வியடைந்தது. பல ஆண்டுகளாக, எர்டோகன் அந்த தற்காப்புப் பகுதியை நிறுவுவதற்கான தனது திட்டங்களை பலமுறை முயற்சித்துள்ளார். தற்போது அசாத் வெளியேற்றப்பட்ட உடனேயே, அந்தத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக SDF கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள பகுதியைக் கைப்பற்ற துருக்கி ஆதரவுப் போராளிகள் நுழைந்தனர். துருக்கிய தாக்குதலுக்கு மத்தியில் சிரியாவின் குர்திஷ் மக்களுக்கு எதிர்காலம் நிச்சயமற்றதாக மாறியுள்ளது.

துருக்கியின் ஆக்கிரமிப்பு தாக்குதல்

டிசம்பர் 8 அன்று சிரிய ஜனாதிபதி பஷர் அல்-அசாத் வெளியேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து சிரியாவில் அதிகார வெற்றிடத்தை நிரப்ப உள்ளூர், பிராந்திய மற்றும் உலகளாவிய சக்திகளில் துருக்கி முதன்மையானது.

வடக்கு அட்லாண்டிக் ஒப்பந்த அமைப்பின் மூலம் அமெரிக்காவுடன் இராணுவக் கூட்டணியில் இருந்தாலும், சிரியாவில் துருக்கியின் முக்கிய இலக்கு, குர்திஷ் தலைமையிலான சிரிய ஜனநாயகப் படைகளை (SDF) அழிப்பதாகும். பல ஆண்டுகளாக, சிரியாவின் வடகிழக்கில் இஸ்லாமிய அரசை எதிர்த்துப் போராட அமெரிக்கப் படைகளுடன் SDF உழைத்துள்ளது. துருக்கியை தளமாகக் கொண்ட குர்திஷ்தான் தொழிலாளர் கட்சி - PKK இன் விரிவாக்கமாக SDF இன் சண்டைப் படையின் பெரும்பகுதியை உருவாக்கும் மக்கள் பாதுகாப்புப் பிரிவுகளாக YPGஐ துருக்கி பார்க்கிறது.

PKK பல தசாப்தங்களாக தென்கிழக்கு துருக்கியில் போராடி வருகிறது. அத்துடன் குர்திஷ் இன மக்களுக்கு அதிக சுயாட்சி மற்றும் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்து வருகிறது.

சிரிய தேசிய இராணுவம் -SNA

ஹயாத் தஹ்ரிர் அல்-ஷாம் - HTS, ஒரு சக்திவாய்ந்த இஸ்லாமியப் பிரிவின் தலைமையிலான கிளர்ச்சியாளர்கள், அசாத் ஆட்சியை வீழ்த்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். துருக்கியுடன் தொடர்புடைய மற்றொரு குழுவான 'சிரிய தேசிய இராணுவம்' - SNA, அந்த சண்டையில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. சிரியாவின் எதிர்காலத்தை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

துருக்கி ஆதரவு சிரிய இடைக்கால அரசாங்கம், சிரியாவில் ஒரு மாற்று அரசாங்கம் அமைக்க முயற்சி செய்கிறது. அசாத் அரசு எதிர்ப்பை ஒருங்கிணைப்பதற்கான முயற்சிகளின் ஒரு பகுதியாக 2017 இல் SNA ஐ நிறுவ துருக்கி உதவியது. துருக்கியினால் பயிற்சியளிக்கப்பட்ட, ஆயுதம் மற்றும் நிதியுதவி பெற்ற SNA, டிசம்பர் தொடக்கத்தில் சிரியப் படைகளிடமிருந்து சிரியாவின் இரண்டாவது பெரிய நகரமான அலெப்போவை மீண்டும் கைப்பற்ற HTS க்கு உதவியது. சிரியாவில் குர்திஷ் சுயாட்சிக்கான எந்தவொரு வாய்ப்புகளையும் நசுக்கும் முயற்சியில் SNA அங்காராவுடன் பூரண உடன்பாடு நிலையில் உள்ளது. SNA 2018, 2019 இல் குர்திஷ் படைகளுக்கு எதிரான துருக்கியுடன் ஆதரவு தாக்குதல்களில் பங்கேற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

குர்திஷ் மக்களுக்கு அமெரிக்காவின்

நிச்சயமற்ற ஆதரவு?

சிரியாவில் தற்போது புதிய அரசை உருவாக்குவது சிரியர்கள் எடுக்க வேண்டிய முடிவுகள் என்று அமெரிக்க வெளியுறவுத்துறை செயலர் ஆண்டனி பிளிங்கன் கூறியுள்ளார்.

சிரியாவில் போர் நிலைமைகள் மாறக்கூடிய நிலையில் இருப்பதால், குர்திஷ் படைகள் ஐ.எஸ்.க்கு எதிராக தொடர்ந்து போரிட அனுமதிக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தை துருக்கியுடன் விவாதித்ததாக பிளிங்கன் கூறினார். ஆனால் துருக்கி ஒரு பரந்த தாக்குதலுக்குத் தயாராகும் நிலையில், குர்திஷ் மக்களுக்கு அமெரிக்க ஆதரவின் எதிர்காலம் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. ஜனாதிபதியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட டொனால்ட் டிரம்ப் தனது முதல் பதவிக் காலத்தில், 2018 மற்றும் 2019 ஆம் ஆண்டு குர்திஷ் மக்களுக்கு

ஆதரவளிக்கும் அமெரிக்கப் படைகளைத் திரும்பப் பெற்றார்.

ஐ.எஸ்.க்கு எதிரான போரில்

குர்திஷ் பெஷ்மெர்கா படை

வடக்கு ஈராக்கில் ஐ.எஸ். தீவிரவாதிகளுக்கு எதிராக, ஈராக்கிய குர்திஷ்களான பெஷ்மெர்கா வீரர்கள் முன்னணியில் போரிட்டனர். 2013 ஆம் ஆண்டின் மத்தியில், தனது கட்டுப்பாட்டில் வடக்கு சிரியாவில் இருந்த எல்லைக்குள் மூன்று குர்திஷ் வாழ்பகுதிகளை ஐ.எஸ். ஜிகாதி குழுவினர் குறி வைத்தனர்.

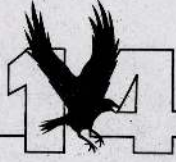
ஜூன் 2014ல் வடக்கு ஈராக்கில் ஐ.எஸ். தீவிரவாதிகள் முன்னேறியதும், அந்த நாட்டு குர்து மக்களைச் சர்ச்சைக்குள் இழுப்பதாக இருந்தது. ஈராக்கிய ராணுவத்தால் கைவிடப்பட்ட பகுதிகளுக்கு, தன்னாட்சி பெற்ற ஈராக்கில் குர்திஷ்தான் பிராந்தியத்தின் அரசாங்கம் தனது பெஷ்மெர்கா படைகளை அனுப்பி, ஐ.எஸ். தீவிரவாதிகளை விரட்டி அடித்தது.

அடக்கு முறைக்குள் குர்திஷ் மக்கள்

நீண்ட காலமாக தனி நாட்டிற்கான போராட்டங்களால் குர்திஷ் மக்கள் பல அடக்கு முறைக்கு உள்ளானார்கள். குர்திஷ் மக்களின் எழுச்சிகளை கட்டுப்படுத்த நினைத்த ஈராக்கின் அதிபர் சதாம் உசேன் ஈவு இரக்கமின்றி அம்மக்களை கொன்று குவித்தார்.

1988-ல் குர்திஷ் இன மக்கள் மீது நரம்புகளை செயலிழக்க வைத்துக் கொல்லும் அதிபயங்கர ரசாயன ஆயுதங்களையும் ஏவினார். சதாமின் எதிரியான ஈரானிலும் குர்திஷ் மக்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டனர். துருக்கி அரசாலும் குர்திஷ் மக்கள் கொலை செய்யப்பட்டு வருகிறார்கள். சிரியாவும் குர்திஷ் மக்களை ஒடுக்கிக்கொண்டே வருகிறது. இப்போது சிரியாவில் குர்திஷ் மக்கள் தம் வசமுள்ள சுயாட்சி அதிகார பிரதேசத்தை பாதுகாக்க முயல்கின்றனர். ஆனால் துருக்கியின் ஆக்கிரமிப்பு தொடருமானால், குர்திஷ்தான் மக்களின் நாடு காவு வாங்கப்படும் கனவு தேசமாகவே மாறும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

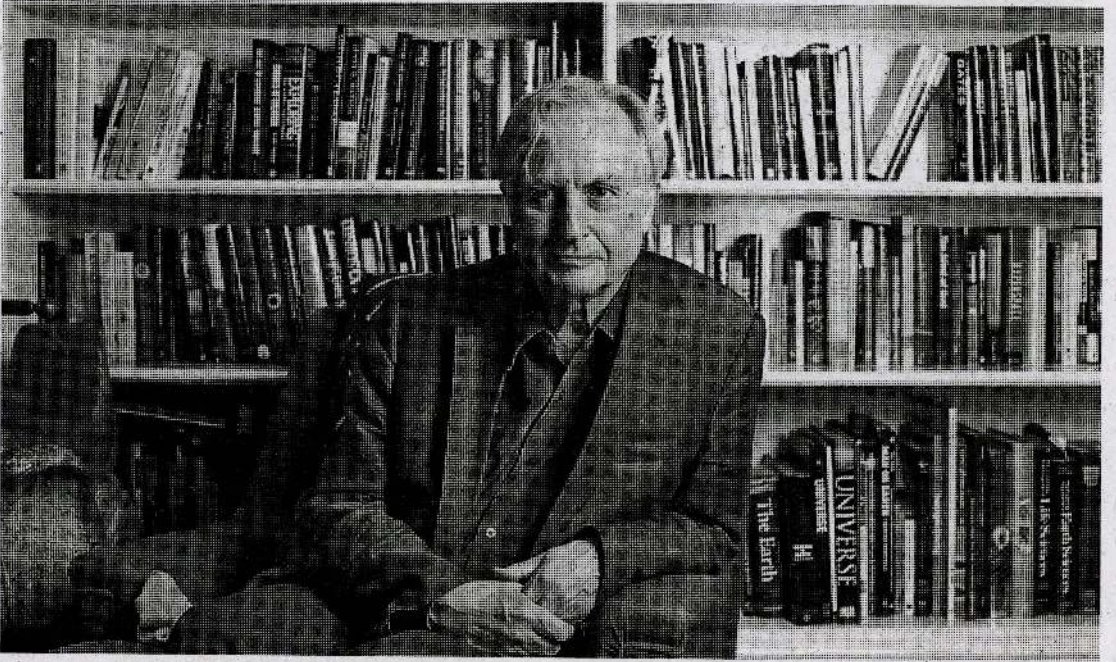

ரிச்சர்ட் டாக்கின்ஸ் நேர்காணல்

கேள்விகளைக் கேட்க அனுமதிக்காவிட்டால் நீங்கள் குழந்தைகளை
கொன்றுவிட்டீர்கள் என்று அர்த்தம்.

- ரிச்சர்ட் டாக்கின்ஸ்

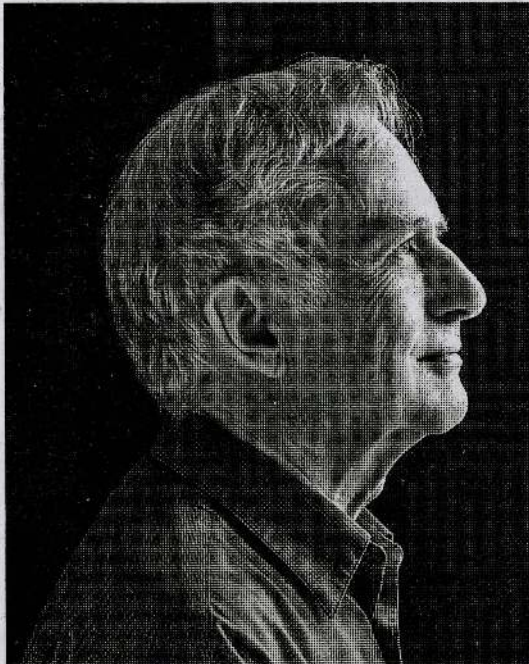
ரிச்சர்ட் டாக்கின்ஸ் உலகத்தின் தலை சிறந்த அறிஞர்களில் ஒருவர், பரிணாம உயிரியலாளர்
சோசலிசத்தின் நாத்திகத்தின் குரலாக செமல்படுபவர் அவர் பல்வேறு நூல்களின் ஆசிரியர்
குழந்தைகளுக்காக அவர் எழுதிய தி மேஜிக் ஆஃப் ரியாலிட்டி புத்தகம் வெளிவந்தபோது அவரிடம்
நிகழ்த்தப்பட்ட ஒரு நேர்காணல். லைட் ஸ்பீட் அறிவியல் இதற்காக இந்த உரையாடலை
நிகழ்த்தியது தமிழில் ஆயிஷா இரா நடராசன்.

கேள்வி: உங்களின் புதிய புத்தகம் தி மேஜிக் ஆஃப் ரியாலிட்டி
குழந்தைகளை இலக்காகக் கொண்ட ஒரு அறிவியல் நூல் இந்த
புத்தகத்திற்கு கான யோசனை எங்கிருந்து வந்தது?

பதில் : அறிவியல் ஒரு அற்புதம்.. அறிவியல் மிகமிக
முக்கியம் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் அறிவியலை
விட ஒரு பெரிய கவர்ச்சியோ அறிவியலை விட ஒரு
மாய யதார்த்தமும் இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை.

குழந்தைகளும் இளைஞர்களும் கூட அதிசயம்தான்.. குழந்தைகளுக்கு அறிவியல் புத்தகம் எழுதுவதை விட வேற எது சிறப்பானதாக இருக்க முடியும்? ஆனால் இது உண்மையில் பாடப் புத்தகம் போல் வந்து விடக்கூடாது என்பதில் நான் தெளிவாக இருந்தேன் இது எல்லா வயதினருக்குமான புத்தகமாகவும் இருக்க வேண்டும்.. என்று திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டேன்.. குழந்தைகளுக்காக நான் ஒரு புத்தகம் எழுத வேண்டும் என்பது என்னுடைய இணையரின் விருப்பம்..

கேள்வி : இந்த எல்லா தலைப்புகளுமே ஒரு கேள்வி போல இருக்கிறது அறிவியலை அதிகம் பேசாமல் புராணங்களைப் பற்றி அதிகம் பேசுகிறது என்று சொல்கிறார்களே?

பதில்: ஒவ்வொரு அத்தியாயமும் ஒரு கேள்வியால் தான் தொடங்கும் வானவில் என்றால் என்ன? நிலநடுக்கம் என்றால் என்ன? சூரியன் என்றால் என்ன? இப்படி கேள்விகளால் தான் குழந்தைகளை நாம் கவர முடியும்

அவர்களிடம் லட்சக்கணக்கான கேள்விகள் உள்ளன இந்த கேள்விகளையெல்லாம் அடக்குவதற்காகவே அவர்களை மதவாதிகளாக சிறு வயதிலேயே பெற்றோர்களும் சமூகமும் மாற்றி விடுகிறது. எல்லாவற்றையும் நீ கேள்வி கேட்க கூடாது கடவுள் இந்த பிரபஞ்சத்தை இயக்கி கொண்டிருக்கிறார் இந்த இயக்கும் சக்தியை எதிர்த்து கேள்வி கேட்பவனாக இருந்தால் நீ ஒரு சாத்தான் என்று குழந்தையை சபிக்கிறார்கள்.. ஆனால் அதையும் மீறி குழந்தைகள் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன.. நான் போகும் இடத்திலெல்லாம் குழந்தைகள் என்னிடம் கேட்கும் கேள்விகளைத் தொகுத்து அதை ஒரு மாய யதார்த்தவாத புராணம் வாத அம்சங்களுக்கு உட்படுத்தி இந்த புத்தகத்தை அவர்களுக்காக நான் படைத்து இருக்கிறேன் ... கேள்விக்கான பதில் சொல்லும் பாணியில் நான் புராணத்தை இணைத்து இருக்கிறேன் ஒவ்வொரு கேள்விக்குப் பின்னும் இருக்கின்ற புராண இதிகாச கட்டுக் கதைகளை கையாண்ட பிறகு உண்மையில் அது என்ன என்பதை நான் விளக்கியிருக்கிறேன் சூரியன் பற்றி கட்டுக்கதைகள் பூகம்பம் பற்றிய கட்டுக்கதைகள் இதையெல்லாம் நிச்சயமாக அறிவியல் இல்லை என்பதை குழந்தைகளுக்கு புரிய வைப்பதற்காக எளிய முறையில் என்னால் ஆன முயற்சியை நான் செய்து இருக்கிறேன்.

கடிதம் அதுதான் என்று நினைக்கிறேன்.. அந்நாட்களில் அவர் எனக்கு ஒரு வாசகர் கடிதம் எழுதினார் நாங்கள் இருவரும் சந்திப்பது என்று முடிவு செய்தோம் வடக்கு லண்டனில் உள்ள அவரது வீட்டில் மணியடித்ததும் அந்த பிரம்மாண்ட மனிதன் வாசலுக்கு வந்து என்னை வரவேற்றதும் நினைவிருக்கிறது அவர் பருமனாக இல்லை உயரமாக இருந்தார் ஆனால் அவர் பேசும் விஷயம் அனைத்துமே சிரிப்பை வரவழைப்பதாக இருந்தது அவரை சுற்றி இருந்தவர்கள் அனைவருமே நகைச்சுவை உணர்வு உடையவர்கள் இது என்னை ஆச்சரியப்படுத்தியது கேட்டுக்கொள்ள விரும்பினோம் ஒவ்வொரு முறையும் மேக்கிங் டாக் கேட்டுக்கொண்டே வெளிவரும் போதெல்லாம் எங்களுக்குள் குறிப்புகளை பரிமாறிக் கொள்வோம் இது மெல்ல மெல்ல நட்பாக மாறியது அவருடைய பாணியில் ஒரு புத்தகத்தை வடிவமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று குழந்தைகளுக்கான புத்தகத்தை நான் தேர்வு செய்தேன்.

அதை சாப்பிட விரும்பும் ஆட்களுக்காகவும் மட்டுமே பிரபஞ்சம் வளர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று ஒரு இடம் வரும்.. டக்ளஸ் ஆடம்ஸ் அந்த அத்தியாயத்தை இப்படி முடித்திருப்பார் ..அந்த விலங்குகளின் எண்ணிக்கையில் மனிதனும் அடங்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அயல் உயிரிகள் பெரிய விருந்துக்கு மனிதர்களை சமைத்துக் கொடுப்பார்கள்..

கேள்வி: மனிதர்களையும் சிம்பன்ஸி களையும் இனக்கலப்பு ஆக்குவது பற்றி சமீபத்தில் மிகக் கடுமையான எதிர்ப்பை நீங்கள் தெரிவித்திருந்தீர்கள்.. இது குறித்து சொல்லுங்கள்..

பதில்: பரிணாமவியலை கேலி செய்வதற்காக இப்படிப் பல புனைவுகளை கற்பனையாக எடுத்துவிடுகிறார்கள் ஒரு புனை கதையில் நீங்கள் அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை செய்யலாம் என்று நான் சொல்கிறேன் இது ஒரு சிறந்த கற்பனை மரபணு பொறியியல் பாதை இதற்கு எதிரானது நீங்கள் உண்மையில் அவர்களை இணைத்து சாதாரண முறையில் இனப்பெருக்கம் செய்யும் அளவிற்கு அவர்கள் நெருக்கமாக இல்லை ஒருவேளை ஒரு ஆய்வகத்தில் அவர்களுடைய மரபணுக்களை இணைத்து சோதனைக் குழாய் குழந்தையாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படலாம் அது ஜூராசிக் பூங்கா நாவலை போல தான் போய் முடியும். செத்த கொசுக்களிலிருந்து ரத்தத்தை வெளியேற்றும் யோசனையை அந்த படத்தின் மூலம் அந்த நாவலின் மூலம் நான் விரும்பி வாசித்தேன் அது புத்திசாலித்தனமானது ஆனால் மனிதனையும் சிம்பன்ஸியையும் இனச்சேர்க்கை செய்து பார்ப்பது என்பது உங்கள் வக்கிர புத்தியைத்தான் காட்டுகிறது.

கேள்வி: சரி அந்த ஜூராசிக் பார்க் விஷயத்தில் கொசுவிடம் இருந்து டி என் ஏ வை எடுப்பது என்பது உண்மையில் நம்ப முடியாததா..

பதில்: இதைத்தான் சொல்கிறேன் அறிவியலின் அடிப்படைகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் நம்மால் ஒரு அறிவியல் புனைகதையை நம்பி படைப்பாக்கமாக ஏற்க முடியும்.. ஆனால் அறிவியல் சாத்தியமில்லை.. அந்த டி என் ஏ அவ்வளவு வருடங்கள் வாழாது... 65 மில்லியன் ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன.. அப்படியே ஒரு டிஎன்ஏ கிடைத்தாலும் டைனோசரை வளர்ப்பது மிகவும் கடினமான பிரச்சினையாக இருக்கும்

ஆனால் அது ஒரு நியாயமான அறிவியல் புனைகதை இது அறிவியல் புனைகதை என்று நான் கருதிக் கொண்டு வாசிக்கும் பொழுது மிகவும் ரசிக்கிறேன் ஆனால் அப்படி கருதாத கற்பனைஅறிவியல் ஆகாது என் முன்வைக்கப்படும் பொழுது நான் கண்டிப்பாக அதை கடுமையாக எதிர்த்தே ஆக வேண்டும் அதுகுறித்து பிரச்சாரம் செய்வதும் அறிவியலுக்கு ஆதரவான அம்சம் தான்.

கேள்வி: உங்கள் இணையதளத்தில் மாற்று மூளை என்கிற ஒரு பகுதி உள்ளது அங்கு உங்கள் புத்தகங்களை வாசித்த பிறகு மதவெறியை விட்டு வெளியேறிய வாசகர்களின் கடிதங்கள் உள்ளன இந்த கடிதங்களில் பிரத்தியேகமாக ஏதாவது நினைவில் உள்ளதா?

பதில்: அவை அனைத்துமே வாசிக்கத் தகுந்தவை ஏராளமாக உள்ளன அவற்றில் பல சுவாரசியமானவை கடவுள் நம்பிக்கை மதம் சடங்குகள் போன்ற மாயை உடைத்தெறிந்து வெளியேறுபவர்கள் உண்மையான விடுதலை மனிதர்கள் ஆனால் அதே சமயம் மதத்திற்கு மக்களுக்கு எதிராக ஒரு தீவிர வெறியர்களாக அவர்கள் மாறவில்லை ஒரு நம்பிக்கை வாதத்திலிருந்து விடுபட்டு அறிவியல் வாதத்துக்கு வரும் ஒருவர் மன அடிப்படையில் மனித நேயம் மிக்கவராகவும் அனைவரையும் பார்த்து பொதுவான தளத்தில் .. அனைவருக்குமாக இயங்குபவராக மாறுகிறார்.. இத்தகைய மனிதர்கள் தான் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுக்கு தேவை. என்று நான் நம்புகிறேன் இத்தகைய சமூகத்தை உருவாக்குவதற்காக குழந்தைகளிடம் நான் பேச விரும்பினேன் அதன் வெளிப்பாடுதான் என்னுடைய தி மேஜிக் ஆஃப் ரியாலிட்டி புத்தகம்..

நன்றி: அறிவியல் பலகை

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

வட்டாரத்துக் கோடி

வட்டாரத்து வீட்டில்தான் தூங்காச்செட்டியின் மனைவி வரிசையாக ஐந்து ஆண் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தாள். சுற்றுவட்டாரப் பகுதிகளில் உள்ள பண்ணைகளோடு ஒப்பிடும்போது தூங்காச்செட்டியின் பண்ணை பெரிய பண்ணையாக மாறிவிட்டது.

முப்பது வருடங்கள் சடசடவென ஓடிப்போனது. தூங்காச்செட்டிக்கும், சங்கப் பள்ளருக்கும் லேசாகத் தரை நரைக்கத் தொடங்கி விட்டது. “நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் அறுவது வயசிக்குமாப்பா? அதுக்குள்ளயே கெழவனுகளாயிட்டமா?” என சங்கப் பள்ளரிடம் கிண்டலாக கேட்டார் தூங்காச்செட்டி. சங்கப் பள்ளருக்கு அதைப்பற்றிய நினைப்பு எதுவுமே தோன்றியதில்லை.

ஊருக்குள் பிள்ளையாருக்கு ஒரு கோயில், மாரியம்மனுக்கு ஒரு கோயில், கன்னிமார் தெய்வங்களுக்கு ஒரு கோயிலென பலப்பல புதிய கோயில்களை தூங்காச்செட்டியும், சங்கப் பள்ளரும் சேர்ந்து கட்டினார்கள்.

தூங்காச்செட்டிக்கு ஐந்து மகன்கள். ஐந்து மகன்களுக்கும் பெண் கொடுக்க போட்டி போட்டுக்கொண்டு பல பேர் வந்தாலும், சங்கப் பள்ளரைக் கலந்தாலோசித்துப் பொறுமையாக முடிவெடுத்தார். ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு மகனுக்குக் கல்யாணம் முடிந்தது. தோப்புப்பட்டி, எரியோடு, அம்மாப்பட்டி, அனியாப்பூர், நாடக்காப்பட்டி என எல்லாமே ஓரளவுக்குப் பெரும் பண்ணைகள். மகன்கள் கல்யாணத்தின் போது சங்கப் பள்ளர் செய்த சீர் வரிசைகளைத்தான் அடிக்கடி பெருமையாகச் சொல்வார் தூங்காச்செட்டி. ஐந்து

மருமகன்களில் நடு மருமகனுக்கு மட்டும் வாய்த்துக்கு அதிகம். சங்கப் பள்ளரைச் பற்றி தூங்காச்செட்டி ஏதாவது பெருமையாகச் சொன்னால், நொடித்துக்கொள்வாள். “எங்கப்பன் எப்பேர்ப்பட்ட மனுசந்தெரியுமா?” என அடிக்கொருதரம் பிறந்த வீட்டுப் பெருமையைப் பேசுவாள். தூங்காச்செட்டியின் மனைவி காத்தம்மா நாகுக்காகச் சொல்லிப் பார்த்தும் மருமகன் திருத்திக் கொள்ளவில்லை.

ஒவ்வொரு வருடமும் தைப்பொங்கல் நாளன்று, சங்கப் பள்ளரின் பண்ணைக்குப் போய்விடுவார் தூங்காச்செட்டி. முதல் நாள் வட்டாரத்திலிருந்து பொங்கல் சீர் என பச்சரிசி, பருப்பு, வெல்லம், வாழைப்பழம், தேங்காய் என மூன்று தட்டுகளில் எடுத்துச் செல்வார். மாட்டு வண்டியில் கரும்பு கட்டுக் கட்டாகப் போகும். வட்டாரத்திலிருந்து பொங்கல் சீர் வருகிறதென்றால், பள்ளத்தெருவே பரபரப்பாகிவிடும்.

சங்கப் பள்ளரின் பண்ணையில் பட்டிப் பொங்கல், தூங்காச்செட்டி வந்தபின்புதான் வைக்கத் தொடங்குவார்கள். தூங்காச்செட்டி வட்டாரத்து வீட்டில் வேக வேகமாகக் கிளம்பிக்கொண்டிருந்தார். “இத்தினி பேரு இருக்கீ! எங்காலுச் செருப்பக் காணோம். எங்க போச்சோ?” எனச் சத்தம் போட்டார். மருமகன்கள் நான்கு பேரும் பதறிப் போய்த் தேடியதில், கடைசி மருமகன் மேற்கு வாசல்ப்படியில் கிடந்ததைக் கண்டு எடுத்து வந்து கொடுத்தாள். வீட்டுக்குள் முடங்கிக் கிடந்த நடு மருமகன் “அப்பிட்யென்னதான் பள்ளத்தெருவுல ஆடுதோ? ஊர்ல எங்கப்பனெல்லாம் பள்ளு பறையையெல்லாம் தள்ளித்தான் வச்சிருப்பாக” எனச் முணுமுணுத்து யார் காதிலும் கேட்கவில்லை.

அது மட்டும் தூங்காச்செட்டி காதில் விழுந்திருந்தால், உயிரையே விட்டிருப்பார்.

செருப்பை மாட்டிக்கொண்டு கூட்டு வண்டியைக் கட்டி சங்கப் பள்ளரின் பட்டிக்கு ஓட்டச் சொன்னார். சங்கப் பள்ளரின் வீடு ஊருக்குள்ளிருந்தாலும், கிழக்கில் இருக்கும் கீழ்த்தோட்டத்தில்தான் பொங்கல் வைப்பது வழக்கம். தூங்காச்செட்டி சங்கப் பள்ளரின் பட்டிக்குப் போனதும், பெர்ங்கலுக்கான ஏற்பாடுகளை ஆரம்பித்தார்கள். சாமி கும்பிடும்போது “பட்டி பெருக வேணும், பால் பாணை பொங்க வேணும்” என மனதார வாழ்த்தினார் தூங்காச்செட்டி. அந்த வாழ்த்துக்காகத்தான் சங்கப் பள்ளரின் குடும்பமே காத்திருந்தது.

சாமி கும்பிடுதல் முடிந்ததும், மஞ்சளத்தி மரத்தினடியில் கட்டிலைப் போட்டு தூங்காச்செட்டியை அமரச் செய்தார் சங்கப் பள்ளர். “நீயும் வாப்பா! ஒரு சமாச்சாரம் ஒங்கிட்டச் சொல்லணும்” எனச் சங்கப் பள்ளரைக் கூப்பிட்டு உட்காரச் செய்தார்.

“இந்த வருசம் சித்திரை சாமி கும்புட்டுக்கு கெடா நேந்து வுடலாம்பனு இருக்கேன். முன்ன

புள்ளைகள்லாம் பொடுகளா இருந்துச்சு. இப்ப அல்லாருக்கும் கல்யாணம் முடிஞ்சு பேரப் புள்ளைகளும் வந்தாச்சு. சம்மந்தக்காரவுகள் சாமி கும்புட்டுக்குக் கூப்புட்டுட்டு விருந்து போடலேன்னா நல்லாவா இருக்கும்? ஒம் பசங்க மூணு பேருக்கும் குடும்பம் குட்டியின்னு ஆயிருச்சு. நீயும் சம்மந்தக்காரவுளுக்கு சிறப்பாச் செய்யணும்ல! அதான், ஆளுக்கு அஞ்சு கெடா நேந்து வுட்டராமுன்னு நெனைக்கிறேன். அல்லாச் செலவும் என்னுதுதான். நீ என்னப்பா சொல்ற?” எனக் கேட்டார் தூங்காச்செட்டி.

சங்கப் பள்ளருக்கு எப்போதுமே தூங்காச்செட்டி பிரியத்துக்குரியவர் என்பது இதனால்தான். “நீங்கசொல்றது நல்லதுன்னுதான் படுது. ஆனா, நா கெடா வெட்டறதுக்கு நீங்க செலவு பண்ணுனா நல்லாருக்காது. எங்க சம்மந்தக்காரவுளுக்கு நம்மளையப் பத்தித் தெரியாதுல்ல! எதுனாச்சும் பேசுப்பட்டாகன்னா வருத்தமாப் போயிரும். எஞ்செலவ நா பார்த்துக்கிறேன். நீங்க எதும் தப்பா நெனச்சுக்கக் கூடாது” என்றார்.

சங்கப் பள்ளர் சொல்வதிலும் ஒரு நியாயம் இருப்பதாகப் பட்டது. காலம் மாறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் சிலவற்றை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என நினைத்துக்கொண்டார் தூங்காச்செட்டி.

சங்கப் பள்ளர் தொடர்ந்தார். “அப்பறம் எனக்கு ரெண்டு மூணு ஆசை இருக்குது. இன்னமே ஒவ்வொரு வருசமும் சித்திரை சாமிகும்புடுக்குக் கெடா வெட்டறப்ப, ஒங்க வட்டாரத்துச் சனங்களுக்குன்னு நா தனியா ஒரு கெடா வெட்டிச் சோறு போடணும். அதெ ஒங்க சொந்த பந்தமெல்லாம் மனங்கோணாம வந்து சாப்புட்டாத்தான் எம் மனசு நெறையும். இது நம்ம காலத்தோட முடிஞ்சிரக் கூடாது. வட்டாரம் உள்ள வரைக்கும் இதுல எந்த மாத்தமுமில்லா நடக்கணும். அதுக்கு நீங்க வாக்கு குடுத்தாப் போதும்” எனச் சொன்னதும், சிரித்தார் தூங்காச்செட்டி.

“ஒங்க வுட்ல நா கை நனைக்கிற மாதிரி எம் புள்ளைகளும், மருமக, பேரப்புள்ளைகளும் நனைக்காதுன்னு நெனைக்கிறியாப்பா? அப்படியெல்லாம் யோசிக்க வேணாம். கெழக்கால எந்திரிக்கிற சூரியன் என்னிக்கி

நெரந்தரமா இல்லாமப் போவுதோ
அதுவரைக்கும் எம் மக்க, ஒங்க வூடல் கை
நனைப்பாக. போதுமா?" என்றார்
தூங்காச்செட்டி.

இதைக் கேட்டதும் சட்டென் எழுந்து
தூங்காச்செட்டியின் கைகளை இறுகப்
பிடித்தார் சங்கப் பள்ளர். கண்கள் லேசாகக்
கலங்கின. துண்டால் கண்களைத்
துடைத்துக்கொண்டு மீண்டும் பேச்சைத்
தொடர்ந்தார்.

"நாம பாத்து உண்டாக்கின இந்த ஊரு
தூங்காச்செட்டியூர்னு பேர் பெத்துச்
செழிக்கனும். இது என் ஆசை மட்டுமில்ல.
எங்கப்பன் அந்த நாள்ல ஒங்களுக்காகத்தான்
இந்த ஊர் உருவாக்கச் சொன்னாக? பாங்காடாக்
கெடந்ததச் சுத்தம் பண்ணிப் பெரியகேணிய
வெட்டறப்பத்தான் நா கூடமாட இருந்தேன்.
மத்ததெல்லாம் ஒங்க உழைப்பு. நம்முரைச்
சுத்தி தொன்னுத்து ஒம்போது கெணறு
வெட்டியிருக்கீகன்னா அதெல்லாம் ஆரால?
ஒங்க நல்ல மனசுக்கு தோண்டற எடமெல்லாம்
நீருத்துதான்!"

சங்கப் பள்ளர் சொன்னதும் "நம்ம கையில்
என்னப்பா இருக்குது? எல்லாம் மேல
இருக்கிறவுக கருணை காமிச்சது" என மேலே
கையையுயர்த்திக் கும்பிட்டார் தூங்காச்செட்டி.

"கடேசியா ஒன்னு. நாஞ்செத்தா
வட்டாரத்துலயிருந்து ஒங்க கோடி வரனும்.
வட்டாரத்துல ஆரும் தவறிட்டாகன்னா,
பள்ளத்தெருவுலயிருந்து கோடி போடுவோம்.
எங்கனைய வேத்தாள பிரிச்சப் பாக்கக் கூடாது.
காலகாலத்துக்கும் இது தொடரனும். இதுக்கு
நீங்க வாக்குக் குடுக்கனும்" என்றார் சங்கப்
பள்ளர்.

கட்டிலிலிருந்து சட்டென் எழுந்த
தூங்காச்செட்டி "எம்மா முனியாயி.." எனச்
சத்தம் போட்டுக் கூப்பிட்டார். மாட்டுக்
கட்டுத்தாரையில் கூட்டி ஒதுக்கிக்கொண்டிருந்த
சங்கப் பள்ளரின் மனைவி முனியாயி
விளக்குமாற்றைக் கீழே போட்டு விட்டு
தூங்காச்செட்டியைப் பார்த்தாள். "சாமி
கும்புட்ட வெத்தல பாக்கை எடுத்துக்கிட்டு
வாம்மா" என்றார்.

சகுதியில் வெற்றிலை பாக்கை
எடுத்துக்கொண்டு வந்த முனியாயி

"இந்தாண்ணா!" எனத் தூங்காச்செட்டியிடம்
நீட்டினாள். அதை வாங்கியவர், சங்கப் பள்ளர்
கையில் அதைக் கொடுத்து, "இது சத்திய வாக்கு.
நீ கேட்டுக்கிட்டதுக்கு நானும் எஞ்சந்ததியும்
கட்டுப்படறோம். எப்பவும் மாற மாட்டோம்"
என்றதும், சங்கப் பள்ளர் சந்தோச மிகுதியால்
குலங்கி அழத் தொடங்கினார்.

சங்கப் பள்ளரின் விருப்பம் ஒவ்வொன்றும்
சீக்கிரமே நிறைவேறத் தொடங்கியது. பங்குனிக்
கடைசியில் கரகம் பாலித்துச் சாமி சாட்டியதும்,
கெடா வெட்டு பற்றி தூங்காச்செட்டிக்கு
நினைவூட்டினார் சங்கப் பள்ளர். "அதெல்லாம்
நெனவுல இருக்குதுப்பா. மாவெளக்கு முடிஞ்ச
மறுநா எங்க குடும்பமே ஒங்க வூட்டுக்குத்தான்
விருந்துக்கு வரும்" என்றார் தூங்காச்செட்டி.

சொன்னதுபோலவே, சங்கப் பள்ளரின்
தோட்டத்தில் நடந்த கறி விருந்துக்குக்
குடும்பத்தோடு கூட்டு வண்டியில் போனார்
தூங்காச்செட்டி. வீட்டில் வைத்தால் இட
வசதி தோதாக இருக்காது என்பதால்
தோட்டத்தில் விருந்துக்கு ஏற்பாடு
செய்யப்பட்டிருந்தது. சங்கப் பள்ளரின்
குடும்பத்தார் தட்டிடலாகக் கவனித்தார்கள்.
ஆனால், நடு மருமகள் மட்டும் முகத்தைத்
தூக்கி வைத்துக்கொண்டு சரியாகச்
சாப்பிடாமல், பாதியிலேயே இலையை மடக்கி
விட்டாள். பந்தியில் அவள் பக்கத்தில்
உட்கார்ந்திருந்த கடைசி மருமகள் பரிபூரணம்
அதைக் கவனித்து விட்டாள்.

"யக்கா! எலையை ஏன் உள்பக்கமாக
மடிக்காம, வெளிப்பக்கமா மடிச்சிருக்கீ?
இவுக சங்காத்தம் இன்னமே எப்பவும்
வேணானனு அர்த்தமில்லியா இது?"
எனக்கேட்டாள்.

"எங்கூர்ல இருந்த வரைக்கும் இப்பிடிப்
பள்ளச்சனத்து வூட்டுக்கெல்லாம் நாங்க
போனதேயில்ல. எங்க குலசாமிக்கு இந்தச்
சனம் ஆகாது. தீட்டு. இங்க என்னடான்னா
எகனைக்கு மொகனையா இருக்குது" நடு
மருமகள் அலட்சியமாகப் பேசிவிட்டு
எழுந்தாள். இதைப் பார்த்துவிட்ட பரிபூரணம்
அவசர அவசரமாக நடு மருமகளின் இலையை
உள்பக்கமாக மாற்றி மடித்தாள். "இதெல்லாம்
மாமனுக்குத் தெரிஞ்சா அம்புட்டுதான்.
கொலயாக் கொன்னுருவாக" எனப் பயந்தாள்
பரிபூரணம்.

காக்கை வெளியீட்டு விழா

மதுரை மாநகர் தனியார் கூட்டரங்கில் உலகத்தமிழ் மாமன்ற அறக்கட்டளை நிருவாகக்குழுக் கூட்டம் 06.12.2024 அன்று நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் சிறப்பு அழைப்பாளர்களாக ஹரியானா மாநிலம் சண்டிகர் தமிழ்ச்சங்க நிருவாகிகள் கலந்து கொண்டனர். இக்கூட்டத்தில் சென்னையிலிருந்து வெளிவரும் காக்கைச் சிறகினிலே இலக்கிய மாத இதழை, சண்டிகர் தமிழ்ச்சங்கப் பொதுச் செயலாளர் கப.இராஜசேகரன் வெளியிட, உலகத் தமிழ் மாமன்ற அறக்கட்டளைத் தலைவர் ம. கருப்பையா பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து கீழடி ப. விக்னேசுவரன், திருமதி. ராக்கு, கே. பேபி சந்திரன் வி.ஆர். கலைச்செல்வன், ப. இராதாகிருஷ்ணன், தி. சிவஞானம், தஞ்சை ந.பிரேம சாமி, மற்றும் அகவை முதிர்ந்த தமிழறிஞர் நல சங்க பொதுச் செயலாளர் இரா.துரைமுருகன் உள்ளிட்டோர் பெற்றுக் கொண்டனர்.

- கவிஞர். இரா. துரைமுருகன், தியாகதுருகம்

சங்கர் சத்தியம் வாங்கிய அடுத்த வாரமே இப்படி ஒரு துயரம் நடக்கும் எனத் துங்காச் செட்டி நினைத்திருக்கவில்லை. அன்று காலையில் பெரியகேணித் தோட்டத்திற்குப் போய், கடலைக் கொடிகள் வாட்டமாகயிருக்கிறதா? சொடுங்கியிருக்கிறதா? எனப் பார்த்துவிட்டு, வட்டாரத்திற்கு வந்தவர் தெற்குப் பாத் வசலின் முன்புறத் திண்ணைக்குப் பக்கத்தில் மர நாற்காலியைப் போடச் சொல்லி, கொண்டையை அவிழ்த்துவிட்டு முடியை விரித்துப்போட்டு உட்கார்ந்தார். 'ஆசாரி மாமஞ் செஞ்ச குடுத்த நாற்காலி இத்தினி வருசமா சின்னச் சத்தம் கூட போடலியே' என ஆச்சரியப்பட்டார் துங்காச்செட்டி. ஆறடி உயரத்தில் வசலின் நிலைக்குச் சரியாக அகன்ற உடல் கொண்டவரைத் தாங்கும்படி அழுத்தமாகச் செய்து கொடுத்திருந்தார் காசி ஆசாரி.

"உள்ள ஆருப்பா இருக்கீ? யம்மா பரிபூரணம்" எனச் சத்தம் கொடுத்தது.

வேகமாகவந்த இளைய மருமகள் பரிபூரணத்தின் கையில் கேப்பைக்கூழ் நிரம்பிய கும்பர் இருந்தது. அதை வாங்கி வாயில் வைத்து ஒரு உறிஞ்சு உறிஞ்சினார். நான்கு மருமகள்களில் கடைசி மருமகளை மட்டும் பரிபூரணம் எனப் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடுவார் துங்காச்செட்டி. 'எங்கம்மா மொகச்சாடை ஒனக்கு' என்பார்.

அடுத்த வாய் கூழை உறிஞ்சும்போது கர்ச்.. கர்ச்சென நாற்காலி அசையும் சத்தம் கேட்டது. கனம் தாங்காமல் முறியப்போகிறதோ? என யோசித்தார். அப்போது, எதிர்த்திசையில் பள்ளத்தெருவிலிருந்து யாரோ ஓடிவருவது தெரிந்தது. அருகில் வந்ததும் அது சங்கரின் மூத்த மகன் மல்லன் என்பதை அறிந்தவர், பதறிப்போய் கைகளை நீட்டியபடி நாற்காலியிலிருந்து எழுந்தார். கையிலிருந்த கும்பா கவிழ்ந்து கேப்பைக்கூழ் கீழே கொட்டியது. அதையெல்லாம் அவர் பார்க்கும் நிலையிலில்லை. சங்கருக்கு ஏதோ ஆகிவிட்டது என உள்மனம் சொல்லியது.

“ஐயா...சாமீ... எங்கப்பன் போயிட்டாக.. அல்லாததையும் தவிக்க வுட்டுட்டுப் போயிட்டாகனே”. மல்லனின் ஓடிவந்து தூங்காச்செட்டியைக் கட்டிப்பிடித்துக் கதறினான். சங்கப் பள்ளர் இறந்து விட்டார் என்ற சேதியைக் கேட்டதும் தூங்காச்செட்டிக்கு கண்கள் இருண்டு விட்டன. அப்படியே சரிந்து திண்ணையில் உட்கார்ந்தார். அதற்குள் வட்டாரத்து வீட்டிலிருந்து காத்தம்மா செம்பில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்கவும், வாங்கிக் குடித்தவர் சம நிலைக்கு வந்தார்.

உடனே, திண்ணையிலிருந்து இறங்கியவர் வேகமாக பள்ளத்தெருவை நோக்கி ஓட ஆரம்பித்தார். அவருடைய ஓட்டத்தைப் பின்தொடர மல்லனால் முடியவில்லை. சங்கப் பள்ளரின் வீட்டிற்குள் பெண்கள் கதறல் அதிகமாகக் கேட்டது. தூங்காச்செட்டியைப் பார்த்ததும் அவர்கள் அழுகையுடன் விலகி ஒதுங்கினார்கள். அப்போதுதான் உயிர் பிரிந்திருக்கும் போலிருக்கிறது. சங்கப் பள்ளரின் உடல் பட்டாசாலையில் கிடத்தப்பட்டிருந்தது.

“ஐயோ.. பாத்தீகளா எஞ்சாமிய.. மலையாட்டம் நின்னவுக சரிஞ்சு கெடக்காகனே!”. சங்கப் பள்ளரின் மனைவி முனியாயியைச் சமாதானப்படுத்த முடியவில்லை. “காட்டுப்பக்கம் போயிட்டு வந்தவுக, ரெண்டு நாளாச்சு ஓங்களையப் பாத்து. ஓரெட்டு போயிட்டு வந்தர்றேன்னு சொன்னாக. என்னாச்சுன்னு தெரீல. அப்படியே மாரப்புடிச்சிக்கிட்டு சரிஞ்சு வுழுந்துட்டாகனே”. கடைசியாகச் சங்கப்பள்ளர் பார்க்க விரும்பியது தன்னைத்தான் என்பதைக் கேட்டதும் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதார் தூங்காச்செட்டி.

‘இப்பிடியாகுமன்னு தெரிஞ்சுதான் வட்டாரத்துலயிருந்து கோடி போடனும்னு கேட்டியாப்பா’. தூங்காச்செட்டியின் மனது கனத்துப் போனது.

சாலிக்கரையிலிருந்து எல்லோரும் வந்துவிட்டார்கள். பெரிய மல்லனுக்குப் பிறகு சங்கப் பள்ளர் சுற்றுவட்டாரத்தில் அதிகமாகத் தெரிந்த ஆள் என்பதால், கூட்டம் கூடிக்கொண்டேயிருந்தது. வந்தவர்களுக்கெல்லாம் மோரும், பானக்கமும் கலக்கிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார் தூங்காச்செட்டி. பெரிய மகன் மல்லனிடம் “ஓங்கப்பா நம்மளையெல்லாம் விட்டுட்டுப்

போனதுல துக்கம்தான்னாலும், இது கலியாணச் சாவு. மனுசனாப் பொறந்தவுக தோட்டங்காட்ட வாங்கிப் பாடுபடுவாக. ஆனா, எஞ்சங்கரு தூங்காச்செட்டியுருன்னு ஒரு ஊரையே உண்டாக்கி எங்கையில குடுத்துட்டுப் போயிட்டாரு. அவருக்குநா செய்ய ஒன்னுமில்ல. துக்கத்துக்கு வாராவுக பசியாறிட்டுப் போவட்டும்” எனச் சொல்லி தன் இளைய மகன் கந்தனை வண்டி கட்டிப் பாளையத்திற்குப் போய் இரண்டு மூட்டை அரிசி, முத்துக்கோனாரிடம் வாங்கி வரச் சொல்லிப் பணம் கொடுத்தனுப்பினார். முத்துக் கோனாரிடம் மட்டும் எப்போதும் அரிசிகையிருப்பு இருக்கும். ஆனால், எல்லோருக்கும் கொடுக்க மாட்டார். தூங்காச்செட்டி மீது அவருக்கு மிகுந்த மரியாதை உண்டு.

அன்று தூங்காச்செட்டியூர் முழுக்க யார் வீட்டிலும் உலை வைக்கவில்லை. ஆனைபட்டி முத்தராசு நீளமாகப் பந்தல் போட்டுக் கொடுத்தான். துக்கம் கேட்க வந்தவர்கள் பந்தலின் கீழ் உட்கார்ந்து நிதானமாகச் சாப்பிட்டுவிட்டு, சங்கப் பள்ளரின் பெருமைகளைப் பேசிச் சென்றார்கள். தூங்காச்செட்டிக்கும், சங்கப் பள்ளருக்குமிடையே இருந்த நெருக்கத்தைச் சொல்லிச் சிலாகித்தார்கள்.

சங்கப் பள்ளரின் விருப்பப்படி, வட்டாரத்திலிருந்து கோடி போடக் குடும்பத்திலுள்ளோரைக் கிளப்பினார் தூங்காச்செட்டி. சீர் வரிசைபோல் வட்டாரத்துத் திண்ணையில் தடபுடலாக வைக்கப்பட்டிருந்தவைகளைப் பார்த்து வெளியூர் ஆட்கள் அதிசயித்தார்கள். நெல், கம்பு, சோளம், கடலை, கேழ்வரகு, சாமை, திணை, வரகு எனத் தானியங்கள் தனித்தனி மூட்டையில் இருந்தன. ஐந்து வாழைத்தார், நூறு தேங்காய், புது வேட்டி என அதுவும் இருந்தன.

“அல்லாத்தையும் ஆளுக்கொன்னாத தூக்கிக்கங்க” எனச் சொன்னதும், தூங்காச்செட்டியின் மகன்களும், மருமகன்களும் அத்தனையையும் தூக்கிக்கொண்டார்கள். நடு மருமகன் மட்டும் கேரடி போட வரவில்லை என்பது அப்போது தூங்காச்செட்டிக்குத் தெரியாது.

ஊர்வலமாகக் கோடியுடன் நடந்த

தூங்காச்செட்டியை வெளியூர்க்காரர்கள் வீதியின் இரு ஓரங்களிலும் நின்று பார்த்துப் பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். “இவருநாய்யா பெரிய மனுசன்”.

சங்கப் பள்ளரின் வீட்டிலிருந்தவர்கள் இவ்வளவு சீருடன் கோடி போட தூங்காச்செட்டி வருவாரென்பதை எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை என்பதால் பிரமித்தார்கள். அது அழகையாக மாறியது. தூங்காச்செட்டி சங்கப் பள்ளர் உடல் மீது வேட்டியை விரித்துப் போர்த்தியதும், அப்படியே சங்கப் பள்ளரின் கால்களைப் பிடித்தபடி அழுதார்.

சங்கப் பள்ளர் போனபிறகு, தூங்காச்செட்டிக்கு எதன் மீதும் பிடிப்பு வரவில்லை. தோட்டத்திற்கோ, பெரியகேணிக்கோ ஒரு நாளும் போகாமல் இருக்க மாட்டார். ஆனால், அந்தப் பக்கம் போய் ஒரு வாரத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது. வட்டாரத்துக்கு வெளியே மேற்குப் புற வாசலில் கட்டிலைப் போட்டுப் படுத்துக் கிடந்தார்.

இரண்டு நாட்களுக்காக, வட்டாரத்துக்குள் ஏதோ சலசலப்பு தென்பட்டது தூங்காச்செட்டிக்கு. மருமகன்கள் சத்தம் போட்டுப் பேசுவது கேட்டது. கல்யாணம் முடிந்து வந்து இத்தனை வருடங்களில் யாரும் இப்படிச் சத்தம் போட்டுப் பேசியதில்லை.

நடுவுள்ளவன் பெண்டாட்டியின் சத்தம் போல்கேட்டது. ‘நடுவுள்ளவனுக்கு பாத்துருக்கிற எடத்துல அல்லாருமே வில்லங்கமான ஆளுக. அந்த வூட்டுல பொண்ணெடுக்கறது அவ்வளவாச் சரியாப் படல’ என வேடசந்துரிலிருக்கும் தம்பி சொன்னதை அப்போது பொருட்படுத்தவில்லை. அது இப்போது சரிதானெனத் தெரிகிறது.

“பள்ளத்தெருவுல எழவு வழுந்தா இவக சீரு செனத்தியோட கோடி போடுவாகளாம். அதுக்கு நானும் தலையில் மூடையச் சொமந்துகிட்டு வரனுமாம். எங்கப்பன் அப்படியொன்னும் சாதிகெட்டுப் போயி வளர்க்கல எங்களைய. மறுவுடி எப்பவாவது பள்ளத்தெருவுல எழவுன்னு என்னையக் கூப்புட்டும். அப்ப இருக்குது சேதி” என அவள் பேசியது, வார்த்தை பிசகாமல் தூங்காச்செட்டியின் காதில் விழுந்தது.

தூங்காச்செட்டி கட்டிலிலிருந்து எழுந்து அதை ஓரமாக எடுத்து வைத்தார். வட்டாரத்தினுள்ளே போய் முழுவதுமாகச் சுற்றிப் பார்த்தார். உள்ளே கிடந்த மர நாற்காலியைத் தூக்கி - வந்து வெளியே திண்ணைக்குப்பக்கத்தில் நடையில் போட்டார். தெற்குத் திசை பார்த்து நான்காலி இருந்தது. கொண்டையை அவிழ்த்துவிட்டு வெற்றுடம்போடு நான்காலியில் சாய்ந்தார். அங்கிருந்து தென் திசையில் சங்கப் பள்ளரை இறுதியாகப் பாடையில் தூக்கிச் சென்ற வீதியை மட்டும் கண்கள் பார்த்தன.

தோட்டத்தில் தண்ணி இறைத்துக்கொண்டிருந்த மகன்கள் பொழுதடங்க வட்டாரத்து வீட்டுக்கு வந்ததும், அப்பன் உட்கார்ந்திருக்கும் காட்சியைப் பார்த்துத் திகைத்தார்கள். அவருடைய கண்களில் அளவில்லாத கோபம் தென்பட்டது. உதடுகள் துடித்துக்கொண்டிருந்தன. ஆனால், வாயைத் திறந்து யார் என்ன கேட்டாலும் பதில் சொல்லாமல் இருப்பதைப் பார்த்து மகன்களும், மருமகன்களும் கலங்கினார்கள். பேரப்பிள்ளைகள் எதுவும் புரியாமல் வேடிக்கைப் பார்த்தார்கள்.

“ஓங்க சம்சாரந்தான் வெடுக்குன்னு பேசிப்புட்டா கோடி போட்டதப் பத்தி. அது மாமன் காதல வழுந்துருச்சு” என்று இளைய மருமகன் பரிபூரணம் சொன்னதும், நடுவுள்ளவன் ஓடிப்போய் பெண்டாட்டியை அடிக்கப் பாய்ந்தான். மற்றவர்கள் தடுத்துவிட்டனர்.

மகன்கள் எவ்வளவோ கெஞ்சியும் அவர் எழுந்திருக்கவில்லை. பேசவுமில்லை. சங்கப் பள்ளரின் மகன்களைக் கூட்டிவந்து சமாதானப் படுத்தச் சொன்னார்கள். அதுவும் வேலைக்கு ஆகவில்லை. குடிக்கக் கொடுத்த தண்ணீரையும் வேண்டாமெனத்தலையாட்டி மறுத்துவிட்டார்.

தொடர்ச்சியாக மூன்று நாட்கள் அன்னம் தண்ணீரில்லாமல் இறுகலான மனதுடன் இருந்த தூங்காச்செட்டி, சங்கப் பள்ளர் இறந்த பதினாறாம் நாளில் நெஞ்சு வெடித்து உயிரை விட்டார்.

சிறுகதையாளர்: எழுத்தாளர்

கெனி

எலக்ட்ரானிக் சிட்டி ஓயின் ஷாப்பில்....

நெத்திலி 65-ல் மீது பிழிய சில எலுமிச்சை துண்டுகளும் கூடவே கொஞ்சம் வெங்காயமும் வேண்டும் என்று பரிமாறும் சிறுவனிடம் கேட்டு காத்திருந்தான் நிழலன். கொண்டு வர உள்ளேப் போன சிறுவனை ஆளாளுக்கு கூப்பிட ஒருவருக்கு காது ஒருவருக்கு வாய் ஒருவருக்கு கை என கொடுத்து சுழன்று சப்ளை செய்து கொண்டிருந்தான். அந்த பார் களை கட்டி வழக்கம்போல் பெரும் கூச்சல்களால் நிரம்பி இருந்தது. பிராந்தி விஸ்கி ரம் பீர்களின் மணங்கள்பீடி சிகரெட்டுகளைப் புகைத்தபடி காற்றில் அலைந்தன.

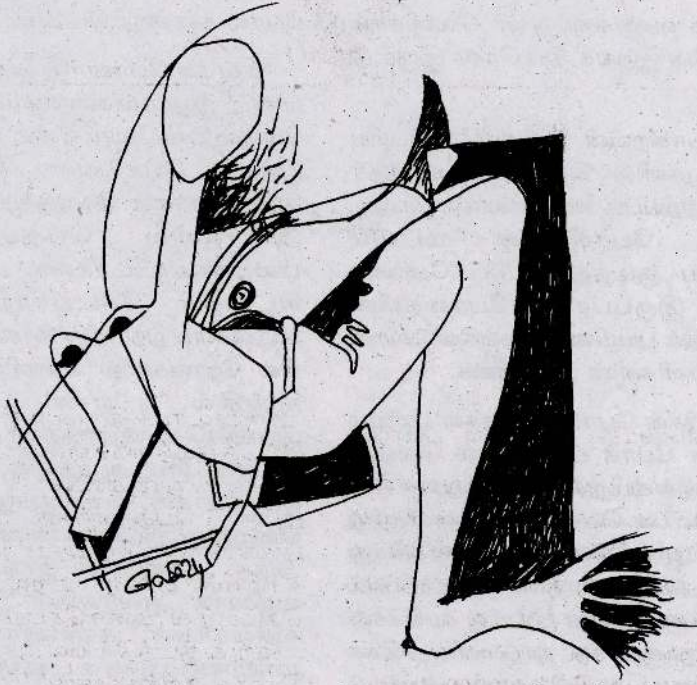
மூலை டேபிளிலிருந்து கேட்டகுரலால் துணுக்குற்று திரும்பிப் பார்த்தான். தலைக்கேறிய போதையில் ஐந்தாறு இளைஞர்கள் தமிழிலும் கன்னடத்திலும் தெலுங்கிலும் மாறிமாறி சத்தமாக பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதில் அந்தத் தெலுங்குப் பேச்சுக்களும் வசைகளும் அவர்களை நோக்கி இழுத்தன. அவர்கள் எல்லோரும் ஊர்ப்பக்கத்து ஆட்கள்தான். அதில் இரண்டுப் பேர் அவனின் சொந்த ஊர்க்கார இளைஞர்கள் என்று அறிந்ததும் நெகிழ்ந்துப் போனான். இத்தனை காலத்தில் அவனுக்குக் கிடைத்த ஒரே இன்ப அதிர்ச்சி இந்த இரண்டுப் பேர்களைச் சந்தித்ததுதான். ஆனால் அவர்கள் யாருக்கும் நிழலனை யாரென்று தெரியவில்லை.

பிழைப்புத் தேடி பெங்களூருக்கோ வேறு வெளி ஊர்களுக்கோ போகிற இளைஞர்கள் ஊர்க்கோவில் திருவிழா பொங்கல் பண்டிகை போன்ற நாட்களில் தவறாமல் ஊருக்குப் போய்விடுவார்கள். சொந்த மண்ணை மிதித்து ஊரையும் மக்களையும் பார்த்து கூடி ஆடிப்பாடி

கொண்டாடி திரும்புவது புதிய தெம்பைக் கொடுக்கும் நிலம் உள்ளவர்கள் நடவு அறுவடை நடக்கும் நாட்களில் நிலத்திலிருப்பார்கள். அதோடு பெத்தவங்கள் கூட பொறந்தவங்கள் பாக்க, காதுகுத்து தெரட்டி கல்யாணம் சாவு காரியம் என்று உறவுக்காரங்க நல்லது கெட்டதில் முறை செய்ய குலசாமிய கும்பிட என்று வருடத்தில் பல முறை எப்படியாகிலும் சொந்த ஊர்களுக்குப் போய் வருவார்கள். போதாக்குறைக்கு ஊருக்கு அடிக்கடி கடிதங்கள் எழுதுவதும் மணியார்டர் மூலம் பணம் அனுப்புவதும் தவறாமல் நடக்கும்.

இந்தப் பதினேழு வருடத்தில் நிழலனுக்கு அப்படியான சந்தர்ப்பங்கள் ஒன்றும் வந்ததே இல்லை. எல்லோரையும் போல அவனும் பெங்களூருக்கு வேலை தேடி வந்தவனில்லை. பெத்தவர்களைத் தேடி வந்தவன். வெட்டுவாணம் ஊராட்சி நடுநிலைப்பள்ளியில் அவன் ஏழாவது படித்துக் கொண்டிருக்கையில் அப்பாவும் அம்மாவும் அவனைப் பாட்டி வீட்டில் விட்டுவிட்டு பெங்களூரில் வேலைக்கு போவதாக சொல்லி வந்தவர்கள். ஊர்த் திரும்பவேயில்லை. பண்டிகைகளுக்கு பெங்களூரிலிருந்து ஊருக்கு வருபவர்களையெல்லாம் பார்த்து அம்மா அப்பாவைப் பற்றி விசாரித்து களைத்துப் போனான். இப்படியே பல ஆண்டுகள் ஓடிப்போயின. ஏற்கெனவே இப்படி வெளியூருக்குப் போய் ஊர்த் திரும்பாதவர்கள் மீது கட்டிய இறந்தவர்கள் கதையில் அப்பா அம்மாவையும் பேச தொடங்கியிருந்தது ஊர். பாட்டி வீட்டாரிடம் சொல்லிக்கொள்ளாமல் பெத்தவர்களைத் தேடி நிழலன் பெங்களூருக்கு வந்தான்.

அப்போ ஓசூரிலிருந்து வரும்போது

அத்திப்பல்லியைத் தாண்டி அரை மணி நேரம் பயணித்தால் எலக்ட்ரானிக் சிட்டி வரும். சாலையின் இடது பக்கத்தில் "ELECTRANIC CITY" என்று தனித்தனி எழுத்துக்கள் பொறித்த பெயர் பிரமாண்டமாக நிற்கும். அதைத் தவிர சுற்றிலும் கட்டடம் எதுமிருக்காது. கண்ணுக்கெட்டிய தொலைவு வரை கரம்புதான். அங்கங்கே அடிகள் பெருத்த முள்ளுமரங்களும் வேப்ப மரங்களும் நிற்க கள்ளியும் கற்றாழைகளும் செழித்த கட்டாங்கரம்பு காடு. பகலெல்லாம் குடித்த வெயிலை பூமி இரவெல்லாம் ஊற்றெனக் கொப்பளிக்க தகித்துக் கிடக்கும். இரவில் அங்கங்கு விளக்குகள் எரியும். அங்கெல்லாம் குடிசைகள் போட்டு அந்த முள்ளு மரங்களையும் புதர்களையும் யாருக்காகவோ வெட்டி சீர்படுத்தும் மனிதர்கள் தங்கினார்கள்.

நடுநடுவில் தூரத்தில் ஆங்காங்கே சுண்ணாம்புக் குழிகள். பேருக்குத்தான் அவை சுண்ணாம்புக் குழிகள். உண்மையில் ஒவ்வொன்றும் சுண்ணாம்பு கெனி(சுரங்கம்). அதைச் சுற்றி ஓலைத் தடுப்புகள். பிழைப்புத் தேடி வரும் மனிதர்களுக்குக் கேள்விமுறை ஏதுமின்றிக் கிடைத்த ஒருசில வேலைகளில், இந்த "சுண்ணாம்புக்குழி" வேலை முக்கியமானது. மூச்சடைத்துச் சாகத் துணிந்தவர்கள் மட்டுமே

சுண்ணாம்புக் குழிக்குள் இறங்குவார்கள். அப்படித் துணிந்து வருபவர்கள்தான் வேலைக்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள்.

அம்மா அப்பாவைத் தேடி பெங்குளூர் வந்த நிழலனின் பிழைப்பும் ஒரு சுண்ணாம்புக் கெனிக்குள்தான் தொடங்கியது. அங்கிருந்தபடியே சீக்கிரமாய் அம்மா அப்பாவைத் தேடிக் கண்டுப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு ஊருக்குப் போய்விடலாம் என்ற நம்பிக்கைதான் அவனை அங்கு இருக்க வைத்தது.

சுண்ணாம்பு கிணற்றை நடுவில் விட்டு சுற்றிலும் கட்டப்பட்டிருந்த நீள அகலமான ஓலைக் கொட்டாய்களில் சுவர்களாகக் கோணிப்பைகள் தொங்கின. உள்ளிருந்து மேலே வரும் சுண்ணாம்புகள் அந்தக் கொட்டாய்களுக்குள்தான் சேமிக்கப்பட்டன. கிணறுகளில் மூங்கில் கழிகள் கோத்துத் கட்டிய ஏணிகள் அடி வரைக்கும் தொங்கும். அதின் நுனிகள் கொட்டாயிக்குள் நடப்பட்டிருந்த இரும்பு தூண்களில் சங்கிலியினால் பிணைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் வழியாகத்தான் மனிதர்கள் உள்ளிறங்க வேண்டும். ஒரே நேரத்தில் நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் ஆறேழுப் பேர்கள் இறங்குவார்கள். அது முன்னும் பின்னும் அலைக்கழியும். உள்ளிறங்குகையில்

கொஞ்ச ஆழம் வரைக்கும் தான் வெளிச்சம் இருக்கும். இறங்க இறங்க திடீரென இருட்டு தொடங்கும்.

முதலில் போகிறவன் அங்கங்கே பெரிய இரும்பு ஆப்புகளில் தொங்கும் லாந்தர் விளக்குகளை ஏற்றியபடியே போவான். அப்படி விளக்கேற்றப் போகிறவன் மட்டும் காலையிலேயே குடித்துவிட்டுப் போதை ஏறியவனாக இருப்பான். போதையின் அசட்டுத்தனத்தில் பயமின்றி இறங்கிவிடுவான் என்பது முதலாளிகளின் நம்பிக்கை.

உள்ளே கெபிகள் போல கிளைகள் பிரியும் ஆழங்களுக்குள் போக படி போல வெட்டி இருந்தது. ஒற்றைக் கயிறுகள் துணையாக உள் ஆழம் வரை நீண்டன. வெள்ளாவிக்குள்ளிருந்து வருவது போல ஆவிரி கொப்பளித்துத் தகித்து வீசும். தொடக்கத்தில் தாங்கமுடியாமல் கத்தியவர்களுக்கும் மரண பீதியில் காய்ச்சல் பேதி கண்டவர்களும் சில நாட்களில் சகிக்க பழகிவிடுவார்கள். உடல் வலி மறக்க அன்றாடம் இரவில் மூக்கு முட்ட குடிக்கவும் பழகிவிடுவார்கள்.

அங்கு தெரியும் பக்கவாட்டு சுவர்களைக் கடப்பாறையால் தோண்டி சுரங்கம் போல ஆழங்களுக்குள் மூழ்கி அகழ்ந்தெடுக்கும் சுண்ணாம்புக் கட்டிகளை மாவுகளை தொட்டி போன்ற செவ்வக வடிவ இரும்பு வாளிகளில் நிரப்பி மேலே அனுப்பனும். கிணற்றின் நாலா மூலைகளிலும் மாட்டியிருந்த ராட்டினங்களில் காலியான கூடைகளை உள்ளே அனுப்புகையில் கலகலவெனச் சத்தமிடும் இரும்பு ராட்டினங்கள் சுண்ணாம்பு நிரம்பிய கூடையை உள்ளிருந்து மேல் நோக்கி இழுக்கையில் மூச்சிரைத்து முக்கி முனகும்.

நெஞ்சுக்குழி வெடித்து விடும் போல வலி கடுக்கும். கைகளின் ரெட்டைகள் ரெண்டும் கழன்று விட துடிக்க இழுத்து மாட்டு வண்டிகளில் ஏற்றுவார்கள் பெண்கள். தண்ணீருக்குள் உள் நீச்சலில் இருப்பது போலத்தான் சுண்ணாம்புக் கிணற்றுக்குள் இருப்பதும். மூக்கையும் வாயையும் சேர்த்து மூடி கட்டியிருக்கும் சிறு கந்தல் முக்கக்கவசம் சும்மா பேருக்குத்தான் சுண்ணாம்பில் வெந்து ஜல்லடை போலாகிவிடும். வாய் மூக்கு கண் ரெப்பைகள் காது என எல்லாம் வெந்து சிவந்து பால் கசறும் செம்மரப்பட்டையின் உள்முகம்

போல கனன்று கிடக்கும்.

“உள்ளே போனால் பொணம், மேல வந்தா பணம்” இதுதான் சுண்ணாம்புக்கிணறுகளுக்குள் வேலை செய்வோர் நிலை. வாரத்திற்கு இரண்டு மூன்று பேர்களை மேலே இழுத்துப் போடுவார்கள். வெந்து மூச்சடைத்துப்போன அவர்களில் பெரும்பலும் யாரும் பிழைக்கமாட்டார்கள். அங்கங்கே விழுந்து கிடக்கும் கேட்பாரற்ற அவர்களின் உடல்கள் மறுநாளில் காணமல் போய் விடும். சில நேரங்களில் உள்ளிறங்குகையில் அந்த மூங்கில் ஏணி அறுந்து விடும் இறங்கிக்கொண்டிருந்தவர்கல் அத்தனைப்பறும் அப்படியே ஆழத்தில் விழுந்து சிதறிப் போவார்கள். பெரும்பாலும் ஒருவரும் உயிர் பிழைத்தது இல்லை. சுண்ணாம்பை மேலிழுக்கும் அந்த அகலமான இரும்புக் கூடைகளின் வழியாக அவர்களை இழுத்து வெளியே விசுவார்கள். சுண்ணாம்பிற்கு இருக்கும் மரியாதை அந்த உடல்களுக்கு இருக்காது.

அன்றாடம் மாலையில் வேலை முடிந்து கிணறுகளிலிருந்து உயிரோடு ஏறி வெளியில் வருபவர்கள் கண் மூக்கு வாயெல்லாம் கண்ணீரும் எச்சிலும் சளியும் மாலைமாலையாக வெடித்துக் கிளம்ப மூலைக்கு ஒருவராக மூச்சை இழுத்து பெருமூச்சுகளால் நடுங்குவார்கள். பகலெல்லாம் சுண்ணாம்புக் கெபிக்குள் சுவாசத்தில் கலந்து உள்ளே போன சுண்ணாம்புத் துகள்களை வெளியேற்ற வலிந்து இருமிஇருமிக கக்கிப் போராடுவார்கள். வாயிலும் மூக்கிலும் கண்களிலுமிருந்து ஒரே நேரத்தில் எச்சிலும் சளியும் கண்ணீரும் மாலைமாலையாக ஒழுகி வெள்ளமாக கிடக்கும் கோரக் காட்சிகள் அன்றாடம் நடக்கும்.

வயிற்றுக்குள்ளிருப்பவை எல்லாம் பொங்கி வெளியில் கொப்பளித்து விடுவது போன்ற இரும்ல்கள் வெடித்துச் சிதறடிக்க மூல மூலைக்கும் புரண்டு கிடப்பார்கள். அந்த நிலையில்தான் முதலாளிகள் அன்றைக்கான கூலிப்பணத்துடன் இரண்டு வாழைப்பழங்களையும் சேர்த்துக் கொடுப்பார்கள். நுரையீரலைத் துடைக்கும் ஆற்றல் வாழைப்பழங்களுக்கு இல்லை என்பது தெரிந்தாலும் யாரும் வேலையை விட மாட்டார்கள். அப்போ அவர்களுக்கு நுரையீரலை விட வயிறு முக்கியம்.

இன்னொரு பக்கம் அன்றாடம் கரம்பில் அங்கங்கே முள்ளு மரங்களுக்கு அடியில் புதிது புதிதாகச் சாப்பாட்டுக் கடைகளும், பெட்டிக் கடைகளும் முளைத்த வண்ணமிருந்தன. காலை மதியம் இரவு மூன்று வேளைகளிலும் அந்தக் கடைகள் களைகட்டின. கூடவே சாராயம், சர்க்கணா கடைகளும் முளைத்து விடியவிடிய விழித்திருந்தன. மதிய நேரங்களில் சாப்பாடு கறிக்குழம்பு, போட்டி பெரட்டல் என்று சில கடைகள், சாப்பாடு, மீன் குழம்பு, பொறிச்ச மீன் என சில கடைகள். இவற்றுக்கு நடுவில் எங்கோ ஒரு கடையில் களியும் மணக்க மணக்கக் கருவாட்டுக் குழம்பும் விற்றார்கள். அந்தக் கடைகளைத் தேடித்தேடிப் போய் சாப்பிட்டான் நிழலன். ஆனால் ஒரு கடையின் குழம்பிலும் அவன் அம்மா வைக்கும் கைமண ருசி இல்லவேயில்லை. அங்கெங்கும் அம்மா அப்பா இல்லையென்று நம்பினான். மறுநாளில் வேறு இடங்களுக்கு சாப்பிட போவதுப்போல் அம்மா அப்பாவைத் தேடினான்.

“எங்கம்மா காசற கரிவேட்டுக் கொழம்பு ருசி தெரிஞ்சா அந்த ஆண்டவனே எறங்கி வந்துடுவான்டா, நீங்க காசற கொழம்பு என்னடா பிஸ்கோத்து”

“ஓணுமுனா போய் கேட்டுப் பாருங்கோ கல்பா, கதவாளம், கொமேஸ்வரம், தோட்டாளம், மாதனூர், ஓடுகத்தூர்வெறிக்கும், ஏன் ஜமுனாமத்தூர் மலமேல போய் கேளேன் அந்த காட்டுவாசிங்களுக்கு கருவேடு வாசனைய பழக்கினதே எங்கம்மா தாண்டா”

“தா எங்கம்மா கையால் இடிச்ச இத்துனூண்டு செனாக்கொன்னி ரெண்டு உண்ட களிய உள்ள உட்டுடும் தெரிமா?”

“ஒருநா இல்லனாலும் ஒருநா எங்கம்மாவ கண்டுப்புடிச்சி உங்க எல்லாருக்கும் எங்கம்மா கையால் களியும் கருவாட்டுச் சாறும் ஆக்கி ஊத்தர்னா இல்லியானு பாத்துக்கோங்கடா”

“எங்கம்மா ஓரல்ல சென்னாக்கொன்னி இட்ச்சா, பூரா ஊர் நாயிங்கனும் ஜொள்ளு வடிய நாக்க தொங்க உட்டுக்குனு எங்க ஊட்டு வாகல்ல நிக்குமடா”

கருவாட்டுக் குழம்பும், சோறும் சாப்பிடும் நாட்களில் போதை தலைக்கு ஏற கடைக்காரர்களை வம்புக்கு இழுத்து அடிக்கடி இப்படி புலம்பி உளறி அழுது தீர்ப்பான்

நிழலன்.

உயிரை உறையும் கொடிய வேலைகளின் கூலிகளும் கணிசமாக சாராயக் கடைகளுக்கு போயின. குடித்து விட்டு வெளியில் வருகையில் சாராயக்கடைக்கு அருகில் கிடைக்கும் தோசை சாக்கணாவோ, போண்டா வடையையோ தின்று அங்கேயே விழுந்து விடுவார்கள். சிலர் குடித்த சாராயத்தோடு வெறும் வயிறோடே எங்காவது சாய்ந்து விடுவார்கள். சாராயம் குடிப்பவர்களுக்கு இரவு படுக்க இடம் தேடிப் பிடிக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கவில்லை.

சதுரமான பெரிய மைதானத்தில் குடும்பமாக இருக்கும்பெண்களும் கூட்டாக இருப்பவர்களில் ஓர் ஆணும் அங்கங்கே அடுப்பு மூட்டி சமைக்க தொடங்குவார்கள். சிலர் வெகு தூரத்திலிருந்து தண்ணீர் சுமந்து வருவார்கள். கண்ணுக்கெட்டிய தொலைவில் நூற்றுக்கணக்கான அடுப்புகள் எரிந்து செந்நிற வெளிச்சம் பரப்பிட அதில் மனிதர்கள் அசைந்து கிடப்பார்கள். பொங்கி சாப்பிட்டுவிட்டு தனித்தனிக் கூட்டமாக அங்கங்கேயே படுத்துக் கொள்ளுவார்கள். அறிமுகமில்லாவிட்டாலும் அருகருகில் ஆட்கள் இருக்கும் நம்பிக்கையில் உழைத்த களைப்பில் துங்கிப்போவார்கள்.

விடியும் காலைகளில்தான் ஒதுங்கவும் கழுவவும் இடம் தேடி அலைவார்கள். முக்கியமாக பெண்கள். சுண்ணாம்புக் கிணறுகளில் வேலை செய்வோருக்கு மட்டும் இந்தத் தண்ணீர்ப் பிரச்சனை இருக்காது. ரெண்டு மூணு சிமெண்ட் தொட்டிகளில் எப்போதும் தண்ணீர் இருந்துகொண்டே இருக்கும். அந்த இரண்டு வாழைப் பழங்களைப் போலத்தான் இந்தத் தண்ணீர் ஏற்பாடும். ஒரு நாள் தவறாமல் ஒவ்வொரு இரவும் இதுபோன்ற ஓரிடத்திற்கு போய் அந்தக் கூட்டத்திற்குள் அவன் தேடுவான்.

அப்படித்தான் ஒரு நாள் எலக்ட்ரானிக் சிட்டியில் புதிய அவதாரமாக ஓசூர் பெங்களூர் மெயின் ரோட்டுக்கு பக்கத்தில் சீரியல் விளக்குகளின் வர்ணஜால மினுமினுப்பில் பைரவா சினிமா கொட்டகையும் முளைத்தது. சாராயக் கடைகளை தினக்கூலி ஆண்கள் மொய்த்திருப்பது போல சினிமா கொட்டகையைத் தினக்கூலிப் பெண்கள் மொய்த்தார்கள். அதில் நாலு நாளுக்கு ஒரு படம் என புதுப்புதுத் தமிழ்ப்படங்கள் ஓடின. தமிழ்நாட்டு எல்லைக்கு

அருகில் இருப்பதால் மட்டுமல்ல, அங்கு கட்டுமான வேலைகள், சுண்ணாம்புக்குழிகள் முள்ளுக்காடுகளை வெட்டுதல், குழிகள் தோண்டித் தல் எல்லாவற்றிலும் பிழைப்புத் தேடிப் போன தமிழ்நாட்டு மக்களே நிரம்பி வழிந்தனர். வேலைகள் முடிந்ததும் அங்கங்கே அடுப்பு மூட்டிப் பொங்கிச் சாப்பிட்டுவிட்டு ரோட்டோரங்களில் கூட்டம் கூட்டமாகக் குடும்பம் குடும்பமாகப் படுத்து உறங்கினார்கள்.

சாராயக் கடைகளில் அப்பனைத் தேடுவது போல் அந்தச் சினிமா கொட்டகைக்குள் டிக்கெட் வாங்கிக்கொண்டு அம்மாவைத் தேடி தினமும் போனான் நிழலன். படம் பார்க்கும் சாக்கில் இடைவேளை நேரத்தில் தரை - பென்ச் - சேர் எல்லா இடங்களிலும் பெண்கள் பகுதிகளில் அம்மாவைத் தேடி களைத்து வெளியேறுவான். ரோட்டில் ஏதாவது மாட்டு வண்டியைப் பார்த்தாலும் அந்த வண்டியை நிறுத்தி அப்பா அம்மாவை விசாரிப்பான்.

ஊரில் நிழலனின் அப்பா ஒரு ஒத்தமாட்டு வண்டி வைத்திருந்தார். அது வளைத்த வில்லைப் போன்ற பழுப்பு நிற கூரையை உடைய கூண்டு வண்டி. நகரமாக உருவெடுத்து வந்த பழைய சந்தை மேடுகளுக்குதான் முதலில் மின்சாரம் வந்தது. குண்டு பல்புகள் மஞ்சளாய்க் காந்தின. நாதேறு பழமாட்டம் அதன் வெளிக்கித் தித்திப்பை ருசித்தார்கள். ஆனால் சுற்றியிருந்த கிராமங்களில் கூசும் கண்களைப் போல குடுகு விளக்குகளின் திரிக்கந்தல்கள் இமைத்துக் கிடக்க ஊர்கள் இருண்டு கிடக்கும். அப்போது நிழலனின் அப்பாதான் எங்கிருந்தோ மண்ணெண்ணெயை முதலில் மொடாக்களிலும் பின்னர் டப்பாக்களிலும் வாங்கி வந்து மாட்டு வண்டியில் ஊர் ஊராகக் கொண்டுபோய் விற்பார்.

ஊருக்கு நடுவில் வண்டியை நிறுத்திவிட்டு தெருத் தெருவாகப் போய் “உப்புமா உப்பு” கிருஷ்ணாயில்மாகிஷ்ணாயில், “உப்பு உப்பே” “கிஷ்ணாயில் கிஷ்ணாயிலே...என்று ஒவ்வொரு தெருவாக குவிக்கொண்டே போவார். மக்கள் மொரங்களில்தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டு ரோட்டுக்கு ஓடி வருவார்கள். அவர்களின் மறு கைகளில் தூக்கில் தொங்கி அசையும் உடல் கந்தைத் துணிகளிலும் காட்டுக் கொடிகளிலும் கழுத்து இறுகிய கண்ணாடி பாட்டில்கள் கிஷ்ணாயில் கனவோடு ஆடி

வரும்.

நிழலனின் அம்மா வண்டியின் பின் பக்க வழியில் மண்ணெண்ணெய்யும் முன் பக்க வழியில் உப்பும் கொடுப்பார். கிஷ்ணாயில் பாட்டில்களுக்கு புளி உருண்டையோ சீவி அடித்த விறகு கட்டையோதான் மூடியாக இருக்கும். பெரும்பாலும் புளி உருண்டைதான். கோணிப்பை மூட்டையிலிருந்து அவர்கள் தரும் தானியங்களின் அளவுக்கு ஏற்ப சேர் - படி - பாசேர் என உப்பை தலை வெட்டி அளந்து சாணி மொழுகிய மூங்கில் முறங்களில் போட்டு, கொசுறாக ஒரு கைப் பிடி உப்பள்ளி போடுவார்.

பண்டிகைக் காலங்களில் செம்மண்ணும், மொக்கு மாவும் கொண்டு வந்து விற்பார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மாற்றாக மக்கள் தானியங்களைத்தான் கொடுப்பார்கள். சோளம், கேவுரு, கம்பு, நெல்லு, களக்கா, தொவரை என ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனிப் பைகளில் வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள். கரடுமுரடான பாதைகளில் தினம் ஒரு திசையில் ஆறு ஏழு ஊர்களுக்குள் சுற்றி விற்பார்கள். முக்கியமாக மேட்டுப் பள்ள நிலங்களின் அறுவடைக் காலங்கள், பண்டிகைக் காலங்களில் ஊர்களிலேயே தங்கி வியபாரம் செய்து வண்டி நிரம்ப தானியங்களோடு வீடுத் திரும்புவார்கள்.

கால மாற்றத்தால் மக்கள் அதிகமாக வேலைகளுக்காக வெளியூர்களுக்கு போகவர ஆனதும் ஊருக்குள் வரும் வியாபாரிகளின் கூவல்கள் கேட்பாரற்றதாகிப் போனது. வீடுகளுக்கு முன்னால் கட்டியிருந்த திண்ணைகள் இப்படி வெளியூர்களிலிருந்து வருபவர்கள் மழைக்கும் வெயிலுக்கும் வியாபாரத்திற்கும் ஒதுங்கி உட்கார்ந்து இளைப்பாற கட்டப்பட்டது போலிருக்கும். இப்போ யாரும் அவர்களை அழைப்பது இல்லை. கால்நடையாக நடந்து திரிந்து தலையிலும் தோள்களிலும் சுமந்து வந்த சுமைகளோடு அலைந்து சீண்டுவாரில்லாமல் அதே சுமைகளோடு அப்படியே திரும்பிப் போனார்கள். அப்படிதான் நிழலனின் அப்பா அம்மாவின் மாட்டு வண்டியும்.

எல்லா வீடுகளுக்கும் மின் விளக்குகள் வந்ததும் மக்கள் கிருஷ்ணாயில் வாங்கும் வழக்கம் மறையத் தொடங்கியிருந்தது. பாக்கெட்டுகளில் அடைத்த உப்புப்

பொட்டலங்கள் கடைகளில் தாராளமாக கிடைக்க தொடங்கின. வண்டியைத் தெருத்தெருவாக ஓட்டிச் சென்று வீடுவீடாகக் கூவிக் கேட்டாலும் எல்லாரும் “ம்ச்” என்று வாய் சப்பரித்து உதட்டைப் பிதுக்கிக் கடந்து போனார்கள். வண்டி சிதிலமடைந்துவாழ்ந்து கெட்ட வீட்டின் குட்டிச்சுவரைப் போல பின் வாசலில் கிடந்தது. மாட்டுக்கு தட்டும் வைக்கோலும் வாங்கிப் போட வழியில்லாமல் அடிமாதாய் ஓட்டிக்கொண்டுப் போனார்கள். மாடு வண்டி வியபாரம் மூன்றாலும் கைவிடப்பட்ட நிழலனின் அப்பா பேச்சு குறைந்து வீட்டிற்குள் முடங்கிப் போனார்..

இந்த நிலையில்தான் நிழலனின் அம்மா காடு மேடுகளில் சுற்றி அலைந்து பச்சை கருவாப்பிலைகளை ஓடித்து வந்து பாய்களையும் துணிகளையும் பரப்பி நிழலில் காய வைத்தார். காய்ந்தபக்குவத்தில் கூடையில் சுமந்துக்கொண்டு “கரேப்பிலு கரேப்பிலே” “காஞ்ச கரேப்பிலுமா காஞ்ச கரேப்பிலு” என்று கூவி ஊர் ஊராக விற்கத் தொடங்கினாள். என்ன பக்குவமோ பச்சைக் கருவாப்பிலை கூட அவ்வளவு மணக்காது. அவள் கொண்டு வரும் காஞ்ச கருவாப்பிலைகளின் மணம் ஊரையே மயக்கியது. அது வேறு எந்தக் கடைகளிலும் கிடைக்காத ஒன்றாக இருந்தது.

வாரத்தில் பச்சைக் கருவாப்பிலைகளுக்காக அலையும் இரண்டு நாட்கள் தவிர மற்ற ஐந்து நாட்களும் அதிகாலமே எழுந்து மஞ்சள் பூசிக் குளித்துவிட்டு, கொண்டையில் ஏதோ ஒரு பூவைச் சொறுகிகொண்டு கூடையில் காய்ந்த கருவேப்பிலையோடு வியபாரத்திற்கு கிளம்புவாள். அன்றாடம் அவள் போகும் முதல் ஊர்களுக்கு முதல் குரல் “கரேப்பிலுமா காஞ்ச கரேப்பிலு..” எனும் குரல்தான் சேவல் கூவல். ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் தரும் நெல் கேழ்வரகு சோளம் போன்ற தானியங்களைத் தனித்தனிப் பைகளில் வாங்கிக்கொண்டு காய்ந்த கருவாப்பிலைகளைக் கூடையிலிருந்து அள்ளி அவர்கள் நீட்டும் மொந்தைகளில் போடுவாள். “நீ கொணாற இந்தக் காஞ்ச கரேப்பிலைக்கு மட்டும் எங்குந்துதான் வர்தோ இவ்வள வாசன எம்மா” இப்படி கேட்காத வாய்களிருக்காது. தானியம் இல்லாதவர்கள் அஞ்ச பைசா பத்து பைசா நாலணாவுக்கு கருவேப்பிலை வாங்குவார்கள்.

திண்ணையில் ஏந்திரக் கல்லும் அம்மியும் வாசலில்புதைக்கப்படாத ஓர் உரலும் இருந்தன. ஊர்களில் வாங்கி வரும் தானியங்களை அன்று மாலையே இடித்துக் காங்குகளில் கொட்டி வைப்பாள். எப்போது மசால் செலவுகள் வாங்க சந்தைக்குப் போனாலும் நிழலனின் அம்மா மறக்காமல் சென்னாக்கொன்னி வாங்கி வருவாள். தணியா மிளகாயைப் பெரிய ஓட்டில் கொட்டி கொஞ்ச அனலில் வறுக்க வறுக்க நெடிக்கு இரும் இரும் கண்களிலும் மூக்கிலும் ஒழுக முந்தானையில் துடைத்தபடியே பொன் வறுப்பாய்வறுத்து முறத்தில் கொட்டிக்கொண்டு, அடுத்து காய்ந்த கருவாப்பிலையையும் சென்னாக்கொன்னியையும் தனித்தனியாக வறுப்பதற்குள் ஊரிலிருக்கும் நாய்கள் மொத்தமும் சுத்தி வந்து ஒன்றையொன்று குரைத்து கறுவி நிற்கும். வறுத்த எல்லாத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு உரலருகில் வந்து ஒலக்கத்தடியை சுத்தமாக துடைத்து இடிக்கத் தொடங்குவாள்.

முதலில் தணியா மிளகாய் இரண்டையும் உரலில் போட்டு நன்றாக இடித்து தூளாக மஞ்சதும், சென்னாக்கொன்னியைக் கொட்டி இடிப்பார். வறுத்த தணியா மிளகாவுடன் வறுத்த சென்னாக்கொன்னி நகங்கி கலக்க கலக்க மணம் கமழும். கடைசியாக வறுத்த காய்ந்த கருவாப்பிலையையும் போட்டு இடிக்க மசாலா கலந்த சென்னாக்கொன்னிப் பொடியின் நெடியால் இப்போ நாக்கு ஊறி வாய் குளமாகும். பொதுவாக இந்த இடிப்பு இரவு நேரங்களில்தான் நடக்கும்.

அந்த நேரத்தில் மூக்கு முட்ட குடித்துவிட்டு வந்து நிற்பான் நிழலனின் அப்பன். களி என்றால் சென்னாக்கொன்னி இடித்தெடுத்த உரலில் தொட்டுத் தொட்டு முழுங்குவான். சோறென்றால் அந்த உரலில் போடு பெரட்டியே தின்று முடிப்பான். அந்தச் சுவைக்கு போதை ஜிவ்வென்று ஏறிப் போகும். அரைத்த தன் மனைவியின் கைகளைப் பிடித்து முத்தம் கொடுத்தபடியே இரவெல்லாம் எம் ஜி ஆர் பாட்டுகளாக பாடி தூங்காமல் கொஞ்சிக் கிடப்பான். அந்தக் கொஞ்சலும் சண்டையும் விடியவிடிய ஓயாது.

ஒரு வீட்டில் ஒருமுறை கருவாப்பிலையை வாங்கி மொந்தைகளில் போட்டு உறியில் மாட்டிவிட்டால் மறுபடியும் வாங்க ஒரு

மாததிற்கு மேலாகும். ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் இதே நிலைமைதான். அது வரைக்கும் என்ன செய்வது எனும் யோசனையோடு இருந்தாள் நிழலனின் அம்மா. அன்று தோட்டாளம் மாதனூர் குளுதிகை என்று வியாபாரத்திற்குப் போய் உச்சி வெயிலில் வெங்கிலிக்கு வந்தாள். பசிகாதை அடைத்தது. ஒரு வீட்டுத்திண்ணையில் அமர்ந்து கூடையின் ஓரத்திலிருந்து சாப்பாட்டு மூட்டியை வெளியே எடுத்துப் பிரித்தாள். காலையில் செய்த களியும் நேற்று மாலை இடித்த சென்னாக்கொன்னித் தூளும். கொஞ்ச நேரத்தில் அந்த வீட்டார் அந்த மணத்தை மோர்ப்பம் பிடித்துவிட்டார்கள். “என்னது” என்று விசாரித்து நக்கிப் பார்த்தவர்களின் நாக்கின் வழியாய் உயிரைத்தொட்டது. “சென்னாக்கொன்னி தூளு எம்மா” என்றாள். அவர்களுக்கு முதலில் நினைவுக்கு வந்தது ஜான்பாஷா பாய்தான்.

மூட்டைத் துணிக் காரர்கள், வளையல்காரர்கள், போர்வை ஏலக்காரர்கள், கோர்ப்பாய் வியாபாரி, நாட்டு மருந்து விற்பவர், ஜோசியம் ஜாதகம் சொல்லும் சாஸ்திரக்காரர்கள், குறி சொல்லுபவர்கள், குச்சி ஐஸ், பூம்பூம் மாடு, மோடி வித்தை, ரெக்கார்டு டான்ஸ், பேதி மருந்து, விஷக்கடி மருந்து, நாக்குப்பூச்சி மருந்து, பாரதக் கதைச் சொல்லிகள் என்று பலரும் வந்துப் போவார்கள். அதில் கருவாட்டுக்கார ஜான் பாஷாபாய் மக்களுக்கு மிகவும் நெருக்கம். முக்கியமாக சிறுவர்களுக்கு.

வாளக் கருவாடு வஞ்சிரக் கருவாடு
மணல் கருவாடு நெத்திலிக் கருவாடு
மதகெண்ட... கெழங்கா... ஞா... கருவாடுமா
கருவாடு...
வாங்க வாங்க எல்லாரும் வாங்க
கருவாடு
வாங்க வாங்க வாங்க...

ஒரு கை தலையிலிருக்கும் கருவாட்டுக் கூடையைப் பிடித்திருக்கும். மறு கையால் தோளில் மாட்டியிருக்கும் சிறிய பொனலை எடுத்து பாடுவார். அவரைப் பார்த்ததும் மகுடிக்கு மயங்கிய எலிகள் போல ஊரிலிருக்கும் சிறுவர் சிறுமிகள் ஜோஜோவென மந்தை மந்தையாக அவருக்குப் பின்னால் அலைவார்கள். அவரது கருவாட்டுக் கூடையை மொய்க்கும் ஈக்களை விட ஜான் பாஷா பாய்க்கு பின்னால் மொய்க்கும் சிறுவர்கள் அதிகமாக இருப்பார்கள்.

“கொழும்பு கருவாடு
வறுக்க கருவாடு
கடக் கருவாடு
இடிக்க சென்னாக்கொன்னி... கருவாடு
கருவாடே...

அந்த சென்னாக்கொன்னினு அவர் சொல்லுகையில் கேட்போருக்கு நாக்கில் எச்சில் ஊறும். அவ்வளவு ருசியாக இருக்கும் அவர் குரலும் கூவலும்.

அவருக்கு வாய் வலிக்கும்வரை இதையே திரும்ப திரும்ப கூவுவார். வாய் வலிக்கும்போது பொனலைத் தோளில் தொங்கவிட்டு மூச்சு வாங்குவார். அப்போது சிறுவர்கள் அவரது தோளில் தொங்கும் அந்தப் புனலில் “ஹலோ” “கூக்” “கருவாடு காருவாடே” என்றெல்லாம் சத்தம் எழுப்பி மகிழ்வார்கள். வெத்தலை பாக்குக் கறை படிந்த பற்களைக் காட்டி கலகலவென சிரிப்பார் ஜான்பாஷர்.

ஒவ்வொரு ஊராய் கடக்கையில் கருவாடுகள் விற்க விற்கக் கூடை காலியானபடியே வரும் ஆனால் பின்னால் ஓடிவரும் பிள்ளைகளின் கூட்டம் மட்டும் பெரிதாகிக் கொண்டே இருக்கும். ஊர்களில் சில பெண்களும் பெரியவர்களும் “என்ன பாய் உன் ஒரு ஆளுக்கு இத்தனை வாலா?” என்று கிண்டலடித்து சிறுவர்களை அதட்டி விரட்டப் பார்ப்பார்கள்.

ஓர் ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்குப் போகையில் வரும் வழிகளில் சிறுவர்களுக்கு வேடிக்கையான கதைகளைச் சொல்லுவார் பாடல்களைப் பாடுவார் ஜான்பாஷர். ஊம் கொட்டி தாளம் போட்டு ஆட்டம் ஆடியபடியே சிறுவர்கள் மொய்த்து நடப்பார்கள். அந்தப் பக்க ஊர்களில் சிறுவர்கள் நடனம் ஆடவும் கதைகள் சொல்லவும் கற்றுக்கொண்டது கருவாட்டுக்கார ஜான்பாஷா பாயால்தான். பொழுது சாய்ந்து அவர் தனது விட்டிற்குத் திரும்பும் நேரம் வந்ததும் பொனலில் தேசியகீதம் போல,

“சின்ன சின்ன பசங்க
சொல்லு பேச்சு கேளுங்க
ஞாயிற்றுக்கிழம் வாநேங்க
வீட்ட போயி சேருங்க
யாம்பேரு ஜான்பாஷா.... ஜான்பாஷா
ஜான்பாஷா...”

கூடவே சிறுவர்களும் ராகம் இழுத்து “யாம்பேரு ஜான்பாஷா.... ஜான்பாஷா

ஜான்பாஷா...” என்று சைகையோடு பின் பாட்டு பாடுவார்கள். கூட்டமாகச் சேர்ந்து நின்று பொழுது சாய வந்து போகும் வீ டி எம் பேருந்தில் அவரை ஏற்றி விட்டு கை காட்டிய பிறகே அந்தக் கூட்டம் சிதறி ஓடும். கருவாட்டு பாய் ஊருக்குள் வரும் நாட்களிலெல்லாம் இந்தக் காட்சி தவறாமல் நடக்கும்.

வரத்தில் ஒருநாள் மேல்பட்டி சந்தைக்கு போய் கருவாடுகளை வாங்கிக்கொண்டு வாடகை மாட்டு வண்டியில் ஏற்றி வருவார். மற்ற ஆறு நாட்களில் தினம் ஒரு பக்க ஊர்களுக்கு போய் வியாபாரம் செய்வார். அப்படி சனி அல்லது ஞாயிறு ஏதாவது ஒருநாள் இந்தப் பக்கம் வருவார். அவர் வராத நாட்களிலும் கருவாடு வாங்கிய வீடு வாங்காத வீடு என்றில்லாமல் சிறுவர்கள் இருக்கும் எல்லா விடுகளிலும் ஜான்பாஷாவின் பேச்சுக்கள் கூவலாக பாடலாக கேலியாக என்று எப்போதும் நடக்கும்.

திடீரென்று கொஞ்ச நாளாக ஜான்பாஷா பாய் ஊர்ப் பக்கமே வரவில்லை. சிறுவர்கள் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் மற்ற நாட்களிலும் வரும் பேருந்துகளில் அவரை எதிர் பார்த்து ஓடியோடிப் போய் பார்த்து ஏமாந்து நின்றார்கள். பொனலில் கேட்கும் வெத்தலைப் பாக்கு மணக்கும் அவரின் குரலையும், கருவாட்டு நாற்றத்தையும் முகர முடியாமல் தவித்தார்கள். ஜான் பாஷா பாய்க்கு ஊர் வைத்திருந்த பேர் கருவாட்டு பாய், சிறுவர்கள் வைத்திருந்த பெயர் “ஜான் பாஷா ஜான் பாஷா” என்பதே. எங்காவது தூர தேசம் போயிருப்பார் எப்படியும் களக்கா காலத்தில் வந்து விடுவார் என்று பெரியவர்கள் சொல்ல அதையே நம்பி களக்கா காலத்திற்காக காத்திருந்தனர் சிறுவர்கள்.

பிறகுதான் தகவல் தெரிந்தது ஜான் பாஷா பாய்க்கு கெச (மூச்சிரைப்பு) அதிகமானதால் மருத்துவமனையில் சேர்த்தார்களாம். அங்கு வயிற்றுல கட்டியிருப்பதைக் கண்டுப்பிடிச்சி ஆப்ரேசன் செய்ததும் மூச்சு விட முடியாம அஞ்சாறு மாசத்துக்கு முன்னாலேயே மூத்தா போயிட்டாரு என்று செய்தி ஊர்களில் பரவியது. எத்தனையோ வியாபாரிகள் வந்து போகும் ஊர்கள்தான். யாரைக் குறித்தும் ஊர் இவ்வளவு அக்கறைப் பட்டது இல்லை,

முக்கியமா சிறுவர்கள். ஆனால் பாஷா பாயின் இழப்பு ஊர்ப்பக்கச் சிறுவர்களின் மனத்தைப் பெரிதும் பாதித்திருந்தது. வீ டி எம் பஸ்ஸைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவர்கள் அவரைத் தேடினார்கள். அவர் பாடிய பாடலைப் பாடிக் கலங்கினார்கள்.

அவர்களின் நினைவுகளில் அவர் பாடும் பாடல்கள் இன்னும் மனப்பாடமாக இருந்தன. அவர் கூவும் கருவாடுகளின் பெயர்களும் தான். “மச் பாவம் நல்ல மன்சன், அவரு வந்தா போதும் எல்லா ஊர்ப் புள்ளிங்களும் பின்னாலியே மொய்ச்சினு கெடக்கும். அவரு போனதுக்கு அப்பறம் எங்களுக்கெல்லாம் கருவாடு அறிபொருளாயிடுச்சி” என்றும் ஏக்கப்பட்டார்கள். நிழலனின் அம்மாவுக்கும் அவரைத் தெரியும். வண்டியில் வியாபாரம் செய்கையில் சந்தைகளிலும் ஊர்களிலும் பலமுறை பார்த்து விசாரித்துக் கொண்ட நினைவுகள் வந்து போயின. அதற்குப் பிறகுதான் கருவாப்பிலையோடு கேட்பவர்களுக்கு சென்னாக்கொன்னி இடித்து இலையில் மடித்துக் கொண்டு போய்க் கொடுப்பான். உனக்கு எனக்கு என்று கேட்டுத் தொல்லை செய்வார்கள்.

அடுத்தமுறை பொய்கை சந்தைக்குப் போகையில் கருவாப்பிலையோடு சேர்த்து கருவாடுகளையும் வாங்கி வந்து விற்கத் தொடங்கினார். சீக்கிரத்திலேயே மக்கள் நிழலனின் அப்பாவை “வண்டிக்காரர்” “கிஷ்னால்காரர்” “உப்புக்காரர்” என்ற பெயர் வைத்தது போலவே அவரை “கரேப்பில்காரம்மா” என்று கூப்பிடுவதை மறந்து “கரிவேட்டுக்காரம்மா” என்று கூப்பிடக் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

சின்ன சின்ன மண் சட்டிகளில் கருவாட்டுக் குழம்புகளைச் செய்து அவற்றின் வாய்களைத் துணியல் கட்டி கருவாட்டுக் கூடையில் கொண்டு போவான். கருவேப்பிலையை விட்டுவிட்டு சென்னாக்கொன்னிக் தூளையும் கருவாட்டுக் குழம்பையும் சட்டியோடு வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள். பழகிய சட்டியில் காய்ச்சும் குழம்பு தனி ருசி. புதுச் சட்டியைப் பழக்கும் பக்குவமும் நிழலனின் அம்மாவுக்குக் கைவந்திருந்தது.

மாட்டு வண்டியில் உப்பு வியாபாரம் செய்தது போலவே இப்போ தலையில்

கூடையைத் தூக்கிக்கொண்டு தினமும் ஒரு பக்கமாகப் போய் பல ஊர்களைச் சுற்றிச்சுற்றி கருவாடுவியாபாரம் செய்தார். கருவாடுகளுடன் கருவாட்டு குழம்பு வியாபாரமும் தான். ஆனால் குழம்புக்கு அவள் விலை சொல்லுவதில்லை. சாப்பிட்டுப் பார்த்தவர்கள் சுவைக்கு ஏற்ப அவர்களாகவே குழம்புக்கும் சட்டிக்கும் சேர்த்து பணம் தருவார்கள்.

எப்போதாவது கூட வரும் அவரது கணவன் முதல் ஊரிலேயே பழக்கமானவர்களோடு சேர்ந்துக்கொண்டு வயிறு முட்ட குடித்து நடக்க முடியாமல் யார் வீட்டுத் திண்ணையிலாவது சாய்ந்துவிடுவார். தனியாகவே எல்லா ஊர்களையும் சுற்றி விற்றுவிட்டு மாலையில் மீண்டும் முதல் ஊருக்கே திரும்பி வந்து கணவனை எழுப்பி கூட்டிக்கொண்டு கிளம்புவான். வீடு வந்து சேர்கையில் இடுப்பெலும்பு கழன்று விடுவது போல வலி உயிர் போகும். அவன் உடன் வருவது இரண்டாம் பெருஞ்சுமையாகிப் போனது அன்றாடம்.

அதுவுமில்லாமல் மேடு பள்ளம் ஏற்றம் இறக்கம் என தலையில் சுமையோடு அலைகளில் அடிக்கடி மூச்சுப் பிடித்துக் கொள்ளும். பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு தான் ஒவ்வொரு அடியையும் எடுத்து வைப்பான். பெண்கள் எவ்வளவு ருசியாய் பேசினாலும் எந்த அவசரத்திற்கும் ஒதுங்க பெரும்பாலும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். ஊரில் எங்கும் ஒதுங்க முடியாத நிலை. எங்கும் அசந்து கருவாட்டுக் கூடையை இறக்கி வைக்க முடியாது. தெரு நாய்களும் பூனைகளும் மோப்பம் பிடித்து பின்னாலேயே அலைந்து கிடக்கும். கருவேப்பிலை மட்டும் விற்கையில் இவ்வளவு கஷ்டமில்லை. இவ்வளவு வருமானமும் இல்லை.

ஓர் ஊரிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்குப் போகையில் வழிகள் வயல்வெளிகளாகவோ காடாவோ தான் இருக்கும். அங்குதான் சாராயக் கடைகளும் கள்ளுக்கடைகளும் குதாட்டங்களுமாய் ஆண்கள் நிரம்பி இருப்பார்கள். பாசமான நலம் விசாரிப்பில் தொடங்கி கேலி கிண்டலாய் மாறும். பின்னர் ஆளாளுக்கு சுட்டுத் தின்ன கருவாடு கேட்டு வழி மறிப்பார்கள். சீண்டல்களும் அத்துமீறல்களுமாக வந்து நிற்கும். அது நாளுக்கு

நாள் அதிகமானபடியே இருந்தது. ஜான் பாஷாவின் பின்னால் மொய்த்துக்கிடந்த குழந்தைகளை அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்ளுவார் கருவாட்டுக்காரம்மா. தினமும் வீடு வந்து கணவனோடு சண்டை போடுவான்.

ஒருநாள் கதவாளம், பச்சகுப்பம் என்று சுற்றி விட்டு கீழ்முருங்கைக்கு வரும்போது கருவாடெல்லாம் விற்றுத் தீர்ந்து விட்டது. ஆனால் மேல்பட்டியிலிருந்த டீச்சருக்காக கொண்டு வந்திருந்த காருவாட்டு குழம்பு சட்டியையும் சென்னாக்கொன்னி பொடியும் மட்டும் கூடையிலிருந்தது. பாலாற்று காணாற்றிலிருந்த குறுக்கு வழியில்வழியில் மேல்பட்டிக்கு வேகமாக நடந்தாள். இரண்டுப் பக்கமும் கொருக்குகள் ஆனால் ஆட்கள் நடமாட்டம் எப்போதுமிருக்கும். எப்போதும் போய் வரும் வழிதான்.

வழியோரத்தில் சீட்டாடிக்கொண்டிருந்த ஐந்தாறு ஆண்கள் கருவாடு கேட்டு முதலில் பேச்சுக் கொடுத்தார்கள். கருவாடு எல்லாம் தீர்ந்து போனதையும் மேல்பட்டி டீச்சருக்கானகுழம்பும் பொடியும் மட்டுமே கூடையில் இருப்பதைக் காட்டி கடக்க முயன்றவளை நெறஞ்சு போதையிலிருந்த வழி மறித்தார்கள். எவ்வளவு பாசமாக பேசியும் விடாமல் அவளை வம்பிழுத்தார்கள். வேறு வழியில்லாமல் டீச்சருக்காக கொண்டுப் போன கருவாட்டுக் குழம்பு சட்டியையும் சென்னாக்கொன்னி பொடியையும் அவர்களிடம் கொடுத்து விட்டு வெறும் கூடையோடு போக முயன்றவளைமறித்து கூட்டமாக சேர்ந்து அத்து மீறினார்கள்.

கூடையை அங்கேயே விட்டுவிட்டு உடலில் காயங்களோடு கிழிந்த உடையைப் போர்த்திக் கொண்டு தப்பி ஓடி வந்து பேருந்தில் ஏறி வீடு வந்து சேர்கையில் பாதி பிணமாகிப் போனான். அடுத்த இரண்டு நாட்கள் வெளியே எங்கும் வராமல் வீட்டிலேயே கிடந்தான். அந்த நிகழ்வைக் கேள்விப்பட்ட அதிர்ச்சியில் நிழலனின் தந்தைக்கு முழுமையாகவே பேச்சு வராமல் ஊமையாகிப் போனார். அதற்குக் எங்கெங்கோ நாட்டு வைத்தியர்களைத் தேடிப் போனார்கள். எந்தப் பலனும் இல்லை. சென்னாக்கொன்னிப் பொடியும் கருவாட்டுக் குழம்பும் கேட்டு வீடுத் தேடி ஆட்கள் வந்தார்கள். அந்த நினைவு கணவன் மனைவி

இருவரையும் மிகவும் அலைகழித்தது. நிழலனை அவனது பாட்டி வீட்டில் தங்கிப் படிக்க சொல்லி விட்டுவிட்டு அப்பாவும் அம்மாவும் பெங்களூருக்கு வேலைத் தேடிப் போவதாக கிளம்பிப் போனவர்கள்தான். மீண்டும் ஊருக்கு திரும்பவேயில்லை.

அப்படியே நள்ளிரவுகளில் புதிய புதிய இடங்களில் படுத்துறங்கும் மக்கள் கூட்டத்துள் அப்பா அம்மாவைத் தேடி ஏக்கத்தோடு துழாவி அலையும் அவன் மனமும் கண்களும். ஆழாமல் எந்த இடத்தை விட்டும் அகன்றதில்லை பூங்கான். அவனின் கண்கள் ஆழமான குழிகளுக்குள் கிடந்தன. ஒட்டிய தாடைகளில் எலும்புகள் தேலி துருத்தி நிற்க சண்ணாம்புத் துகள்கள் அவனைத்தின்னத் தொடங்கியிருந்தன. சண்ணாம்புக் கிணறு தரும் பாதிப்பும் அம்மா அப்பா ஏக்கமும் அவனை உருக்குலைத்திருந்தன.

இனி இந்தச் சண்ணாம்புக் கிணற்று வேலையைத் தொடர்ந்தால் அதிக நாட்கள் வாழ முடியாது என்று தனக்குள்ளே உணரத் தொடங்கினான் நிழலன். ஆனால் அந்த வேலையை விட்டால் வேறு எந்த வேலைக்கும் தகுதியான உடல் நிலை அவனுக்கு இல்லை. அவனின் ஆரோக்கியத்தை வலிமையை இளமையை என எல்லாவற்றையும் சண்ணாம்புக் கிணறு உறிந்து அவனை எலும்புருக்கியாய் துப்பி இருந்தது.

கொஞ்ச நாள் அங்க இங்க எடுபிடி வேலைகளுக்குப் போய் அலைந்தவன் யார் அறிமுகத்திலோ பெம்சந்திராவில் தொடங்கிய புதிய கார்மெண்ட்ஸில் வேலைக்குப் போனான். அங்கிருந்து பல வேலைகளுக்கு மாறி டையிங் கம்பெனியில் சேர்ந்தான். எல்லா கம்பெனிகளிலும் பெரும்பாலும் தமிழர்கள்தான் வேலையில் இருந்தார்கள். யார் அறிமுகம் கிடைத்தாலும் அவன் கேட்கும் முதல் கேள்வி “சொந்த ஊருக்கு போகாமல் இங்கேயே வாழும் வயசான புருஷன் பொண்டாட்டி யாராவது உங்களுக்குத் தெரியுமா?” என்பதுதான்.

ஓயின் ஷாப்பில் சந்தித்த ஊர்க்கார இளைஞர்களிடம் தன் அடையாளத்தைச் சொல்லாமல் வீட்டு அடையாளத்தைச் சொல்லி விசாரித்தான்.

“ஓ... அந்த ஊடா அந்த ஊட்டுக்காரங்க

உங்களுக்கு சொந்தக்காரங்களா?”

“யாரோ கருவாட்டுக்காரங்க ஊடாம் அது”

“இப்போ அங்க ஊடும் இல்ல, குட்டி செவுரும் இல்ல. எல்லாம் இடிஞ்சி பாழடைஞ்சி மண்ணு மோடா கெடக்குதே அத்தியவா கேக்குற?”

“அவங்க குடும்பமே பெங்களூருக்கு பொழக்க வந்து மொத்தப் பேரும் இங்கியே காலி ஆயிட்டாங்களாம். ஊர்ல பேசிக்குவாங்கோ”.

என்று சொன்னபடியே கோழித் தொடையைக் கடித்தபடியே “உங்களுக்குத் தெரியுமா அவங்களா?” என்று நிழலனைப் பார்த்து கேட்டான். நிழலனின் முகம் இருண்டு நடுங்கிக்கொண்டிருந்தது. நெறஞ்ச போதையில் ஒருவனுக்கும் நிதானமில்லை. அதிலொருவன் பரிமாறுகிற பையனைக் கூப்பிட்டு.

“சென்னாக்கொன்னித் தூள் சொல்லுடா நக்கினு குடிச்சா செமயா ஏறுது” என்றவன் நிழலனைப் பார்த்து, “ப்ரோ நீங்க இங்க சென்னாக்கொன்னி தூள் நக்கினு சரக்கடிச்சியிருக்கீங்களா? சுமமா சுள்ளனு அப்பிடி இருக்கும். இந்த பெங்களூர்லயே வேற எங்கியுமே இந்த சைடிஷ் கெடிக்காது. ஏன் நம்ம தமிழ் நாட்டுலயுந்தான்”

“இல்லணா சென்னாக்கொன்னி இடிக்கிற பாட்டிக்கு ஒரு வாரமா ஓடம்புக்கு முடியலணா பாவம் பின்னால் குட்ச்சில படுத்துனு கெடக்குது. அந்த ஊம தாத்தாதான் இருக்காரு. ஓணுமுனா கருவாடு சுட்டுத் தர சொல்லி எடுத்துனு வரட்டா?” நிழலனின் மனமும் உடலும் அதிர்ந்தது உடல் வேர்த்து தொப்பலாய் ஆகிப்போனான்

“சரி சுட்டக்கருவாடு ஒரு பிளேட்டா தம்பி சீக்கிரமா கொண்டுவா” என்றார்கள்.

அந்தச் சிறுவனைத் தள்ளிக்கொண்டு நிழலன், “எம்மா நைனா” என்று கத்தியபடியே உள்ளே ஓடினான். இருண்டு கிடந்த கரம்பின் மூலையிலிருந்து கங்குகளுக்கு அடியில் தீயாமல் கருகும் கருவாட்டு மணம் அவனின் மூக்கைத் தீண்டியது. அந்தநெருப்பு வெளிச்சத்தில் உருவங்கள் அசைந்தன.

சிறுகதையாளர்: எழுத்தாளர்

முத்துலிங்கம் சிறுகதைகள்

ஒரு நல்ல சிறுகதை என்றால் எழுத்தாளர் ஓரடி முன்னே நிற்பார். வாசகர் பின்னே தொடர்வார். வாசகரால் எழுத்தாளரை எட்டிப் பிடிக்கவே முடியாது.

வாழ்வியலை இயல்பாகக் பலகோணங்களில் சிறப்புற எடுத்துரைப்பதில் வல்லவர் அப்பாதுரை முத்துலிங்கம். உலகளாவிய பார்வையும் மனிதநேயமும் இழைந்தோடும் இவரது சிறுகதைகள் வாசகருக்குப் பல்வேறுபட்ட கதைக் களங்களையும் கருப்பொருட்களையும் எண்ணற்ற பின்புலங்களைக்கொண்ட பலவகை கதைமாந்தர்கள் வழிக் காட்சிப்படுத்துவது வியப்பளிப்பதாகும். உலகளாவிய நிகழ்வுகள், சமூக இடர்பாடுகள், குடும்ப மற்றும் தனிமனிதச் சிக்கல்கள், அகதிகளின் துயரங்கள் போன்றவற்றைத்தனக்கே உரியப்பார்வையுடன் கத்தரித்ததுபோலக் கூர்மையாக நகைகலந்துப் பதிவு செய்வது வாசகர்களுக்குத் தன்னனுபவங்களை நினைவூட்டுவதாக அமைகின்றது. முத்துலிங்கம் கதைகளை வாசிப்பவர் யாராயினும் கதைகளின் அழகியல் செழுமையாலும் படைப்புத்திறனாலும் ஈர்க்கப்பட்டு அவைதரும் காட்சிகளில் வெளிப்படும் அறவுணர்வுகளில் திளைப்பார் என்பது திண்ணம். எளிமை, தெளிவு, துல்லியத்துடன் தேய்வழக்குகள் இன்றி நுட்பமான நடையில் படைக்கப்பட்ட இவரது கதைகள் மட்டுமல்லாது கட்டுரைகளுமே வாசகர்களின் இலக்கியச் சுவைப்புத்திறனை மேம்படுத்தி அவர்களது இலக்கியம் பற்றியும் வாழ்வியல் பற்றியுமான விழுமியங்களைச் சீர்மைப்படுத்தும் என்பது உறுதி.

சங்ககாலக் கவிதைத்தொகுப்புகள் உலக இலக்கியத்திற்குத் தமிழின் கொடை என்பது உலகின் மிகச்சிறந்த இலக்கியத்

திறனாய்வாளர்கள் பலரின் கருத்து. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப்பின் தமிழ்ச்சிறுகதைகளும் அத்தகைய பெருமைக்கு உரியன என்பதில் ஐயமில்லை. இலக்கியவகைகளில் மிக முற்பட்டதற்கும் ஆகப் பிற்பட்டதற்கும் தம் பங்களிப்பைச் செய்த, செய்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்ச் செம்மல்களுக்கு நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். சில தமிழ்ச்சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் தலைசிறந்த கதைகள் தரமான உலகச் சிறுகதைத்தொகுப்புகளில் இடம்பெறத்தக்கவை. மணிக்கொடி கால எழுத்தாளர்களில் ஆரம்பித்து புதுமைப் பித்தனாலும் அவரது வழித்தோன்றல்களாலும் கால்பதித்து முத்துலிங்கம் போன்ற இன்றைய எழுத்தாளர்களால் வளம்பெற்றுள்ள தமிழ்ச்சிறுகதை உலக இலக்கியத்தின் ஒரு ஒளிமிக்கக் கீற்று. இக்கொடையாளிகள் வரிசையில் ஈழத்தமிழர் முத்துலிங்கத்திற்கு மிகச்சிறப்பான இடமுண்டு.

இவர் எழுதிய கதைகளும் கட்டுரைகளும் ஐந்தாறே தாண்டியிருப்பினும் ஒவ்வொன்றிலும் ஒருத்தனிச்சிறப்பைக் காணலாம். இவை உள்ளிருக்கும் கண்ணாடிச்சில்களைப் பல கோணங்களில் பல வண்ணங்களில் பல வடிவானத் தோற்றங்களில் பிரதிபலிக்கும் பன்னிறவடிவங் காட்டி (kaleidoscope) போன்று வாழ்வியலைப் பலகோணங்களில் அலசி ஆய்ந்துகாட்டுவதால் நம்மை வெகுவாகக் கவர்கின்றன. வாழ்வின் ஒவ்வொரு பொழுதையும் ஒவ்வொரு காட்சியையும்வியந்துபார்த்து அறிந்துகொள்ளத் துடிக்கும் ஆவலே இவரது படைப்புகள் அபூர்வமான பன்முகத்தன்மையுடன் நம்மை ஈர்ப்பதன் காரணம். வாழ்க்கையின் மீதும் வாழ்க்கையை ரசிப்பதிலும் இவருக்கு இருக்கும் அத்த காதல் இவர் எழுத்துக்கு உரமாகித்

ஒவ்வொரு சிறுகதையும் கட்டுரையும் ஏதேனும் ஒரு தேர்ந்த மிகப்பொருத்தமான இலக்கிய இடைச்செருகல் இல்லாமல் இருக்காது. அது தமிழ் இலக்கியமாக இருக்கலாம், ஆங்கில இலக்கியமாக இருக்கலாம், ஏதோ ஒரு ஐரோப்பிய இலக்கியமாகவோ அல்லது நாம் கேள்வியே படாத ஒரு அயல் இலக்கியமாகவும் இருக்கலாம். எல்லவற்றுக்கும் மேலாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சங்கப்புலவர்கள் பாடியத் தமிழகக் காட்சிகளை இன்றைய வாழ்வியலோடு நுட்பமாக இணைத்துப்பேசுவதில் இவருக்குத் தீராத ஆர்வம் உண்டு.

திண்மையும் செழுமையும் சேர்க்கின்றன. மனத்தில் எழும் வியப்புகளுக்கும் எண்ணங்களுக்கும் இவர் எழுத்துநடை கவித்துவ அழகைக் கொடுக்கின்றது. இவரை உணர்ந்து கொள்ள இவரது சொற்களே உகந்தவை:

வியப்பு தான் மனிதனை வாழவைக்கிறது. எப்பொழுது ஒருத்தர் வியப்பதை நிறுத்திவிடுகிறாரோ அப்பொழுதே அவர் வாழ்வதை நிறுத்திவிடுகிறார்.

கதை சொல்லும் சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு புதுமை இருப்பது கண்கூடு. ஒவ்வொன்றிலும் இருக்கும் தனித்தன்மையும் அவைகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளும் யாவரையும் வியக்கவைக்கும். ஒரு கதையின் களம்போல் மற்றொன்றினது இல்லை. கதைமாந்தர்களிலும் ஒரு கதையில் வந்தவர் போல் மற்றொரு கதையில் இல்லை. கதைசொல்லும் முறையும் கதைக்கேற்ப மாறுபடுகிறது. இங்கேயும் முத்துலிங்கத்தையே பேசச் சொல்லிவிடலாம்:

நாறு தேர்க்கால்கள் செய்த ஒரு தச்சருக்கு 101 ஆவது தேர்க்கால் செய்வது எத்தனை சுலபம்?... ஆனால் கதைகள் அப்படியல்ல. நாறு கதைகள் எழுதிய ஒருவருக்கு 101 ஆவது கதை எழுதுவது எளிதாக இருப்பதில்லை. உண்மையில் மிகவும் கடினமானது. அது ஏற்கெனவே எழுதிய

நாறு கதைகளில் சொல்லாத ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும்.

இவர் தொடர்பொருளென்று எதுவுமில்லை. 'ரி' என்ற கதையில் சங்கீதத்தைப் பற்றிச் சொல்வதைப் பாருங்கள். ஜானகிராமன் நினைவுக்கு வருவார்.

இசை தரும் மயக்கத்தை அனுபவிப்பது ஒன்று; அர்த்தத்தை அறிந்து ரசிப்பது வேறு. இசையின் சூட்சுமத்தை உணர்ந்து அனுபவிப்பது இன்னொரு வகை. இந்த மூன்றும் கலந்த நிலையில் ஏற்படும் பரவசம் ஒரு தனி அல்லவா?

இவருடைய நடை நீர்ப்பரப்பில் தத்தித்தத்திக்குதித்தோடும் விட்டில் போல் தன் இலக்கை லாவகமாக சென்று சேர்வது. எப்பொழுதும் சொற்களை வருந்தித்தேர்ந்த சோர்வு தெரிவதில்லை. வெகு சொற்பமான வாக்கியங்கள் தவிர மற்றெல்லாமே ஒன்றிரண்டு வரிகளிலே முற்றுப்பெறுகின்றன.

ஒவ்வொரு சிறுகதையும் கட்டுரையும் ஏதேனும் ஒரு தேர்ந்த மிகப்பொருத்தமான இலக்கிய இடைச்செருகல் இல்லாமல் இருக்காது. அது தமிழ் இலக்கியமாக இருக்கலாம், ஆங்கில இலக்கியமாக இருக்கலாம், ஏதோ ஒரு ஐரோப்பிய இலக்கியமாகவோ அல்லது நாம் கேள்வியே படாத ஒரு அயல் இலக்கியமாகவும் இருக்கலாம். எல்லவற்றுக்கும் மேலாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சங்கப்புலவர்கள் பாடியத் தமிழகக் காட்சிகளை இன்றைய வாழ்வியலோடு நுட்பமாக இணைத்துப்பேசுவதில் இவருக்குத் தீராத ஆர்வம் உண்டு. இவருடைய உவமைகளும் எடுத்துக்காட்டுகளும் எண்ணற்ற கலை மற்றும் அறிவியல் புதுமைகளைத் தொட்டுக்காட்டி இவரது எழுத்துக்குச் செழுமை சேர்க்கின்றன. ஆனால் இவர் எந்தத்தகவலையும் வலிந்து நுழைப்பதில்லை. அவை கதையின் களத்திற்கும் கருத்தோட்டத்துக்கும் இணைந்தே வருகின்றன. எந்த ஒன்றை நீக்கினாலும் கதையின் ஓட்டமும் முழுமையும் ஊறுபடும். சிறுகதையின் இறுகியக் கட்டமைப்பை முத்துலிங்கம் எப்போதும் தளர விடுவதில்லை.

இத்தகைய திறமைகள் பலநாடுகளில் வசிக்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்த, பலநாட்டு இலக்கியங்களையும் கலாச்சாரங்களையும் சமய நம்பிக்கைகளையும் பழக்க

வழக்கங்களையும் மதிப்பிடும் நோக்கமின்றி உள்வாங்கக்கூடிய ஒரு மொழி ஆர்வலருக்கே சாத்தியப்படும். தமிழின் சங்ககால இலக்கியம் முதல் இன்று சாதனை படைக்கும் தமிழ் சினிமா வரை எல்லாவற்றைப்பற்றியும் தேர்ந்த மதிப்பீடுகள் உண்டு. ஆங்கிலக்கதைகளைத் தமிழில் செம்மையாக மொழிபெயர்க்கும் அளவிற்கு ஆங்கிலப்புலமையும் உண்டு. இன்றும், எண்பத்தியேழு வயது கடந்த பின்னும் எழுதுகிறார்; தன்னைக்கவர்ந்த ஆங்கில மற்றும் ஆங்கிலத்தில் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்ட வேற்றுமொழிக் கதைகளைத் தமிழில் தருவதை தன் விருப்பப் பொழுதுபோக்காகக் கொண்டுள்ளார்.

இவர் பெற்றுள்ள பல விருதுகளில் கி. ரா. 2022 விருதும் அடங்கும். இவருடைய கதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு இதுவரை மூன்று தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. எனக்குப்பிடித்த பத்தொன்பது கதைகளை நான் ஆங்கிலப்படுத்தியது Password and Other Stories என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது. இவரது அனைத்துக் கட்டுரைகளையும் கதைகளையும் இணையதளத்தில் வாசிக்கலாம். சிறந்த கதைசொல்லிகளின் வாசிப்புகளையும் கேட்டு மகிழலாம். பல கதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகள் பிரித்தானிய, கனடிய, அமெரிக்க இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன.

மு.ராமநாதன் இவரது படைப்புகளை மூன்று உலகங்களாகக் காண்கிறார். “முதலாவது வகை இலங்கையில் நடக்கும் கதைகள்.... இரண்டாவது வகைக்கதைகள் வெளிநாடுகளில் நடப்பவை; அது காபுலாக இருக்கலாம்; இஸ்லாமாபாத்தாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் கதைகளிலெல்லாம் கதைசொல்லியோ கதையிலுள்ள பிரதானப் பாத்திரங்களோ தமிழராக இருப்பார்கள். மூன்றாவது வகைக்கதைகள் வெளிநாட்டு மண்ணில் வெளிநாட்டுக் கலர்ச்சாரப் பின்புலத்தில் வெளிநாட்டுப் பாத்திரங்கள் மட்டும் இடம்பெறுபவை.”

புதிய வாசகர்கள் தம் விருப்பத்திற்கும் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் ஏற்ப இவர் கதைகளில் எவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து வாசிக்கலாம் என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விழைகிறேன்.

மனித வரலாற்றில் என்றமில்லாத அளவுக்கு இன்று அகிலம் முழுவதிலுமுள்ள அகதிகள் சந்திக்கும் கொடுமைகள் நம்மைத் துயரில்

ஆழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இவர்கள் தம் நாட்டைவிட்டு வெளியேறுவதில் உள்ள துயரங்கள், உளச்சிக்கல்கள், வழியில் ஏற்படும் இடர்கள், ஒரு வழியாக உயிர் பிழைத்து வேற்று நாட்டை அடைந்த பிறகும் வாழ்க்கை முழுவதும் தொடரும் வெவ்வேறு கொடுமைகள், அவலங்கள் பற்றி எண்ணற்றவர்கள் எண்ணற்ற மொழிகளில் கவிதைகளாக, கதைகளாக, நாவல்களாக, கட்டுரைகளாக நாடகங்களாக வடித்துள்ளனர். இன்றும், வெளியாகும் நூல்களில் புலம்பெயர்தல் பற்றிய நூல்கள் கணிசமான பங்கு வகிக்கின்றன. ஆனாலும், “உலகத்தில் நீ வெறுப்பது என்ன?” என்ற கேள்விக்கு ஒரு அகதியின் பதிலாக, ‘உடம்பின் உள்ளே ஓடும் ரத்தம் வெளியே ஓடுவதை’ என்று முத்துலிங்கம் காட்சிப் படுத்தும் சில சொற்கள் போல் காத்திரமாகச் சொல்ல யாரால் முடியும்?

முத்துலிங்கத்தின் கடவுள் தொடங்கிய இடம் நாவலும் பத்து அல்லது பதினைந்து சிறுகதைகள் மட்டுமே குடிப்பெயர்வின் எல்லா அவலங்களையும் முழுமையாகக் காட்சிப்படுத்திவிடும் என்பது எனது துணிபு. சட்டென நினைவுக்குவரும் ‘இங்கே நிறுத்தக் கூடாது’, ‘மாற்று’, ‘கடன்’, ‘விசா’, ‘கருப்பு அணில்’, ‘சூனியக்காரியின் தங்கச்சி’, ‘ஆதிப் பண்பு’, ‘நல்ல திமிங்கிலம்’, ‘நிலம் என்னும் நல்லாள்’, ‘நர்னை’, ‘ஜெர்மன் விசா’, ‘மண்ணெண்ணெய் கார்காரன்’, ‘சுவருடன் பேசும் மனிதர்’ ஆகிய சிறுகதைகளையும் கடவுள் தொடங்கிய இடம் நாவலையும் வாசகர்களுக்குப் பரிந்துரைக்கிறேன்.

அனைத்தையும் வரையறை செய்து, ஒருமித்து, பிறிதை இல்லாமலாக்க நினைக்கும் ஆள்பவர்களும் அரசியல்வாதிகளும் இருக்கும் அனைத்துநாட்டுச் சிறுபான்மை மக்களும், முக்கியமாக ஒவ்வொரு தமிழனும், வாசிக்க வேண்டிய கதை ‘சுவருடன் பேசும் மனிதர்’. இதனுடன் ‘தமிழுக்கு ஓர் அரியணை’, ‘ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் பீடம்’ ஆகிய கட்டுரைகளையும் வாசித்தால் முத்துலிங்கத்தின் தமிழ்ப் பற்றும் இவர் ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழைக் கற்கவும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் வசதியாக தமிழ் இருக்கை அமைக்க மேற்கொண்ட முயற்சிகளையும் அறிந்து கொள்ளலாம். பின்னர் டொராண்டோ

பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் இருக்கை ஏற்படுத்தியதிலும் இவருக்கு முக்கியமான பங்கு உண்டு.

முத்துலிங்கத்தின் பெண்ணியக் கோட்பாடுகளின் எடுத்துக்காட்டுகளாக சங்கீதா (முழுவிலக்கு), நேணுகா (பொற்கொடியும் பார்ப்பான்), துர்க்கா (எல்லாம் வெல்லும்), பத்மலோசினி (புதுப் பெண்சாதி), சுவாதி (இன்னும் முன்னேற இடமுண்டு), நிரஞ்சனா (கடைசிச் சாட்சி), விகாசினி (பாரம்), அகிலா (வெள்ளிக்கிழமை இரவுகள்), பத்மாவதி (ஐந்தாவது கதிரை), ஹெலென் (ஐந்து கால் மனிதன்) முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். கேடுகெட்ட மகளிரும் நிறைய உண்டு.

பின்பற்றக் கூடிய ஆண்களாக பெயரிடப்படாத மயானப் பராமரிப்பாளர், 'பாரம்' விமலன், 'முழு விலக்கு' கணேசானந்தன், 'ஒரு சாதம்' சிவலிங்கம், 'சூனியக்காரியின் தங்கச்சி' அர்ஜுன ரணதுங்க, 'நல்ல திமிங்கலம்' கஸ் டால்டன், 'கடவுச்சீட்டு' ஆப்பிரஹாம், 'கடைநிலை ஊழியன்' அப்துலாட்டி முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். கேடுகெட்ட ஆண்களும் பலர் உண்டு.

இளையோரும் முதியோருமே இவர் கதைகளில் நிரம்பி வழிகின்றனர். அந்த அளவிற்கு முத்துலிங்கம் குழந்தைகள், சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை. இருந்தாலும், பஸ்மினா (கிரகணம்), சிறீ (ஒரு சிறுவனின் கதை), வயிரவநாதன் (இருப்பிடம்), ஆப்பிரஹாம் (கடவுச்சொல்), அபஸ்ரா (எந்த நிமிடத்திலும் பறிபோகும் வேலை), பெரியவன், சின்னவன் (நாளை) ஆகியோர் நம் மனத்தில் என்றும் நிறைந்திருப்பர்.

குழலின் மீதான இவரது ஆழமான அக்கறையைப் பலகதைகளில் காணலாம். அதை எவ்வளவு சுருக்கமாக மனத்தில் ஆணி அடித்தது போன்று காட்டிவிடுகின்றார் என்பதைப் பாருங்கள். "பூமியின் சுற்றுச் சூழலுக்கு அளப்பரிய கேடு விளைவித்த மனிதகுலத்தில் நானும் ஒரு துளி.... மனிதன் இல்லாமல் போனால் அத்தனை உயிரினங்களும் வாழும். மேலும் சுபிட்சமாக."

பூக்கள், மரங்கள், பூச்சிகள், பறவைகள், மிருகங்கள் பற்றி இவருடைய வர்ணனைகளும், தன்னோக்கில் பதியும் புதிய கருத்துகளும் நம்

சிந்தனையைத் தூண்டுபவை. 'தொடக்கம்', 'சிம்மாசனம்', 'ஞானம்', 'பூமாதேவி', 'வசியம்', 'சிலம்பு செல்லப்பா' ஆகிய கதைகளில் இவ்வக்கறை முதன்மைப் பொருளாகவே அமைகிறது. 'சிலம்பு செல்லப்பா' இவர் சிலப்பதிகாரத்தை எவ்வளவு நுணுக்கமாக பயின்றுள்ளார் என்பதையும் காட்டும்.

திகில் கிளப்பும் கதை வேண்டுமோருக்கு 'கல்லறை', 'உன்னுடைய கால அவகாசம் இப்போது தொடங்குகிறது', 'உங்களுடன் வந்தவர்', 'ஆயுள்', 'பவித்ரா'.

இலங்கைத் தமிழர், ஐரோப்பியர், ஆப்பிரிக்கர், இசுலாமியர், யூதர் முதலானோரின் சமையல் கலைகள், உணவு வகைகள், ஓயின் வகைகள் என்று ஆரம்பித்தாரென்றால் நல்ல விருந்து சாப்பிட்ட நிறைவு வந்துவிடும். வேறு கதைகளை வாசிக்கிறீர்களோ இல்லையோ, 'வையன்னா கானா' என்ற கதையை வாசியுங்கள். இவரது ரசனையின் முழுவீச்சைக் கோடிகாட்டிடும். பிறகென்ன? நீங்களும் முத்துலிங்கத்தின் ரசிகர் தான்.

முழுநீள நகைச்சுவைக் கதைகளை விரும்புவோர் 'புவிசுர்ப்புக் கட்டண'த்தையும் '23 சத'த்தையும் வாசித்து வயிறுகுலுங்க சிரிக்கலாம். மேலும், இவருடைய எல்லாக் கதைகளும் கட்டுரைகளுமே நம்மை ஒருசில இடங்களிலாவது நிறுத்தி இவரது அலாதியான ஆழமான நகையுணர்வைப் பாராட்டிட வைத்திடும். இவை எல்லாமே ஓரிரு சிறிய வாக்கியங்களில் அமைவது முத்துலிங்கத்திற்கு மட்டுமே ஆகிவந்த கலை. அது போலவே, பெண்ணுழகையும் பெண் உடம்பின் ஈரப்பையும் (ஆணுழகையும் ஆணின் ஈரப்பையும் தான்) இவர் சில சொற்களில் சொல்லுவதே வாசகரை நிலை தடுமாறச் செய்திடும்.

வருங்காலத்தைப் புனைவு செய்யும் கதைகளை விரும்புவோர் 'ஃபீனிக்ஸ் பறவை', 'எலிமூஞ்சி' போன்றவற்றை வாசிக்கலாம்.

எனக்கு மிகவும் பிடித்த கதைகளில் இரண்டைமட்டும் சற்று விரிவாகப் பார்க்கலாம். 'இலையுதிர் காலம்' முதல் காட்சியில் தனிமையில் வாழும் விதவை சூசன் டி அல்மோடா மூப்பின் காரணமாக தன் தோட்டத்தில் மயங்கி விழுகிறார். இரண்டாவது காட்சி - கதையில் இரண்டே காட்சிகள் தான்

- சூசன் தன் மானிகை வீட்டையும் தான் வாழ்நாள் முழுவதும் சேர்த்தப் பொருட்களையும் பிரிந்து - விடைகொடுத்து அனுப்ப சுற்றமோ நட்போ இல்லை - ஒரு முதியோர் இல்லத்திற்குக் குடிபெயரும் நாள். மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும்போது இவர் தன் வீட்டை நிரந்திரமாகப் பிரிந்து செல்லும் இந்நாளே இவரது வாழ்க்கையில் மிகவும் துயர்தரும் இரங்கத்தக்க நாளாகும், எஞ்சிய நாட்களில் இவரைத் தனிமைத்துயர் வருத்தும் எனத் தோன்றும். ஆனால் கதையை வாசித்து முடிக்கும்போது இவ்வெண்ணம் முற்றிலும் மாறிவிடும்.

முத்துலிங்கம் முதுமைத்தனிமையை அணுகும் பார்வை புதுமையானது, எதார்த்தமானது. மனித சமுதாயத்தில் கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் மிகப்பெரிய அளவில் கட்டமைக்கப்பட்ட வளர்ச்சியால் குடும்பங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கும் அனைத்தையும் புரட்டிப் போட்டு விட்ட சிக்கல்களுக்கும் முதியோர் இல்லங்கள் பலருக்கு ஒரு சரியான தீர்வாகவே இருக்கக்கூடும் என்று முத்துலிங்கம் எண்ணுகிறார்.

முதுமையில் தனிமையின் கொடுமையைச் சிறப்பாகக் காட்சிப்படுத்தும் அதே வேளையில் நம்பிக்கைதரும் மாற்றத்தைக் கதைத்திருப்பதாக அமைத்திருப்பது முத்துலிங்கம் மிகச்சிறந்த கதாசிரியர் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறுகிறது. இத்திருப்பம் ஆசிரியர் வாழ்வின் மீது கொண்ட அக்கறையையும் எத்தருணத்திலும் வாழ்க்கையைத் தேவைக்கு ஏற்ப மாற்றிமகிழ்வதே சிறப்பு என்ற கோட்பாட்டையும் மிக அழகாக வலியுறுத்துகிறது. சொற்களை வீணடிக்காமல் குறிப்பால் உணர்த்துவதே சிறந்த இலக்கியத்தின் இலக்கணம். இவ்வகையில் இந்நாடகக்கவிதை சிறுகதையின் உச்சத்தைத் தொடுகின்றது. முத்துலிங்கம் இதுபோன்ற இன்னும் எத்தனையோ கதைகளை வாசகர்களுக்கு அளித்ததின் மூலம் பிற சிறுகதை எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னத்தி ஏராக விளங்குகிறார்.

‘முழு விலக்கு’ என்ற கதையில் இலங்கைப் பெரும்பான்மை அரசின் கொடுமையிலிருந்துத் தப்பி ஆப்பிரிக்காவில் வாழும் ஒரு முன்மாதிரி இணையர் தமக்குக் குழந்தைச்செல்வம் கிடையாது என்ற செய்தியைக் கேட்டு மனம்

நொறுங்கிவிடுகின்றனர். ஆனால் இல்லக்கிழத்தி சங்கீதா ஒரு சில வாரங்களிலேயே இதற்குத் தீர்வு காண்கிறாள். இன்று நாடெங்கும் பெருத்துவிட்ட, நவீன வாழ்க்கை நமக்களித்துள்ள சீர்கேடுகளின் முக்கியச் சின்னமானக் கருத்தரிப்பு மையங்களை நாடாமல் அவளுக்குப் பிடித்த ஒரு ஆப்பிரிக்கக் குழந்தையைத் தன்னிச்சையாகத் தத்தெடுக்கிறாள். ஒரு மாலை கணவன் கணேசானந்தன் வீட்டுக்குள் நுழையும்போது அக்குழந்தையை முதுகிலே லப்பாத்துணியால் கட்டிக்கொண்டு, ஆப்பிரிக்கப் பாடல் ஒன்றை முணுமுணுப்பதும் அதற்கேற்ப நடனம் ஆடுவதும் சமைப்பதுமாக இருக்கிறாள். கணேசானந்தனுக்கும் அளவற்ற மகிழ்ச்சி.

அன்றிரவு படுக்கைக்குச்சென்றபோது அக்குழந்தையைப் படுக்கையின் நடுவே கிடத்தியிருந்தாள். “அப்ப, என்ன பேர் வைத்திருக்கிறீர்? அபிராமியா?” என்றான் அவன். கண்களைச் சிமிட்டிக்கொண்டே, “சீ, இல்லை; அய்சாத்து, என்ன இனிமை பாருங்கோ! அசல் ஆப்பிரிக்க பேர்.”

என்ன ஒரு புரட்சிக்கரமானப் பெண். தன்னை மானிடப்பிறவியாக நடத்தாதத் தாய்மண்ணை முற்றிலுமாக நிராகரித்து, தனக்கு அடைக்கலம் அளித்த நாட்டின் குடிமகளாகவே மாறி விடுகிறாள்.

மனைவியின் மகிழ்ச்சியில் மகிழ்வுறும் கணேசானந்தன், பரிசிலுடன் வீடுவந்த பெருஞ்சித்திரனாரை நினவுபடுத்துகிறான்:

இன்னாரக்கு என்று எண்ணாது,
எல்லாருக்கும் கொடு. என்னிடம்
கேட்காமலேயே கொடு. இது குமணன்
நல்கிய வளம்.

புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களில், குறுந்தொகையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து சங்கத்தமிழின் சிறப்பை உலகுக்குக் காட்டிய ஏ. கே. ராமானுஜம் அளவிற்கு அந்நியப்படுதல் போன்ற துயர்தரும் உணர்வுகளால் பாதிக்கப்படாதவர் முத்துலிங்கம். ‘சுவருடன் பேசும் மனிதர்’ என்ற கதையில் ஈராக்கில் பிறந்து, சதாம் ஆட்சியின் கொடுமையிலிருந்துத் தப்பித்துக் கனடாவில் வாழும் ஒரு நாவிதர் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள்:

நண்பரே! இது சொர்க்கம்.... ஒடுக்கப்பட்ட

நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரேயொரு நாள் என்றாலும் கனடாவில் வாழ்ந்து பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்களுக்குச் சுதந்திரக் காற்று என்பது என்னவென்று தெரியவரும்.

‘வன்னி வீதி’ என்ற தன் கட்டுரையில், உலகின் இரண்டாவது பெரிய தேசமான கனடாவில் ஒரு வீதிக்கு தமிழ்ப்பெயர் சூட்டியதைப்பற்றி முத்துலிங்கம் நேரடியாகவே நம்மிடம் பேசுவார்:

இது எங்களுக்குச் சொந்தமான வீதி. இதன் பெயரை ‘வலகம்பாகு ஹந்தியா’ என மாற்ற முடியாது. “இறந்த வீரனின் நடுகல் ஒன்றுதான் தெய்வம். வேறில்லை” என்று புறநாலாறு சொல்லும். அப்படியான மாவீரர்கள் துயிலும் இல்லங்களைச் சிதைத்தது போல இந்த வீதியை ஒன்றும் இலகுவாகச் சிதைக்க முடியாது. நூலகத்தை எரித்தது போல இதை அழிக்க முடியாது. இது என்றென்றைக்குமாக கனடாவில் ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றை நினைவுபடுத்தியபடியே நிற்கும். வன்னி வீதி.

கணியன் பூங்குன்றனாரின் ‘யாதும் உளரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற கூற்றுக்கு முத்துலிங்கம் தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

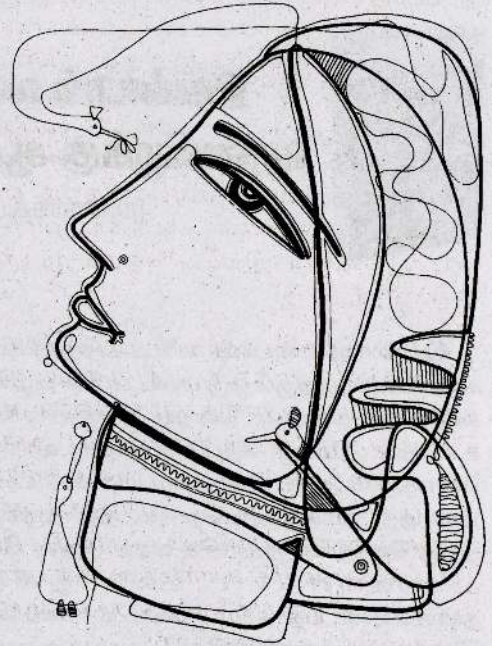
இவையெல்லாம் ஒருபுறம் இருக்க, சிறுகதையின் மிக முக்கிய கூறு நம் கவனத்தை அதன்மேல் தொடக்கம் முதல் இறுதிவரை நிறுத்தி நாம் எதிர்பாராத ஒரு திருப்பத்தோடு அல்லது ஒரு ஞானக்கீற்றோடு முடித்து நம்மைத் திகைப்பிலும் சிந்தனையிலும் ஆழ்த்துவது. இதற்கான எடுத்துக்காட்டுகள் ஏராளம், ஏராளம்.

பூங்குன்றனாரின் ‘வியத்தலும் இலமே’ என்ற சொற்றொடர் இவர் தனது நேர்காணல் தொகுப்பிற்கு வைத்திருக்கும் தலைப்பு. ஆனால் முத்துலிங்கத்தை வாசிக்க, வாசிக்க வியப்புக் கூடிக்கொண்டே போவது உறுதி. பி.ஏ.கிருஷ்ணன் இவருடைய ‘அங்க இப்ப என்ன நேரம்’ கதைத்தொகுப்பிற்கு எழுதிய மதிப்புரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல், “முத்துலிங்கத்தின் உலகம் நிலத்திலும் பெரிது. நீரிலும் ஆழமானது. அது அவர் உள்ளம் சார்ந்தது.” ஆம். முத்துலிங்கத்தின் ஞானம் ஞாலம் போல் விரிந்து பரந்தது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கவிதை

• சஹாராக்கவிஞன்

உதடுகள்
ஒன்றையே
உச்சரித்து
தனியாக பேசி
தானாக சிரிக்கும்
ஏதோ ஒன்றை
நினைத்து
ஏதோ ஒன்றை
புலம்பும்
இந்நிலையைத் தான்
பித்தன் என்கிறார்கள்

அடா
உம்மீது கொண்ட
காதலின்
பேரன்பிற்கு
இப்படியும்
பெயருண்டா

பரவாயில்லை
என்னில்
நீ வாழ
எப்பெயரையும்
ஏற்க நான் தயார்...

இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்னணியில் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் வாழ்க்கைச் சித்திரம்

[கரண்கார்க்கியின் மரப்பாலம் நாவலை முன்வைத்து]

வரலாறு என்பதை பாடப்புத்தகங்களில் கண்டுணர்வதற்கும் ஒரு படைப்பின் வழியாக கண்டடைவதற்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் உள்ளன. நமக்கு கற்பிக்கப்படும் வரலாறு என்பது நாம் அறியவேண்டிய பல உண்மைகளை மறைத்து நமக்கு வேறொன்றைத் தருகிறது. அந்த வேறொன்று பாசிச வரலாற்றின் கோர மு க ன் க ளை ம றை த் து வி டு ம் தன்மையுடையதாகவும் ஆண்ட வர்க்கங்களின் வெறும் ஆண்டுகளின் தரவுகளாகவும் கிடைப்பதை நாம் வரலாற்றென்று சொல்லிவிட முடியாது.

பாசிச ஆட்சிகளின் கொடூரங்களால் இந்த பூமியின் வயிற்றில் புதைந்து போன மனித உடல்கள் அவர்களின் பார்வையில் வெறும் பூச்சிகளே. கோடானுகோடி மனிதர்களாக நமக்கு முன்பு ரத்தமும் சதையுமாக வாழ்ந்த உயிரும் உணர்வும் உள்ள மனிதர்களை தங்களது கொடிய ஆயுதங்கள் மூலம் தாக்கி நசுக்கி அவர்களை வதைத்து அதன் மூலம் தங்களது பாசிச பேராசைகளுக்கும் அரசு அதிகாரத்தின் அட்டுழியங்களுக்கும் துணை போகும் இராணுவத்தின் எல்லா வதைகளையும் இந்த நாவல் அந்த வலியின் மீது இயங்கும் இன்னொரு வலியாக எழுதப்பட்டு ஆறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகிவிட்டது. இன்னும் பாசிசத்தின் கொடுங்கரங்கள் இந்த பூமியை விட்டு அகலவில்லை என்பதை இஸ்ரேலிய பாலஸ்தீன் போர்கள் போன்றும் உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கு இடையே போரற்ற பூசல்கள் போலும் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.

நாவலுக்குள் வருவோம். நாவலின் மையக் கதாபாத்திரமாக ஜார்ஜ் கபே வருகிறான்.

ஜார்ஜ் கபேயின் இளமைப்பருவம் மிகவும் பின்தங்கிய சமூகத்தின் ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவின் ஒரு வடிவமாக இந்த நாவலின் தொடக்கம் அவனின் சமூக பின்புலத்தை நமக்கு அறிமுகம் செய்கிறது. கொடுமையான வாழ்விலிருந்து அவனை விடுவிக்க மெல்வின் பாதிரியாரிடம் அவனது பத்து வயதில் அவனது தந்தையால் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறான். பாதிரியரின் விருந்தினராக வந்த லூயிஸ் துரை அவனின் துயரங்களை அறிந்து கொண்டதும் அவனைத் தன்னோடு இணைத்து கொள்கிறார். அதன் பிறகு அவனின் வாழ்வு முழுவதும் லூயிஸ் துரையின் அன்பால் வழிநடத்தப்படும் ஒன்றாக மாறிவிடுகிறது. ஒரு வெள்ளையர் தன்மீது காட்டும் அன்புக்கு இணையாக அவன் மனதில் வேறொன்று இல்லை என்பதும் இந்த நாவலை தொடர்ந்து செல்லும் நமக்கும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இரண்டாம் உலகப்போர் நடைபெறும் சூழலில் அவர்கள் திட்டமிடும் இங்கிலாந்து பயணம் தடைபடுகிறது. யுத்தம் ஒரு மோசடியான நாடகம் என்றும் அதில் வெற்றி பெறுபவன் அதுதான் வீரம் அதுதான் யுத்தம் என்று மக்களாலும் நம்பவைக்கப்படுகிறது என்றும் லூயிஸ் தனது எரிச்சலையும் ஆதங்கத்தையும் ஜார்ஜிடம் கொட்டித் தீர்க்கிறார்.

போர்ச்சுழல் அவர்களது பயணத்தை சிங்கப்பூர் பயணமாக மாற்றி விடுகிறது. பிறகு வரும் கப்பல் பயணத்தில் லூயிஸ் துரையை அவன் எக்காரணம் கொண்டும் சந்திக்க கூடாது என்ற நிர்ப்பந்தத்தில் அவரிடமிருந்து பிரிந்தே இருக்கும் காட்சிகள் தொடருகின்றன. கப்பல் பயணத்தில் ப்யுனஸ் என்ற பெண்ணின்

ஐரோப்பா முழுமைக்குமே சோவியத் ரஷ்யப்படைகள் மிக நம்பிக்கையூட்டும் வகையில் நகர்ந்து விடுதலையை விரும்பும் மக்களுக்கு ஆதரவுக் கரத்தை நீட்டிக் கொண்டேயிருக்க இடலரின் கனவுகள் நொறுங்கி விழுகிறது. அதே வேளையில் அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ் படைகள் ஜப்பானியர்களை நசுக்குகிற நாட்கள் தொடங்கி விட்டன. எப்போது வேண்டுமானாலும் பிரிட்டிஷ் படைகள் உள்ளே நுழையப் போகிறார்கள் என்ற முணுமுணுப்பும் உழைப்பாளிகள் மத்தியில் அதிகமாகியது.

அன்பு அவனுக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறது. கப்பல் பயணம் அவனுக்குள் புதிய அனுபவம் ஒன்றை கிளர்த்துகிறது.

உலகத்தை ஒரு குடையின் கீழ் கொண்டு வரும் ஆசையில் தனது போர் வெறியை துவக்கியிருக்கும் ஹிட்லரின் திட்டங்களால் பல நாடுகள் அஞ்சி நடுங்குகின்றன. ஹிட்லரின் படைகள் சோவியத் ரஷ்யாவிடம் அடிவாங்கித் திரும்பும் காட்சிகள் ஜப்பானை தென்கிழக்கு ஆசியாவை நோக்கித் திருப்புகிறது. தென்கிழக்கு ஆசியாவை கைப்பற்றி தனது அகண்ட ஜப்பானை நிறுவ முயற்சிக்கும் நோக்கில் சிங்கப்பூர், மலாயா போன்ற இடங்களை கைப்பற்றி அங்குள்ள சீன, மலேயா மக்களை தனது பாசிச வெறியால் அச்சுறுத்துகிறது. இங்குதான் தமிழர்களும் வாழ்ந்து வரும் நிலையில் அவர்களது வாழ்வும் தடம்புரண்டு கிடக்கிறது.

ஜப்பான் சிங்கப்பூர் மீது நடத்திய கோரத்தாக்குதல்களை நாவலின் பல பக்கங்கள் கடந்து போகிறது. மலேயா, சிங்கப்பூர் வீதிகளில் சீனர்களின் தலைகள் வெட்டப்பட்டு காட்சிக்கு வைக்கப்படுவது, பெண்களின் மீதான பாலியல் வல்லுறவுகள் என அங்குள்ள மக்களை அச்சுறுத்தி வைத்திருக்கிறது ஜப்பான் ராணுவம். ஜார்ஜ்ஜாம் இந்த கொடூரங்களுக்கு எதிராக எதுவும் செய்ய இயலாத தனது இயலாமையை நினைத்து வருந்துகிறான். மனித வாழ்க்கை அன்பின் சாரமற்று இயங்குவதை அவனால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இதனிடையே நாவல் வழியாக விரியும் காட்சிகள் ஒவ்வொரு வாசகனையும் நிலை குலைய வைப்பதாகவே உள்ளது. மனிதனின் எல்லையற்ற அன்பும் ஒரு போரின் முன்பு செயலற்றுக் கிடப்பதை இந்த நாவல் நமக்கு காட்சிகள் வழியே சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. இரண்டாம்

உலகப்போரின் போது ஹிட்லரின் நாஜிப் படைகள் போலவே அதே காலத்தில் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் மீது தனது கொடூரங்களை ஜப்பானின் ராணுவமும் நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தது. இது வரலாற்றின் பக்கங்களில் நாம் அதிகமாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அளவிற்கு இந்த நாவல் ஒரு முன்னுதாரணமாகவே இருக்கிறது.

நாவலில் ஜார்ஜ் சந்திக்கும் ஆபத்தான காட்சிகள் நம்மை நாவலுக்குள் தொடர்ந்து முன்னேற அனுமதிக்கிறது. அதே வேளையில் ஜப்பானிய மொழியை கற்றுக் கொள்ளும் அவனின் ஜப்பானிய ஆசிரியர் அவன் மீது காட்டும் அன்பும் கருணையும் மனித உலகின் விசித்திரங்களை அடையாளம் காட்டுகிறது. அவனுடன் தங்கியிருக்கும் கிருஷ்ணன், கந்தசாமி இவர்களுடன் அவன் வைத்திருக்கும் உறவின் அடையாளமாக நாவல் சித்தரித்திருக்கும் மொழியானது போர்ச் சூழல் எவ்வளவு அவனை தனிமைப்படுத்தினாலும் இன்னும் அவனுடைய வாழ்வின் மீது அவன் கொண்ட நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது. அவன் அன்புடன் வளர்த்த கெய்ஸ் உமி நிசிமுரா என்ற அரக்கனின் கொடுமையில் சிக்கி அணு அணுவாக இறந்து போகும்பேர்து அவன் அடையும் துயரங்களை வர்ணிக்க வார்த்தையில்லை.

ஜப்பானிய ஆசிரியர் அவனிடம் காட்டிய கருணையில் அவனுக்கு சயாம் பர்மா இடையே போடப்படும் ரயில் பாதையை கண்காணிக்கும் ஓவர்சீயர் பதவி கிடைக்கிறது. ஓவர்சீயர் பதவியென்பது கொரிய பாதுகாவல் அதிகாரியுனுடையதை விடவும் உயர்வான பதவி. அவனது இடது கைப்பட்டையில் உறுதியான துணியில் ஓவர்சீயர் அந்தஸ்தை உறுதியான குறியீட்டில் ஜப்பானிய எழுத்து, வாளுடன் திரிந்த

காக்கை வெளியீட்டு விழா

தூத்துக்குடி மாவட்டம் எட்டையபுரம் பாரதியார் மணிமண்டப விழா அரங்கில், தியாகதருகம் பாரதியார் தமிழ் சங்கம், பேர்ட்ஸ் (பறவைகள்) தொண்டு நிறுவனம் இணைந்து 14.12.2024 காி (சனி)க்கிழமை அன்று பாரதியார் 143ஆவது பிறந்தநாள் விழா, கவியரங்கம், கருத்தரங்கம், கலை நிகழ்ச்சி மற்றும் மாறுவேடங்களுடன் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் சென்னையிலிருந்து வெளிவரும் காக்கைச் சிறிகினிலே இலக்கிய மாத இதழை தர்புரி மேனாள் கல்லூரிக் கல்வி இணை இயக்குநர் டாக்டர்.அ. சுப்பையா பாண்டியன் வெளியிட எட்டையபுரம் பேரூராட்சி உறுப்பினர் ம. ஜெயலக்ஷ்மி, ஆசிரியர் ப. பாலமுருகன், செ.ரெ. மணிபாரதி, மு.க. இப்ராஹிம், உட்பட தமிழ்ச் சான்றோர்கள் பலர் பெற்றுக் கொண்டனர்.

- ஆசிரியர்

சாமுராய்கள் கூட அவனுக்கு மரியாதை செய்தது அவனுக்கு வியப்பை அளித்தது.

இந்தப் பதவியில் இருந்துகொண்டே அவன் தேடுவது யாரை? அவன் சந்திக்கத் துடிக்கும் லுயிஸ் துரை எங்கே இருக்கிறார்? காட்சிகள் நகர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

ஜ.என்.ஏ உளவுப்படையின் மூலம் ஜப்பானின் உதவியுடன் ஆங்கிலேயரிடமிருந்து இந்தியாவிற்கு விடுதலை கிடைத்து விடும் என்றுதான் அன்றைக்கிருந்த தமிழர்கள் நம்பினார்கள். ஆனால் உண்மையில் நடக்கப் போவது தெரியாமல் சயாம் மரண ரயில் பாதையை நோக்கி தமிழ் உழைப்பாளிகள் சென்று கொண்டேயிருந்தனர். ஆனால் போனவர் ஒருவரும் திரும்பி வரவேயில்லை. இதற்கான தந்திரமான திட்டங்களை ஜப்பான் ராணுவம்கவனமாகசெய்துகொண்டேயிருந்தது. எங்கு பார்த்தாலும் பிணங்கள்....பிணங்கள்.... பிணங்கள்..

கூலிகள் ஒரு சிறு தவறுசெய்தாலும் அவர்களின்மீது காட்டப்படும் சித்திரவதைகள் யாரும் கேட்பாரற்று போவதை ஜார்ஜால் சகித்துக்கொள்ள முடிவதைத் தவிர அந்தப் பதவியினால் வேறொன்றும் செய்ய இயலாத நிலையில் அவன் கையறு நிலையிலிருந்து

கொண்டு அவதிப்படுகிறான். அங்கே மரணமே வாழ்க்கையாக அறியப்படுகிறது. மனிதர்கள் பூச்சிகளாகநகக்கப்பட்டுகொல்லப்படுகின்றனர். இதில் ஆங்கிலேயர்களும் ஜப்பான் ராணுவத்தால் கொடுமைப்படுத்தப்படும் போது தமிழர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். வெள்ளையனையே இந்த பாடுபடுத்துகிற ஜப்பான் குள்ளன் இந்தியாவை கைப்பற்றி நம்ம கையில் கொடுத்துட்டு தம்பிகளா, நல்லா மகிழ்ச்சியா இருங்கன்னு தட்டிக் கொடுத்துட்டு டா..டா நான் போகிறேன்னு போய்கிட்டே இருப்பானா என்ன? என்று தங்களுக்குள் வார்த்தைகளை விழுங்கியபடியே தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை எண்ணி குமைந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

ஜார்ஜ் தன்னுடைய பணியின்போது சந்திக்கும் சன்னிபூர்ன் என்ற யானைக்காரியின் மீது காதல் கொள்கிறான். அதற்கு முன்பும் ஒரு காதல் அவன் வாழ்வில் அரும்பி பின் அது தன் இருப்பிடம் தெரியாமல் மறைந்து போனது. அவள் பெயர் லூலி. அந்தப் பெண்ணையும் ஜப்பான் ராணுவம் விட்டு வைக்கவில்லை. அந்த துயரம்தான் அவன் நெஞ்சில் அடியாழம் வரை கன்னனுகொண்டிருக்கும் காதலாக அவன் வாழ்வில் கடந்து வந்த ஒன்று. சன்னிபூர்னின்

அன்பில் அவன் புதிய வாழ்வொன்றை அறிகிறான். ஆனால் அவன் ஒருமுறை தன் தோழியிடம் மிக நெருக்கமாக இருப்பதை அறிந்து குழம்புகிறான். சன்னிபூரன் இதயத்தில் இருப்பது அவன் தோழிதான் என்று அவன் ஏமாற்றம் கொள்கிறான். சன்னிபூரன் தான் ஒரு ஆணாக உணர்வதை அவனிடத்தில் தெளிவுபடுத்தி அவன் மனதை தெளிவுபடுத்துகிறான்.

ஜப்பானுக்கு எதிரான போர்ச்சூழல் வலுவடைந்து வருகிறது. விரைவில் நேசப்படைகள் வந்து நம்மை மீட்கும் என்று ஒவ்வொரு ஆங்கிலேயனின் நெஞ்சிலும் நம்பிக்கை வேருன்றி இருக்கிறது. அதற்கான ரகசிய உளவுப்படையின் பரிமாற்றங்கள் அவர்களிடம் இருந்தன.

ஐரோப்பா முழுமைக்குமே சோவியத் ரஷ்யப்படைகள் மிக நம்பிக்கையுட்படும் வகையில் நகர்ந்து விடுதலையை விரும்பும் மக்களுக்கு ஆதரவுக் கரத்தை நீட்டிக் கொண்டேயிருக்க இடலரின் கனவுகள் நொறுங்கி விழுகிறது. அதே வேளையில் அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ் படைகள் ஜப்பானியர்களை நசுக்குகிற நாட்கள் தொடங்கி விட்டன. எப்போது வேண்டுமானாலும் பிரிட்டிஷ் படைகள் உள்ளே நுழையப் போகிறார்கள் என்ற முணுமுணுப்பும் உழைப்பாளிகள் மத்தியில் அதிகமாகியது.

நேசப்படைகள் விமானத் தாக்குதலை தொடங்கி விட்டன. இடலரும் முசோலினியும் தோற்கடிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு நிகழ்ந்த கதியை ஜப்பான் கவனித்துக்கொண்டிருந்தாலும் தீவிரமாக படை திரட்டலுக்கு தயாராகிக் கொண்டிருந்தன. இந்த நிலையில் ஜார்ஜ்ஜும் விமானத் தாக்குதலில் காயமடைந்து பிறகு மருத்துவ உதவியால் மீள்கிறான். லூயிஸ் ஜார்ஜ் சந்திப்பு அவர்களின் நீண்டகால நட்பையும் பரஸ்பர நம்பிக்கையையும் காட்டுகிறது. உணர்வுகளால் கட்டப்பட்ட எதுவும் தனது பிடிமானத்தை இழப்பதில்லை என்பது போல் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் உணர்வுகளை பரிமாறிக் கொள்கிறார்கள்.

நேசப்படைகள் ஜப்பானை தங்கள் கட்டுக்குள் கொண்டுவரும் திட்டத்தில் உலகமே இதுவரை எதிர்பார்த்திராத அழிவொன்றை ஜப்பானில் நிகழ்த்துகிறது. ஹிரோஷிமா

நாகசாகி நகரங்கள் அமெரிக்கப் படையின் குண்டு வீச்சில் பேரழிவை சந்திக்கின்றன. ஜப்பான் சரணடைகிறது.

செஞ்சிலுவை சங்கத்தில் அவன் விரும்பிய லூலியை சந்திக்கிறான். ஜப்பான் ராணுவத்தால் சீரழிக்கப்பட்ட அவனையே தன் வாழ்வின் இணையாக பொருத்திக் கொள்கிறான்.

இங்கிலாந்து வருகிறாயா? அல்லது லூலியுடன் சிங்கபூரிலேயே தங்குகிறாயா என்று லூயிஸ் துரை கேட்கும்போது நாம் மூணு பேரும் இங்கிலாந்து போகிறோம் என்று ஜார்ஜ் தனது விருப்பத்தை தெரிவிப்பதோடு இந்த நாவல் முடிவடைகிறது.

நாவல் முழுக்க இரண்டாம் உலகப் போரின் பின்னணியில் உருவாக்கப்பட்டது. போர் எதற்காக? யாருக்காக? என்ற கேள்விகளுடன் இந்த நாவலின் மையமாக வரும் ஜார்ஜின் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கும் விதமாக இரண்டாம் உலகப் போரின் குருதி படிந்த வாழ்க்கைச் சித்திரம் மரப்பாலம் என்ற நாவலாக நம் முன் படைக்கப்பட்டுள்ளது. நாவலாசிரியர் கரன் கார்க்கியின் மொழிநடையும் இந்த நாவலுக்காக எடுத்துக் கொண்ட களமும் நம்மை நேரே போர்க்களத்துக்கு தூக்கிச் செல்வது போலவே அமைந்துள்ளன. போர்க்காட்சிகளின் அவ்வளவு துல்லியமான விவரணைகளையும் இந்த நாவலுக்கு அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

நாவலை வாசிக்கும் ஒவ்வொரு களமும் நாம் ஒரு காலகட்டத்தை திரும்பி பார்த்துவிட்டு வருகிறோம். நமது பார்வையில் மனித வாழ்க்கை குறித்த கேள்விகளே மிஞ்சுகிறது. உலகமெங்கும் பாசிசத்துக்கு எதிரான கோடானுகோடி உயிர்கள் தங்களது குருதியை சிந்தி தங்களது இன்னுயிரை பறிகொடுத்து உருவாக்கிய இந்த பூமியை இனியும் இன்னொரு உலகப்போர் நிகழ்ந்து விடாமல் காக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் யாரிடம் உள்ளது? என்ற கேள்வியும் நமக்குள் வந்து போவதை தடுக்க முடியவில்லை. மரப்பாலம் பாசிச அதிகாரத்துக்கு எதிரான தனது வலுவான குரலை முன்வைத்திருகிறது.

மரப்பாலம் (நாவல்) ஆசிரியர்: கரன்கார்க்கி
உயிரமை பதிப்பகம்

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

காகிதச் சிலையில் படரும் கண்ணீரகை கவிஞர் யுகபாரதியின் மேல்கணக்கு நூலை முன்வைத்து

வெண்கலம்
சுருளி

சான்றோர் செய்யுள் பாட்டும் தொகையும் என்று சங்க இலக்கியத்திற்கு பெயர்கள் இருப்பது போல மேல்கணக்கு என்னும் பெயரும் உண்டு. இப்பெயரை தேர்ந்தெடுத்து தமது நூலுக்கான பெயராகச் சூட்டியுள்ளார் கவிஞர். இதனைக் கவனத்தில் கொண்டாலே இவருடைய புலமைத்துவமும் ஆழமான வாசிப்பும் பழந்தமிழின் மீதான தீராக் காதலும் விளங்குகிறது. சங்க இலக்கியத்தின் நயத்தையும், வனப்பையும் இவ்விலக்கியத்துள் ஓடும் மானுட அறத்தையும் நவீன நோக்கில் இப்போது இருக்கும் இளையத் தலைமுறைக்கு எளியமுறையில் உணர்த்தும் வண்ணம் ரசனையடிப்படையில் ஆக்கப்பட்டுள்ளது இந்நூல். நீண்ட நெடிய கவிதை மரபை வரலாறாகக் கொண்ட தமிழுக்கு இரசனைவாதம் ஒன்றும் புதிதில்லை. ஆனால் தற்போது இரசனை முறை வாசிப்பும் வாசகர்களும் வெகுவாக குறைந்து விட்டன. கம்பராமாயணத்திற்கு ஒரு இரசிகமணி டி. கே.சிதம்பரநாதர், நவீன இலக்கியத்திற்கு கா.நா. சுப்பிரமணியம் என்றால் இந்த நோக்கில் சங்க இலக்கியத்தை வாசித்து சொல்ல இதுவரை தனித்துவமாக எவரும் இல்லை என்னும் குறை யுகபாரதி அவர்களின் இந்நூலால் நீங்கியது.

கவிதையின் வளமையான செவ்வியல் மரபையும் அதன் நவீனத் தன்மையையும் சிறப்பாக விளக்குகிறது இந்நூல். அணிகளின் தாய் உவமை என்பதுபோல பொருள்கோளின் தாய் கொண்டு கூட்டு பொருள்கோளாகும். இதனை நன்கு அறிந்து இக்கொண்டுகூட்டு அடிப்படையிலேயே மேல்கணக்கு ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

‘தமிழிலக்கியத்தின் தனிச்சிறப்புகளில் ஒன்று, எட்டுவகையான பொருள்கோள் முறை. அவை, பாடலை அது அமைந்துள்ளவாறே பொருள் கொள்ளாமல் எப்படியெல்லாம் புரிந்துகொள்ளலாம் என்பதற்கான வரையறைகளை வழங்குவது.

‘கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள் முறை’ என்பதும் அவற்றில் ஒன்று. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சங்கப்பாடல்களை நான் அவ்விதமே அணுகியிருக்கிறேன். நூலாசிரியரின் இக்கூற்று மேற்சொன்னக் கருத்தை மெய்ப்பிக்கிறது.

சங்க இலக்கியம் இதுவரை பண்பாடு, சமயம், அரசியல், வரலாறு உள்ளிட்ட தேவைகளை ஒட்டி வாசித்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இரசனைமுறையில் வாசித்து உருவாக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ள {எனக்கு தெரிந்து} வெளிவந்துள்ள முதல்நூல் கவிஞர் யுகபாரதியின் மேல்கணக்கு நூலாகும். சங்க இலக்கியம் காட்சிக் கவிதை சிந்தனையைத் தூண்டக்கூடியது என்றாலும் பக்தியிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம் போல ஓசையொழுங்கு கொண்டதல்ல. இதனால் சங்கப்பாக்களை மாறா இன்பத்தோடு நினைவில் வைத்துக் கொள்வது சற்றுக் கடினம். இந்த சூழலிலும் நூற்றுக்கணக்கான சங்கப்பாக்களை இதயத்திற்கு நெருக்கமாக்கி தான் மட்டும்தான் சுவைத்ததோடன்றி அப்பெருமரபின் பெருஞ்சுவையை எளிய வாசகரும் உணரும் வண்ணம் இந்நூலாக்கப்பட்டுள்ளது.

இதற்கு கவிஞரின் இயல்புக்கமான தொடர்வாசிப்புப் பயிற்சியும் நினைவாற்றலும் பெருங்காரணங்களாக அமைந்துள்ளது.

‘ஆதினங்களுக்குள் அடைப்பட்டிருந்த சங்கப் பாடல்களை அனைவருக்கும் என்றாக்கிய பலரையும் இவ்விடத்தில் நினைவுக்கூர வேண்டும். நச்சினார்க்கினியர், சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை பி.டி.சீனிவாச ஐயங்கார், தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், பொ.வே. சோமசுந்தரனார், நீலகண்ட சாஸ்திரி, கா.சு. பிள்ளை, இராகவையங்கார், ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், அருள் அம்பலனார், சதாசிவ பண்டாரத்தார், கி.வா.ஜெகந்நாதன், கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, ஐராவதம் மகாதேவன், ந.சி.சுந்தையாபிள்ளை, பால்வண்ணதேவர், ஓளவை துரைசாமி, அ.சா.ஞானசம்பந்தன், வ.சுப.மாணிக்கம், புலவர் கோவிந்தன், மு.வரதராசன், ச.வே.சுப்ரமணியன், நா.பார்த்தசாரதி, சிலம்பொலி செல்லப்பன் ஆகியோரின் ஆய்வுகளும், கண்டடைதல்களும் கவனித்தக்கவை.

சமீப காலங்களில் சங்க இலக்கியங்களைத் தொடர்ந்து பேசியும், எழுதியும் வருகிற புலவர் பொ.வேல்சாமி, ஆர்.பாலகிருஷ்ணன், வைதேஹி ஹெர்பர்ட் உள்ளிட்டோரின் அன்பினை ஆரத் தழுவுகிறேன். நச்சினார்க்கினியர் முதல் வைதேகி வரையுள்ள சங்கப் பனுவல்களின் மீது தீரா வாசிப்புப் பாய்ச்சலை கவிஞர் நிகழ்த்திகொண்டே வந்திருக்கிறார். உரை, பதிப்பு, ஆய்வு, மொழிபெயர்ப்பு என்று எல்லாவற்றையும் ஒரு தேனீயைப் போல் தேடித் தேடி நித்தம் வாசித்திருக்கிறார். உண்மையில் இவ்வுழைப்பின் தனித்துவம் நூலிலும் வெளிப்படுகிறது. இது ஓராய்வாளனுக்குரிய பண்பும் பணியுமாகும்.

நூல் உள்ளடக்கம்

1. சொல்வலை வேட்டுவம், 2. அதிவிசேஷ வண்ணத்துப்பூச்சி, 3. உப்புக்குடுவைகளின் வரைபடம், 4. உறுபசியும் ஒருபிடிச் சோறும், 5. காதலும் பெருங்காதலும், 6. உலகமெல்லாம் ஒரு பெருங்கனவு, 7. தேர்க்கால் நண்டுகள், 8. உள் ஒளிரும் வார்த்தைகள், 10. துளிர்க்கும் மரப்பாவை, 11. பறவையே எங்கு இருக்கிறாய், 12. நினைவின் நீராழி மண்டபம் ஆகிய பன்னிரண்டு கட்டுரைகள் பன்னிரண்டு படலங்களை போல இந்நூல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

‘சொல்வலை வேட்டுவம்’ என்னும் முதல்

கட்டுரை சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவரான மாரிப்பித்தியார் பாடல் ஒன்றை மையமாக கொண்டு அமைகிறது. ‘சொல்வலை வேட்டுவன்’ என்னும் தொடர் மிக தனித்துவமானது. சொற்கலவலையாக வீசி உள்ளங்களை வேட்டையாடக் கூடியவர் என்னும் பொருள்பட ஆளப்படுகிறத் தன்மைகளை கவிஞர் எடுத்து விளக்கியுள்ளார். மேலும் இத்தொடர் சங்க மேல்கணக்கில் 13 இடங்களில் வருகிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றில் யானைப்பெறும் முக்கியத்துவத்தை சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார் நூலாசிரியர்.

‘ஆழ்ந்து உறங்குகிறது

ஆலயமணிமேல்

வண்ணத்துப்பூச்சி’ (பூஸன்)

ஜப்பானிய இந்த ஹைக்கூவோடு தொடங்குகிறது ‘அதிவிசேஷ வண்ணத்துப்பூச்சி’ என்னும் தலைப்பிலான இரண்டாம் கட்டுரை. குறுங்குடி மருதனாரின், ‘தாதுண் பறவைப் பேதுறல் அஞ்சி மணிநா ஆர்த்த மாண்வினைத் தேரன்’ (அகம்-4) இவ்வரியை மையமாகக் கொண்டது இக்கட்டுரை. இதன் சிறப்பு என்னவென்றால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பூஸனைப் போல நமது சங்கப் புலவரான குறுங்குடி மருதனாரும் மணியின் ஓசையை குறித்துச் சிந்தித்துள்ளதுதான். இப்பெருமரபை உள்வாங்கி எளிய மொழியில் ‘மணியோசைக் கேட்டு எழுந்து’ என்று கவிஞர் முத்துலிங்கம் அவர்கள் எழுதியிருப்பதனையும் சகப் பாடலாசிரியரான கவிஞர் யுகபாரதி அவர்கள் விளக்கியுள்ளார்.

குதிரை வண்டிகளை எண்ணிக்கொண்டிருந்த பாரிமகளீர் தங்களுடைய தந்தை பாரி மறைந்த பிறகு உமணர்களின் உப்புவண்டியை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்னும் சோகச் சித்திரத்தை விளக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள ‘உப்புக் குடுவையின் வரைபடங்கள்’ என்னும் தலைப்பிலான மூன்றாம் கட்டுரை மிகவும் தனித்துவமானது. பண்பாட்டிலும் வரலாற்றிலும் தத்துவத்திலும் உப்பு பெறும் இடத்தை சிறப்புற விளக்குகிறது.

மலைநாட்டிற்குச் செல்லும் உப்புவண்டி அந்நாட்டில் நடந்த உணவுப் பண்பாட்டு

மாற்றத்தைக் காட்டுகிறது எனத் தொடங்கி திருமறைக்காட்டில் நடைபெற்ற உப்புச்சத்தியாகிரகம் எளிய மக்களின் போராட்டமாக வடிவம் பெற்றதையும் 'உப்பிட்டவரை' என்னும் தற்கால நூலிலிருந்தும் எடுத்துக்காட்டுகளைத் தருகிறார் ஆசிரியர். "வெள்ளை மனிதனின் வேர்வையும் கறுப்பு மனிதனின் கண்ணீரும் உப்புநீரின் வடிவிலே ஒன்று சேரும் கடலிலே" என்று கவியரசு கண்ணதாசனின் வரிகளோடு இணைக்கிறபோது இந்த உப்புப் போராட்ட வரலாற்றை வெகுமக்களுக்கு சென்றுச் சேர்த்துவிடுகிறார் நூலாசிரியர். ஒவ்வொருக் கட்டுரையிலும் இப்படியானது முயற்சியை செய்துள்ளார் உண்மையில் இது போற்றப்படவேண்டியது.

'உறுபசியும் ஒருபிடிச் சோறும்' என்னும் கட்டுரை பழந்தமிழ் சங்கக்காலம் பொற்காலம் என்னும் ஆரம்ப கால தமிழறிஞர்களின் எடுத்துரைப்புகளை கவனத்தில் கொண்டு எழுதப்பட்டதாகும். தொல்பசி, கடும்பசி, கொடும்பசி, அழிபசி இப்படி பலவாறு பசி குறித்து எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, மணிமேகலைக் காப்பியம் போன்றவற்றில் உள்ளனவற்றை எடுத்துக்காட்டுவதோடு 'எத்திசைச் செல்லினும். அத்திசை சோறே', புறநானூற்றில் வரும் பெருஞ்சோற்று உதியஞ்சேரலாதன் என்னும் அரசனைக் குறித்துவரும் 'பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்' மற்றும் மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் வரும் கர்யசண்டிகைகதை சிறுபாணாற்றுப்படையில் வரும் 'பசி தாங்க முடியாமல் குப்பையில் உள்ள கிரையை பறித்து உப்புக்கூட இல்லாமல் அப்படியே சமைத்து அதனைக் கதவடைத்து நாணி சாப்பிடும்' காட்சிகளை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. சோற்றுக்கே வழியில்லாத புலவர் என்றாலும் சுயமரியாதையை விட்டுவிட்டு பெறுவதில்லை என்னும் உயர்ந்த விழுமியத்தை எடுத்துரைக்கும் இக்கட்டுரை சத்தியஜித்ரேயின் மனிதர்களை உண்ணும் தாவரம், பிரேம்சந்தின் ஒரு பாட்டிக்கு இந்த உலகமே ஒரு பூரியாக தோன்றும் கதை ஆகியவற்றைச் சேர்த்து சுவைபட எழுதியிருப்பது இரசனையை கூட்டுகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு கட்டுரையும் பல இலக்கியங்களின் கூட்டிசைதலோடு கவிஞர் செதுக்கியுள்ளார்.

சிறுகதை, நாவல், கவிதை, திரைப்படம், நாட்டார் வழக்காறுகள், வரலாறு, பண்பாடு, தத்துவச் செய்திகள் என்று சேர்த்து சொல்லுவதன் மூலம் மேல்கணக்கு கவிதையையும் நிகழ்கால தன்மைபெறுவதையும் சமகால இலக்கியங்களுக்கு காலங்கடந்த பழங்கால வேராக சங்க இலக்கியம் இருப்பதனையும் வாசிப்போர்க்கு உணரத்தருகிறார் கவிஞர் யுகபாரதி. பலவாறு இலக்கிய கலைக் களஞ்சியத்தை உருவாக்கியவர் 'வினட்டர்நீட்ஸ்' ஆவார். அவரையடியொற்றி 'எஸ். வைய்யாபுரிப்பிள்ளை' அவர்கள் சில முயற்சிகளை செய்தார். இலக்கிய உதயம் தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாறு போன்றவை சான்றாகும். ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் ஒருபொருள் குறித்து பல சான்றுகளை கொத்துக்கொத்தாக எடுத்துவைத்துள்ளார் கவிஞர். இதனால் இவரை சங்க இலக்கியத்திற்கு ஒரு வினட்டர்நீட்ஸ் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. உரையாசிரியர்களுள் 'உச்சிமேல் புலவர் கொள் நச்சினார்க்கினியர்' என்று புகழப்படுகிற நச்சினார்க்கினியரும் ஒரு பாடலை எடுத்துக்கொண்டால் அதனை தக்கமுறையில் இரசித்து வடிவ நோக்கிலும் உள்ளடக்க நோக்கிலும் சமயம் பண்பாடு, தத்துவம் வரலாறு போன்ற பலவற்றோடு இணைத்தும் கூட்டியும் மாற்றியும் கொண்டு அடியை மரித்தும் எறிந்து மாட்டியும் பொருளுரைத்துள்ளார். அதே போன்றதொரு ரசனை மரபை நம் சம காலத்தில் சங்கக் கவிதைகளை வாசித்தளித்துள்ளார் கவிஞர் யுகபாரதி அவர்கள். இவர் திரைப்படப் பாடலாசிரியர் என்பதனால் தக்க இடங்களில் திரைப்படால்களை காட்டி வருங்கால, நிகழ்காலப் பாடல் ஆசிரியர்களுக்கும் இரசனைவழிக் காட்டுகிறார். இவருடைய பரந்த மனதை பாராட்டுவதைத் தவிர வேறுவழியில்லை. 248 பக்கங்களையே கொண்ட இந்நூலுக்கு சிந்துவெளி ஆய்வாளர் இ.ஆ.ப.ஆர். பாலகிருட்டிணன் அவர்கள் அழகானதொரு அணிந்துரையை வழங்கியுள்ளார்.

அனைவரும் வாங்கி படிக்க வேண்டிய சங்க கவிதை இரசனை நூல் மேல்கணக்கு என்பதில் மிகையில்லை.

கட்டுரையாளர்: இணைப் பேராசிரியர்

கரிசல் இலக்கியத் திருவிழா

விருதுநகர் மாவட்டம் சிவகாசி நகரில் 14-12-2024, 15-12-2024 இரண்டு நாள் கள் இரண்டாவது கரிசல் இலக்கியத் திருவிழா, கரிசல் இலக்கியக் கழகம் மற்றும் விருதுநகர் மாவட்ட நிருவாகம் ஆகியவற்றின் சார்பில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. விழாத் தொடக்கத்தில் கரிசல்நில வரையறை, கரிசல் மக்களின் வாழ்வியல், கரிசல் தொல்லியல் சுவடுகள், கரிசல் வேளாண்மை, கரிசல் புழங்குசார் பண்பாட்டுப் பொருட்கள், கரிசல் இலக்கியக் கலைஞர்கள், அறிவியலாளர்கள் கொண்ட கண்காட்சி திறந்து வைக்கப்பட்டது. விருதுநகர் மாவட்டத்தின் அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்களும் பொதுமக்களும் கண்டு களித்தனர்.

முதல்நாள் தொடக்க விழாவில் கரிசல் இலக்கியக் கழகத்தின் செயலாளர் மருத்துவர் த.அறம், இரண்டு நாள் களின் நிகழ்வுகளைப் பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிட்டு அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசினார். விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கிய கரிசல் இலக்கியக் கழகத்தின் தலைவரும், விருதுநகர் மாவட்ட ஆட்சியாளருமான முனைவர் வீ.ப.ஜெயசீலன், இ.ஆ.ப. கரிசல் இலக்கியத்தின் தனித்தன்மை, பாரதி முதல் இன்று வரை உள்ள எழுத்தாளர்கள் கரிசல் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பினை விரிவாக எடுத்துரைத்தார். கரிசல்வாழ் மக்களின் உழைப்பினையும், பெருமையையும் அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என படைப்பாளர்களையும், மாணவர்களையும் கேட்டுக்கொண்டார்.

காணொளி வாயிலாக விழாப் பேருரையினை

மாண்புமிகு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் கவிஞர் கனிமொழி கருணாநிதி வழங்கினார். கரிசல் இலக்கியத்திற்கு மிகப்பெரும் பங்களிப்புச் செய்த எழுத்தாளர்களையும் சாகித்திய அகாடமி விருதுபெற்ற படைப்பாளர்களையும் பட்டியலிட்டுப் பெருமிதம் தெரிவித்தார்.

தமிழ்நாடு அரசு மாண்புமிகு நிதித்துறை அமைச்சர் திரு. தங்கம் தென்னரசு இலக்கிய இலக்கணச் செழுமை கொண்ட படைப்புகளை விருதுநகர் மாவட்டம் தமிழ் மொழிக்குத் தந்துள்ளதை வியந்து போற்றினார். 2600 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மண்பானையில் எழுதப்பெற்ற தமிழ் மொழியால் குயவருக்கும் படிப்பறிவு இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டினார். சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்ற எழுத்தாளர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் அவர்களை அமைச்சர் பாராட்டினார். கரிசல்வாழ் மக்கள் நூற்றாண்டுக்கும் முன்னர் தொழில் தொடங்கி இன்று பெற்றுள்ள வெற்றிகளைப் பதிவு செய்தார். எழுத்தாளர்களின் பேச்சுக்கள் ஆவணப்படுத்துவதைப் பாராட்டிப் பேசினார்.

தொடக்க விழாவில் சிறப்புரையாற்றிய எழுத்தாளர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் கரிசல் நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்த எழுத்தாளர்களைப் பட்டியலிட்டு அவர்களின் படைப்புகளை விவரித்தார். அறியப்படாத எழுத்தாளர்களான சிவகாசி மாரியப்பன், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் லிங்கம், புதுப்பட்டி நடராஜன் போன்றோரின் படைப்புகளின் சிறப்பினை விவரித்தார். கரிசல் நிலப்பகுதியின் “வெயில்” தான் கதைக்களன் என்று கூறி வெயில் தொடர்பான கதைகளைச் சிறப்பாகப் பதிவு செய்தார். “வெயில்”

திரைப்படம், “வெயில் உகந்த அம்மன்” கோவில், கரிசல் நிலப் பகுதி வேப்பமரத்தின் பண்பு, ராஜபாளையம் - சிப்பிப்பாறை நாய் இனங்கள் ஆகிவற்றின் பெருமைகளைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார். “குடும்பத்தில் ஒரு நபர்” என்ற சிறுகதையில் கி.ரா. காளையைக் குடும்பத்தில் ஓர் உறுப்பினராகப் பதிவு செய்ததை நினைவுப்படுத்தினார். கரிசல் எழுத்துக்கள் ஆலங்கட்டி மழை போன்றது, அப்படியே எடுத்து உண்ணலாம் என்றார்.

தொடக்க விழாவில் சிலப்பதிகாரம் முழுவதையும் முற்றோதல் செய்து சிறப்பித்த மாணவிகள் வீரச்செல்வி, வேணி ஆகிய இருவருக்கும் அமெரிக்கவாழ் தமிழ் ஆர்வலர் திருமதி. வைதேகி ஹெர்பர்ட் தனித்தனியே ரூ.10,000/- பணமுடிப்பை நிதியமைச்சர் வழங்கிப் பாராட்டினார். இவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுத்த தமிழாசிரியர் திரு. ராஜசேகர், ஜான்சிராணி தம்பதிகளின் சேவையையும் பாராட்டினார்.

கரிசல் திருவிழாவின் கருத்தரங்க அமர்வுகள் முதல் நாளில் கரிசல் இலக்கியம் குறித்தும், இரண்டாம் நாளில் தற்கால இலக்கியம் குறித்தும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

“கரிசல் சிறுகதை அமர்வு” எழுத்தாளர் மதிக்கண்ணன் தலைமையில் நடைபெற்றது. ‘கரிசல் சிறுகதை தொடக்கமும் தொடர்ச்சியும்’ என்ற தலைப்பில் உரை நிகழ்த்திய எழுத்தாளர் ச.தமிழ்ச்செல்வன் எழுத்தாளர்கள் கி.ரா,

கு.அழகிரிசாமி, தனுஷ்கோடி ராமசாமி, சோ.தர்மன் ஆகியோரின் படைப்புகளை விவரித்தார். ‘அழகிரிசாமி கதைகள்’ என்ற தலைப்பில் கவிஞர் மதுமிதா கு.அழகிரிசாமி எழுதிய 115 கதைகளில் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டு விவரித்தார்.

“கரிசல் இலக்கிய நோக்கும் போக்கும்” என்ற அமர்வினை எழுத்தாளர் சோ.தர்மன் ஒருங்கிணைத்து உரையாற்றினார். கரிசல் இலக்கியத்தில் இனி எதை எழுதப் போகிறோம் என்பதுதான் அதன் போக்கு என்றும், இந்தப் பகுதியில் பிறந்தவர்கள் எல்லாம் கரிசல் இலக்கியவாதிகள் அல்ல என்றும் மற்ற பகுதிகளையும் கரிசல் எழுத்தாளர்கள் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார். எழுத்தாளர்கள் விஜிலா தேரிராஜன், நாரும்பூநாதன், பெ.ரவீந்திரன், கா.சி. தமிழ்க்குமரன் ஆகியோர் கரிசல் படைப்புகளின் சிறப்புகள் குறித்து விவரித்தனர்.

“கரிசல் கவிதை” என்ற அமர்வு கவிஞர் நந்தன் கனகராஜ் தலைமையில் நடைபெற்றது. கவிஞர்கள் கண்மணிராசா, தமது உரையில் கரிசல் இலக்கியத்தில் மூத்த கவிஞர் மாங்குடி மருதனார். அவருடைய பாடல்போல் கரிசல் கவிதைகள் காலத்தைக் கடந்து நிற்கும் என்றார். “ஆண்டாள் படைப்புகள்” என்ற தலைப்பில் கவிஞர் ஆண்டாள் பிரியதர்ஷினி உரையாற்றினார். கரிசல் நிலத்தில் உதித்த ஆண்டாள் படைப்புகள் குறித்தும், கீழ்த்தட்டு

மக்களைப் பாடுபொருளாக ஆண்டான்
படைத்ததையும் விவரித்தார்.

“கரிசல் நாவல்” என்ற அமர்வுக்கு முனைவர்
கிளிராஜ் தலைமை வகித்தார். ‘கரிசல் நாவல்
தொடக்கமும் தொடர்ச்சியும்’ என்ற தலைப்பில்
எழுத்தாளர் மணிமாறன், ‘ராஜம் கிருஷ்ணன்
நாவல்கள்’ என்ற தலைப்பில் கவிஞர் அகிலா
கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர் உரையாற்றினர்.
ராஜம் கிருஷ்ணனின் நூற்றாண்டு அரங்கத்தில்
நினைவுகூரப்பட்டது.

“கரிசல் நாடகம்” என்ற அமர்வில்
‘விஸ்வநாததாஸ், சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்
நாடகம்’ என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர்
அரிமனம் பத்மநாபன் பேசினார். ‘கரிசல்
நிலவியல் நாடகங்கள்’ என்ற தலைப்பில்
எழுத்தாளர் பிரளயன் பேசினார்.

“நாட்டுப்புறக் கலைகள்” அமர்வுக்குத்
தலைமை வகித்துப் பேராசிரியர் நா.
இராமச்சந்திரன் தேவராட்டம் குறித்துப்
பேசினார். ‘நாட்டுப்புறக் கதைகள்’ என்ற
தலைப்பில் பேராசிரியர் நவந்திகிருஷ்ணன்,
‘சொல்வடைகள் மற்றும் விடுகதைகள்’ என்ற
தலைப்பில் பேராசிரியர் கலையரசி ஆகியோர்
உரையாற்றினர்.

“நிகழ்த்துகலைகள்” அமர்வில் ‘வில்லிசை
வேந்தர் சாத்தூர் பிச்சைக்குட்டி நினைவுரை’
என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் இலட்சுமணப்
பெருமாள் உரை வழங்கினார். ‘விளாத்திகுளம்
சுவாமிகள் - சங்கீதம்’ என்ற தலைப்பில்
எழுத்தாளர் சிவகுமார் உரையாற்றினார்.

“நினைவின் எழுத்தாளர்கள் ஆய்வரங்கு”
என்ற அமர்வில் ‘எழுத்தாளர் வீர வேலுச்சாமி
படைப்புகள்’ என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர்
உதயசங்கர், ‘தனுஷ்கோடி ராமசாமி
படைப்புகள்’ என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர்
முத்துபாரதி, ‘மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி
படைப்புகள்’ என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர்
காமராஜ் ஆகியோர் ஆய்வுரை நிகழ்த்தினர்.

“கரிசல் நில நூற்றாண்டு வளர்ச்சி” என்ற
அமர்வு வரலாற்று ஆய்வாளர் முனைவர்
ரெங்கையா முருகன் அவர்களால்
ஒருங்கிணைக்கப்பட்டது. அவர் தமது உரையில்
கரிசல் நிலப்பரப்பில் நூறு ஆண்டுகளுக்கு
முன்னர் தீப்பட்டி, பட்டாசு, அச்சுத் தொழில்கள்
வந்தது குறித்து மிகவும் விரிவாக விவரித்தார்.
ஓவியர் கொண்டைய ராஜு ஓவியங்கள் தான்
சிவகாசி அச்சுத் தொழிலுக்குப் பிரதானமாக
இருந்தது என்பதை விளக்கினார். தீப்பெட்டி
குறித்து திரு. இ.பெருமாள்சாமி, நிப்பு குறித்து
திரு. எஸ்.குருசாமி, பட்டாசு குறித்து திரு.
பா.கணேசன் சோனி ஃபயர் ஓர்க்ஸ் பிரைவேட்
லிமிடெட், அச்சுத்தொழில் குறித்து திரு.
எ.பாலசுப்பிரமணியன், நூற்பாலை குறித்து
திரு. டி.ரவிராஜா, சேவு குறித்து திரு.
ஆறுமுகசாமி, பால்கோவா குறித்து திரு. விஜய்,
மாம்பழம் குறித்து திரு. ஏ.கே.டி.ஆர்
கிருஷ்ணமராஜு, விருதுநகர் சந்தை குறித்து
திரு. பாலகிருஷ்ணசாமி ஆகியோர்
உரையாற்றினார்கள்.

முனைவர் துரை சந்தோஷ அவர்களின்
கனம் கலைப் பட்டறை சார்பாக

வாசக அன்பர்களே!

48ஆவது சென்னை புத்தகக் காட்சி 2024
டிசம்பர் 27 முதல் 2025 ஜனவரி 12 வரை
நந்தனம் ஓய்.எம்.சி.ஏ மைதானத்தில் நடந்து
கொண்டிருக்கிறது. ‘காக்கைச் சிறுகினிலே’
மாத இதழுக்கு சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்
உயிர் எழுத்து பதிப்பகத்திலும்
(ஸ்டால் எண்: 432) மற்றும்
பொன்னி பதிப்பகத்திலும் (ஸ்டால் எண்: 222)
சந்தாவை செலுத்தலாம். நன்றி.

-V.முத்தையா, ஆசிரியர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆண்டு சந்தா

ஓராண்டு ரூ. 500/-
இரண்டாண்டு ரூ. 750/-
ஐந்தாண்டு ரூ. 2000/-
GPay மூலம் செலுத்தலாம்.

GPay எண்

98414 57503

அறிவிப்பு

கலைநிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றது. முனைவர் திலீப்குமார் இயக்கிய அரசுக் கல்லூரி மாணவர்களின் “பெண்” நாடகம் நடைபெற்றது.

இரண்டாம் நாள் முதல் நிகழ்வாக கவிஞர் தமிழ்ஒளி நூற்றாண்டை முன்னிட்டு புதுச்சேரி கலையாலயம் குழுவினரின் ‘வீராயி காவியம்’ நாட்டிய நாடகம் நடத்தப்பட்டது.

“நவீன சிறுகதை” அமர்வு எழுத்தாளர் சண்முகம் தலைமையில் நடைபெற்றது. ‘வடிவக் கதைகளும் வகைமைக் கதைகளும்’ என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் அண்டனூர் சுரா பேசினார். ‘அண்மைச் சிறுகதைப் போக்குகள்’ என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் ரத்னகுமார் உரையாற்றினார்.

“நவீன கவிதை” அமர்வுக்குக் கவிஞர் செல்லா தலைமை வகித்துப் பேசினார். ‘புதுக்கவிதை தோற்றமும் ஏற்றமும்’ என்ற தலைப்பில் நெல்லைஜெயந்தா உரையாற்றினார். ‘நவீன கவிதைகளின் பாடுபொருள்’ என்ற தலைப்பில் கவிஞர் லிபி ஆரண்யா பேசினார்.

“நவீன நாவல்” அமர்வுக்குப் பேராசிரியர் அ.குணசேகரன் தலைமை தாங்கிப் பேசினார். ‘தமிழ் நாவல்கள் அண்மைப் போக்குகள்’ குறித்துப் பேராசிரியர் இரா.காமராசு உரையாற்றினார். ‘நாவலும் சமூகமும்’ என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் மு.முருகவேள் உரை வழங்கினார்.

“நூற்றாண்டு காணும் பாதல் சர்க்காரின் நாடக மரபு” அமர்வில் பேராசிரியர் மு. ராமசாமி ‘பாதல் சர்க்காரின் மூன்றாம் அரங்கு’ என்ற தலைப்பில் உரை வழங்கினார். ‘இந்திய நாடக வெளியில் பாதல் சர்க்காரின் நாடகம்’ என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் ஆனந்த பாஸ்கர் உரையாற்றினார்.

“பிறமொழி இலக்கியம்” என்ற அமர்வுக்கு எழுத்தாளரும் மொழிபெயர்ப்பாளருமான சா.தேவதாஸ் தலைமை உரை வழங்கினார். ‘பிற இந்திய மொழி இலக்கியம்’ என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் பா.ஆனந்தகுமார் பேசினார். ‘உலக இலக்கியம்’ என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் சமயவேல் உரையாற்றினார்.

“திரையில் கரிசல் வாழ்வியல்” என்ற அமர்வில் ‘இலக்கியமும் திரைப்படமும்’ என்ற தலைப்பில் திரைப்பட இயக்குநர் டி.குலசேகர்

உரை வழங்கினார்.

“குறும்படம்” அமர்வில் ‘கரிசல் நிலத்தில் விவசாயிகள்’ என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் எஸ்.காமராஜ் இயக்கிய குறும்படமும், எழுத்தாளர் அன்னக்கொடி, எழுத்தாளர் சரவணகாந்த் இயக்கிய குறும்படமும் திரையிடப்பட்டன. இயற்பியல் விஞ்ஞானி திரு. கே.எஸ்கிருஷ்ணன் ஆவணப்படம், ஓவியர் கொண்டைய ராஜூ ஆவணப்படம் ஆகியன திரையிடப்பட்டன.

“ஊடகம் மற்றும் சமூக ஊடகம்” அமர்வில் எழுத்தாளர் மாதவராஜ் ‘சமூக ஊடகமும் இலக்கியமும்’ என்ற உரையை வழங்கினார். ‘வெயில்’ திரைப்பட இயக்குநரும் திரைப்பட விமர்சகருமான திரு. வசந்தபாலன் உரையாற்றினார். ‘ஊடகமும் இலக்கியமும்’ என்ற தலைப்பில் ஊடகவியலாளர் திரு. கார்த்திகைச்செல்வன் பேசினார்.

நிறைவு விழாவில் மருத்துவர் த.அறம் வரவேற்புரை வழங்கினார். கரிசல் இலக்கியத் திருவிழாவில் நடந்த போட்டிகளில் சிறுகதை, புதுக்கவிதை, மரபுக் கவிதை, இளம் படைப்பாளர் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றவர்களுக்கு மாவட்ட ஆட்சியர் பரிசுகளை வழங்கிச் சிறப்பித்தார். காவல்துறை அதிகாரி பெ.மகேந்திரன் சிறப்புரை வழங்கினார்.

திருவுடையான் கலைக்குழுவினரின் மக்களிசைப் பாடல்களைத் தண்டபாணி பாடினார். முனைவர் திலீப்குமார் இயக்கிய அய்ய நாடார் ஜானகியம்மாள் கல்லூரி மாணவர்களின் “ஆதித்தாய்” நாடகம் நிகழ்த்தப்பட்டது. இறுதியாக உமாசங்கர் குழுவினரின் “திருக்குறளும் சங்க இலக்கியமும்” என்ற தலைப்பில் சேர்ந்திசை நிகழ்வு நடைபெற்றது.

கரிசல் இலக்கியக் கழகம், விருதுநகர் மாவட்ட நிருவாகம் ஆகியவற்றின் கடுமையான உழைப்பில் நடைபெற்ற இவ்விழா என்றென்றும் கரிசல் பகுதி இலக்கிய அன்பர்களின் நினைவில் என்றென்றும் நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

மடல் திறப்பு

நூறாண்டு காணும் தோழர் ஆர் நல்லகண்ணு அவர்களை பற்றிய கட்டுரையில் முழு வாழ்க்கை வரலாறு சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தனை ஆண்டுகளாக அரசியலில் இருந்தும் தனக்கோ குடும்பத்தினருக்கோ சொத்துகள் எதுவும் சேர்க்கவில்லை. 1944 ல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து இதுவரை கட்சி எதுவும் மாறவில்லை. பலமுறை சிறைக்கு சென்றதும் ஆயுள் தண்டனை பெற்றதும் மக்கள் பிரச்சினைக்காகத்தான்... மொத்தத்தில் ஒரு அரசியல்வாதிக்கான இலக்கணத்தை அடித்து உடைத்து நொறுக்கி உத்தமராகப் போற்றப்படுகிறார். ஆயுள் தண்டனை முடிந்து சிறையில் இருந்து வந்தவரை இணையராக ஏற்றுக் கொண்ட ரஞ்சிதம் அம்மா மிகவும் பாராட்டுக்குரியவர். அரசியல் என்றால் நேர்மையாகவும் இருக்க முடியும் என்று இளைய தலைமுறை அறிய இந்த கட்டுரை மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும்.

- லலிதா மோகன், சென்னை

அரசியல், சமூகம், ஆன்மீகம், சினிமா, மருத்துவம் என சகலத்தையும் அலசி விமர்சிக்கும் பத்திரிக்கைத் துறையை யார் எங்கு விமர்சிப்பது? வாய்ப்பில்லாதது எவ்வளவு வசதியாகப் போனது! படைப்புக்களை வெளியிட்டு சம்பாதிக்கும் இதழ்கள் படைப்பாளிகளுக்கு சன்மானம் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதோடு அன்பிதழ்கூட அனுப்புவதில்லையே! சட்ட பாதுகாப்பு இருப்பதாக சொல்லப்பட்டாலும் பத்திரிக்கை பணி என்பது நித்திய கண்டம் பூரண ஆயுட்கதான். நிரந்தரமில்லாமல் பல பத்திரிகைகளுக்கு மாறுபவர்கள் கடைசியில் எதுவும் மிஞ்சாமல் வாழ்க்கையைத் தொலைத்து வறுமையில்தான் வாடுகிறார்கள். அன்றைய பாரதி, புதுமைப்பித்தனில் தொடங்கிய அவலமிது. இன்றைய செல்லப்பா பதிவு செய்த "உண்மை நின்றிட வேண்டும்" வாழ்க்கை ஆவணம் நிஜ சாட்சியானது. இலவசங்களை குறை சொல்லி எழுதுபவர்கள் தான் விளம்பரங்களுக்காக ஆளுங்கட்சியிடம் சோரம் போகிறார்கள். செங்கல் குளை கொத்தடிமைகளுக்காக கண்ணீர் சிந்துபவர்கள்தான் நிறுவன கொள்கைக்கேற்ப எழுத வேண்டுமென ஆசிரியர்களை அடிமையாக்குகிறார்கள். கோஸ்ட் ரைட்டர்கள் மூலம் சில நிறுவனங்கள் தங்களுடைய ஆசிரியராக்கிக் கொள்கிறார்கள். நடுநிலை தவறி தங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பவர்களுக்கேற்ப அநீதியையும் ஆதரித்து எழுதுவதும், பொய்யை

உண்மையாகுவதும், போலியை அசலாக்கி காட்டுவதும்..... என்ன நேர்மை!

புற்றிசலாகப் பெருகும் வலைப்பதிவுகளில் எது உண்மை! என்று கண்டறிய தனி ஞானம் வேண்டும். அதுபோல அலைபேசி மோகத்தால் மக்கள் வாசிப்பைத் துறந்ததால் அந்த அலைபேசி தன்மைக்கேற்ப பத்திரிகைகளும் மாறிவிட்டதோ! என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது.

தனிமனிதனின் சுயசிந்தனை வளர்ச்சிக்கு பக்கபலமாக இருக்க வேண்டிய நடுநிலை குணம் தவறியதால்தான் இன்றைய இதழ்கள் செல்வாக்கை இழந்தன. - கொரோனாவால் அல்ல.

இந்த காலத்திலும்கூட வாள்முனையைவிட பேனா முனைக்கு வலிமையுண்டு. - அது கற்புடனிருந்தால்.

- அயாழினிபர்வதம், சென்னை.78

மக்களாட்சியில் யாரை வேண்டுமானாலும் அதிகாரத்திற்கு உயர்த்தவும் கீழே கொண்டு வரவும்

அறிவிப்பு

'காக்கைச் சிறகினிலே' இதழ் ஒவ்வொரு மாதமும் 29,30 தேதிகளில் எழும்பூர் RMS (Railway mail service) தபால் அலுவலகம் வழியாக அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது. அஞ்சல் செய்த மறுநாளே எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் சென்று விநியோகிக்கப் பட்டுவிடும். அடுத்து வருகிற 2,3 தேதிகளுக்குள் இதழ் வாசகர்கள் மற்றும் நூலகங்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்றால் உடனடியாக உங்களுக்கான தபால் அலுவலக தபால் அலுவலரிடம் (postmaster) நேரிலோ அல்லது புகாராகவோ பதிவு செய்யுங்கள். தொடர்ந்து விநியோகத்தில் குறைபாடுகள் தொடருமானால் மீண்டும் புகார் தெரிவித்து ஈழத் தொழிற்சாலை கடிதத்தின் நேரலை எங்களுக்கு அனுப்பி வைப்புகள்.

- ஆசிரியர்

காக்கைச் சிறகிலே

ஒவ்வொரு மாதமும்

1 ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்

29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்

'காக்கைச் சிறகிலே' இதழ்

அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.

அடுத்து வருகிற 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ்

கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்

தொடர்புகொள்ள வேண்டிய

செல்பேசி எண்: 98414 57503

தனிஇதழ் விலை ரூ. 50.00

ஆண்டு சந்தா ரூ. 500.00

இரண்டாண்டு சந்தா... ரூ. 750.00

ஐந்தாண்டு சந்தா ரூ. 2000.00

வெளிநாடு

ஆண்டு சந்தா \$ 50.00

வங்கி விவரம்

A/C Name : kaakkai

A/C No : 60111010005660

CANARA BANK

TRIPPLICANE BRANCH

CHENNAI - 600 005

IFSC: CNRB0000914

Google Pay மூலம் செலுத்த:

செல்பேசி எண்: 98414 57503

வெளிநாட்டு வாசகர்கள் சந்தா செலுத்த:

A/C Name : kaakkai

A/C No : 60111010005660

CANARA BANK

TRIPPLICANE BRANCH

CHENNAI - 600 005

SWIFT CODE : CNRBINBBFD

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வண்ணம் ரூ.15000

உள் அட்டை வண்ணம் ரூ.10000

உள்பக்கம் கருப்பு - வெள்ளை ரூ.5000

காக்கையில் வெளியாகும் கதை, கவிதை மற்றும்

கட்டுரைகளின் கருத்துகள், எழுத்தாளர்களின்

கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

முடியுமென்பதற்கு சமீபத்திய சான்று இலங்கையின் புதிய அரசியல் அத்தியாயம். மக்கள் நலன் சார்ந்த அரசாக இருக்குமா? என்பதற்கு காலம் பதில் சொல்லும். புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அதிகார மையமாக விளங்கும் ஒரு இனம் தன் தாய் நாட்டில் செய்யும் செயல்களையும் அதன் விளைவுகளையும் மிகத் துல்லியமாக ஆதாரங்களோடு எடுத்துரைத்த விதம் அருமை. தகவல் தொழில்நுட்பம் வளர்ந்துவிட்ட இந்நாட்களில் உலகின் எந்த மூலையில் எங்கிருந்தாலும் எதிர் முனையில் நடக்கும் நிகழ்வுகளை துல்லியமாக ஆதாரத்துடன் தரமுடியுமென்பதற்கு கட்டுரை சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. புதிய ஒழுங்கிற்கான கூட்டமைப்பில் அரசுகளை தீர்மானிக்கும் சாதாரண குடிமக்களுக்கு நன்மைகள் ஏதும் ஏற்படவில்லையா என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. நன்மைகளைப் பற்றியும் கொஞ்சம் விவாதித்திருக்கலாம். தமிழகத்தில் அரசியலில் அடியெடுத்து வைக்கும் யாராக இருந்தாலும் அவர்களின் நோக்கம் மக்கள் நலனா? சுயநலமா? வாக்குப் பிரிவினையா என்பதை அவர்களின் பேச்சும் செயலும் உணர்த்திவிடும். வெளிப்படையாக தெரிந்து கொள்ள முடியாததை அலசிய கட்டுரை அருமை. திரைநாயகர்கள் அரசியலில் பிரவேசிக்கும் போது முன்னத்தி ஏராக நினைப்பது எம்.ஜி.ஆரைத்தான். ஆனாலும் அவர் பின்பற்றிய வழியை கொள்கைகளோடு நினைவூட்டியது அரசியலில் பிரவேசிக்க நினைக்கும் அனைவருக்கும் சிறந்த பாடமாகும். பொதுவுடைமை சித்தாந்தத்தின் ஈடு இணையற்ற தலைவர்களில் ஒருவரான அய்யா நல்லகண்ணு அவர்களைப் பற்றியும் அவரின் நூல்களைப் பற்றியும் அறிந்து கொண்டதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. சமகாலத்தில் நானும் உள்ளேன் என்பது பெருமையாக இருந்தாலும் தனிமனித நுகர்வுக் சுயவிளம்பரமும் மேலோங்கியிருக்கும் இக்காலத்தில் அவரின் எளிமையையும் பொதுநல நோக்கத்தையும் பின்பற்ற முயற்சிப்பதே ஆகச்சிறந்த மரியாதையாக இருக்க முடியும். லாப வேட்கையால் நடைபெறும் ஆட்குறைப்பு எல்லாத் துறைகளிலும் தொடர்ந்து கொண்டதானுள்ளது. ஜனநாயகத்தின் தூண்களில் ஒன்றான ஊடகத்துறையில் நிகழ்ந்ததை வெளிச்சமிட்டது பணிச்சூழலில் நமது உரிமைகளையும் கடமைகளையும் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற படிப்பிணையை தந்துள்ளது. பள்ளிக் கல்விக்கும் வாழ்க்கைக் கல்விக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை புரிந்து கொண்டது சமூகம் தேடும் மனிதனாக மாற வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்திச் சென்றுள்ளது. மனித நேயம் ஜாதி, மதம், இனம், மொழி மற்றும் இன்னபிற பிரிவினைகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டது என்பது தொடர்ந்து நீரூறிக்கப்பட்டுக்கொண்டே வரப்படுகிறது அதற்கு அண்மைய நிகழ்வான டட்சுமிபாய் மருத்துவமனை நிகழ்வும் சான்றாகும். ஆனால் அரசியல் இந்த பிரிவினைகளையெல்லாம் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளது. சிந்திப்போம் மனித நேயமிக்க மனிதனாவோம்.

- சி சு ஜெகன்நாதன், பெங்களூரு

ஞானாலயா ஆய்வு நூலகம்

தமிழ்ப் பதிப்புலகின் ஆவணக் காப்பகம்

கொடை உள்ளம் கொண்டவர்கள் உதவலாம்
நன்கொடைகளுக்கு
வருமானவரி விலக்கு உண்டு

அன்புடையீர் வணக்கம்.

ஞானாலயா ஆய்வு நூலகத்தின் சார்பில் பா. கிருஷ்ணமூர்த்தி - டோரதி கிருஷ்ணமூர்த்தி இணையராகிய நாங்கள், தங்கள் முன் இந்த வேண்டுகோளை வைக்கிறோம்.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக தொண்டார்வத்துடன் பல்லாயிரக் கணக்கான நூல்களை வாங்கிப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறோம். எங்களுடைய உழைப்பையும், உழைப்பால் ஈட்டிய பொருளையும் இந்நூலகத்திற்கே செலவழித்திருக்கிறோம்.

ஆசிரியர் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றுள்ள நாங்கள் ஓய்வுதியப் பயனான பதினோரு இலட்சத்தையும் நூலகக் கட்டிடம் கட்ட செலவழித்துள்ளோம். மொத்தத்தில் எங்கள் சொத்தே நூலகம் மட்டும்தான். இந்நூலகத்தை எவ்வித ஒளிவுமறைவுமின்றி சமூகப் பயன்பாட்டுக்கே அர்ப்பணித்துள்ளோம்.

சமயம் சார்ந்த நூல்கள், பழந்தமிழ் இலக்கிய நூல்கள், நவீன இலக்கிய நூல்கள், வரலாற்று நூல்கள், விடுதலைப் போராட்டக்கால நூல்கள், காந்தி இயக்கம் சார்ந்த நூல்கள், திராவிட இயக்கம் சார்ந்த பகுத்தறிவியக்க நூல்கள், பொதுவுடைமை இயக்கம் சார்ந்த முற்போக்கு நூல்கள், இதழ்த் தொகுப்புகள் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் தத்துவம், இலக்கியம், வரலாறு சார்ந்த 10 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் என சமூகத்தின் அனைத்துத் தளங்களையும் உள்ளடக்கிய 85 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் இந்நூலகத்தில் உள்ளன. மேலை நாட்டு அறிஞர்களும், தமிழகத் தலைவர்களும் ஞானாலயா ஆய்வு நூலகத்திற்கு வருகை தந்திருக்கிறார்கள், பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

நூலகத்தை அறிவியல் முறைப்படி மேம்படுத்தி விரிவுபடுத்தி பாதுகாக்க வேண்டியுள்ளது. நூல்களை அட்டவணைப்படுத்தி கணினியில் பதிவுசெய்து இணையதளத்தில் ஏற்ற வேண்டியுள்ளது. நூறு ஆண்டு பழமை வாய்ந்த நூல்களை 'மைக்ரோ பிலிமில்' மாற்றம் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

நூலகப் பணிகள் விரிவடைய விரிவடைய போதுமான ஊழியர்களையும் நியமனம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தங்களைப் போன்ற கொடையுள்ளம் கொண்டவர்கள் உதவியில்லாமல் இப்பணிகளை நிறைவேற்ற முடியாது.

தங்களுடைய நன்கொடை பங்களிப்பை:

B. Krishnamoorthy

ஞானாலயா ஆய்வு நூலகம், 6, பழனியப்பா நகர், திருக்கோகர்ணம், புதுக்கோட்டை - 622 002

தொலைபேசி: 0432-2221059

என்ற முகவரிக்கு காசோலையாகவோ, வங்கி வரைவோலையாகவோ அனுப்பி வைக்க வேண்டுகிறோம். நன்கொடைக்கு வருமானவரிச்சட்டம் 80G இன்படி வருமான வரி விலக்கு உண்டு.

தங்களுடைய ஒத்துழைப்பை என்றென்றும்
நெஞ்சில் நிறுத்தி நன்றி பாராட்டும் உணர்வுடன்,
பா. கிருஷ்ணமூர்த்தி - டோரதி கிருஷ்ணமூர்த்தி

**PEARL SHIPPING
AGENCIES**

**PEARL SHIPPING
AND CHARTERING**

PEARL LOGISTICS

**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents
- MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

Head Office:

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47

Fax: +91 461 2340471 Web: www.pearltuty.com

Email: shipping@pearltuty.com

logistics@pearltuty.com

chartering@pearltuty.com

Branches

**Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada
& Singapore**

